

DINSDAG 14 DECEMBER 2010

VOORZITTER: GIANNI PITTELLA

Ondervoorzitter

1. Opening van de vergadering

(De vergadering wordt om 9.00 uur geopend)

2. Ingekomen stukken: zie notulen

3. Mondelinge vragen (indiening): zie notulen

4. Debatten over gevallen van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat (bekendmaking van de ingediende ontwerp-resoluties): zie notulen

5. Grondrechten in de Europese Unie (2009) - Effectieve tenuitvoerlegging na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon (debat)

De Voorzitter. - Aan de orde is het verslag over de situatie van de grondrechten in de Europese Unie (2009) - effectieve tenuitvoerlegging na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon (2009/2161(INI)) - Commissie LIBE - Rapporteur: Kinga Gál (A7-0344/2010).

Kinga Gál, rapporteur. – (HU) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de goedkeuring van het Verdrag van Lissabon gaf ons het beeld en het idee van een sterk Europa voor wat betreft de bevoegdheden van de Gemeenschap. De burgers werd beloofd dat deze visie in praktijk zou worden gebracht, ook op het gebied van de bescherming van de grondrechten. Daarom bevat het verslag dit jaar, anders dan andere jaren, deze nieuwe rechtsgronden en de versterkte en in het leven geroepen bevoegdheden en instellingen, en geeft het een nauwkeurige analyse van de situatie die hiermee is gecreëerd. Het verslag heeft tot doel een nieuwe en uitgebreide benadering van de bescherming van grondrechten te geven.

Sinds december 2009 rust de bescherming van fundamentele mensenrechten in de Europese Unie op meerdere pijlers. Enerzijds is de bescherming gebaseerd op het Verdrag van Lissabon en op het Handvest van de grondrechten, dat nu juridisch bindend is geworden. Het Handvest is de standaard geworden voor de ontwikkeling en tenuitvoerlegging van EU-wetgeving door de EU-instellingen en de lidstaten. Een soortgelijke pijler van het rechtssysteem van de Unie is de toetreding tot het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, een proces dat momenteel in gang is, maar het stelsel van waarborgen op het gebied van mensenrechten dat in de rechtssystemen van de lidstaten is verankerd, blijft een soortgelijke pijler. Deze juridische bases worden ook versterkt door de gevestigde Gemeenschapsinstellingen, zowel op Gemeenschaps- als op lidstaatniveau. Op Gemeenschapsniveau wil ik de Commissie, de portefeuille van de commissaris voor de grondrechten, de werkgroep van de Raad en het Parlement noemen, en bij de agentschappen wil ik wijzen op de rol van het Bureau voor de grondrechten.

Met mijn verslag wil ik dit onder de aandacht brengen om ervoor te zorgen dat deze bestaande instellingen en mechanismen efficiënt en transparant werken, of het nu gaat om het bewaken van de besluitvorming of om wetgeving, gegevensverzameling of informatieoverdracht, en dat zij zich niet voornamelijk richten op bepaalde rechten en

andere laten liggen. De afzonderlijke instellingen moeten elkaar niet alleen op de hoogte houden, maar ook op elkaar reageren en commentaar op elkaar leveren. Zij moeten gebruik maken van elkaars ervaringen op het gebied van de bescherming van mensenrechten en deze als basis gebruiken voor hun eigen werkzaamheden, en moeten hun beslissingen coherent, objectief en op basis van feiten nemen.

Daarom hebben we in dit verslag gekeken naar de verwachtingen van het Parlement ten aanzien van deze instellingen. Ook kwam de mededeling van de Commissie van oktober aan bod, die uitgaat van een soortgelijk concept. Een van de hoofddoelstellingen van het verslag is te benadrukken dat de huidige structuur voor grondrechten begint en eindigt met het individu, dat wil zeggen de burger. Dit betekent dat we burgers voldoende informatie moeten geven opdat zij weten en begrijpen wat hun mogelijkheden zijn en er gebruik van kunnen maken. Het systeem van bescherming van de grondrechten moet begrijpelijk, toegankelijk en nuttig zijn, omdat de hele structuur zijn waarde ontleent aan de mate waarin EU-burgers het gebruiken om hun rechten te laten gelden. De bovengenoemde instellingen en de lidstaten moeten hiertoe een evenwicht zien te bewerkstelligen om de geloofwaardigheid van de Europese Unie in de ogen van de burger te vergroten. Tot slot richt mijn verslag zich op onderwerpen waarvoor niet alleen snel ingrijpen nodig is, maar waarvoor ook strategieën voor de middellange en lange termijn moeten worden ontwikkeld, zoals de integratie van de Roma, de strijd tegen armoede onder kinderen en het gebruik van talen van minderheden, om er maar een paar te noemen.

Ik hoop dat we met het verslag dat morgen wordt goedgekeurd een begrijpelijke en duidelijke boodschap aan de zojuist genoemde instellingen kunnen afgeven – aan de Commissie, de Raad, de agentschappen, de organen en rechtbanken van de lidstaten – om dit systeem nog effectiever te maken. Ik vraag hiervoor uw steun voor morgen, zodat we in de periode na het Verdrag van Lissabon in deze geest kunnen handelen, nu het fundament en de instellingen er zijn.

Viviane Reding, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het debat van vandaag over de situatie van de grondrechten in de Europese Unie is erg belangrijk, niet alleen omdat het tien jaar na de proclamatie van het Handvest wordt gevoerd (de verjaardag van het Handvest was begin deze maand), maar ook omdat het de eerste discussie in het Parlement is die is gewijd aan wat de rapporteur, mevrouw Gál, de "nieuwe structuur met betrekking tot de grondrechten na Lissabon" noemt. Ze heeft groot gelijk. Wij hebben een nieuwe start gemaakt om betekenis te geven aan mensenrechten en grondrechten in Europa. Ik wil de rapporteur en de leden van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken bedanken voor hun zeer waardevolle bijdrage aan dit debat.

We hebben nu een juridisch bindend Handvest dat deel uitmaakt van de primaire wetgeving van de EU. Nu moeten we het Handvest in de praktijk brengen. Precies om deze reden heeft de Commissie in oktober een mededeling over de strategie voor de effectieve tenuitvoerlegging van het Handvest aangenomen. De belangrijkste doelstelling van de Commissie is de in het Handvest opgenomen rechten zo effectief mogelijk te maken ten behoeve van alle mensen die in de EU wonen, en als leden van dit Parlement vertegenwoordigt u deze mensen.

Het Handvest moet ons kompas zijn en wij moeten het goede voorbeeld geven, vooral bij het opstellen van wetgeving. Dit geldt voor de interne voorbereidingen van de Commissie en de goedkeuring door het Europees Parlement en de Raad, en voor de toepassing van de nieuwe regels door de lidstaten.

De Commissie heeft voor nieuwe wetgevingsvoorstellen een systematische beoordeling van de effecten van die voorstellen op de grondrechten verplicht gesteld, aan de hand van een grondrechtenchecklist die door alle diensten van de Commissie moet worden gebruikt. Ik ben blij dat in het verslag van mevrouw Gál deze aanpak wordt ondersteund. Hiermee wordt vooral benadrukt hoe belangrijk het voor het Europees Parlement en de Raad is om erop toe te zien dat tijdens het gehele wetgevingsproces het Handvest wordt nageleefd. Niet alleen moet de ingediende tekst in overeenstemming zijn met het Handvest, maar er moet ook rekening worden gehouden met de gevolgen van latere amendementen op die tekst. Elke instelling dient dus na te denken over hoe amendementen op wetgevingsvoorstellen naar behoren kunnen worden beoordeeld. Ik verwelkom de oproep in het verslag om de samenwerking tussen de instellingen te verbeteren.

We moeten tevens in de gaten houden hoe het Handvest wordt toegepast wanneer de lidstaten EU-wetgeving ten uitvoer brengen. Ik wil graag in dit Parlement herhalen dat ik er, indien nodig, niet voor zal terugschrikken om een inbreukprocedure op te starten.

In het verslag wordt tevens onderstreept hoe belangrijk het is dat de Europese Unie tot het Europees Verdrag voor de rechten van de mens toetreedt. De snelle toetreding van de Europese Unie tot dit verdrag heeft hoge prioriteit voor de Commissie. De onderhandelingen zijn in een vergevorderd stadium en verlopen snel en constructief. Als alles goed gaat, en dat lijkt het geval te zijn, zullen we hopelijk in de eerste helft van 2011 tot een definitief akkoord komen. De zaken ontwikkelen zich dus vlug en voorspoedig.

Ik sta ook volledig achter het doel om te zorgen voor een soepele samenwerking met internationale organisaties. Wij doen dit als vanzelfsprekend, het is voor ons dagelijks werk. De Commissie houdt al rekening met het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind wanneer zij nieuwe voorstellen voorbereidt die gevolgen voor kinderen kunnen hebben. Onlangs hadden we een discussie over gehandicapten en het is duidelijk dat we ook op dat terrein in de lidstaten en in EU-verband het desbetreffende VN-Verdrag toepassen.

De rapporteur spreekt over het Bureau voor de grondrechten, dat een belangrijke rol heeft te vervullen door ons vergelijkbare en betrouwbare gegevens over de situatie in de 27 lidstaten te verschaffen op gebieden waar de EU handelend kan optreden. Ook hier geldt dat het geen theoretisch verhaal moet blijven, maar dat we de handen uit de mouwen willen steken. Zo heb ik het Bureau verzocht een bijdrage te leveren aan het werk van de Roma-taskforce. De Commissie wil graag het mandaat van het Bureau uitbreiden, zodat het ook zijn expertise op het gebied van justitiële samenwerking in strafzaken en politieke samenwerking kan inzetten. Hiertoe heeft de Commissie op 2 december een voorstel aangenomen om het meerjarencader, met daarin vermeld de thematische gebieden die tot het werkterrein van het Bureau behoren, te wijzigen.

Ik wil nu iets nieuws inbrengen wat volgens mij naadloos aansluit op de lijn die de rapporteur heeft uitgestippeld, en dat zijn de impulsen die van het Verdrag van Lissabon uitgaan en die we moeten ondersteunen. Met dit in het achterhoofd zal de Commissie in het voorjaar van 2011 haar eerste jaarverslag over de toepassing van het Handvest publiceren. Het is de bedoeling om elk voorjaar zo'n jaarverslag te publiceren. Mijn inziens is dat het moment dat het Parlement in beeld komt en een echt debat kan ontketenen over de vraag hoe het Handvest in de praktijk wordt toegepast. Bij de opstelling van ons eerste jaarverslag over de toepassing van het Handvest in het voorjaar van 2011 zal ik bijzondere aandacht schenken aan het verslag van het Europees Parlement en aan de andere activiteiten van het Parlement op het gebied van de grondrechten. Op die manier kunnen we niet alleen een debat houden over de mensenrechten buiten de Europese Unie, wat vaak in dit Parlement

gebeurt, maar ook een jaarlijkse discussie over de grondrechten en over hoe deze door de verschillende regeringen in de Europese Unie worden toegepast. Tevens kunnen we nagaan of de Europese instellingen hun taak op dit vlak naar behoren verrichten.

Simon Busuttil, *namens de PPE-Fractie*. – (MT) Mijnheer de Voorzitter, om te beginnen wil ik Kinga Gál bedanken voor haar verslag en in het bijzonder voor de aandacht die ze heeft besteed aan het zo belangrijke onderwerp van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en de tenuitvoerlegging daarvan. Ik geloof dat het cruciaal was dat Kinga Gál zich dit jaar concentreerde op dit onderwerp. Ik zou erop willen wijzen hoe belangrijk het is dat we mensenrechten blijven zien als grondrechten, aangezien ik soms vrees dat niet iedereen het begrip grondrechten op dezelfde wijze interpreteert. Om te beginnen moet duidelijk zijn dat mensenrechten niet betekenen dat we het idee van, om maar wat te noemen, subsidiariteit moeten negeren, of dat we de verschillende waarden waar de lidstaten aan hechten met voeten zouden moeten treden. Helaas zijn er mensen die proberen om de kwestie van de grondrechten precies daarvoor te gebruiken. De Europese Unie zou ethische vraagstukken als euthanasie en abortus aan de lidstaten moeten overlaten. Ten tweede moeten we ervoor zorgen dat grondrechten inderdaad grondrechten zijn en geen andere rechten omvatten die, ook al zijn ze ook belangrijk, geen grondrechten zijn en daarmee in de huidige context bezien mogelijk onrealistisch zijn. Een voorbeeld hiervan zijn de rechten in verband met immigratie; hoewel deze van groot belang zijn, gaat het niet altijd om grondrechten. Ten slotte moeten we op zoek naar redelijke standpunten met betrekking tot, bijvoorbeeld, beveiliging en het belang van gegevensbescherming. Kortom, ik ben van mening dat we grondrechten nodig hebben, maar dat we er tegelijk voor moeten zorgen dat deze zowel logisch als realistisch zijn.

Monika Flašíková Beňová, *namens de S&D-Fractie*. – (SK) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ook ik wil de rapporteur, mevrouw Gál, bedanken, want ik denk dat ze erin is geslaagd het belangrijkste doel van het verslag te bereiken en dat is de rollen te bepalen van de afzonderlijke instellingen en mechanismen in de nieuwe structuur met betrekking tot de grondrechten na de inwerkingtreding van het Verslag van Lissabon.

Ik beschouw drie van de in het verslag behandelde gebieden als de belangrijkste. Het is belangrijk dat de Europese Unie niet alleen de rechten van haar burgers, of de mensen die zich op haar grondgebied bevinden, beschermt, maar ook wereldleider wordt op dit gebied. Daarin kan de onlangs in het leven geroepen Europese Dienst voor extern optreden een sleutelrol vervullen. Ik wil de Commissie daarom oproepen om de structuur, de middelen en de activiteiten van de diplomatieke dienst zo af te stemmen dat de Europese diplomatie ook in het buitenland effectief de grondrechten kan propageren.

Ten tweede komen de democratie en de mensenrechten sinds Lissabon op een nieuwe manier tot uiting in de vorm van het Europees burgerinitiatief. Het initiatief versterkt de rol van de Europese burger, die nu initiatief kan nemen voor de aanneming van Europese wetgeving. Ten derde wil ik opmerken dat het mij goed doet dat in het verslag de Europese instellingen en de lidstaten worden opgeroepen zich meer in te spannen voor bewustmakingsacties op het gebied van de grondrechten.

Tot slot wil ik de rapporteur graag bedanken voor haar ontvankelijkheid voor ons commentaar. Het verslag bevat ook een door ons gewenste expliciete opmerking over de strijd tegen de armoede en sociale uitsluiting in het gedeelte over de benodigde activiteiten voor de bescherming van de grondrechten.

Renate Weber, *namens de ALDE-Fractie.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, morgenmiddag kunnen we van gedachten wisselen over de mensenrechtensituatie in de wereld, maar vanmorgen kijken we naar de stand van zaken in de Europese Unie. Eerst de Europese Unie en daarna de rest van de wereld onder de loep nemen is volgens mij de juiste volgorde, omdat we alvorens anderen te bekritisieren in eigen huis orde op zaken moeten stellen. Als we echt serieus genomen willen worden, moeten we onze ogen niet sluiten voor mensenrechtenschendingen op eigen bodem.

In deze resolutie, waarmee ik onze rapporteur, mevrouw Gál, wil complimenteren, is de blik gericht op hoe het beleid van de EU op het gebied van de bescherming en bevordering van mensenrechten na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon vorm dient te worden gegeven. Er wordt niet slechts vermeld wie waarvoor verantwoordelijkheid draagt, maar ook worden de onderwerpen behandeld waaraan wij in de toekomst bijzondere aandacht moeten schenken.

Ik wil graag twee punten benadrukken. Ik was blij met de steun die in de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken werd gegeven aan het idee van een mechanisme op basis waarvan betwiste nationale beleidsmaatregelen of beslissingen door de Commissie kunnen worden geblokkeerd totdat zij een formeel besluit heeft genomen over het opstarten van de inbreukprocedure. Ik geloof dat een dergelijk mechanisme een meerwaarde zal betekenen, omdat het zal zorgen voor een geloofwaardiger grondrechtenbeleid binnen de Europese Unie. Daarom hoop ik dat het hele Parlement dit mechanisme tijdens de stemming van morgen zal steunen.

Het andere punt betreft het recht en de plicht van dit Parlement om de mensenrechtensituatie in de lidstaten voortdurend kritisch te analyseren en zijn standpunten te uit te dragen. Daarbij is het belangrijk dat het indien nodig niet schroomt landen die de fout ingaan, met naam en toenaam te noemen.

Hélène Flautre, *namens de Verts/ALE-Fractie.* – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dit is een uitstekend verslag, het eerste na het Verdrag van Lissabon, en ik bedank om te beginnen de rapporteur, mevrouw Gál, voor haar serieuze aanpak, ontvankelijkheid en vruchtbare samenwerking. Ik wil iets zeggen over vier boodschappen in dit verslag.

De eerste is dat wij van de Commissie willen eisen dat zij haar rol blijft spelen ten aanzien van de nieuwe middelen waarover zij beschikt en de inwerkingtreding van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. De situatie van de Roma viel de twijfelachtige eer te beurt het eerste praktijkgeval te zijn en de Commissie heeft in deze kwestie uiteindelijk slechts de helft van het traject afgelegd doordat zij zich uitsluitend heeft gebaseerd op de richtlijn inzake het vrij verkeer.

De Commissie heeft het non-discriminatiebeginsel op basis van artikel 21 van het Handvest van de grondrechten omzeild; zij zal hiermee niet meer kunnen weggomen na de ratificatie door de Unie van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en ik verheug me erop te zien hoe zij het hele traject aflegt.

De meerwaarde van dit verslag zit hem ook in het feit dat het de nadruk legt op de noodzaak om potentiële schendingen vroegtijdig te ontdekken door een waarschuwingssysteem op te zetten, dat met name voorziet in de opschorting van maatregelen die mogelijkwijs een schending inhouden, terwijl een versnelde procedure wordt uitgevoerd om vast te stellen of de maatregel inderdaad in strijd is met de grondrechten.

Ik benadruk ook hoe noodzakelijk het is een preventiesysteem te creëren, bijvoorbeeld op basis van het model van het mechanisme voor universele periodieke doorlichting van de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties.

Daarnaast onderstreef ik de absolute noodzaak van samenhang tussen het interne en externe beleid, zoals ook u hebt gezegd, mevrouw Reding. In dit opzicht is de ondertekening van communautaire overnameovereenkomsten een grote uitdaging.

Wij steunen deze overeenkomsten blindelings, terwijl de echte bepalingen inzake de tenuitvoerlegging ervan worden vastgesteld in gemengde comités waaraan het Parlement niet mag deelnemen.

Konrad Szymański, *namens de ECR-Fractie* . – (PL) Nu het Handvest van de grondrechten juridisch bindend is geworden in Europa krijgen we te maken met twee enigszins concurrerende systemen voor bescherming van de mensenrechten. Het eerste berust op het Handvest van de grondrechten en de jurisprudentie van het Hof van Justitie, het tweede op het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens hier in Straatsburg. Ik denk dat het waarborgen van onderlinge samenhang tussen deze systemen, zowel op inhoudelijk als op institutioneel gebied, de fundamentele uitdaging is uit het verslag van mevrouw Gál.

Het is niet toelaatbaar om het Handvest van de grondrechten zodanig te interpreteren, dat de schijn wordt gewekt dat nieuwe bevoegdheden voor de Europese Unie worden geschapen, zoals duidelijk gesteld is in artikel 51. Ik hecht er echter aan om in dit Parlement te herhalen dat vraagstukken uit het huwelijksrecht, het strafrecht en vraagstukken rond de wettelijke bescherming van het ongeboren leven niet gereguleerd mogen worden op EU-niveau, of dat nu rechtstreeks of door toedoen van een rechtbank of tribunaal geschiedt. Dergelijke politisering van de instrumenten ter bescherming van de mensenrechten leidt onvermijdelijk tot daling van het vertrouwen in de internationale rechtspraak.

Marie-Christine Vergiat, *namens de GUE/NGL-Fractie* . – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik bedank op mijn beurt onze rapporteur voor haar bereidheid om te luisteren en voor haar inspanningen, net als alle schaduwrapporteurs die hebben bijgedragen aan de kwaliteit van dit verslag.

Dit verslag is voor ons belangrijk, omdat het conclusies trekt uit een van de weinige positieve punten van de tenuitvoerlegging van het Verdrag van Lissabon, als het al effectief ten uitvoer wordt gelegd. De effectieve tenuitvoerlegging van de grondrechten in de Europese Unie is namelijk een belangrijke, ja zelfs fundamentele kwestie voor de toekomst van de Europese Unie. Wel moeten we ervoor zorgen niet alleen te zwelgen in mooie woorden.

Het Verdrag, het Handvest van de grondrechten en binnenkort de toetreding tot het Europees Verdrag voor de rechten van de mens kunnen ons nieuwe instrumenten bieden op dit gebied en de Europese Unie en haar lidstaten in staat stellen een nieuwe stap te zetten.

Velen zeggen weliswaar dat de mensenrechten deel uitmaken van de essentiële waarden van de Europese Unie, maar weinigen erkennen ze als echt universeel en ondeelbaar. Ondeelbaar wil zeggen dat alle mensenrechten die worden erkend in het Handvest en het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en in alle Europese en internationale verdragen die voortvloeien uit de Universele Verklaring van de rechten van de mens, dezelfde waarde hebben, welke deze mensenrechten ook mogen zijn.

Er is geen sprake van suprematie van de burger- en politieke rechten over de economische en sociale rechten. Het recht op een waardig leven is net zo belangrijk als bijvoorbeeld de vrijheid van godsdienst.

Universeel houdt in dat de mensenrechten voor iedereen hetzelfde zijn, ongeacht nationaliteit en juridische situatie. Wij weten echter dat bijvoorbeeld ook het recht op onderwijs en het recht op een gezinsleven in bijna alle lidstaten voortdurend met voeten worden getreden. De situatie van de Roma staat hiervoor helaas symbool. De Commissie moet dus absoluut besluiten inbreukprocedures op te starten met dezelfde strengheid als op economisch gebied.

Universeel wil ook zeggen dat de mensenrechten wereldwijd dezelfde waarde hebben en de Europese Unie moet dus in haar externe beleid en haar partnerschapsovereenkomsten hetzelfde belang toekennen aan de mensenrechten als aan de economische of diplomatieke kwesties. Dit is echter niet het geval – denkt u bijvoorbeeld maar aan Tunesië, Libië of Colombia, en zo zou ik nog wel even kunnen doorgaan. Dit is dus absoluut een essentieel punt – de geloofwaardigheid van de Europese Unie en de toekomst van haar externe beleid staan op het spel.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Mijnheer de Voorzitter, als Hongaarse en politica vervult het mij met trots dat het een vrouwelijk Hongaars parlamentslid was, mevrouw Kinga Gál, dat dit belangwekkende werk over een betere verdediging van de grondrechten met veel moeite tot stand heeft gebracht en voor de Europese Unie aan de orde heeft gesteld. Hiervoor wil ik haar bedanken.

Er is echter geen aandacht geschonken aan traditionele burgerlijke en politieke vrijheden, en in de EU is nauwelijks iemand beter in staat dan de Hongaren om erop te wijzen dat het probleem qua mensenrechten niet alleen ligt bij de discriminatie van minderheden of de integratie van Roma, maar ook bij de vrijheid van meningsuiting en van vergadering. Niets illustreert dit beter dan de situatie in Hongarije tussen 2002 en 2010. De mensenrechtencommissie van het Hongaarse parlement heeft onlangs een zeer uitgebreid en gedetailleerd verslag goedgekeurd, waarin aan de hand van uitspraken van rechtbanken, rapporten van de ombudsman en andere documenten wordt aangetoond dat de Hongaarse socialistische regeringen tussen 2002 en 2010 aan de macht zijn gebleven dankzij grove en voortdurende mensenrechtenschendingen. Mijn vraag aan de rapporteur is enerzijds of dit Hongaarse verslag gezien de huidige situatie eindelijk aan de Europese Unie ter beschikking kan worden gesteld, en of de Europese Unie het gaat onderzoeken, want dat zou pas echt aantonen dat er op het gebied van mensenrechten iets is veranderd. Anderzijds, als we kunnen zeggen dat er meer mogelijkheden zijn om mensenrechten in de Europese Unie te beschermen, hoe kunnen we dan beter incidenten vermijden zoals het incident in Hongarije in 2006, waarbij mensen in hun ogen werden geschoten, vooral gezien het feit dat de vicevoorzitter van de commissie LIBE destijds wel deel uitmaakte van een regering die mensen in hun ogen liet schieten?

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, dames en heren, we kunnen niet anders dan positief reageren op het verslag dat zo kundig door de rapporteur, mevrouw Gál, tot stand is gebracht en dat de verdienste heeft de situatie betreffende de tenuitvoerlegging van de grondrechten accuraat en gedetailleerd te beschrijven.

Juist over die tenuitvoerlegging zou ik enkele kleine opmerkingen willen maken. Dankzij het Handvest van de grondrechten, dat nu bindend is, en het proces van Lissabon, dat

inmiddels niet meer te stoppen is, bestaat er geen twijfel dat deze steun voor welzijn en de persoon voortkomt uit een beleid van werkelijk gedeelde waarden, zoals de behaalde resultaten concreet laten zien.

Daarom moeten we aan het Verdrag van Lissabon denken, aan het programma van Stockholm, en aan basisbeginselen als solidariteit, integratie en de strijd tegen georganiseerde misdaad en terrorisme. We moeten er aan denken dat het subsidiariteitsbeginsel uiteraard niet in de weg kan staan van de tenuitvoerlegging van grondrechten in een Europa van de burgers.

Binnen enkele dagen zullen we een nieuw dossier en de nieuwe verordening betreffende het wetgevingsinitiatief ten gunste van burgers tegen de mensenhandel goedkeuren. Deze dossiers zijn in elkaar geïntegreerd en vormen zeker een gemoderniseerd wettelijk referentiekader. Alle maatregelen hebben een precies doel: het waarderen van de menselijke waardigheid.

Ik sluit af, mijnheer de Voorzitter, met te zeggen dat de bevoegdheid tot controle en het toepassen van echte sancties concreet moet worden verwezenlijkt in 2013, het Europees Jaar van het burgerschap. Dit kan zeker een belangrijke factor zijn om de betekenis van deze maatregel werkelijk te beoordelen.

Michael Cashman (S&D). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, voor Lissabon of na Lissabon, er is maar erg weinig om trots op te zijn. In Europa kun je nog steeds gediscrimineerd worden als je een vrouw bent. We hebben het vandaag hier in dit Parlement horen zeggen: een vrouw kan niet kiezen wat ze met haar lichaam doet. Je kunt gediscrimineerd worden op grond van leeftijd, handicap, godsdienst, overtuiging of seksuele geaardheid. Wat betreft de levering van goederen en diensten is er in de richtlijn van de Raad geen beweging zichtbaar. Als je een partnerschap, samenlevingscontract of huwelijk met iemand van hetzelfde geslacht hebt, kun je door een lidstaat gediscrimineerd worden op basis van de notie subsidiariteit. Op die manier kun je ongelijkheid bevorderen.

Wij kennen een Europa van twee snelheden waar sommige mensen gelijk zijn en andere niet. Wij zitten hier en doen niets terwijl we zien hoe vreemdelingenhaat, racisme, antisemitisme, homofobie en transfobie toenemen en ja, ook terwijl we zien wat er met de Roma gebeurt.

Hebben we dan niets geleerd van de Tweede Wereldoorlog? Hebben we dan niets geleerd van de jaren dertig toen we ons hoofd afwendden en niets deden omdat mensen anders waren dan wij? Zien we dan niet dat godsdienst, fatsoenlijke godsdienst, wordt gebruikt als een excuus om discriminatie met name tegen homo's, lesbiennes, biseksuelen en transgenders te vergroten? Zien we dan niet dat wanneer we de rechten van een ander inperken, we uiteindelijk onze eigen rechten inperken? We hebben niets om trots op te zijn.

Daniël van der Stoep (NI). - Voorzitter, het is overduidelijk dat het Verdrag van Lissabon een andere blik werpt op de fundamentele grondrechten dan wij eerder gewend waren. Ten eerste natuurlijk door het toetreden van de Europese Unie tot het EVRM, hetgeen een vreemde situatie van concurrerende gerechtshoven bewerkstelligde. Nog steeds is niet duidelijk hoe zich dat precies gaat ontwikkelen. Ik ben bang dat wij met de toetreding van de Unie tot het EVRM in een Europees juridisch mijnenveld zijn beland. Kan de commissaris daarop ingaan?

Voorzitter, tweede punt is de doorwerking van het Handvest van de grondrechten op het Europees recht. Ik heb een concrete vraag aan de commissaris over een arrest dat op 9 november 2010 door het Europees Hof is gewezen. Het gaat om de gevoegde zaken Volker en Hartmut Eifert onder de nummers C 92/09 en C 93/09. In deze zaken ging het kort gezegd om het recht op privacy tegenover het recht op openbaarheid van Europese subsidiestromen.

Het Hof heeft in deze arresten besloten dat het recht van privacy boven het Europese algemeen transparante belang staat. Deze uitspraak verbaast mij zeer en ik zou graag willen weten hoe de Eurocommissaris over deze zaak denkt in de context van de doorwerking van de grondrechten uit het Handvest in de bestaande en toekomstige EU-wetgeving.

Milan Zver (PPE). – (SL) Mijnheer de Voorzitter, om te beginnen wil ik collega Gál feliciteren met een goed verslag. We hebben in de Europese Unie inderdaad te maken hebben met een nieuwe situatie wat betreft de bescherming van de mensenrechten. Het lijkt erop dat er meer vrijheid komt en dat is goed. Het verslag is tamelijk eigentijds, of modern: er is zelfs sprake van rechten van de "derde generatie" en dergelijke.

Bescherming van de mensenrechten en vrijheden behelst echter ook het rechtzetten van onrechtvaardigheden uit het verleden.

We mogen het hebben gehad over veel rechten van de derde generatie, zoals ze in dit verslag worden genoemd, maar we hebben enkele kwesties uit het oog verloren, zoals de teruggave aan de eigenaren van eigendommen die door totalitaire regimes zijn geconfisqueerd of het geven van een waardige begrafenis aan de velen die in 1945 op brute wijze zijn omgebracht in Midden- en Oost-Europa en die enkel geïmproviseerde graven hebben gekregen.

Daarom moeten wij, de huidige generatie politieke besluitvormers, deze onrechtvaardigheden uit het verleden rechtzetten. Alleen dan zullen we met een zuiver geweten kunnen spreken over nieuwe mensenrechten en vrijheden van de zogenaamde derde generatie, voor nu en ook voor de toekomst.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, met het Verdrag van Lissabon is ook het Handvest van de grondrechten juridisch bindend geworden, en kunnen in geval van schendingen inbreukprocedures worden gestart. In een aantal lidstaten zijn de democratische rechten beknot als antwoord op de sociale spanningen die de crisis heeft veroorzaakt, in plaats van dat er stappen in deze richting zijn genomen. De persvrijheid en het stakingsrecht zijn ingeperkt, de sociale dialoog wordt gemeden en beperkt, de discriminatie neemt toe, en de fundamentele van de rechtsstaat en rechtszekerheid worden onderuitgehaald. De Commissie is als hoedster van de Verdragen verplicht op dergelijke signalen te letten. Wij zijn van mening dat het creëren van een portefeuille van een commissaris voor de grondrechten een belangrijke stap is, en we roepen mevrouw Reding op de lidstaten geregeld te controleren en hen te wijzen op eventuele schendingen van de grondrechten en de basisbeginselen van de democratie. Op die manier zorgen we ervoor dat waarborging van deze rechten en beginselen niet alleen verplicht is voor landen die wensen toe te treden tot de Unie, maar ook voor landen die al zijn toegetreden; als we dit niet doen, wordt de geloofwaardigheid van de EU nog verder uitgehold.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) In de eerste plaats mijn gelukwensen aan mevrouw Kinga Gál voor dit verslag.

We hebben nu een gemeenschap van waarden en beginselen, weerspiegeld in een complex systeem van bescherming van de mensenrechten, waaronder het Handvest van de

grondrechten, de meest moderne codificatie van grondrechten op regionaal niveau. De lidstaten moeten de bepalingen van het Handvest respecteren bij het toepassen van de wetgeving van de Unie. De bepalingen van het Handvest kunnen rechtstreeks worden afgedwongen door nationale rechtbanken, die zo ook een grote verantwoordelijkheid krijgen.

In de tweede plaats hebben we het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (EVRM) en de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg. Dit zijn garanties voor de individuele rechten in de lidstaten. Toetreding van de Unie tot het EVRM zal de toepassing daarvan ook verzekeren met betrekking tot de handelingen van de Europese Unie als instelling en van de lidstaten die de wetgeving van de Unie toepassen. Uiteraard moeten we blijven letten op de hervorming van het Hof in Straatsburg en de gevolgen daarvan op het verkorten van de procedures.

In de derde plaats, op nationaal niveau, moeten en kunnen de lidstaten de bepalingen die de grondrechten garanderen direct ten uitvoer leggen, door middel van de besluiten van hun eigen instellingen.

De wettelijke en institutionele mechanismen zijn dus aanwezig. Het sleutelwoord is snelle en efficiënte uitvoering ten behoeve van de slachtoffers. Een ander sleutelwoord is coördinatie van de instellingen die beslissen over de schending van rechten en genoegdoening toekennen.

Joanna Senyszyn (S&D). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, opname van het Handvest van de grondrechten in de wetgeving van de EU betekent geen uitbreiding van haar bevoegdheden en is verenigbaar met het subsidiariteitsbeginsel, omdat het Handvest integraal deel uitmaakt van het EU-beleid. Ik roep de Poolse autoriteiten daarom nogmaals op het Handvest van de grondrechten te aanvaarden en daarmee te voldoen aan hun verplichtingen. De *opt-out* van Polen met betrekking tot het Handvest is inhoudelijk niet gerechtvaardigd. Het is een politiek besluit dat mijn land compromitteert en nadelig is voor de Poolse burgers.

De aanvaarding van het Handvest is bijzonder belangrijk met het oog op het komende Poolse voorzitterschap. Alle Europeanen moeten gelijke rechten hebben, ongeacht hun woonplaats of de mate waarin de clerus het land beïnvloedt. Helaas wordt dit in Polen zelfs door het Constitutionele Hof niet altijd begrepen. Ik acht het naleven van de rechten van de vrouw, de enige meerderheid die gediscrimineerd wordt, bijzonder belangrijk. Daarom vraag ik opnieuw om een Europese richtlijn over geweld tegen vrouwen, inclusief seksueel en reproductief geweld, dat sommige lidstaten, gesanctioneerd door het binnenlandse recht, nog steeds toepassen.

Ádám Kósa (PPE). - (HU) Mijnheer de Voorzitter, veel collega-parlementsleden hebben al gewezen op het deel van het verslag dat naar de toekomst kijkt. Eindelijk hebben we een verslag dat de verschillende kwesties op het gebied van mensenrechten omvat zonder voorkeur te geven aan bepaalde onderwerpen ten koste van andere. Ik ben bijzonder verheugd over de aandacht die in het verslag wordt geschonken aan non-discriminatie en gelijke kansen. Het Handvest van de grondrechten vormt de basis voor het verslag. Dat wil ik benadrukken. Naleving van het Handvest kan alleen succes hebben als de Europese samenleving erkent dat alle mensen gelijk zijn, en dat deze gelijkheid alleen vorm kan krijgen door gelijke behandeling. Als iemand op welk gebied dan ook wordt benadeeld zonder dat hij daar iets aan kan doen, moet hij passende en evenredige hulp krijgen om een gelijkwaardig mens, een gelijkwaardige burger te worden. Er is nog een lange weg te

gaan voordat dit doel wordt bereikt, en voorzichtigheid is geboden. Het verslag-Gál is een belangrijke mijlpaal op deze weg. Ik ben dankbaar voor haar belangrijke bijdrage.

Anna Záborská (PPE). - (SK) Mijnheer de Voorzitter, ik wil graag wijzen op een gevaar. De combinatie van diverse vormen van strijd tegen discriminatie kan leiden tot discriminatie. Daarover is ook gesproken tijdens de bijeenkomst van de OVSE vorige week in Wenen.

Het is een paradox, maar als antidiscriminatiebeleid een ideologie wordt, beginnen mensen te discrimineren. We zien dan hoe het begrip discriminatie de grenzen van zijn eigen definitie overschrijdt. Als de Europese Unie op dit gebied ernstig tekort schiet, dan is dat wel in de noodzaak om het woord "discriminatie" zijn oorspronkelijke betekenis terug te geven, want tegenwoordig kennen zelfs mensenrechtenactivisten of ons eigen Bureau voor de grondrechten van de Europese Unie de juiste betekenis niet meer. Ik ben daarom voor democratische controle op deze instelling. Anders zou het een financiële last kunnen worden die niet alleen ten koste gaat van de reputatie van de Europese Commissie, maar indirect ook van de Europese Unie als geheel.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). - (HU) Mijnheer de Voorzitter, de rapporteur heeft uitstekend werk verricht. Om echter met een populair Hongaars gezegde te spreken: zolang het niet ten uitvoer is gelegd, is het net zo veel waard als hoefijzers bij een dood paard. Ik zie bij de Europese Commissie niet de politieke wil om deze rechten te beschermen en inbreukprocedures tegen lidstaten op te starten. Ik stel groot vertrouwen in mevrouw Reding. Zij is moediger dan alle mannelijke commissarissen bij elkaar, omdat ze de heer Sarkozy durfde tegen te spreken, ook al had de heer Barroso haar lange tijd afgeraden dit te doen. De komende tijd zal ze het niet gemakkelijk hebben, aangezien de aankomende EU-voorzitter Hongarije de grondrechten met voeten treedt. Het land beperkt de persvrijheid, ontnemt vakbonden hun rechten met betrekking tot ambtenaren en beschermt het particuliere eigendom niet aangezien het zich het opgebouwde particuliere pensioenkapitaal van drie miljoen burgers toe-eigent. Deze regering schendt de grondrechten, en u, mevrouw Reding, moet de moed hebben een inbreukprocedure op te starten.

Sonia Alfano (ALDE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, ondanks het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, het Handvest van de grondrechten, artikelen 6 en 7 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en de nationale grondwetten worden de mensenrechten in de EU en de lidstaten nog steeds dagelijks zwaar geschonden.

In mijn land – Italië – heerst een regime waarin de persvrijheid wordt aangetast, politieke partijen aan verkiezingen deelnemen door vervalste handtekeningen te overleggen, met behulp van het staatsgeheim gewelddadige aanslagen (ook van de maffia) in de doofpot worden gestopt en onze premier – laten we hopen dat hij dat niet lang meer is – profijt trekt uit de internationale samenwerking met regimes als die in Rusland en Libië, zoals ook is bevestigd door Wikileaks. De Europese Unie kan het zich niet veroorloven om haar ogen voor dit alles te sluiten.

Om deze redenen steun ik het verslag, dat veel van de amendementen bevat die door mij zijn ingediend en die zijn aangenomen door de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken. Ik wil uw aandacht vestigen op paragraaf 20 en paragraaf 40, waarin wordt gevraagd schendingen van mensenrechten te monitoren en te bestraffen, en nationale wetsontwerpen die mensenrechten zouden kunnen schenden te bevriezen voordat ze worden aangenomen, totdat de EU ze heeft goedgekeurd.

Ik steun bovendien de stimulans voor het gebruik van de artikelen 6 en 7 van het Verdrag betreffende de Europese Unie om schendingen van de mensenrechten aan te pakken en het mandaat van het Bureau voor de grondrechten van de Europese Unie te versterken.

Het verslag bevat talrijke positieve verwijzingen naar minderheden, rechten, lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen en transgenderisten, immigranten en asielzoekers, persvrijheid en sociale rechten. Om die redenen verzoek ik alle afgevaardigden dringend om vóór het verslag te stemmen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Mijnheer de Voorzitter, zoals we weten bestaat er nog steeds op verschillende fronten discriminatie in de landen van de Europese Unie, tegen verschillende bevolkingsgroepen en culturele minderheden. Maar we mogen niet vergeten dat vrouwen over de hele linie gediscrimineerd worden: vrouwen worden in de lidstaten van de Europese Unie nog steeds op verschillende gebieden gediscrimineerd, soms met grote en soms met kleine gevolgen. Vrouwelijke werknemers ondervinden nog steeds problemen bij het vinden van werk en bij het krijgen van promotie in hun carrière, en ze hebben nog steeds te maken met lage salarissen en met andere vormen van discriminatie. De salariskloof bedraagt in de Europese Unie ongeveer 18 procent. Daarom moeten er dringend maatregelen genomen worden om deze vormen van discriminatie te bestrijden.

Franz Obermayr (NI). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, de toetreding van de EU tot het Europees Verdrag van de rechten van de mens bergt ook het gevaar in zich dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) zich over elke rechtshandeling van de EU kan uitspreken. Rechters van het Europees Hof van Justitie hebben al voor deze stap gewaarschuwd.

Ik durf te betwijfelen of het EHRM altijd onpartijdig en zakelijk vonnist. Zijn president heeft immers zelf toegegeven dat hij zaken die door asielzoekers aangedragen worden grondiger zal toetsen dan andere zaken. Met een voorkeursbehandeling voor bepaalde groepen van klagers mag een onpartijdige rechter zich werkelijk niet inlaten. Momenteel probeert het EHRM de werking van de Overeenkomst van Dublin op te schorten en uitzetting van Oostenrijk naar Griekenland te verhinderen. Waarom? Is Griekenland een onveilig land? Willen we ons werkelijk voegen naar een gerechtshof dat de crucifix in klaslokalen wil verbieden? Het kruis, het symbool van het christendom, dat een van de peilers van Europa en van onze grondbeginselen is?

Als het Europees Hof voor de Rechten van de Mens voor zulke mensenrechten klaarblijkelijk geen respect heeft, lijkt het mij niet mogelijk om het als probaat en gepast besluitvormend orgaan te erkennen.

Alajos Mészáros (PPE). - (HU) Mijnheer de Voorzitter, de Europese Unie staat altijd klaar om landen buiten de Unie te bekritisieren om grondrechten te bevorderen. Wanneer het haar eigen lidstaten betreft, staat zij na hun toetreding echter veelal machteloos. Hier moet een eind aan komen, omdat we vandaag de dag niet alleen door economische principes met elkaar zijn verbonden. Het verslag van Kinga Gál noemt de meest urgente en belangrijkste stappen in de ontwikkeling van de bescherming van de grondrechten binnen de Unie. We hebben een effectief systeem voor de bescherming van rechten nodig, en dankzij het Verdrag van Lissabon kunnen we nu zo'n systeem opzetten. Schendingen van de grondrechten van burgers kunnen niet zonder gevolgen blijven. We moeten de overtreders ter verantwoording kunnen roepen, zowel op het niveau van de lidstaten als van de Europese Unie.

Net als mevrouw Reding ben ik van mening dat de Commissie gebruik moet maken van haar recht om waar nodig inbreukprocedures op te starten. De toevoeging van een procedure met een blokkerend effect aan de reeds bestaande procedures, kan een effectief middel zijn om rechten te beschermen tegen maatregelen van lidstaten die inbreuk maken op de grondrechten. Ja, we moeten gehandicapten beschermen, we moeten discriminatie uitbannen, en, last but not least, we moeten de taalkundige verscheidenheid van Europa beschermen.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Mijnheer de Voorzitter, de kwestie van de mensenrechten moet op Europees niveau worden aangepakt en ook de lidstaten zelf moeten zichzelf tot taak stellen de grondrechten van hun burgers te waarborgen. Zo is het van het grootste belang dat er een EU-strategie wordt ontwikkeld voor de rechten van het kind, aangezien niet alle lidstaten de mogelijkheid hebben om op nationaal niveau zorg te dragen voor de bescherming van de rechten van kinderen. Daarom is het noodzakelijk dat er praktische maatregelen in het leven worden geroepen om kindermisbruik, seksuele uitbuiting en kinderpornografie te bestrijden.

Mensen met een handicap, die nog steeds geconfronteerd worden met discriminatie in de maatschappij, het arbeidsproces en het culturele leven, zijn een andere prioriteit. Daarom moeten we zorgen voor concrete EU-wetgeving inzake de rechten van mensen met een handicap en daarnaast een EU-strategie uitstippelen ten behoeve van deze mensen.

Ik wil onderstrepen dat mensenhandel, met name handel van vrouwen en kinderen, nog steeds een gigantisch probleem is en een van de ernstigste schendingen van de mensenrechten vormt.

Ook is het van groot belang dat wij in actie komen tegen de armoede en de sociale uitsluiting, vooral als het gaat om ouderen, die het meest te lijden hebben gehad van de recessie.

Viviane Reding, *vicevoorzitter van de Commissie.* – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik bedank alle leden van de commissie die samen met de rapporteur, mevrouw Gál, aan dit verslag hebben gewerkt, alsmede alle parlementsleden die hier vandaag hebben gesproken, hiermee blijk gevend van het feit dat de grondrechten bijzonder belangrijk zijn. Ik sluit mij volledig aan bij hetgeen meerdere sprekers hebben gezegd, namelijk dat het de hoogste tijd is dat wij ons bezighouden met de grondrechten in de Europese Unie teneinde geloofwaardig te zijn en te kunnen spreken over de grondrechten buiten de Europese Unie. Dit werd enigszins verzuimd. Dat zal in de toekomst niet meer gebeuren.

Ik denk dat het jaarverslag van de Commissie over de tenuitvoerlegging van het Handvest, waarin zo ongeveer alle opmerkingen die zijn gemaakt over specifieke vormen van discriminatie aan bod zullen komen, ons daadwerkelijk in staat zal stellen ieder jaar eventuele problemen te signaleren en zo mogelijk op te lossen.

Hoe? Er is het idee van een "blokkeringsmechanisme", in de woorden van de rapporteur, een preventiesysteem waarbij kan worden ingegrepen in een maatregel van een lidstaat tot op het moment waarop deze maatregel zou worden uitgevoerd. Ik heb dit door mijn deskundigen laten analyseren en de institutionele vragen die een dergelijk mechanisme oproept, zijn uiterst ingewikkeld. Voor nu – maar de analyse moet worden voortgezet en het eindresultaat moet worden afgewacht – denk ik dat er geen rechtsgrond is voor een dergelijke aanpak en dat er een Verdragswijziging nodig zou zijn om zo'n preventiemechanisme te kunnen invoeren. Het is een aanlokkelijk idee. Wij zullen blijven

onderzoeken welk mechanisme gebruikt zou kunnen worden zonder Verdragswijziging teneinde de dringendste kwesties aan te pakken.

Ik wijs u er echter op dat het Handvest niet in het absolute toepasbaar is, een fout die vaak wordt gemaakt. Het is alleen toepasbaar wanneer de lidstaten Europese regels in praktijk brengen, bijvoorbeeld wanneer een door de Raad en het Parlement overeengekomen Europese richtlijn vervolgens wordt opgenomen in het Europees recht. Op dat moment is het Handvest van toepassing, maar niet in het absolute. In het absolute, dat wil zeggen in alle andere gevallen, hebben de nationale rechters de verantwoordelijkheid om te interveniëren.

Wanneer de Europese Unie zal toetreden tot het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van de Raad van Europa, zal er een extra dimensie zijn die wij dus in praktijk zullen moeten brengen in de manier waarop we het beleid op het gebied van de rechten beheren. Dit lijkt mij van het allergrootste belang, en afgezien van alle specifieke vragen die nu zijn gesteld – en ik zal de vragenstellers afzonderlijk antwoorden – denk ik dat de belangrijkste vraag de fundamentele vraag is.

Buiten de EU, in onze lidstaten en in de regeringen, is het belang van het Handvest nog niet helemaal doorgedrongen. Wij moeten dus nog enige voorlichting geven opdat heel Europa deze cultuur van rechten, dit beleid van waarden, kent; opdat er overal, wanneer een wet wordt gemaakt of toegepast, wordt nagegaan of deze wel strookt met de waarden die wij hebben onderschreven, dat wil zeggen dat wij ons als politiek verantwoordelijken tijdens onze handelingen eigenlijk systematisch moeten afvragen of hetgeen wij doen wel aansluit bij de grondrechten die wij hebben omarmd.

Dit lijkt mij het belangrijkste element. Ik kan u overigens meedelen dat de Commissie vandaag een besluit zal nemen over de afschaffing van het exequatur, dat wil zeggen dat er een voorstel zal worden ingediend opdat rechterlijke beslissingen overal in Europa geldig zullen zijn. Dit is een bijzonder belangrijk besluit. Bij het voorstellen van deze nieuwe regelgeving hebben wij trouwens voor de eerste keer onderzocht of de grondrechten wel waren geëerbiedigd, zonder ons te beperken tot een economische analyse of markteffectbeoordeling, maar door ook het effect op de waarden te beoordelen.

Zoals u ziet, schuiven wij geleidelijk op naar dit nieuwe beleid en ik denk dat wij – Commissie, Raad en dit Parlement gezamenlijk – ervoor moeten zorgen dat dit jaarverslag over de tenuitvoerlegging van het Handvest, dat ik namens de Commissie zal presenteren en dat door het Parlement zal worden bekritiseerd of aangenomen, een moment van de waarheid wordt en de gelegenheid biedt de zaken grondig te bestuderen. Het gaat er ook om de buitenwereld en onze kiezers echt te tonen dat het Handvest wel degelijk leeft. Het is niet slechts een tekst, het is een praktijk. Als het niet in praktijk wordt gebracht, zullen de volksvertegenwoordigers dit luid en duidelijk zeggen.

Dit moeten wij proberen te bewerkstelligen in de twee à drie jaar tot aan de volgende verkiezingen. Ik denk dat we dit geleidelijk kunnen bereiken met in het voorjaar de eerste van dit soort oefeningen en vervolgens de invoering van een traditie in dit Parlement, zodat als u zich op woensdagen of donderdagen buigt over de mensenrechten buiten de Unie, niemand ooit nog kan zeggen: "U hebt uw eigen zaken niet op orde." Laten we hier samen voor zorgen!

Kinga Gál, rapporteur. – (HU) Mijnheer de Voorzitter, dank u, dames en heren, voor de bemoedigende woorden en steunbetuigingen. Ik wil met name mevrouw Reding bedanken

voor de openheid waarin we nu al geruime tijd samenwerken, en voor de duidelijke en precieze antwoorden en mededelingen. De opmerkingen van de schaduwrapporteurs en parlementsleden zijn volgens mij allemaal meegenomen in dit verslag, en er zijn acceptabele compromissen gesloten. Daarom kan ik niet akkoord gaan met de nota's van wijzigingen die nu opnieuw bij de plenaire vergadering zijn ingediend; ik vind het verslag zoals het er nu ligt acceptabel. Ik wil erop wijzen dat we bij het algemene stelsel voor de bescherming van de grondrechten het kind niet met het badwater mogen weggooiden; daarom moeten we altijd kijken naar de concrete feiten en proberen om de verwachtingen die vandaag worden geuit om te zetten in iets tastbaars.

Ik ben derhalve verheugd dat we morgen in de plenaire vergadering deze concrete feiten zullen terugzien als het onderwerp van de strijd tegen mensenhandel ter sprake komt, waarbij kinderen die hiervan het slachtoffer zijn speciale bescherming zullen krijgen. Ook met de goedkeuring van het burgerinitiatief zal hierover worden gesproken. We zullen dus met recht kunnen zeggen dat Europa een Europa van de burgers is, omdat Europese burgers in de gelegenheid worden gesteld het wetgevingsproces te beïnvloeden. Mijns inziens heeft het echter ook een symbolische waarde dat we morgen zullen debatteren over de mensenrechtensituatie in de wereld en een verslag hierover zullen aannemen. Het feit dat het Hongaarse voorzitterschap aangeeft dat het aan dit soort onderwerpen prioriteit wil geven en zijn aandacht wil richten op het versterken van een Europa dat dicht bij de burger staat, is welkom. Toch wil ik mijn collega's vragen dubbele standaarden te vermijden, vooral hier in het Parlement. Ik zeg dit tegen mijn collega's die wellicht jaren – en hierbij richt ik mij tot mijn socialistische collega's uit Hongarije – betrokken waren bij zeer ernstige schendingen van de mensenrechten, en nu anderen ongegronde beschuldigingen voor de voeten werpen, alleen maar om het vertrouwen van de kiezer terug te winnen dat ze mogelijk juist vanwege deze mensenrechtenschendingen zijn kwijtgeraakt. Ik wil iedereen bedanken voor de samenwerking en hulp.

Michael Cashman (S&D). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik protesteer tegen de minachtende opmerking die mevrouw Gál over socialisten heeft gemaakt. Zij beweert dat socialisten de mensenrechten hebben ondermijnd. Je kunt zulke uitspraken niet doen zonder specifieke voorbeelden te geven en met essentiële, op concrete feiten gebaseerde bewijzen te komen.

De Voorzitter. - Het debat is gesloten.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Alexander Mirsky (S&D), *schriftelijk.* – (EN) Ik wil mijn oprechte dank aan rapporteur Kinga Gál betuigen voor haar inspanningen om het probleem van de schending van mensenrechten in de Europese Unie bloot te leggen. Hoe kunnen we iemand buiten de EU verwijten maken of onderrichten als binnen onze eigen Gemeenschap de wet regelmatig wordt overtreden? Tot dusver heeft Letland, een lidstaat van de EU, nog geen uitvoering gegeven aan een resolutie van het Europees Parlement van 11 maart 2004, waarin het Parlement "de Letse autoriteiten [verzoekt] de mogelijkheid te overwegen om niet-burgers die reeds lang in het land wonen de mogelijk te bieden deel te nemen aan lokale verkiezingen voor zelfbestuur". Er zijn 335 000 permanente inwoners (15 procent) in Letland die hun basale rechten ontberen, maar er is niemand die zich daar zorgen over maakt. Het Europees Parlement kan gevallen van mensenrechtenschendingen bespreken, behalve als deze op zijn eigen grondgebied plaatsvinden. Ik heb vóór het initiatief van Kinga Gál gestemd. Ik bied mijn volledige steun en de dankbaarheid van 335 000 mensen aan.

Kristiina Ojuland (ALDE), *schriftelijk*. – (EN) Ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om de rapporteur te bedanken voor het feit dat zij licht op zo'n belangrijke kwestie heeft geworpen. In het Verdrag van Lissabon zijn de bevoegdheden en verantwoordelijkheden op talrijke gebieden hergedefinieerd; zo heeft het Handvest van de grondrechten een juridisch bindende status gekregen. Het Europees Parlement fungeert als waakhond van de grondrechten en het Verdrag van Lissabon heeft die positie versterkt. Ik ben een groot voorstander van versterking van de rol van het Europees Parlement als het gaat om een systematische aanpak van wetgevingsvoorstellen en amendementen. We spreken onze afkeuring uit over mensenrechtenschendingen overal ter wereld, maar dan moeten we net zo kritisch kijken naar wat er zich binnen de grenzen van de Europese Unie afspeelt. Er is geen reden tot al te grote vreugde, want maar al te vaak ontvangen we signalen van racisme, vreemdelingenhaat, seksisme en andere vormen van discriminatie in de lidstaten. Er is voor ons nog enorm veel werk te doen, maar ik ben er absoluut zeker van dat we uiteindelijk zullen zegevieren wanneer we consequent de grondrechten in de EU waarborgen.

Csaba Sógor (PPE), *schriftelijk*. – (HU) De Europese Unie als gemeenschap van landen die een hoog niveau van bescherming van de mensenrechten biedt, laat altijd luid en duidelijk van zich horen als de mensenrechten elders in de wereld op grove wijze worden geschonden. Het Europees Parlement veroordeelt doorgaans praktijken waarbij de universele beginselen van mensenrechten met voeten worden getreden, waar ook ter wereld, in lovenswaardige eendracht. Als deze schendingen in de EU plaatsvinden, zijn we heel wat minder geneigd onze stem te verheffen, ook al zou dit het meest effectieve signaal zijn dat we kunnen afgeven aan landen overal ter wereld die de mensenrechten niet respecteren. Een gemeenschappelijke EU-actie zou het meeste effect sorteren als we ons ongenoegen net zo vastberaden en onverbiddeijk op ons eigen grondgebied zouden uiten en ook binnen de Unie zouden opkomen voor mensenrechten en fundamentele vrijheden. We roepen onszelf slechts in een enkel geval ter verantwoording als het om deze idealen gaat, die een integraal onderdeel uitmaken van de Europese identiteit en die dankzij het Handvest van de grondrechten nu al een jaar juridisch bindend zijn. In die gevallen waarin we wel actie ondernemen, lijken we machteloos, omdat passende sancties ontbreken. Dit heeft onvermijdelijk tot gevolg dat onze kritiek op derde landen en onze pogingen in het kader van ons buitenlands beleid om mensenrechten en democratie te bevorderen minder effect hebben en minder geloofwaardig overkomen. Volgens mij kan Europa deze in de toekomst niet opgeven.

6. Europees beschermingsbevel (debat)

De Voorzitter. - Aan de orde is het verslag over de ontwerprichtlijn van het Europees Parlement en de Raad over het Europees beschermingsbevel [00002/2010 - C7-0006/2010-2010/0802(COD)] - Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid en Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken. Corapporteurs: Teresa Jiménez-Becerril Barrio en Carmen Romero López (A7-0354/2010).

Teresa Jiménez-Becerril Barrio, *rapporteur*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, het is vandaag is een belangrijke dag voor alle slachtoffers, want vandaag zullen wij instemmen met het Europees beschermingsbevel, dat een belangrijke stap voorwaarts is met betrekking tot de rechten van slachtoffers. Slachtoffers worden ten onrechte vergeten, en het is paradoxaal dat belagers vaak meer rechten hebben en er over hun rechten meer gesproken wordt dan over de rechten van hun slachtoffers.

Vandaag zal dit Parlement eer bewijzen aan alle slachtoffers, en het zal degenen die menen dat de grenzen hen zullen beschermen terwijl zij hun slachtoffers achtervolgen, erop wijzen dat dit Europees beschermingsbevel voortaan alle slachtoffers in de Europese Unie bescherming zal bieden.

Wij zijn meer dan een jaar geleden aan de slag gegaan om dat doel te bereiken en vooruitgang te boeken met de ruimte van vrijheid en veiligheid die genoemd werd in het programma van Stockholm, en vandaag kunnen we met gepaste trots zeggen dat we, ondanks het feit dat de weg niet eenvoudig geweest is, daar velen dit bevel vaak niet begrepen hebben en twijfels hadden over de doeltreffendheid en duidelijkheid, hierin geslaagd zijn.

Ik moet zeggen dat we, na de dialoog met het Belgisch voorzitterschap en de vele besprekingen met de Commissie, een tekst hebben weten op te stellen waarmee vrijwel alle fracties tevreden waren. Dit verslag werd dan ook met ruime meerderheid zonder tegenstemmen aangenomen bij de gezamenlijke stemming van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid.

Ik hoop dat dit Parlement vandaag met zijn standpunt het besluit zal weerspiegelen van deze Commissies en van degenen die dit verslag gemaakt hebben, dat met zeer ruime meerderheid is goedgekeurd. Dit zou namelijk een duidelijk signaal zijn aan de Raad met betrekking tot wat de burgers willen, wat niets anders is dan leven in een ruimte van veiligheid en rechtvaardigheid, beschermd worden, en dat een slachtoffer dat in eigen land beschikt over een bevel tot bescherming tegen haar belager, niet opnieuw een gerechtelijke procedure hoeft op te starten als zij naar een ander land verhuist.

We hebben de plicht om de toegang tot de rechtspraak makkelijker te maken voor Europeanen, en met name voor slachtoffers, die het meest kwetsbaar zijn. De bescherming van alle slachtoffers zonder uitzondering is wat mij voor ogen stond bij het opstellen van dit verslag. Daarom wilde ik ook de slachtoffers van terrorisme, van mensenhandel, van de georganiseerde misdaad en van misdrijven uit eerwraak hierin opnemen, evenals een speciaal hoofdstuk voor minderjarigen, die de meest kwetsbare slachtoffers zijn, en we denken er nooit over na hoe hen te beschermen.

Ofschoon dit bevel alle slachtoffers zal beschermen, zijn vrouwen die te lijden hebben onder huiselijk geweld het meest gebaat bij dit instrument voor justitiële samenwerking, daar hun belagers niet ongestraft in Europa zullen kunnen reizen en zullen weten dat zij vervolgd zullen worden op dezelfde wijze als in het land waarin zij hun partner belaagd hebben.

Daarom moet het Parlement vandaag een duidelijk signaal geven aan de Raad over wat wij willen. Wij zullen dan ook stemmen met deze slachtoffers voor ogen, met degenen voor ogen die lijden, degenen die onze bescherming nodig hebben, degenen die bang zijn en die moeten kunnen leven in vrijheid en met hoop.

We zullen zo'n gerechtvaardigde en noodzakelijke doelstelling die door een meerderheid van de Europeanen ondersteund wordt, niet opgeven omdat sommige mensen bang zijn en nooit een stap verder durven te doen. We moeten moedig zijn, de lidstaten moeten moedig zijn, en ik hoop dat de stemming van vandaag een meerderheid vóór zal opleveren en degenen over de streep zal trekken die nog betwijfelen of dit instrument slachtoffers perspectief zal bieden. Ik hoop ook dat de Commissie in de nabije toekomst met een

uitgebreide wetgeving zal komen ten behoeve van de rechten van slachtoffers, waarvoor ze mijn volledige steun heeft en ongetwijfeld ook die van het Parlement.

Nogmaals, met deze kleine maar belangrijke stap die het Europees beschermingsbevel is, zullen alle slachtoffers beter beschermd worden, doordat nieuwe misdrijven worden voorkomen en de gevolgen van reeds begane misdrijven verzacht worden.

Het is vandaag onze plicht om de belemmeringen weg te nemen, die echte bescherming in heel Europa tot nog toe onmogelijk hebben gemaakt. Door middel van onze stem hebben we vandaag de gelegenheid om levens te redden, en dat is wat we zullen doen, en we zouden daar werkelijk trots op mogen zijn.

Carmen Romero López, *rappporteur*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, deze ontwerprichtlijn die wij vandaag aan de plenaire vergadering voorleggen om belagers weg te houden van hun slachtoffers die zij achtervolgen en tenslotte vermoorden, waar die zich ook schuil houden, is een duidelijke boodschap die het Parlement dient te geven aan de Europese samenleving en de Raad.

We zullen niet machteloos blijven toezien terwijl nog steeds dagelijks misdaden worden begaan in Europese landen, en die verborgen blijven in de schaduw van de huiselijke kring. Die misdrijven blijven ook verborgen in de schaduwen van de statistiek, alsof het recht van de sterkste geldt binnen samenlevingsvormen, maar wij proberen toe te zien op de naleving van het Handvest van de grondrechten dat we hebben aangenomen in het Verdrag van Lissabon.

Is het niet opgekomen bij degenen die titel I van het Handvest opstelden dat een bedreiging van de fysieke integriteit en waardigheid niet alleen zou kunnen komen van de zijde van overheidsinstanties en de staat, maar ook onder het mom van genegenheid? Voor de 25 procent van de Europese vrouwen die op het ogenblik onder de een of andere vorm van geweld te lijden hebben, heeft de folteraar een naam, en als zij zich verdedigen tegen het geweld dan komt hun burgerschap in gevaar.

Volgens de NGO's komen er in de Europese Unie ieder jaar 2 500 vrouwen op deze manier om het leven zonder dat wij ons hebben afgevraagd of deze misdrijven te voorkomen of te vermijden zijn. De vrouwen van Europa hebben het initiatief van de lidstaten en van het Spaanse voorzitterschap om het Parlement een Europees beschermingsbevel voor te leggen dan ook toegejuicht.

Wij zijn een Europese ruimte van veiligheid aan het opbouwen, en het Europees beschermingsbevel houdt in dat geen enkel Europees land een schuilplaats kan zijn voor misdadigers. Laten we een klimaat creëren van wederzijds vertrouwen; door middel van het beschermingsbevel creëren we een ruimte van rechtvaardigheid en vrijheid, want de slachtoffers van deze misdrijven kunnen in elk land worden opgevangen zonder nog een procedure te hoeven doorlopen, zoals mijn mederappporteur, mevrouw Jiménez-Becerril, al zei.

Dames en heren, we hebben het hier over "privé-terrorisme", zoals dit voortdurende misdrijf nu genoemd wordt, dat bestaat uit gewelddaden begaan in de verborgenheid van de familiekring. We hebben het ook over preventieve maatregelen waarvan de oorsprong varieert. Niet alle landen hebben dezelfde juridische tradities, nu of in de toekomst: hoe verder we komen, des te groter is en wordt de behoefte aan een instrument dat onze diversiteit in aanmerking kan nemen. De juridische diensten van de Raad hebben zich op dat standpunt gesteld, net als de juridische diensten van het Parlement. Waar zit de

weerstand? Dames en heren, die zit niet in het complexe karakter van onze rechtspraak, want die blijft bestaan.

Het recht is geen instrument om conflicten mee te creëren, maar om ze mee op te lossen. Dat is het standpunt geweest van de conservatieve regeringen die het initiatief met recht ondersteund hebben. Als we over garanties en grondrechten zouden hebben gesproken toen het over terrorisme ging, hoe zouden we dan internationale overeenkomsten ten uitvoer hebben kunnen leggen als het niet was omdat we het over veiligheid hadden? Vormen 2 500 vrouwen per jaar geen veiligheidsprobleem voor Europa?

Het is niet voor het eerst in de geschiedenis dat het recht zich voor een uitdaging gesteld ziet. Daarom betreuren wij het standpunt van de Commissie tijdens deze procedure, want we kunnen niet spreken van een rechtsgrondslag als we het hebben over politieke wil. We moeten ons niet beroepen op het recht omdat dat ons toevallig zo uitkomt.

Deze tekst is de uitkomst van een akkoord. In de verbeteringen die we hebben opgenomen met betrekking tot het recht op informatie, vertaling en procedurele waarborgen is rekening gehouden met het feit dat dit een instrument voor erkenning is, en het Parlement heeft besloten dat het een prioriteit is dat de lidstaten de bestaande gegevens op tafel leggen en openbaar maken.

We zijn niet voorbij gegaan aan de rechten van de slachtoffers op psychologische hulp en juridische bijstand. Wij zullen hiervoor blijven strijden, en we hopen dat ze zullen worden opgenomen in het volgende pakket maatregelen voor slachtoffers.

Wij willen het Belgische voorzitterschap bedanken voor het werk dat het gedaan heeft, net als alle schaduwrapporteurs en ons team. Met de stemming van vandaag willen we een boodschap geven aan de Raad dat dit de wens is van het Parlement; nu is het aan de Raad om zijn verantwoording te nemen. We zullen er niet in slagen de preventie aan te pakken als sommige lidstaten menen dat we geen probleem hebben omdat we de gegevens niet hebben.

Nu is het de Raad die moet besluiten of Europa zich daadwerkelijk verbindt aan het bestrijden van het geweld en aan het beschermen van de grondrechten.

Viviane Reding, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de bescherming van burgers, in de praktijk meestal vrouwen, die met geweld te maken hebben of daarvan het slachtoffer dreigen te worden, staat bijzonder hoog op de agenda van alle instellingen die zich momenteel met dit onderwerp bezighouden.

Het is belangrijk dat dit punt op de agenda staat, omdat we allemaal hetzelfde doel hebben: burgers onder de best mogelijke omstandigheden bescherming bieden over de grenzen van de lidstaten heen. Mede daarom heb ik de doelstelling van deze bescherming van meet af aan gesteund en daarom ben ik bezig met de voorbereiding van het ambitieuze pakket maatregelen op het gebied van de rechten van slachtoffers dat in het voorjaar van 2011 moet worden goedgekeurd.

Ik ben mij volledig bewust van het werk dat de corapporteurs, mevrouw Jiménez-Becerril Barrio en mevrouw Romero López en zowel de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid als de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken hebben verricht. Zij hebben de lopende werkzaamheden veel meerwaarde gegeven met als doel slachtoffers beter te beschermen. Ik kijk naar enkele van de voorstellen die u hebt gedaan: bijvoorbeeld, slachtoffers hoeven de kosten niet te dragen, er staan vertaal- en

tolkdiensten tot hun beschikking of de vertragingen in de erkenningsprocedures worden beperkt. Ik ben bereid te werken aan een doeltreffend en juridisch solide mechanisme om slachtoffers te helpen profiteren van burgerrechtelijke beschermingsmaatregelen in de hele Europese Unie.

We hebben ons beziggehouden met de procedurele rechten voor verdachten. In het verlengde hiervan houden we ons bezig met de rechten van slachtoffers, omdat het in rechtszaken vaak over de verdachte gaat, terwijl we vergeten dat er ook een slachtoffer is. Dus moeten we het slachtoffer opnieuw in het middelpunt van de belangstelling plaatsen.

Daarom zal het toekomstige pakket maatregelen van de Commissie dat bedoeld is voor slachtoffers, voortbouwen op het uitstekende werk dat is verricht door het Spaanse voorzitterschap, het Belgische voorzitterschap, de Raad en natuurlijk het Europees Parlement. Al dit werk is erg belangrijk. Al dit werk wordt samengebracht, zodat we een alomvattend en compleet pakket maatregelen voor de slachtoffers kunnen aanbieden, dat voor alle slachtoffers een echt verschil zal maken, ongeacht of het vrouwen, kinderen of mannen betreft, hoewel het meestal om vrouwen en kinderen gaat. Dan kunnen we snel concrete maatregelen nemen die uitvoerbaar zijn en geen rechtsonzekerheid creëren. Dank u wel voor dit werk. We zullen het in aanmerking nemen bij de voorbereiding van het maatregelenpakket voor de slachtoffers.

Monica Luisa Macovei, *namens de PPE-Fractie*. – (RO) Mijnheer de Voorzitter, in Spanje hebben ongeveer 8 000 Roemeense vrouwen dit jaar als slachtoffer geprofiteerd van beschermingsbevelen op het grondgebied van Spanje. Deze moeten worden uitgebreid naar Roemenië of naar andere lidstaten waar zij heen reizen.

Volgens officiële schattingen worden ongeveer 100 000 vrouwen in Europa beschermd door een beschermingsbevel dat geldig is in de beslissingsstaat. De ontwerprichtlijn verandert het territoriaal beperkte karakter van de beschermingsmaatregelen. Er wordt een instrument geïntroduceerd waarmee een beschermingsbevel dat in een lidstaat is uitgevaardigd wordt erkend in de lidstaten waar het slachtoffer doorheen reist, zodat er een reële ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid ontstaat en opdat de slachtoffers van geweld of andere slachtoffers zonder angst kunnen leven en reizen.

Het Parlement wil de bescherming van de slachtoffers uitbreiden. Daarom vragen en verwachten wij van de Commissie dat de volgende stap na deze richtlijn een uitbreiding is van de bescherming van slachtoffers in deze gemeenschappelijke ruimte van rechtvaardigheid en veiligheid, en wachten wij met ongeduld en aandacht op het pakket van het voorjaar van 2011.

Tot slot wil ik nogmaals zeggen dat de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) de bescherming van slachtoffers steunt, steun verleent aan deze ontwerprichtlijn en ook aan de uitgebreide bescherming van slachtoffers.

Silvia Costa, *namens de S&D-Fractie*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, middels deze ontwerprichtlijn – waarvoor ik de rapporteurs, met wie ik heb gewerkt als schaduwrapporteur, zeer bedank – steunt het Parlement het voorstel van de Raad en breidt het dat voorstel uit. Dat voorstel was gericht op het in alle 27 lidstaten beschermen van mensen die lijden onder vormen van vervolging of ernstige en herhaaldelijke bedreigingen door bekenden die eerder al zijn geïdentificeerd – vaak ex-vrienden, echtgenoten of partners – die hun lichamelijke en seksuele integriteit, waardigheid en persoonlijke vrijheid in gevaar brengen.

Het aantal aanvallen en moorden – op met name vrouwen – neemt namelijk toe. Vaak worden hun aangiften niet serieus genomen door de politie en de rechterlijke macht, en beschermingsbevelen en maatregelen tegen een agressor zijn thans alleen geldig in de landen waar ze zijn uitgevaardigd. Commissaris Reding, de goed te keuren maatregel is misschien niet perfect, maar vult een leemte in de wet op.

Bij het creëren van de Europese ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid zijn we per slot van rekening altijd op empirische wijze te werk gegaan, en soms, indien nodig, door te forceren. We vinden dit initiatief namelijk belangrijk, omdat hierdoor alle burgers van de Unie – mannen en vrouwen – en alle inwoners van Europa zich vrij over grenzen kunnen bewegen, waarbij ze hun mensenrechten en hun rechten op bescherming en veiligheid met zich meenemen, zoals bepaald in artikel 3 van het Verdrag van Lissabon, dat wij van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement als juridische basis hadden gewild om een meer samenhangende richting aan de structuur van de ontwerprichtlijn te geven.

Met de invoering van het Europees beschermingsbevel is een beschermd persoon ook verzekerd van bescherming in andere lidstaten, middels een snelle en kostenloze procedure. Elke lidstaat moet een bevoegde autoriteit aanwijzen die belast is met het informeren van slachtoffers over hun rechten, het voeren van campagnes, het verzamelen van statistieken en het informeren van personen zodra hun nationale beschermingsbevel is uitgevaardigd. Het beschermingsbevel geeft bovendien een krachtige impuls aan het creëren van de Europese justitiële ruimte en de uitvoering van de bewegingsvrijheid, en het past voor de eerste keer de gewone wetgevingsprocedure met medebeslissing door de Raad en het Parlement toe.

Ik hoop dat de Raad deze inzet zal bevestigen, en ik hoop dat de Commissie – ook al toont ze bijzondere aandacht voor het komende pakket maatregelen ter bescherming van slachtoffers – deze bijzondere kans om onmiddellijk een oplossing te bieden voor deze zeer ernstige situatie, die ook is aangetoond door de Europese en nationale statistieken, niet mist. Dit zou, onder andere, kunnen leiden tot belangrijke wetgevende gelijkgerichtheid onder de lidstaten.

Daarom stel ik voor dat we ieder uitstel vermijden en een specifieke verplichting op ons nemen wat betreft deze bijzondere vorm van bescherming van slachtoffers.

Izaskun Bilbao Barandica, *namens de ALDE-Fractie.* – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik wil dat het Europees beschermingsbevel met name effectief is om het geweld tegen vrouwen te voorkomen en dat het dient als zinvolle inleiding op het voorstel dat de Commissie in voorbereiding heeft om ons de beschikking te geven over een gelijksoortig instrument voor allerlei soorten misdrijven.

Ik betreur het dat het opstellen van deze tekst zo moeilijk en gecompliceerd is geweest, ondanks het feit dat we allen de voornaamste doelstelling onderschrijven.

Verder had ik gewild dat er twee kwesties in dit bevel waren opgenomen. In de eerste plaats is dat de Europese inschrijving van beschermingsbevelen, met de bijbehorende waarborgen voor de persoonlijke levenssfeer, om bureaucratie te voorkomen voor de begunstigen en te zorgen voor onmiddellijke uitvoering van de bevelen. Bovendien zou dit de kosten beperken van de procedures die de bevoegde autoriteiten moeten uitvoeren, en tenslotte zou het ons de beschikking geven over gestandaardiseerde en steeds bijgewerkte statistieken.

In de tweede plaats denk ik dat we hadden moeten proberen na te gaan wat de mogelijkheden zijn om op dit gebied met derde landen samen te werken, vooral als je kijkt naar de statistieken over de herkomst van de slachtoffers en hun mogelijke veranderingen van woonplaats.

Op deze manier heeft de nog heel jonge Europese Dienst voor extern optreden de kans verloren om zich publiekelijk te presenteren met een opdracht als deze, die de Europeanen begrijpen en die problemen oplost die op dit moment voor alle Europeanen reëel zijn.

Ik wil de rapporteurs bedanken voor al hun werk, en ik hoop dat commissaris Reding open zal staan voor dit initiatief.

Raül Romeva i Rueda, *namens de Verts/ALE-Fractie.* – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat we in het Europees Parlement heel verantwoordelijk moeten zijn en moeten handelen met het mandaat dat ons gegeven is, en dat zegt ons dat we, ook op Europees niveau, vrouwen die slachtoffer zijn van geweld moeten beschermen en moordenaars een halt moeten toeroepen.

Zoals al gezegd is, gaat het hier om de bestrijding van een soort sociaal terrorisme, wat gendergerelateerd geweld is. We moeten dan ook niet verstrikt raken in statistieken of details van de wet. We hebben het hier over gerechtigheid, grondrechten, leven en dood, om degenen te beschermen die beschermd moeten worden tegen hun belagers, en vooral om niet het feit te hoeven betreuren dat elk jaar weer 2 500 vrouwen het slachtoffer zijn van de juridische lethargie waarin wij allemaal verzonken zijn.

Wij zijn ons allen bewust van de wettelijke moeilijkheden en van het feit dat dit een nieuwe opgave is in de interinstitutionele post-Lissabon dynamiek. Deze moeilijkheden mogen echter in geen geval een excuus zijn om de ontwikkeling niet door te zetten. De bescherming van de rechten van de vrouwen die het slachtoffer zijn geweest of kunnen worden van geweld en doodslag, en de preventie van dergelijke daden mogen niet ondergeschikt worden gemaakt aan een paar juridische kwesties. We moeten de politieke wil opbrengen die het dringende karakter en het belang van deze kwestie vereisen.

Het spreekt vanzelf dat het belangrijk is de dingen goed te doen, maar bovenal is het essentieel dát ze gedaan worden, en naar mijn idee is dat het belangrijkste standpunt dat we kunnen overbrengen aan zowel de Raad als de Commissie, door middel van deze tekst die, naar ik hoop, zal worden aangenomen. Het moet duidelijk zijn dat we onder geen beding initiatieven mogen stopzetten omdat er technische problemen zijn die we niet eerder hebben weten op te lossen.

Ik zou de gelegenheid willen aangrijpen om de twee rapporteurs en zowel het Spaanse als het Belgische voorzitterschap te bedanken voor het werk dat zij gedaan hebben om vooruitgang te blijven maken, om te blijven werken om de plaag van het gendergerelateerd geweld uit te bannen.

Timothy Kirkhope, *namens de ECR-Fractie.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb de trialogen nauwlettend gevolgd en ik wil mijn collega's, vooral van de EPP- en S&D-Fractie, bedanken voor het werk dat zij hebben verricht.

Als advocaat in het Verenigd Koninkrijk heb ik jarenlange ervaring met het verstrekken van juridische adviezen en het verlenen van ondersteuning aan slachtoffers van huiselijk geweld, belaging of intimidatie door een familielid of voormalige partner. Ik heb uit de

eerste hand gezien wat voor ellende fysiek, psychisch en seksueel misbruik kan veroorzaken en hoe kwetsbaar de slachtoffers daarvan zijn.

Ik sta volledig achter de doelstellingen van dit voorstel. Ik zet echter wel vraagtekens bij de rechtsgrondslag en reikwijdte ervan. Het lijkt me duidelijk dat dit voorstel slechts een strafrechtelijke grondslag heeft, vanwege de toepassing van artikel 82 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Gezien hun aard en op grond van de wet vallen sommige van de overtredingen waarop dit voorstel betrekking heeft, onder het burgerlijke recht. Er wordt echter met geen woord gerept over het gebruik van artikel 81.

Ik ben niet tegen samenwerking op juridisch gebied binnen de EU, maar het is mijn stellige overtuiging dat we ervoor moeten zorgen dat de wetgeving die we in EU-verband opstellen, juridisch solide en robuust is en effectief binnen de lidstaten kan worden uitgevoerd zonder afbreuk te doen aan de bestaande nationale rechtsstelsels.

Paul Nuttall, *namens de EFD-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik steun de bescherming van slachtoffers. Toen ik echter voor het eerst van het Europees beschermingsbevel hoorde, vond ik het beangstigend klinken, net als het Europees aanhoudingsbevel, dat naar mijn mening tot de meest bemoeizuchtige en dictatoriale wetgeving behoort die ooit aan het Britse volk is opgedrongen.

Het voorstel voor het Europees beschermingsbevel dat nu aangeprezen wordt, zou over de bescherming van vrouwen gaan. Ons werd verteld dat het Europees aanhoudingsbevel zou gaan over ondersteuning van terrorismebestrijding – en we weten allemaal dat daar heel wat meer achter bleek te zitten. Laten we duidelijk en eerlijk zijn: het onderliggende doel is de basis te leggen voor een pan-Europees rechtsstelsel dat de Britse wet ongetwijfeld zal ondermijnen. Als we daarvoor nog bewijs nodig hebben, hoeven we alleen maar naar het Europees aanhoudingsbevel te kijken.

Ook denk ik dat het uitermate moeilijk is deze bevelen in het Verenigd Koninkrijk uit te voeren. We komen dan namelijk uiteindelijk in een situatie terecht waarbij een bevel wordt uitgevaardigd door een buitenlandse rechter in een ander land, die niets afweet van de omstandigheden in een Britse plaats of van onze manier van leven. In Engeland kennen wij het gezegde *once bitten, twice shy* (wie eenmaal is gebeten, deinst de volgende keer terug). We zijn nu eenmaal gebeten door het Europees aanhoudingsbevel. Mijn suggestie is terug te deinzen voor het Europees beschermingsbevel.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, rekening houdend met de voorgestelde amendementen is het duidelijk dat de besproken richtlijn een van de eerste initiatieven is die zich richt op het behalen van deze belangrijke doelstellingen. Slachtoffers van geweld moeten niet alleen in hun eigen land tegen kwaad van de overtreder worden beschermd, maar zij moeten binnen de hele Europese Unie beroep kunnen doen op dit soort preventieve maatregelen. Daarom moet het standpunt van de rapporteurs gesteund worden.

Opgemerkt dient te worden dat het toepassingsgebied van het initiatief bewust een open karakter heeft. Hoewel het merendeel van de geldende beschermingsbevelen van toepassing is op vrouwelijke slachtoffers van genderspecifiek geweld, kan dit initiatief betrekking hebben op ieder ander slachtoffer van geweld, of het nu een jongen, meisje, man of vrouw betreft, zolang de dader bekend is. In deze context wordt in het programma van Stockholm gesteld dat slachtoffers van misdrijven, met inbegrip van terrorisme, die zeer kwetsbaar zijn of zich in een bijzonder kwetsbare situatie bevinden, zoals mensen die het slachtoffer

zijn van herhaald geweld in persoonlijke relaties, slachtoffers van genderspecifiek geweld, of mensen die slachtoffer worden van andere strafbare feiten in een lidstaat waarvan zij geen onderdaan of inwoner zijn, speciale steun en juridische bescherming nodig hebben.

Daarom zou een Europees beschermingsbevel van toepassing moeten zijn op alle slachtoffers van geweld, zoals slachtoffers van mensenhandel, genitale verminking bij vrouwen, gedwongen huwelijken, eermoorden, incest en andere, vergelijkbare misdrijven. Dit initiatief verdient daarom onze steun en ik sta dan ook volledig achter de rapporteurs.

Emine Bozkurt (S&D). - Voorzitter, honderdduizend mensen hebben baat bij het Europees beschermingsbevel, zoals Rasja, die met haar kinderen naar Spanje wil gaan. Als het straatverbod dat haar *stalker* in Nederland heeft, niet met haar meereist naar Spanje, zal zij daar aangeschoten wild zijn en haar kinderen óók, als de Spaanse overheid datzelfde straatverbod niet erkent of handhaaft. Spanje doet dit echter wél.

Deze bescherming geldt ook voor de strijders voor het vrije woord. Zij moeten in andere Europese landen kunnen spreken zonder dat hun bedreigers daar in het publiek zitten. Dat kan met het Europees beschermingsbevel, een prachtig initiatief dat op steun kon rekenen van de Nederlandse regering. Met de nieuwe coalitie is hun positie helaas 180 graden gedraaid: vrouwen, mannen en kinderen die dagelijks in angst moeten leven, worden keihard in de steek gelaten. Het kan gewoon niet dat iemands veiligheid stopt bij de grens.

Omwille van honderdduizend mensen zeg ik nu ja tegen het Europees beschermingsbevel. Ik verwacht van alle regeringen, ook die van mijn eigen land, dat zij alles zullen doen om de veiligheid, bescherming en vrijheid van de burger te versterken, opdat alle mensen in vrijheid en veiligheid kunnen leven.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, dames en heren, ten eerste bedank ik uiteraard de twee corapporteurs die ons, na moeizame onderhandelingen via de dialoog, een compromisakkoord voorstellen waarvan ik, als schaduwrapporteur voor de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken voor mijn fractie, natuurlijk hoop dat u het zult aannemen.

Ten tweede: ook al betreur ik het, zoals een aantal sprekers vandaag heeft gezegd, dat bepaalde punten zoals bijvoorbeeld de vertaling van de documenten voor de slachtoffers niet konden worden opgenomen in de eigenlijke tekst van dit akkoord of dat de vereenvoudigingselementen onvoldoende zijn geëxpliciteerd – en ik reken op het pakket ter bescherming van slachtoffers om deze te verfijnen –, toch wil ik onderstrepen dat dit alles nu uiteindelijk verstandig lijkt, een logische voortzetting van de steeds grotere integratie van een Europese ruimte van vrijheid en recht en in wezen van de totstandbrenging van een hiermee corresponderend juridisch systeem.

Dit getuigt van een bepaalde dosis politieke durf en de wil, voor een overgrote meerderheid van ons, om verder te gaan dan het formuleren van politieke standpunten, teneinde te beschikken over een duidelijk instrument voor samenwerking op strafrechtgebied dat, zoals mevrouw Reding zojuist heeft onderstreept, tot op zekere hoogte een echt beleid op het gebied van de rechten in Europa vertegenwoordigt, dat wil zeggen een concreet beleid voor personen, met name voor vrouwen – wier fysieke integriteit kan worden bedreigd –, een beleid dat aansluit bij het reeds lange tijd bestaande vrij verkeer, dus een beleid inzake rechten.

VOORZITTER: ROBERTA ANGELILLI*Ondervoorzitter*

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Mevrouw de Voorzitter, commissaris, dames en heren, om te beginnen, wil ik zeggen hoezeer ik het betreur dat de Raad sinds gisteren afwezig is, hoewel deze doorgaans wel aanwezig was bij de onderhandelingen over alle dossiers die wij sinds gisteren behandelen, namelijk de dossiers op het gebied van burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken. Wij betreuren het dat de Raad de stem van het Parlement zo niet hoort, hetgeen erg jammer is.

Ik feliciteer de twee corapporteurs, die heel veel werk hebben gehad aan deze tekst, met deze grote stap vooruit voor alle slachtoffers: enerzijds slachtoffers van huiselijk geweld – maar liefst 45 procent van de Europese vrouwen is het slachtoffer van huiselijk geweld en dit geldt ook voor een aantal mannen, want mannen die slachtoffer zijn van geweld door vrouwen mogen evenmin worden vergeten – en anderzijds slachtoffers van terrorisme, inclusief kinderen, die natuurlijk bijzonder kwetsbare slachtoffers zijn.

De ons vandaag voorgelegde tekst is bijzonder belangrijk en ik wil nogmaals mijn gelukwensen uitspreken. Commissaris, wij kijken reikhalzend uit naar het pakket ter bescherming van slachtoffers dat u ons volgend jaar zult voorleggen en dat een aanvulling zal vormen op de tekst waarover wij morgen zullen stemmen.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, huiselijk geweld, genitale verminking, eerwraak, gedwongen huwelijken en mensenhandel zijn slechts enkele voorbeelden van het geweld waarmee 45 procent van alle vrouwen in Europa te maken krijgt.

Vrouwen en minderjarigen hebben extra bescherming nodig. Het Europees beschermingsbevel vormt een stap in de goede richting en sluit volledig aan bij de visie van het programma van Stockholm voor een verenigd Europa: een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid ten dienste van de burger.

Beschermingsbevelen die in één Europees land tegen een overtreder worden uitgevaardigd, zullen in alle andere 26 lidstaten van de EU gaan gelden. Het initiatief van het Spaanse voorzitterschap, dat vandaag door ons allen is omarmd, legt de nadruk op de bescherming van slachtoffers en preventie en bevordert de uniformiteit in rechtsordeprocedures. Het biedt slachtoffers de mogelijkheid hun stilzwijgen te doorbreken en ongehinderd door Europese geografische grenzen bescherming te vragen.

Ik hoop dat de Commissie in haar ambitieuze pakket maatregelen met betrekking tot de rechten van slachtoffers volledige steun zal geven aan het verslag van beide corapporteurs.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, het lijkt geen twijfel dat deze richtlijn inzake het Europees beschermingsbevel ter bescherming van slachtoffers weer een teken is van een gewichtige verschuiving naar echte garanties, vooral voor vrouwen, maar – zoals al is gezegd – niet alleen voor hen.

De richtsnoeren voor deze maatregel waren al uitgewerkt, eerst met het Verdrag van Lissabon en later met het programma van Stockholm. Ik wil in het bijzonder de twee rapporteurs, mevrouw Jiménez-Becerril Barrio en mevrouw Romero López, complimenteren met hun zorgvuldige werk en met het overwinnen van de vele moeilijkheden die ze in de Raad zijn tegengekomen bij het vrijmaken van de weg voor dit bijzonder belangrijke

voorstel, voor een Europese ruimte van vrijheid, rechtvaardigheid en veiligheid die de burgers echt van dienst zal zijn.

Het voorstel bestrijdt huiselijk geweld krachtig en vastberaden, bevat een tamelijk belangrijke reeks maatregelen en een reikwijdte die absoluut samenhangend lijkt. Deze prompte, tijdige en doeltreffende voorzorgsmaatregelen brengen ons ertoe te denken dat deze maatregel ook op doeltreffende wijze kan worden gebruikt om de gezinnen van slachtoffers te beschermen. We wachten met belangstelling op het beter gestructureerde pakket over de bescherming van slachtoffers van geweld, dat door commissaris Reding is aangekondigd en dat in de komende weken klaar zal zijn.

Ik sluit af, mevrouw de Voorzitter, door te bevestigen hoe belangrijk nauwe samenwerking tussen de lidstaten is, net als grote gevoeligheid voor het in de praktijk toepassen van deze maatregel, net zoals het cruciaal is om het belang van psychologische steun voor slachtoffers niet te vergeten. Ik weet zeker dat de Commissie daar terecht aan zal denken in de eindfase van het wetgevende proces.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Mevrouw de Voorzitter, het Europees beschermingsbevel is een belangrijke stap in de richting van de bescherming van slachtoffers in Europa. Wij sturen nu de krachtige boodschap naar de Raad en de Commissie dat het Europees Parlement dit beschermingsbevel absoluut noodzakelijk vindt en dat het snel van kracht moet worden. Wij moeten nu de tegenstand in de Raad en alle juridische bezwaren van de Commissie overwinnen.

Het is belangrijk dat de richtlijn in ruime zin wordt toegepast. Zij moet niet alleen strafrechtelijke bepalingen omvatten, maar ook verscheidene andere beschermende bepalingen. Zij mag niet gepaard gaan met enige vorm van juridische haarkloverij. Dit beschermingsbevel moet ook zo flexibel zijn dat er rekening kan worden gehouden met de verschillen in nationale wetgeving.

Het is belangrijk dat het Parlement niet alleen aandacht besteedt aan de slachtoffers van seksueel geweld, maar ook aan andere slachtoffers van geweld. In de richtlijn moet duidelijk staan wat de rechten van een slachtoffer zijn en wat de bezwaarprocedures zijn. Dat zijn zaken die ik zelf in het standpunt van het Parlement heb proberen te benadrukken. Het is ook belangrijk dat het land waar het beschermingsbevel van wordt gevraagd, zijn burgers over deze procedures inlicht.

Het werk eindigt beslist niet bij het van kracht worden van het beschermingsbevel. Autoriteiten moeten worden opgeleid en wij mogen ons niet tevredenstellen met een informatiecampagne die alleen maar in het kader van de huidige campagne plaatsvindt.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Mevrouw de Voorzitter, ik ben bijzonder enthousiast over de bepalingen uit het vandaag besproken verslag. De garantie dat de door een lidstaat aan slachtoffers van criminaliteit verleende bescherming ook geldt in andere lidstaten waar zij naartoe zijn gevlucht uit angst voor de dader, geeft hen de kans op een normaal leven. Dankzij het Europees beschermingsbevel kunnen de beschermingsmaatregelen die in de ene lidstaat zijn aangenomen door de rechterlijke autoriteiten van de andere lidstaat worden erkend, toegepast en gehandhaafd.

De uitbreiding van het toepassingsgebied van de richtlijn naar slachtoffers van alle soorten geweld en niet alleen voor de slachtoffers van gendergerelateerd geweld, is een nieuwe mijlpaal. Alle slachtoffers verdienen respect en verwachten dat de veroorzakers van hun lijden hun gerechte straf niet zullen ontlopen. Ik denk dat alleen een

beschermingsmechanisme dat het slachtoffer volgt, effectief kan zijn, herhaling van hetzelfde misdrijf kan voorkomen en het slachtoffer daadwerkelijk kan beschermen. Het verheugt mij zeer dat Polen een van de initiatiefnemers is van dit initiatief.

Monika Flašíková Beňová (S&D). - (SK) Mevrouw de Voorzitter, als de Europese Unie daadwerkelijk een ruimte wil zijn waar vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid heerst, moeten de verschillen tussen de individuele lidstaten op dit gebied worden weggenomen.

Slachtoffers van geweld moeten niet alleen in hun eigen land worden beschermd tegen misdadigers, maar er moeten in de hele Europese Unie beschermende maatregelen worden ingevoerd. Hoewel het verslag een breed gebied beslaat, gaat het vooral over vrouwen als slachtoffers van huiselijk geweld. Het is goed dat dit een gelegenheid biedt om ook de situatie van andere mogelijke slachtoffers aan te pakken, of het nu gaat om slachtoffers van mensenhandel, gedwongen huwelijken, eerwraak of incest, of de situatie van getuigen of van slachtoffers van terrorisme of georganiseerde misdaad. Persoonlijk ben ik groot voorstander van het streven om in zo goed mogelijke bescherming van slachtoffers te voorzien onder meer door hun de nodige rechtszekerheid te verschaffen. Slachtoffers zouden op duidelijke regels moeten kunnen rekenen en zouden altijd moeten worden geïnformeerd over de maatregelen die ze ter beschikking hebben, zowel in hun land van herkomst als in staten waarheen ze willen verhuizen of al verhuisd zijn.

Sonia Alfano (ALDE). - (IT) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, ik heb veel waardering voor het werk dat door de twee rapporteurs is verricht. Het probleem met deze ontwerprichtlijn is echter dat hij is gebaseerd op de meest gebruikelijke vorm van stalking, waarbij een persoon het slachtoffer is van geweld door een ander en daarom moet worden beschermd tegen een herhaling van wat voor lichamelijk of geestelijk geweld ook is gebruikt. Uiteraard is dit een kwestie die van essentieel belang is voor honderdduizenden vrouwen in de Europese Unie en daarom sta ik volledig achter de inhoud.

Helaas houden deze bepalingen echter geen enkele rekening met de slachtoffers van georganiseerde misdaad, die in de meeste gevallen niet hoeven worden beschermd tegen een geïdentificeerd of identificeerbaar persoon, maar tegen organisaties, waarop een straatverbod zeker niet van toepassing is. Daarom denk ik dat het Europees Parlement deze richtlijn moet beschouwen als een eerste stap in de uitvoering van het programma van Stockholm, waarin expliciet wordt gesproken over maatregelen ter bescherming van de slachtoffers van misdaad, en het lijkt me dat mevrouw Jiménez en commissaris Reding daar ook zo over denken.

Ik doe een beroep op de Europese Commissie om ervoor te zorgen dat het pakket maatregelen ter bescherming van slachtoffers, dat is voorzien voor 2011, ook de slachtoffers van georganiseerde misdaad en personen die gewond zijn geraakt tijdens de uitoefening van hun plicht, op Europees niveau beschermt.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, het Europees beschermingsbevel is een stap in de goede richting. Uitgangspunt moet zijn om erkende slachtoffers van geweld in alle lidstaten dezelfde bescherming te bieden. De beste oplossing zou een harmonisering van het nationaal recht in dezen zijn, maar dat was niet haalbaar. Positief aan het beschermingsbevel is de intentie om werkelijk alle slachtoffers van geweld bescherming te bieden en het zeer brede toepassingsgebied: seksueel geweld, stalken, en vooral geweld tegen minderjarigen, wat ik zeer, zeer belangrijk vind. En het steekt de slachtoffers van geweld, vooral vrouwen, een hart onder de riem. Maar we hebben ook een veer moeten laten: de gronden voor niet-erkenning in artikel 9 zijn dan toch weer heel

breed genomen en bieden de lidstaten misschien zelfs gelegenheid onder het bevel uit te komen. Laten we daarom na een jaar vooral grondig evalueren hoe de discussie voortgezet kan worden, want alle slachtoffers in alle lidstaten hebben recht op dezelfde mate van bescherming.

Jaroslav Paška (EFD). - (SK) Mevrouw de Voorzitter, ik steun de gedachte achter het voorgestelde Europees beschermingsbevel.

De bescherming van bedreigde personen op het niveau van de individuele lidstaten blijkt namelijk in veel gevallen onvoldoende. Dankzij de openheid van de Europese ruimte sluiten nu al veel jonge mensen internationale huwelijken en gaan huwelijksverbintenissen aan. Niet al deze huwelijken houden echter lang stand en kinderen worden vervolgens vaak de gijzelaars van de onenigheden tussen hun ouders. Gebrouilleerde ouders weigeren vaak de beslissingen van rechtbanken over het toevertrouwen van kinderen aan de zorg van één van hen te respecteren en nemen het recht gewoonweg in eigen hand: ze halen het kind bij hun voormalige partner vandaan, nemen het mee naar hun land en maken misbruik van de verschillen in de rechtssystemen van de individuele lidstaten om onder de geldende rechtsvoornissen uit te komen. De slachtoffers van deze Europese rechtsanarchie zijn vaak kleine onschuldige kinderen. Ik hoop dat ook dit probleem door het Europees rechtsbevel zal worden opgelost.

Andreas Mølzer (NI). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, hoewel zich de laatste jaren bij de slachtofferbescherming het een en ander ten goede gekeerd heeft, voelen veel van de betrokkenen zich nog altijd in de steek gelaten. Openbaar aanklagers en rechters mogen dan tijdens hun opleiding veel over de rechten van verdachten opsteken, over de omgang met slachtoffers leren ze haast niets. En niet alleen hier is een groter bewustzijn nodig, maar ook in de opleiding van medici, zodat de tekenen van geweld beter herkend worden. Voor kindslachtoffers is de vraag van de verjaring van een privaatrechtelijke aanspraak op schadevergoeding bij seksuele delicten essentieel. Alleen wie over een onberispelijk bewijs van goed gedrag beschikt mag zich beroepsmatig met kinderen bezig houden. Maar als in een land als Liechtenstein een gedwongen huwelijk ook zonder aanklacht van het slachtoffer strafrechtelijk vervolgd wordt en vrouwenbesnijdenis bij minderjarigen vervolgbaar gemaakt wordt, dan bewijst dat duidelijk de gevaren die van de veelgeprezen 'multiculturele verrijking' uitgaan. Met deze ontwikkeling dienen we ook in de EU rekening te houden, evenals met de betekenis daarvan voor de bestrijding van de mensenhandel.

Krisztina Morvai (NI). - (HU) Mevrouw de Voorzitter, als advocate heb ik ruim tien jaar zaken behandeld die slachtoffers van geweld tegen vrouwen en kinderen betroffen, zaken rond huiselijk geweld, verkrachting of vrouwenhandel. Ik zag met eigen ogen dat het beschermingsbevel waarover we vandaag debatteren een van de belangrijkste en meest onmisbare middelen is om slachtoffers te beschermen, maar er zijn er meer. Er zijn complexe maatregelen nodig, waaronder rechtshulp, psychologische hulp, hulp aan de betrokken kinderen; bovendien moet er naar de slachtoffers worden geluisterd, omdat die helaas het beste weten wat ze nodig hebben.

Ik heb twee vragen voor mevrouw Reding en de rapporteurs. Ten eerste: kunt u mij vertellen in hoeverre de slachtoffers van geweld tegen vrouwen bij dit werk worden geraadpleegd en er wordt gevraagd naar hun ervaringen. Ten tweede zou ik graag willen weten in hoeverre mevrouw Reding en de rapporteurs bekend zijn met het verdrag over geweld tegen vrouwen dat momenteel wordt voorbereid door de tegenhanger van de Europese Unie, de Raad van Europa, en in hoeverre wij hierbij betrokken zijn.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, de veiligheid van de vrouwen in kwestie dient werkelijk ieder van ons na aan het hart te liggen. Het gaat er niet alleen om dat het slachtoffer overal – waar dat zich ook ophoudt – fysiek beschermd wordt tegen belagers, maar ook om het respecteren van de menselijke waardigheid. Dit Europees beschermingsbevel hoort van toepassing te zijn op alle slachtoffers van geweld, onafhankelijk van hun leeftijd of geslacht.

Antonya Parvanova (ALDE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ook ik wil de rapporteur bedanken. Bescherming van het leven, de fysieke en psychische integriteit, de seksuele integriteit en de vrijheid vormt een prioritaire doelstelling waar het de bescherming van slachtoffers betreft. Met onze politieke steun voor de richtlijn betreffende het Europees beschermingsbevel hebben wij dit vraagstuk de zichtbaarheid gegeven die het verdient, en een alomvattend pakket van bijzondere beschermingsmaatregelen gepresenteerd die binnen de gehele EU effectief zijn en rechtsbescherming en -bijstand bieden aan slachtoffers van misdrijven, vooral geweldsmisdrijven.

Het recht op bescherming tegen geweld is een basaal mensenrecht ongeacht etnische afkomst, wettelijke status of immigratiestatus en dus zijn wij allen moreel verplicht dit recht binnen en buiten nationale grenzen te handhaven. Ik ben ervan overtuigd dat deze nieuwe aanpak van de bescherming van kwetsbare slachtoffers een zeer krachtig politiek signaal vormt met als doel de vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid binnen de Europese Unie te versterken.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio, rapporteur. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, ik denk dat we in dit debat duidelijk gezien hebben dat we het er allemaal over eens zijn dat de doelstelling van dit verslag moet worden ondersteund.

De verschillende fracties hebben aangegeven dat ze achter deze richtlijn staan, die slachtoffers meer bescherming biedt. Daarom is mijn vraag: wat staat goedkeuring van dit instrument nog in de weg? Nogmaals: welke angst voorkomt dat iets wat zo essentieel en eenvoudig is als het op eenzelfde manier beschermen van slachtoffers in heel Europa, eindelijk werkelijkheid wordt?

In de hoop dat het Europees Parlement dit verslag met grote meerderheid zal aannemen, richt ik mij tot de Raad en de Commissie om hen eraan te herinneren dat we de wettelijke obstakels overwonnen hebben in onze besprekingen, en ik juich het toe dat de Commissie ons werk erkent, net zoals wij het werk erkennen dat de Commissie zal doen in de toekomst.

We moeten elkaar dus niet uitsluiten maar juist helpen, door vandaag dit meer specifieke instrument aan te nemen, en door morgen het meer uitgebreide pakket maatregelen voor hulp aan slachtoffers aan te nemen, dat gepresenteerd zal worden door de Commissie, waaraan ik beloof te zullen meewerken.

Laten we dus moedig en verantwoordelijk zijn, en laten we al diegenen helpen die het recht hebben om te leven in een veiliger Europa. Nogmaals: laten we iedereen helpen, of het nu mannen, vrouwen of kinderen zijn. Laten we al degenen helpen die vandaag hun blik op ons gericht houden in de hoop dat we hun een beter leven geven, een leven dat hun hun vrijheid, hun veiligheid en vooral ook hun waardigheid zal teruggeven.

Carmen Romero López, rapporteur. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, commissaris, we weten dat er geen juridische maatregelen zitten in het pakket dat wordt voorbereid voor slachtoffers. Dit is zojuist aan de kaak gesteld door de Europese vrouwenlobby in het

Parlement: er wordt gepraat over goede praktijken en over samenwerking, maar we hebben nog een lange weg te gaan.

Ik zou ook willen zeggen dat de wortels van het geweld dat we zien niet uitheems zijn: het is ons eigen geweld. Ik zou de Raad en de verschillende lidstaten willen zeggen dat geweld afkomstig van andere culturen ook een rechtsinstrument nodig heeft. Zonder zo'n instrument is het niet mogelijk om genitale verminking, misdrijven gerelateerd aan eerwraak en al deze vormen van geweld waaronder vrouwen van andere culturen te lijden hebben, te bestrijden.

Daarom is het zo belangrijk dat ook deze vrouwen onder de regeling vallen, en het Parlement heeft zich door middel van de amendementen van de schaduwrapporteurs ingezet om ervoor te zorgen dat dit rechtsinstrument ook op deze vrouwen van toepassing is.

Om die reden is het zo belangrijk dat we in dezen samenwerken, en daarom betreuren wij het dat het Parlement en de Commissie geen overeenstemming hebben bereikt over een en dezelfde tekst, in de loop van de procedure. Zelfs als het Parlement en de Commissie het wel eens zouden zijn geworden over de tekst, dan nog hadden we een hele strijd voor de boeg.

Commissaris, het is een magere dienst die je slachtoffers van geweld bewijst als je denkt dat zij gebaat zouden zijn bij een uitstel van het initiatief met twee, drie of vier jaar, want dat is niet het geval.

De vorige keer dat u hier verscheen hebt u gezegd dat we niet beseften wat het belang is van het Handvest van de grondrechten. We hebben dat belang echter wel degelijk beseft. Het probleem is dat het moet worden toegepast; het probleem is dat we maatregelen moeten nemen, en soms als er maatregelen moeten worden genomen, zijn dat juridische maatregelen, en soms zijn er belemmeringen op die weg. De grootste belemmering is de politieke wil.

Daarom is het zo belangrijk dat wij het allemaal eens zijn over een initiatief als het onderhavige, en nu is de Raad aan zet. Het is nu aan de lidstaten om uit te maken of dit instrument echt een instrument is dat doeltreffend is voor slachtoffers en dat ook noodzakelijk is. Wij denken dat het dat is, en dat is waarom we dit instrument hebben verdedigd, en waarom wij nu hier zijn. Wij maken ons ook sterk voor het spoedeisend karakter.

Dat is waarom we wilden dat het Parlement massaal voor het initiatief stemde, zodat de landen die nog geen beslissing genomen hebben of die al besloten hebben dat ze tegen dit initiatief zijn, het beschouwen als de enige procedure die nu en in de toekomst bruikbaar is. Het is een instrument dat moeilijk en complex is van nature, maar wel een instrument dat perspectief biedt en dat de slachtoffers en het burgerschap van vrouwen zal beschermen.

Viviane Reding, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik was niet van plan opnieuw het woord te voeren, maar wat zojuist gezegd is behoeft correctie. Het maatregelenpakket ten behoeve van slachtoffers zal bestaan uit een overkoepelende mededeling, een aanpassing aan het Verdrag van Lissabon van het kaderbesluit van 2001 inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure, een voorstel voor burgerrechtelijke bescherming en zo nodig een voorstel voor strafrechtelijke bescherming. Dit zal mei volgend jaar aan dit Parlement worden voorgelegd.

We kunnen niet gewoon maar doorgaan onze ideeën op papier te zetten. Al onze voorstellen moeten grondig op hun effecten worden beoordeeld. We moeten dit zeer serieus nemen en streven naar gedegen studies met echte meerwaarde. Daar zijn we op dit moment mee bezig. Momenteel zijn we de effectbeoordeling aan het afronden. Op die manier kunnen we de details van alle wetgevende en praktische maatregelen in kaart brengen, zodat rechtszekerheid wordt bereikt en de beschermingsmaatregelen snel en doeltreffend kunnen worden ingevoerd.

Tevens wil ik dit Parlement medelen dat ik tot op heden van vier nationale parlementen een advies over het beschermingsbevel heb ontvangen: een positief advies van het Italiaanse, Griekse en Portugese parlement en een negatief advies van de Duitse *Bundesrat*, die betoogt dat de richtlijn zich buiten de werkingssfeer van artikel 82 begeeft, omdat deze betrekking heeft op niet-strafrechtelijke maatregelen en misdaadpreventie. De richtlijn is op basis van het subsidiariteitsbeginsel verworpen. Wij zitten midden in een zeer complex vraagstuk. Voordat de wettelijke en niet-wettelijke voorstellen worden ingediend, laat ik een serieuze analyse verrichten. Op die manier tracht ik met maatregelen te komen die zo goed in elkaar zitten dat mensen niet voor een tweede maal slachtoffer worden waar het beschermingsmaatregelen betreft.

De Voorzitter. - Het debat is gesloten.

De stemming vindt vandaag om 12.00 uur plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Rovana Plumb (S&D), schriftelijk. – (RO) In Roemenië wordt het aantal gevallen van huiselijk geweld geschat op jaarlijks 1 200 000 personen. Echter, slechts 1 procent van de slachtoffers van geweld hebben de moed om dit te melden bij de autoriteiten. De frequente spanningen, ruzies en fysiek geweld in het gezin traumatiseren de leden daarvan, gedwongen deze situatie te accepteren als een normale gang van zaken. Geweld is van invloed op de normale en harmonieuze ontwikkeling van het kind. Uit onderzoek blijkt dat gewelddadig gedrag in 75 procent van de gevallen van de ene op de andere generatie wordt overgedragen. Het Stockholmsyndroom moet worden behandeld, maar niet door middel van gebrekkige hervormingen zoals in Roemenië. Dit fenomeen moet proactief worden bestreden door aanpassing van het wettelijk kader op dit terrein, dialoog en samenwerking tussen alle relevante overheidsinstellingen en het maatschappelijk middenveld. In deze context moet het Europese beschermingsbevel een krachtig instrument zijn, dat de slachtoffers van geweld een veiliger leven kan bieden over de grenzen van lidstaten heen. Het bevel zal ook van toepassing zijn op bescherming tegen groeps geweld en op alle slachtoffers van criminaliteit, zoals slachtoffers van mensenhandel, genitale verminking bij vrouwen, gedwongen huwelijken, eerwraak, incest en genderspecifiek geweld, maar ook op getuigen en slachtoffers van terrorisme en georganiseerde misdaad.

7. Mensenhandel (debat)

De Voorzitter. - Aan de orde is het verslag over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers, en tot intrekking van Kaderbesluit 2002/629/JBZ [COM(2010)0095 - C7-0087/2010- 2010/0065(COD)] Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid. Corapporteurs: Edit Bauer en Anna Hedh (A7-0348/2010).

Edit Bauer, *co-rapporteur*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ten eerste wil ik mijn dank betuigen aan mijn co-rapporteur mevrouw Hedh, de Raad en de Commissie, en alle mensen die betrokken zijn geweest bij deze moeilijke taak.

De huidige situatie van de mensenhandel is zorgwekkend. Naar schatting zijn er in Europa honderdduizenden slachtoffers van mensenhandel, die de op een na grootste met misdrijven geassocieerde handel is, met een geschatte winst van 32 miljoen dollar. Er zijn in de mensenhandel nieuwe trends waarneembaar. Zo zijn er meer slachtoffers van dwangarbeid, meer slachtoffers die uit de lidstaten afkomstig zijn, en bovendien meer kinderen onder de slachtoffers. Het aandeel van kinderslachtoffers ligt over de hele wereld gezien tussen de 40 en 50 procent. In een onlangs verschenen verslag van de OVSE werden landen opgeroepen om verandering te brengen in het beeld dat ze van mensenhandel hebben als een marginaal verschijnsel en werden ze aangemoedigd mensenhandel te erkennen als hedendaagse slavernij op grote schaal.

Voor de bestrijding van mensenhandel is een holistische aanpak nodig, hoewel we slechts een beperkt aantal hulpmiddelen hebben. Het is onze taak de wetgeving te wijzigen. Het Verdrag van Lissabon geeft ons een nieuwe rechtsbasis, namelijk artikel 83. Dit geeft ons de middelen in handen om een gemeenschappelijke aanpak vast te stellen om een meer ontmoedigende sfeer voor mensenhandelaren te scheppen en slachtoffers tegelijkertijd krachtigere bescherming te bieden.

In het voorstel, dat uit een met de Raad en de Commissie overeengekomen geconsolideerde tekst bestaat, wordt de definitie van mensenhandel uitgebreid, rekening houdend met het feit dat de vormen van en trends in mensenhandel aan het veranderen zijn. Het ontwerp biedt mogelijkheden om zwaardere sancties op te leggen, stelt minimumregels vast voor maximale sancties, en moedigt aan tot inbeslagneming en confiscatie van de opbrengsten en hulpmiddelen die voortvloeien uit mensenhandel. Het voorstel stelt de kwestie aan de orde van het slachtofferschap van slachtoffers, en maakt het voor rechters mogelijk geen sancties op te leggen voor criminele activiteiten die door slachtoffers onder dwang worden gepleegd.

Aan slachtoffers moet voor, tijdens en gedurende een passende termijn na een strafprocedure bijstand en ondersteuning worden gegeven, waarbij niet als voorwaarde mag worden gesteld dat zij bereid zijn mee te werken aan het onderzoek, de vervolging en het proces. Het voorstel bevat een speciale bepaling voor een betere bescherming van kinderen tijdens het onderzoek en de bijstand aan hen.

Het voorstel voor een richtlijn bevat ook een bepaling over de Europese coördinator voor de bestrijding van mensenhandel die in de toekomst zou kunnen bijdragen aan een meer vergaand, meer samenhangend en meer gecoördineerd beleid ter bestrijding van mensenhandel.

Anna Hedh, *co-rapporteur*. – (SV) In 2010 worden in Europa mensen als slaven gekocht en verkocht, en dat ondanks het feit dat slavernij meer dan 250 jaar geleden werd verboden. Zij worden gedwongen om zich te prostitueren, dwangarbeid te verrichten of te bedelen. Ze hebben plotseling een eigenaar van wie ze, absurd genoeg, vaak denken dat ze hem een schuld af te betalen hebben. Mensenhandel is een van de ernstigste misdaden ter wereld en neemt helaas nog steeds in omvang toe. Mensenhandel is een ernstige schending van de mensenrechten die wij hier in de EU hoog in het vaandel dragen en voor de naleving waarvan wij ons dagelijks inzetten.

Daarom wil ik om te beginnen mevrouw Malmström bedanken, omdat zij snel een wetgevingsvoorstel voorlegde inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel. Ik wil ook mijn collega uit de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid, mevrouw Bauer, bedanken voor haar uitstekende samenwerking, en alle schaduwrapporteurs die aan deze richtlijn hebben gewerkt. Tot slot wil ik van harte alle andere medewerkers bedanken die fantastisch werk hebben geleverd.

Mensenhandel is momenteel de snelst groeiende vorm van grensoverschrijdende criminaliteit. Volgens het VN-jaarverslag *Trafficking in persons* voor 2009, is mensenhandel de op een na lucratiefste activiteit voor criminele netwerken, na wapenhandel. Het staat als een paal boven water dat geen enkel land het probleem van mensenhandel op eigen houtje kan oplossen. Handel in mensen vindt plaats in alle landen van Europa en de mensenhandelaren brengen hun slachtoffers dagelijks over de landsgrenzen.

Daarom moeten we samenwerken en moet onze wetgeving op dit gebied zo uniform mogelijk zijn. Daarom is het ook goed dat een EU-coördinator ter bestrijding van mensenhandel wordt voorgesteld, die samen met de nationale coördinatoren zal instaan voor de evaluatie en de coördinatie van de communautaire inspanningen.

Om het probleem van mensenhandel aan te pakken, moeten we straffen hebben die de ernst van de misdaad weerspiegelen en diegenen die geld verdienen met mensenhandel echt pijn doen. De in de richtlijn voorgestelde straffen zijn volgens mij een stap in de goede richting. Bovendien is ook voorgesteld dat de lidstaten op een rechtszekere manier beslag zouden moeten leggen op de middelen die mensenhandelaren met hun misdaden verwerven.

Het volstaat echter niet om de daders te bestraffen. De slachtoffers van mensenhandel moeten ook beter worden beschermd. Als we de slachtoffers niet beschermen, zullen we de mensenhandelaren nooit kunnen vervolgen. Slachtoffers moeten de hulp krijgen die ze nodig hebben en het is met name belangrijk dat we een veilige omgeving creëren voor diegenen die ervoor kiezen om samen te werken met de politie.

Er is ook een formulering voorgesteld met betrekking tot betere bescherming van kinderen die het slachtoffer zijn van mensenhandel, en dat doet mij ontzettend veel plezier. Aangezien 79 procent van de slachtoffers van mensenhandel vrouwen zijn, en aangezien seksuele uitbuiting veruit de meest voorkomende vorm van mensenhandel is, is het cruciaal dat we de wetgeving vanuit een genderperspectief bekijken en dat alle voorgestelde maatregelen vanuit een genderperspectief worden geanalyseerd.

Als we het probleem uiteindelijk willen oplossen, moeten we iets doen aan de scheefgetrokken machtsverdeling tussen mannen en vrouwen. De ongelijkheid van mannen en vrouwen is een oorzaak die bijdraagt aan de kwetsbaarheid die tot mensenhandel leidt.

Om het probleem van mensenhandel echt aan te pakken, moeten alle lidstaten grote inspanningen leveren op het gebied van preventie. Het gaat er in wezen om de vraag in onze landen naar diensten die worden verstrekt door slachtoffers van mensenhandel, terug te dringen. Als we de vraag kunnen reduceren, zal ook het aanbod van diensten afnemen. Dat betekent dat we diegenen moeten aanpakken die mensenhandel rendabel maken. Daarom stelden we voor dat alle lidstaten verplicht zouden zijn om personen die bewust gebruik maken van de diensten van slachtoffers van mensenhandel, strafbaar te stellen. Volgens de huidige communautaire wetgeving is het strafbaar voor werkgevers om slachtoffers van mensenhandel uit te buiten. Hetzelfde beginsel zou moeten gelden voor particulieren die slachtoffers uitbuiten.

Helaas hebben we dat voorstel niet kunnen doordrukken. De lidstaten worden dus niet verplicht tot strafbaarstelling, maar ze zullen moeten kunnen aantonen welke maatregelen ze hebben genomen om de vraag naar diensten van slachtoffers van mensenhandel aan te pakken.

We hebben deze kwestie echter op de agenda gezet en op EU-niveau kreeg ons voorstel steun van de bevoegde commissies in het Parlement en van deskundigen, politiediensten en vrijwilligersorganisaties. Met de overeenkomst waarover we vandaag moeten stemmen, hebben we volgens mij een grote stap in de goede richting gezet. Laten we nu in Europa samen een einde maken aan de moderne vorm van slavernij die mensenhandel is.

We mogen niet opgeven, want het recht van mensen om over hun eigen leven en hun eigen lichaam te beslissen, is een mensenrecht dat niet zoals veters of bananen kan worden gekocht en verkocht.

Cecilia Malmström, *lid van de Commissie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, om te beginnen wil ik eraan herinneren dat dit een echt historische tekst is die we bij de stemming over een paar minuten hopelijk gaan aannemen.

Dit is het eerste strafwetgevingsinstrument van de EU na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon. Mijns inziens kunnen we tevreden zijn over de overeenstemming die we hier vandaag hebben.

Het is een evenwichtig compromis tussen de Europese instellingen. Ik weet natuurlijk wel dat het Parlement, zoals vertegenwoordigd door de rapporteurs, en de Commissie bij sommige artikelen liever wat andere formuleringen hadden willen zien. Over het geheel genomen is dit echter een goed resultaat, dat volledig overeenstemt met de doelstellingen van het Parlement, van de Raad en van de Commissie, namelijk de bestrijding van mensenhandel, deze afschuwelijke moderne vorm van slavernij, dit afschuwelijke misdrijf dat het Europa van 2010 niet betaamt en een ernstige schending is van de grondrechten van zo veel burgers.

Ik heb een aantal van deze slachtoffers ontmoet: kinderen, mannen en veel vrouwen in de seksuele slavernij. Hun verhalen zijn uiteraard vreselijk. Wanneer deze richtlijn vandaag wordt aangenomen, zullen we een beter middel hebben om hen te helpen. Dit is werkelijk een prachtig kerstcadeau.

Ik zou het Parlement, met name de twee rapporteurs, mevrouw Bauer en mevrouw Hedh, de schaduwrapporteurs en alle anderen die het mogelijk hebben gemaakt tot overeenstemming te komen, dan ook hartelijk willen danken.

Er zijn diverse voorbeelden van verbeteringen in de richtlijn waartoe het Parlement heeft bijgedragen. Ik noem de specifieke bepaling betreffende de status en rechten van niet-begeleide minderjarige slachtoffers van mensenhandel in artikel 14. Deze bepaling werd op uw verzoek ingepast, en wij vinden dat dit inderdaad voor een betere richtlijn heeft gezorgd. Maar er zijn nog meer voorbeelden.

Ik zou graag één punt willen noemen waarbij het voorstel van de Commissie tot mijn spijt niet door de Raad werd ondersteund, hoewel we wel úw ondersteuning hadden. Het bleek echter niet mogelijk in de Raad tot overeenstemming te komen met betrekking tot extraterritoriale rechtsmacht voor delicten die in andere landen zijn gepleegd door personen die gewoonlijk in de EU verblijven.

Ik blijf van mening dat een bepaling die waarborgt dat alle personen die bij ons in de EU woonachtig zijn en die in andere landen delicten ter zake van mensenhandel plegen in de EU kunnen worden vervolgd aanzienlijke waarde zou hebben toegevoegd. Dit was echter niet mogelijk. Deze kwestie zal weer op tafel komen wanneer we de richtlijn over uitbuiting van kinderen en kinderpornografie gaan behandelen. Extraterritoriale rechtsmacht voor personen die gewoonlijk in de EU verblijven zal zelfs een nog belangrijker punt zijn wanneer we de mogelijkheden gaan bespreken om in Europa woonachtige pedofiele sekstoeristen te berechten.

Mijns inziens moeten we er samen in gesprek met de Raad mee doorgaan erop aan te dringen dat een dergelijke bepaling in de richtlijn wordt opgenomen. Zoals ik zei, hebben we samen allemaal heel goed werk verricht. Nu hebben we een zeer belangrijk middel in handen om mensenhandel te bestrijden, slachtoffers te beschermen, en ervoor te zorgen dat we de boodschap uitzenden dat dit een zeer ernstig misdrijf is, dat evenredig moet worden bestraft, en dat is nu voor alle lidstaten op gelijke wijze gedefinieerd. Nogmaals dank voor uw bijdrage.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *namens de PPE-Fractie*. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, commissaris, de handel in mensen is een harde werkelijkheid in de Europese Unie.

Seksuele uitbuiting is het eerste doel van de criminele groepen die mensen verhandelen, gevolgd door gedwongen arbeid, huishoudelijk werk, gedwongen huwelijken, uitbuiting van kinderen voor de bedelarij, illegale adoptie en het wegnemen van organen, wat allerlei andere kwalijke vormen en aspecten van dit probleem zijn.

De nieuwe bevoegdheden die artikel 63 van het Verdrag van Lissabon het Parlement geeft, moeten gebruikt worden om de communautaire wetgeving op dit gebied te versterken. Het is onder meer zaak om, naast allerlei andere kwesties, aan te dringen op de omschrijving van bepaalde criminele handelingen die nu nog niet zijn vastgelegd in het wetboek van strafrecht van sommige Europese landen.

We moeten onze wetgeving versterken om de slachtoffers van mensenhandel te beschermen vanuit een dubbel perspectief: preventie en bescherming, en integratie in de samenleving en arbeidsmarkt. We moeten speciale maatregelen nemen om minderjarigen te beschermen; we moeten de activiteiten van mensenhandelaren en bemiddelaars strafbaar stellen; we moeten maatregelen nemen om de vraag te ontmoedigen en beslag te laten leggen op de opbrengsten van het misdrijf; we moeten de strafrechtelijke aansprakelijkheid vaststellen van iedere rechtspersoon die bij willekeurig welke fase van de handel betrokken is; we moeten de arbeidsinspectie versterken en de straffen verhogen op uitbuiting op het werk en op het onwettig inhuren van illegale immigranten; we moeten de rol van Frontex, het Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen, en van de verbindingsfunctionarissen van immigratiediensten versterken om de wegen die de handelaren gebruiken en hun *modus operandi* bloot te leggen, en tenslotte moeten we de rol van de gezamenlijke onderzoeksteams van de Europese Politiedienst (Europol) versterken voor het bestrijden van criminele groepen.

Tenslotte zou ik nog willen zeggen dat de EU-coördinator voor bestrijding van de mensenhandel een aanzienlijke bijdrage zou kunnen leveren aan het verwezenlijken van de doelstellingen die ik genoemd heb, ook al moeten zijn bevoegdheden en rol duidelijk worden vastgesteld om overlapping van acties of interferentie met de taken van Europol te voorkomen.

Monika Flašíková Beňová, *namens de S&D-Fractie.* – (SK) Mevrouw de Voorzitter, allereerst wil ik mevrouw Bauer en mevrouw Hedh prijzen voor hun veelomvattende behandeling van deze uiterst belangrijke kwestie.

Mensenhandel is een verwerpelijk fenomeen in de huidige beschaafde maatschappij. Na handel in wapens en drugs is het de meest lucratieve illegale vorm van handel ter wereld. Deze zogenaamde moderne vorm van slavernij is een ernstig misdrijf, waarbij de fundamentele mensenrechten ernstig worden geschonden. Door het Verdrag van Lissabon is de activiteit van de Europese Unie op diverse gebieden van het strafrecht versterkt, waaronder de strijd tegen de mensenhandel. Het Europees Parlement speelt hierin een belangrijke rol als medewetgevend orgaan. Uit ervaring blijkt echter dat het huidige rechtskader niet effectief genoeg is en er nog meer moet worden gedaan voor de bescherming van de mensenrechten. We moeten preventieve maatregelen treffen die specifiek zijn gericht op de mensenhandel. De meeste aandacht zou moeten worden gericht op vrouwen en kinderen als de meest kwetsbare groepen. We moeten er alles aan doen om de levensomstandigheden van de potentiële slachtoffers van deze misdaad, vaak mensen die in de marge van de maatschappij leven, menswaardiger te maken.

Antonia Parvanova, *namens de ALDE-Fractie.* – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ondanks steeds meer pogingen om mensenhandel te bestrijden blijft dit complexe probleem zich in heel Europa ontwikkelen en uitbreiden. Daarom moet er intensiever worden opgetreden en moeten er adequate maatregelen worden genomen om personen te beschermen tegen mensenhandelpraktijken voor verschillende doeleinden, om mensenhandelaren te vervolgen en om slachtoffers op nationaal en EU-niveau doeltreffende rechtsmiddelen te bieden.

Het huidige wettelijke kader zal complexe transnationale problemen doeltreffend aanpakken en zal gezamenlijke pogingen om deze schending van de mensenrechten en een bepaalde vorm van geweld tegen vrouwen aan te pakken zowel op nationaal als EU-niveau coördineren. Door middel van dit wetgevingsinstrument zetten we ons gezamenlijk in om ervoor te zorgen dat vrouwenrechten in heel Europa tot prioriteit worden verheven, overwegende dat dit verschijnsel op ruime schaal onmiskenbaar onevenredige gevolgen voor meisjes en vrouwen heeft.

Ik wil graag op een ander belangrijk punt wijzen, waarvan ik voorstel het in deze wetgeving op te nemen. Het houdt verband met de sociaal-economische aspecten van dit wijdverspreide probleem in Europese landen of regio's waar sociale en economische ongelijkheden de belangrijkste, eenduidige oorzaak zijn van mensenhandel. Dankzij onze gezamenlijke pogingen hebben we positieve resultaten behaald met bepalingen betreffende dit punt in verband met praktijken zoals illegale adoptie.

Tot slot wil ik sterk benadrukken dat de primaire verantwoordelijkheid voor bestrijding van mensenhandel bij de lidstaten ligt. Ze dienen concrete maatregelen te nemen om mensenhandel te voorkomen en te bedwingen en om de mensenrechten van slachtoffers van mensenhandel te beschermen, en zouden een grotere rol moeten spelen in de aanpak van dit enorme probleem.

Judith Sargentini, *namens de Verts/ALE-Fractie.* – Laat ik beginnen met het bedanken van de dames Hedh en Bauer voor hun harde werken als corapporteurs.

Deze richtlijn heeft betrekking op vervolging, preventie en bescherming, waar het gaat om mensenhandel. Vooral voor wat betreft de bescherming van het slachtoffer van mensenhandel, hadden de Groenen graag wat steviger werk gezien. Dan doel ik met name

op het recht van verblijf in een land, nadat men verhandeld en wellicht gered is. Hoe zorgen wij ervoor dat een slachtoffer écht een nieuw bestaan kan opbouwen?

Nu, dat is in deze richtlijn onvoldoende geregeld; het gaat hierin namelijk slechts om een vorm van een tijdelijke verblijfsvergunning, waarna je dus niet weet of je weer teruggestuurd wordt naar de plaats vanwaar je ooit verhandeld bent; wij richten onze hoop dan ook op de herziening van de richtlijn om een en ander te gaan regelen. Wij hopen dan échte hulp aan slachtoffers te kunnen gaan geven.

Een andere aspect dat de gemoederen in dit huis verhit is het al dan niet strafbaar stellen van degene die gebruik maakt van de diensten van een verhandeld persoon. Het merendeel van de Groene Fractie blijft toch van mening dat, als je dat strafbaar stelt, je daarmee de verhandelde persoon verder de ellende in trapt, omdat zijn of haar activiteit dan helemaal illegaal wordt.

Ik ben ook blij om te zien dat in deze richtlijn de lidstaten de vrije keus dienaangaande behouden, maar ik zou iedere lidstaat die hierin meegaat willen vragen: hoe empoweren wij dan het slachtoffer?

Andrea Češková, *namens de ECR-Fractie.* – (CS) Mevrouw de Voorzitter, de verbetering van het wettelijk kader voor de bestrijding van mensenhandel is evenals het Europees beschermingsbevel van buitengewoon groot belang. Het betekent namelijk een volgende stap in de bescherming van met name vrouwen en kinderen tegen geweld. Een groot deel van de tekst is gewijd aan de bescherming van kinderen die slachtoffer zijn geworden, alsook aan de hulpverlening aan hen. Ze vormen per slot van rekening het meest kwetsbare deel van de bevolking. Het doet me deugd dat er een compromis is bereikt met de Raad en dat deze richtlijn enerzijds voldoende om het lijf heeft en anderzijds de kern van het strafrecht als zodanig intact laat. Ik denk namelijk dat op Europees niveau bijvoorbeeld criminalisering van klanten die gebruikmaken van de diensten van verhandelde mensen erg problematisch zou zijn. Ik zou dan ook willen bedanken voor deze richtlijn die onze volledige steun verdient.

Cornelia Ernst, *namens de GUE/NGL-Fractie.* – (DE) Mevrouw de Voorzitter, allereerst maar een hartelijk woord van dank aan beide rapporteurs. Zij hebben bergen werk verzet en ons daarmee flink vooruit geholpen. We kunnen rustig stellen dat dit voorstel voor een richtlijn voor honderdduizenden slachtoffers van mensenhandel van groot belang is en geëigend om aan hun rechteloosheid een eind te maken. Er wordt zelfs niet alleen over bescherming gesproken, maar ook plaats ingeruimd voor preventie en schadeloosstelling.

Er is een breed toepassingsgebied waar het de mensenhandel betreft. Dat lijkt ons juist, ook al zit ons – en dat zeg ik in alle eerlijkheid – de problematiek van de bedelarij en de illegale migratie natuurlijk niet lekker.

Terecht is er in de hele richtlijn oog voor genderspecifieke dimensies, evenals voor het belang van het kind in het geval van niet-begeleide minderjarigen, wat ik het allerbelangrijkst acht. Wat dat betreft hebben we in Duitsland nog een flinke achterstand weg te werken. Ik ben erg blij dat de belangen van het kind in deze richtlijn een groot gewicht in de schaal leggen.

Waardering hoort er ook te zijn voor de keuze om bijzondere aandacht te besteden aan zwangeren, zieken en gehandicapten in de omgang met deze problematiek. Preventieve maatregelen, zoals het scholen van ambtenaren en het aanstellen van coördinatoren in de

lidstaten, betekenen een grote stap vooruit. We mogen onszelf werkelijk gelukkig prijzen dat we hier vandaag onze goedkeuring aan kunnen geven.

Ik hoop ook dat het onderwerp in de lidstaten serieuzer genomen wordt, al was het maar omdat men er nu verslag over moet uitbrengen. Misschien dat dit de zaak ook vooruit helpt.

Mara Bizzotto, *namens de EFD-Fractie*. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, internationale organisaties en de politiediensten schatten dat mensenhandel na de drugshandel wereldwijd inmiddels de meest winstgevende bron van inkomsten is voor de georganiseerde criminaliteit. Geschat wordt dat ongeveer dertig miljoen mensen het slachtoffer zijn van orgaanhandel, prostitutie en dwangarbeid.

Dit houdt in dat de bestrijding van dit enorme criminele verschijnsel vooral neerkomt op het beschermen van onze burgers door het bestrijden van illegale immigratie en criminaliteit die meer criminaliteit in de hand werkt. In het licht van een dergelijk groot probleem moet Europa dringende maatregelen treffen tegen mensen die anderen op verschillende manieren uitbuiten.

De bestrijding van mensenhandel vergt samenwerking tussen de lidstaten en de politie-onderdelen, maar bovenal zekere straffen voor mensenhandelaars. We mogen niet vergeten dat mensen worden uitgebuit omdat de levensomstandigheden in hun land van herkomst slecht zijn: zij leven in armoede en misère en zijn tot alles bereid – zelfs tot het verlaten van hun land in de hoop op een beter leven, dat ze nooit zullen krijgen.

Behalve misdadpreventie en bescherming van de slachtoffers van mensenhandel moet Europa zich krachtiger en doelbewuster inzetten voor acceptabele levensomstandigheden in het land van herkomst van deze mensen. Het Europees politiek optreden moet gestoeld zijn op het adagium "help ze ter plekke", zodat onze inspanningen niet alleen gericht zijn op bestrijding, maar ook op preventie.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, de term mensenhandel is zeer terecht een term met een nare betekenis, want er wordt een walgelijke praktijk mee beschreven. Mensen, en naar onevenredigheid vrouwen, worden behandeld als handelsproducten, of zelfs stukken vee, die vervoerd, gebruikt en vaak misbruikt worden.

De term wordt echter in te nauwe zin gebruikt. Legale economische migratie vindt grotendeels niet echt vrijwillig plaats. Onder anderszins gelijkblijvende omstandigheden zouden de meeste mensen liever bij hun eigen mensen in hun eigen land willen blijven. Ze migreren om er economisch op vooruit te gaan of omdat economische machten hun de middelen hebben ontnomen in hun levensonderhoud te voorzien.

Migratie is een neveneffect van het wereldwijde kapitalisme, dat mensen niet als personen ziet, maar als productiefactoren, als verbruiksgoederen. Economische migratie is evenzeer een vorm van mensenhandel als door criminele netwerken georganiseerde clandestiene migratie. De mensenhandelaren zijn de overheden die ten dienste van het wereldwijde kapitalisme heel opzettelijk schijnbaar blinde economische machten de vrije loop laten. Economieën moeten er ten dienste van mensen zijn. Mensen zijn er niet ten dienste van economische machten.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Mevrouw de Voorzitter, commissaris, dames en heren, de benadering van gendergelijkheid die in dit voorstel voor een richtlijn wordt gehanteerd, zorgt ervoor dat de meest kwetsbaren beter beschermd kunnen worden. In het Verdrag

van Lissabon wordt veel naar mensenhandel verwezen, waaruit blijkt dat het een actueel en ernstig probleem betreft. Mensenhandel wordt verboden in artikel 5, lid 3, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en wordt daarin gelijkgesteld aan slavernij en dwangarbeid.

De rapporteurs hebben de bescherming uitgebreid en hebben daarbij vooral gekeken naar kinderen en vrouwen en naar de kwetsbare omstandigheden die deze vorm van slavernij sneller in de hand werken. Daarnaast wordt in het verslag terecht opgemerkt dat de mensenhandel gepaard gaat met illegale adoptie en gedwongen huwelijken.

Ik moet wijzen op de moeilijkheden die grenslandstaten ondervinden bij de bestrijding van illegale immigratie. Vooral mijn land, Italië, voert dagelijks strijd tegen de mensenhandel die onze straten en ons leefgebied overspoelt. We moeten voorlichting geven en mensen bewust maken teneinde het maatschappelijk middenveld bij het onderwerp te betrekken. In deze versie van het verslag wordt de slachtoffers goede bescherming geboden, met als doel om een einde te maken aan de mensenhandel. Daarom steun ik deze versie van het voorstel en complimenteer ik de twee rapporteurs.

Silvia Costa (S&D). - (IT) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, als schaduwrapporteur dank ik de rapporteurs en ben ik van mening dat deze richtlijn uitermate belangrijk is, omdat het de eerste keer is dat de EU bindende maatregelen treft op het gebied van de bestrijding van mensenhandel.

Vijftig jaar na het VN-verdrag worden in ons beschaafde Europa honderdduizenden mensen, voor het merendeel vrouwen en minderjarigen, als slaven gehouden. Voor het eerst beschikt de EU over één wetgevingsinstrument ter bestrijding van mensenhandel, of het nou gaat om seksuele uitbuiting of dwangarbeid, waaronder bedelarij.

Mijn fractie had drie prioriteiten: uniforme en strengere straffen voor mensenhandelaars, waaronder de inbeslagname van middelen en het aanwenden van deze middelen om de slachtoffers te steunen; goede bescherming bieden aan de slachtoffers en zorg dragen voor hun terugkeer in de maatschappij middels gratis rechtsbijstand en door hen niet te vervolgen voor misdrijven die zij als slachtoffer van mensenhandel hebben gepleegd; de cruciale rol van religieuze en niet-religieuze ngo's die de slachtoffers helpen, versterken.

Ik hoop dat de richtlijn uit 2004 betreffende de verblijfsvergunning voor slachtoffers gewijzigd wordt. Verder wijs ik erop dat kinderen in dit voorstel middels strengere maatregelen worden beschermd en deel ik de oproep van commissaris Malmström om verdere maatregelen te treffen tegen seksueel toerisme en kinderporno.

Nadja Hirsch (ALDE). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, commissaris Malmström, ook als schaduwrapporteur van de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa wil ik de beide rapporteurs hartelijk danken, mede voor de fijne samenwerking. Volgens mij hebben we een goede tekst voor ons liggen. Vandaag zijn we in de gelegenheid om iets te bekrachtigen wat echt paal en perk aan de mensenhandel kan stellen, al gaat dat wel gepaard met de uitdaging om deze richtlijn op lidstatenniveau in de praktijk te brengen. Het is van groot belang dat het bewustzijn bij de stafrechtelijke handhavingsinstanties als politie en rechterlijke macht vergroot wordt en men het delict beter leert herkennen. Eenzelfde prioriteit heeft de bewustmaking van de bevolking, zoals collega Matera zojuist stelde, zodat de mensen weten dat er ook binnen de EU mensenhandel voorkomt – dat het niet iets is dat ver weg plaatsvindt, maar iets dat zich ook voor de eigen huisdeur af kan spelen.

Een ander belangrijk punt waar wij als liberalen, zeker die uit Duitsland, moeite mee hadden is het strafbaar stellen van mensen die van een dergelijke dienstverlening gebruik maken, maar hier is nu een goede oplossing voor gevonden door de lidstaten er over te laten oordelen. Waar het om gaat is dat als iemand strafbaar is, hij of zij tijdens een eventueel proces van het zwijgrecht gebruik kan maken. Als bijvoorbeeld een man die bij een prostituee was die met mensenhandel te maken had van dit zwijgrecht gebruik maakt, gaat informatie verloren die bij een nader onderzoek van pas kan komen, informatie die uiteindelijk aan het oprollen van een mensensmokkelnetwerk bij kan dragen. Zo bezien is het goed dat de lidstaten daar nu over gaan. Ik dank de collega's nogmaals hartelijk voor de goede samenwerking.

Peter van Dalen (ECR). - Voorzitter, de basis voor veel huidige ontwikkelingen is al honderden jaren geleden gelegd. Ik denk aan de industriële revolutie, de komst van de representatieve democratie en aan de afschaffing van de slavernij.

De huidige strijd tegen de mensenhandel is een voortzetting van de strijd die William Wilberforce ooit begon. Helaas is mensenhandel een van de grootste verborgen problemen in de Europese Unie. Het schaadt de grondrechten van mensen en de fundamenten van onze democratie. Daarom steun ik het nu voorliggende verslag ten volle.

Ik heb evenwel begrepen dat de voorgestelde strafnormen voor recidive helaas laag zullen blijven. Het huidige voorstel eist geen zwaardere strafnorm, indien een mensenhandelaar vaker wordt opgepakt. Dat vind ik jammer. Ik bepleit een aanpak, waarbij een handelaar die voor een tweede of derde vergrijp wordt opgepakt, levenslang moet kunnen worden veroordeeld.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). –(PT) Mevrouw de Voorzitter, het is belangrijk dat iedereen meewerkt aan de bestrijding van mensenhandel, zodat hier een einde aan kan komen. We weten dat deze moderne vorm van slavernij uitermate lucratief is voor de georganiseerde misdaad, en verschillende uitingsvormen heeft, zoals seksuele uitbuiting, gedwongen arbeid, illegale handel in menselijke organen of zelfs huishoudelijke arbeid en andere vormen van zwartwerken.

Deze praktijken, waarvan vooral vrouwen en ook steeds vaker kinderen het slachtoffer zijn, moeten dan ook effectief worden aangepakt, door de daders te bestraffen en de slachtoffers te helpen te ontsnappen aan hun afhankelijkheid van de georganiseerde misdaad. Ook is het daarom van belang de oorzaken van deze situatie aan te pakken, door omstandigheden te creëren waaronder mensen uit de armoede kunnen ontsnappen, beleid te ontwikkelen voor de herverdeling van de rijkdom, de toegankelijkheid tot essentiële openbare voorzieningen te waarborgen, en meer banen te scheppen met rechten en salarissen waarmee mensen fatsoenlijk kunnen leven. Dat is ook een weg die hier in de Europese Unie dringend gestimuleerd moet worden.

Niki Tzavela (EFD). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, het is bewezen dat de meest doelmatige wijze om mensenhandel te bestrijden is om een voorbeeld te stellen en zware straffen op te leggen. Ik beveel u dringend aan, aangezien wij in dit Parlement gewoon zijn doelen te stellen en te zeggen "20 procent" of "30 procent", dat wij een uniforme Europese wetgeving bepleiten die voor mensenhandelaren een minimumstraf van tien tot vijftien jaar hechtenis instelt, die niet afgekocht of verminderd kan worden. U zult zien hoe effectief dat is! Uniforme wetgeving in de Europese Unie en een minimumstraf van tien tot vijftien jaar hechtenis! Ik denk dat dit de meest effectieve maatregel zal zijn die wij ooit hebben genomen. Wij kunnen hier geen maatregelen voor klimaatverandering of

milieuvervuiling treffen zonder meetbare doelen te stellen voor de bestrijding van dit misdrijf.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Mevrouw de Voorzitter, commissaris, dames en heren, ik wil om te beginnen mijn collega's mevrouw Bauer en mevrouw Hedh complimenteren met dit uitstekende verslag. Mensenhandel is een vlek op het blazoen van onze samenleving en vraagt om een krachtige en gezamenlijke respons.

De georganiseerde misdaad die achter seksuele uitbuiting, gedwongen arbeid, handel in menselijke organen en andere mensonterende praktijken zit, moet op een doeltreffende manier bestreden, maar vooral ook voorkomen worden. Het gaat hier om mensenrechten en de bescherming van de meest kwetsbare mensen, vooral vrouwen en kinderen. Uit ervaring is gebleken dat het huidige juridische kader niet effectief genoeg is en dat de Europese Unie meer moet doen.

Grensoverschrijdende samenwerking, die ook het uitwisselen van informatie en het delen van beste praktijken omvat, is hierbij van essentieel belang. In dit voorstel wordt, terecht, een aanpak bepleit waarin het slachtoffer centraal staat. Het beleid op het gebied van mensenhandel moet ook aspecten omvatten in verband met sociale zaken en sociale insluiting, zoals bijvoorbeeld de sociale herintegratie van slachtoffers.

Claude Moraes (S&D). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, dit is geen gewone dag voor het Parlement. We moeten trots zijn op de historische stap die vandaag is genomen, zowel betreffende mensenhandel alsook het Europees beschermingsbevel. Voor het eerst zijn de strafwetgeving en alle middelen die we sinds het Verdrag van Lissabon tot onze beschikking hebben ingezet op een van de meest complexe en afschuwelijke problemen die we gezamenlijk moeten aanpakken.

In de S&D-Fractie zijn we trots op de werkzaamheden die Anna Hedh en haar co-rapporteur, mevrouw Bauer, hebben verricht, en we zijn trots op alle dingen waaraan door dit verslag "voor het eerst" aandacht wordt besteed. Voor het eerst gaat de EU, in een bindend wetgevingsbesluit, hoge sancties bepalen tegen mensenhandel. Voor het eerst zijn er krachtige waarborgen betreffende de bescherming van slachtoffers, is er speciale aandacht voor kinderslachtoffers, en voor het niet vervolgen van slachtoffers die door hun slavernij in strijd met de wet handelen, en wordt de rol en ondersteuning van NGO's in dit proces erkend.

Tot slot: de complexiteit van deze zaak voor wat betreft vrouwen en kinderen – want we begaven ons op het gebied van strafwetgeving – heeft geen reden mogen zijn om een zeer goed verslag te weerhouden. We zijn er in onze fractie trots op dat dit in het hele Parlement is gebeurd. Dit is een heel trotse dag voor het hele Parlement.

Axel Voss (PPE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, commissaris Malmström, met deze richtlijn zetten wij een grote stap voorwaarts in de richting van een effectieve bestrijding van de mensenhandel. De rapporteurs hebben een goed resultaat bereikt met betrekking tot een ondergrens van de strafmaat, de rechterlijke bevoegdheid, niet-vervolgning en de verjaringstermijn. Misschien is dat niet op alle punten wat men gehoopt had, maar het is wel een zeer werkbare uitkomst. Elke andere uitkomst had ook de nationale strafrechtssystemen van de lidstaten enigszins in het ongereede gebracht. Daar zouden we ons nadrukkelijker van moeten onthouden. Verder vind ik dat we onszelf bij het strafbaar stellen van klanten van prostituees een slechte dienst bewezen zouden hebben, omdat we dat normaliter ook niet gedaan zouden hebben.

Maar ik zou nog even terug willen keren naar het strafrecht en het procesrecht in de lidstaten in het algemeen. Dat is namelijk een gevoelig onderdeel van de nationale wetgeving, dat in de loop der eeuwen gegroeid is. Reden genoeg voor ons om daar behoedzaam mee om te gaan. Ik zeg dat ook met het op handen zijnde Europees onderzoeksbevel in gedachten.

Hoe het ook zij, vandaag hebben we een solide basis voor grensoverschrijdende samenwerking in strafzaken gelegd. Ik ben blij dat deze stap nu gezet is!

Britta Thomsen (S&D). - (DA) Mevrouw de Voorzitter, commissaris, dames en heren, wanneer we weten dat ieder jaar honderdduizenden mensen als slaven aan West-Europa worden verkocht, dan is het onze plicht om op te treden. Het verheugt me daarom ten zeerste dat de Raad en het Parlement erin geslaagd zijn om overeenstemming te bereiken over deze nieuwe richtlijn inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel. De nieuwe wetgeving is beduidend sterker dan de huidige wetgeving en een grote overwinning in de strijd voor betere hulp en bescherming van slachtoffers. Tegelijkertijd zal de jacht op de gewetenloze criminelen die erachter zitten nog doelgerichter en doeltreffender worden.

Het verheugt me dat de richtlijn benadrukt dat de slachtoffers moeten worden beschermd tegen iedere vorm van vervolging en bestraffing. Wanneer mensen gedwongen worden om criminele activiteiten uit te voeren, zijn het de mensen die erachter zitten die gestraft moeten worden, niet de slachtoffers. Verder hecht het Europees Parlement er waarde aan dat de hulp aan slachtoffers in een taal en in een vorm wordt geboden die ze kunnen begrijpen. We moeten ook niet vergeten dat vrijwilligersorganisaties en organisaties zonder winstoogmerk een doorslaggevende rol spelen, zowel wanneer het gaat om de voorkoming als om de bestrijding van mensenhandel. Vandaag kan een belangrijke dag worden voor het fatsoen, wanneer het Europees Parlement hopelijk voor deze nieuwe wetgeving stemt, die zal voorzien in een dringend noodzakelijke handreiking aan de slachtoffers en een geïntensifieerde jacht op de mensen die verantwoordelijk zijn voor deze misdaden.

Miroslav Mikolášik (PPE). - (SK) Mevrouw de Voorzitter, de vervolging van rechtspersonen voor strafbare feiten in verband met mensenhandel zal helpen in het aanwakkeren van de strijd tegen deze moderne vorm van slavernij.

Natuurlijk mag de vervolging van rechtspersonen niet de vervolging uitsluiten van de concrete natuurlijke personen die op welke manier dan ook deel hebben gehad aan het misdrijf. Effectieve maatregelen tegen rechtspersonen zijn naar mijn mening financiële straffen, het ontnemen van het recht op overheidssubsidie of rijksbijstand, beëindiging van de uitvoering van handelsactiviteiten en vooral rechterlijke beslissingen tot opheffing van de rechtspersoon. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat er rechtsbepalingen worden aangenomen, zodat de nationale organen kunnen besluiten om de slachtoffers van mensenhandel niet te vervolgen of geen straf op te leggen, en zodat het gerechtelijk onderzoek ook kan worden voortgezet indien het slachtoffer zijn verklaringen intrekt. Tot slot wil ik nog opmerken dat de slachtoffers van deze verwerpelijke misdrijven vaak opnieuw slachtoffer worden en in zeer precare situaties terecht komen en daarom in aanmerking komen voor speciale steun en bescherming. Er moet extra aandacht worden besteed aan minderjarige slachtoffers, voor wie nog uitgebreidere en duurzame oplossingen moeten worden gezocht.

Olga Sehnalová (S&D). - (CS) Alle vanmorgen behandelde verslagen hebben één ding gemeen, en wel de bescherming van de fundamentele mensenrechten in de Europese Unie en een gemeenschappelijke Europese aanpak op dit vlak. Het is toch onbestaanbaar dat er

in de Europese Unie van de 21e eeuw jaarlijks enkele honderdduizenden mensen, vooral vrouwen en kinderen, het slachtoffer worden van mensenhandel. Ook vandaag de dag is dit probleem helaas maar al te actueel en daar komt nog eens bij dat de statistieken helaas geen daling laten zien. Integendeel. De daders van deze gruwelijke misdaad strijken astronomische bedragen op; naar schatting wel 32 miljard dollar per jaar. De bescherming van de mensenrechten en de menselijke waardigheid dient, bij alles wat we doen, onwrikbaar bovenaan onze prioriteitenlijst te staan. Ook moeten de lidstaten dit probleem onvoorwaardelijk gezamenlijk aanpakken. Ik ben dan ook een groot voorstander van deze richtlijn, omdat deze ten opzichte van het huidige wettelijk kader voor uitgebreidere mogelijkheden voor de bestrijding van deze vorm van criminaliteit zorgt, alsook voor een doeltreffende bescherming van slachtoffers, nog gezwegen van de poging om hiermee een gecoördineerde aanpak op Europees niveau tot stand te brengen.

Sonia Alfano (ALDE). - *(IT)* Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, ik ben heel blij dat in de definitieve versie is bepaald dat het een verzwarende omstandigheid is als strafbare feiten op het gebied van mensenhandel zijn gepleegd in het kader van een criminele organisatie, waarbij de minimumstraffen zijn verdubbeld van vijf naar tien jaar. Daarnaast ben ik blij met artikel 6 bis, waarin expliciet is vastgelegd dat hulpmiddelen en opbrengsten van strafbare feiten als bedoeld in deze richtlijn in beslag kunnen worden genomen en kunnen worden geconfisqueerd.

Met deze benadering, die in mijn ogen absoluut de juiste is en die hopelijk ook in andere wetgeving zal worden toegepast, zien we de werkelijkheid onder ogen en onderkennen we het feit dat de mensenhandel, die plaatsvindt omwille van verschillende vormen van uitbuiting, zoals prostitutie, strafbare activiteiten en het wegnemen van organen, het werk is van internationale criminele organisaties.

Daarnaast ben ik blij met artikel 7, waarin bepaald wordt dat de lidstaten de slachtoffers van mensenhandel niet vervolgen en bestraffen wegens gedwongen betrokkenheid bij criminele activiteiten. Vaak worden slachtoffers van mensenhandel, naast de schade die ze oplopen, ook nog eens onterecht aangeklaagd voor onder dwang gepleegde feiten, zoals vaak het geval is in de prostitutie. Daarom steun ik dit verslag en bedank ik de twee rapporteurs.

Elie Hoarau (GUE/NGL). - *(FR)* Mevrouw de Voorzitter, ik kan niet anders dan instemmen met het voorstel voor een richtlijn van de twee rapporteurs, dat zou moeten worden uitgebreid tot alle lidstaten voor een versterkte en krachtige jurisdictie teneinde al diegenen die zich schuldig maken aan deze misdaad van mensenhandel te vervolgen en zwaar te straffen, en ook de slachtoffers – veelal vrouwen en kinderen – te beschermen, te helpen en te rehabiliteren.

Met het oog op een grotere doeltreffendheid en geloofwaardigheid in deze strijd moet Europa, als erfgenaam van de geschiedenis van de Europese staten, echter de slavenhandel en slavernij erkennen als misdaad tegen de menselijkheid, zoals een aantal lidstaten heeft gedaan, waarbij ik in het bijzonder Frankrijk wil noemen.

Oreste Rossi (EFD). - *(IT)* Mevrouw de Voorzitter, de plaag van de mensenhandel heeft zeer zorgwekkende vormen aangenomen. Waar het eerder vooral ging om vrouwen en kinderen die werden geronseld voor de prostitutie, betreft het nu slachtoffers van alle leeftijden en van beide seksen, die niet langer alleen in de seksindustrie, maar ook als werknemers worden uitgebuit. Netwerken van georganiseerde misdaad profiteren van

sociale kwetsbaarheid, familieproblemen, huiselijk geweld en handicaps om immigranten te ronselen en hen via geweld, misbruik en dreigementen uit te buiten.

Wij steunen het voorstel voor een richtlijn. De straffen voor mensenhandelaars moeten worden verhoogd en hun eigendommen moeten in beslag worden genomen. Daarnaast moeten de lidstaten gezamenlijk optreden om hun beleid aan te scherpen om mensenhandel te voorkomen en om personeel op te leiden dat in staat is om slachtoffers en potentiële slachtoffers van mensenhandel te herkennen.

Krisztina Morvai (NI). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, dit verslag is zonder meer een belangrijke stap in de richting geweest om mensenhandel in het algemeen en met name vrouwenhandel te bestrijden. De volgende belangrijke stap zou moeten bestaan uit onderzoek naar het maar al te duidelijke verband tussen vrouwenhandel en prostitutie.

Aan de ene kant zeggen we terecht dat vrouwenhandel een bruto, vreselijk misdrijf is dat we moeten bestrijden. Aan de andere kant praten we echter over prostitutie als "sekswerk", als een dienst. We noemen pooiers en bordeelhouders ondernemers, en normaliseren prostitutie.

Wat ik bedoel te zeggen, is dat klanten die een bordeel bezoeken of om de diensten van een prostitué vragen, in principe echt niet kunnen weten of zij een "normale" prostitué is – als zoiets al bestaat, want het is nog maar de vraag of vrouwen ooit in prostitutie toestemmen – of een vrouw die verhandeld is.

Daarom kan de handel absoluut niet worden aangepakt zonder de seksindustrie aan te pakken.

Cecilia Malmström, lid van de Commissie. - (EN) Mevrouw de Voorzitter, dank u voor dit belangrijke debat. Ik wil u graag medelen dat de Commissie vandaag een coördinator voor de bestrijding van mensenhandel zal benoemen, die de komende maand met de werkzaamheden zal aanvangen. Deze persoon zal de coördinatie en samenhang tussen de EU-instellingen en -agentschappen en de lidstaten verbeteren, helpen ervoor te zorgen dat de beste praktijken in de verschillende lidstaten worden gedeeld, bestaand en toekomstig beleid ontwikkelen, en een contactpersoon zijn voor derde landen. Dit is zeer belangrijk. Door preventie, handhaving van de wetgeving en voorkoming van slachtoffers bijeen te brengen kan de coördinator ervoor zorgen dat er passende methoden om mensenhandel te bestrijden worden gebruikt en op gepaste wijze in gang worden gezet. Ik zal de coördinator voor de bestrijding van mensenhandel vragen nauw samen te werken met het Europees Parlement en u op de hoogte te houden van de ontwikkelingen op dit gebied.

Het punt van strafbaarstelling verdient op zich een debat, maar in artikel 19 van de richtlijn staat dat de Commissie over een paar jaar een verslag zal indienen bij het Europees Parlement en de Raad "waarin wordt beoordeeld in welke mate bestaande nationale wetgeving houdende strafbaarstelling van de gebruikers van diensten die het voorwerp zijn van uitbuiting van mensenhandel, een impact heeft op het voorkomen van mensenhandel; dit verslag gaat indien nodig vergezeld van passende voorstellen". Wij zullen zeker op deze kwestie terugkomen, en ik sluit niet uit dat we met verdere voorstellen hierover zullen komen.

Dit alles gezegd hebbende, denk ik dat we trots op deze richtlijn van vandaag kunnen zijn. Dit is een zeer belangrijk instrument om mensenhandel te bestrijden en de slachtoffers te beschermen. Hiermee is ons een belangrijk instrument in handen gegeven. Hiermee hebben

we er aan de wereld blijk van gegeven ons in te zetten om hedendaagse slavernij te bestrijden en het zal onze inspanningen versterken.

Ik wil de twee co-rapporteurs, mevrouw Bauer en mevrouw Hedh, graag hartelijk danken. Het debat van vandaag heeft aangetoond hoe belangrijk uw werkzaamheden zijn geweest, want u hebt de steun van alle fracties. Daarmee wil ik u graag feliciteren.

Edit Bauer, *rapporteur*. – (HU) Mevrouw de Voorzitter, ik wil met name mevrouw Malmström bedanken voor het feit dat ze het verslag een historische tekst heeft genoemd. Deze uitspraak is waarschijnlijk correct, omdat we nu voor het eerst een strafwet aannemen op basis van het Verdrag van Lissabon, maar ik hoop ook dat deze wet er in belangrijke mate toe zal bijdragen dat echt geen enkele mensenhandelaar zijn straf ontloopt. Wat ik vooral bemoedigend vond in het debat hier was de aanwezigheid van de politieke wil. Ik heb echt veel te vaak meegemaakt dat de politieke wil om daadwerkelijk vooruitgang op dit vlak te boeken ontbrak. Vandaag heb ik het tegendeel gezien, en ik wil mijn collega's in het Parlement dan ook bedanken voor deze politieke wil om op het gebied van mensenhandel enorme vooruitgang te boeken.

We hebben twee wijzigingsvoorstellen van de EFD-Fractie ontvangen; ik wil u vragen deze voorstellen niet te steunen, omdat ze beogen de sancties tot een minimum te beperken. Ik wil mevrouw Tzavela bedanken voor haar verzoek om het tegendeel, namelijk strengere sancties. Dit is ongetwijfeld een belangrijke stap, maar de stap van vandaag moet worden gevolgd door verdere stappen. We moeten nog heel wat werk verzetten om de vraag te verminderen. Aan de aanbodzijde kunnen we zeker niet alle problemen oplossen, maar we kunnen wel veel doen aan de vraagzijde. Ik vermoed dat op dit vlak de tijd nog niet rijp is, en de politieke wil om vooruitgang te boeken onvoldoende aanwezig is. De reikwijdte van de wet zal vroeger of later ongetwijfeld moeten worden uitgebreid naar mensenhandelaren van buiten de Unie die hier zijn gevestigd en een verblijfsvergunning van een lidstaat hebben. Om consistente wetgeving op dit vlak te waarborgen, zal ook de richtlijn inzake tijdelijke verblijfsvergunningen moeten worden herzien. Dank u voor uw steun.

Anna Hedh, *rapporteur*. – (SV) Mevrouw de Voorzitter, ik wil iedereen bedanken voor zijn of haar uitstekende bijdrage en de steun die we in hier hebben gekregen voor de wetgeving ter bestrijding van mensenhandel. Ik hoop nu dat we die wetgeving in de toekomst nog kunnen verbeteren en onze communautaire regels tegen mensenhandel kunnen aanscherpen.

We mogen echter niet vergeten om te blijven werken aan de factoren die aan de basis liggen en de wortels vormen van alle mensenhandel, namelijk armoede, sociale uitsluiting en de vraag. We moeten krachtdadig optreden tegen die problemen, om in de eerste plaats het probleem van de mensenhandel te kunnen aanpakken.

We mogen – zoals ik eerder al zei – niet opgeven. Het recht van mensen om over hun eigen leven en lichaam te beslissen, is een mensenrecht dat niet als om het even welke handelswaar voor geld kan worden gekocht en verkocht. De strijd tegen mensenhandel in Europa en de rest van de wereld gaat verder. Bedankt voor al uw steun.

De Voorzitter. - Het debat is gesloten.

De stemming vindt vandaag, over enkele minuten, plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Sergio Berlato (PPE), *schriftelijk*. – (IT) De verschillende vormen van mensenhandel, die bijvoorbeeld betrekking hebben op seksuele uitbuiting, illegale handel in menselijke organen, gedwongen arbeid en illegale adoptie, zijn een ernstige schending van de mensenrechten uit hoofde van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Dit probleem heeft een enorme omvang, maar de ervaring leert dat het huidige rechtskader in de EU niet effectief genoeg is en dat daarom een goede samenwerking tussen het Parlement, de Commissie en de Raad van strategisch belang is voor de ontwikkeling van een effectief Europees beleid ter bestrijding van de mensenhandel.

Het Verdrag van Lissabon heeft de EU meer bevoegdheden gegeven op het gebied van de justitiële en politieke samenwerking tussen de lidstaten bij strafzaken, maar toch ben ik van mening dat de straffen voor mensenhandelaars moeten worden verhoogd en dat de bijstand aan slachtoffers verder moet worden ontwikkeld.

Ook ik vind dat de EU en de lidstaten meer zouden moeten doen om de vraag te ontmoedigen door bewustmakingscampagnes te voeren in de herkomst-, doorgangs- en bestemmingslanden. Tot slot vind ik dat er een EU-coördinator voor mensenhandel dient te worden benoemd, die de acties en het beleid van de Europese Unie op dit gebied moet coördineren.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik wil beide rapporteurs feliciteren met hun inspanningen voor deze historische richtlijn, die met zijn duidelijke sanctieniveaus een ware mijlpaal vormt in onze strijd tegen de mensenhandel. Ondanks de talrijke Europese en nationale wetten die reeds zijn ingevoerd, en de meerjarenplannen die de politiek op dit gebied heeft gemaakt, worden er volgens berekeningen jaarlijks nog altijd honderdduizenden mensen verhandeld binnen en buiten de EU. De mensenhandel, vooral van vrouwen en kinderen, vormt dus nog steeds een immens probleem en kan worden beschouwd als een van de meest grove schendingen van de mensenrechten. Ik wil benadrukken dat kinderen kwetsbaarder zijn en meer risico lopen ten prooi te vallen aan mensenhandel, en dat deze groep slachtoffers daarom onze speciale aandacht verdient. Mensenhandel is een moderne vorm van slavernij en een zeer winstgevende bezigheid voor de georganiseerde misdaad. Daarom moeten wij ons meer gaan richten op preventie, de bescherming van de slachtoffers en maatschappelijke kwesties. Daarnaast moet er een vijandig klimaat worden geschapen voor mensenhandelaars. De zwaarte van de sancties die worden opgelegd aan mensen die zich verrijken met mensenhandel moet de ernst van dit misdrijf weerspiegelen en een afschrikkend effect hebben. Naast sancties moeten de lidstaten zich gaan bedienen van maatregelen als de inbeslagname van bezittingen, en verder de noodzakelijke maatregelen nemen om hulpmiddelen en opbrengsten van de misdrijven te confisqueren, want dan leveren deze misdrijven niets meer op.

Nessa Childers (S&D), *schriftelijk*. – (EN) De stemming over mensenhandel vandaag vindt plaats op een cruciaal moment in de aanhoudende strijd tegen deze vorm van hedendaagse slavernij. Zoals de Ierse regisseur Ciarán O'Connor vorig jaar schetste in zijn film *Trafficked*, waarin het doorlopende effect van mensenhandel in Ierland werd belicht, is dit een misdrijf dat, naarmate de autoriteiten harder strijden om het uit te bannen, steeds geraffineerder en meedogenlozer wordt. Dit soort maatregelen is cruciaal om autoriteiten de instrumenten en het gemeenschappelijke doel te geven om dit in heel Europa aanwezige probleem aan te kunnen pakken. Op nationaal niveau moeten wetgevers de veroordeelden hard aanpakken, en aan de politiemachten moeten middelen worden gegeven, zodat het niet aan gebrek aan financiering of mankracht zal liggen dat mensenhandel kan blijven

voortduren. Dit misdrijf stoort zich echter niet aan grenzen, en zodoende zal Europese wetgeving net zo belangrijk zijn als nationale wetgeving om werkelijk een eind aan slavernij in Europa maken.

Giovanni Collino (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Het optreden van de Europese Unie tegen de mensenhandel mag zich niet beperken tot aanklachten en onderkent de noodzaak van maatregelen achteraf om te voorkomen dat de verantwoordelijken van deze barbaarse praktijken vrijuit gaan.

Het optreden omvat onder meer de harmonisatie van straffen en de coördinatie tussen de EU-maatregelen en de maatregelen die andere internationale organisaties, zoals de Verenigde Naties, al hebben getroffen. Maatregelen achteraf moeten gepaard gaan met preventieve maatregelen, die net zo belangrijk zijn. Vooral een nauwe samenwerking tussen de justitiële en financiële politiediensten is van belang, om ervoor te zorgen dat de economische organisatie achter deze criminele activiteiten met wortel en tak wordt uitgeroeid.

Daarnaast wordt het steeds belangrijker om te beschikken over accurate en betrouwbare databases, waarin een onderscheid wordt gemaakt tussen de verschillende verschijningsvormen. Deze databases dienen als vertrekpunt voor verschillende maatregelen waarmee elk individueel geval rechtstreeks moet worden aangepakt. Met dit voorstel voor een richtlijn wil de Europese Unie de hele toeleveringsketen aanpakken van een onmenselijke vorm van handel, die indruist tegen de principes en beginselen die aan de EU ten grondslag liggen.

Ioan Enciu (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Het verschijnsel georganiseerde misdaad is iets dat de Europese Unie frontaal moet aanpakken. Men moet zien dat we proactief en niet reactief optreden tegen situaties waarin mensenhandel plaatsvindt. Het is belangrijk dat we onderzoek doen naar nieuwe, opkomende manieren van mensenhandel, zodat we nieuwe mensenhandelsroutes kunnen onderscheppen en een stap voor kunnen zijn. Als lid van de S&D-Fractie wil ik benadrukken dat bestrijding van grensoverschrijdende criminaliteit een van onze belangrijkste doelstellingen is. Daarom heb ik voor dit wetgevingsinitiatief gestemd. Als wetgevers van de Europese Unie moeten we zorgen voor eerbiediging van het recht op menselijke waardigheid en het recht op integriteit, voor een verbod op marteling en onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, en voor een verbod op slavernij en dwangarbeid. We kunnen niet toestaan dat de handel in en vervolgens de verkoop van kinderen blijft voortduren. Handelaren maken voor werving ook gebruik van het internet. Dit is zeer verontrustend, want veel kinderen hebben toegang tot het internet.

Zita Gurmai (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Mensenhandel is een misdrijf tegen de menselijke waardigheid en verwoest het leven van veel vrouwen en kinderen in de hele wereld. Het huidige voorstel betekent een doorbraak, want het zet slachtoffers op de eerste plaats en pakt het probleem op een meervoudige, grensoverschrijdende manier aan. Deze nieuwe maatregelen zullen het onderzoek naar en de vervolging van gevallen van mensenhandel vergemakkelijken en zullen slachtoffers aanmoedigen met de autoriteiten mee te werken. Dit wordt bindende wetgeving, die onderworpen wordt aan handhaving door de lidstaten. Dit is het enige soort regelgeving dat een verschil kan maken voor alle kwetsbare mensen die aan mensenhandel ten prooi kunnen vallen. Ik roep de lidstaten ook op het voorstel in deze tekst op te volgen en degenen te straffen die de diensten accepteren van een persoon waarvan ze weten dat het een slachtoffer van mensenhandel is. Het bestrijden van de vraag is een kernpunt in het bestrijden van de wortels van mensenhandel. Dit verslag is een

uitstekend voorstel, zowel moreel gezien als professioneel, en ik feliciteer mijn geachte collega's mevrouw Bauer en mevrouw Hedh hiermee. Het verheugt mij vooral dat de Raad en de commissies FEMM en LIBE een tekst hebben kunnen opstellen waar alle relevante instellingen in de EU achterstaan. Ik hoop dat het voorstel spoedig officieel zal worden aangenomen en in nationale wetgeving zal worden omgezet. Dat willen de slachtoffers heel graag zien.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *schriftelijk*. – (FI) De richtlijn betreffende mensenhandel is een belangrijke stap vooruit, omdat mensenhandel ook in Europa een realiteit is. Het belangrijkste is om mensenhandel te voorkomen door armoede en ongelijke behandeling aan te pakken en betere voorlichting te geven.

Het is van wezenlijk belang het bestaan van mensenhandel te erkennen en de slachtoffers ervan te helpen. Slachtoffers kunnen vrouwen of mannen zijn, kinderen of volwassenen. Een werknemer op een bouwplaats kan het slachtoffer van mensenhandel zijn. Ook de situatie van een Roma-bedelaar kan voldoen aan de criteria van mensenhandel als deze georganiseerd is en op dwang is gebaseerd.

Helaas gaat mensenhandel vaak gepaard met gendergerelateerde praktijken: vrouwen en meisjes eindigen als prostituees of worden hiertoe gedwongen. Het is belangrijk dat de slachtoffers van mensenhandel bescherming en juridisch advies kunnen krijgen.

Livia Járóka (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Door de nadelige omstandigheden waarmee Roma-gemeenschappen te kampen hebben – zoals lage opleidingsniveaus, extreme armoede, marginalisatie en discriminatie – zijn Roma-vrouwen en kinderen bijzonder gevoelig voor mensenhandel. Deze hedendaagse slavernij is diep geworteld in armoede en uitsluiting, en derhalve moet het wegnemen van de onacceptabele levensomstandigheden waarmee veel Roma worden geconfronteerd een belangrijke strategische doelstelling zijn. Verder moeten de EU en de autoriteiten van de lidstaten veel krachtigere maatregelen nemen om dit verschijnsel te bestrijden, met name met het oog op uitroeiing van georganiseerde misdaad en bescherming van risicogroepen, namelijk vrouwen en minderjarigen in minderheidsgroeperingen.

Dit initiatief staat een breder begrip voor van zaken die onder mensenhandel zouden moeten vallen, en ik ben van mening dat uitbuiting voor bedelarij, daaronder begrepen het voor de bedelarij inzetten van afhankelijke personen die het slachtoffer zijn van mensenhandel, ongeacht hun relatie tot de daders, ook hieronder zou moeten vallen. De straffen moeten strenger zijn wanneer het delict begaan is tegen personen die kwetsbaar zijn op grond van leeftijd, geslacht, zwangerschap, gezondheidstoestand of handicaps, en ze moeten naar behoren aansluiten op gevallen waarin het slachtoffer is blootgesteld aan marteling, gedwongen gebruik van drugs of medicijnen, verkrachting of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld.

Debora Serracchiani (S&D), *schriftelijk*. – (IT) Elk jaar worden er in Europa honderdduizenden mensen als handelswaar verkocht, en gelukkig raken wij steeds meer bewust van de noodzaak om de slachtoffers van mensenhandel te beschermen tegen vervolging en bestraffing wegens criminele activiteiten, zoals het gebruik van valse documenten, en wegens strafbare feiten in de zin van de prostitutie- of immigratiewetgeving.

Bij mensenhandel moeten we niet alleen denken aan seksuele uitbuiting, gedwongen arbeid en illegale adoptie, maar ook aan de almaar toenemende illegale handel in menselijke organen. Het Europees rechtskader is niet effectief genoeg en de Europese Unie en de

lidstaten moeten meer doen: de coördinatie en samenhang tussen de instellingen en agentschappen van de Unie en met de lidstaten en internationale actoren moet worden verbeterd.

Artur Zasada (PPE), *schriftelijk*. – (PL) In dit debat wil ik het probleem van de kinderhandel aan de orde stellen. We moeten ons tot het uiterste inspannen om het wettelijke en institutionele systeem en het systeem voor kindbescherming te vervolmaken en verbeteren in alle lidstaten. De activiteiten die worden gerekend tot mensenhandel moeten worden geverifieerd en uitgebreid. Dit is de enige manier om verschijnselen te voorkomen als: 1) commerciële adoptie, ofwel privéadoptie waarbij voor de gezinsrechter afstand wordt gedaan van de ouderlijke macht, meestal tegen betaling; 2) zwangere vrouwen die het land verlaten en zonder kind terugkeren; 3) het verdwijnen van kinderen, waarvan de ouders zijn omgekomen in landen waar zich gewapende conflicten afspeelen.

In deze tijd worden veel misdrijven gepleegd via internet. Het is dus de moeite waarde om speciale interdisciplinaire teams in het leven te roepen die zijn gespecialiseerd in dit type misdrijf. Zij moeten zich niet alleen bezighouden met het in de gaten houden van het criminele milieu, maar ook met bewijsverkrijging door monitoring van de financiële situatie van degenen die zich bezighouden met kinderhandel. We moeten ambtenaren scholen, zodat zij gevoeliger worden voor signalen van mogelijke kinderhandel in gezinnen. Dit geldt vooral voor instanties die werken met gezinnen die hulp van de overheid krijgen vanwege hun moeilijke materiële situatie. Willen we een kans maken om mensenhandel en in het bijzonder kinderhandel te elimineren of in ieder geval te beperken, dan zijn multilaterale en geharmoniseerde maatregelen op het niveau van alle 27 lidstaten de enig aangewezen weg.

(De vergadering wordt enkele minuten onderbroken)

VOORZITTER: ALEJO VIDAL-QUADRAS

Ondervoorzitter

8. Welkomstwoord

De Voorzitter. - Het doet mij genoegen u te kunnen meedelen dat wij hier een officiële delegatie van religieuze leiders te gast hebben, met name uit de christelijke wereld in het Midden-Oosten, uit Irak en Libanon.

(Applaus)

Wij zijn ons ervan bewust dat veel christelijke gemeenschappen zich in die regio in moeilijke omstandigheden bevinden, en wij zijn dan ook verheugd u onze steun te kunnen betuigen. U bent van harte welkom in het Europees Parlement.

9. Stemmingen

Licia Ronzulli (PPE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wil heel kort aangeven dat ik het niet eens ben met de verwerping door de Raad van het verslag-Estrela over zwangerschapsverlof.

Ik treed vandaag op als woordvoerder van miljoenen Europese vaders en moeders, die net als ik zeer teleurgesteld zijn over het besluit van de Raad. De Raad laat daarmee een gebrek aan normbesef zien waarin ik mij niet kan vinden en waar ik volledig afstand van neem.

Ik vraag mij af welk Europa wij tegemoet gaan. De verwerping van dit voorstel raakt de gezinnen van vandaag en vooral die van morgen.

De Voorzitter. - Wij gaan nu over tot de stemming.

(Uitslagen en nadere bijzonderheden betreffende de stemmingen: zie notulen)

9.1. Beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de EU: Portugal - overstromingen; Frankrijk - storm Xynthia (A7-0335/2010, Reimer Böge) (stemming)

9.2. Ontwerp van gewijzigde begroting nr. 9/2010: Solidariteitsfonds van de EU (overstromingen PT - storm Xynthia FR) - Economisch herstel: Europees netwerk voor offshore-windenergie (A7-0341/2010, László Surján) (stemming)

9.3. Beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering: SI/Mura, Slovenië (A7-0336/2010, Barbara Matera) (stemming)

9.4. Beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering: Heidelberger Druckmaschinen AG/Duitsland (A7-0337/2010, Barbara Matera) (stemming)

9.5. Beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering: Wielkopolskie automobielsector uit Polen (A7-0359/2010, Barbara Matera) (stemming)

9.6. Beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering: Detailhandel Aragón/Spanje (A7-0358/2010, Barbara Matera) (stemming)

9.7. Beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering: Comunidad Valenciana - Textiel/Spanje (A7-0357/2010, Barbara Matera) (stemming)

9.8. Beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering: Comunidad Valenciana - Natuursteen/Spanje (A7-0356/2010, Barbara Matera) (stemming)

9.9. Beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering: Lear/Spanje (A7-0351/2010, Barbara Matera) (stemming)

9.10. Beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering: H. Cegielski - Poznań, Polen (A7-0352/2010, Barbara Matera) (stemming)

9.11. Uitbreiding van de werkingssfeer van Richtlijn 2003/109/EG tot personen die internationale bescherming genieten (A7-0347/2010, Claude Moraes) (stemming)

9.12. Overeenkomst EU/Georgië inzake de versoepeling van de afgifte van visa (A7-0345/2010, Nathalie Griesbeck) (stemming)

9.13. Opzetten van een EU-structuur voor snelle respons (A7-0332/2010, Iva Zanicchi) (stemming)

9.14. Regelgeving inzake handel in financiële instrumenten - "dark pools" enz. (A7-0326/2010, Kay Swinburne) (stemming)

9.15. Aanscherping van de chemische, biologische, radiologische en nucleaire beveiliging in de Europese Unie – een CBRN-actieplan voor de EU (A7-0349/2010, Ana Gomes) (stemming)

Vóór de stemming

Ana Gomes, rapporteur. – (PT) Mijnheer de Voorzitter, chemische, biologische, radiologische en nucleaire risico's (CBRN-risico's) zijn inherent aan mogelijke terroristische aanvallen, industriële ongevallen en natuurrampen. Dit soort rampen – of het nu om een ongeluk gaat of om een misdaad – kent geen grenzen en heeft een verwoestend effect op het leven van mensen, en op infrastructuren, het milieu en de volksgezondheid. Dergelijke rampen gebeuren niet alleen ver weg. We hoeven alleen maar te denken aan de recente ramp met de ontsnapping van giftige modder uit een fabriek in Hongarije en aan de golf aan pakketjes met explosieve stoffen die vanuit Jemen naar verschillende bestemmingen in de VS en in Europa verstuurd zijn.

Het is van groot belang dat de Europese Unie zich inspant om de noodzakelijke samenwerking tussen civiele en militaire capaciteiten en middelen van de lidstaten te bevorderen, voor een effectieve preventie, detectie en reactie inzake CBRN-aanvallen en -rampen. Deze samenwerking vereist de instelling van een gespecialiseerd Europees mechanisme voor de reactie op crisissituaties, in afstemming met een Europese civiele beschermingsmacht, waar het Europees Parlement al een tijdlang om vraagt.

Het actieplan van de Europese Unie moet dus versterkt worden. Het huidige plan, dat de Raad in 2009 heeft goedgekeurd, is zwak en is in de praktijk niet door alle lidstaten geïmplementeerd. Er hoeft maar één zwakke schakel te zijn, en de hele interventieketen faalt. Het is van vitaal belang dat de Europese Commissie een grotere rol krijgt bij het toezicht, de strategie en de coördinatie. Het plan moet dringend in alle lidstaten worden uitgevoerd.

In dit verslag wordt meer civiel-militaire samenwerking bepleit bij de afstemming van de inspanningen inzake preventie, spanningsgebieden, paraatheid en reactie in geval van rampen met CBRN-stoffen. De Europese Unie moet ervoor zorgen dat alle lidstaten nationale geïntegreerde systemen in het leven roepen voor de uitvoering van het plan. Dan vormt het CBRN-actieplan voor de EU een gelegenheid om de solidariteitsclausule uit het Verdrag van Lissabon in de praktijk te brengen.

9.16. Goed bestuur en regionaal beleid van de EU (A7-0280/2010, Ramona Nicole Mănescu) (stemming)

9.17. Oprichting van een netwerk van immigratieverbindingfunctionarissen (A7-0342/2010, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (stemming)

9.18. Eén enkele aanvraagprocedure voor een verblijfs- en werkvergunning (A7-0265/2010, Véronique Mathieu) (stemming)

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, kunt u de lijst met amendementen weer op het scherm tonen?

De Voorzitter. - Ja, mijnheer Speroni, er wordt onderzocht wat er aan de hand is.

Maar kunt u de lijst op uw kleine scherm zien? Ja? Dat is tenminste al iets.

Na de stemming over het gewijzigde voorstel

Neelie Kroes, *vicevoorzitter van de Commissie.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, zoals u merkt, kijk en luister ik alleen maar. Ik heb begrepen dat ik hier moet zitten en de boodschap – en die is duidelijk – naar het college moet meenemen. Ik beloof u dat ik de boodschap zal meenemen, en die zal uiteraard objectief zijn, want er is vrij veel gebeurd. Maar mijn collega zal er na bespreking in het college op terugkomen.

De Voorzitter. - Het voorstel wordt dus teruggezonden naar de Commissie.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, krachtens artikel 175, lid 56 van het Reglement dienen wij te weten of de Commissie dit wetgevingsvoorstel intrekt. Het voorstel wordt dan ook niet automatisch naar de verantwoordelijke commissie terugverwezen. De Commissie moet nu beslissen of zij haar voorstel intrekt en het Parlement een nieuw voorstel voorlegt.

De Voorzitter. – Mijnheer Cercas, uit de woorden van de commissaris maak ik op dat het voorstel teruggaat naar de Commissie. Dat is wat ik begrepen heb. We zullen de commissaris echter vragen het standpunt van de Commissie toe te lichten.

Commissaris, wilt u zo vriendelijk zijn het standpunt van de Commissie toe te lichten?

Véronique Mathieu, *rapporteur.* – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik moet zeggen dat ik nu toch wel zeer verbaasd ben.

(Rumoer)

Wij onderhandelen nu al een jaar over deze tekst. Ten eerste wil ik u graag meedelen dat we een akkoord met de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa hadden bereikt, maar nu kom ik er op het laatste moment achter dat er een stemadvies is gegeven dat volledig ingaat tegen de akkoorden die we hadden bereikt. Ik kom tot de ontdekking dat de akkoorden die wij met de ALDE-Fractie hadden, niet worden aangehouden. Wij zitten nu dus in de plenaire vergadering met akkoorden die niet worden nagekomen.

Ten tweede stelt de heer Cercas voor dat – ik zou nu graag het woord hebben, anders heeft het geen zin – de socialistische fractie, en met name de heer Cercas, stelt nu voor dat de Commissie het voorstel terugstuurt.

Maar mijnheer Cercas, we praten nu al een jaar over deze tekst. U stelt een aantal dingen voor. Maar het is ons nu al een jaar lang niet gelukt om een akkoord te bereiken. Wat heeft het voor zin om weer opnieuw te beginnen? We kunnen er nog wel tien jaar over praten en dan nog, mijnheer Cercas, zult u het er niet mee eens zijn. We hebben al het mogelijke gedaan, maar u bent nog nooit tot een akkoord gekomen met wie dan ook.

Ik zie niet in hoe doorgaan met het indienen van nieuwe voorstellen ons verder helpt. Het is echt jammer. U bent tegen de binnenkomst van immigranten op het grondgebied van de Europese Unie. De socialistische fractie weigert voor deze immigranten een gelijke behandeling met de Europese werknemers.

(Protest)

Dat is wat ik constateer en dat is echt jammer, want de fractie was akkoord gegaan met de gelijkheid van behandeling en ik betreur dit.

(Applaus)

De Voorzitter. - Dames en heren, stopt u alstublieft even met roepen, dan zullen we het Reglement toepassen.

De Commissie moet ons vertellen of zij haar voorstel handhaaft of niet.

Geeft u de commissaris dan ook de kans – welkome objectieve opmerkingen daargelaten – ons te vertellen of zij het voorstel handhaaft of niet.

Neelie Kroes, *vicevoorzitter van de Commissie.* – *(EN)* Mijnheer de Voorzitter, na dit debat, dat niet helemaal duidelijk was, zult u het mij niet kwalijk nemen dat ik het resultaat van dit debat meeneem naar Brussel. Ik zal dit zeker bij het college op tafel leggen. De Commissie zal u later op de hoogte brengen van het resultaat van haar besprekingen.

De Voorzitter. - De commissaris heeft ons dus duidelijk gezegd dat zij het voorstel niet intrekt.

Dat is wat zij gezegd heeft; we zullen zien hoe het verder loopt.

Vooralsnog trekt de Commissie het voorstel niet in.

9.19. Europees beschermingsbevel (A7-0354/2010, Teresa Jiménez-Becerril Barrio) (stemming)

Vóór de stemming over het gewijzigde voorstel

Teresa Jiménez-Becerril Barrio, *rappporteur.* – *(ES)* Ik heb het woord gevraagd om u te wijzen op het belang van de stemming van vandaag teneinde de Raad een duidelijk signaal te geven, bestemd voor de landen die de veiligheid op dit gebied nog niet hebben gewaarborgd. Ik denk dat we vandaag de gelegenheid hebben om het op te nemen voor de slachtoffers en ervoor te zorgen dat zij zonder angst en in vrijheid kunnen leven. Dat is bijzonder belangrijk, niet alleen voor vrouwen, maar ook voor de mannen en kinderen die het slachtoffer zijn van terrorisme, slachtoffer van de georganiseerde misdaad, slachtoffer van vrouwenhandel, en voor slachtoffers in het algemeen.

Carmen Romero López, *rappporteur.* – *(ES)* Mijnheer de Voorzitter, wij zijn met twee rapporteurs. Ik wil de liberale ministers van de Europese Unie er alleen op wijzen dat het nu ook heel belangrijk is dat dit verslag onderschreven wordt om de grondrechten van vrouwen te ondersteunen. Dit hangt af van een liberale minister, maar ook van andere regeringen die dit tot nog toe niet onderschreven hebben. We zullen zien of ze dit initiatief nu ondersteunen.

9.20. Mensenhandel (A7-0348/2010, Edit Bauer) (stemming)

9.21. Overeenkomst EU/Georgië inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven (A7-0346/2010, Nathalie Griesbeck) (stemming)

9.22. Territoriale, sociale en economische cohesie (A7-0309/2010, Petru Constantin Luhan) (stemming)

De Voorzitter. - Hiermee is de stemming beëindigd.

10. Stemverklaringen

De Voorzitter. - Wij gaan nu over tot de stemverklaringen.

Mondelinge stemverklaringen

Verslag-Moraes (A7-0347/2010)

Daniel Hannan (ECR). - *(EN)* Mijnheer de Voorzitter, het is niet de eerste keer dat ik in dit Parlement het gevoel heb door een lus in het ruimte-tijd-continuüm te zijn gevallen, een of andere kronkel of tunnel die me terug in de tijd naar de jaren 1970 heeft gebracht. Hier zijn we beland in een wereld van staatscontrole over de industrie, van prijs- en inkomensbeleid, van beperkte arbeidstijden en van subsidiëringen aan onrendabele ondernemingen.

Ik kan slechts de lijst van onderwerpen oplezen waarover we vandaag hebben gestemd: subsidies aan SI/Mura in Slovenië, aan Heidelberger Druckmaschinen AG in Duitsland, aan de automobielsector in Wielkopolskie in Polen, aan de detailhandel in Aragón in Spanje, aan de textielsector in de Comunidad Valenciana in Spanje, aan de vervaardiging van producten van natuursteen in de Comunidad Valenciana in Spanje, aan Lear in Spanje, en aan H. Cegielski-Poznań in Polen. In de jaren 1970 hadden we het over winnaars eruit pikken. Wat we hier feitelijk doen, is verliezers eruit pikken. We laten de EU financieel inspringen waar de vrije markt mislukking heeft vastgesteld.

En waarom doen we dit? Omdat de EU nu een mechanisme is om rijkdom te herdistribueren aan bevoorrechte groepen. Mijnheer de Voorzitter, u weet net zo goed als ik dat dit onzin is. U was een fantastisch succesvolle leider van de conservatieven in Catalonië. U begrijpt het belang van vrije volkeren en vrije markten, net zoals onze kiezers. Het geld raakt op. We komen op het punt waarop het volk, zoals in de magnifieke metafoor van George Orwell, het systeem van zich af zal schudden zoals een paard vliegen van zich afschudt.

Verslag-Griesbeck (A7-0345/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). - *(LT)* Mijnheer de Voorzitter, vandaag heeft het Europees Parlement zijn overtuiging getoond met een stap in de richting van een nauwere samenwerking tussen de Europese Unie en de zuidelijke Kaukasus. De zuidelijke Kaukasus en Georgië zijn van strategisch belang voor de EU. Mijn land, Litouwen, heeft altijd een speciale band met Georgië gehad. In zware tijden hebben wij Georgië gesteund, en niet alleen op regeringsniveau. De Georgiërs hebben altijd kunnen rekenen op de warme sympathie van het Litouwse volk. Ik geloof dat de gehele Europese Unie Georgië graag wil opnemen in de familie van Europese naties. Georgië heeft zich veel moeite getroost om deel te worden van Europa en daar moeten we dit land dan ook naar beoordelen. De versoepeling van de afgifte van visa zal een positieve uitwerking hebben op de mobiliteit

van mensen, hun onderlinge samenwerking en ook op de economische en culturele betrekkingen. Met dit besluit, dat vandaag in het Europees Parlement is aangenomen, wil ik Georgië en het Georgische volk graag welkom heten. De EU geeft hun een signaal dat wij verwachten dat zij toe zullen treden tot de Europese Unie.

Verslag-Mănescu (A7-0280/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, wij kunnen niet toelaten dat het enorme bedrag dat we uitgeven aan het cohesiebeleid weggegooid of verkwist wordt. Het is daarom van vitaal belang om de middelen beter te beheren en effectiever uit te geven. Het lokale bestuur is zich het meest bewust van de behoeften van de eigen regio en speelt hierin dus een grote rol. Er moet ook aandacht worden besteed aan de grensoverschrijdende regio's om verdere integratie te bevorderen. Vereenvoudiging van procedures is nodig om de verticale en horizontale samenwerking te bevorderen, waarbij meer moet worden geïnvesteerd in scholing van specialisten van de uitvoerende instanties van de verschillende lidstaten. Ook moeten we steun uittrekken voor modernisering en uitbreiding van het IT-systeem, waardoor voor alle ontvangers eenvoudige en gelijke toegang tot informatie gewaarborgd is.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik ben het met de rapporteur eens dat we moeten toewerken naar bestuur op verschillende niveaus om subnationale autoriteiten meer bij het ontwerp van het ontwikkelingsbeleid te betrekken, vooral met betrekking tot de gebieden die onder de convergentiedoelstelling vallen, die beter in staat willen zijn om zich aan te passen aan de andere Europese regio's en die meer willen concurreren op de wereldmarkt.

Om ervoor te zorgen dat het regionale ontwikkelingsbeleid meer effect sorteert moeten we de regiokenners erbij betrekken, zodat zij aan de ontwikkeling kunnen bijdragen. Dat is de relatie tussen het bestuur op verschillende niveaus en de door de rapporteur genoemde territoriale samenhang.

Bij het vereenvoudigen van de regelgeving geldt dat een afname van de bureaucratische lasten leidt tot snellere en betere Europese investeringen in regionale ontwikkeling. Als de Commissie de beheersautoriteiten beter zou ondersteunen, zouden er op het eerste controleniveau minder fouten worden gemaakt dan in het verleden.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Mijnheer de Voorzitter, de controleerbaarheid en doelmatigheid van het regionaal beleid draagt bij aan de zekerheid van de economische en sociale situatie van EU-burgers. Ik heb vóór de koers van goed bestuur van het Parlement gestemd, omdat ook ik van mening ben dat onze landen alleen vooruitgang kunnen boeken als we onze regionale samenwerking versterken. Het is daarom wenselijk de lidstaten op te roepen beter gebruik te maken van de beschikbare grensoverschrijdende samenwerkingsverbanden. Prioritair bestuur op verschillende niveaus is precies datgene wat lokale regionale autoriteiten en de particuliere en overheidssector bij elkaar kan brengen.

Ook het idee over tenuitvoerlegging, volgens welke de lokale en regionale autoriteiten ook bij de besluitvorming moeten worden betrokken, verdient steun. Het grote aantal instanties dat bij de beleidsvorming op Gemeenschaps-, nationaal, regionaal en lokaal niveau is betrokken, biedt zowel kansen als onzekerheden. Het kader dat de EU heeft opgezet, moet zorgen voor de juiste balans hiertussen.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik de rapporteur, mevrouw Mînescu, bedanken voor haar uitstekende verslag. Het is zeer belangrijk te constateren dat het regionaal beleid goed bestuur nodig heeft. Naar mijn mening zijn voor goed bestuur vooral de beginselen van rechtvaardigheid en onpartijdigheid van belang. Wij moeten de Europese Unie als één geheel zien en niet alleen de krenten uit de pap nemen door alleen bepaalde regio's te steunen. Heel Europa moet op gelijkwaardige wijze worden ontwikkeld en wij moeten ervoor zorgen dat dit kan en zal gebeuren, gebruik makend van de instrumenten van het regionaal beleid.

Ik wil er nadrukkelijk op wijzen dat, wanneer wij de criteria voor het regionaal beleid en de financiering bekijken, wij niet alleen rekening mogen houden met het bruto binnenlands product. Dat is op zich namelijk geen houdbaar criterium wanneer wij de perifere regio's in de Europese Unie onder de loep nemen en daarom is het belangrijk dat er ook rekening wordt gehouden met de lage bevolkingsdichtheid en lange afstanden.

Wanneer wij over goed bestuur spreken, dan hebben wij het vooral over onpartijdig en rechtvaardig bestuur in het regionaal beleid van de Europese Unie.

Verslag-Díaz de Mera García Consuegra (A7-0342/2010)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, immigratie is momenteel een zeer actuele kwestie in de hele Europese Unie. Het is daarom zeer belangrijk dat wij een netwerk van verbindingsfunctionarissen creëren. Wij moeten ook zodanig proberen op te treden dat wij Europa ook in dit opzicht op gelijkwaardige wijze ontwikkelen.

Helaas hebben wij de afgelopen tijd zorgwekkende voorbeelden gezien van onze gebreken op een aantal gebieden van het immigratiebeleid. Mensen die naar Europa komen en zich hier vestigen zijn niet altijd bereid de fundamentele Europese waarden te accepteren. Daarom moeten wij er als Europeanen vooral voor zorgen dat de kernwaarden waarop de hele Europese Unie is gebaseerd, behouden blijven en dat wij ons eraan houden. Die waarden zijn onder andere democratie, mensenrechten en vrijheid van meningsuiting. Vooral aan die waarden moeten wij vasthouden.

Bij het creëren van een netwerk van verbindingsfunctionarissen is het daarom ook belangrijk om regels op het gebied van ethiek en waarden op te stellen, op basis waarvan immigratiebeleid kan worden gevoerd. Het is belangrijk dat immigranten kunnen integreren en fundamentele Europese waarden accepteren wanneer zij in de Europese Unie wonen.

Verslag-Jiménez-Becerril Barrio en Romero López (A7-0354/2010)

Andrea Češková (ECR). – (CS) Ik zou graag even stil willen staan bij de stemming over het Europees beschermingsbevel, een mijns inziens buitengewoon belangrijk instrument. Ik kan mij volledig verplaatsen in de vrouwen waarvoor dit beschermingsbevel met name tot stand is gebracht, vrouwen die in een dusdanige situatie terechtkomen dat ze letterlijk worden achtervolgd, dat ze willen verhuizen en dat ze bescherming nodig hebben. Wat dat betreft betreurt ik het dat de richtlijn waarover we hebben gestemd niet op een al te betrouwbare rechtsgrond is gevestigd. Ik heb er echter het volste vertrouwen in dat daar nog verandering in kan worden gebracht en ik geloof dat deze inderdaad zeer goede gedachte bewaarheid wordt. Dat neemt niet weg dat ik om de genoemde redenen mij onthouden heb van stemming.

Jens Rohde (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil alleen even zeggen dat mijn stemapparaat niet werkte bij de stemming over het Europees beschermingsbevel, maar ik

zou vóór gestemd hebben, omdat dit een zeer belangrijke kwestie is en het belangrijk was dat het Parlement het Europees beschermingsbevel vandaag zou aannemen.

Deze wetgeving is van essentieel belang voor Europa. De wederzijdse erkenning van rechterlijke uitspraken en beslissingen is van fundamenteel belang in een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht. Om een strafbare handeling of een nieuwe strafbare handeling tegen een beschermd persoon te voorkomen, heeft de uitvoerende staat nu een rechtsgrond gekregen om een besluit te erkennen dat eerder in een andere lidstaat is aangenomen.

Deze wetgeving is nodig om geweld tegen vrouwen en andere slachtoffers van geweld te voorkomen. Het is een essentiële en belangrijke stap om slachtoffers in staat te stellen om te wonen of verblijven waar ze maar willen in de EU, waardoor het vrije verkeer van personen ook voor hen geldt.

Verslag-Bauer en Hedh (A7-0348/2010)

Diane Dodds (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, mensenhandel is een zeer ernstige zaak. Sinds 2008 zijn er in mijn eigen kiesdistrict in Noord-Ierland 35 mensen gered van uitbuiting; 25 van hen zijn in 2009 gered. Tot nu toe is er echter nog niemand veroordeeld voor het misdrijf mensenhandel. Het is een vorm van moderne slavernij, een ernstig misdrijf en een schending van iemands grondrechten. Sterker nog, vele van de vrouwen die in Noord-Ierland zijn weggehaald of gered komen uit het Verre Oosten en zijn hier gekomen via georganiseerde criminele bendes die enorme winsten maken en deze mensen uitbuiten op zowel arbeids- als seksueel gebied.

Hoewel er vele waardevolle aspecten aan dit verslag zitten, en ik geloof dat dit een terrein is waarop flinke samenwerking mogelijk is tussen de nationale politiemachten van de lidstaten – de politie van Noord-Ierland heeft in dezen voorwaar het voortouw genomen – heb ik me bij de eindstemming van stemming onthouden, omdat ik er vast van overtuigd ben dat het instellen van minimumstraffen een zaak is waar alleen de lidstaten over gaan.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, mensenhandel is momenteel een van de grootste en cruciaalste kwesties en een van de grootste bedreigingen voor de Europese Unie. Wij moeten dit probleem erkennen, hoewel het er vaak op lijkt dat wij ons achter de gedachte verschuilen dat wij dit probleem al hebben opgelost. Dat is helaas niet zo. Wij moeten ervoor zorgen dat de grondrechten van elk individu gerealiseerd kunnen worden.

De Engelse term *human trafficking* is enigszins ongelukkig, omdat er niets humaan aan is. Het gaat om een vreselijke activiteit, waarbij mensen hun enige kans op een goed leven en hun menselijke waardigheid worden ontnomen. Vrouwen en kinderen vormen een specifieke risicogroep. Prostitutie en orgaanhandel zijn daarvan de ergste voorbeelden.

Ik wil de Europese Unie oproepen om op basis van dit verslag daadwerkelijk op te treden – niet alleen te praten, maar op te treden – om een eind te maken aan mensenhandel in de Europese Unie. Wij moeten optreden om mensenhandel goed te kunnen bestrijden met sancties die ervoor kunnen zorgen dat elk individu de kans krijgt op een goed en menswaardig leven.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Mevrouw de Voorzitter, ik heb voor de richtlijn gestemd, omdat mensenhandel indruist tegen de vrijheid in de breedste zin van het woord.

Het verheugt mij dat de nieuwe richtlijn lidstaten verplicht om hun wetgeving te verbeteren om doelmatig de strijd aan te binden met dit misdrijf, maar ik wil er ook op wijzen dat aan de vervolging van mensenhandelaren algemeen maatschappelijke afkeuring van uitbuiting vooraf zou moeten gaan. Voor elke vorm van handel zijn kopers nodig en dat zijn vaak mensen uit rijke democratische landen. Het kunnen onze burens zijn. In het verslag wordt de aandacht gericht op de slachtoffers, maar we moeten meer doen, onze ogen openen, observeren wat er om ons heen gebeurt, zodat mensen die geen uitweg zien uit hun armoede geen slachtoffers kunnen worden.

We moeten ons richten op de opvoeding van jongeren en kinderen, ouders en onderwijzers informeren, het thema in de media onder de aandacht brengen, want de beste preventie is onvoldoende vraag.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb het woord gevraagd om een stemverklaring af te leggen over het voorkomen en bestrijden van mensenhandel.

Ik heb natuurlijk voor het verslag-Bauer gestemd, omdat de bestrijding van mensenhandel een van onze prioriteiten is en moet blijven. De mensenhandel heeft dusdanige vormen aangenomen dat we kunnen spreken van een nieuwe vorm van slavernij. De meest kwetsbaren in de samenleving – vrouwen en kinderen – worden naar andere landen gebracht en daar op een vreselijke manier uitgebuit in de prostitutie, de slavernij en de pornografie.

Jaarlijks worden wereldwijd een miljoen mensen het slachtoffer van mensenhandel, van wie 500 000 in Europa. Wie ervan profiteert, pleegt een strafbaar feit, financiert de mensenhandel en gebruikt mensen als handelswaar.

Zoals in het verslag wordt benadrukt, moeten we stappen ondernemen in de landen van herkomst of overdracht van de slachtoffers. Alleen middels een gezamenlijke inspanning kunnen wij dit probleem oplossen, door ons te richten op de collectieve bewustmaking, door slachtoffers ondersteuning en bijstand te verlenen, en vooral door de diepere oorzaken van de mensenhandel aan te pakken en de betrokken landen te ondersteunen bij de ontwikkeling van passende wetgeving ter bestrijding van alle vormen van slavernij.

Verslag-Griesbeck (A7-0346/2010)

Peter Jahr (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik ben blij dat we vandaag in het Parlement niet alleen over de overeenkomst tussen de Europese Unie en met Georgië inzake de versoepeling van de afgifte van visa gesproken hebben, maar ook over de overeenkomst tussen deze partijen over de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven.

We kunnen het in het leven nu eenmaal niet alleen over de aangename dingen hebben en mogen lastige vragen niet uit de weg gaan. En nu hoop ik maar dat het Parlement over ongeveer een jaar een tussentijds verslag krijgt van de uitvoering van deze overeenkomst met Georgië en vooral van de resultaten ervan. Verder zou ik wensen dat het Europees Parlement een volgende keer nauwer bij het inleidende overleg betrokken wordt.

Verslag-Zanicchi (A7-0332/2010)

Nirj Deva (ECR). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wilde uitleggen waarom mijn fractie en ik ons van stemming hebben onthouden over de EU-structuur voor snelle respons. De toename in de afgelopen jaren van het aantal grote rampen buiten de Europese Unie heeft de roep luider doen klinken om de doeltreffendheid van het bestaande reactievermogen

van de EU op rampen te verbeteren. Hoewel ik het eens kan zijn met vele van de uitstekende punten die in dit verslag naar voren zijn gebracht, kan ik de oproep tot de oprichting van een nieuwe Europese civiele beschermingsmacht niet steunen.

Hoewel ik de oproepen aan de EU om haar reactie op humanitaire rampen te coördineren met de bredere ontwikkelingsgemeenschap steun, kan ik dergelijke ontwikkelingen alleen steunen wanneer zij plaatsvinden binnen reeds bestaande mechanismen, zoals de civiele beschermingsmacht van de Gemeenschap. Hoewel het buitengewoon belangrijk is dat de EU doeltreffend op humanitaire rampen reageert, is het even belangrijk dat wij niet de enige zijn die reageren.

Behalve dat wij onze aandacht concentreren op het verbeteren van de reactie van de EU, moeten wij ons ook concentreren op het versterken van de capaciteit van de ontwikkelingslanden en regio's en de subregionale capaciteit in het getroffen gebied, zodat wij dit samen doen als internationale gemeenschap. Anders knappen wij al het werk op en doen zij niets.

Verslag-Luhan (A7-0309/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, veel EU-burgers zijn zich niet bewust van de betekenis van het cohesiebeleid, niet alleen voor individuele regio's, maar ook voor een land als geheel. De hoofdtaak van het cohesiebeleid is het verkleinen van de verschillen tussen de regio's van de Europese Unie. Dankzij dit beleid krijgen de bewoners van minder bevoorrechte regio's, met moeilijke teeltoomstandigheden en slechte ontsluiting, dezelfde toegang tot sociale dienstverlening, onderwijs, transport of energie als bewoners van gebieden die een betere sociaal-economische ligging hebben. De betekenis van het concept cohesie mag daarom niet onderschat worden.

We moeten daarom alle maatregelen steunen die betere benutting van de toegekende middelen uit de structuurfondsen en effectiever gebruik van de integrerende rol beogen, vooral omdat de effecten van het cohesiebeleid het meest merkbaar zijn op lokaal niveau, en dus ook in aanzienlijke mate op het platteland. Daarom heb ik vóór dit verslag gestemd.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Mijnheer de Voorzitter, ik wil het graag hebben over het verslag-Luhan, het laatste punt op de agenda voor het debat van vandaag.

Concurrentievermogen en cohesie zijn twee verschijnselen die elkaar aanvullen en ondersteunen. Concurrentievermogen van de Europese Unie als geheel kan echter alleen worden bereikt onder de voorwaarde dat de economische groei echt duurzaam is. Veel investeringen die zijn medegefinancierd uit de structuurfondsen hebben hun nut bewezen. Ik wil graag de investeringen voor de verbetering van de infrastructuur eruit lichten, want daardoor zijn er naar veel regio's buitenlandse investeringen gelokt, wat heeft geleid tot economische ontwikkeling. Het cohesiebeleid is ook in een tijd van financiële crisis een nuttig instrument gebleken om flexibel te reageren op de nieuwe sociaal-economische uitdagingen.

Ik ben het ook eens met de verslaggever dat het economisch concurrentievermogen van de regio's van de EU nauw verbonden is met het gemiddelde werkloosheidsniveau, de opleiding en de kwalificaties van arbeidskrachten, sociale voorzieningen en de toegang tot openbare diensten, want de steun voor sociale cohesie is van cruciaal belang voor het algehele regionale concurrentievermogen, zelfs op wereldschaal.

Schriftelijke stemverklaringen

Verslag-Böge (A7-0335/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor het verslag over de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de EU (overstromingen op Madeira, Portugal; storm in Frankrijk) gestemd. Portugal heeft steun aangevraagd uit het Solidariteitsfonds na de buitengewoon zware regenval op Madeira in februari 2010, die aardverschuivingen en ernstige overstromingen heeft veroorzaakt, met schade aan de openbare en particuliere infrastructuur, ondernemingen en de landbouwsector tot gevolg. De Portugese autoriteiten hebben de totale directe schade van de overstromingen op Madeira geraamd op 1,08 miljard euro. Het Solidariteitsfonds heeft ongeveer 31 miljoen euro bijgedragen. Ik heb in Madeira persoonlijk kunnen constateren dat het dringend noodzakelijk is dat dit fonds flexibeler wordt ingezet en ruimhartiger uitkeert, vooral als het gaat om de meest afgelegen regio's en eilandenregio's, die vaak geteisterd worden door noodweer.

Jean-Pierre Audy (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb voor het verslag van mijn gewaardeerde Duitse collega, de heer Böge, gestemd, over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie van zo'n 67 miljoen euro teneinde steun te verlenen aan Madeira (Portugal), dat is getroffen door aardverschuivingen en overstromingen, en aan Frankrijk, dat is getroffen door overstromingen als gevolg van de storm Xynthia in februari 2010. Ik merk op dat het bedrag 2,7 procent van de totale directe schade vertegenwoordigt die is geraamd op 2,5 miljard euro. Natuurlijk is dit een belangrijke financiële bijdrage, maar toch vraag ik me af of de Europese Unie, gezien het relatief lage bedrag (2,7 procent van de totale schade), de middelen uit dit Fonds niet beter kan gebruiken voor het financieren van een Europese civiele beschermingsmacht die direct hulp kan bieden aan getroffen burgers in extreme noodsituaties die niet door nationale hulptroepen kunnen worden opgevangen. De kosten van een dergelijke beschermingsmacht zullen gering zijn, omdat het in eerste instantie zou gaan om de coördinatie van de bestaande nationale civiele beschermingsmachten. Bovendien kan deze macht worden ingezet voor operaties in het buitenland (zoals Haïti).

Regina Bastos (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het verheugt me dat het verslag is goedgekeurd waarin 31 255 790 euro uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie wordt toegekend aan Portugal, in verband met de overstromingen op Madeira afgelopen februari. De zware regenval die Madeira geteisterd heeft, heeft tot chaos en grote materiële schade geleid, met aardverschuivingen, ingestorte bruggen, onbegaanbare wegen en huizen en auto's die door het water zijn meegesleurd.

Door deze ramp op Madeira hebben 42 mensen de dood gevonden en zijn 13 mensen verdwenen. Er heeft vandaag in het Europees Parlement een ware manifestatie van de Europese solidariteit plaatsgevonden. Dit is een van de belangrijkste waarden van het Europees project en een waarde die benadrukt moet worden.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat ik erachter sta dat er voor de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2010 uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie 66 891 540 euro aan vastleggings- en betalingskredieten beschikbaar wordt gesteld, naar aanleiding van de aanvraag van Portugal met betrekking tot een ramp ten gevolge van aardverschuivingen en overstromingen op Madeira, en van de aanvraag van Frankrijk met betrekking tot een ramp ten gevolge van de storm Xynthia.

Carlos Coelho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het verheugt mij uiteraard dat er middelen uit het Solidariteitsfonds ter beschikking worden gesteld om de slachtoffers te helpen van de ramp die Madeira getroffen heeft als gevolg van zware regenval. Ik spreek mijn erkentelijkheid uit voor de capabele en niet-aflatende inzet van mijn collega, de heer Teixeira, om de Europese instellingen te wijzen op de noodzaak van deze steun en dit te onderbouwen. Ik wil nog eens mijn overtuiging uitspreken dat het dringend noodzakelijk is dat de procedures vereenvoudigd worden, zodat het Solidariteitsfonds in de toekomst sneller kan worden ingezet. Noodhulp die te laat komt, schaadt het imago van de Unie als het gaat om haar efficiëntie, en ondermijnt het Europese solidariteitsgevoel.

Mário David (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Portugal heeft steun aangevraagd uit het Solidariteitsfonds na de buitengewoon zware regenval op Madeira in februari 2010 die aardverschuivingen en ernstige overstromingen heeft veroorzaakt met schade aan de openbare en particuliere infrastructuur, ondernemingen en de landbouwsector tot gevolg. De Portugese autoriteiten hebben, samen met het regionale bestuur van Madeira, de totale directe schade geraamd op 1,08 miljard euro. Dit komt overeen met 0,68 procent van het bruto nationaal inkomen van Portugal. De overstromingen hebben grote schade aangericht aan veel woningen, landbouwbedrijven, straten en watervoorzieningsystemen. Dankzij de financiële steun die uit het Fonds is vrijgemaakt kunnen de Portugese autoriteiten, en in het bijzonder de regionale autoriteiten van Madeira, een deel van de kosten dekken die in het kader van deze noodsituatie gemaakt moesten worden. Vanuit mijn verantwoordelijkheidsgevoel en omdat ik ertoe wil bijdragen dat er geen vertragingen optreden bij het ter beschikking stellen van financiële steun aan de Portugese en Franse regio's die door een natuurramp getroffen zijn, stem ik voor het geheel van dit verslag.

Marielle De Sarnez (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Tien maanden nadat de storm Xynthia langs de Franse kust trok, waarbij 53 doden en bijna 80 gewonden vielen en die grote materiële schade veroorzaakte, heeft het Parlement een begrotingswijziging aangenomen teneinde een bedrag van 35,6 miljoen euro uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie beschikbaar te stellen. Maar hoeveel andere tragische gebeurtenissen moeten zich na de wederopbouw nog voordoen, voordat er eindelijk een gemeenschappelijke aanpak komt ter voorkoming van natuurrampen? Er doen zich steeds vaker natuurrampen en door de mens veroorzaakte rampen voor en daarom moeten wij ervoor zorgen dat nationale maatregelen efficiënter en beter gecoördineerd worden en dat Europese maatregelen flexibeler worden. Tevens wil ik erop wijzen dat er al sinds 2006 een verslag van de heer Barnier op tafel ligt over de oprichting van een beschermingsmacht voor snelle respons op natuurrampen. Waar wachten wij nog op om het aan te nemen? Waar wachten wij nog op om het uit te voeren?

Christine De Veyrac (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb vandaag voor dit verslag gestemd, zodat er middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie beschikbaar kunnen worden gesteld voor de schade die is geleden als gevolg van de ernstige overstromingen in Portugal en de storm Xynthia in 2010. Dit getuigt van de sterke band tussen de lidstaten van de Unie en onderstreept het belang van het bieden van hulp aan gebieden die zijn getroffen door natuurrampen. Ik ben verheugd dat er 35 miljoen euro uit het Solidariteitsfonds wordt vrijgegeven voor het herstel van de aanzienlijke schade die door Xynthia in een aantal kustgebieden is veroorzaakt, met name in Charente-Maritime, Vendée en de Côtes-d'Armor.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De Europese Commissie heeft een voorstel ingediend om middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie beschikbaar te stellen ten

behoefte van Portugal en Frankrijk, voor een totaalbedrag van 66 891 540 euro: 31 255 790 euro ten behoeve van Portugal en 35 635 750 euro ten behoeve van Frankrijk. Portugal heeft steun aangevraagd na de zware regenval op Madeira in februari 2010 die ernstige schade heeft toegebracht aan de openbare en particuliere infrastructuur, ondernemingen en de landbouwsector. Frankrijk heeft van zijn kant steun uit het Solidariteitsfonds aangevraagd nadat in februari 2010 een groot deel van Frankrijk was getroffen door de storm Xynthia. Bij deze storm vonden 53 mensen de dood en raakten 80 mensen gewond, en daarnaast werd er zware schade toegebracht aan dammen en dijken, openbare en particuliere infrastructuur, wegen en spoorwegen, landbouw en ondernemingen.

Ik sta volledig achter de beschikbaarstelling van deze steun, vooral gezien het belang daarvan voor de autonome regio Madeira, maar ik kan niet anders dan betreuren dat deze middelen pas in december worden uitgekeerd, tien maanden nadat deze rampen de Franse kust en het eiland Madeira getroffen hebben. Er moeten dringend manieren gevonden worden om de procedures van het Solidariteitsfonds sneller in gang te kunnen zetten en we moeten ons inspannen om dat te bereiken.

João Ferreira (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) We hebben natuurlijk voor dit verslag gestemd, waarin wordt voorgesteld middelen uit het Solidariteitsfonds ter beschikking te stellen in verband met de enorme schade die is aangericht op Madeira door de zware regenval die de regio in februari 2010 getroffen heeft. We willen hier echter enkele opmerkingen bij plaatsen.

Volgens de Verordening van het Solidariteitsfonds moet de Gemeenschap zich "bij grote rampen [...] solidair met de bevolking van de betrokken regio's tonen door die regio's financieel te steunen om er zo spoedig mogelijk toe bij te dragen dat in alle rampgebieden weer normale levensomstandigheden heersen". Ook wordt in deze verordening gesteld dat dit instrument het mogelijk moet maken "met spoed en doeltreffend te handelen om zo spoedig mogelijk bij te dragen tot de inzet van hulpdiensten die zich richten op de onmiddellijke behoeften van de bevolking en op de wederopbouw op korte termijn van de belangrijkste beschadigde infrastructuurvoorzieningen".

De regels en procedures voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Fonds hebben echter al aangetoond dat ze in de praktijk niet voldoen aan dit uitgangspunt van snelle hulp aan de getroffen bevolking. In het onderhavige geval heeft het tien maanden geduurd voordat er in dit Parlement over de beschikbaarstelling van middelen uit het Fonds gestemd wordt. Daarom hebben wij ervoor gepleit – en dat doen we hier nogmaals – dat de regels voor de mobilisatie van het Fonds moeten worden aangepast, zodat het flexibel en tijdig kan worden ingezet, en de tijd tussen de ramp en de beschikbaarstelling van middelen verkort wordt.

Estelle Grelier (S&D), schriftelijk. – (FR) Het Solidariteitsfonds van de Europese Unie is in mijn ogen, evenals het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering, een van de begrotingsinstrumenten die het best gestalte geeft aan de waarde 'solidariteit' waarvoor wij, leden van de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement, ons inzetten bij de totstandkoming van het communautaire beleid. Op 27 en 28 februari 2010 vielen in Vendée en Charente-Maritime 53 doden en bijna 80 gewonden als gevolg van de storm Xynthia. Het was een echte traumatische ervaring voor de regio en het land en tien maanden later zijn de psychologische en economische gevolgen nog steeds voelbaar. Het Parlement heeft sinds de plenaire vergadering van maart 2010

actie ondernomen en middels de aanneming van een resolutie door een zeer grote meerderheid opgeroepen het Fonds te gebruiken om de slachtoffers te helpen.

De stemming van vandaag, die zorgt dat er 35,6 miljoen euro vrijkomt voor deze departementen, evenals 31,2 miljoen euro voor Portugal, dat op Madeira is getroffen door overstromingen als gevolg van deze storm, geeft uiting aan de gemeenschappelijk wens om blijf te geven van echte solidariteit tussen de Europese burgers. Dit is het Europa waaraan wij willen bouwen, een Europa dat dicht bij de burgers staat, dat luistert naar hun problemen en dat in staat is daar gemeenschappelijk op te reageren.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie gestemd. Ik vind het een waardevol instrument waarmee de Europese Unie zich solidair kan tonen met de bevolking van regio's die door natuurrampen zijn getroffen, door die regio's financieel te steunen om er zo spoedig mogelijk toe bij te dragen dat er weer normale levensomstandigheden heersen. De stemming van vandaag betrof twee steunaanvragen. De eerste is door Portugal ingediend na de ongebruikelijke en buitengewoon zware regenval op Madeira, die aardverschuivingen en ernstige overstromingen heeft veroorzaakt met schade aan de openbare en particuliere infrastructuur, ondernemingen en de landbouwsector tot gevolg.

De tweede steunaanvraag is door Frankrijk ingediend na de storm Xynthia, die 53 doden heeft veroorzaakt. Omvangrijke regio's zijn overstroomd, waaronder woongebieden, en er is zware schade toegebracht aan dammen en dijken, openbare en particuliere infrastructuur, wegen en spoorwegen, landbouw en ondernemingen. Voor Portugal (overstromingen op Madeira) is uit het Solidariteitsfonds een bedrag van 31 255 790 euro ter beschikking gesteld en voor Frankrijk (storm Xynthia) een bedrag van 35 635 750 euro, resulterend in een totaalbedrag van 66 891 540 euro.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik juich dit verslag toe, waarin 31 miljoen euro uit het Solidariteitsfonds van de EU wordt toegekend aan Portugal en 35 miljoen euro aan Frankrijk. Dit is een belangrijk gebaar van steun na de overstromingen en aardverschuivingen van februari in Portugal en de vernielingen die door de storm Xynthia aan de Atlantische kust van Frankrijk zijn aangericht.

Véronique Mathieu (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Solidariteitsfonds gestemd ten gunste van de gebieden in Portugal die zijn getroffen door overstromingen en de Franse gebieden die zijn getroffen door de storm Xynthia in februari 2010. De gebieden aan de Atlantische kust werden het zwaarst getroffen. Daar zorgde de storm ervoor dat er grote delen land onder water kwamen te staan, waaronder woonwijken, waardoor veel menselijk leed en grote materiële schade werden veroorzaakt. De stemming van vandaag komt tegemoet aan het verzoek van de Franse autoriteiten om deze regio's met name een Europese financiële bijdrage te verstrekken wegens "een buitengewone ramp, vooral een natuurramp, welke het grootste deel van de bevolking treft en ernstige en langdurige gevolgen voor de levensomstandigheden en de macro-economische stabiliteit van de regio heeft". De ramp heeft naar schatting 1 425,43 miljoen euro directe schade veroorzaakt, waarvoor 35 635 750 euro aan Frankrijk zal worden verstrekt. De beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds is een praktisch voorbeeld van een Europa dat dicht bij de burgers staat, precies zoals zij dat willen. De Europese instellingen moeten wel blijven werken aan snellere werkwijzen en procedures, hetgeen in geval van natuurrampen door de urgentie en de omvang is gerechtvaardigd.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Het is goed nieuws dat de Europese Unie steun verleent aan Portugal en Frankrijk in verband met de gevolgen van de stormen in februari 2010. Het is echter spijtig te moeten constateren dat de EU niet net zo snel in actie komt om burgers te helpen die door de gevolgen van de klimaatverandering te gronde zijn gericht, als bij het redden van de banken.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De EU is een ruimte van solidariteit en het Solidariteitsfonds van de EU past binnen dat kader. Dit soort steun is van groot belang voor de hulp aan gebieden die door een natuurramp getroffen worden, zoals in het geval van de overstromingen op Madeira (Portugal) en de storm Xynthia in Frankrijk. Na te hebben vastgesteld dat beide verzoeken voldoen aan de criteria van Verordening (EG) nr. 2012/2002 van de Raad, stelt de Commissie voor om voor Portugal (overstromingen op Madeira) een bedrag van 31 255 790 euro ter beschikking te stellen en voor Frankrijk (storm Xynthia) een bedrag van 35 635 750 euro, resulterend in een totaalbedrag van 66 891 540 euro aan vastleggings- en betalingskredieten, binnen het jaarlijkse maximum van 1 miljard euro. Ik wil echter wel een opmerking plaatsen over de vertragingen die optreden bij de beschikbaarstelling van dit soort steun. De procedure moet minder bureaucratisch worden en sneller, zodat er in de toekomst bij rampen tijdig actie kan worden ondernomen.

Willy Meyer (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (ES) Ofschoon ik heb gestemd voor dit voorstel om steun te verlenen, is deze maatregel in mijn ogen een doekje voor het bloeden voor de gevolgen van het kapitalistische model, en komen we hiermee geen stap verder om de kernoorzaken van de crisis aan te pakken. Ik ben het eens met het mobiliseren van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) ten behoeve van burgers die ontslagen zijn als gevolg van structurele wijzigingen in de handelsmodellen of als rechtstreeks gevolg van de huidige economische en financiële crisis. Ik denk dat het bedrag van meer dan twee en een half miljoen euro dat gevraagd wordt voor aanvullende bijstand en steun voor de meer dan zeshonderd mensen die in Nederland hun baan in de detailhandel verloren hebben, kan worden gebruikt voor het verwezenlijken van de laatste doelstelling om de terugkeer van deze werknemers naar de arbeidsmarkt te vergemakkelijken. Ik heb ook voor gestemd omdat ik ervan overtuigd ben dat deze bijstand een noodzakelijke aanvulling vormt op de regelingen voor steun bij ontslag zoals voorzien in alle nationale wetgevingen en collectieve arbeidsovereenkomsten. Deze mobilisering van middelen uit het EFG mag dus in geen geval in plaats komen van de wettelijke verantwoordelijkheden van regeringen en bedrijven ten opzichte van ontslagen werknemers, of het mogelijk maken dat zij zich hieraan onttrekken.

Alexander Mirsky (S&D), *schriftelijk*. – (LV) In dergelijke omstandigheden is steun essentieel, zodat alle EU-lidstaten zich in één familie opgenomen voelen. Het zou vele malen goedkoper zijn als er middelen van de Europese Unie zouden worden toegewezen aan projecten die de gevolgen van natuurrampen zouden verlichten. Te denken valt aan de aanleg van dammen en beschermingsconstructies en investering in publieksinformatie en waarschuwingsmaatregelen. Ik ben van mening dat het nuttig zou zijn om bouwvoorschriften op te stellen voor regio's met een hoger risico. Wanneer de Europese Unie zich beperkt tot het ter beschikken stellen van middelen en er niets aan doet om natuurrampen te voorkomen, kan dit in de toekomst ernstiger gevolgen hebben.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Portugal heeft om steun uit het Solidariteitsfonds verzocht nadat in februari 2010 hevige regenval op het eiland Madeira aardverschuivingen en zware overstromingen veroorzaakte die schade toebrechten aan publieke en private

infrastructuur, aan de landbouw en de economie in het algemeen. De Portugese autoriteiten schatten de totale onmiddellijke schade op 1 080 miljoen euro. Frankrijk deed een beroep op het Solidariteitsfonds nadat in februari 2010 het grootste deel van het land door de storm Xynthia geteisterd werd, waarbij de departementen aan de Atlantische oceaan, vooral Charente-Maritime en Vendée, het zwaarst getroffen werden. De storm eiste 53 mensenlevens en ongeveer tachtig gewonden. Voor het hele genoemde gebied schatten de Franse autoriteiten de onmiddellijke schade die de ramp veroorzaakte op 1 425,43 miljoen euro.

Na onderzoek te hebben of beide steunaanvragen voldoen aan de criteria van Verordening (EG) nr. 2012/2002 stelde de Commissie voor om uit het Solidariteitsfonds 31 255 790 euro vrij te maken voor Portugal (overstromingen op Madeira) en 35 635 750 euro voor Frankrijk (storm Xynthia), wat opgeteld een bedrag van 66 891 540 euro oplevert. Omdat aan alle voorwaarden voor steunverlening is voldaan, heb ik uit solidariteit met de slachtoffers en de getroffen landen voor het verslag gestemd.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb de stemming van het Europees Parlement gesteund dat vandaag, dinsdag 14 december 2010, de beschikbaarstelling van 35,6 miljoen heeft aangenomen ten behoeve van Frankrijk, alwaar afgelopen februari een deel van het Atlantische kustgebied door de storm Xynthia werd verwoest. Dit geld zal worden gebruikt voor het herstel van de infrastructuur die door de ramp is verwoest. Als Parlementslid voor de meest getroffen regio, ben ik ingenomen met de toekenning van deze middelen voor het herstellen van de door de storm veroorzaakte schade: dit is een echte hulp voor alle getroffen Franse departementen. Deze beschikbaarstelling laat zien dat het woord solidariteit voor de Europese Unie geen loze betekenis heeft.

Tot slot wil ik er graag op wijzen dat de storm Xynthia in februari 2010 een groot deel van Frankrijk heeft getroffen, waarbij de departementen Charente-Maritime en Vendée het zwaarst werden getroffen, alwaar 53 doden en 80 gewonden vielen. De materiële schade is geraamd op 1 425,43 miljoen euro. In totaal is er 35,6 miljoen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie beschikbaar gesteld voor het herstel van de schade.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) Volgens het verslag-Böge is 66,9 miljoen euro beschikbaar gesteld voor de bestrijding van de gevolgen van de zware natuurrampen in Frankrijk en Portugal en daarom heb ik voor gestemd.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat ik erachter sta dat er voor de algemene begroting van de Europese Unie voor het begroting voor het begrotingsjaar 2010 uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie 66 891 540 euro aan vastleggings- en betalingskredieten beschikbaar wordt gesteld, naar aanleiding van de aanvragen van:

- Portugal, in verband met een ramp veroorzaakt door aardverschuivingen en overstromingen op Madeira;
- Frankrijk met betrekking tot een ramp veroorzaakt door de storm Xynthia.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik ben uitermate blij met dit verslag waarin wordt voorgesteld 31 255 790 euro beschikbaar te stellen aan Portugal in verband met de enorme schade die in februari 2010 op Madeira is aangericht. Daarbij wil ik de belangrijke rol onderstrepen die de Portugese delegatie van de *Partido Social Democrata* heeft gespeeld, en in het bijzonder de grote inzet van de heer Teixeira, die van doorslaggevende betekenis geweest is om dit resultaat te bereiken.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), schriftelijk. – (EN) De Commissie stelt voor om middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie beschikbaar te stellen ten behoeve van Portugal en Frankrijk op basis van punt 26 van het Interinstitutioneel Akkoord van 17 mei 2006 betreffende de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer (IIA). Het IIA staat uitgaven uit het Fonds toe binnen het jaarlijkse maximum van 1 miljard euro. In 2010 heeft de Commissie tot nu toe één voorstel ingediend voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds, te weten het voorstel van 24 september 2010 voor het beschikbaar stellen van 13,02 miljoen euro na de zware overstromingen in Ierland in november 2009 (COM(2010) 534). Dit voorstel en het overeenkomstige ontwerp van gewijzigde begroting (OGB nr. 8/2010) zijn nog in behandeling bij de twee takken van de begrotingsautoriteit. Naast dit voorstel voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds ten behoeve van Portugal en Frankrijk heeft de Commissie een ontwerp van gewijzigde begroting (OGB nr. 9/2010 van 13 oktober 2010) ingediend om in de begroting 2010 de nodige vastleggings- en betalingskredieten op te nemen, overeenkomstig punt 26 van het IIA.

Nuno Teixeira (PPE), schriftelijk. – (PT) Het Solidariteitsfonds van de Europese Unie is opgericht om solidariteit te kunnen betonen met de bevolking van regio's die door een natuurramp getroffen worden. In februari van dit jaar werd Madeira, waar ik vandaan kom, getroffen door een ramp die veroorzaakt werd door aardverschuivingen en overstromingen. Portugal heeft in verband met deze ramp een aanvraag tot beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds ingediend, in het bijzonder met het oog op het herstel van de infrastructuur en de wederopbouw van de getroffen gebieden.

Verder hebben de Franse autoriteiten een verzoek om steun uit het Fonds ingediend in verband met een ramp ten gevolge van de storm Xynthia. De totale schade van beide rampen samen is geraamd op 66 891 540 euro. Dit bedrag zal op korte termijn worden vrijgemaakt, na de goedkeuring van de gewijzigde begroting die vereist is om de middelen ter beschikking te stellen. De gevolgen van de ramp van februari waren onmiddellijk voelbaar en er is op veel plaatsen ernstige schade aangericht aan de openbare en particuliere infrastructuur, ondernemingen en de landbouwsector. Ondanks de ernst van de gevolgen van deze ramp die de regio getroffen heeft, is de Europese hulp echter niet onmiddellijk op gang gekomen. Inmiddels zijn er tien maanden verstreken. Ik stem voor de beschikbaarstelling van deze middelen en ik dring erop aan dat deze steun zo snel mogelijk aan de getroffen regio's wordt overgemaakt. Verder onderschrijf ik dat de hele procedure minder traag moet worden gemaakt.

Bernadette Vergnaud (S&D), schriftelijk. – (FR) Het is goed nieuws dat vandaag in de plenaire vergadering een begrotingswijziging is aangenomen voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie van 35,6 miljoen euro. Hiermee wordt gehoor gegeven aan een verzoek van de Franse overheid in verband met de storm Xynthia, die op 27 en 28 februari 2010 langs de Franse kust trok en waarbij in Vendée en Charente-Maritime 53 doden en bijna 80 gewonden vielen. Het is inderdaad een langdurige procedure die verbeterd zou moeten worden, maar desalniettemin ben ik verheugd dat de Europese solidariteit op deze wijze vaste vorm krijgt tegen de achtergrond van het drama van de slachtoffers. Ik had commissaris Hahn geschreven om de steunaanvraag van de Franse regering te ondersteunen en hij is zijn toezegging nagekomen die hij begin maart tijdens zijn bezoek aan La Rochelle had gedaan. Dit Fonds is niet alleen een noodzakelijk financiële bijdrage, maar het staat ook symbool voor de gemeenschappelijke waarden waar ons continent op steunt.

Verslag-Surján (A7-0341/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk.* – (PT) Gezien het standpunt van de Commissie regionale ontwikkeling en de voorgestelde vermindering van de betalingskredieten van de begrotingslijn voor energieprojecten ter ondersteuning van het economisch herstel – Europees netwerk voor offshore-windenergie – teneinde middelen uit het Solidariteitsfonds ter beschikking te kunnen stellen aan landen (Portugal en Frankrijk) die door omvangrijke natuurrampen getroffen zijn, en gezien het feit dat dit besluit voldoet aan de uitgangspunten van de werking van het Europees Solidariteitsfonds, stem ik voor het onderhavige verslag.

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk.* – (FR) Wij herinneren ons allemaal de storm Xynthia die bijna een jaar geleden de kust van Vendée zwaar heeft getroffen. Sindsdien moest daar waar het water alles had verwoest, wederopbouw plaatsvinden. Het Solidariteitsfonds van de Europese Unie is het ideale instrument om de lokale inspanningen te ondersteunen. Door voor deze tekst te stemmen heb ik bijgedragen aan de beschikbaarstelling van 35 635 750 euro. Het geld is niet bestemd om de schade van de getroffen mensen te vergoeden, maar voor het herstel van de infrastructuur. Het Solidariteitsfonds dat is opgericht in vervolg op de overstromingen in 2002 in Duitsland, Oostenrijk, Tsjechië en Frankrijk, is bedoeld om Europese regio's te ondersteunen die zijn getroffen door onvoorziene rampen. Deze tekst kent tevens een vergelijkbaar bedrag toe aan de regio's in Portugal die onlangs zijn getroffen door overstromingen.

Carlos Coelho (PPE), *schriftelijk.* – (PT) Het verheugt mij uiteraard dat er middelen uit het Solidariteitsfonds ter beschikking worden gesteld om de slachtoffers te helpen van de ramp die Madeira getroffen heeft als gevolg van zware regenval. Ik spreek mijn erkentelijkheid uit voor de capabele en niet-aflatende inzet van de heer Teixeira om de Europese instellingen te wijzen op de noodzaak van deze steun en dit te onderbouwen. Ik wil nog eens mijn overtuiging uitspreken dat het dringend noodzakelijk is dat de procedures vereenvoudigd worden, zodat het Solidariteitsfonds in de toekomst sneller kan worden ingezet. Noodhulp die te laat komt, schaadt het imago van de Unie als het gaat om haar efficiëntie, en ondermijnt het Europese solidariteitsgevoel.

Mário David (PPE), *schriftelijk.* – (PT) Het ontwerp van gewijzigde begroting nr. 9/2010 heeft uitsluitend tot doel de budgettaire aanpassing in verband met de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de EU formeel te integreren in de begroting 2010. Ik heb al voor het parallelle ontwerpverslag gestemd waarin wordt aanbevolen de beschikbaarstelling goed te keuren van middelen uit het Solidariteitsfonds van de EU aan Portugal (overstromingen op Madeira) en Frankrijk (storm Xynthia), en vanuit hetzelfde verantwoordelijkheidsgevoel stem ik voor dit verslag over het ontwerp van gewijzigde begroting betreffende de beschikbaarstelling van 31 255 790 euro voor Portugal en 35 635 750 euro voor Frankrijk, wat leidt tot een verlaging van het maximum van het fonds met een totaalbedrag van 66 891 540 euro.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk.* – (PT) Ondanks het belang van investeringen in energieprojecten, en windenergie in het bijzonder, heb ik voor de vermindering van de betalingskredieten in begrotingslijn 06 04 14 03 gestemd, ten behoeve van een herschikking van een totaalbedrag van 66 891 540 euro aan betalingskredieten naar begrotingslijn 13 06 01, om de ter beschikkingstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie mogelijk te maken.

João Ferreira (GUE/NGL), *schriftelijk.* – (PT) Nu we stemmen over dit ontwerp van gewijzigde begroting, dat de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds

mogelijk moet maken ten behoeve van de bevolkingen van Madeira en de Franse regio's die door de storm Xynthia getroffen zijn – wat wij uiteraard ondersteund hebben – moeten er hier enkele aspecten aan de orde gesteld worden, naast de vertraging die is opgetreden bij het beschikbaar stellen van de steun, waarover wij ons al hebben uitgesproken.

De Commissie heeft vastgesteld dat aan de vereisten voor beschikbaarstelling is voldaan (in het geval van Madeira met name wat betreft de drempel van de geleden schade), maar er moet op gewezen worden dat de EU-steun slechts 2,89 procent van de totale schade van de ramp dekt. Madeira is een perifere regio die de beperkingen ondervindt die dat met zich meebrengt. Ook streeft Madeira convergentiedoelen na (ondanks de wijzigingen op dit gebied sinds de laatste uitbreiding die negatieve gevolgen hebben). Deze specifieke omstandigheden zouden dan ook in aanmerking genomen moeten worden en tot uitdrukking moeten komen in ruimere steun aan deze regio, uit dit Fonds of door andere maatregelen.

Daarom hebben wij bij de besprekingen over de regels voor dit Fonds voorgesteld om de mogelijkheid te overwegen de financiële steun aan cohesielanden en convergentieregio's te verhogen, door een onmisbare cohesiedimensie mee te nemen bij het bepalen van de steun in verband met schade door natuurrampen. Daardoor zouden ook de bestaande ongelijkheden tussen de verschillende regio's en lidstaten van de Europese Unie verkleind worden.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *schriftelijk* . – (FR) Nu wij steeds vaker worden geconfronteerd met natuurrampen in Europa, moet de Europese Unie een consequente bijdrage kunnen verstrekken aan haar lidstaten, wanneer een van de lidstaten door een dergelijke ramp wordt getroffen. Daarom was het niet meer dan logisch dat ik na de storm Xynthia, die afgelopen maart de kustgebieden van Charente-Maritime en Vendée trof en de overstromingen waar het Portugese eiland Madeira mee te kampen had, mijn steun heb gegeven aan de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie voor het herstellen van de door deze rampen veroorzaakte schade. Deze stemming illustreert naar mijn idee de solidariteit die tussen de Europese burgers bestaat en die overigens ook op andere terreinen zou moeten bestaan.

Jarosław Kalinowski (PPE), *schriftelijk* . – (PL) Als zich natuurrampen voordoen, iets waar we steeds vaker mee te maken hebben, is hulpverlening door de Europese Unie aan de landen en regio's die te kampen hebben met de permanente gevolgen van dergelijke rampen de hoofdzaak. Het Solidariteitsfonds van de EU is juist met dit doel opgericht.

Het Fonds maakt toekenning van financiële hulp mogelijk aan slachtoffers in gebieden die zijn getroffen door een "grote natuurramp", bijvoorbeeld het Portugese eiland Madeira dat is vernietigd door overstromingen, of de Franse regio's die zijn verwoest door de storm Xynthia. Met de overstromingen in Polen en andere delen van Europa nog vers in het geheugen, keur ik het verzoek om steunverlening aan de landen die schade hebben geleden, goed en verklaar ik mij solidair met de duizenden burgers uit de gebieden die zijn getroffen door zulke vernietigende cataclysmen.

David Martin (S&D), *schriftelijk* . – (EN) Ik heb voor dit verslag gestemd dat de overdracht goedkeurt van 66 miljoen euro uit het Europees netwerk voor offshore-windenergie naar het Solidariteitsfonds van de EU om de slachtoffers van de overstromingen in Portugal en de stormen in Frankrijk te helpen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk.* – (PT) De EU is een ruimte van solidariteit en het Solidariteitsfonds van de EU past binnen dat kader. Dit soort steun is van groot belang voor de hulp aan gebieden die door een natuurramp getroffen worden, zoals in het geval van de overstromingen op Madeira (Portugal) en de storm Xynthia in Frankrijk. Na te hebben vastgesteld dat beide verzoeken voldoen aan de criteria van Verordening (EG) nr. 2012/2002 van de Raad, stelt de Commissie voor om voor Portugal (overstromingen op Madeira) een bedrag van 31 255 790 euro ter beschikking te stellen en voor Frankrijk (storm Xynthia) een bedrag van 35 635 750 euro, resulterend in een totaalbedrag van 66 891 540 euro aan vastleggings- en betalingskredieten, binnen het jaarlijkse maximum van 1 miljard euro. Ik wil echter wel een opmerking plaatsen over de vertragingen die optreden bij de beschikbaarstelling van dit soort steun. De procedure moet minder bureaucratisch worden en sneller, zodat er in de toekomst bij rampen tijdig actie kan worden ondernomen.

Andreas Mølzer (NI), *schriftelijk.* – (DE) Een verhoging van het budget is in tijden van economische en financiële crisis om principiële redenen uit den boze. Hier gaat het echter om een aanpassing in verband met de schade die de storm Xynthia in Frankrijk en Portugal heeft aangericht. De wederzijdse hulp bij natuurrampen is een concrete blijk van Europese solidariteit en daarom onze steun waard. Vandaar dat ik voor het verslag gestemd heb.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk.* – (DE) Het verslag verlangt dat het aan Frankrijk en Portugal ter beschikking gestelde geld ook daadwerkelijk wordt uitgegeven aan de wederopbouw van de infrastructuur in beide landen en als "herfinancieringsinstrument" ingezet wordt. Om die reden heb ik ervoor gestemd. We moeten de bevolking ter plaatse helpen en zowel de levensomstandigheden als de economische stabiliteit van de getroffen regio's verbeteren.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *schriftelijk.* – (PL) Ik sta volledig achter de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie in verband met de natuurrampen in Frankrijk en Portugal. Ik beschouw het Solidariteitsfonds als een van de belangrijkste instrumenten voor het opbouwen van de Europese identiteit en de saamhorigheid tussen EU-burgers. In 2010 heeft onder andere Polen geprofiteerd van het Solidariteitsfonds, wat heeft geleid tot positieve reacties in de media. Ik wil erop wijzen dat verspreiding van kennis over het Solidariteitsfonds en zijn resultaten noodzakelijk is.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk.* – (PT) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat ik erachter sta dat er voor de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2010 uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie 66 891 540 euro aan vastleggings- en betalingskredieten beschikbaar wordt gesteld, naar aanleiding van de aanvragen van:

- Portugal, in verband met een ramp ten gevolge van aardverschuivingen en overstromingen op Madeira;

- Frankrijk met betrekking tot een ramp ten gevolge van de storm Xynthia.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk.* – (PT) Ik sta achter dit ontwerp van gewijzigde begroting dat de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds mogelijk moet maken, voor een totaalbedrag van 66 891 540 euro aan vastleggings- en betalingskredieten, waarvan 31 255 790 euro bestemd is voor Portugal, in verband met de enorme schade die op Madeira is aangericht door de zware regenval die de regio in februari 2010 geteisterd heeft.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Overeenkomstig artikel 37, lid 1, van het Financieel Reglement kan de Commissie in geval van "onvermijdbare, uitzonderlijke of onvoorziene omstandigheden" ontwerpen van gewijzigde begroting indienen. Wat betreft dit aspect en wat betreft de beschikbaarstelling van gelden uit het Solidariteitsfonds van de EU stelt de Commissie op grond van punt 26 van het Interinstitutioneel Akkoord van 17 mei 2006 over de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer voor om middelen uit het Solidariteitsfonds van de EU beschikbaar te stellen voor Portugal en Frankrijk. Het Interinstitutioneel Akkoord voorziet in de mogelijkheid om het Solidariteitsfonds aan te spreken binnen een jaarlijks maximumbedrag van 1 miljard euro. In het Interinstitutioneel Akkoord en in Verordening nr. 2012/2002 van de Raad houdende oprichting van het Solidariteitsfonds van de EU wordt bepaald onder welke voorwaarden middelen uit het Fonds beschikbaar kunnen worden gesteld. Er dient te worden opgemerkt dat het Fonds niet tot doel heeft te voorzien in de vergoeding van particuliere schade. Het wordt aangewend om infrastructuur te herstellen en als middel voor herfinanciering. In 2010 heeft de Commissie tot dusver slechts één voorstel tot beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds ingediend, namelijk een voorstel van 24 september 2010 om 13,02 miljoen euro beschikbaar te stellen naar aanleiding van de zware overstromingen in Ierland in november 2009 (COM(2010) 534).

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het onderhavige document van het Europees Parlement beoogt het standpunt van de Raad goed te keuren inzake het ontwerp van gewijzigde begroting nr. 9/2010 ten behoeve van de wijzigingen die noodzakelijk zijn in verband met de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds. De rampen op Madeira en in Frankrijk zijn door de Commissie aangemerkt als "grote natuurramp" respectievelijk "buitengewone regionale ramp" en beide aanvragen voor middelen uit het Fonds die door de betrokken nationale autoriteiten zijn ingediend, zijn geaccepteerd.

Overeenkomstig het Financieel Reglement kan de Europese Commissie in geval van "onvermijdbare, uitzonderlijke of onvoorziene omstandigheden" ontwerpen van gewijzigde begroting indienen. In dat verband stelt de Commissie voor om voor Portugal een bedrag van 31 255 790 euro uit het Solidariteitsfonds ter beschikking te stellen en voor Frankrijk een bedrag van 35 635 750 euro, resulterend in een totaalbedrag van 66 891 540 euro. We stemmen vandaag, uit naam van de Europese solidariteit, voor een herschikking van dit totaalbedrag aan betalingskredieten uit begrotingslijn 06 04 14 03: Energieprojecten ter ondersteuning van het economisch herstel - Europees netwerk voor offshore-windenergie – ten behoeve van het herstel van de infrastructuur en de wederopbouw van de gebieden die door de rampen getroffen zijn.

Ik ben blij met deze maatregel, maar ik betreur het dat de hele procedure voor het beschikbaar stellen van de middelen zo traag is, gezien de omvang van de ramp die de regio Madeira, waar ik vandaan kom, getroffen heeft.

Verslag-Matera (A7-0336/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb voor het verslag van mijn gewaardeerde Italiaanse collega, Barbara Matera, gestemd over het voorstel voor een besluit betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) van 2,2 miljoen euro teneinde Slovenië te steunen in verband met de ontslagen die zijn gevallen in de textielsector. Het betreft enkel de onderneming Mura European Fashion Design, die 2 554 werknemers heeft ontslagen. Ik vind het merkwaardig dat er op een totaal van 2 554 ontslagen, 583 werknemers (oftewel 22,8 procent) een

langdurig gezondheidsprobleem of handicap hebben. Ik weet niet zeker of zij wel voor het EFG in aanmerking komen. Er moet worden opgemerkt dat 1 114 van de 2 554 ontslagen werknemers de lagere school niet hebben afgemaakt. Het is derhalve gerechtvaardigd vraagtekens te plaatsen bij het opleidingsniveau van de aangetrokken werknemers en hun geschiktheid om te kunnen voldoen aan de huidige eisen van de industrie. Ik vraag me af hoe het zit met de onafhankelijkheid van de ambtenaren van het Sloveense ministerie van Arbeid, Gezin en Sociale Zaken die de rol van certificatie-instantie op zich zou moeten nemen voor de controle op deze uitgaven.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Evenals de door haar ingediende voorstellen tijdens de laatste plenaire vergadering, zijn de resoluties van mevrouw Matera voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor de aanpassing aan de globalisering in zes specifieke gevallen volledig gerechtvaardigd. Het Fonds is bedoeld om werknemers te steunen die het slachtoffer zijn van de negatieve gevolgen van de globalisering in Slovenië, Duitsland, Polen en Spanje. Ik ben altijd al van mening geweest dat dit Fonds doeltreffend is, omdat het concrete resultaten oplevert en tegemoet komt aan specifieke en uiterst herkenbare behoeften. Als lid van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken kon ik dan ook niet anders dan voor de aanneming van deze resoluties stemmen.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Overwegende dat Slovenië om steun heeft gevraagd in verband met 2 554 gedwongen ontslagen in de onderneming Mura, European Fashion Design, die actief is in de sector vervaardiging van kleding, heb ik voor de resolutie gestemd omdat ik het eens ben met het voorstel van de Europese Commissie, met inachtneming van de amendementen van het Europees Parlement. Ook vind ik het positief dat de Commissie in haar toelichting op het voorstel heldere en gedetailleerde informatie geeft over de toepassing, met een analyse van de subsidiabiliteitscriteria en een uitleg van de redenen voor het verlenen van goedkeuring, hetgeen overeenstemt met de wensen van het Parlement.

Mário David (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Steun voor werknemers die ontslagen zijn vanwege herstructurering of bedrijfsverplaatsing moet dynamisch en flexibel zijn, zodat er snel en effectief gehandeld kan worden. Vanwege de structurele veranderingen in de internationale handel is het belangrijk dat de Europese economie in staat is instrumenten voor steun aan werknemers die op deze manier getroffen zijn, snel uit te voeren en hen in staat te stellen spoedig terug te keren op de arbeidsmarkt. De financiële hulp moet dan ook op individuele basis verstrekt worden. Het is daarnaast belangrijk te onderstrepen dat dergelijke steun niet in de plaats mag komen van maatregelen waartoe bedrijven normaal gesproken verplicht zijn, en niet bedoeld is om de herstructurering van bedrijven te financieren. Overwegende dat Slovenië om steun heeft gevraagd in verband met 2 554 gedwongen ontslagen in de onderneming Mura, European Fashion Design, die actief is in de sector vervaardiging van textiel en kleding in de NUTS III-regio Pomurje, en verder overwegende dat 7 procent van alle werkzame personen in de regio Pomurje in dienst was bij Mura en dat de inkomens in deze regio reeds onder het Sloveense gemiddelde lagen, heb ik voor het hele verslag gestemd over de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering ten behoeve van Slovenië.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het is naar mijn mening tekenend voor de crisis die Europa doormaakt, dat we de afgelopen maanden in dit Parlement zo vaak goedkeuring hebben gehecht aan de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG), dat in het leven is geroepen om extra steun te geven

aan werknemers die de gevolgen van grote structurele veranderingen in de wereldhandelspatronen ondervinden. Het EFG is geen oplossing voor die crisis, maar is wel een belangrijke vorm van steun. Deze steun betreft in dit geval een aanvraag met betrekking tot 2 554 gedwongen ontslagen in de onderneming Mura, European Fashion Design, die actief is in de sector vervaardiging van kleding, een sector waar de gevolgen van de veranderingen in de wereldhandelspatronen zich bijzonder hard doen voelen en die zwaar te lijden heeft onder de import van goedkoop textiel.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Met het oog op de sociale impact van de huidige wereldwijde crisis en met name de gevolgen daarvan voor de werkgelegenheid, is een goed gebruik van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering van levensbelang om het drama waar vele Europese burgers en gezinnen mee te maken hebben enigszins te verzachten, omdat deze hiermee ondersteund worden om terug te keren op de arbeidsmarkt en zich verder te kwalificeren. Tegelijkertijd wordt hiermee bevorderd dat de beroepskwalificaties beter worden afgestemd op de behoeften van het bedrijfsleven en krijgt de economie een nieuwe impuls. De steunverlening in verband met 2 554 gedwongen ontslagen in de onderneming Mura, European Fashion Design, die actief is in de sector vervaardiging van kleding, past binnen dit kader. Ik hoop dan ook dat de Europese instellingen hun inspanningen zullen opvoeren om concrete maatregelen te nemen om het gebruik van een zo belangrijk instrument als het EFG te versnellen en te verbeteren, want momenteel wordt slechts een zeer klein deel van de middelen uit het Fonds gebruikt. De verzoeken die dit jaar zijn ingediend, betreffen slechts 11 procent van de beschikbare 500 miljoen euro.

João Ferreira (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Elke maand worden er aanvragen ingediend voor middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering. Opnieuw liggen er acht aanvragen, van vier lidstaten: Slovenië, Duitsland, Polen en Spanje. Weer moeten honderden bedrijven hun deuren sluiten, in verschillende sectoren, van de auto-industrie tot de textiel en detailhandel. Meer dan 6 500 werknemers (6 592 om precies te zijn) zijn werkloos geworden. Dat zijn er alles bij elkaar bijna 10 000, als we daar het aantal van vorige maand bij optellen.

Nu we deze toekenning goedkeuren, kunnen we niet achterwege laten nogmaals te benadrukken dat er een breuk nodig is met het neoliberale beleid dat verantwoordelijk is voor deze zichtbare economische en sociale ramp in de EU-landen. Maatregelen om de gevolgen te verzachten zijn nodig, maar we moeten vooral de oorzaken aanpakken.

De noodzaak dringt zich steeds meer op dat het voorstel ten uitvoer wordt gelegd dat we tijdens het debat over de begroting voor 2011 hebben gedaan, namelijk om een Europees programma voor werkgelegenheid en duurzame ontwikkeling in het leven te roepen, waar 1 procent van het bbp van de EU in gestoken moet worden, aangevuld met middelen van de lidstaten, en dat zich moet richten op werkelijke convergentie, het stimuleren van het potentieel van elk land, het duurzaam gebruik van de middelen, investering in de productie en het scheppen van banen met rechten.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) ten gunste van Slovenië gestemd, omdat ik vind dat het EFG een goed instrument is voor het verlenen van steun aan werknemers die het moeilijk hebben door de economische crisis. Het EFG is in 2006 opgericht om steun te verlenen aan werknemers die als gevolg van de verplaatsing van hun

bedrijf of, krachtens de in 2009 vastgestelde wijziging, als gevolg van de economische crisis zijn ontslagen, teneinde hen te helpen bij hun terugkeer op de arbeidsmarkt.

De stemming betreft een steunaanvraag die betrekking heeft op 2 554 gedwongen ontslagen in de onderneming Mura, European Fashion Design, die actief is in de sector vervaardiging van kleding, voor een totaalbedrag van 2 247 940 euro uit het EFG. Tot slot ben ik blij met de aanneming van dit verslag, waaruit blijkt dat het EFG een nuttig en effectief instrument is bij de bestrijding van de werkloosheid die het gevolg is van de globalisering en de economische crisis.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik juich de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering toe om 2 554 ontslagen werknemers te helpen bij de onderneming Mura European Fashion Design in Slovenië. Ik hoop dat de 2,2 miljoen euro de werknemers en de regio zullen helpen om zich snel te herstellen van de structurele veranderingen waarmee ze worden geconfronteerd.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Uit consideratie met de Sloveense werknemers van de Mura-groep, die zijn geofferd op het altaar van de globalisering, onthoud ik mij van stemming. Gezien de situatie waarin ze terecht zijn gekomen als gevolg van de door de Europese Unie opgelegde neoliberale beleidsvormen, zou je geneigd zijn tegen deze belachelijke aalmoes te stemmen. Echter het kleine beetje dat ze krijgen, kan hun pijn iets verzachten. Dit maakt de logica van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering niet acceptabeler. Het steunt de logica van de beleggingsfondsen die eigenaar zijn van deze groep en de banken die erin investeren, om over de rug van de werknemers winst te maken.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De EU is een ruimte van solidariteit en het Solidariteitsfonds van de EU past binnen dat kader. Dit soort steun is van groot belang voor de hulp aan werklozen en aan de slachtoffers van bedrijfsverplaatsingen die plaatsvinden in het kader van de globalisering. Het aantal bedrijfsverplaatsingen neemt hand over hand toe. Bedrijven profiteren van de lagere arbeidskosten in bepaalde landen, zoals China en India. Dit heeft ernstige gevolgen voor landen waar de rechten van werknemers gerespecteerd worden. Het EFG is bedoeld om werknemers te helpen die het slachtoffer zijn geworden van bedrijfsverplaatsingen, en is cruciaal om werknemers te helpen weer werk te vinden. Het EFG is al eerder ingezet voor andere EU-landen. Nu moeten we deze steun geven aan Slovenië dat middelen heeft aangevraagd in verband met 2 554 gedwongen ontslagen in de onderneming Mura, European Fashion Design, die actief is in de sector vervaardiging van kleding.

Alexander Mirsky (S&D), *schriftelijk*. – (LV) Ik heb voor gestemd, zoals ik eerder heb gedaan wanneer het ging om de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering. We moeten mensen die hun banen hebben verloren steunen en de kans geven zich op andere gebieden nuttig te maken. Het is bijzonder spijtig dat, hoewel ik de premier van de Republiek Letland persoonlijk heb benaderd om hem te wijzen op de mogelijkheid gebruik te maken van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering, Letland deze mogelijkheid niet heeft aangegrepen, ook al zit 15 procent van de Letse beroepsbevolking zonder werk. Het lijkt erop dat er een signaal moet worden afgegeven aan het leiderschap van de Europese Commissie over de dadeloosheid van de gevestigde macht in de Republiek Letland. Meer dan 100 000 mensen uit Letland hebben hun geboorteland al verlaten. Het lijkt alsof het lot van deze mensen de regering van de Republiek Letland niet interesseert.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Het Sloveense kledingconcern Mura, European Fashion Design moest ten gevolge van de economische en financiële crisis in de periode van 21 oktober 2009 tot en met 20 februari 2010 2 554 medewerkers ontslaan. Om die reden vraagt Slovenië het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering om 2 247 940 euro voor maatregelen om het personeel in kwestie te helpen snel ander werk te vinden. Ik stem voor het verslag, omdat het beroep op steun in elk opzicht gerechtvaardigd is.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) Volgens het verslag van mevrouw Matera is het de bedoeling om werknemers in Slovenië, die door de wereldwijde economische en financiële crisis hun baan verloren hebben, te ondersteunen bij hun herintrede op de arbeidsmarkt. Dat is een loffelijk streven en daarom heb ik ook voor het verslag gestemd.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Overwegende dat Slovenië steun heeft aangevraagd in verband met 2 554 gedwongen ontslagen in de onderneming Mura, European Fashion Design, die actief is in de sector vervaardiging van kleding, heb ik voor de resolutie gestemd omdat ik het eens ben met het voorstel van de Europese Commissie, met inachtneming van de amendementen van het Europees Parlement.

Ook sta ik erachter dat:

- het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) moet bijdragen tot de terugkeer van ontslagen werknemers op de arbeidsmarkt; ik teken daarbij aan dat de steun uit het EFG niet in de plaats mag komen van maatregelen die bedrijven krachtens de nationale wetgeving of collectieve arbeidsovereenkomsten moeten nemen, noch van maatregelen ter herstructurering van bedrijven of bedrijfstakken;
- de werking en de toegevoegde waarde van het EFG beoordeeld moeten worden in de context van de algemene evaluatie van de op basis van het IIA van 17 mei 2006 ingevoerde programma's en diverse andere instrumenten.

Ik juich het voorstel van de Commissie toe om een alternatieve bron van betalingskredieten in het leven te roepen naast niet-bestede middelen uit het Europees Sociaal Fonds, nadat het Europees Parlement er herhaaldelijk op heeft gewezen dat het EFG is opgericht als een op zichzelf staand specifiek instrument met eigen doelstellingen en termijnen en dat daarom begrotingslijnen aangewezen moeten worden die geschikt zijn voor overschrijvingen.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De aanvraag van Slovenië voor middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) met betrekking tot 2 554 gedwongen ontslagen in de onderneming Mura, European Fashion Design, die actief is in de sector vervaardiging van kleding, binnen de referentieperiode van vier maanden van 21 oktober 2009 tot 20 februari 2010, voldoet aan alle wettelijk vastgestelde criteria voor subsidiabiliteit. Ingevolge Verordening (EG) nr. 546/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1927/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 tot oprichting van een Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering, staat het EFG tijdelijk ook open voor aanvragen zoals deze waarin, als direct gevolg van de wereldwijde financiële en economische crisis, sprake is van "ten minste 500 gedwongen ontslagen binnen een periode van vier maanden in een onderneming in een lidstaat". Daarom heb ik voor deze resolutie gestemd, in de hoop dat de beschikbaarstelling van middelen uit het EFG kan bijdragen aan een succesvolle terugkeer van deze werknemers op de arbeidsmarkt.

Verslag-Matera (A7-0337/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Overwegende dat Duitsland om steun heeft verzocht voor 1 181 gedwongen ontslagen in de vier productielocaties van de onderneming Heidelberger Druckmaschinen in Baden-Württemberg die machines voor drukkerijen vervaardigt, heb ik voor de resolutie gestemd omdat ik het eens ben met het voorstel van de Europese Commissie, met inachtneming van de amendementen van het Europees Parlement. Ik onderschrijf tevens dat het EFG moet bijdragen tot de terugkeer van ontslagen werknemers op de arbeidsmarkt; ik herhaal daarbij dat de steun uit het EFG niet in de plaats mag komen van maatregelen die bedrijven krachtens de nationale wetgeving of collectieve arbeidsovereenkomsten moeten nemen, noch van maatregelen ter herstructurering van bedrijven of bedrijfstakken.

Mário David (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Hulp aan werknemers die ontslagen zijn vanwege herstructurering of bedrijfsverplaatsing, moet dynamisch en flexibel zijn, zodat deze snel en effectief kan worden ingezet. Vanwege de structurele veranderingen in de internationale handel is het belangrijk dat de Europese economie in staat is instrumenten voor steun aan werknemers die op deze manier getroffen zijn, snel uit te voeren en hun de vaardigheden kan verschaffen waarmee ze snel kunnen terugkeren op de arbeidsmarkt. De financiële steun moet dan ook op individuele basis verstrekt worden. Het is verder van belang te onderstrepen dat dergelijke steun niet in de plaats mag komen van maatregelen waartoe bedrijven normaal gesproken verplicht zijn, en niet bedoeld is om de herstructurering van bedrijven te financieren. Overwegende dat Duitsland om steun heeft verzocht voor 1 181 gedwongen ontslagen in de vier productielocaties van de onderneming Heidelberger Druckmaschinen in Baden-Württemberg die machines voor drukkerijen vervaardigt, heb ik voor het hele verslag gestemd over de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering ten behoeve van Duitsland.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) We stemmen vandaag over een aanvraag voor de beschikbaarstelling van een totaalbedrag van 8 308 555 euro uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) voor Duitsland. De aanvraag heeft betrekking op 1 181 gedwongen ontslagen in de vier productielocaties van de onderneming Heidelberger Druckmaschinen in Baden-Württemberg die machines voor drukkerijen vervaardigt. Ik heb er altijd al op gewezen dat deze vorm van steun die weliswaar van groot belang is om het directe leed te verzachten, geen eindoplossing kan zijn voor de problemen waar de Europese industrie mee te maken heeft, die niet alleen het gevolg zijn van de huidige crisis maar ook van het feit dat Europa zich moet aanpassen aan een veranderende wereld, waarin ons concurrentievermogen van fundamenteel belang is.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Gezien de huidige wereldwijde crisis en gezien de gevolgen daarvan voor de werkgelegenheid, is een goed gebruik van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering van levensbelang om het drama waar vele Europese burgers en gezinnen mee te maken hebben enigszins te verzachten, omdat deze hiermee ondersteund worden bij hun terugkeer op de arbeidsmarkt en zich verder te kwalificeren. Tegelijkertijd wordt hiermee bevorderd dat de beroepskwalificaties beter worden afgestemd op de behoeften van het bedrijfsleven en krijgt de economie een nieuwe impuls. De steunverlening aan Duitsland in verband met de 1 181 gedwongen ontslagen in de vier productielocaties van de onderneming Heidelberger Druckmaschinen in Baden-Württemberg die machines voor drukkerijen vervaardigt, past binnen dit kader. Ik hoop dan ook dat de Europese instellingen hun inspanningen zullen opvoeren om concrete maatregelen te nemen om het gebruik van een zo belangrijk instrument als het EFG te

versnellen en te verbeteren, want momenteel wordt slechts een zeer klein deel van de middelen uit het Fonds gebruikt. De verzoeken die dit jaar zijn ingediend, betreffen slechts 11 procent van de beschikbare 500 miljoen euro.

Peter Jahr (PPE), *schriftelijk*. – (DE) Het besluit van vandaag levert de met ontslag bedreigde werknemers van de Heidelberger Druckmaschinen AG in Baden-Württemberg rond de acht miljoen euro aan steun op uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering. Dit geld is bedoeld om de werknemers te helpen zo snel mogelijk een nieuwe arbeidsplaats te vinden. Voor mij is van belang dat dit geld snel en zonder bureaucratische omwegen bij de mensen terecht komt. Er is nú behoefte aan en niet over een half jaar of een jaar. Verder moeten de Europese Unie en de lidstaten proberen om niet alleen op de negatieve gevolgen van de globalisering te reageren. Globalisering is een proces dat zich laat sturen en gestuurd moet worden.

Wolf Klinz (ALDE), *schriftelijk*. – (DE) Het feit dat ik mij van stemming heb onthouden komt niet alleen voort uit de scepsis van de FDP tegenover het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering, maar heeft ook te maken met het belangenconflict waar ik als aandeelhouder van de Heidelberger Druckmaschinen AG in terecht zou kunnen komen.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) ten gunste van Duitsland gestemd, omdat ik vind dat het EFG een goed instrument is voor de verlening van steun aan werknemers die het moeilijk hebben door de economische crisis. Het EFG is in 2006 opgericht om steun te verlenen aan werknemers die als gevolg van de verplaatsing van hun bedrijf of, krachtens de in 2009 vastgestelde wijziging, als gevolg van de economische crisis zijn ontslagen, teneinde hen te helpen bij hun terugkeer op de arbeidsmarkt.

De stemming betreft een steunaanvraag die betrekking heeft op 1 181 gedwongen ontslagen in de vier productielocaties van de onderneming Heidelberger Druckmaschinen in Baden-Württemberg die machines voor drukkerijen vervaardigt, voor een totaalbedrag van 8 308 555 euro uit het EFG. Tot slot ben ik blij met de aanneming van dit verslag, waaruit blijkt dat het EFG een nuttig en effectief instrument is bij de bestrijding van de werkloosheid die het gevolg is van de globalisering en de economische crisis.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering is ingesteld om hulp te bieden aan werknemers die de negatieve gevolgen ondervinden van de grote structurele veranderingen in de wereldhandelspatronen. De

1 181 ontslagen in de vier productielocaties van de onderneming Druckmaschinen AG in Baden-Württemberg (de sector fabricage van machines voor drukkerijen) vallen precies in deze categorie en daarom steun ik de beschikbaarstelling van 8 308 555 euro om hen te helpen.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Uit consideratie met de Duitse werknemers van de Heidelberger Druckmaschinen-groep, die zijn geofferd op het altaar van de globalisering, onthoud ik mij van stemming. Gezien de situatie waarin ze terecht zijn gekomen als gevolg van de door de Europese Unie opgelegde neoliberale beleidsvormen, zou je geneigd zijn tegen deze belachelijke aalmoes te stemmen. Echter het kleine beetje dat ze krijgen, kan hun pijn iets verzachten. Dit maakt de logica van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering niet acceptabeler. Het steunt de logica van deze

wereldleider in drukkerijmachines die zijn bedrijfsactiviteiten verplaatst om zijn winst te verdubbelen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De EU is een ruimte van solidariteit en het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering past binnen dat kader. Dit soort steun is van groot belang voor werklozen en voor de slachtoffers van bedrijfsverplaatsingen die plaatsvinden in het kader van de globalisering. Het aantal bedrijfsverplaatsingen neemt hand over hand toe. Bedrijven profiteren van de lagere arbeidskosten in bepaalde landen, zoals China en India. Dit heeft ernstige gevolgen voor landen waar de rechten van werknemers gerespecteerd worden. Het EFG is bedoeld om werknemers te helpen die het slachtoffer zijn geworden van bedrijfsverplaatsingen, en is cruciaal om werknemers te helpen om weer werk te vinden. Het EFG is al eerder ingezet voor andere EU-landen. Nu moeten we deze steun geven aan Duitsland dat middelen heeft aangevraagd in verband met de 1 181 gedwongen ontslagen in de vier productielocaties van de onderneming Heidelberger Druckmaschinen in Baden-Württemberg die machines voor drukkerijen vervaardigt.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Nog altijd zijn de gevolgen van de economische crisis in heel Europa te voelen. Ook in Duitsland moeten nog altijd bedrijven vechten om te overleven, waarbij talrijke ontslagen vallen. Tussen 26 januari 2010 en 26 mei 2010 moest de in Heidelberg gevestigde drukmachinefabriek "Druckmaschinen AG" als gevolg van de crisis 1 181 werknemers ontslaan. Daarom heeft de Bondsrepubliek een verzoek om 8 308 555 euro aan steun uit het EFG ingediend. Ik stem voor het verslag, omdat aan alle wettelijke criteria voor toekenning van de steun voldaan is.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) Ik pleit ervoor om deze aanvraag met een betaling uit het Fonds te honoreren, omdat de maatregel werknemers die te lijden hebben van ingrijpende structuurveranderingen in de wereldhandel extra steun kan bieden bij hun terugkeer in het arbeidsproces. Daarom heb ik voor gestemd.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Overwegende dat Duitsland om steun heeft verzocht voor 1 181 gedwongen ontslagen in de vier productielocaties van de onderneming Heidelberger Druckmaschinen in Baden-Württemberg die machines voor drukkerijen vervaardigt, heb ik voor de resolutie gestemd omdat ik het eens ben met het voorstel van de Europese Commissie, met inachtneming van de amendementen van het Europees Parlement.

Ook sta ik erachter dat:

- het Europees Fonds voor aanpassing van de globalisering (EFG) moet bijdragen tot de terugkeer van ontslagen werknemers op de arbeidsmarkt; ik teken daarbij aan dat de steun uit het EFG niet in de plaats mag komen van maatregelen die bedrijven krachtens de nationale wetgeving of collectieve arbeidsovereenkomsten moeten nemen, noch van maatregelen ter herstructurering van bedrijven of bedrijfstakken;
- de werking en de toegevoegde waarde van het EFG beoordeeld moeten worden in de context van de algemene evaluatie van de op basis van het IIA van 17 mei 2006 ingevoerde programma's en diverse andere instrumenten.

Ik juich het voorstel van de Commissie toe om een alternatieve bron van betalingskredieten in het leven te roepen naast niet-bestede middelen uit het Europees Sociaal Fonds, nadat het Europees Parlement er herhaaldelijk op had gewezen dat het EFG is opgericht als een

op zichzelf staand specifiek instrument met eigen doelstellingen en termijnen en dat daarom begrotingslijnen aangewezen moeten worden die geschikt zijn voor overschrijvingen.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De aanvraag van Duitsland voor middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) met betrekking tot 1 181 gedwongen ontslagen in de vier productielocaties van de onderneming Heidelberger Druckmaschinen in Baden-Württemberg die machines voor drukkerijen vervaardigt, binnen de referentieperiode van vier maanden van 26 januari tot 26 mei 2010, voldoet aan alle wettelijk vastgestelde criteria voor subsidiabiliteit. Ingevolge Verordening (EG) nr. 546/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1927/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 tot oprichting van een Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering, staat het EFG tijdelijk ook open voor aanvragen zoals deze waarin, als direct gevolg van de wereldwijde financiële en economische crisis, sprake is van "ten minste 500 gedwongen ontslagen binnen een periode van vier maanden in een onderneming in een lidstaat". Daarom heb ik voor deze resolutie gestemd, in de hoop dat de beschikbaarstelling van middelen uit het EFG kan bijdragen aan een succesvolle terugkeer van deze werknemers op de arbeidsmarkt.

Angelika Werthmann (NI), *schriftelijk*. – (DE) Afgezien van de aanvraag van de Heidelberger Druckmaschinen AG heb ik zonder voorbehoud voor alle vandaag ter stemming voorgelegde aanvragen voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering gestemd, want ik ben een principieel voorstander van het EFG, en speciaal van directe steun aan mensen die buiten hun schuld ten gevolge van de globalisering hun baan verloren hebben. Wat betreft het genoemde bedrijf Heidelberger Druckmaschinen AG heb mij echter van stemming onthouden. Hier heb ik gereede bezwaren. Het bedrijf geldt algemeen als een van de vlaggenschepen van de Duitse machinebouw en boekte jarenlang een uitstekende winst.

Toen volgden twee of drie jaren die inderdaad economisch zwaar waren. Het bedrijf reageerde daarop met de typische reflex van grote concerns: inkrimping van het personeel in het hogelonenland Duitsland, en tegelijkertijd investeringen en vergroting van het personeelsbestand in het lagelonenlanden China. Als midden in een dergelijk proces een beroep gedaan wordt op het EFG, mag dat een schoolvoorbeeld heten van de manier waarop internationale concerns een sociaal zinvolle en van verantwoordelijkheidsgevoel getuigende EU-maatregel misbruiken om onder hun sociale verantwoordelijkheid uit te komen.

Verslag-Matera (A7-0359/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb voor het verslag van mijn Italiaanse collega Barbara Matera gestemd, over het voorstel voor een besluit over de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) van zo'n 0,6 miljoen euro voor hulp aan Polen, dat zich geconfronteerd ziet met gedwongen ontslagen in de auto-industrie. Het betreft 590 ontslagen bij twee bedrijven in de auto-industrie. Ik steun het feit dat deze steunverlening beheerd en gecontroleerd wordt door instanties die verantwoordelijk zijn voor het Europees Sociaal Fonds (ESF) in Polen, waardoor de kosten voor controle beperkt blijven tot slechts 2 000 euro. Ik ben evenals de rapporteur ingenomen met het feit dat de Commissie, in het kader van de beschikbaarstelling van middelen uit het EFG, een alternatieve bron van betalingskredieten naast niet-bestede ESF-middelen voorstelt. Niettemin betreur ik het dat, om voor dit dossier middelen uit het EFG beschikbaar te kunnen stellen, betalingskredieten

zullen worden overgeschreven van een begrotingslijn die is bestemd voor steun aan kmo's en innovatie. Bovendien moeten de tekortkomingen van de Commissie worden betreurd bij de implementatie van programma's voor concurrentievermogen en innovatie, in het bijzonder ten tijde van een economische crisis die de behoefte aan een dergelijke steun aanmerkelijk doet vergroten.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Overwegende dat Polen om steun heeft gevraagd in verband met 590 gedwongen ontslagen in twee bedrijven die vallen onder afdeling 29 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van auto's, aanhangwagens en opleggers) in de NUTS II-regio Wielkopolskie, heb ik voor de resolutie gestemd, omdat ik achter het voorstel van de Europese Commissie sta, met inachtneming van de amendementen daarop van het Europees Parlement. Ik juich tevens het voorstel van de Commissie toe om een alternatieve bron van betalingskredieten in het leven te roepen, naast niet-bestede middelen uit het Europees Sociaal Fonds, nadat het Europees Parlement er herhaaldelijk op had gewezen dat het EFG is opgericht als een op zichzelf staand specifiek instrument met eigen doelstellingen en termijnen en dat daarom begrotingslijnen aangewezen moeten worden die geschikt zijn voor overschrijvingen.

Mário David (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Hulp aan werknemers die ontslagen zijn vanwege herstructurering of bedrijfsverplaatsing moet dynamisch en flexibel zijn, zodat deze snel en effectief kan worden ingezet. Vanwege de structurele veranderingen in de internationale handel is het belangrijk dat de Europese economie in staat is instrumenten voor steun aan werknemers die op deze manier getroffen zijn, snel uit te voeren en hun nieuwe vaardigheden kan verschaffen waarmee ze snel kunnen terugkeren op de arbeidsmarkt. De financiële hulp moet dan ook op individuele basis verstrekt worden. Het is verder van belang te onderstrepen dat dergelijke steun niet in de plaats mag komen van maatregelen waartoe bedrijven normaal gesproken verplicht zijn, en niet bedoeld is om de herstructurering van bedrijven te financieren. Overwegende dat Polen om steun heeft gevraagd in verband met 590 gedwongen ontslagen in twee bedrijven die vallen onder afdeling 29 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van auto's, aanhangwagens en opleggers) in de NUTS II-regio Wielkopolskie, heb ik voor het hele verslag gestemd over de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering ten behoeve van Polen.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De huidige financiële en economische crisis, gekoppeld aan de voortdurende veranderingen op de arbeidsmarkt als gevolg van structurele veranderingen in de wereldhandelspatronen heeft ertoe geleid dat ontelbare mensen werkloos worden, vaak langdurig. Het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering is in het leven geroepen om iets aan dit soort situaties te doen. In dit concrete geval gaat het om de beschikbaarstelling van ruim 600 000 euro aan Polen in verband met 613 gedwongen ontslagen bij twee bedrijven uit de auto-industrie, gedurende de referentieperiode van 1 maart 2009 tot en met 30 november 2009. Gezien het feit dat de aanvraag volgens de beoordeling van de Commissie voldoet aan de vastgelegde subsidiabiliteitscriteria en gezien de aanbeveling van de Commissie om de aanvraag goed te keuren, heb ik hiervoor gestemd.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Gezien de huidige wereldwijde crisis en gezien de gevolgen daarvan voor de werkgelegenheid, is een goed gebruik van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering van levensbelang om het drama waar vele Europese burgers en gezinnen mee te maken hebben, enigszins te verzachten, omdat deze hiermee ondersteund worden bij hun terugkeer op de arbeidsmarkt en zich verder te

kwalificeren. Tegelijkertijd wordt hiermee bevorderd dat de beroepskwalificaties beter worden afgestemd op de behoeften van het bedrijfsleven en krijgt de economie een nieuwe impuls. De steunverlening aan Polen in verband met 590 gedwongen ontslagen in twee bedrijven die vallen onder afdeling 29 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van auto's, aanhangwagens en opleggers) in de NUTS II-regio Wielkopolskie, past binnen dit kader. Ik hoop dan ook dat de Europese instellingen hun inspanningen zullen opvoeren om concrete maatregelen te nemen om het gebruik van een zo belangrijk instrument als het EFG te versnellen en te verbeteren, want momenteel wordt slechts een zeer klein deel van de middelen uit het Fonds gebruikt. De verzoeken die dit jaar zijn ingediend, betreffen slechts 11 procent van de beschikbare 500 miljoen euro.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) ten gunste van Polen gestemd, omdat ik vind dat het EFG een goed instrument is voor de verlening van steun aan werknemers die het moeilijk hebben door de economische crisis. Het EFG is in 2006 opgericht om steun te verlenen aan werknemers die als gevolg van de verplaatsing van hun bedrijf of, krachtens de in 2009 vastgestelde wijziging, als gevolg van de economische crisis zijn ontslagen, teneinde hen te helpen bij hun terugkeer op de arbeidsmarkt.

De steunaanvraag heeft betrekking op 1 104 gedwongen ontslagen (waarvan voor 590 om steun wordt gevraagd) bij twee bedrijven die vallen onder afdeling 29 van de NACE Revisie 2 ("vervaardiging van auto's, aanhangwagens en opleggers"), voor een totaalbedrag van 633 077 euro uit het EFG. Tot slot ben ik blij met de aanneming van dit verslag, waaruit blijkt dat het EFG een nuttig en effectief instrument is bij de bestrijding van de werkloosheid die het gevolg is van de globalisering en de economische crisis.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) De Commissie heeft voorgesteld om 633 077 euro uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering beschikbaar te stellen om 1 104 ontslagen werknemers in Polen te helpen bij twee ondernemingen die zich bezighouden met de productie van auto's, aanhangwagens en opleggers. Ik heb voor dit voorstel gestemd.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Uit consideratie met de Poolse werknemers in de auto-industrie, die zijn geofferd op het altaar van de globalisering, onthoud ik mij van stemming. Gezien de situatie waarin ze terecht zijn gekomen als gevolg van de door de Europese Unie opgelegde neoliberale beleidsvormen, zou je geneigd zijn tegen deze belachelijke aalmoes te stemmen. Echter het kleine beetje dat ze krijgen, kan hun pijn iets verzachten. Dit maakt de logica van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering niet acceptabeler. Het steunt de logica van concerns zoals SEWS en Leoni Atokabel die zonder pardon hun bedrijfsactiviteiten verplaatsen om hun winsten te verdubbelen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De EU is een ruimte van solidariteit. Dat is de achtergrond van waaruit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering is ontstaan. Het gaat hier om belangrijke steun aan werklozen en aan de slachtoffers van bedrijfsverplaatsingen die plaatsvinden in het kader van de globalisering. Het aantal bedrijfsverplaatsingen neemt hand over hand toe. Bedrijven profiteren van de lagere arbeidskosten in bepaalde landen, zoals China en India. Dit heeft ernstige gevolgen voor landen waar de rechten van werknemers gerespecteerd worden. Het EFG is bedoeld om werknemers te helpen die het slachtoffer zijn geworden van bedrijfsverplaatsingen, en is cruciaal om werknemers aan een andere baan te kunnen helpen. Het EFG is al eerder ingezet

voor andere EU-landen. Nu moeten we deze steun geven aan Polen dat middelen heeft aangevraagd in verband met 590 gedwongen ontslagen in twee bedrijven die vallen onder afdeling 29 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van auto's, aanhangwagens en opleggers) in de NUTS II-regio Wielkopolskie.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Om een aanzienlijke groei van de werkloosheid ten gevolge van de financiële en economische crisis te kunnen voorkomen, hebben de Europese landen geld nodig waarmee ze effectieve beleidsmaatregelen snel uit kunnen voeren. Het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering stelt daarvoor jaarlijks een bedrag van 500 miljard euro ter beschikking. Als er in een bepaalde periode meer dan vijfhonderd werknemers door een of meer bedrijven ontslagen werden, kan een beroep op het Fonds gedaan worden. Ik stem voor het verslag omdat ondersteuning van 1 104 ontslagen Poolse werknemers uit bedrijven die vallen onder afdeling 29 van de NACE Revisie 2 met een bedrag van 633 077 euro zonder meer gerechtvaardigd is.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) Ik heb voor het verslag gestemd omdat we hier te maken hebben met doelgerichte maatregelen ten behoeve van werknemers die direct en indirect te lijden hebben van de economische crisis.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Overwegende dat Polen om steun heeft gevraagd in verband met 590 gedwongen ontslagen in twee bedrijven die vallen onder afdeling 29 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van auto's, aanhangwagens en opleggers) in de NUTS II-regio Wielkopolskie, heb ik voor de resolutie gestemd, omdat ik achter het voorstel van de Europese Commissie sta, met inachtneming van de amendementen daarop van het Europees Parlement.

Ook sta ik erachter dat:

- het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) moet bijdragen tot de terugkeer van ontslagen werknemers op de arbeidsmarkt; daarbij teken ik aan dat de steun uit het EFG niet in de plaats mag komen van maatregelen die bedrijven krachtens de nationale wetgeving of collectieve arbeidsovereenkomsten moeten nemen, noch van maatregelen ter herstructurering van bedrijven of bedrijfstakken;

- de werking en de toegevoegde waarde van het EFG beoordeeld moeten worden in de context van de algemene evaluatie van de op basis van het IIA van 17 mei 2006 ingevoerde programma's en diverse andere instrumenten.

Ik juich het voorstel van de Commissie toe om een alternatieve bron van betalingskredieten in het leven te roepen naast niet-bestede middelen uit het Europees Sociaal Fonds, nadat het Europees Parlement er herhaaldelijk op had gewezen dat het EFG is opgericht als een op zichzelf staand specifiek instrument met eigen doelstellingen en termijnen en dat daarom begrotingslijnen aangewezen moeten worden die geschikt zijn voor overschrijvingen.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De aanvraag van Polen voor middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) in verband met 590 gedwongen ontslagen in twee bedrijven die vallen onder afdeling 29 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van auto's, aanhangwagens en opleggers) in de NUTS II-regio Wielkopolskie, voldoet aan alle wettelijk vastgestelde criteria voor subsidiabiliteit. Ingevolge Verordening (EG) nr. 546/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1927/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 tot oprichting van een Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering, staat het EFG tijdelijk ook open voor aanvragen zoals deze waarin, als direct

gevolg van de wereldwijde financiële en economische crisis, sprake is van "ten minste 500 gedwongen ontslagen binnen een periode van negen maanden, met name in kleine of middelgrote ondernemingen, in een NACE 2-divisie in een regio of in twee aan elkaar grenzende regio's volgens de NUTS II-indeling". Daarom heb ik voor deze resolutie gestemd, in de hoop dat de beschikbaarstelling van middelen uit het EFG kan bijdragen aan een succesvolle terugkeer van deze werknemers op de arbeidsmarkt.

Verslag-Matera (A7-0358/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), schriftelijk. – (ES) Ik heb gestemd voor de steun aan Aragón. Deze autonome gemeenschap heeft een bevolkingsdichtheid die lager is dan het EU-gemiddelde (112 inwoners per km²); haar economie is traditioneel gebaseerd op de verbouw van graangewassen en de schapenteelt; in de detailhandel zijn over een periode van negen maanden 1 154 ontslagen gevallen bij 593 bedrijven; de werkloosheid in de dienstensector lag in februari 2010 op 56 procent, waarvan 73 procent vrouwen; van de ontslagen werknemers was 73,9 procent verkoper in winkels en op markten, terwijl 14,4 procent niet-gekwalificeerd werk verrichtte. Het is te betreuren dat de eerste maatregelen zo laat van start zijn gegaan, elf maanden na de eerste ontslagen.

Het zou interessant zijn om de resultaten te onderzoeken van de maatregelen voor tijdelijke en speciale bijstand die zullen worden genomen ten behoeve van de herintegratie van ontslagen werknemers in het arbeidsproces. Het moet echter duidelijk zijn dat deze acties niet in de plaats mogen komen van maatregelen waartoe bedrijven verplicht zijn krachtens hun nationale wetgeving of collectieve overeenkomsten.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), schriftelijk. – (PT) Overwegende dat Spanje om steun heeft gevraagd in verband met 1 154 gedwongen ontslagen in 593 bedrijven die vallen onder afdeling 47 van de NACE Revisie 2 (detailhandel, met uitzondering van de handel in auto's en motorfietsen) in de NUTS II-regio Aragón, heb ik voor de resolutie gestemd, omdat ik achter het voorstel van de Europese Commissie sta, met inachtneming van de amendementen daarop van het Europees Parlement. Ook ben ik het ermee eens dat de werking en de toegevoegde waarde van het EFG moeten worden beoordeeld in de context van de algemene evaluatie van de op basis van het IIA van 17 mei 2006 ingevoerde programma's en diverse andere instrumenten, en wel bij de tussentijdse herziening van het meerjarig financieel kader 2007-2013.

Mário David (PPE), schriftelijk. – (PT) Steun aan werknemers die vanwege herstructurering en bedrijfsverplaatsing ontslagen zijn, moet dynamisch en flexibel zijn, zodat hij snel en efficiënt ter beschikking gesteld kan worden. Met het oog op de structurele veranderingen in de internationale handel is het belangrijk dat de Europese economie in staat is om de instrumenten voor steun aan werknemers die op deze manier getroffen zijn, snel uit te voeren en hun nieuwe vaardigheden kan verschaffen zodat zij snel kunnen re-integreren in de arbeidsmarkt. Financiële steun dient daarom op individuele basis te worden verstrekt. Het is verder van belang te onderstrepen dat deze steun de verantwoordelijkheden die gewoonlijk bij de bedrijven liggen, niet vervangt. Evenmin is het de bedoeling dat de steun wordt ingezet voor financiering of herstructurering van bedrijven. Gezien het verzoek dat Spanje heeft ingediend om geld ter beschikking te stellen voor 1 154 gedwongen ontslagen bij 593 bedrijven die vallen onder afdeling 47 van de NACE Revisie 2 (detailhandel, met uitzondering van handel in auto's en motorfietsen) in de regio Aragón, stem ik absoluut voor dit voorstel, ofwel, voor het ter beschikking stellen van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering aan Spanje.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De financiële en economische crisis die wij doormaken in combinatie met de voortdurende veranderingen op de arbeidsmarkt die veroorzaakt worden door veranderingen in de internationale handelsstructuur, heeft ertoe geleid dat ontelbare mensen werkloos worden, vaak langdurig. Het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering is opgericht om een oplossing te bieden voor dergelijke situaties. In dit geval gaat het concreet over het ter beschikking stellen van ruim 1,5 miljoen euro aan Spanje om steun te bieden aan 1 154 werknemers die tussen 1 juni 2009 en 28 februari 2010 bij 593 bedrijven in de detailhandel zijn ontslagen. Daar de Commissie de aanvraag heeft beoordeeld en conform de eisen heeft bevonden en omdat zij goedkeuring ervan aanbeveelt, heb ik voor gestemd.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Vanwege de sociale impact van de wereldwijde economische crisis, en met name de gevolgen op het gebied van werkgelegenheid, is een goede toepassing van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering van cruciaal belang om het leed van veel Europese burgers en gezinnen te verzachten. Het Fonds draagt bij aan hun sociale reïntegratie en professionele ontwikkeling en tegelijkertijd aan de ontwikkeling van nieuwe gekwalificeerde arbeidskrachten die voldoen aan de eisen van bedrijven en de economie een impuls geven. In dit kader is het steunplan voor Spanje opgezet dat betrekking heeft op 1 154 ontslagen bij 593 bedrijven die vallen onder afdeling 47 (detailhandel met uitzondering van de handel in auto's en motorfietsen) in de regio Aragón. Ik hoop daarom dat de Europese instellingen zich extra zullen inzetten bij het implementeren van maatregelen om het gebruik van een zo belangrijk instrument als het EFG te versnellen en te verbeteren, want momenteel wordt slechts een klein deel van de middelen uit het Fonds gebruikt. Er zijn dit jaar slechts voor 11 procent van de beschikbare 500 miljoen euro aanvragen ingediend.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) ten gunste van Spanje gestemd, omdat ik vind dat het EFG een goed instrument is voor de verlening van steun aan werknemers die het moeilijk hebben door de economische crisis. Het EFG is in 2006 opgericht om steun te verlenen aan werknemers die als gevolg van de verplaatsing van hun bedrijf of, krachtens de in 2009 vastgestelde wijziging, als gevolg van de economische crisis zijn ontslagen, teneinde hen te helpen bij hun terugkeer op de arbeidsmarkt.

De steunaanvraag heeft betrekking op 1 154 gedwongen ontslagen in 593 ondernemingen die vallen onder afdeling 47 van de NACE Revisie 2 (detailhandel, met uitzondering van de handel in auto's en motorfietsen), voor een totaalbedrag van 1 560 000 euro uit het EFG. Tot slot benadruk ik het belang van het EFG dat een nuttig en effectief instrument is gebleken bij de bestrijding van de werkloosheid die het gevolg is van de globalisering en de economische crisis.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) De schaal van de wereldwijde recessie wordt duidelijk uit deze aanvraag van Spanje om 1 560 000 euro uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering beschikbaar te stellen om 1 154 mensen te helpen die in een periode van negen maanden bij 593 verschillende winkels zijn ontslagen. Ik heb dit verzoek gesteund.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De EU is een ruimte van solidariteit waar het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering deel van uitmaakt. Het gaat hier om belangrijke steun aan werklozen en aan de slachtoffers van bedrijfsverplaatsingen die plaatsvinden in een geglobaliseerde wereld. Steeds meer bedrijven verplaatsen hun

activiteiten, waarbij zij profiteren van de lage loonkosten in verscheidene landen, met name China en India. Dit heeft schadelijke gevolgen voor de landen die de rechten van werknemers eerbiedigen. Het EFG is bedoeld om steun te bieden aan werknemers die het slachtoffer zijn geworden van bedrijfsverplaatsingen en is van fundamenteel belang om hen weer aan het werk te helpen. Andere landen hebben in het verleden al gebruik gemaakt van het EFG en deze keer moet steun verleend worden aan Spanje dat een verzoek heeft ingediend voor steun in verband met 1 154 gedwongen ontslagen bij 593 bedrijven die vallen onder afdeling 47 van de NACE Revisie 2 (detailhandel met uitzondering van de handel in auto's en motorfietsen) in de NUTS II-regio Aragón.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Het gaat hier om 1 154 ontslagen in 593 Spaanse bedrijven die vallen onder afdeling 47 van de NACE Revisie 2 in de NUTS II-regio Aragón. Door de financiële en economische crisis is het tot drastische omzetverliezen in de detailhandel gekomen. Vooral voor een in vergelijking met het Europees gemiddelde dunbevolkte streek als Aragón heeft dit ernstige gevolgen. Gevreesd dient te worden voor een verdere ontvolking van de regio, die tot voor de crisis nog een lichte economische opleving doormaakte. Ik stem voor het verslag omdat juist in kleine en economische zwakke streken prompt gereageerd dient te worden op een stijgende werkloosheid.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) Omdat we ook hier van doen hebben met een aanvullende ondersteuning om werknemers die als gevolg van de wereldwijde financiële en economische crisis hun baan verloren hebben, weer op te nemen in het arbeidsproces, heb ik voor gestemd.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) – Overwegende dat Spanje een verzoek heeft ingediend voor steun uit het EFG met betrekking tot 1 154 ontslagen bij 593 bedrijven die vallen onder afdeling 47 van de NACE Revisie 2 (detailhandel met uitzondering van de handel in auto's en motorfietsen) in de NUTS II-regio Aragón, heb ik voor de resolutie gestemd omdat ik het eens ben met het voorstel van de Commissie, zoals gewijzigd door het Europees Parlement.

Ik ga er tevens mee akkoord dat:

- het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) de reïntegratie van de individuele ontslagen werknemer in de arbeidsmarkt steunt; ik herhaal hierbij dat de steun uit het EFG niet in de plaats mag komen van de maatregelen waartoe bedrijven verplicht zijn krachtens hun nationale wetgeving of collectieve overeenkomsten, noch van maatregelen ter herstructurering van bedrijven of bedrijfstakken;
- de werking en de toegevoegde waarde van het EFG moeten worden beoordeeld in de context van de algemene evaluatie van de op basis van het IIA van 17 mei 2006 ingevoerde programma's en diverse andere instrumenten;

Ik begroet het voorstel van de Europese Commissie voor een alternatieve bron van betalingskredieten naast niet-bestede middelen uit het Europees Sociaal Fonds, nadat het Europees Parlement er herhaaldelijk op had gewezen dat het EFG is opgericht als een op zichzelf staand specifiek instrument met eigen doelstellingen en termijnen en dat daarom begrotingslijnen aangewezen moeten worden die geschikt zijn voor overschrijvingen.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het door Spanje ingediende verzoek om steun uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) met betrekking tot 1 154 gedwongen ontslagen bij 593 bedrijven die vallen onder afdeling 47 van de NACE Revisie 2 (detailhandel met uitzondering van de handel in auto's en motorfietsen) in de

NUTS II-regio van Aragón, voldoet aan alle wettelijk vastgelegde criteria voor subsidiabiliteit. Krachtens Verordening (EG) nr. 546/2009 van het Europees Parlement en van de Raad van 18 juni 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1927/2006 van het Europees Parlement en van de Raad van 20 december 2006 tot oprichting van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering, is het toepassingsgebied van het EFG tijdelijk verruimd en kan het derhalve ook in situaties als deze worden toegepast, waarin als gevolg van de wereldwijde financiële en economische crisis sprake is van "ten minste 500 gedwongen ontslagen binnen een periode van negen maanden met name in kleine of middelgrote ondernemingen in een NACE 2-divisie in een regio of in twee aan elkaar grenzende regio's volgens de NUTS II-indeling". Daarom heb ik voor deze resolutie gestemd en hoop ik dat door terbeschikkingstelling van middelen uit het EFG deze werknemers met succes zullen re-integreren in de arbeidsmarkt.

Verslag-Matera (A7-0357/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), schriftelijk. – (ES) Ik heb gestemd voor steun uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) aan Valencia, omdat, als gevolg van de structurele veranderingen in de wereldhandel en de financiële crisis, tussen 13 april 2009 en 12 januari 2010 onverwacht 544 gedwongen ontslagen zijn gevallen bij 143 bedrijven in de textielindustrie van Valencia. Deze ontslagen hebben een grote impact gehad op lokaal niveau; 61,7 procent van de ontslagen werknemers zijn mannen, en 22 procent is ouder dan 55 jaar; 79 procent heeft alleen basisonderwijs genoten en vier van deze mensen zijn gehandicapt.

Ik denk dat de scholing die zij zullen krijgen in de veertien maanden betaalde deeltijdstage hun beroepsvaardigheden zal verbeteren zodat zij kunnen integreren in de arbeidsmarkt. Net als in het vorige geval is het te betreuren dat de maatregelen zo laat van start zijn gegaan, een jaar en twee maanden na de eerste ontslagen.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), schriftelijk. – (PT) Overwegende dat Spanje een verzoek heeft ingediend voor steun uit het EFG met betrekking tot 350 ontslagen bij 143 bedrijven die vallen onder afdeling 13 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van textiel) in de NUTS II-regio Comunidad Valenciana, heb ik voor de resolutie gestemd, omdat ik het eens ben met het voorstel van de Europese Commissie, zoals gewijzigd door het Europees Parlement. Ik ga er tevens mee akkoord dat het voorstel van de Commissie in de toelichting heldere en gedetailleerde informatie moet bevatten over de toepassing, met een analyse van de subsidiabiliteitscriteria en een uitleg van de redenen voor het verlenen van goedkeuring overeenkomstig de wensen van het Parlement.

Mário David (PPE), schriftelijk. – (PT) Steun aan werknemers die vanwege herstructurering en bedrijfsverplaatsing ontslagen zijn, moet dynamisch en flexibel zijn, zodat hij snel en efficiënt ter beschikking gesteld kan worden. Met het oog op de structurele veranderingen in de internationale handel is het belangrijk dat de Europese economie in staat is om de instrumenten voor steun aan werknemers die op deze manier getroffen zijn, snel uit te voeren en hun nieuwe vaardigheden kan verschaffen, zodat zij snel kunnen re-integreren in de arbeidsmarkt. Financiële steun dient daarom op individuele basis te worden verstrekt. Het is verder van belang te onderstrepen dat deze steun de verantwoordelijkheden die gewoonlijk bij de bedrijven liggen, niet vervangt. Evenmin is het de bedoeling dat de steun wordt ingezet voor financiering of herstructurering van bedrijven. Gezien het verzoek dat Spanje heeft ingediend om geld ter beschikking te stellen voor 350 gedwongen ontslagen bij 143 bedrijven die vallen onder afdeling 13 van de

NACE Revisie 2 (vervaardiging van textiel) in de regio Comunidad Valenciana, stem ik absoluut voor dit voorstel, ofwel voor het ter beschikking stellen van middelen uit het EFG aan Spanje.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De financiële en economische crisis die wij doormaken in combinatie met de voortdurende veranderingen op de arbeidsmarkt die veroorzaakt worden door veranderingen in de internationale handelsstructuur, heeft ertoe geleid dat ontelbare mensen werkloos worden, vaak langdurig. Het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering is opgericht om een oplossing te bieden voor dergelijke situaties. In dit geval gaat het concreet over het ter beschikking stellen van ruim 2 miljoen euro aan Spanje om steun te bieden aan 544 werknemers die tussen 13 april 2009 en 12 januari 2010 bij 143 bedrijven in de textielindustrie zijn ontslagen. Daar de Commissie de aanvraag heeft beoordeeld en conform de eisen heeft bevonden en omdat zij goedkeuring ervan aanbeveelt, heb ik voor gestemd.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Vanwege de sociale impact van de wereldwijde economische crisis, en met name de gevolgen op het gebied van werkgelegenheid, is een goede toepassing van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering van cruciaal belang om het leed van veel Europese burgers en gezinnen te verzachten. Het Fonds draagt bij aan hun sociale reïntegratie en professionele ontwikkeling en tegelijkertijd aan de ontwikkeling van nieuwe gekwalificeerde arbeidskrachten die voldoen aan de eisen van bedrijven en de economie een impuls geven. In dit kader is het steunplan voor Spanje opgezet dat betrekking heeft op 350 ontslagen bij 143 bedrijven die vallen onder afdeling 13 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van textiel) in de NUTS II-regio Comunidad Valenciana. Ik hoop daarom dat de Europese instellingen zich extra zullen inzetten bij het implementeren van maatregelen om het gebruik van een zo belangrijk instrument als het EFG te versnellen en te verbeteren, want momenteel wordt slechts een klein deel van de middelen uit het Fonds gebruikt. Er zijn dit jaar slechts voor 11 procent van de beschikbare 500 miljoen euro aanvragen ingediend.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) ten gunste van Spanje gestemd, omdat ik vind dat het EFG een goed instrument is voor de verlening van steun aan werknemers die het moeilijk hebben door de economische crisis. Het EFG is in 2006 opgericht om steun te verlenen aan werknemers die als gevolg van de verplaatsing van hun bedrijf of, krachtens de in 2009 vastgestelde wijziging, als gevolg van de economische crisis zijn ontslagen, teneinde hen te helpen bij hun terugkeer op de arbeidsmarkt.

De steunaanvraag heeft betrekking op 544 gedwongen ontslagen (waarvan voor 350 om steun wordt gevraagd) bij 143 bedrijven die werkzaam zijn in afdeling 13 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van textiel), voor een totaalbedrag van 2 059 466 euro uit het EFG. Tot slot ben ik blij met de aanneming van dit verslag, waaruit blijkt dat het EFG een nuttig en effectief instrument is bij de bestrijding van de werkloosheid die het gevolg is van de globalisering en de economische crisis.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) De textielindustrie maakt momenteel in heel Europa een moeilijke tijd door. De Commissie stelt voor om 1 422 850 euro beschikbaar te stellen in reactie op 528 ontslagen bij 33 ondernemingen in deze sector in Spanje. Ik heb voor gestemd.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De EU is een ruimte van solidariteit waar het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering deel van uitmaakt. Het gaat hier om

belangrijke steun aan werklozen en aan slachtoffers van bedrijfsverplaatsingen die plaatsvinden in onze geglobaliseerde wereld. Steeds meer bedrijven verplaatsen hun activiteiten, waarbij zij profiteren van de lage loonkosten in verscheidene landen, met name China en India. Dit heeft schadelijke gevolgen voor de landen die de rechten van werknemers eerbiedigen. Het EFG is bedoeld om steun te bieden aan werknemers die het slachtoffer zijn geworden van bedrijfsverplaatsingen en is van fundamenteel belang om hen weer aan het werk te helpen. Andere landen hebben in het verleden al gebruik gemaakt van het EFG en deze keer moet steun verleend worden aan Spanje dat een verzoek heeft ingediend voor steun in verband met 350 gedwongen ontslagen bij 143 bedrijven die vallen onder afdeling 13 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van textiel) in de NUTS II-regio Comunidad Valenciana.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Tussen 13 april 2009 en 12 januari 2010 werden 544 Spaanse werknemers van 143 bedrijven, vallend onder afdeling 13 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van textiel), ontslagen. Om 350 van hen steun te kunnen verlenen heeft Spanje een aanvraag ingediend voor uitkering van 2 059 466 euro uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering. Ik stem voor het verslag omdat er strikt aan alle criteria voor uitkering is voldaan.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) Vanwege het zeer grote aantal kleine en middelgrote ondernemingen in de Comunidad Valenciana, die voornamelijk gespecialiseerd zijn in de vervaardiging van meubels, schoenen, textiel, keramiek en speelgoed, en gezien het feit dat 60 procent van alle werknemers in deze regio werkzaam is in de dienstensector, is deze sector door het grote aantal gedwongen ontslagen in de afgelopen twee jaar extra hard getroffen. Dat heeft ernstige gevolgen op lokaal niveau en daarom verdient vooral de textielindustrie het om versterkt en gestimuleerd te worden. Om die reden heb ik voor deze aanvraag gestemd.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Overwegende dat Spanje een verzoek voor steun uit het EFG heeft ingediend met betrekking tot 350 ontslagen bij 143 bedrijven die vallen onder afdeling 13 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van textiel) in de NUTS II-regio Comunidad Valenciana, heb ik voor de resolutie gestemd, omdat ik het eens ben met het voorstel van de Commissie, zoals gewijzigd door het Europees Parlement.

Ik ga er tevens mee akkoord dat:

- het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) de reïntegratie van de individuele ontslagen werknemer in de arbeidsmarkt steunt; ik herhaal hierbij dat de steun uit het EFG niet in de plaats mag komen van de maatregelen waartoe bedrijven verplicht zijn krachtens hun nationale wetgeving of collectieve overeenkomsten, noch van maatregelen ter herstructurering van bedrijven of bedrijfstakken;
- de werking en de toegevoegde waarde van het EFG moeten worden beoordeeld in de context van de algemene evaluatie van de op basis van het IIA van 17 mei 2006 ingevoerde programma's en diverse andere instrumenten;

Ik begroet het voorstel van de Europese Commissie voor een alternatieve bron van betalingskredieten naast niet-bestede middelen uit het Europees Sociaal Fonds, nadat het Europees Parlement er herhaaldelijk op had gewezen dat het EFG is opgericht als een op zichzelf staand specifiek instrument met eigen doelstellingen en termijnen en dat daarom begrotingslijnen aangewezen moeten worden die geschikt zijn voor overschrijvingen.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het door Spanje ingediende verzoek om steun uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) met betrekking tot 554 gedwongen ontslagen (waarvan 350 subsidiabel) bij 143 bedrijven die vallen onder afdeling 13 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van textiel) in de NUTS II-regio Comunidad Valenciana, voldoet aan alle wettelijk vastgelegde criteria voor subsidiabiliteit. Krachtens Verordening (EG) nr. 546/2009 van het Europees Parlement en van de Raad van 18 juni 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1927/2006 van het Europese Parlement en van de Raad van 20 december 2006 tot oprichting van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering, is het toepassingsgebied van het EFG tijdelijk verruimd en kan het derhalve ook in situaties als deze worden toegepast, waarin als gevolg van de wereldwijde financiële en economische crisis sprake is van "ten minste 500 gedwongen ontslagen binnen een periode van negen maanden met name in kleine of middelgrote ondernemingen in een NACE 2-divisie in een regio of in twee aan elkaar grenzende regio's volgens de NUTS II-indeling". Daarom heb ik voor deze resolutie gestemd en hoop ik dat door terbeschikkingstelling van middelen uit het EFG deze werknemers met succes zullen re-integreren in de arbeidsmarkt.

Verslag-Matera (A7-0356/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *schriftelijk*. – (ES) Ik heb gestemd voor dit initiatief zodat 330 van de 528 mensen die in een periode van negen maanden gedwongen zijn ontslagen in Valencia bij 66 bedrijven in de sector van de bewerking van natuursteen, extra steun kunnen krijgen om hun terugkeer naar de arbeidsmarkt mogelijk te maken. Van de mensen die ontslagen zijn, is 62 procent ouder van 45 jaar, drie zijn gehandicapt, 51 procent heeft geen opleiding, en 34,4 procent heeft alleen basisonderwijs genoten.

Deze autonome gemeenschap heeft ook andere steun gekregen vanwege banenverlies in de verwerkingsindustrie. Daarom moeten er dringend andere maatregelen worden genomen. Het ter beschikking stellen van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering moet slechts één van die maatregelen zijn. Ten slotte valt het nogmaals te betreuren dat de maatregelen van de Spaanse staat zo laat van start zijn gegaan: een jaar en drie maanden na de ontslagen, terwijl dit soort maatregelen ogenblikkelijk en met spoed moeten worden uitgevoerd.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Overwegende dat Spanje een verzoek voor steun uit het EFG heeft ingediend met betrekking tot 300 ontslagen bij 66 bedrijven die vallen onder afdeling 23 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van andere niet-metaalhoudende minerale producten) in de NUTS II-regio Comunidad Valenciana, heb ik voor de resolutie gestemd, omdat ik het eens ben met het voorstel van de Europese Commissie, zoals gewijzigd door het Europees Parlement. Ik ga er tevens mee akkoord dat de werking en de toegevoegde waarde van het EFG moeten worden beoordeeld in de context van de algemene evaluatie van de op basis van het IIA van 17 mei 2006 ingevoerde programma's en diverse andere instrumenten, en wel bij de tussentijdse herziening van het meerjarig financieel kader 2007-2013.

Mário David (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Steun aan werknemers die vanwege herstructurering en bedrijfsverplaatsing ontslagen zijn, moet dynamisch en flexibel zijn, zodat hij snel en efficiënt ter beschikking gesteld kan worden. Met het oog op de structurele veranderingen in de internationale handel is het belangrijk dat de Europese economie in staat is om de instrumenten voor steun aan werknemers die door deze veranderingen getroffen zijn, snel uit te voeren en hun nieuwe vaardigheden kan verschaffen waarmee

zij snel kunnen re-integreren in de arbeidsmarkt. Financiële steun dient daarom op individuele basis te worden verstrekt. Het is verder van belang te onderstrepen dat deze steun de verantwoordelijkheden die gewoonlijk bij de bedrijven liggen, niet vervangt. Evenmin is het de bedoeling dat de steun wordt ingezet voor financiering of herstructurering van bedrijven. Gezien het verzoek dat Spanje heeft ingediend om geld ter beschikking te stellen voor 300 gedwongen ontslagen bij 66 bedrijven die vallen onder afdeling 23 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van andere niet-metaalhoudende minerale producten) in de regio Comunidad Valenciana, stem ik absoluut voor dit voorstel, ofwel, voor het ter beschikking stellen van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering aan Spanje.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Vandaag keuren wij de terbeschikkingstelling aan Spanje van een pakket aan steunmaatregelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering goed voor een totaalbedrag van 1 422 850 euro. Het land is zwaar getroffen door de wereldwijde economische crisis, vooral wat betreft de werkloosheid die boven het Europese gemiddelde is gestegen. In deze specifieke situatie is de steun bedoeld voor 528 gedwongen ontslagen bij 66 bedrijven die vallen onder afdeling 23 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van andere niet-metaalhoudende minerale producten). Ik hoop dat de Spaanse economie in staat is een adequate oplossing te bieden voor de crisis, omdat de terbeschikkingstelling van deze steun slechts een deel van de oplossing is.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Vanwege de sociale impact van de wereldwijde economische crisis, en met name de gevolgen op het gebied van werkgelegenheid, is een goede toepassing van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering van cruciaal belang om het leed van veel Europese burgers en gezinnen te verzachten. Het Fonds draagt bij aan hun sociale reïntegratie en professionele ontwikkeling en tegelijkertijd aan de ontwikkeling van nieuwe gekwalificeerde arbeidskrachten die voldoen aan de eisen van bedrijven en de economie een impuls geven. In dit kader is het steunplan voor Spanje opgezet dat betrekking heeft op 66 bedrijven die vallen onder afdeling 23 (vervaardiging van overige niet metaal-houdende minerale producten) in de NUTS II-regio Comunidad Valenciana. Ik hoop daarom dat de Europese instellingen zich extra zullen inzetten bij het implementeren van maatregelen om het gebruik van een zo belangrijk instrument als het EFG te versnellen en te verbeteren, want momenteel wordt slechts een klein deel van de middelen uit het Fonds gebruikt. Er zijn dit jaar slechts voor 11 procent van de beschikbare 500 miljoen euro aanvragen ingediend.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) ten gunste van Spanje gestemd, omdat ik vind dat het EFG een goed instrument is voor de verlening van steun aan werknemers die het moeilijk hebben door de economische crisis. Het EFG is in 2006 opgericht om steun te verlenen aan werknemers die als gevolg van de verplaatsing van hun bedrijf of, krachtens de in 2009 vastgestelde wijziging, als gevolg van de economische crisis zijn ontslagen, teneinde hen te helpen bij hun terugkeer op de arbeidsmarkt.

De stemming van vandaag betreft een steunaanvraag die betrekking heeft op 528 gedwongen ontslagen (waarvan voor 300 om steun wordt gevraagd) bij 66 bedrijven die werkzaam zijn in afdeling 23 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van overige niet-metaalhoudende minerale producten), voor een totaalbedrag van 1 422 850 euro uit het EFG.

David Martin (S&D), *schriftelijk.* – (EN) Deze aanvraag heeft betrekking op de beschikbaarstelling van een totaalbedrag van ongeveer 1 422 850 euro uit het EFG voor Spanje. Het betreft 528 gedwongen ontslagen bij 66 ondernemingen die vallen onder afdeling 23 van de NACE Revisie 2, te weten vervaardiging van overige niet-metaalhoudende minerale producten, in de referentieperiode van negen maanden van 31 maart tot 30 december 2009. Bij haar beoordeling heeft de Commissie rekening gehouden met de volgende elementen: het verband tussen de gedwongen ontslagen en grote structurele veranderingen in de wereldhandelspatronen of de financiële crisis, de vraag of de ontslagen al dan niet konden worden voorzien, bewijs voor het aantal ontslagen in kwestie, naleving van de criteria van artikel 2, onder a), toelichting van de onvoorziene aard van de gedwongen ontslagen, de vraag welke bedrijven werknemers ontslaan en welke werknemers in aanmerking komen voor steun, de betrokken regio en de autoriteiten van en belanghebbenden in deze regio, de gevolgen van de ontslagen voor de plaatselijke, regionale of nationale werkgelegenheid, het te financieren gecoördineerde pakket met op het individu afgestemde diensten en de compatibiliteit van dit pakket met uit de structuurfondsen gefinancierde acties, de data waarop de op het individu afgestemde diensten ten behoeve van ontslagen werknemers van start zijn gegaan of de geplande begindata ervan, de procedures voor de raadpleging van de sociale partners, en de beheer- en controlesystemen. Volgens de beoordeling van de Commissie voldoet de aanvraag aan de in de EFG-verordening vastgelegde subsidiabiliteitscriteria en daarom steun ik haar.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk.* – (FR) Uit consideratie met de Spaanse werknemers van concerns zoals Levantina, die zijn geofferd op het altaar van de globalisering, onthoud ik mij van stemming. Gezien de situatie waarin ze terecht zijn gekomen als gevolg van de door de Europese Unie opgelegde neoliberale beleidsvormen, zou je geneigd zijn tegen deze belachelijke aalmoes te stemmen. Echter het kleine beetje dat ze krijgen, kan hun pijn iets verzachten. Dit maakt de logica van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering niet acceptabeler. Het steunt de logica van de fondsen Charterhouse en Impala die hun kapitaal hebben vergroot over de ruggen van de werknemers van Levantina in de Comunidad Valenciana.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk.* – (PT) De EU is een ruimte van solidariteit waar het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering deel van uitmaakt. Het gaat hier om belangrijke maatregelen voor steun aan werklozen en aan slachtoffers van bedrijfsverplaatsingen die plaatsvinden in een geglobaliseerde wereld. Steeds meer bedrijven verplaatsen hun activiteiten, waarbij zij profiteren van de lage loonkosten in verscheidene landen, met name China en India. Dit heeft schadelijke gevolgen voor de landen die de rechten van werknemers eerbiedigen. Het EFG is bedoeld om steun te bieden aan werknemers die het slachtoffer zijn geworden van bedrijfsverplaatsingen en is van fundamenteel belang om hen weer aan het werk te helpen. Andere landen hebben in het verleden al gebruik gemaakt van het EFG en deze keer moet steun verleend worden aan Spanje dat een verzoek heeft ingediend voor 300 personen die hun baan hebben verloren bij 66 bedrijven die vallen onder afdeling 23 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van overige niet-metaalhoudende minerale producten) in de NUTS II-regio Comunidad Valenciana.

Andreas Mølzer (NI), *schriftelijk.* – (DE) 500 miljoen euro is het maximum dat het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering jaarlijks uit kan keren. Aangezien het tussen 31 maart 2009 en 30 december 2009 in Spanje in 66 bedrijven tot in totaal 528 ontslagen is gekomen, hoeft een aanvraag voor van 1 422 850 euro uit het Europees

Fonds voor aanpassing aan de globalisering geen enkele verbazing te wekken. Ik stem voor het verslag omdat een volledige benutting van dit Fonds zeker toe te juichen is.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) Ik pleit voor het honoreren van deze aanvraag, die bedoeld is om de gevolgen van de vele ontslagen in deze branche te verzachten en werknemers die door de wereldwijde financiële en economische crisis hun baan verloren hebben, te helpen bij hun herintrede in het arbeidsproces.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Overwegende dat Spanje een verzoek heeft ingediend voor steun uit het EFG met betrekking tot 300 ontslagen bij 66 bedrijven die vallen onder afdeling 23 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van overige niet-metaalhoudende minerale producten) in de NUTS II-regio Comunidad Valenciana, heb ik voor de resolutie gestemd, omdat ik het eens ben met het voorstel van de Commissie, zoals gewijzigd door het Europees Parlement.

Ik ga er tevens mee akkoord dat:

– het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) de reïntegratie van de individuele ontslagen werknemer in de arbeidsmarkt steunt; ik herhaal hierbij dat de steun uit het EFG niet in de plaats mag komen van de maatregelen waartoe bedrijven verplicht zijn krachtens hun nationale wetgeving of collectieve overeenkomsten, noch van maatregelen ter herstructurering van bedrijven of bedrijfstakken;

– de werking en de toegevoegde waarde van het EFG moeten worden beoordeeld in de context van de algemene evaluatie van de op basis van het IIA van 17 mei 2006 ingevoerde programma's en diverse andere instrumenten;

Ik begroet het voorstel van de Europese Commissie voor een alternatieve bron van betalingskredieten naast niet-bestede middelen uit het Europees Sociaal Fonds, nadat het Europees Parlement er herhaaldelijk op had gewezen dat het EFG is opgericht als een op zichzelf staand specifiek instrument met eigen doelstellingen en termijnen en dat daarom begrotingslijnen aangewezen moeten worden die geschikt zijn voor overschrijvingen.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het door Spanje ingediende verzoek om steun uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) met betrekking tot 300 ontslagen bij 66 bedrijven die vallen onder afdeling 23 van de NACE Revisie 2 (vervaardiging van overige niet-metaalhoudende minerale producten) in de NUTS II-regio Comunidad Valenciana, voldoet aan alle wettelijk vastgelegde criteria voor subsidiabiliteit. Daarnaast en krachtens Verordening (EG) nr. 546/2009 van het Europees Parlement en van de Raad van 18 juni 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1927/2006 van het Europees Parlement en van de Raad van 20 december 2006 tot oprichting van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering, is het toepassingsgebied van het EFG tijdelijk verruimd en kan het derhalve ook in situaties als deze worden toegepast, waarin als gevolg van de wereldwijde financiële en economische crisis sprake is van "ten minste 500 gedwongen ontslagen binnen een periode van negen maanden met name in kleine of middelgrote ondernemingen in een NACE 2-divisie in een regio of in twee aan elkaar grenzende regio's volgens de NUTS II-indeling". Daarom heb ik voor deze resolutie gestemd en hoop ik dat door terbeschikkingstelling van middelen uit het EFG deze werknemers met succes zullen re-integreren in de arbeidsmarkt.

Verslag-Matera (A7-0351/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *schriftelijk.* – (ES) Door de crisis is het aantal inschrijvingen van nieuwe auto's met 28 procent gedaald. In Terres de l'Ebre (Catalonië) is 60 procent van de bevolking werkzaam in de dienstensector. De sluiting van Lear Automotive heeft geleid tot een toename van de werkloosheid in het gebied met 4 procent, die in 2009 22,7 procent bedroeg.

Doel van deze steun is te voorzien in een pakket gepersonaliseerde diensten vergelijkbaar met andere steun die is toegekend in dezelfde regio en aan dezelfde sector, naar aanleiding van een aanvraag voor 1 429 van de 2 330 mensen die ontslagen waren. De onderhavige aanvraag heeft betrekking op 508 van de 515 ontslagen die geregistreerd zijn in een periode van vier maanden in 2010 als gevolg van de sluiting van het bedrijf Lear Automotive. Ik heb voor dit initiatief gestemd omdat de toepassing ervan de getroffen werknemers in staat zal stellen om terug te keren naar de arbeidsmarkt en een bijdrage zal leveren aan het verminderen van de werkloosheid.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk.* – (PT) Overwegende dat Spanje een verzoek heeft ingediend voor steun uit het EFG met betrekking tot 508 ontslagen bij het bedrijf Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal, dat werkzaam is in de automobielsector, heb ik voor de resolutie gestemd, omdat ik het eens ben met het voorstel van de Europese Commissie, zoals gewijzigd door het Europees Parlement. Ik ga er tevens mee akkoord dat het voorstel van de Commissie in de toelichting heldere en gedetailleerde informatie moet bevatten over de toepassing, met een analyse van de subsidiabiliteitscriteria en een uitleg van de redenen voor het verlenen van goedkeuring overeenkomstig de wensen van het Parlement.

Mário David (PPE), *schriftelijk.* – (PT) Steun aan werknemers die vanwege herstructurering en bedrijfsverplaatsing ontslagen zijn, moet dynamisch en flexibel zijn, zodat hij snel en efficiënt ter beschikking gesteld kan worden. Met het oog op de structurele veranderingen in de internationale handel is het belangrijk dat de Europese economie in staat is om de instrumenten voor steun aan werknemers die op deze manier getroffen zijn, snel uit te voeren en hun nieuwe vaardigheden kan verschaffen, zodat zij snel kunnen re-integreren in de arbeidsmarkt. Financiële steun dient daarom op individuele basis te worden verstrekt. Het is verder van belang te onderstrepen dat deze steun de verantwoordelijkheden die gewoonlijk bij de bedrijven liggen, niet vervangt. Evenmin is het de bedoeling dat de steun wordt ingezet voor financiering of herstructurering van bedrijven. Gezien het verzoek dat Spanje heeft ingediend om geld ter beschikking te stellen voor 508 gedwongen ontslagen bij het bedrijf Lear Automotive (EEDS), dat werkzaam is in de automobielsector in de regio Cataluña, stem ik absoluut voor dit voorstel, ofwel voor het ter beschikking stellen van middelen uit het EFG aan Spanje.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk.* – (PT) Wij zijn wederom hier vandaag samen om de terbeschikkingstelling van een pakket aan steunmaatregelen uit het EFG goed te keuren voor een totaalbedrag van 382 299 euro aan de automobielsector in Spanje. In deze concrete situatie is de steun bedoeld voor 515 ontslagen bij het bedrijf Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal, dat werkzaam is in de automobielsector in Cataluña. Voor de crisis was de automobielsector Spanje's belangrijkste bron van export. Echter, vanwege de crisis is de vraag naar auto's in de Europese Unie afgenomen en dit vormt een bedreiging voor meer arbeidsplaatsen, niet alleen in Spanje, maar in de hele

Unie. Daarom is het belangrijk dat door effectieve terbeschikkingstelling van middelen uit het EFG deze voor de Europese economie belangrijke sector geholpen kan worden.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Vanwege de sociale impact van de wereldwijde economische crisis, en met name de gevolgen op het gebied van werkgelegenheid, is een goede toepassing van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering van cruciaal belang om het leed van veel Europese burgers en gezinnen te verzachten. Het Fonds draagt bij aan hun sociale reïntegratie en professionele ontwikkeling en tegelijkertijd aan de ontwikkeling van nieuwe gekwalificeerde arbeidskrachten die voldoen aan de eisen van bedrijven en de economie een impuls geven. In dit kader is het steunplan voor Spanje opgezet, dat betrekking heeft op 508 ontslagen bij het bedrijf Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal, dat werkzaam is in de automobielsector. Ik hoop daarom dat de Europese instellingen zich extra zullen inzetten bij het implementeren van maatregelen om het gebruik van een zo belangrijk instrument als het EFG te versnellen en te verbeteren, want momenteel wordt slechts een klein deel van de middelen uit het Fonds gebruikt. Er zijn dit jaar slechts voor 11 procent van de beschikbare 500 miljoen euro aanvragen ingediend.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) ten gunste van Spanje gestemd, omdat ik vind dat het EFG een goed instrument is voor de verlening van steun aan werknemers die het moeilijk hebben door de economische crisis. Het EFG is in 2006 opgericht om steun te verlenen aan werknemers die als gevolg van de verplaatsing van hun bedrijf of, krachtens de in 2009 vastgestelde wijziging, als gevolg van de economische crisis zijn ontslagen, teneinde hen te helpen bij hun terugkeer op de arbeidsmarkt.

Het vandaag aangenomen verslag betreft een steunaanvraag die betrekking heeft op 515 gedwongen ontslagen (waarvan 508 waarvoor om steun wordt gevraagd) bij het bedrijf Lear Automotive (EEDS) Spain, dat werkzaam is in de automobielsector in Catalonië, voor een totaalbedrag van 382 200 euro uit het EFG. Tot slot ben ik blij met de aanneming van dit verslag, waaruit blijkt dat het EFG een nuttig en effectief instrument is bij de bestrijding van de werkloosheid die het gevolg is van de globalisering en de economische crisis.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) De economische recessie in de automobielsector heeft tot 515 gedwongen ontslagen geleid bij onderneming Lear Automotive in Spanje. Ik steun het voorstel om 382 200 euro beschikbaar te stellen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering om hen te helpen.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Uit consideratie met de Spaanse werknemers van Lear Automotive, die zijn geofferd op het altaar van de globalisering, onthoud ik mij van stemming. Gezien de situatie waarin ze terecht zijn gekomen als gevolg van de door de Europese Unie opgelegde neoliberale beleidsvormen, zou je geneigd zijn tegen deze belachelijke aalmoes te stemmen. Echter het kleine beetje dat ze krijgen, kan hun pijn iets verzachten. Dit maakt de logica van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering niet acceptabeler. Het steunt de logica van deze Amerikaanse multinational en zijn belangrijkste aandeelhouders, Pezma Investment Management en het pensioenfonds van de Californische onderwijzers, bij hun besluit de bedrijfsactiviteiten te verplaatsen zonder rekening te houden met degenen die hen rijk hebben gemaakt.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De EU is een ruimte van solidariteit waar het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering deel van uitmaakt. Het gaat hier om belangrijke steun aan werklozen en aan slachtoffers van bedrijfsverplaatsingen die

plaatsvinden in onze geglobaliseerde wereld. Steeds meer bedrijven verplaatsen hun activiteiten, waarbij zij profiteren van de lage loonkosten in verscheidene landen, met name China en India. Dit heeft schadelijke gevolgen voor de landen die de rechten van werknemers eerbiedigen. Het EFG is bedoeld om steun te bieden aan werknemers die het slachtoffer zijn geworden van bedrijfsverplaatsingen en is van fundamenteel belang om hen weer aan het werk te helpen. Andere landen hebben in het verleden al gebruik gemaakt van het EFG en deze keer moet steun verleend worden aan Spanje dat een verzoek heeft ingediend voor 508 ontslagen bij het bedrijf Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal, dat werkzaam is in de automobielsector.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Om met succes een beroep op het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering te doen, moet aan welomschreven criteria voldaan worden. Zo dient het geld ten goede te komen aan werknemers die door de wereldwijde financiële en economische crisis hun baan verloren hebben en wel door maatregelen te treffen die leiden tot een spoedige herintrede in het beroepsleven. Jaarlijks heeft het Fonds voor dergelijke gevallen 500 miljoen euro te besteden. Eis is wel dat er in een bedrijf minstens vijfhonderd ontslagen zijn gevallen, wil een land een beroep op het Fonds kunnen doen. Bij de Spaanse aanvraag voor Lear Automotive, waar alle criteria op van toepassing zijn, is dat het geval. Ik stem voor het verslag omdat het EFG precies voor gevallen als dit bedoeld is.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Overwegende dat Spanje een verzoek heeft ingediend voor steun uit het EFG aan 508 ontslagen bij het bedrijf Lear Automotive (EDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal, dat werkzaam is in de automobielsector, heb ik voor de resolutie gestemd, omdat ik het eens ben met het voorstel van de Commissie, zoals gewijzigd door het Europees Parlement.

Ik ga er tevens mee akkoord dat:

- het EFG de reïntegratie van de individuele ontslagen werknemer in de arbeidsmarkt steunt; ik herhaal hierbij dat de steun uit het EFG niet in de plaats mag komen van de maatregelen waartoe bedrijven verplicht zijn krachtens hun nationale wetgeving of collectieve overeenkomsten, noch van maatregelen ter herstructurering van bedrijven of bedrijfstakken;
- de werking en de toegevoegde waarde van het EFG moeten worden beoordeeld in de context van de algemene evaluatie van de op basis van het IIA van 17 mei 2006 ingevoerde programma's en diverse andere instrumenten;

Ik begroet het voorstel van de Europese Commissie voor een alternatieve bron van betalingskredieten naast niet-bestede middelen uit het Europees Sociaal Fonds, nadat het Europees Parlement er herhaaldelijk op had gewezen dat het EFG is opgericht als een op zichzelf staand specifiek instrument met eigen doelstellingen en termijnen en dat daarom begrotingslijnen aangewezen moeten worden die geschikt zijn voor overschrijvingen.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het door Spanje ingediende verzoek om steun uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) met betrekking tot 508 ontslagen bij het bedrijf Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal, dat werkzaam is in de automobielsector, voldoet aan alle wettelijk vastgelegde criteria voor subsidiabiliteit. Krachtens Verordening (EG) nr. 546/2009 van het Europees Parlement en van de Raad van 18 juni 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1927/2006 van het Europees Parlement en van de Raad van 20 december 2006 tot oprichting van het Europees

Fonds voor aanpassing aan de globalisering, is het toepassingsgebied van het EFG tijdelijk verruimd en kan het derhalve ook in situaties als deze worden toegepast, waarin als gevolg van de wereldwijde financiële en economische crisis sprake is van "ten minste 500 gedwongen ontslagen binnen een periode van negen maanden met name in kleine of middelgrote ondernemingen in een NACE 2-divisie in een regio of in twee aan elkaar grenzende regio's volgens de NUTS II-indeling". Daarom heb ik voor deze resolutie gestemd en hoop ik dat door terbeschikkingstelling van middelen uit het EFG deze werknemers met succes zullen re-integreren in de arbeidsmarkt.

Verslag-Matera (A7-0352/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Polen heeft een aanvraag ingediend voor steun in verband met 189 gedwongen ontslagen bij het bedrijf H. Cegielski-Poznań en vier van zijn leveranciers, die werkzaam zijn in de sector fabricage van dieselmotoren voor zeeschepen. Daar ik het met het Commissievoorstel en de daarin opgenomen amendementen van het Europees Parlement eens ben, heb ik voor de resolutie gestemd. Ik ben het er ook mee eens dat het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) de ontslagen werknemers individuele steun moet verlenen voor hun integratie in de arbeidsmarkt en dat de steunverlening door het EFG geen vervanging mag vormen van maatregelen die onder de verantwoordelijkheid van ondernemingen vallen krachtens nationale wettelijke regelingen of collectieve arbeidsovereenkomsten en evenmin mag worden gebruikt voor de financiering van de herstructurering van bedrijven of bedrijfstakken.

Mário David (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Steun voor werknemers die zijn ontslagen als gevolg van herstructureringen en bedrijfsverplaatsingen moet dynamisch en flexibel zijn, zodat de middelen snel en efficiënt ter beschikking kunnen worden gesteld. Gezien de structurele veranderingen in de wereldhandelspatronen is het belangrijk dat de Europese economie de instrumenten voor steun aan de werknemers die door deze veranderingen zijn getroffen, onmiddellijk kan aanwenden en hun de vaardigheden kan verschaffen waarmee ze snel kunnen terugkeren op de arbeidsmarkt. De financiële steun moet dan ook op persoonlijke basis worden verstrekt. Voorts dienen we te benadrukken dat die steun de verantwoordelijkheid die normaal gesproken ondernemingen dragen, niet vervangt en evenmin mag worden aangewend voor de financiering of herstructurering van bedrijven. Daar Polen een aanvraag heeft ingediend voor steun in verband met 189 gedwongen ontslagen bij het bedrijf H. Cegielski-Poznań, dat werkzaam is in de sector fabricage van dieselmotoren voor zeeschepen en elektriciteitscentrales, en vier van zijn leveranciers, heb ik voor dit verslag gestemd en dus voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering voor Polen.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Wij hebben vandaag een steunpakket van 1 14 250 euro van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) voor Polen goedgekeurd om dat land te helpen het hoofd te bieden aan 658 gedwongen ontslagen bij de vier productievestigingen van het bedrijf H. Cegielski-Poznań en vier van zijn leveranciers, die werkzaam zijn in de sector fabricage van dieselmotoren voor zeeschepen in de stad en het district Poznań. Hoewel deze steun zeer belangrijk is om het bestaande leed te lenigen wijs ik erop, zoals ik altijd al heb gedaan, dat dit niet de ultieme oplossing is voor de problemen waar de Europese industrie mee te kampen heeft. Die problemen houden niet alleen verband met de economische crisis die we doormaken maar ook met de noodzakelijke aanpassing van Europa aan de zich veranderende wereld waar het van fundamenteel belang is concurrerend te zijn.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Met het oog op de sociale effecten van de wereldwijde economische crisis, in het bijzonder voor de werkgelegenheid, is een goed gebruik van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) van essentieel belang om het leed van vele Europese burgers en gezinnen te verzachten door hulp te bieden bij hun maatschappelijke re-integratie en beroepsontplooiing en tegelijkertijd nieuwe en goedgeschoolde arbeidskrachten beschikbaar te stellen die voorzien in de behoeften van ondernemingen en kunnen zorgen voor de aanzwengeling van de economie. In dat kader moeten we dit plan voor steunverlening aan Polen in verband met 189 gedwongen ontslagen bij het bedrijf H. Cegielski-Poznań en vier van zijn leveranciers, die werkzaam zijn in de sector fabricage van dieselmotoren voor zeeschepen, zien. Ik hoop daarom dat de Europese instellingen hun inzet voor het nemen van concrete maatregelen zullen vergroten, waardoor zo'n belangrijk instrument als het EFG sneller en beter kan worden gebruikt. Tot nu toe is er slechts een zeer klein percentage van de EFG-middelen beschikbaar gesteld en zijn er dit jaar slechts voor 11 procent van de beschikbare 500 miljoen euro aanvragen ingediend.

Jarosław Kalinowski (PPE), *schriftelijk*. – (PL) De wereldwijde economische crisis heeft grote structurele veranderingen teweeggebracht bij veel bedrijven, waardoor enorm veel werknemers hun baan zijn kwijtgeraakt. Het onderhavige voorstel betreft steun voor een grote groep ontslagen werknemers in de streek Wielkopolskie in Polen. Een tweede voorstel voor financiële steun waar we vandaag over stemmen, gaat over enkele honderden extra ontslagen in dezelfde regio. De verstoring op de lokale markt in deze streek van Polen is dus enorm. Ik ben bijzonder verheugd dat de Commissie heeft bevestigd dat de aanvraag voldoet aan de voorwaarden voor toekenning van financiële steun. Hierdoor kunnen ontslagen werknemers hun verloren baan weer terugkrijgen of nieuw werk vinden, en de ondernemers kunnen de steun gebruiken om de negatieve gevolgen van de mondiale crisis af te vlakken en hun marktpositie te behouden.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) ten gunste van Polen gestemd. Het Fonds is in 2006 opgericht om steun te verlenen aan werknemers die als gevolg van de verplaatsing van hun bedrijf of, krachtens de in 2009 vastgestelde wijziging, als gevolg van de economische crisis zijn ontslagen, teneinde hen te helpen bij hun terugkeer op de arbeidsmarkt. De stemming betreft een steunaanvraag die betrekking heeft op 658 gedwongen ontslagen (waarvan 189 waarvoor om steun wordt gevraagd) bij het bedrijf H. Cegielski-Poznań en vier van zijn leveranciers, die werkzaam zijn in de sector fabricage van dieselmotoren voor zeeschepen in de stad en het district Poznań, voor een totaalbedrag van 114 250 euro uit het EFG.

Ik wil er tot slot op wijzen dat wij met de vandaag aangenomen verslagen nogmaals onderstrepen hoe belangrijk het EFG is, dat een goed instrument is voor de verlening van steun aan werknemers die het moeilijk hebben door de economische crisis en dat een nuttig en effectief instrument is bij de bestrijding van de werkloosheid.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb voor deze aanvraag om steun van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering gestemd voor 658 gedwongen ontslagen bij de onderneming H. Cegielski te Poznań en vier van haar leveranciers, die werkzaam zijn in de sector fabricage van dieselmotoren voor zeeschepen in Poznań en het omringende district. De Commissie heeft voorgesteld om 114 250 euro beschikbaar te stellen en ik steun dat voorstel.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Uit consideratie met de Poolse werknemers in de Poolse auto-industrie, die zijn geofferd op het altaar van de globalisering, onthoud ik mij van stemming. Gezien de situatie waarin ze terecht zijn gekomen als gevolg van de door de Europese Unie opgelegde neoliberale beleidsvormen, zou je geneigd zijn tegen deze belachelijke aalmoes te stemmen. Echter het kleine beetje dat ze krijgen, kan hun pijn iets verzachten. Dit maakt de logica van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering niet acceptabeler. Het steunt de logica die leidt tot de privatisering van overheidsbedrijven zoals Cegielski- Poznań.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De EU is een ruimte van solidariteit waar het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) deel van uitmaakt. Deze steun is van fundamenteel belang om werklozen te helpen die het slachtoffer zijn van bedrijfsverplaatsingen ten gevolge van de mondialisering. Steeds meer bedrijven worden verplaatst door te profiteren van de lage loonkosten in verscheidene landen, met name in China en India. Landen waar de rechten van werknemers worden geëerbiedigd, ondervinden daar de schadelijke gevolgen van. Het EFG is bestemd voor steun aan werknemers die het slachtoffer zijn van bedrijfsverplaatsingen en is van fundamenteel belang om werknemers makkelijker toegang te geven tot een nieuwe baan. In het verleden is het EFG al gebruikt door andere lidstaten van de EU en deze keer moet er steun worden verleend aan Polen dat een aanvraag heeft ingediend in verband met 189 gedwongen ontslagen bij het bedrijf H. Cegielski- Poznań en vier van zijn leveranciers, die werkzaam zijn in de sector fabricage van dieselmotoren voor zeeschepen.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Om het landen waarin werknemers door de wereldwijde financiële en economische crisis ontslagen zijn, mogelijk te maken deze groep daadkrachtig te ondersteunen heeft de EU het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering ingesteld. Het uitgekeerde geld is bedoeld om herintrede in het beroepsleven voor betrokkenen te vergemakkelijken. Ik stem voor het verslag aangezien Polen de zorg heeft voor 658 werknemers die door het bedrijf H. Cegielski- Poznań ontslagen zijn.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Polen heeft een aanvraag ingediend voor steun van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) in verband met 189 gedwongen ontslagen bij het bedrijf H. Cegielski-Poznań en vier van zijn leveranciers, die werkzaam zijn in de sector fabricage van dieselmotoren voor zeeschepen. Daar ik het met het Commissievoorstel en daarin opgenomen amendementen van het Europees Parlement eens ben, heb ik voor de resolutie gestemd.

Ik ben het er ook mee eens dat:

– het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) de ontslagen werknemers individuele steun moet verlenen voor hun integratie in de arbeidsmarkt en dat de steunverlening door het EFG geen vervanging mag vormen van maatregelen die onder de verantwoordelijkheid van ondernemingen vallen krachtens nationale wettelijke regelingen of collectieve arbeidsovereenkomsten en evenmin mag worden gebruikt voor de financiering van de herstructurering van bedrijven of bedrijfstakken;

– de werking en de meerwaarde van het EFG beoordeeld moeten worden in het kader van de algemene evaluatie van de programma's en de verschillende andere instrumenten die zijn gecreëerd door het Interinstitutioneel Akkoord (IIA) van 17 mei 2006.

Ik juich het voorstel van de Commissie toe om een andere bron voor de betalingskredieten te gebruiken dan de niet-gebruikte middelen van het Europees Sociaal Fonds. Daarmee

geeft zij gevolg aan de herhaalde opmerkingen van het Europees Parlement dat het EFG is opgericht als zelfstandig instrument met eigen doelstellingen en termijnen en dat het derhalve noodzakelijk is gepaste begrotingsposten te vinden voor het uitvoeren van kredietoverschrijvingen.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De aanvraag die Polen heeft ingediend voor de activering van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) in verband met 189 gedwongen ontslagen, op een totaal van 658, bij het bedrijf H. Cegielski-Poznań en vier van zijn leveranciers, die werkzaam zijn in de sector fabricage van dieselmotoren voor zeeschepen, in de periode tussen 1 september 2009 en 1 januari 2010, voldoet aan alle wettelijk voorgeschreven subsidiabiliteitscriteria. Krachtens Verordening (EG) nr. 546/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1927/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 tot oprichting van een Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering, is de werkingssfeer van het EFG tijdelijk verbreed. Daardoor kan het EFG ook in situaties als deze worden ingezet die het rechtstreekse gevolg zijn van de wereldwijde economische en financiële crisis indien er "ten minste 500 gedwongen ontslagen vallen binnen een periode van vier maanden bij een onderneming van een lidstaat, met inbegrip van ontslagen bij (toe)leveranciers". Daarom heb ik voor deze resolutie gestemd in de hoop dat de activering van het EFG een bijdrage kan leveren aan de daadwerkelijke terugkeer van deze werknemers op de arbeidsmarkt.

Verslagen-Matera (A7-0336/2010), (A7-0337/2010), (A7-0359/2010), (A7-0358/2010), (A7-0357/2010), (A7-0356/2010), (A7-0351/2010), (A7-0352/2010)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Met de aanneming van deze tekst verzoekt het EP de betrokken instellingen zich de nodige inspanningen te getroosten om de beschikbaarstelling van middelen uit het EFG te bespoedigen. Het brengt ook in herinnering dat de instellingen zich ertoe verbonden hebben een probleemloze en snelle procedure te garanderen voor de goedkeuring van de besluiten betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het EFG, met als doel tijdelijk en eenmalig individuele steun te verlenen aan werknemers die als gevolg van de globalisering en de financiële en economische crisis werkloos geworden zijn. Het benadrukt de rol die het EFG kan vervullen om ontslagen werknemers te helpen bij hun terugkeer op de arbeidsmarkt. Tot slot beklemtoont het EP dat het EFG overeenkomstig artikel 6 van de EFG-verordening moet bijdragen tot de re-integratie van elke afzonderlijke ontslagen werknemer en herhaalt dat uit het EFG afkomstige steun niet in de plaats mag komen van maatregelen waartoe bedrijven verplicht zijn krachtens hun nationale wetgeving of collectieve overeenkomsten, of van maatregelen ter herstructurering van bedrijven of bedrijfstakken.

Verslag-Moraes (A7-0347/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) De geschiedenis van dit voorstel gaat terug tot 2003 en beoogt vluchtelingen de status van langdurig ingezetene te geven na vijf jaar legaal en ononderbroken verblijf. Het valt te betreuren dat in 2003 het verlenen van die status aan vluchtelingen niet direct in overweging is genomen. In april 2008 heeft het Europees Parlement amendementen ingediend waarin onder meer de berekening bepaald wordt van de periode van vijf jaar na het afsluiten van de procedure voor het verkrijgen van de verblijfsstatus. Daar er in de Raad geen eenparigheid meer nodig is, zullen degenen die internationale bescherming genieten, rechtstreeks van het nieuwe voorstel kunnen

profiteren, voor zover zij langer dan vijf jaar op het grondgebied van de EU verblijven en nog geen verblijfsstatus hebben.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb mijn stem gegeven aan dit verslag, waarin een positief oordeel wordt geveld over de toepassing van het voorstel op zowel onder het Verdrag van Genève vallende vluchtelingen als personen die internationale bescherming genieten. In zijn verslag schaart het Europees Parlement zich achter het voorstel van de Commissie en spreekt het zijn wens uit rekening te houden met de bescherming van de belangen van de personen die internationale bescherming genieten. Ik wil erop wijzen dat de huidige situatie voor onderdanen van derde landen die internationale bescherming genieten verwarrend en onduidelijk is omdat de voorwaarden voor de toekenning van deze status niet geharmoniseerd zijn. Met haar voorstel wil de Commissie de voorwaarden en procedure voor verlening van de status van langdurig ingezetene simpeler en duidelijk maken in de Europese Unie. Daarnaast zal deze richtlijn personen die internationale bescherming genieten en die de status van langdurig ingezetene krijgen de mogelijkheid geven zich te vestigen in een andere lidstaat dan de lidstaat waarin zij hun status hebben gekregen.

Carlos Coelho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Dit initiatief is gepresenteerd naar aanleiding van de ontwerprichtlijn uit 2007 betreffende de uitbreiding van de status van langdurig ingezetene tot vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten, waarvoor in de Raad nooit de eenparigheid is bereikt die vereist was voordat het Verdrag van Lissabon in werking trad. Het voorstel beoogt personen die internationale bescherming genieten en minstens vijf jaar legaal in een lidstaat verblijven rechtszekerheid te verlenen wat betreft hun recht op verblijf in een lidstaat en rechten toe te kennen die vergelijkbaar zijn met de rechten die onderdanen van de EU hebben.

Het bereikte compromis is uiterst belangrijk, omdat vluchtelingen in de EU een hoog niveau van bescherming en rechtszekerheid en een beter integratieproces gegarandeerd worden en er een einde komt aan de discriminerende behandeling van vluchtelingen in vergelijking met alle andere onderdanen van derde landen.

Het is eveneens een belangrijk politiek signaal, want de goedkeuring van dit eerste initiatief uit een pakket van zes wetgevingsvoorstellen is niet alleen een eerste stap maar ook een blijk van de constructieve aanpak van de drie instellingen om in 2012 te komen tot een gemeenschappelijk asielstelsel.

Ioan Enciu (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb gestemd voor het aannemen van deze richtlijn. De ontwerprichtlijn wijzigt een andere richtlijn, uit 2003, om ook aan personen die internationale bescherming genieten (met name vluchtelingen) de status van langdurig ingezetene te kunnen verlenen op het grondgebied van de EU, als de betreffende persoon al minstens vijf jaar legaal op het grondgebied van de EU verblijft. Met deze verblijfsvergunning kunnen zij aanspraak maken op vergelijkbare rechten als de andere burgers en kunnen ze bijvoorbeeld vrij reizen en zich vrij vestigen in iedere EU-lidstaat (met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk, Denemarken en Ierland). Verder wordt bepaald dat personen die internationale bescherming genieten nog steeds kunnen worden uitgezet, maar alleen onder zeer strikte regels en rekening houdend met het principe van non-refoulement en de rechten in het Handvest van de grondrechten.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Dit voorstel beoogt de werkingssfeer te verbreden van Richtlijn 2003/109/EG betreffende de status van onderdanen van derde landen die langdurig ingezetene zijn naar degenen die internationale bescherming genieten en langer

dan vijf jaar legaal in een lidstaat verblijven. Met die maatregel worden personen die internationale bescherming genieten in alle lidstaten gelijk behandeld, waardoor er een einde komt aan de tot nu toe bestaande ongelijkheid tussen de lidstaten. In tegenstelling tot de huidige regeling mogen deze personen voortaan ook verblijven in een andere lidstaat dan waar hun status werd erkend. Dit zijn belangrijke maatregelen aangezien we in Europa een gemeenschappelijke ruimte van veiligheid en vrijheid aan het creëren zijn, waarin degenen wier recht op internationale bescherming is erkend, in alle lidstaten dezelfde rechten moeten kunnen genieten.

Sylvie Guillaume (S&D), *schriftelijk*. – (FR) Na een eerste mislukte poging, is het eindelijk zover dat personen die internationale bescherming genieten dezelfde behandeling krijgen als andere langdurig ingezetene onderdanen uit derde landen. Er bestond in hun geval namelijk geen enkele reden die een dergelijk verschil in behandeling en een zodanige onzekerheid omtrent hun verblijf binnen de Unie kon rechtvaardigen. Ik heb het verslag van Claude Moraes derhalve gesteund dat het met name mogelijk heeft gemaakt de waarborgen tegen refoulement verder te versterken en, ondanks het voorbehoud, een gunstige berekening van de vijfjarige periode van verblijf te bewerkstelligen. Een opvallend feit dat eveneens toegejuicht moet worden is dat dit de enige tekst van het zogenaamde 'asielpakket' is die uiteindelijk onder het Belgische voorzitterschap van de Raad van de Europese Unie is aangenomen ondanks de verbintenissen die het aan het begin van zijn mandaat was aangegaan. Wij moeten ons dus blijven inzetten om ervoor te zorgen dat het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, dat onder andere is gebaseerd op gemeenschappelijke procedures en voorwaarden voor opvang, binnen de Unie eindelijk realiteit wordt. Het is nu duidelijk voor welke uitdaging wij staan: alleen door het verbeteren en harmoniseren van de nationale asielstelsels, die nu zo verschillend zijn, kan een gemeenschappelijk stelsel worden bereikt.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb gestemd voor het verslag over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG teneinde haar werkingssfeer uit te breiden tot personen die internationale bescherming genieten, omdat ik het belangrijk vind dat vluchtelingen dezelfde rechten krijgen als andere onderdanen van derde landen die de status van langdurig ingezetene hebben.

Met de stemming van vandaag heeft het Europees Parlement een leemte in het Gemeenschapsrecht opgevuld, omdat de status van langdurig legaal ingezetene nu ook geldt voor vluchtelingen en personen die internationale bescherming genieten. Dankzij de nieuwe regelgeving zal een einde komen aan een behandeling van deze personen die afwijkt van die van andere onderdanen uit derde landen en aldus krijgen zij meer zekerheid over hun situatie in de EU.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb voor dit voorstel gestemd dat bedoeld is om de status van langdurig ingezetene te verlenen aan personen die internationale bescherming genieten en die al meer dan vijf jaar legaal op het grondgebied van de EU verblijven. Dit geeft hun een kans om te integreren, hetgeen betekent dat zij kunnen communiceren in een van de officiële talen van hun lidstaat van verblijf en hun kennis kunnen vergroten van hun rechten en verplichtingen, alsmede van de centrale waarden van de lidstaat van verblijf. Daartoe zouden de lidstaten aan langdurig ingezetenen taalonderwijs moeten geven. De lidstaten dienen er tevens toe te worden aangemoedigd opleidingsprogramma's te ontwikkelen over de voornaamste wetten en centrale waarden

van de lidstaat van verblijf en de beginselen democratie, mensenrechten en gelijkheid, alsmede de individuele rechten en verplichtingen in die lidstaat.

Clemente Mastella (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor dit verslag gestemd, omdat ik overtuigd ben van de gunstige effecten ervan voor alle personen die internationale bescherming genieten en die meer dan vijf jaar legaal op het grondgebied van de EU hebben verbleven, maar thans geen recht op de status van langdurig ingezetene hebben.

Wij zijn ervan overtuigd dat er een einde moet komen aan een behandeling van deze personen die afwijkt van die van andere onderdanen uit derde landen en dat zij aldus meer zekerheid moeten krijgen over hun situatie in de EU; wij delen de grote bezorgdheid van een aantal lidstaten die bang zijn een onevenredig groot aantal personen die internationale bescherming genieten te moeten onderbrengen ten gevolge van hun geografische en demografische situatie.

Derhalve zijn andere maatregelen nodig om voor eventuele ongewenste gevolgen een oplossing te vinden, zoals maatregelen waarmee het makkelijker wordt om zich te verplaatsen naar of te verblijven in een andere lidstaat dan de lidstaat die de begunstigde internationale bescherming verleende. Wij zullen dan ook alle maatregelen steunen waarmee de waarborgen tegen refoulement kunnen worden versterkt – uitwijzing mag alleen maar worden toegestaan aan de lidstaat die internationale bescherming heeft verleend – en zullen ons desgewenst inzetten voor gezinshereniging.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Met het aannemen van dit verslag wordt beoogd de werkingssfeer te verbreden van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad betreffende de status van onderdanen van derde landen die langdurig ingezetene zijn naar degenen die internationale bescherming genieten en langer dan vijf jaar legaal in een lidstaat verblijven. Hierdoor zullen voortaan de personen die internationale bescherming genieten in alle lidstaten gelijk behandeld kunnen worden. In tegenstelling tot de huidige regeling mogen zij voortaan ook verblijven in een andere land dan waar hun status werd erkend. Dit zijn belangrijke maatregelen aangezien we in Europa een gemeenschappelijke ruimte van veiligheid en vrijheid tot stand willen brengen, waarin degenen wier recht op internationale bescherming is erkend in alle lidstaten dezelfde rechten moeten kunnen genieten.

Alexander Mirsky (S&D), *schriftelijk*. – (LV) Het internationaal recht en ethische beginselen bieden de Europese Unie de gelegenheid om de verlening van een verblijfsvergunning aan personen die niet kunnen leven in hun geboorteland, buiten de Europese Unie, te versnellen. Ieder individu heeft recht op een humane behandeling. Vluchtelingenstatus moet echter worden gedefinieerd met inachtneming van alle omstandigheden en met uitsluiting van iedere vorm van speculatie, zij het van financiële aard of ten aanzien van migratiebeleid. Helaas worden feiten die niet grondig zijn nagetrokken, vaak voor waar aangenomen in zowel de Europese Unie als het Europees Parlement. Soms worden de valse verklaringen van pleitbezorgers van rechten en allerhande individuen voor waar aangenomen. Het is van belang geen populisme te tolereren. Anders kunnen hele volksstammen de vluchtelingenstatus krijgen en zich in Europa vestigen.

Andreas Mølzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Of en onder welke voorwaarden en na welke rechtmatige verblijfsduur vluchtelingen een vergunning voor langdurig verblijf krijgen is een zaak van de lidstaten en mag niet door de EU opgelegd worden. Dat dit voorstel met een paar jaar vertraging en in aangepaste vorm aangenomen werd, is niet onproblematisch. Immers, bij een correcte toepassing van de veel aangehaalde Geneefse Conventie zou slechts een fractie van de asielaanvragen in behandeling genomen mogen worden. Dat de rechten

van een persoon met een internationaal beschermde status na een rechtmatig verblijf van vijf jaar aan die van EU-onderdanen gelijkgesteld moeten worden, heeft met name in EU-lidstaten met een hoger ontwikkeld socialezekerheidsstelsel voor problemen gezorgd waarvan de kosten zich niet laten becijferen.

Door het toepassingsgebied uit te breiden naar vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten, belast men de staatskassen alleen maar meer. Waar we vooral steeds alert op dienen te zijn, is de aantrekkende werking op vluchtelingen, dus dat juist maatregelen die bescherming en financiële zekerheid willen bieden, veel economische vluchtelingen ertoe aanzetten om illegaal naar Europa te migreren en zich voor te doen als asielzoeker die in mensonterende en levensgevaarlijke omstandigheden verkeert. Even dubieus is het idee om bij de vaststelling van de verblijfsvergunning de duur van de asielprocedure mee te rekenen. Om deze redenen heb ik tegen het verslag gestemd.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) Vluchtelingen zouden na een vijfjarig verblijf in een lidstaat een vergunning voor langdurig verblijf moeten krijgen, die voor het hele EU-territorium geldig is. Omdat de asielsechtstelsels niet in alle lidstaten even streng zijn, ligt het voor een vluchteling met kennis van zaken voor de hand om als land van eerste vestiging die lidstaat te kiezen die over de soepelste en gebrekkigste asielwetgeving beschikt. Als de vijf jaar verstreken zijn, kan hij zijn domicilie naar elke willekeurige lidstaat van de Unie verplaatsen. Gevolg is een secundaire migratie van landen met een laag niveau naar landen met een royaal socialezekerheidsstelsel. Bij de eerste keuze laat men zich leiden door de strengheid van de asielwetgeving, bij de tweede door de hoogte van de uitkeringen. Dat zou landen als Oostenrijk, Duitsland en Nederland natuurlijk bovenmatig belasten. Het voorliggende verslag is een verre van zinvolle aanzet om de asielrechtelijke uitdagingen in de EU het hoofd te bieden en tot een doelmatig migratiebeleid te komen. Om die reden heb ik tegen het verslag gestemd.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor dit verslag gestemd aangezien ik het eens ben met de verbreding van de werkingssfeer van Richtlijn 2003/109/EG door degenen die internationale bescherming genieten en langer dan vijf jaar legaal in een lidstaat verblijven, de status van langdurig ingezetene te geven.

Ik wijs op het inclusieve beleid dat in het verslag wordt bepleit. De status van langdurig ingezetene geeft de mogelijkheid deze mensen te integreren, in het bijzonder door taalonderwijs dat de lidstaten aan langdurig ingezetenen dienen aan te bieden.

Daarom steun ik ook het voorstel van de rapporteur de lidstaten aan te moedigen lesprogramma's te maken over de belangrijkste wetten en centrale waarden van de lidstaat van verblijf, alsmede over algemene beginselen van democratie, mensenrechten en individuele rechten en plichten.

Aldo Patriciello (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik dank de heer Moraes voor zijn uitstekende werk. Net als hij ben ik voorstander van een constructieve aanpak, waarbij de meeste door de Commissie voorgestelde wijzigingen worden overgenomen, alsmede vele technische wijzigingen waarmee de Raad gedurende de onderhandelingen heeft ingestemd. In dit ontwerpverslag komt de wens tot uiting om rekening te houden met een aantal punten van zorg van de lidstaten teneinde in eerste lezing overeenstemming te bereiken en een toezegging te verkrijgen ten aanzien van de bescherming van de belangen van de personen die internationale bescherming genieten voor en na het verwerven van de status van langdurig ingezetene.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor dit verslag gestemd, daar ik van mening ben dat met het oog op het waarborgen van de gelijke behandeling van alle onderdanen van derde landen en de bevordering van de economische en sociale samenhang in de Europese Unie de uitbreiding van de status van langdurig ingezetene naar degenen die internationale bescherming genieten en langer dan vijf jaar in een lidstaat verblijven, volledig gerechtvaardigd is.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) In 2001 heeft de Commissie een voorstel voor een richtlijn ingediend betreffende de status van langdurig ingezetene onderdanen van derde landen. Dit voorstel hield oorspronkelijk in dat vluchtelingen na vijf jaar legaal en ononderbroken verblijf in een lidstaat in aanmerking konden komen voor de status van langdurig ingezetene. In de loop van de onderhandelingen werd echter door de lidstaten besloten vluchtelingen buiten de werkingssfeer van de richtlijn te laten vallen. Vervolgens werd in de Gezamenlijke Verklaring van de Raad en de Commissie, die werd afgelegd tijdens de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken van 8 mei 2003, overeengekomen dat de Commissie een voorstel voor een richtlijn zou indienen teneinde de status van langdurig ingezetene uit te breiden tot vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten.

Dit voorstel werd in juni 2007 door de Commissie ingediend en het heeft dezelfde rechtsgrondslag als de richtlijn die hiermee gewijzigd moet worden, dat wil zeggen artikel 63, lid 3, onder a), en artikel 63, lid 4, van het EG-Verdrag. Het voorstel heeft voornamelijk tot doel de personen die internationale bescherming genieten en die gedurende vijf jaar legaal in een lidstaat hebben verbleven, rechtszekerheid te bieden omtrent hun recht op verblijf in een lidstaat, alsmede hun een reeks rechten te verlenen die vergelijkbaar zijn met die van de onderdanen van de EU.

Verslag-Griesbeck (A7-0345/010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb voor deze resolutie gestemd waarin de sluiting van een overeenkomst met Georgië inzake de versoepeling van de afgifte van visa wordt goedgekeurd. Uit deze overeenkomst blijkt een duidelijke wens tot toenadering tussen Georgië en de Europese Unie, die de afgelopen jaren tot uitdrukking is gekomen in een aantal belangrijke politieke maatregelen, waaronder het opvoeren van de bilaterale samenwerking tussen de Europese Unie en Georgië, de toetreding van Georgië tot de Raad van Europa en tot het Europees Verdrag voor de rechten van de mens. Ik heb de resolutie gesteund omdat ik er vast van overtuigd ben dat de overeenkomst inzake de versoepeling van de afgifte van visa de persoonlijke contacten tussen de burgers zal vergemakkelijken, en dit is een essentiële voorwaarde voor de ontwikkeling van economische, humanitaire, culturele, wetenschappelijke en andere banden.

Ik meen dat de afschaffing van de visumplicht voor Georgische burgers een belangrijke stap is op weg naar de Europese integratie van het land. Versoepeling van de visumregeling is van groot belang voor het dagelijks leven, want dit betekent meer contact tussen de bevolking aan weerszijden van de grens, en het belichaamt de gedachte van vrij verkeer, een van de grondrechten in Europa.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb mijn steun gegeven aan deze aanbeveling van het Europees Parlement inzake de versoepeling van de afgifte van visa voor Georgië, omdat de Europese Unie dankzij haar uitbreiding de gelegenheid heeft gekregen een nieuwe structuur op te zetten voor de samenwerking met haar buurlanden in Oost- en Zuid-Europa. Vooral de overeenkomst inzake de versoepeling van de afgifte

van visa zal persoonlijke contacten tussen burgers vergemakkelijken, en dit is een essentiële voorwaarde voor de ontwikkeling van economische, humanitaire, culturele, wetenschappelijke en andere betrekkingen. Daarnaast is de versoepeling van de visumregeling van groot belang voor het dagelijks leven, want dit betekent meer contact tussen de bevolking aan weerszijden van de grens en belichaamt de gedachte van vrij verkeer, een van de grondrechten in Europa. Ook vormt de afschaffing van de visumplicht voor Georgische burgers een belangrijke stap op weg naar de integratie van het land in Europa. Ik schaar mij achter het standpunt van het Europees Parlement dat de tussen de Unie en Georgië gesloten overeenkomsten, inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven en inzake de versoepeling van de afgifte van visa, allereerst een uitermate belangrijke stap voorwaarts vormen in de betrekkingen tussen de Europese Unie en Georgië. Verder zijn deze overeenkomsten ook in regionaal opzicht van belang en zullen ze bijdragen tot het streven van de EU naar nauwere samenwerking met andere landen in de regio.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) De Europese Unie heeft zich al bij de uitbreiding in Oost-Europa versneld opengesteld voor de staten in de Zuidelijke Kaukasus, toen dit gebied vanuit strategisch oogpunt en dat van stabiliteit en veiligheid zeer belangrijk werd. Europa heeft nu een verplichting ten opzichte van de landen in deze regio en de betrokkenheid is duidelijk, vooral gezien de nabijheid van de oostgrens van de Unie. Afgezien van het economisch en handelspotentieel van deze staten is de overeenkomst tussen de Europese Unie en Georgië inzake de versoepeling van de afgifte van visa voor de burgers van deze staat ook een aanmoediging voor de democratie in dit land. Het is belangrijk dat de EU haar beginselen van goed bestuur, rechtvaardige justitie en absolute eerbiediging van de mensenrechten exporteert. Dit zal een impuls krijgen door de twee recent met Georgië gesloten overeenkomsten, inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven en inzake de versoepeling van de afgifte van visa.

De afschaffing van de visumplicht voor Georgische burgers vormt een belangrijke stap op weg naar de Europese integratie van dit land. Versoepeling van de visumregeling is van groot belang voor het dagelijks leven, want dit betekent meer contact tussen de bevolkingen en belichaamt de gedachte van vrij verkeer, een van de grondrechten in de Europese Unie.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De activiteiten van de Europese Unie moeten gestoeld zijn op goed bestuur en eerbiediging van de mensenrechten en de democratie. In het kader van de betrekkingen met de Zuidelijke Kaukasus dient de EU de landen in die regio te begeleiden bij hun ontwikkeling op het vlak van economie en handel, veiligheid, stabiliteit, welzijn en het oplossen van conflicten. De overeenkomst met Georgië inzake de versoepeling van de afgifte van visa zal een bijdrage leveren aan het verruimde nabuurschapsbeleid van de EU door samenwerking en het reizen van personen tussen de twee overeenkomstsluitende partijen te vergemakkelijken. Daarom heb ik voor deze resolutie gestemd.

Carlos Coelho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Deze overeenkomst is ongetwijfeld een belangrijke stap vooruit voor de betrekkingen tussen de EU en Georgië. Na de versterking van de bilaterale samenwerking met de EU en de toetreding van Georgië tot de Raad van Europa en het Europees Verdrag voor de rechten van de mens vormt deze overeenkomst weer een stap in de richting van een beter functioneren van het rechtsstelsel en een striktere eerbiediging van de vrijheden in dat land. Hopelijk zal deze overeenkomst Georgië

stimuleren de noodzakelijke hervormingen door te voeren op het vlak van vrijheid, veiligheid en recht.

Tegelijkertijd moeten reizen en persoonlijke contacten tussen de burgers van de twee overeenkomstsluitende partijen makkelijker worden, wat een doorslaggevende voorwaarde is om ervoor te kunnen zorgen dat onder meer de economische, humanitaire, culturele en andere banden zich verder ontwikkelen. Ik hoop dat ook de nodige informatiecampagnes zullen worden opgezet in Georgië om de inwoners van dat land op de hoogte te brengen van de inwerkingtreding van deze versoepeling van de afgifte van visa en de nieuwe mogelijkheden die hun daarmee worden geboden.

Marielle De Sarnez (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Er zijn zojuist twee overeenkomsten aangenomen die belangrijk zijn voor de betrekkingen tussen de Europese Unie en Georgië. De eerste overeenkomst heeft betrekking op de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven en de tweede over de versoepeling van de afgifte van visa. Deze overeenkomsten vormen een eerste stap in het proces van verdieping van de betrekkingen tussen de Europese Unie en Georgië. De EU wil zo Georgië aanmoedigen de noodzakelijke hervormingen door te voeren op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht. Verder zijn de overeenkomsten ook in regionaal opzicht van belang. Zij zullen bijdragen tot het streven van de Unie naar nauwere samenwerking met andere landen van de Zuidelijke Kaukasus, zoals Armenië en Azerbeidzjan.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De groeiende toenadering van Georgië tot de Europese Unie, die uit een aantal recente maatregelen blijkt, juichen wij toe. De overeenkomst inzake de versoepeling van de afgifte van visa is weer een belangrijke stap richting Europese integratie van Georgië. Vrij verkeer van personen is een van de belangrijkste rechten die de Europese Unie haar burgers toekent. Daarom sta ik positief tegenover de samenwerking tussen de Unie en Georgië. De bestrijding van illegale immigratie en stimuli voor hervormingen op het vlak van veiligheid, vrijheid en recht kunnen goede vruchten afwerpen indien beide partijen zich ervoor inzetten.

Sandra Kalniete (PPE) „, *schriftelijk*. – (LV) Ik heb altijd benadrukt dat het de plicht is van de Europese Unie om de helpende hand te reiken aan die volkeren die zich verbonden voelen met het Westen en daar ook bij willen horen en die onze waarden omarmen. Tijdens de Rozenrevolutie hebben de mensen van Georgië ‘nee’ gezegd tegen stagnatie, oneerlijk bestuur, het communistische verleden en het postcommunisme, en gekozen voor ontwikkeling, de toekomst en westerse waarden. Dat land heeft met zijn acties laten zien een partner te willen zijn van een moderne internationale samenleving, een die zijn verantwoordelijkheden niet uit de weg gaat. Georgië heeft in korte tijd veel bereikt. Het heeft zijn bestuursstructuren aanzienlijk verbeterd, flinke investeringen aangetrokken en de corruptie aanzienlijk teruggedrongen. Ik zie de versoepelde afgifte van visa als een essentiële stap, doordat het de Georgische burgers nieuwe studiemogelijkheden biedt, en Georgische ondernemers in staat stelt nieuwe contacten te leggen met andere ondernemers in de lidstaten van de Europese Unie. Zo winnen we allemaal, maar de burgers van Georgië nog het meest. Zoals wij als Europeanen trots zijn op onze prestaties, onze geschiedenis en onze culturele waarden, zijn de Georgiërs ook trots op hun land, met zijn natuurlijke schoonheid en eeuwenoude cultuur. Ik hoop dat een versoepelde visumregeling tussen de EU en Georgië ook de Europeanen zal stimuleren Georgië te leren kennen.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb dit verslag over de overeenkomst tussen de EU en Georgië inzake de versoepeling van de afgifte van visa gesteund. Het verdiepen

van de betrekkingen tussen de Europese Unie en de landen van de Zuidelijke Kaukasus, en in dit geval met Georgië, zal daarnaast zeker bijdragen tot een beter functioneren van het rechtsstelsel en grotere eerbiediging van de burgerlijke vrijheden. De twee overeenkomsten die onlangs met Georgië zijn gesloten, inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven en inzake de versoepeling van de afgifte van visa, vormen een belangrijke bijdrage tot het bereiken van deze doelstellingen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De inspanningen van Georgië voor toenadering tot de Europese Unie zijn bekend en blijken uit een aantal recente maatregelen. Deze overeenkomst inzake de versoepeling van de afgifte van visa is weer een belangrijke stap richting Europese integratie van het land. Vrij verkeer van personen is een van de belangrijkste rechten die de Unie haar burgers toekent. Daarom is deze samenwerking tussen de Unie en Georgië erg belangrijk. Het is echter essentieel de strijd tegen illegale immigratie voort te zetten en de stimuli te handhaven voor hervormingen op het vlak van veiligheid, vrijheid en recht in Georgië.

Louis Michel (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) De Zuidelijke Kaukasus is van strategisch belang voor de Europese Unie. Het verdiepen van de betrekkingen tussen de Europese Unie en de landen van de Zuidelijke Kaukasus, waaronder Georgië, dragen bij tot een beter functioneren van het rechtsstelsel en grotere eerbiediging van de burgerlijke vrijheden. Deze overeenkomst vormt een belangrijke stap in de betrekkingen tussen de Europese Unie en Georgië en een hoopgevende stap voorwaarts, zeker gezien de Europese ambities van Georgië. Verder zijn de overeenkomsten ook in regionaal opzicht van belang en zullen zij bijdragen tot het streven van de Unie naar nauwere samenwerking met andere landen in deze regio.

Voor Georgië is dit ook een stap voorwaarts en een bemoediging om de samenwerking met zijn buurlanden en met de Europese Unie te verdiepen. Bovendien zal dit type overeenkomst Georgië ertoe aanmoedigen de noodzakelijke hervormingen door te voeren op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht, zoals optreden tegen illegale immigratie, de ontwikkeling van de democratie, de rechtsstaat en de mensenrechten.

Alexander Mirsky (S&D), *schriftelijk*. – (LV) Ik heb mij onthouden van stemming, omdat ik goed op de hoogte ben van de situatie in Georgië en van het voornemen van de Georgische president om zijn imago met de ondertekening van deze overeenkomst op te poetsen. Ik acht de heer Saakashvili een oorlogsmisdadiger. Zijn regime is verantwoordelijk voor de dood van duizenden onschuldige burgers. Ik heb het met mijn eigen ogen gezien in augustus 2008 in de plaats Tskhinvali. Iedere vorm van positieve omgang met een misdadiger zal hem er alleen maar toe aanzetten meer misdaden te plegen.

Andreas Mølzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Een overeenkomst met Georgië zou een golf van schijnasielzoekers teweeg brengen. Daarom dienen eerst de veiligheidsbezwaren weggenomen te worden. Zoals de ervaringen met de Balkan leren, wordt visumvrijstelling niet alleen gebruikt voor reizen naar de EU, maar brengt die een compleet asieltourisme op gang. Iets dergelijks moet ook bij visumversoepelingen voor Georgische onderdanen gevreesd worden. In het algemeen dient gewaakt te worden voor overhaaste versoepelingen in de visumverstrekking aan ingezetenen van landen buiten de EU. Eerst moet er bijvoorbeeld nauwkeurig onderzocht worden of misbruik kan worden voorkomen door speciale overeenkomsten voor terugname van schijnasielzoekers en economische vluchtelingen.

Verder moeten eerst de problemen met het Schengeninformatiesysteem II eindelijk eens opgelost worden. Tot slot mag bewegingsvrijheid niet betekenen dat vooral asielzoekers en zelfs criminelen daarvan profiteren. Aan al deze voorwaarden is niet voldaan en dat is de reden waarom ik een uitbreiding van de visumvrijstellingsgebied ten zeerste afwijs.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) Volgens het verslag gaat van de visumversoepelingen voor Georgië een stimulans uit om noodzakelijke hervormingen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht door te voeren. Nog afgezien van de misbruikmogelijkheden die visumversoepelingen bieden, dient de achterliggende redenering omgekeerd te worden: geen onderhandelingen over visumversoepelingen, zolang niet alle noodzakelijke hervormingen zijn doorgevoerd. Het gaat tenslotte om de veiligheid van de EU-burgers, die tegen visumtoeristen en georganiseerde criminaliteit beschermd moeten worden. Daarom heb ik tegen het verslag gestemd.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De verdieping van de betrekkingen tussen de Europese Unie en de landen van de Zuidelijke Kaukasus, waaronder Georgië, is van levensbelang voor een stevig, samenhangend en efficiënt nabuurschapsbeleid. Het sluiten van een overeenkomst inzake de versoepeling van de afgifte van visa draagt ten volle bij aan de realisering van dit doel.

Het ontwerpbesluit betreffende de sluiting van de overeenkomst omvat standaardelementen van visumversoepelingsovereenkomsten van de Europese Unie. Daarin worden de termijnen voor het besluit inzake de afgifte van visa vastgesteld, alsmede de tarieven en vrijstellingen, de vereiste documenten en een gezamenlijke verklaring over samenwerking op het gebied van reisdocumenten. Ik steun het voorstel om op speciaal verzoek van Georgië een verklaring van de EU op te nemen over versoepeling van de afgifte van visa aan familieleden ter bevordering van de mobiliteit van een grotere groep personen met familiebanden met burgers van Georgië die legaal in de EU-lidstaten verblijven.

Aldo Patriciello (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Gelet op de twee overeenkomsten die onlangs met Georgië zijn gesloten ben ik het met mevrouw Griesbeck eens dat de bevolking op de hoogte moet worden gesteld van de nieuwe situatie, zodat deze kan profiteren van de nieuwe mogelijkheden. Verder dienen de wijzigingen in het visumbeleid ook zo snel mogelijk op de websites van de Europese instellingen geplaatst te worden.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor het sluiten van deze overeenkomst gestemd omdat ik van mening ben dat deze overeenkomst, net als de overnameovereenkomst voor personen die zonder vergunning in een lidstaat verblijven, een belangrijke stap vooruit is voor de betrekkingen tussen de EU en Georgië, een belangrijke etappe richting Europese integratie van het land en een stimulans voor Georgië om de noodzakelijk hervormingen door te voeren op het vlak van vrijheid, veiligheid en recht.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) De uitbreiding van de Europese Unie tot 25 lidstaten in 2004 en vervolgens tot 27 lidstaten in 2007 bood de Europese Unie de gelegenheid een nieuwe structuur voor de samenwerking met haar buurlanden in Oost- en Zuid-Europa op te zetten. Zo heeft de EU een beleid met betrekking tot de buurlanden in ruimere zin ontwikkeld, dat zelfs de landen van de Zuidelijke Kaukasus omvat en tot doel heeft de betrekkingen met de landen aan de buitengrenzen van de EU te verbeteren, bij te dragen tot grotere veiligheid, stabiliteit en ontwikkeling in deze landen, en te voorkomen dat Europa als werelddeel opnieuw verdeeld raakt. De Europese Unie heeft hiermee blijk gegeven van toenemende belangstelling voor de landen van de Zuidelijke

Kaukasus, en moet dit engagement ten opzichte van de landen in deze regio nu voortzetten; het gaat immers om een langs haar nieuwe grenzen gelegen, te beveiligen zone.

Het verdiepen van de betrekkingen tussen de Europese Unie en de landen van de Zuidelijke Kaukasus, en in dit geval met Georgië, zal daarnaast zeker bijdragen tot een beter functioneren van het rechtsstelsel en grotere eerbiediging van de burgerlijke vrijheden. De twee overeenkomsten die onlangs met Georgië zijn gesloten, inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven en inzake de versoepeling van de afgifte van visa, vormen een belangrijke bijdrage tot het bereiken van deze doelstellingen.

Verslag-Zanicchi (A7-0332/2010)

Luís Paul Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor het verslag gestemd over de ontwerpaanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad betreffende het opzetten van een EU-structuur voor snelle respons naar aanleiding van de verschillende grote rampen (natuurrampen en door de mens veroorzaakte rampen) die de afgelopen jaren buiten de Europese Unie hebben plaatsgehad. Ik ben namelijk van mening dat het belangrijk is de effectiviteit van de reactiecapaciteit van de EU te verbeteren. Aan een alomvattende en geïntegreerde respons van de EU, samen met een preventief actieplan, bestaat steeds meer behoefte. De ramp in Haïti heeft aangetoond dat de EU radicale hervormingen moet doorvoeren om te komen tot een snelle en efficiënte respons bij noodsituaties en rampen. Voor die snelle en efficiënte respons is volgens mij ook een grotere politieke bereidheid van de verschillende betrokkenen noodzakelijk. Tevens dienen we de bevoegdheden anders te structureren, zodat er van de kant van de Europese Unie meer samenhang en samenwerking bestaat bij de respons op rampen. Voorts acht ik het essentieel een aantal concrete voorstellen in het verslag-Barnier uit 2006 over het opzetten van een Europese civiele beschermingsmacht in praktijk te brengen.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb voor deze resolutie gestemd omdat het zonneklaar is dat de toename in de afgelopen jaren van het aantal grote rampen buiten de Europese Unie de roep luider heeft doen klinken om de doeltreffendheid van het bestaande reactievermogen van de EU op rampen te verbeteren. Een van de belangrijkste stappen in de richting van een beter geïntegreerde respons is het samenbrengen van civiele bescherming en humanitaire hulp in de portefeuille van één enkele commissaris geweest. Het is echter betreurenswaardig dat twee jaar na de publicatie van de mededeling van de Commissie in 2008 veel maatregelen van het actieplan nog altijd niet zijn geïmplementeerd, terwijl de EU-respons op recente crises de beperkingen van het bestaande systeem heeft blootgelegd.

Terwijl er recentelijk is gewerkt aan de versterking van de samenhang en de coördinatie tussen de civiele-beschermingsaspecten en de humanitaire aspecten van de EU-respons, is de vooruitgang met betrekking tot de verwezenlijking van een Europese civiele beschermingsmacht gering gebleven. Voor een efficiëntere en snellere respons op noodsituaties is daarom een krachtige politieke wil vereist.

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik ondersteun de noodzaak van een gecoördineerde, samenhangende en zichtbare EU-respons in het geval van rampen. Daarom acht ik het van belang dat er een civiele capaciteit van de EU wordt ontwikkeld, die permanent beschikbaar is en die onafhankelijk van de militaire structuren optreedt. Ik ben van mening dat de civiele beschermingsmacht van de EU een verbeterde versie moet zijn van de beschikbare instrumenten, of het nu gaat om opleiding in rampenbestrijding of om

rampenbeheersing door de ontwikkeling van initiatieven die in het kader van voorbereidende acties worden genomen.

Jean-Pierre Audy (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Gezien de grote toename en de ernst van rampen wereldwijd, evenals het feit dat die toename hoofdzakelijk is toe te schrijven aan de klimaatverandering, heb ik voor het uitstekende verslag van mijn Italiaanse collega, mevrouw Zanicchi, gestemd, met een ontwerpaanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad betreffende het opzetten van een EU-structuur voor snelle respons. Het moment is gekomen de EU-respons op het punt van doeltreffendheid, coördinatie en zichtbaarheid te verbeteren. De noodzaak tot het opzetten van een EU-structuur voor snelle respons, of een "Europese civiele beschermingsmacht" zoals voorgesteld door Michel Barnier, wordt steeds groter. Het is duidelijk dat het coördineren van de nationale civiele beschermingsmachten een nuttige manier is gebleken om een lidstaat te steunen die niet op eigen kracht het hoofd kon bieden aan een grootschalige ramp (brand, overstroming, natuurramp, enzovoort). Deze Europese civiele beschermingsmacht zou tevens zeer nuttig zijn om te worden ingezet bij situaties buiten de Unie, zoals in Haïti. Juist nu wij aan de vooravond staan van de viering van het Europees Jaar van het vrijwilligerswerk, in 2011, kan een dergelijke actie een zaak van Europees belang worden en bijdragen tot de versterking van het Europees burgerschap.

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor dit verslag gestemd. Het aantal rampen met ernstige humanitaire, economische en milieuschade tot gevolg neemt wereldwijd toe, en deze crises zijn steeds heviger en frequenter en vinden plaats in steeds meer delen van de wereld. Hoewel er in de afgelopen jaren weliswaar vooruitgang is geboekt ten aanzien van een meer samenhangende EU-respons op rampen, moeten we ons blijven inspannen voor effectieve, samenhangende en gecoördineerde EU-acties op dit gebied.

Er moet een actieplan komen met een aantal concrete maatregelen om geleidelijk tot een beter geïntegreerde coördinatie te komen tussen de diverse instrumenten voor rampenrespons, en om mogelijke reacties van de EU en de lidstaten te beoordelen. De recentelijk opgerichte Europese Dienst voor Extern Optreden moet hierbij worden betrokken met het oog op een effectievere coördinatie van hulpacties buiten de EU. Tot slot moet er worden gezorgd voor voldoende financiële middelen om de benodigde hulp en bijstand te financieren.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat de toename in de afgelopen jaren van het aantal grote natuurlijke en door de mens veroorzaakte rampen buiten de Europese Unie de roep luider heeft doen klinken om het bestaande reactievermogen van de EU op rampen te hervormen en de doeltreffendheid ervan te verbeteren. Zo is het gebrek aan zichtbaarheid van de EU-respons uitgelicht als een van de voornaamste tekortkomingen van de respons op rampen. Daarom moeten er duidelijke afspraken en procedures komen om een tweeledige zichtbaarheid te waarborgen (voor zowel de lidstaten als de Europese Unie) ten aanzien van de civiele beschermingsmiddelen die door lidstaten via het EU-mechanisme voor civiele bescherming worden ingezet. Ook de coördinatie van de Europese respons op rampen laat te wensen over, en het Europees Parlement verwacht dan ook dat de Europese Dienst voor Extern Optreden een gestandaardiseerde crisisrespons zal creëren, wat een rationalisatie van bestaande crisisplatforms vereist. Verder moet er worden gezorgd voor duidelijke mechanismen voor de coördinatie tussen de Commissie en de Raad, ook met betrekking tot de coördinatie en de inzet van Europese militaire middelen bij de respons op rampen.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Een structuur voor snelle respons in het geval van een ramp zou meer samenhang en efficiëntie geven aan het optreden van de Europese Unie in het geval van natuurrampen of ongelukken. Het is duidelijk dat de Europese Unie snel heeft gereageerd op reële behoeften na de aardbeving in Haïti, maar het is net zo duidelijk dat wij van concrete situaties moeten leren en dat we iedere keer onze prestatie moeten verbeteren. De aardbeving in Haïti werd direct gevolgd door een periode van verwarring over de vraag wie de coördinatie van het algehele EU-optreden moest gaan leiden. In de toekomst zal de EDEO naar verwachting een gestandaardiseerde crisisrespons creëren. Hiervoor is een rationalisatie van bestaande crisisplatforms vereist.

Er moet een aantal heldere verantwoordelijkheden worden vastgesteld voor iedere lidstaat in het geval van een ramp en de logistieke voorbereiding daarvoor moet in zo kort mogelijke tijd volgens de meest strenge normen kunnen gebeuren. De actie in Haïti laat zien dat dit soort acties efficiënt wordt op het moment dat iedere lidstaat zich specialiseert in een bepaalde dienst – zoals Frankrijk met de waterzuiveringsinstallatie en Italië met de geavanceerde medische post.

Jan Březina (PPE), *schriftelijk*. – (CS) Ik heb er goede hoop op dat er dankzij de aanbeveling betreffende het opzetten van een EU-structuur voor een snelle respons de nodige druk komt om te werken aan verbetering van het huidige vermogen van de EU om te interveniëren bij rampen, of dat nu natuurlijke rampen zijn of door de mens zelf veroorzaakte rampen. De bestaande communautaire mechanismen voor civiele bescherming vind ik weliswaar een belangrijke, maar ontoereikende stap in de richting van een daadwerkelijk inzetbaar en doeltreffend systeem van civiele bescherming. Toen bijvoorbeeld vorig jaar de crisis op Haïti uitbrak, zagen we weliswaar een omvangrijke en flexibele hulpstroom op gang komen, maar kwamen tevens de grenzen van het huidige mechanisme in de vorm van onvoldoende doeltreffendheid, coördinatie en zichtbaarheid genadeloos aan de oppervlakte. Bovendien was het onduidelijk wie het EU-optreden moest coördineren. Gezien de ernst van de crisis was de hoge vertegenwoordiger, mevrouw Ashton, uiteindelijk degene die de EU-hulp coördineerde, dit in nauwe samenwerking met commissaris Georgieva die verantwoordelijk is voor humanitaire hulp, civiele bescherming en internationale samenwerking. Wat mij betreft zijn er volop mogelijkheden voor verbetering van de inzetbaarheid van de EU bij de bestrijding van rampen, met name voor wat betreft de oprichting van een permanent beschikbare civiele interventiemacht die onafhankelijk van militaire structuren opereert, alsook voor wat betreft het ter beschikking stellen van financiële middelen voor onderzoek en de ontwikkeling van industrieel potentieel (zoals weergave van satellietbeelden in het GMES-programma).

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Gezien de steeds grotere frequentie en intensiteit van rampen met ernstige gevolgen op menselijk, economisch, sociaal en milieuvlak is de aanbeveling van Europees Parlement betreffende het opzetten van een EU-structuur voor snelle respons bij rampen uiterst belangrijk. Ik heb dan ook voor het voorstel gestemd daar ik van mening ben dat het de fundamentele elementen bevat waar we rekening mee dienen te houden. De rapporteur verwijst onder meer naar de mogelijke operationele en financiële meerwaarde van samenwerking tussen de lidstaten en erkent de noodzaak dat de geïntegreerde aanpak van het rampenbeheer ook preventie, voorbereiding, rampenbeheer en wederopbouw na de ramp moet omvatten. Daarenboven vind ik het belangrijk dat de coördinatie en efficiëntie van de Europese respons worden verbeterd, in het bijzonder via een Europese civiele beschermingsmacht.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EL) Ik heb mij van stemming onthouden bij het verslag over het opzetten van een EU-structuur voor snelle respons op humanitaire noodsituaties omdat het weliswaar positieve ideeën en elementen bevat, maar tegelijkertijd ook militaire middelen en militaire aanwezigheid aan dit mechanisme koppelt. Het is heel positief dat het verslag stelt dat "het gebruik van civiele beschermingsmiddelen, waar zij worden ingezet bij een humanitaire crisis, gericht moet zijn op de behoeften en een aanvulling dient te vormen op en coherent moet zijn met humanitaire hulp ... om te garanderen dat de humanitaire beginselen van neutraliteit, menselijkheid, onpartijdigheid en onafhankelijkheid in acht worden genomen" en dat het aanbeveelt dat het "civiel moet zijn". Er zijn in het verslag echter ook punten van een geheel andere strekking en daarom heb ik mij van stemming onthouden. Zoals bijvoorbeeld de mogelijkheid van respons op "militaire crises" of "het gebruik van defensiemiddelen en -vermogens bij de respons op rampen" zij het ook als "uitzondering".

Carlos Coelho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De recente natuurrampen die de wereld geteisterd hebben maken de dringende noodzaak duidelijk van snelle en efficiënte responsmechanismen die de sociale, economische en culturele schade in de getroffen regio's kunnen compenseren.

Na eerdere resoluties van het Europees Parlement over dit onderwerp – hierbij verwijs ik naar de twee meest recente resoluties over respectievelijk de aardbeving in Haïti en de preventie van natuurrampen en door de mens veroorzaakte rampen – houdt dit Huis zich eens te meer bezig met dit onderwerp. Ik ben het in het algemeen eens met het verslag van mevrouw Zanicchi en ik wijs erop dat de toekomstige reactiecapaciteit van de EU gebaseerd moet zijn op reeds beschikbare Europese en internationale instrumenten, overlapping voorkomen moet worden, de middelen geoptimaliseerd moeten worden en de Europese civiele beschermingsmacht gestoeld moet zijn op het al bestaande communautaire civiele beschermingsmechanisme.

Het verheugt me dat na de tragedie op Haïti de inspanningen en de politieke wil zijn toegenomen om de samenhang en de coördinatie te verbeteren tussen civiele beschermingsactiviteiten en humanitaire hulpverlening, evenals de werkzaamheden van de betrokkenen om dat doel te bereiken. Ik betreur het echter dat de eerdere voorstellen van het Europees Parlement nog niet volledig zijn uitgevoerd, waarbij ik in het bijzonder denk aan de voorstellen in het verslag-Barnier.

Marielle De Sarnez (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Of het nu gaat om Haïti na de aardbeving in januari, of om Pakistan na de overstromingen deze zomer, Europa doet in het geval van rampen veel maar het is allemaal versnipperd. Iedere lidstaat stuurt zijn eigen mankracht, eigen speurhonden, eigen vliegtuigen, enzovoort. De haastige opgezette individuele acties tezamen kunnen nooit opwegen tegen een geplande en georganiseerde EU-respons. De Europese Unie, met de 27 lidstaten gezamenlijk, is de grootste donor van humanitaire hulp en ontwikkelingshulp ter wereld. Wij beschikken over een breed pakket aan civiele en militaire middelen om aan de vraag naar noodhulp en hulp bij wederopbouw te kunnen voldoen. Maar zolang er sprake blijft van automatische nationale acties, zullen wij jammer genoeg niet in staat zijn concreet voordeel te halen uit deze virtuele collectieve beschermingsmacht. Wat wij nodig hebben is een echte structuur voor snelle respons. En voor een doeltreffender en sneller optreden in noodgevallen is een sterke politieke wil van de verschillende betrokken partijen nodig.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Snelle respons op rampen en ongevallen is essentieel daar in de eerste uren na dergelijke gebeurtenissen de meeste personen gered kunnen worden. Bovendien hebben we de laatste jaren een sterke toename gezien van natuurrampen en door de mens veroorzaakte rampen, waarvoor veel technische expertise en coördinatie van de verschillende reactiemiddelen nodig zijn. Het opzetten van een communautair civiel beschermingsmechanisme is een eerste stap, maar met de rapporteur ben ik van mening dat er op dit terrein nog meer moet gebeuren. Coördinatie en samenwerking met het oog op een snelle en efficiënte respons bij rampen kan succesvol zijn, zoals het geval was bij de aardbeving in Haïti in januari dit jaar. Het is essentieel dit soort respons te geven op rampen.

João Ferreira (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Rampen kunnen en moeten worden voorkomen. Onder meer intensief bodemgebruik, ongeordende groei van steden, het wegtrekken van het platteland en woestijnvorming zijn verantwoordelijk voor een groter risico op rampen. Het bevorderen van een evenwichtige ruimtelijke ordening en een economische en sociale ontwikkeling die in evenwicht is met de natuur zijn fundamenteel voor rampenpreventie. Met name op dat terrein dient de EU haar inspanningen te intensiveren en gevolg te geven aan de aanbevelingen in een recent verslag van het Parlement en deze dimensie in haar ontwikkelings-samenwerkingsbeleid te versterken.

Wat betreft de respons op rampen die niet voorkomen kunnen worden, bestaat er natuurlijk ook ruimte voor meer samenwerking, onderlinge bijstand en contacten tussen de lidstaten en tussen de lidstaten en derde landen.

De beste wegen en middelen om dit doel te bereiken moeten het resultaat zijn van een debat waarbij de nationale civielebeschermingsautoriteiten en andere instanties betrokken zijn en de soevereiniteit van elke lidstaat wordt gerespecteerd. Dat pad moet in het verslag worden bepleit en niet "dat er onmiddellijk een Europese civiele beschermingsmacht wordt opgericht" noch het inzetten van militaire middelen bij humanitaire hulpverlening. De rapporteur zegt zelfs dat dergelijke acties zonder bescherming en coördinatie van de Verenigde Naties om zouden kunnen plaatsvinden.

Elisabetta Gardini (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Deze stemming is een belangrijke stap naar de oprichting van een Europese civiele beschermingsmacht die snel en doeltreffend kan optreden bij grote rampen.

We weten allemaal nog wel dat de Europese hulpverlening aan de bevolking van Haïti, hoewel deze snel op gang kwam en grootschalig was, een aantal kritische problemen aan het licht bracht op het gebied van de leiding, de coördinatie en de zichtbaarheid van de missie. Deze problemen zijn toe te schrijven aan het huidige systeem, dat gebaseerd is op ad-hoc- en vrijwillige bijdragen die aan verschillende nationale besluitvormingsprocedures onderhevig zijn.

De recente mededeling van de Commissie over de rol van civiele bescherming en humanitaire hulp is bedoeld om de basis te leggen voor een doeltreffende samenhang tussen de bestaande nationale, regionale en lokale maatregelen. Het Verdrag van Lissabon biedt een gelegenheid om de responscapaciteit bij rampen completer, beter gecoördineerd en effectiever te maken. Daarom is het nu tijd om de EU sneller te voorzien van een moderne en doeltreffende civiele beschermingsmacht.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor het verslag met een ontwerpaanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad betreffende het opzetten

van een EU-structuur voor snelle respons gestemd, omdat ik van mening ben dat de Europese Unie aanzienlijke inspanningen moet leveren om ervoor te zorgen dat de vele rampen die de laatste tijd hebben plaatsgevonden op een gecoördineerde, effectieve manier worden bestreden.

Deze noodzaak van een meer samenhangende respons werd eveneens benadrukt in de meest recente mededeling van de Commissie over "versterking van het EU-reactievermogen op rampen", die een actieplan omvatte om tot een beter geïntegreerde coördinatie te komen tussen de diverse instrumenten voor rampenrespons. Daarnaast ben ik het met mevrouw Zanicchi eens dat het hoog tijd is om het politieke belang te onderkennen van de versterking van het EU-reactievermogen op rampen en dat alle middelen om dit doel te bereiken moeten worden ingezet.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik juich dit verslag toe dat:

herinnert aan de sleutelrol die de hoge vertegenwoordiger/vicevoorzitter speelt bij het coördineren van EU-operaties in derde landen en regio's;

benadrukt dat de structuur en de werkmethoden van de Europese Dienst voor Extern Optreden (EDEO) gericht moeten zijn op het waarborgen van de samenhang en consistentie van EU-operaties in crisissituaties;

de Raad dan ook oproept de hoge vertegenwoordiger/vicevoorzitter een permanent mandaat te verlenen dat het haar mogelijk maakt een crisisstaf te activeren, waarin vertegenwoordigers van alle relevante diensten van de Commissie en de Raad en van alle EU-planningscapaciteiten (MIC, CMPD, EUMS, CPCC) vertegenwoordigd zijn, om de EU-respons in geval van een ramp te coördineren en aldus het werk snel te kunnen beginnen zonder stelselmatig de Raad te hoeven raadplegen;

voorstelt dat deze staf wordt ondersteund door een team dat binnen enkele uren na het uitbreken van de crisis inzetbaar is, uit civiele (CRT, MIC), militaire en civiel-militaire (EUMS, CPCC) deskundigen kan bestaan en ook van door SITCEN en SATCEN beschikbaar gestelde informatie gebruik kan maken;

benadrukt dat er behoefte is aan een optimale coördinatie tussen de EU-respons op rampen en andere EU-instrumenten, met name civiele of militaire missies in het kader van het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid (GVDB) (dat wil zeggen gevechtsgroepen).

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het opzetten van een structuur voor snelle en efficiënte respons op natuurrampen is essentieel daar in de eerste uren na dergelijke gebeurtenissen de meeste personen kunnen worden gered. Helaas hebben we de laatste tijd een sterke groei gezien van natuurrampen en door de mens veroorzaakte rampen, waardoor een grote en snelle interventiecapaciteit vereist is. Het opzetten van een communautair civiel beschermingsmechanisme is daarom erg belangrijk. Er moet echter op dit terrein nog veel werk worden verzet.

Louis Michel (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Het aantal grote rampen in zowel de EU als derde landen neemt voortdurend toe, vooral ten gevolge van de klimaatverandering en de groeiende verstedelijking. Ontwikkelingslanden worden het zwaarst door de rampen getroffen, met een extreem hoog dodental tot gevolg. De economische gevolgen van dergelijke rampen zijn in deze landen ook vele malen groter. Door een structuur voor snelle respons op te zetten, kunnen de activiteiten van de EU en de lidstaten beter worden gecoördineerd en wordt het werk van de EU beter zichtbaar. Daarom heb ik deze

aanbeveling gesteund. Net als de auteur van deze aanbeveling, roep ik u op rekening te houden met de vele uitstekende concrete voorstellen die reeds zijn geformuleerd in het verslag-Barnier.

Alexander Mirsky (S&D), *schriftelijk*. – (LV) De rapporteur, mevrouw Zanicchi, heeft de kwestie van de mogelijkheid van snelle reactie pas na een flinke vertraging aangepakt, maar dat betekent niet dat het onderwerp minder actueel is geworden. Naar mijn overtuiging is het de plicht van de Europese Unie te zorgen voor een aanzienlijke verhoging van de middelen voor de voorbereiding, bevoorrading en uitbreiding van snelle-reactie-eenheden. Natuurlijke rampen zullen nog frequenter gaan optreden ten gevolge van de klimaatverandering. We kunnen daarbij niet zonder een professioneel reddingsteam dat dankzij zijn professionele voorbereiding snel ter plekke kan zijn en branden en technogene rampen onder controle kan krijgen. Ik heb voor gestemd.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Een sterke eenheid voor snelle respons zou een goede zaak zijn en burgers van de Europese en andere landen in benarde situaties kunnen helpen. Jammer genoeg schijnt het de rapporteur er niet om te doen te zijn de humanitaire hulp of het civielebeschermingsprogramma van de EU te verbeteren, maar vooral om het "EU"-stempel zo zichtbaar mogelijk te maken. Het doel van deze eenheid voor snelle respons kan toch niet zijn om overal ter wereld reclame voor de EU te maken? Door de eenheid onder bevel van de Verenigde Naties te plaatsen en door de enge relatie tussen noodhulp en leger zetten we bovendien onze onafhankelijkheid op het spel, waar ik niet aan mee wil werken. Ik heb derhalve tegen het verslag gestemd.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Het verbeteren van het bestaande reactievermogen van de EU op rampen is noodzakelijk gebleken in vele situaties waarmee we de afgelopen jaren zijn geconfronteerd. Ik noem slechts de overstromingsrampen of bosbranden die meerdere Europese staten hebben getroffen. Een ander voorbeeld is de recente ecologische ramp van grote omvang in Hongarije. Tegen dergelijke fenomenen heeft geen enkele staat op zichzelf een voldoende reactievermogen. Daarnaast moeten de lidstaten van de Unie solidair zijn met elkaar. Het verslag vermeldt aan welke criteria een EU-structuur voor snelle respons moet voldoen en de voorwaarden voor een goed functioneren hiervan.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) Het heeft er de schijn van dat het verslag er niet zozeer op gericht is om de effectiviteit van de ontwikkelingshulp of de burgerbescherming te vergroten, als wel om de herkomstaanduiding "EU" te propageren. Ik heb daarom tegen het onderhavige verslag gestemd.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor het verslag gestemd omdat ik een EU-structuur voor snelle respons noodzakelijk acht gezien de toename van het aantal grote rampen in de afgelopen jaren. De roep om het reactievermogen van de EU op rampen doeltreffender te maken, klinkt de laatste jaren steeds luider, en er moet veel meer worden gedaan om tot een samenhangende en zichtbare EU-respons te komen. Mijns inziens moeten alle middelen om dit doel te bereiken worden ingezet, omdat we na de meest recente mededeling van de Commissie hierover uit 2008 hebben gekozen voor een alomvattende en geïntegreerde EU-respons. We verwachten allemaal dat de aanneming van dit verslag leidt tot een concreet actieplan waarmee de diverse instrumenten voor rampenrespons geleidelijk op een meer geïntegreerde manier worden gecoördineerd.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik ben het eens met de ontwerpaanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad betreffende het opzetten

van een EU-structuur voor snelle respons bij natuurrampen. De lessen die we hebben getrokken uit Haïti laten duidelijk zien dat er nieuwe hervormingen nodig zijn voor de reactiecapaciteit van de EU bij rampen. In mijn advies over "een communautaire aanpak van de preventie van natuurrampen en door de mens veroorzaakte rampen" had ik dat trouwens al gesteld.

Een snelle en efficiënte respons in noodsituaties is van fundamenteel belang om te zorgen voor solidariteit van de EU met lidstaten of derde landen en vereist een sterke politieke wil van de verschillende besluitvormende instanties.

Ik erken de inspanningen die zijn verricht om de samenhang en coördinatie te versterken tussen civiele bescherming en de verschillende dimensies van humanitaire hulpverlening. Voor het opzetten van een Europese civiele beschermingsmacht dienen er echter flinke stappen vooruit te worden gezet, zoals ik ook al heb gezegd in mijn advies over "een communautaire aanpak van de preventie van natuurrampen en door de mens veroorzaakte rampen". Ik ben het eens met de rapporteur dat het tijd is op dit terrein meer vooruitgang te boeken, in het bijzonder door concrete voorstellen in het verslag-Barnier in praktijk te brengen.

Aldo Patriciello (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik ben het eens met de rapporteur, mevrouw Zanicchi, die van mening is dat het hoog tijd is om het politieke belang te onderkennen van de versterking van het EU-reactievermogen op rampen en dat alle middelen om dit doel te bereiken moeten worden ingezet. Daarnaast ben ik het met haar eens dat de bemoedigende resultaten van de voorbereidende actie van 2008 nader moeten worden bestudeerd en dat het idee van een vrijwillige bundeling van op afroep beschikbare middelen van de lidstaten die direct voor EU-operaties kunnen worden ingezet, verder moet worden ontwikkeld.

In dit verband wil de rapporteur de Raad en de Commissie nogmaals wijzen op de volgende aanbeveling uit het verslag-Barnier: "Alleen door middel van preventief optreden en bundeling van bestaande middelen kan een Europese civiele beschermingsmacht tot stand worden gebracht".

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor dit verslag gestemd, daar ik het ermee eens ben dat het essentieel is inspanningen te verrichten en maatregelen te nemen teneinde het reactievermogen van de EU bij rampen te versterken en efficiënter, beter gecoördineerd en zichtbaarder te maken.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) De toename in de afgelopen jaren van het aantal grote (natuurlijke en door de mens veroorzaakte) rampen buiten de Europese Unie heeft de roep luider doen klinken om de doeltreffendheid van het bestaande reactievermogen van de EU op rampen te verbeteren. Hoewel het reactievermogen van de EU op rampen sinds de totstandkoming van het communautaire mechanisme voor civiele bescherming in 2001 een voortdurende ontwikkeling heeft doorgemaakt, is de rapporteur van mening dat er veel meer moet worden gedaan om een gecoördineerde, samenhangende en zichtbare EU-respons te waarborgen. Deze noodzaak van een meer samenhangende respons werd eveneens benadrukt in de meest recente mededeling van de Commissie over "versterking van het EU-reactievermogen op rampen" van maart 2008. Deze mededeling zou een eerste stap vormen in de richting van een alomvattende en geïntegreerde EU-respons. Zij omvatte onder meer een actieplan met een aantal concrete maatregelen om geleidelijk tot een beter geïntegreerde coördinatie te komen tussen de diverse

instrumenten voor rampenrespons. Vandaag hebben we de respons van het Parlement op dat probleem.

Bart Staes (Verts/ALE), *schriftelijk*. – Nu door de klimaatverandering het aantal rampen met ernstige humanitaire, economische en milieuschade tot gevolg, wereldwijd toeneemt, is het noodzakelijk dat de Europese Unie snel kan reageren. De oprichting van een Europese civiele beschermingsmacht biedt een duidelijke structuur voor deze snelle respons. Na de aardbeving in Haïti zijn lessen getrokken om de doeltreffendheid, coördinatie en zichtbaarheid van de Unie te vergroten. Ik ben daarom voorstander van het samenbrengen van civiele bescherming en humanitaire hulp in de portefeuille van één enkele commissaris. Daarnaast geloof ik dat humanitaire hulpoperaties waar mogelijk steeds onder de coördinerende paraplu van de VN moeten worden uitgevoerd.

In dit verslag wordt de Commissie opgeroepen om samen met de nationale regeringen, de lokale autoriteiten en maatschappelijke organisaties in de getroffen gebieden programma's op te zetten om lokale gemeenschappen zelf in staat te stellen aan rampenpreventie en rampenbeheersing te doen. De inzet van militaire en civiele defensiemiddelen bij rampen mag slechts als uiterste maatregel worden gebruikt.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De lijst van natuurrampen en door de mens veroorzaakte rampen is de laatste tijd steeds langer geworden. Dat geldt niet alleen voor het aantal rampen maar ook voor de intensiteit en omvang van de rampen en de menselijke, sociaaleconomische en milieugevolgen. Daarom dient de Europese Unie zich te herbezinnen op haar responsstrategie op het vlak van preventie, beheer en bijstand, zodat die activiteiten op operationeel vlak beter gecoördineerd en efficiënter zijn.

Het verheugt mij dat dit verslag is aangenomen. In het verslag wordt de ramp in Haïti als casestudy gebruikt en gevraagd om de oprichting van een Europese civiele beschermingsmacht die voor synergetische effecten kan zorgen tussen de lidstaten en de Europese instanties, zodat er preventiemaatregelen kunnen worden genomen en derde landen bijstand kan worden verleend, in het bijzonder ontwikkelingslanden die door een ramp zijn getroffen. Dit humanitaire initiatief is een blijk van de concrete solidariteit van de Europese Unie ten opzichte van derde landen.

Ik vind het echter uiterst belangrijk dat dit initiatief ook gebruikt kan worden voor de coördinatie en het beheer van rampen die in de Europese Unie plaatsvinden. Ik herinner hierbij aan de ramp die in februari dit jaar het eiland Madeira heeft geteisterd. Daarom is het opzetten van deze civiele beschermingsmacht, samen met het optimaliseren van de bestaande middelen, volgens mij essentieel.

Verslag-Swinburne (A7-0326/2010)

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Het werk op het gebied van de financiële regelgeving gaat verder. Ik heb voor dit initiatiefverslag van het Europees Parlement gestemd dat wil dat alle financiële producten onder het toezicht van de marktautoriteiten komen te vallen. Het gebrek aan transparantie ondermijnt de efficiëntie van de markt en heeft de financiële crisis verergerd. De richtlijn betreffende markten voor financiële instrumenten was bedoeld om een verlegging van de handel naar beter gereguleerde en transparantere handelsplatformen te helpen bewerkstellingen. Teneinde gehoor te geven aan de conclusies van de G20 van 20 september 2009 in Pittsburgh, wil dit verslag ervoor zorgen dat "alle gestandaardiseerde OTC-derivatencontracten op beurzen of elektronische handelsplatformen [...] worden verhandeld".

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Sinds de inwerkingtreding van de richtlijn betreffende markten voor financiële instrumenten (MiFID) hebben de Europese financiële markten ongekende veranderingen ondergaan, zowel ten gevolge van de richtlijn als van externe factoren die verband houden met de crisis. Dat heeft ertoe geleid dat de gewenste effecten van de regelgeving zijn uitgebleven. De tenuitvoerlegging van de MiFID heeft een fragmentatie van de markten veroorzaakt, wat een exponentiële groei van hoogfrequente handelsstrategieën in de hand heeft gewerkt. De markt is echter voor het plaatsen van grote orders overgegaan op het gebruik van niet-gereguleerde handelsplatformen (dark pools), waarbij via door brokers opgezette particuliere netwerken (BCN's) orders worden afgehandeld door gebruik te maken van de ontheffingen in de richtlijn voor dit soort niet-transparante transacties (dark-pooltransacties), die daarvoor werden uitgevoerd via gereguleerde markten. Voor deze technologische ontwikkelingen moeten regels worden toegepast die doeltreffende regelgeving en transparantie kunnen waarborgen ter vermindering van systeemrisico's die de algehele werking van de markten in gevaar zouden brengen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Het Europees Parlement blijft maar verslagen aannemen over deelaspecten van de financiële regelgeving zonder ooit tot de kern van de zaak door te dringen. Het is natuurlijk beter dat er enige regelgeving bestaat voor de financiële transacties van particuliere makelaars en/of financiële instellingen, maar dat is niet de kern van de zaak.

Het verslag beperkt zich slechts tot het bepleiten van meer regelgeving voor de handelsplatformen door te wijzen op de noodzaak "de transparantie en de veiligheid binnen de markten voor financiële instrumenten te vergroten" en de regelgeving voor de multilaterale handelsplatformen die "billijkheidshalve" vergelijkbaar moet zijn met die van de gereguleerde markten.

De kernkwestie waar het hier omgaat is dat hetzelfde systeem van speculatie gewoon voortgaat en alleen de vorm van die speculatie wordt gereguleerd en niet het belangrijkste onderdeel, de inhoud van de speculatie.

Wij zullen daarentegen blijven pleiten voor het einde van de derivatenmarkt en belastingparadijzen en voor een doeltreffende controle van de financiële sector door de politiek en niet omgekeerd. Zolang dat niet het geval is gaan dit soort maatregelen niet verder dan cosmetische ingrepen.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb voor dit verslag gestemd. Het ziet ernaar uit dat de door de inwerkingtreding van de richtlijn markten voor financiële instrumenten (MiFID) ontstane concurrentie vooral heeft geleid tot de fragmentatie van de markt, wat op haar beurt weer heeft geleid tot een explosieve toename van HFT-strategieën. Bij regelgeving dient te worden meegewogen dat deze technologische ontwikkelingen passende wettelijke voorschriften vergen, opdat zij niet door de mazen van het regelgevingsnetwerk vallen en systeemrisico's met zich meebrengen voor de algehele marktwerking.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Na de recente inwerkingtreding van de richtlijn betreffende de markten voor financiële instrumenten (MiFID) hebben de Europese financiële markten grote veranderingen ondergaan, zowel ten gevolge van de richtlijn als van andere, met de crisis verbonden factoren. Daardoor zijn de gewenste effecten van de goedkeuring van de MiFID uitgebleven. De markt is echter voor het plaatsen van grote orders overgegaan op het gebruik van niet-gereguleerde handelsplatformen (dark pools), waarbij via door brokers opgezette particuliere netwerken (BCN's) orders worden afgehandeld door

gebruik te maken van de ontheffingen in de richtlijn voor dit soort niet-transparante transacties (dark-pooltransacties), die daarvoor werden uitgevoerd via geregelende markten. Voor deze technologische ontwikkelingen moeten regels worden toegepast die doeltreffende regelgeving en transparantie kunnen waarborgen om te vermijden dat er opnieuw systeemrisico's ontstaan die de algehele werking van de markten in gevaar zouden brengen.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) De kosten van het verwerven van gegevens zijn in Europa veel te hoog. Soms zijn ze zelfs tien keer zo hoog als in de VS. Het verslag bevat een aantal zinnige voorstellen voor het reduceren van deze en andere kosten. Ik vrees echter dat de rapporteur het bij het verkeerde eind heeft waar zij voorstelt om deze kostenbesparing via tal van aanvullende voorschriften te realiseren. Het gevaar bestaat dat hiermee slechts een nieuwe bureaucratische drempel voor de oude in de plaats komt. Daarom heb ik mij van stemming onthouden.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor verslag A7-0326/2010 gestemd gezien de huidige situatie op de Europese kapitaalmarkten, die een periode van weergaloze ongelijke verandering doormaken ten gevolge van de technologische vooruitgang. De invoering van de MiFID, die de concurrentie tussen de handelsplatformen op het stuk van de orderuitvoering stimuleert, heeft ervoor gezorgd dat het prijsvormingsproces efficiënter verloopt en dat de belegger meer keuze heeft. De fragmentatie van de markt heeft echter geleid tot een gebrekkige posttransactionele transparantie van OTC-transacties, zodat een doeltreffendere regelgeving voor geconsolideerde posttransactionele informatie nodig is. Ik vind dat regelgevers ervoor moeten zorgen dat zij te allen tijde inzicht hebben in de orderportefeuille om zich een beeld van de marktdynamiek en de betrokkenheid van de deelnemers te vormen. De weerslag van nieuwe technologie en de komst van nieuwe marktdeelnemers hebben geleid tot kortere transactietijden en een stijgende rechtstreekse toegang van klanten van de leden van handelsplatformen. Hoewel de inwerkingtreding van de MiFID heeft geleid tot innovatie, ziet het er naar uit dat deze ook heeft bijgedragen aan de fragmentatie van de markt. Ik heb voor het verslag gestemd omdat ik vind dat deze technologische ontwikkelingen passende wettelijke voorschriften vergen, opdat zij geen systeemrisico's met zich meebrengen voor de algehele marktwerking.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik ben het eens met het verzoek aan de Commissie de marktinfrastructuur op alle handelsplatformen en in alle clearingsystemen te versterken, zodat zij dankzij meer transparantie, een groter weerstandsvermogen en beter regelgevingstoezicht op het totale handelsgebeuren aan toekomstige risico's het hoofd kunnen bieden. Daarom heb ik voor de resolutie van het Europees Parlement gestemd daar ik ermee instem dat:

- de multilaterale handelsplatformen onder hetzelfde niveau van toezicht vallen en derhalve op vergelijkbare wijze zijn gereguleerd;
- beleggingsfirma's die vermogensbeheersdiensten aanbieden en optreden als vermogensbeheerder op een optimale uitvoering moeten kunnen rekenen door de beleggingsfirma's;
- de Commissie onderzoek doet naar de effecten van het vaststellen van een minimale orderomvang voor alle niet-transparante transacties (dark-pooltransacties);
- bedrijven die van hoogfrequente handelsstrategieën (HFT) gebruik maken, worden gereguleerd om ervoor te zorgen dat ze over gedegen systemen en controles beschikken

waarbij de door hen gebruikte algoritmen voortdurend aan de regelgeving moeten worden getoetst.

Aldo Patriciello (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik geef mijn volledige steun aan de rapporteur, mevrouw Swinburne, en aan haar opmerking dat het stimuleren van de concurrentie tussen de handelsplatformen op het stuk van de orderuitvoering ertoe heeft geleid dat de belegger meer keuze heeft, de transactiekosten gedaald zijn en het prijsvormingsproces efficiënter verloopt. Momenteel opereren in de EU 136 MTF's die samen met de primaire beurzen de georganiseerde handelsplatformen vormen.

Deze georganiseerde handelsplatformen nemen 60 procent van het handelsvolume voor hun rekening, terwijl het overige deel wordt verricht door broker-dealers, hetgeen wordt aangeduid als OTC (*over the counter* – buitenbeurshandel). De bilaterale transacties, waarbij de klant aan de makelaar een order geeft en deze een passend aanbod doet, geschieden niet langer vooral mondeling, maar voornamelijk via elektronische middelen. Hoewel voor OTC-transacties per definitie geen pretransactionele transparantie vereist is, bestaat er uit hoofde van de MiFID-voorschriften een meldingsplicht.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik ben het ermee eens dat de Commissie onderzoek doet naar de effecten van het vaststellen van een minimale orderomvang voor de dark-pooltransacties (niet-transparante transacties) en naar de vraag of dit strikt kan worden nageleefd om daarmee ten behoeve van een correcte prijsvorming een adequate transactiestroom op de transparante handelsplatformen te handhaven.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Het ziet het ernaar dat de door de inwerkingtreding van de MiFID ontstane concurrentie vooral heeft geleid tot de fragmentatie van de markt, die op haar beurt weer heeft geleid tot een explosieve toename van HFT-strategieën. Bij regelgeving dient rekening te worden gehouden met het feit dat deze technologische ontwikkelingen passende wettelijke voorschriften vergen, opdat zij niet door de mazen van het regelgevingsnetwerk vallen en systeemrisico's met zich meebrengen voor de algehele marktwerking. Dat is, samengevat, het voorstel in de vandaag door het EP aangenomen tekst.

Peter Skinner (S&D), *schriftelijk*. – (EN) In dit initiatiefverslag wordt het kader geschetst voor de discussie over MiFID, waarmee de OTC-richtlijn, de oprichting van de EAEM en natuurlijk EMIR in verband staan. Zelfs uit de naam van dit verslag kan de aard van de noodzakelijke, maar vaak ingewikkelde, veranderingen in de regelgeving worden opgemaakt.

Ongereguleerde markten zijn in staat gesteld om ongefilterde gesponsorde toegang te verkrijgen tot officiële handelsplatformen. Hierin moet verandering komen.

Ik ben het ook eens met de rapporteur dat de pre- en posttransactionele transparantie moet worden verbeterd, en vooral dat de posttransactionele gegevens over niet-aandelengerelateerde producten in een eenvoudig te consolideren vorm moeten worden verstrekt.

Het is van essentieel belang dat de marktdynamiek wordt begrepen en dat regelgevers worden voorzien van instrumenten plus informatie/gegevens.

Angelika Werthmann (NI), *schriftelijk*. – (DE) Banken, beurzen en fondsen ontwikkelen in zo'n vliegende vaart nieuwe financiële producten en handelspraktijken, dat de richtlijn betreffende markten voor financiële instrumenten inmiddels alweer achterhaald is. De

transparantievoorschriften dienen ook te gaan gelden voor de interne afhandelingsystemen van banken en de uitzonderingen moeten ingeperkt worden, zodat financiële instellingen en producten zich niet aan effectief toezicht kunnen onttrekken.

De openbaarmaking van handelsgegevens voorafgaand aan en volgend op transacties, zoals tot nu toe alleen voor aandelen is voorgeschreven, dient ook van toepassing te worden op leningen, centraal verrekende derivaten, gestructureerde producten, fondsen en certificaten, waardoor de doelmatigheid en transparantie van het prijsvormingsproces groter worden.

Verslag-Gomes (A7-0349/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor dit verslag gestemd, daar ik het essentieel vind dat de EU zich voorbereidt op chemische, biologische, radiologische en nucleaire (CBRN)-risico's die een nieuwe dimensie verlenen aan mogelijke terroristische aanslagen, ongevallen en natuurrampen, omdat zij geen grenzen kennen en zeer vele slachtoffers met zich mee zouden brengen. De reactie van de EU op dit gevaar moet zich niet beperken tot interventieprogramma's achteraf, maar moet ruim van tevoren worden geprogrammeerd met het hanteren, de opslag, de beperking van de toegang en de controle van dergelijk materiaal. Voorts vind ik het essentieel dat voor een interventie achteraf een grootschalige samenwerking tussen de verschillende instanties van een lidstaat (civiele bescherming, leger, politie, enzovoorts) wordt opgezet, alsmede tussen de verschillende nationale autoriteiten van de afzonderlijke lidstaten en de Europese instanties; met andere woorden er is een alomvattende en gecoördineerde aanpak nodig. De Commissie heeft in juni 2009 het CBRN-actieplan van de EU ingediend. Het heeft een looptijd van drie jaar (2010-2012) en is als volgt onderverdeeld: preventie, detectie, paraatheid en reactie. Het erkennen van het belang van elk van deze stadia bij de omgang met CBRN-materiaal is volgens mij cruciaal om te kunnen zorgen voor de correcte uitvoering van studies ter beoordeling van de risico's, reacties en tegenmaatregelen.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb voor deze belangrijke resolutie gestemd omdat het hoog tijd is om aandacht te besteden aan chemische, biologische, radiologische en nucleaire (CBRN)-risico's die een nieuwe dimensie verlenen aan mogelijke terroristische aanslagen, ongevallen, natuurrampen en/of pandemieën, omdat zij geen grenzen kennen en zeer vele slachtoffers met zich mee zouden brengen. We moeten dergelijke materialen, de behoorlijke opslag, de beperking van de toegang, de controle, enzovoorts, vanaf het begin hanteren en niet slechts interventieprogramma's achteraf creëren. Tegelijkertijd is voor interventie achteraf een grootschalige samenwerking tussen verschillende nationale instanties binnen een lidstaat noodzakelijk. Daarom dient het CBRN-actieplan de efficiënte interactie van nationale en EU-initiatieven bij het aanpakken van CBRN-risico's en het voorbereiden van de noodzakelijke reactie te waarborgen.

Aangezien CBRN-ongevallen of -aanvallen ernstige risico's voor de veiligheid van de bevolking van de Europese Unie met zich meebrengen en de cruciale infrastructuur en de normale werking van de samenleving in een of meerdere lidstaten van de EU kunnen ontwrichten, omdat zij geen grenzen kennen, steun ik de resolutie van het Europees Parlement die een beroep doet op de Raad en de Commissie om het actieplan snel te herzien en te verbeteren volgens de aanbevelingen in dit verslag, alsmede te zorgen voor een spoedige tenuitvoerlegging ervan.

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Chemische, biologische, radiologische en nucleaire risico's (CBRN) zijn een nieuwe uitdaging voor de samenleving en een nieuwe

basis voor mogelijke terroristische aanvallen, ongelukken, natuurrampen of pandemieën. Via deze weg verwelkom ik het verslag van mevrouw Gomes, omdat wij hiermee de basis kunnen leggen voor een adequaat reactiemechanisme voor rampen. We moeten bij het beoordelen van het CBRN-actieplan van de EU ook rekening houden met de suggesties van het Parlement, die als doel hebben een verbetering aan te brengen op de belangrijkste terreinen, waardoor de veiligheid bij dergelijke risico's wordt vergroot. Ook ik ben van mening dat het essentieel is om beste praktijken uit te wisselen tussen de landen die een expertisenetwerk hebben ontwikkeld in het beoordelen, voorkomen, opsporen, communiceren van en reageren op CBRN-risico's.

Ik ben van mening dat het belangrijk is om de noodzaak te onderstrepen van een goed beheerde reserve, om te zorgen dat de nodige reactiemiddelen volledig functioneel, gangbaar en up-to-date zijn, of het nu gaat om medische uitrusting of andere bruikbare uitrusting. Daarom heb ik voor dit verslag gestemd.

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Chemische, biologische, radiologische en nucleaire rampen, of zij nu door een ongeval of een terroristische aanval worden veroorzaakt, vormen een ernstige bedreiging voor de veiligheid en de gezondheid van de inwoners van de EU en tevens een oorzaak van milieuvervuiling en -verontreiniging. Hoewel het aantal incidenten in verband met CBRN-materiaal in de EU tot dusver betrekkelijk gering is geweest en te wijten was aan industriële ongevallen of de toename en wereldwijde verspreiding van gevaarlijke pathogene stoffen, blijft er een risico bestaan op CBRN-rampen, of zij nu per ongeluk of opzettelijk zijn veroorzaakt. Ik heb voor dit verslag gestemd omdat ik het eens ben met het standpunt van de rapporteur dat het door de Europese Commissie voorgestelde CBRN-actieplan, dat moet leiden tot de doeltreffende interactie van nationale en EU-initiatieven bij de aanpak van CBRN-risico's en de voorbereiding van de nodige reacties, de risico's onderschat, die niet beperkt blijven tot het grondgebied van de Europese Unie. Ik ben daarom van mening dat ook de internationale CBRN-risico's in het CBRN-actieplan moeten worden opgenomen en beoordeeld, en dat preventieve maatregelen een internationale dimensie moeten hebben, met bijzondere aandacht voor de tenuitvoerlegging van internationale overeenkomsten op het gebied van nucleaire en chemische wapens.

Carlos Coelho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het is essentieel een efficiënt actieplan goed te keuren om de bestaande permanente risico's op chemische, biologische, radiologische en nucleaire (CBRN)-rampen in de EU het hoofd te bieden. Deze risico's – ongevallen of opzet – vormen een ernstige bedreiging, met mogelijk omvangrijke en verwoestende effecten, voor de veiligheid, het welzijn en de gezondheid van Europese burgers, het milieu, het cultureel erfgoed en de basisinfrastructuur. Gelukkig zijn er tot nu toe weinig ongevallen, met inbegrip van terroristische aanslagen, met CBRN-materiaal geweest.

Dit actieplan toont de noodzaak aan van een alomvattende en grensoverschrijdende aanpak, omdat de effecten van een CBRN-ramp geen grenzen kennen. Het plan moet uit de volgende onderdelen bestaan: preventie, detectie, paraatheid en reactie. Het moet een efficiënte interactie van nationale en EU-initiatieven waarborgen bij het aanpakken van CBRN-risico's en bij het voorbereiden van de reactie en het beperken van de gevolgen. Net als de rapporteur, mevrouw Gomes, koester ik geen enkele twijfel ten aanzien van de noodzaak een EU-actieplan goed te keuren. Ik vind het echter jammer dat de Commissie niet ambitieuzer is geweest, want het voorgestelde actieplan is op een aantal punten zwak en onsamenhangend.

Cornelis de Jong (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EN) Hoewel ik het met het grootste deel van het verslag-Gomes eens was, heb ik hiertegen gestemd omdat het te veel gericht is op de EU-coördinatie van de civiel-militaire samenwerking. De lidstaten dienen de militaire bevoegdheden te behouden en deze moeten niet in handen komen van de EU en de Commissie. Ik heb in het geval van CBRN geen moeite met een samenwerking tussen de lidstaten op voet van gelijkheid – en in het geval van een milieuramp als gevolg van een dergelijk voorval is dit van essentieel belang – maar ik heb er grote moeite mee dat het verslag mogelijk de deur openzet voor militarisering van de EU.

Ioan Enciu (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat ik van mening ben dat het efficiënte maatregelen voorstelt op het gebied van voorkoming, bestrijding en beheersing van chemische, biologische, radiologische en nucleaire rampen (CBRN). Het is zeer belangrijk dat dit verslag het idee bevordert van een snel reactiemechanisme in het geval van een CBRN-ramp in een van de lidstaten. Ook van belang is het dat dit mechanisme zich baseert op een solidaire respons van alle EU-lidstaten. Net zo belangrijk is het feit, dat het door het Parlement aangenomen verslag de suggestie geeft dat er gemengde Europese snelle reactieteams kunnen worden gecreëerd, bestaande uit militairen, politiemensen en medisch personeel, om een efficiënte respons te geven in het geval van chemische, biologische, radiologische of nucleaire rampen.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Dankzij de compromissen die de schaduwrapporteur van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten), mevrouw Hankiss, heeft weten te bereiken, is het verslag dat we vandaag hebben aangenomen, duidelijk breder en evenwichtiger geworden. De chemische, biologische, radioactieve en nucleaire (CBRN)-beveiliging heeft nu een aanzienlijke prioriteit gekregen, die zich niet beperkt tot de preventie van ongevallen en een adequate reactie op natuurrampen maar zich uitstrekt tot de huidige concrete dreiging van terroristische aanslagen met dergelijk materiaal. We hebben steeds meer te kampen met wijdverbreide niet-conventionele dreigingen. Europa dient in verband met die dreigingen een adequate strategie voor preventie, detectie en bescherming te ontwikkelen, zodat het de veiligheid en de gezondheid van de Europeanen kan waarborgen. Dat is de weg die de Commissie dient in te slaan en ik stem dus voor.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Chemische, biologische, radiologische en nucleaire (CBRN)-risico's verlenen een nieuwe dimensie aan terroristische aanslagen, ongevallen, natuurrampen en pandemieën, omdat zij geen grenzen kennen en zeer vele slachtoffers met zich mee zouden brengen. Het CBRN-actieplan van de EU is door de Commissie in juni 2009 ingediend en door de Raad in november van datzelfde jaar gewijzigd. Het plan zal in drie jaar (2010-2012) ten uitvoer worden gelegd en is in vier delen onderverdeeld: preventie, detectie, paraatheid en reactie. De door de Raad ingevoerde wijzigingen hebben het actieplan en het bindende karakter van de geplande maatregelen echter afgezwakt, evenals als het toezicht op en de controle van de tenuitvoerlegging ervan. Ik ben dan ook verheugd over de aanneming van dit verslag, aangezien het de positie van de Commissie op het gebied van de regelgeving versterkt. Alleen op die manier kunnen mijns inziens de bestaande lacunes in de maatregelen van de lidstaten op dit terrein worden gedicht.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Als er echte bezorgdheid bestond over de chemische, biologische, radiologische en nucleaire (CBRN)-beveiliging zouden bepaalde EU-landen niet vasthouden aan hun zeer omvangrijke kernwapenarsenaal, dat bij militaire aanvallen kan worden ingezet, en zou er evenmin worden toegestaan dat er nog steeds Amerikaanse kernwapens in verschillende Europese landen zijn gestationeerd. Dat laatste

staat volledig haaks op een van de drie pijlers van het Non-proliferatieverdrag (NPT), dat zogenaamd verdedigd wordt.

In het verslag staat geen enkele verwijzing naar bijvoorbeeld het recente besluit van het Verenigd Koninkrijk om nucleaire technologie te verkopen aan India, dat het NPT-Verdrag niet heeft ondertekend, en het besluit van Frankrijk en Duitsland om onder het mom van het "rationaliseren van de kosten" samen te werken bij het onderhoud van hun kernwapenarsenalen. Voorts wordt er in het verslag ook niets gezegd over de steun van de belangrijkste landen in de EU en de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) voor het installeren van antiraketsystemen in Europa en het NAVO-besluit voort te blijven bestaan als "nucleair bondgenootschap".

We beleven nu een tijd dat de crisis van het kapitalisme zich verder verdiept en uit dit verslag blijkt dat niet intentieverklaringen tellen maar concrete daden. Die daden laten zien dat het militarisme nog steeds een hulpmiddel is voor de kapitalistische mondialisering van de economie.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EN) Stemverklaring met betrekking tot het verslag-Gomes "Aanscherping van de chemische, biologische, radiologische en nucleaire beveiliging in de Europese Unie – een CBRN-actieplan voor de EU" (A7-0349/2010). Hoewel ik het met het grootste deel van het verslag-Gomes eens was, heb ik hiertegen gestemd omdat het te veel gericht is op de EU-coördinatie van de civiel-militaire samenwerking. De lidstaten dienen de militaire bevoegdheden te behouden en deze moeten niet in handen komen van de EU en de Commissie. Ik heb in het geval van CBRN geen moeite met een samenwerking tussen de lidstaten op voet van gelijkheid – en in het geval van een milieuramp als gevolg van een dergelijk voorval is dit van essentieel belang – maar ik heb er grote moeite mee dat het verslag mogelijk de deur openzet voor militarisering van de EU.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Chemische, biologische, radiologische en nucleaire (CBRN)-risico's verlenen een nieuwe dimensie aan mogelijke terroristische aanvallen, ongevallen, natuurrampen en/of pandemieën, omdat zij geen grenzen kennen en zeer vele slachtoffers met zich mee zouden brengen. Een adequate reactie op een dergelijk gevaar omvat niet alleen interventieprogramma's achteraf, maar begint veel vroeger met het hanteren, de behoorlijke opslag, de beperking van de toegang, de controle, enzovoorts, van dergelijk materiaal. Tegelijkertijd is voor een interventie achteraf een grootschalige samenwerking tussen verschillende nationale instanties binnen een lidstaat noodzakelijk (burgerbescherming, leger, wetshandavingsinstanties, enzovoorts), alsmede tussen de nationale autoriteiten van de afzonderlijke lidstaten en EU-instanties. Derhalve is een op alle risico's afgestemde, gecoördineerde aanpak nodig. Ik heb voor dit verslag gestemd, omdat hierin een dergelijke gecoördineerde aanpak wordt beschreven.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) We moeten ons inderdaad beschermen tegen het kwaadaardige gebruik van chemische, biologische, radiologische en nucleaire producten, materialen en organismen. Maar we moeten echter vooral oppassen met het dagelijks gebruik van deze producten. Deze tekst laat zich helemaal niet uit over de evenwel noodzakelijke afbouw van kernenergie en dat terwijl kernenergie op dit moment een ernstige bedreiging voor onze medeburgers vormt. Wat betreft het terrorisme, waar dit verslag om draait, waarom wordt aan de NAVO, de organisatie die de grootste bedreiging voor de wereldvrede vormt, gevraagd dit aan te pakken? Er zijn zo veel inconsistenties dat het voor mij onmogelijk is om voor deze tekst stemmen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik denk dat de EU voorbereid moet zijn om te kunnen reageren op elke aanslag of elk ongeluk waardoor de veiligheid en gezondheid van haar burgers in gevaar zou komen. Daarom is het actieplan voor chemische, biologische, radiologische en nucleaire (CBRN)-risico's noodzakelijk voor de preventie van of de reactie op elke vorm van dreiging of ongeval in verband met deze risico's op het grondgebied van de EU. Op dit moment bestaan er verschillende soorten dreigingen, waardoor dit zo'n ingewikkelde materie is. Nu is er voor die risico's een zelfstandig en adequaat mechanisme om de meest uiteenlopende situaties het hoofd te bieden. Dat is de reden waarom ik het verslag heb gesteund.

Louis Michel (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Chemische, biologische, radiologische en nucleaire (CBRN)-risico's verlenen een nieuwe dimensie aan mogelijke terroristische aanvallen, ongevallen, natuurrampen en/of pandemieën, omdat zij geen grenzen kennen en zeer vele slachtoffers met zich mee zouden brengen. Een adequate reactie op een dergelijk gevaar dient voorzien te zijn vanaf de fase van het hanteren, de behoorlijke opslag, de beperking van de toegang, de controle van dergelijk materiaal. Tegelijkertijd is voor een interventie achteraf een grootschalige samenwerking tussen verschillende nationale instanties binnen een lidstaat noodzakelijk, alsmede tussen de nationale autoriteiten van de afzonderlijke lidstaten en EU-instanties. Het is zeer belangrijk het non-proliferatiestelsel en de ontwapening te ondersteunen door middel van een wereldwijde en volledige tenuitvoerlegging van alle verdragen op dat gebied.

Tevens is het van belang het risico op proliferatie door terroristen aan te pakken. Bovendien is het raadzaam met spoed een Europees mechanisme voor de reactie op crisissituaties in te richten, waar civiele en militaire middelen worden gecoördineerd om ervoor te zorgen dat de EU snel op een CBRN-ramp kan reageren. Tot slot dienen er Europese normen op het gebied van kwaliteit en veiligheid te worden opgesteld.

Alexander Mirsky (S&D), *schriftelijk*. – (LV) Ik heb vóór gestemd, omdat het op dit moment helaas zo is dat wanneer er geen verbetering optreedt in de chemische, biologische, radiologische en nucleaire beveiliging, de Europese Unie zich niet ten volle bewust zal zijn van de mogelijke gevolgen. Dit verslag is een bescheiden memorandum van toelichting, geen actieplan. Voor de opstelling van een volwaardig stuk over nucleaire veiligheid is de medewerking nodig van specialisten met uitgebreide ervaring met kernenergie en het gebruik van kerntechnologie. Dat kan meerdere jaren vergen, maar het moet wel gedaan worden. De Europese Unie, en het Europees Parlement in het bijzonder, kan niet geheel zelf een dergelijke stuk opstellen. Ik heb voor gestemd, maar zie dit verslag als slechts de epiloog van het boek over nucleaire veiligheid in de EU. Ik hoop dat het werk aan het boek zelf zeer binnenkort zal beginnen.

Andreas Mølzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) De veiligheid van de burgerbevolking bij incidenten van chemische, biologische, radiologische of nucleaire aard is een zaak van het grootste gewicht en alle initiatieven in deze richting zijn dan ook welkom. Helaas krijg ik bij dit verslag het gevoel dat men de strijd aan wil binden met een soort van terreur die in deze hooggeorganiseerde vorm gelukkig niet in Europa voorkomt. Men wil dus paniek blijven zaaien om vervolgens een bepaald beleid door te kunnen drukken. Daar komt bij dat het verslag zich hoofdzakelijk met het thema van de solidariteit bezig lijkt te houden. Ik denk dat het op een bepaald moment wel genoeg is met de terreurbestrijding, net zo goed als met de solidariteit, en daarom heb ik mij van stemming over dit verslag onthouden.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb gestemd voor het verbeteren van de chemische, biologische, radiologische en nucleaire veiligheid in de Europese Unie, en het doet mij bijzonder veel plezier dat ik bij de behandeling van dit onderwerp heb mogen fungeren als schaduwrapporteur. Hoewel het voorkomen van rampen en de bescherming van de burgers tegen rampen veroorzaakt door de genoemde stoffen taken zijn die vallen onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten, hebben we toch behoefte aan een gezamenlijke aanpak. Deze mededeling van de Europese Commissie is een stap in de richting van een gemeenschappelijk actieplan met als doel de bescherming van de inwoners van de EU tegen diverse rampen. We leven in roerige tijden, en niet alleen onverantwoordelijk menselijk handelen en ongevallen, maar ook opzettelijke handelingen kunnen gevaar opleveren. Dit onderwerp is bijzonder relevant voor mijn eigen land, Litouwen, dat zich omringd weet door chemische en nucleaire gevaren. Ten eerste liggen op de bodem van de Oostzee nog chemische wapens uit de Tweede Wereldoorlog, en ten tweede zijn er plannen om vlak bij de Litouwse grens twee kerncentrales te bouwen. We moeten de situatie en de huidige veiligheidsnormen beoordelen en bepalen of ze nog voldoen aan onze huidige behoeften. Alleen door de huidige situatie te beoordelen kunnen we vaststellen of we nieuwe veiligheidsnormen nodig hebben. Dit beoordelings- en normgevend kader moet dermate flexibel zijn dat het kan worden aangepast aan veranderende technologieën die ons leven niet alleen gemakkelijker kunnen maken maar ook een dodelijk wapen kunnen blijken wanneer zij in handen van terroristen vallen. Anderzijds mag het bieden van veiligheid geen reden of excuus vormen om de bescherming van de burgers te centraliseren. De instelling van, en het houden van toezicht op de naleving van, gemeenschappelijke veiligheidsnormen zouden helpen om de veiligheid te vergroten. Maar we moeten in geen geval nieuwe instellingen of onnodig gecompliceerde procedures in het leven roepen.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb, in overeenstemming met het standpunt van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten), voor dit verslag inzake de aanscherping van de chemische, biologische, radiologische en nucleaire (CBRN)-beveiliging in de Europese Unie gestemd. Ik benadruk de noodzaak van een EU-aanpak voor de preventie en detectie van aanvallen en/of ongevallen, daar de dreiging van CBRN-risico's 'alomvattend' is en de aanscherping van de chemische, biologische, radiologische en nucleaire beveiliging noodzakelijk om terroristische aanvallen te voorkomen.

Ik waardeer het compromis dat de twee grootste fracties hebben weten te bereiken, zodat de verplichting voor alle chemische bedrijven om hoogrisicomateriaal te vervangen, onafhankelijk van de eraan verbonden risico's, is afgezwakt.

Aldo Patriciello (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik kan het alleen maar eens zijn met de rapporteur, mevrouw Gomes, en sluit mij volledig aan bij de doelstelling van het aangenomen CBRN-actieplan, te weten het waarborgen van de efficiënte interactie van nationale en EU-initiatieven bij het aanpakken van CBRN-risico's en het voorbereiden van de noodzakelijke reactie.

Toch ben ik van mening dat het aangenomen CBRN-actieplan van de EU zwak is en op een aantal punten weinig samenhang vertoont. Het is van cruciaal belang om te benadrukken dat een CBRN-actieplan een waardevolle gelegenheid biedt om de solidariteitsclausule in het Verdrag van Lissabon toe te passen. Helaas bevat het door de Raad aangenomen actieplan geen enkele verwijzing naar de solidariteitsclausule.

Rovana Plumb (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Chemische, biologische, radiologische en nucleaire risico's (CBRN) verlenen een nieuwe dimensie aan mogelijke terroristische aanvallen, ongevallen, natuurrampen en/of pandemieën, omdat zij geen grenzen kennen en zeer vele slachtoffers met zich mee zouden brengen. Een adequate reactie op een dergelijk gevaar omvat niet alleen interventieprogramma's achteraf, maar begint veel vroeger met het hanteren, de behoorlijke opslag, de beperking van de toegang, de controle, enzovoorts. Tegelijkertijd is voor een interventie achteraf een grootschalige samenwerking tussen verschillende nationale instanties binnen een lidstaat noodzakelijk (burgerbescherming, leger, wetshandhavingsinstanties, enzovoorts) alsmede tussen de nationale autoriteiten van de afzonderlijke lidstaten en EU-instanties. Derhalve is een op alle risico's afgestemde, gecoördineerde aanpak nodig.

Ik heb voor dit verslag gestemd omdat de Commissie en de Raad worden opgeroepen het actieplan snel te herzien en te consolideren volgens de verbeteringen in dit verslag, alsmede te zorgen voor een spoedige tenuitvoerlegging hiervan, gezien het feit dat CBRN-ongevallen of -aanslagen ernstige risico's voor de veiligheid van de bevolking van de Europese Unie met zich meebrengen en de cruciale infrastructuur en het normaal functioneren van de samenleving in een of meerdere lidstaten kunnen ontwrichten, omdat zij geen grenzen kennen.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Aanslagen met chemische, biologische, radiologische en nucleaire middelen (CBRN-aanslagen) vormen een ernstige bedreiging voor de veiligheid van de mensen die in de EU wonen. We moeten dus inzien dat er een doeltreffend actieplan dient te worden uitgewerkt om te verzekeren dat de benaderingen en initiatieven van de verschillende lidstaten en de EU inzake preventie, detectie, paraatheid en reactie op CBRN-incidenten goed op elkaar aansluiten.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Chemische, biologische, radiologische en nucleaire (CBRN)-risico's verlenen een nieuwe dimensie aan mogelijke terroristische aanvallen, ongevallen, natuurrampen en/of pandemieën, omdat zij geen grenzen kennen en zeer vele slachtoffers met zich mee zouden brengen. Een adequate reactie op een dergelijk gevaar omvat niet alleen interventieprogramma's achteraf, maar begint veel vroeger met het hanteren, de behoorlijke opslag, de beperking van de toegang, de controle, enzovoorts, van dergelijk materiaal. Tegelijkertijd is voor een interventie achteraf een grootschalige samenwerking tussen verschillende nationale instanties binnen een lidstaat noodzakelijk (burgerbescherming, leger, wetshandhavingsinstanties, enzovoorts) alsmede tussen de nationale autoriteiten van de afzonderlijke lidstaten en EU-instanties. Derhalve is een op alle risico's afgestemde, gecoördineerde aanpak nodig. Dat is wat we met het aannemen van dit verslag nastreven.

Verslag-Mănescu (A7-0280/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor dit verslag gestemd. Dit is in deze tijd van economische en financiële crisis volgens mij een heel belangrijk document. We moeten er inderdaad voor zorgen dat alle regio's in de Europese Unie zich harmonieus ontwikkelen. Ik ben het daarom eens met het idee om een driepartijenakkoord te bereiken tussen de EU, de lidstaten en de regio's. Het is van fundamenteel belang dat de verbindende infrastructuren gemoderniseerd worden. Ik sta achter investeringsplannen en ontwikkelingsprojecten die rekening houden met de specifieke eigenschappen van elke regio. Het is volgens mij een absolute noodzaak te blijven investeren in de infrastructuur van een groot aantal Europese regio's, zeker in het oosten en het zuiden. We moeten

proberen een evenwichtige horizontale benadering te vinden tussen de verschillende bestuursniveaus en de verschillende beleidsgebieden, en daarbij rekening houden met het feit dat er verschillen bestaan in de mate waarin het bestuur in de Europese regio's gedecentraliseerd is. Het bestuur van de regio's moet worden gemoderniseerd en herzien, en de Commissie kan daarbij goede technische bijstand verlenen. Dat is de enige manier om de doeltreffendheid van de investeringen vanuit de EU te verhogen. De procedures moeten vereenvoudigd worden en de structuurfondsen en middelen uit het cohesiefonds moeten voor alle belanghebbende partijen toegankelijk zijn. Op die manier verzekeren we dat alle maatschappelijke actoren kunnen participeren en dat de programma's, de instrumenten en het beleid van de EU ter plaatse op een efficiëntere wijze worden geïmplementeerd.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb voor deze belangrijke resolutie gestemd, aangezien het cohesiebeleid voornamelijk gedecentraliseerd ten uitvoer wordt gelegd op basis van subnationale autoriteiten die zich er verantwoordelijk voor stellen. Ik ben het ermee eens dat de multi-levelaanpak niet alleen verticaal moet worden toegepast, maar ook horizontaal tussen partijen die op hetzelfde niveau staan, in alle vormen van communautair beleid die onder gedeelde verantwoordelijkheid worden uitgevoerd, met inbegrip van het cohesiebeleid. Dit beleid speelt in het kader van de tenuitvoerlegging van bestuur op verschillende niveaus een voortrekkersrol als instrument ter verbetering van de kwaliteit van het besluitvormingsproces, via het actief bij het beleid betrekken van subnationale instanties vanaf de prelegislatieve fase van de debatten.

Ook moet worden benadrukt dat kredietaanvragen te ingewikkeld zijn en dat een buitensporig aantal controles eventuele begunstigen van het cohesiebeleid waarschijnlijk weerhouden van een doelmatige besteding van kredieten en het bereiken van een zo groot mogelijk effect. Daarom moet er zowel op EU-niveau als op regionaal en lokaal niveau voldoende overheids capaciteit bestaan om de toegevoegde waarde van het cohesiebeleid te vergroten en de duurzaamheid van de maatregelen te waarborgen.

Antonello Antinoro (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat we duidelijk moeten laten zien dat Europa wil samenwerken met lokale en vooral regionale overheden.

In deze tijd van decentralisatie op verschillende niveaus in de lidstaten moeten we laten zien dat het Europees Parlement er alles aan doet om het regionaal beleid bij te laten dragen aan een beter Europees bestuur.

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Het regionaal beleid is in mijn optiek een van de belangrijkste beleidsterreinen van de Europese Unie. De fondsen die op basis van dit beleid in heel Europa worden verdeeld, dragen bij tot de samenhang tussen de verschillende regio's en bevorderen hun concurrentievermogen. Er zijn echter enkele zaken die verbetering behoeven, met name op het gebied van multi-levelbeheer, dat wil zeggen het gecoördineerde optreden van de Unie, de lidstaten, regionale en lokale autoriteiten. Het regionaal beleid leidt onder de ingewikkeldheid van de procedures, die plaatselijke actoren er vaak van weerhoudt er een beroep op te doen. Desalniettemin is het percentage onregelmatigheden ondanks deze procedures nog steeds te hoog. Ik heb voor dit initiatief van het Europees Parlement gestemd, dat benadrukt dat de lokale autoriteiten een belangrijke rol spelen bij de uitvoering van het regionaal beleid, maar dat tegelijkertijd oproept tot een verbetering van het bestuur op verschillende niveaus. Tevens roept het Parlement op tot een betere

controle van de zijde van de Commissie, zowel met betrekking tot de begeleiding van regionale actoren als tot het toezicht op een goed gebruik van de kredieten.

Jean-Pierre Audy (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb gestemd voor het initiatiefverslag van mijn Roemeense collega, mevrouw Mănescu, over goed bestuur met betrekking tot het regionaal beleid van de Europese Unie: steun- en controleprocedures van de Europese Commissie. Ik ben voor het verzoek tot vereenvoudiging, omdat dit een voorwaarde is voor een beter begrip en gebruik van de Europese fondsen door de lokale verantwoordelijken. Net als de overgrote meerderheid van mijn collega's sta ik positief tegenover een krachtig cohesiebeleid en handhaving van de financiële middelen na 2013, terwijl ik pogingen tot renationalisering afwijs. Verder ben ik van mening dat de beste manier om te voorkomen dat het cohesiebeleid wordt gerenationaliseerd is om het te europeaniseren. Ik vind het jammer dat de middelen die afkomstig zijn uit het cohesiebeleid te vaak gebruikt worden voor regionale projecten, soms voor nationale projecten, en slechts zelden voor projecten op Europees niveau.

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Het cohesiebeleid is het belangrijkste instrument van de Europese Unie om een duurzame regionale ontwikkeling tot stand te brengen. Het cohesiebeleid wordt voornamelijk gedecentraliseerd ten uitvoer gelegd op basis van subnationale autoriteiten die zich er verantwoordelijk voor stellen. Door het Verdrag van Lissabon kunnen regionale autoriteiten nauwer betrokken worden bij het beleidsvormingsproces, wat bijdraagt aan een betere en doeltreffendere tenuitvoerlegging van het cohesiebeleid, toegespitst op de behoeften van individuele regio's en hun inwoners. Ik heb voor dit verslag gestemd. Ik ben van mening dat we maximaal gebruik moeten maken van de mogelijkheden voor territoriale samenwerking, die in bepaalde regio's tot nu toe onbenut zijn gebleven, en dat we een actievere toepassing van het partnerschapsprincipe moeten stimuleren met het oog op een effectieve samenwerking tussen de particuliere sector en de overheid.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) In haar verslag streeft mevrouw Mănescu ernaar de Europese Unie en haar burgers dichter bij elkaar te brengen: ze dringt erop aan dat de Europese Commissie beter controleert in hoeverre lokale overheden betrokken worden bij de formulering van het cohesiebeleid. Dit document beoogt de vereenvoudiging van zeer ingewikkelde administratieve procedures ten gunste van de ontwikkeling van onze regio's en een betere samenwerking tussen de lokale autoriteiten van de verschillende lidstaten. Het feit dat het met grote meerderheid is aangenomen laat zien hoeveel belang er wordt gehecht aan de verbetering van het gebruik van de Europese fondsen.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat binnen het cohesiebeleid de kwaliteit van besluitvormingsprocessen wordt verbeterd door de tenuitvoerlegging van bestuur op verschillende niveaus en via het bij het beleid betrekken van subnationale instanties. Het toezicht van de Commissie, zoals dat nu is gepland, wordt ontoereikend geacht en kan niet als compensatie dienen voor de ondoelmatige controlesystemen op nationaal niveau, die gedurende de hele meerjarige periode blijven bestaan. Om het controlesysteem te verbeteren en de hulp aan subnationale instanties op te voeren, moeten de toezichthoudende rol en de toezichtprocedures van de Commissie dan ook worden verbeterd. Er moet meer worden geïnvesteerd in financiële hulp en opleiding voor nationale en regionale besturen om ervoor te zorgen dat autoriteiten die met het beheer van programma's zijn belast meer capaciteit en een grotere kennis van regels krijgen. Verder zij opgemerkt dat de huidige procedures voor kredietaanvragen die te ingewikkeld zijn en eventuele begunstigden van het cohesiebeleid waarschijnlijk

ontmoedigen. Daarom moeten we in de toekomst een gebruiksvriendelijker beleid tot stand brengen, met beter op elkaar afgestemde voorschriften voor de structuurfondsen.

Philip Bradbourn (ECR), *schriftelijk*. – (EN) De afgevaardigden van de Conservatieven hebben zich bij de eindstemming over het verslag-Mănescu om de volgende redenen van stemming onthouden.

Ten eerste belooft het verslag handhaving van een sterke financiering van het cohesiebeleid, terwijl wij van mening zijn dat de cohesie- en sociaal fondsen niet afgezonderd dienen te worden en dat de EU zich moet concentreren op de nieuwe uitdagingen en niet op de oude prioriteiten als het cohesiebeleid. Wij vinden ook dat de inhoud van dit verslag geen belangrijke vooruitgang biedt als het gaat om een strengere en betere controle op de steun die krachtens deze programma's wordt verstrekt. De voorstellen in dit verslag maken de uitvoeringsmechanismen alleen maar onduidelijker en vertroebelen de zaak.

We hadden ook graag gezien dat in het verslag de door de Europese Rekenkamer aangekaarte kwesties met betrekking tot deze steun afdoend zouden zijn behandeld, wat vreemd genoeg niet gebeurt. De afgevaardigden van de Conservatieven hebben zich daarom bij de eindstemming van stemming onthouden.

Maria da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De decentralisatie van de macht in de lidstaten berust op de verdeling van de verantwoordelijkheden tussen de verschillende bestuursniveaus. Door die decentralisatie hebben regionale en lokale autoriteiten veel meer bevoegdheden gekregen bij de uitvoering van het communautaire beleid. Ik steun deze resolutie, omdat ze alle aandacht heeft voor het feit dat lokale en regionale uitdagingen van elkaar verschillen. De resolutie stelt dat er een geïntegreerde aanpak moet worden gevolgd die niet alleen rekening houdt met de bijzondere kenmerken van de regio's (geografische en natuurlijke nadelen, ontvolking, perifere regio's), maar ook met de verscheidenheid aan bestuursrechtelijke regelingen in de lidstaten. Een dergelijke geïntegreerde benadering moet het ook mogelijk maken de belangen van de diverse betrokken actoren te coördineren, om zo het bestuur op de verschillende niveaus te vergemakkelijken. De resolutie stelt verder dat de procedures voor kredietaanvragen te ingewikkeld zijn en dat het aantal controles eventuele begunstigden van het cohesiebeleid kunnen ontmoedigen. Ze wijst er tot slot op dat raadpleging van de burgers verplicht is om de besluitvormingsprocedure te legitimeren. Ik ben het ook eens met het idee dat de versterking van de bevoegdheden op regionaal en lokaal niveau vergezeld moet gaan van extra toezicht door de Commissie en een goed doordachte onderlinge afstemming van het cohesiebeleid en het structuurbeleid.

George Sabin Cutaş (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb voor dit verslag gestemd. In het verslag worden voorstellen gedaan voor een beter bestuur op meerdere niveaus, met als doel een betere betrokkenheid van de decentrale autoriteiten bij de ontwerpfase van beleid. Ik ben van mening dat de belangen van de burgers veel beter worden vertegenwoordigd als het regionale of lokale niveau vanaf het begin betrokken is bij het besluitvormingsproces.

Daarnaast is de rol van de Commissie bij het toezicht op de manier waarop de structuurfondsen worden beheerd onbetwistbaar. Deze toezichtsrol van de Commissie moet echter worden versterkt.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het Cohesiefonds eist een derde van de totale begroting van de EU voor zich op. Dit beleid is er in wezen op gericht de verschillen tussen de ontwikkelingsniveaus van de onderscheidene regio's terug te dringen, in de eerste plaats

door middelen beschikbaar te maken voor meer groei en werkgelegenheid. Het dagblad *The Financial Times* heeft enige dagen geleden echter een onderzoek gepubliceerd over de toekomst van het Cohesiefonds, en wat daaruit naar voren komt is beslist zorgwekkend. Het blijkt namelijk zo te zijn dat dit Fonds gebruikt wordt voor doeleinden die totaal afwijken van die welke oorspronkelijk beoogd werden. Ik geloof daarom dat het van cruciaal belang is dat we de procedures voor controle door de Commissie aanscherpen, en dat we goed volgen wat er met de middelen uit het Cohesiefonds gebeurt, onder andere door het verbeteren van de mechanismen voor goed bestuur.

João Ferreira (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Ook wij geloven dat de effectiviteit, de doelmatigheid, het draagvlak en de transparantie "in alle stadia van de programmering en tenuitvoerlegging van de structuurfondsen" gewaarborgd moeten worden. We erkennen ook dat de "huidige vereenvoudiging van het Financieel Reglement en de voorschriften betreffende de structuurfondsen" kan bijdragen tot het verwijderen van een aantal van de obstakels die de toegang tot deze fondsen nog steeds blokkeren, zeker als het om achtergestelde regio's gaat. Wat het beginsel van cofinanciering betreft: we erkennen dat de nationale autoriteiten een belangrijke rol spelen bij de toepassing van het cohesiebeleid, maar we geloven ook dat de regels voor cofinanciering flexibeler moeten worden geformuleerd. We maken nu immers een crisis door en deze treft bepaalde lidstaten en hun regio's extra hard. Soepelere regels zouden een betere besteding van de voor cohesie bestemde kredieten mogelijk maken. Dat kan door het cofinancieringspercentage voor alle structuurfondsen terug te brengen tot 10 procent.

Met een aantal aspecten van dit verslag kunnen wij het niet anders dan oneens zijn. Ik noem hier als voorbeeld "goed bestuur" voor overheidsdiensten. Die kan volgens de rapporteur alleen worden bereikt door middel van een partnerschapssysteem waarin alle "openbare en particuliere spelers" worden samengebracht. We verzetten ons ook tegen de kritiekloze aanvaarding van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie, een strategie gericht op liberalisering, privatisering en flexibele arbeid – een koers die haaks staat op de cohesiedoelstellingen.

Juozas Imbrasas (EFD), *schriftelijk*. – (LT) Ik steun dit verslag omdat uit het verslag van de Europese Rekenkamer van 2006 bleek dat de controlesystemen voor het cohesiebeleid niet effectief genoeg waren en dat het foutenpercentage in de terugbetaalde uitgaven te hoog was (12 procent). Deze gegevens zijn bevestigd in het verslag over 2008, met een onterechte terugbetaling van 11 procent van de kredieten. Deze fouten zijn ten dele ontstaan doordat de regels voor de structuurfondsen te ingewikkeld zijn. Het systeem van gedeeld beheer, dat kenmerkend is voor het cohesiebeleid, maakt dat de interpretatie en toepassing van de regels, gezien het grote aantal betrokkenen, zeer ingewikkeld is. De regels zouden dus vereenvoudigd moeten worden om de procedures gebruiksvriendelijker te maken en om ervoor te zorgen dat potentiële begunstigen niet terugschrikken voor participatie in de projecten.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Door decentralisatie van de macht in een aantal lidstaten hebben regionale en lokale autoriteiten in de afgelopen decennia veel meer bevoegdheden gekregen in de uitvoering van het communautaire beleid. Nu door het Hervormingsverdrag – ten behoeve van het beleid van gedeelde bevoegdheden – het beginsel van subnationale subsidiariteit in het Gemeenschapsrecht is opgenomen, kunnen regionale autoriteiten nauwer betrokken worden bij het beleidsvormingsproces, zowel in de ontwerpfase als bij de uitvoering van het beleid en als volwaardige partners in de verwezenlijking van de communautaire doelen. Deze belangrijke stap in de richting van

beter bestuur op verschillende niveaus biedt een antwoord op de herhaalde verzoeken van het Parlement om de subnationale autoriteiten meer bij het ontwerp van het beleid te betrekken, waarbij steeds de verschillende nationale constitutionele middelen moeten worden gerespecteerd.

De doeltreffendheid van de uitvoering van het beleid hangt in belangrijke mate af van de manier waarop dat beleid tot stand komt. Wanneer lokale en regionale autoriteiten ook bij deze fase worden betrokken – omdat zij de behoeften van hun gebied en zijn bevolking het beste kennen – leidt dat zeker tot betere resultaten in een later stadium. Het is dus van cruciaal belang voor de ontwikkeling van territoriale strategieën in de EU om het accent te leggen op de prelegislatieve fase van het besluitvormingsproces en op de toegevoegde waarde van beleid en optimale werkmethoden die op lokaal en regionaal niveau worden toegepast.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Deze tekst stuurt aan op de invoering van Europese macroregio's. Om deze concurrentieclusters beter te kunnen opleggen, ten dienste van de belangen van de heilige interne markt, stelt deze vergadering voor dat ze gecontroleerd worden door de Europese Commissie, ten nadele van de gekozen regeringen. Het regionaal beleid van de Europese Unie zou gericht moeten zijn op het beperken van ongelijkheden in de inkomens en levensomstandigheden van de burgers die in de Europese regio's wonen. Zo ver is het nog lang niet.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) We weten dat sommige regio's te kampen hebben met natuurlijke en geografische nadelen en problemen als ontvolking. Ik geloof daarom dat deze maatregel van cruciaal belang is als we het cohesiebeleid efficiënter willen maken. Er moet een grotere strengheid worden betracht bij de toewijzing van middelen uit het Cohesiefonds, teneinde de asymmetrie tussen de lidstaten en de regio's van de EU terug te dringen. Dat zal leiden tot meer transparantie, minder bureaucratie en meer eerlijkheid bij de verdeling van de middelen, met als resultaat een minder wijde kloof op het punt van concurrentievermogen. Vandaar mijn stemgedrag.

Alexander Mirsky (S&D), *schriftelijk*. – (LV) Eindelijk! Eindelijk heeft iemand nagedacht over wat regionaal beleid wordt genoemd. Als we Letland als voorbeeld nemen, kan ik eerlijk zeggen dat zelfs ik niet in staat ben geweest om informatie te ontfutselen aan de ambtenaren van het Letse ministerie van Economische Zaken over de plannen voor de toepassing van EU-structuurfondsen. Deze informatie wordt zeer geheim gehouden voor de Letse bevolking. In ruil voor wat voor 'blijk van waardering' is het mogelijk iets te weten te komen over de plannen van de Europese Commissie met betrekking tot Letland en, zo mogelijk, om voor financiering in aanmerking te komen? Ik heb vóór gestemd in de hoop dat de procedure toegankelijk wordt voor iedereen en dat niemand de plannen van de Europese Commissie tot een geheim maakt.

Andreas Mølzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Het verslag is erop gericht om de rol van de Commissie bij de ondersteuning van regionale en lokale autoriteiten te vergroten. Daarmee is het een poging om de algehele macht van de Commissie te vergroten en dat is iets wat ik ten stelligste afkeur. Daarom heb ik tegen de ontwerpresolutie gestemd.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Lokale overheden hebben de laatste jaren een steeds grotere rol gekregen in de lidstaten. De decentralisatie van de macht ten gunste van subnationale autoriteiten heeft ertoe geleid dat deze dankzij het beginsel van subnationale subsidiariteit meer bevoegdheden en inspraak hebben gekregen met betrekking tot door de lidstaten gedelegeerde specifieke bevoegdheden. De regio's zijn daarmee rechtstreeks

in contact komen te staan met de Europese instellingen. Ik heb voor het verslag-Mănescu gestemd omdat de Commissie het regionaal beleid juist op dit gebied meer zou moeten controleren en ondersteunen. Het verslag moet leiden tot de vaststelling van een witboek over territoriale cohesie – een belangrijke stap in de richting van beter bestuur op verschillende niveaus waarbij Europese, nationale en regionale bevoegdheden perfect met elkaar in overeenstemming worden gebracht.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het beginsel van subnationale subsidiariteit, zoals vastgelegd in het Verdrag van Lissabon, vormt de concrete uitwerking van de ambitie om de regio's bij het Europese besluitvormingsprocedure te betrekken. Als het aantal gesprekspartners van de Europese Commissie toeneemt, zal het principe van goed bestuur ook op het regionaal beleid moeten worden toegepast en zullen er nieuwe procedures moeten worden ontworpen voor toezicht en bijstand. Ik heb voor dit verslag gestemd. Het gaat over de bevoegdheden en de rol van regionale en lokale overheden bij de uitvoering van het cohesiebeleid. Regionale autoriteiten kunnen nu nauwer en actiever betrokken worden bij het beleidsvormingsproces, zowel in de ontwerpfasen als bij de uitvoering van het beleid, en als volwaardige partners bij de verwezenlijking van de communautaire doelen.

Ik ben heel tevreden met deze belangrijke stap in de richting van *governance*. Hiermee wordt gehoor gegeven aan herhaalde verzoeken van de zijde van het Europees Parlement om meer participatie van subnationale eenheden bij het ontwerp en de tenuitvoerlegging van het Europese beleid.

Aldo Patriciello (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik dank de rapporteur, mevrouw Mănescu, voor het uitstekende werk en ben het met haar eens dat door bestuur op verschillende niveaus de mogelijkheden van territoriale samenwerking beter kunnen worden benut dankzij de betrekkingen die partijen uit de particuliere en overheidssector over grenzen heen ontwikkelen; daarnaast ben ik het eens met de aanbeveling dat de Commissie in het kader van de bestaande programma's de uitwisseling van gegevens bevordert tussen reeds opgerichte Europese groeperingen voor territoriale samenwerking (EGTS) en EGTS die momenteel worden opgezet.

Rovana Plumb (S&D), *schriftelijk*. – (RO) De afgelopen tientallen jaren heeft de decentralisatie in meerdere lidstaten geleid tot een aanzienlijke versterking van de lokale en regionale bevoegdheden bij het opstellen van communautair beleid. Een accentuering van de prelegislatieve fase in het kader van het besluitvormingsproces en de toegevoegde waarde van beleid en de beste toepassingen op lokaal en regionaal niveau voor het uitwerken van de territoriale strategieën van de EU draagt bij aan de doeltreffendheid en duurzaamheid daarvan. De volgende aspecten moeten in overweging worden genomen bij het bestuderen van de wijze van verbetering van de bestuursaanpak op meerdere niveaus op het terrein van het cohesiebeleid: de verticale en horizontale dimensie van bestuur, het aangaan van echte partnerschappen met lokale en regionale autoriteiten, cohesie en territoriale samenwerking, vereenvoudiging van de voorschriften op communautair en nationaal niveau (de lidstaten zouden hun nationale voorschriften moeten vereenvoudigen en op alle niveaus een sterkere controlecultuur moeten creëren, om te zorgen voor efficiënte controles en het voorkomen van fouten – in 2008 is 11 procent van de middelen ten onrechte terugbetaald).

De rol van de Commissie bij de ondersteuning van regionale en lokale autoriteiten moet worden versterkt. Daarbij moet serieus worden nagedacht over de manier waarop het

bestuur en daarmee de doeltreffendheid van de uitvoering van de structuurfondsen na 2013 kan worden verbeterd.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik geloof dat het zaak is dat we de *governance* op het gebied van het regionaal beleid verbeteren om het beheer van de structuurfondsen en het cohesiebeleid efficiënter en evenwichtiger te maken. Ik steun de rapporteur in haar verzoek aan de Commissie om in de toekomst een meer op resultaten gericht beleid te voeren, dat vooral gericht is op hoogwaardige dienstverlening en de strategische ontwikkeling van projecten. Ik geloof ook dat de Europese netwerken voor uitwisseling van goede werkmethoden hun inspanningen moeten opvoeren om er zo toe bij te dragen dat goede werkmethoden ook daadwerkelijk overal worden toegepast.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Door decentralisatie van de macht in een aantal lidstaten hebben regionale en lokale autoriteiten in de afgelopen decennia veel meer bevoegdheden gekregen in de uitvoering van het communautaire beleid. Nu door het Hervormingsverdrag – ten behoeve van het beleid van gedeelde bevoegdheden – het beginsel van subnationale subsidiariteit in het Gemeenschapsrecht is opgenomen, kunnen regionale autoriteiten nauwer betrokken worden bij het beleidsvormingsproces, zowel in de ontwerpfase als bij de uitvoering van het beleid en als volwaardige partners in de verwezenlijking van de communautaire doelen. Deze belangrijke stap in de richting van beter bestuur op verschillende niveaus biedt een antwoord op de herhaalde verzoeken van het Parlement om de subnationale autoriteiten meer bij het ontwerp van het beleid te betrekken, waarbij steeds de verschillende nationale constitutionele middelen moeten worden gerespecteerd.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *schriftelijk*. – (PL) Gedecentraliseerd bestuur heeft tot gevolg dat regionale en lokale autoriteiten meer bevoegdheden krijgen. Juist de autoriteiten op lokaal niveau zijn perfect op de hoogte van de behoeften van hun gebieden en zijn bevolking, waardoor zij in staat zijn om de algemene doelstellingen aan te passen aan hun eigen potentieel en mogelijkheden. We zijn succesvol wanneer de lidstaten zich gaan identificeren met de maatregelen die zij nemen en de verantwoordelijkheid daarvoor wordt overgedragen aan de autoriteiten van de geschikte bestuurslaag. We moeten een flexibele en geïntegreerde bottom-upbenadering ondersteunen.

Het cohesiebeleid moet gebruikersvriendelijk zijn. Beperking van de administratieve kosten is noodzakelijk, evenals vereenvoudiging van de procedures, die in veel gevallen zo ingewikkeld zijn dat ze leiden tot fouten en daardoor begunstigden ontmoedigen om van de beschikbare steun gebruik te maken. We hebben het hier over beperking van het foutenrisico, maar we mogen daarbij de uitgangspunten en doelstellingen die zijn vastgesteld niet uit het oog verliezen. Ik denk hierbij aan innovatieve maatregelen. Door in te zetten op vernieuwende methoden moeten we rekening houden met het risico en de mogelijkheid dat er fouten worden gemaakt. We moeten ons daarom afvragen of we maatregelen willen nemen met een experimenteel karakter in lijn met de prioriteiten van de EU-2020 strategie, of dat we juist het aantal fouten willen beperken, waardoor we onze burgers ontmoedigen om innovatieve, maar onzekere activiteiten te ondernemen.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Goed bestuur met betrekking tot het Europees regionaal beleid is een voorwaarde voor het slagen van dat beleid. Het is zaak zulk bestuur op verschillende niveaus concreet uit te werken om zo de participatie van alle entiteiten in het wetgevingsproces te verbeteren. Het is dus van fundamenteel belang te zorgen voor meer betrokkenheid van lokale en regionale instanties in zowel de prelegislatieve als de

implementatiefase van het beleid. Ik wijs er in dit verband op dat het Verdrag van Lissabon subnationale subsidiariteit erkent, niet alleen binnen het kader van het regionaal beleid, maar ook in horizontale zin, ofwel op eender welk communautair beleidsgebied.

Ik geloof dat de doelstelling van territoriale samenhang kan worden bereikt via een betere en uitgebreidere participatie van de verschillende beslissingsniveaus, op basis van een geïntegreerde visie. Er moet echter wel een bottom-upbenadering worden gevolgd – de instanties op lokaal en regionaal niveau zijn immers het beste bekend met de kenmerken en problemen van de regio's. Het territoriaal pact van lokale en regionale overheden van de Europa 2020-strategie kan bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen op het gebied van slimme, duurzame en inclusieve groei. De beginselen met betrekking tot partnerschap en cofinanciering zullen meehelpen om de verantwoordelijkheden van de instanties uit te breiden. De Commissie moet een belangrijkere toezichhoudende rol krijgen, vooral door betere boekhoudkundige controlesystemen.

Derek Vaughan (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb voor dit verslag gestemd vanwege het belang van de oproep aan de Commissie om haar toezichhoudende rol te versterken ter verlaging van het foutenpercentage waarop in het recente verslag van de Rekenkamer is gewezen. De Commissie moet ook in alle stadia van de wetgeving met betrekking tot de regio's de lokale en regionale autoriteiten raadplegen, om ze meer verantwoordelijkheid te geven voor de ontwikkeling van een meer resultaatgericht beleid. Dit zou ook moeten bijdragen aan het terugdringen van het foutenpercentage, het verbeteren van het controlesysteem en het opvoeren van de hulp aan subnationale instanties en begunstigden. Ik denk dat dit verslag een belangrijke bijdrage levert aan de bevordering van de samenwerking tussen de regio's in verschillende lidstaten, wat alleen maar positieve gevolgen zal hebben voor de verwezenlijking van de doelstellingen van het cohesiebeleid in de hele EU en een harmonieuze ontwikkeling van alle regio's in de Europese Unie zal waarborgen.

Verslag-Díaz de Mera García Consuegra (A7-0342/2010)

Laima Liucija Andrikiėnė (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb vóór dit verslag gestemd, dat de kennis en ervaring van de immigratieverbindingfunctionarissen wil aanwenden ten behoeve van Frontex, en omgekeerd. Deze kwestie kwam in de oorspronkelijke, in 2004 goedgekeurde verordening niet aan bod. Er is duidelijk behoefte aan de wijzigingen, evenals aan nieuwe punten die moeten worden opgenomen om Frontex beter te laten functioneren, bijvoorbeeld door gebruik te maken van de informatie die door de netwerken van verbindingfunctionarissen is verkregen en deze uitwisselen via ICONet (beveiligd informatie- en coördinatienetwerk voor migratiebeheersdiensten van de lidstaten), toegang te krijgen tot het Buitengrenzenfonds om de oprichting van netwerken van verbindingfunctionarissen te bevorderen en de werking ervan te ondersteunen, en ten slotte de regeling voor de indiening van halfjaarlijkse verslagen te verbeteren. Ik ben ervan overtuigd dat die wijzigingen precies op het juiste moment komen en noodzakelijk zijn, aangezien de EU een toegenomen stroom van legale – en ook illegale – vluchtelingen onder ogen moet zien en moet hanteren.

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Bij Verordening (EG) nr. 377/2004 van de Raad van 19 februari 2004 is een netwerk van immigratieverbindingfunctionarissen opgericht. Deze functionarissen zijn vertegenwoordigers van de lidstaten die gedetacheerd zijn in een derde land en het optreden van de Europese Unie (EU) moeten vergemakkelijken in de strijd tegen illegale immigratie, in het bijzonder door informatie te verzamelen voor het Europees agentschap Frontex. De coördinatie van dit jonge beleid kan echter beter. Het

zou mogelijk moeten zijn om bijeenkomsten te organiseren tussen deze verbindingsfunctionarissen, vertegenwoordigers van de Commissie en het agentschap Frontex. Daarnaast moet voor een betere samenwerking met andere organen worden gezorgd, zoals met het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken en het Bureau van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen.. Daarom is het nodig gebleken om wijzigingen aan te brengen in Verordening (EG) nr. 377/2004. Ik heb mijn steun gegeven aan deze tekst, die, herinnerend aan de voorwaarden van de grondrechten waaraan dit beleid moet voldoen, de middelen aanreikt voor een doeltreffende controle op de manier waarop de buitengrenzen van de Europese Unie worden beheerd.

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik ben het eens met de wijziging van de verordening met het oog op een betere samenwerking tussen Frontex en immigratieverbindingsfunctionarissen. Door een nauwere samenwerking zou Frontex zich beter kunnen kwijten van haar belangrijkste taken bij de bestrijding van de illegale immigratie, dat wil zeggen het voorkomen van illegale immigratie en de terugkeer van illegale immigranten. Gezien het feit dat de activiteiten van het agentschap zijn gericht op migratie binnen het grondgebied van de EU, kunnen immigratieverbindingsfunctionarissen die zijn gedetacheerd in derde landen een cruciale bijdrage leveren aan de doelstellingen van Frontex buiten de Unie.

Het agentschap zou dan de mogelijkheid hebben om effectiever informatie met betrekking tot grenscontrole uit te wisselen met de bevoegde autoriteiten van derde landen of met internationale organisaties, via de opleiding van grenswachten, de uitwisseling van operationele informatie en gezamenlijke operaties. Er zou informatie kunnen worden uitgewisseld via ICONet (beveiligd informatie- en coördinatie-netwerk voor migratiebeheersdiensten van de lidstaten).

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor dit verslag van het Europees Parlement gestemd omdat het, gezien de toenemende migratiestromen, belangrijk is netwerken van immigratieverbindingsfunctionarissen op te zetten. Door de huidige economische, financiële en sociale crisis voelen nog meer mensen zich geroepen te migreren, en de Europese Unie moet dan ook doen wat ze kan om de migratiestromen goed te beheren. De netwerken zouden niet alleen helpen om legale, onregelmatige en illegale immigratie onder controle te houden, maar zouden ook de operationele samenwerking tussen de lidstaten vergemakkelijken en de regeling voor de indiening van halfjaarlijkse verslagen verbeteren. Daarnaast zou een nauwere samenwerking tussen functionarissen zorgen voor een betere uitwisseling van technische kennis en contacten met collega's in derde landen. Ik wil ook benadrukken dat de instellingen van de Europese Unie zich voortdurend moeten inspannen voor een veilig en vlot immigratieproces, en ervoor moeten zorgen dat onderdanen van de EU worden beschermd tegen de mogelijke gevaren van onregelmatige en illegale immigratie. Dit kunnen we alleen bereiken als we daartoe alle mogelijke doeltreffende internationale en interne samenwerkingsmechanismen inzetten.

Maria da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik ben van mening dat het standpunt van het Parlement aangaande de wijziging van de Verordening van de Raad uit 2004 betreffende de oprichting van een netwerk van immigratieverbindingsfunctionarissen bijdraagt tot een passend beheer van de migratiestromen, en dan niet alleen de legale, maar ook de illegale of clandestiene immigratie. Het is inderdaad zaak dat we de synergieën en de operationele samenwerking tussen de lidstaten en derde landen versterken, in de eerste plaats via verbindingsfunctionarissen. Ik geloof ook dat het heel belangrijk is dat er een analyse wordt uitgevoerd van de activiteiten van de netwerken van

immigratieverbindingsfunctionarissen in specifieke regio's en/of landen die voor de Europese Unie van bijzonder belang zijn, en van de situatie in die regio's en/of landen op het punt van illegale immigratie en mensenrechtenkwesties. Het is de taak van de Commissie om aanbevelingen te doen met betrekking tot de ontwikkeling van de netwerken van immigratieverbindingsfunctionarissen.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EL) Ik heb tegen het verslag over de oprichting van een netwerk van immigratieverbindingsfunctionarissen gestemd omdat het is gericht op een verdere versterking van Frontex, dat met alle macht de idee van fort Europa promoot. Met andere woorden, het gaat om de vervanging van de nodige vooruitgang in het immigratie- en asielbeleid door een beleid van repressie, dat niet alleen in strijd is met fundamentele beginselen en rechten, maar ook ineffectief is, met rampzalige gevolgen voor de samenlevingen van de gastlanden en de landen van herkomst, maar ook voor het leven van de vluchtelingen en immigranten.

Ioan Enciu (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat ik van mening ben dat het belangrijke verbeteringen aanbrengt in de beheersing van de immigrantenstroom in de Europese Unie. Een beter mandaat voor de immigratieverbindingsfunctionarissen in derde landen zal ervoor zorgen dat Frontex als geheel beter functioneert. Frontex kan zich dan namelijk baseren op de informatie en ondersteuning van deze functionarissen. Net zo belangrijk is het feit dat deze verbindingsfunctionarissen verplicht zijn om gedurende hun mandaat de grondrechten te respecteren. Er zal periodiek een verslag over de controle op het respecteren van de grondrechten aan het Europees Parlement worden voorgelegd.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Nu het agentschap Frontex formeel is opgericht, zal de Europese Unie moeten beginnen met het zo doeltreffend mogelijk inzetten van de voor grensbeheer gereserveerde communautaire middelen. Er zal dus een nauwere samenwerking tussen de netwerken van immigratieverbindingsfunctionarissen en Frontex tot stand moeten worden gebracht. Door gebruik te maken van de informatie die door de netwerken van verbindingsfunctionarissen is verkregen en deze uit te wisselen via ICONet (een beveiligd informatie- en coördinatienetwerk voor migratiebeheersdiensten van de lidstaten) kan Frontex een betere analyse van de risico's uitvoeren. Er kan zo ook beter worden samengewerkt op het gebied van legale en illegale immigratie.

Sylvie Guillaume (S&D), *schriftelijk*. – (FR) Als schaduwrapporteur in deze zaak steun ik het verslag van de heer Diaz de Mera, dat het voor ons mogelijk heeft gemaakt om verder te kijken dan de door de Commissie voorgestelde technische wijzigingen, omdat we nu beter begrijpen hoe ingewikkeld en ondoorgrondelijk het werk van immigratieverbindingsfunctionarissen (IVF's) is. In een context van "gemengde" migratiestromen is het namelijk essentieel dat zij in hun werkzaamheden rekening houden met de mensenrechten en deze respecteren. Bovendien zouden de taken die door de IVF's worden uitgevoerd transparanter moeten zijn en zou er een beter democratisch toezicht op moeten worden gehouden; dat gebeurt nu ook, door de uitwisseling van gegevens tussen enerzijds het Europees Parlement en anderzijds organisaties als het Bureau van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen (UNHCR) en het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO). Rekening houdend met het bezwaar van de Raad, lijkt het compromis dat uiteindelijk is gevonden voor het vaststellen van de juiste terminologie ("illegale" immigratie tegenover "onregelmatige" immigratie) toereikend te zijn, hoewel het slechts een eerste stap is; de Europese instellingen moeten hun engagement concreet gestalte gaan geven.

Jean-Marie Le Pen (NI), *schriftelijk*. – (FR) De uitwisseling van beste praktijken tussen de politiediensten van verschillende landen is soms nodig en vormt een loffelijk streven. Laten we echter niet vergeten dat internationale politiesamenwerking al bestond in de negentiende eeuw, ver voor de totstandkoming van Europa. In dit verslag wordt, in het kader van Frontex (Europees agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten) voorgesteld om de uitwisseling te verbeteren van gegevens betreffende onregelmatige migratie, illegale immigratie en de terugkeer van illegaal in de Europese Unie verblijvende personen, met inbegrip van de totstandbrenging van netwerken van immigratieverbindingfunctionarissen. We zouden blij kunnen zijn met dit nieuwe initiatief, dat gewenst wordt door de meerderheid van de Europese burgers, als het doel ervan echt zou zijn om de immigratie op indrukwekkende wijze een halt toe te roepen. De werkelijkheid is echter heel anders, en het resultaat van het werk van dit agentschap, zoals de maatregelen die zijn genomen door de nationale regeringen, is een mislukking. Frankrijk en Europa worden overspoeld met migranten. Volgens "officiële" cijfers van de Europese Unie komen jaarlijks bijna 900 000 illegalen Europa binnen. Aangezien illegalen niet naar hun land van herkomst worden teruggestuurd, zelfs criminele vreemdelingen niet, mogen we ons afvragen hoe nog meer bepalingen de migratiestromen zouden moeten omkeren zonder dat echte politieke moed wordt omgezet in daden.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Het voorstel tot wijziging van Verordening (EG) nr. 337/2004 van de Raad beoogt de kennis en ervaring van de immigratieverbindingfunctionarissen aan te wenden ten behoeve van Frontex, en omgekeerd, een kwestie die in de oorspronkelijke verordening niet aan bod kwam.

Het wijzigingsvoorstel heeft ten doel de bevoegdheden van de verbindingfunctionarissen en van Frontex tot wederzijds voordeel aan te wenden, gebruik te maken van de informatie die door de netwerken van verbindingfunctionarissen is verkregen en deze uit te wisselen via ICONet (beveiligd informatie- en coördinatienetwerk voor migratiebeheersdiensten van de lidstaten), toegang te krijgen tot het Buitengrenzenfonds om de oprichting van netwerken van verbindingfunctionarissen te bevorderen en de werking ervan te ondersteunen, en ten slotte de regeling voor de indiening van halfjaarlijkse verslagen te verbeteren. Ik ben blij met deze maatregel.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Nu de oprichting van Frontex formeel een feit is, dienen we de EU-middelen voor grensbeheer zo doeltreffend mogelijk in te zetten. Er zal dus een nauwere samenwerking tussen de netwerken van immigratieverbindingfunctionarissen en Frontex tot stand moeten worden gebracht. Door gebruik te maken van de informatie die door de netwerken van verbindingfunctionarissen is verkregen en deze uit te wisselen via ICONet (een beveiligd informatie- en coördinatienetwerk voor migratiebeheersdiensten van de lidstaten) kan Frontex een betere analyse van de risico's uitvoeren. Het beheer van legale en illegale immigratie zou zo ook verbeterd kunnen worden.

Louis Michel (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Ik ben vóór deze verordening tot wijziging van de verordening van 19 februari 2004 betreffende de oprichting van een netwerk van immigratieverbindingfunctionarissen. Deze wijzigingen zijn nodig geworden door de manier waarop het Europees recht op dit gebied zich heeft ontwikkeld en in de praktijk is gebracht. De nieuwe verordening voorziet onder meer in een rechtsgrond tussen het agentschap Frontex en de verbindingfunctionarissen, een beter gebruik van ICONet en een betere stroomlijning van meldsystemen voor de activiteiten van het netwerk. Wij hopen

dat deze nieuwe verordening ervoor gaat zorgen dat dit netwerk van immigratieverbindingsfunctionarissen effectiever wordt.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Frontex, het agentschap voor het beheer van de buitengrenzen, levert een aanzienlijke bijdrage aan de bestrijding van illegale immigratie. Maar eigenlijk kan illegale immigratie alleen effectief bestreden worden in de landen van doorreis. De oprichting van een wijdvertakt netwerk van nauw samenwerkende immigratieverbindingsfunctionarissen is dan ook een zinvolle maatregel om grootscheepse migratie richting Europa met alle negatieve gevolgen van dien voor de Europese volkeren afdoende te bestrijden. Maar dat werkt alleen als de informatie en situatiebeoordelingen van de verbindingsfunctionarissen snel en zonder bureaucratische omwegen aan Frontex en de nationale overheden ter beschikking worden gesteld. Juist op het gebied van de samenwerking bestaan nog verbeteringsmogelijkheden, waar bij het immigratievraagstuk gebruik van gemaakt dient te worden. Zo dienen de bevoegdheden van Frontex in overleg met de lidstaten zo snel mogelijk uitgebreid te worden om, vooral aan de buitengrenzen, een coherent en effectief optreden te waarborgen.

Het zou goed zijn om een integrale strategie op te stellen voor een betere bescherming van de EU-buitengrenzen door samenwerking met de doorreislanden en voor het wegnemen van de oorzaken van emigratie in de landen van herkomst. Die taak hoort de Commissie op zich te nemen. Hoewel het verslag te weinig oog heeft voor dergelijke overwegingen, brengt het toch een verbetering ten opzichte van de huidige situatie, wat voor mij reden was om vóór te stemmen.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 377/2004 van de Raad betreffende de oprichting van een netwerk van immigratieverbindingsfunctionarissen is erop gericht efficiënter gebruik te maken van de kennis en ervaring van de immigratieverbindingsfunctionarissen ten behoeve van Frontex en omgekeerd. Toen dit netwerk van verbindingsfunctionarissen werd opgezet, was Frontex nog niet operationeel.

Het wijzigingsvoorstel heeft ten doel de bevoegdheden van de verbindingsfunctionarissen en Frontex tot wederzijds voordeel aan te wenden, gebruik te maken van de informatie die door de netwerken van verbindingsfunctionarissen is verkregen en deze uit te wisselen via ICONet (een beveiligd informatie- en coördinatienetwerk voor migratiebeheersdiensten van de lidstaten), toegang te krijgen tot het Buitengrenzenfonds om de oprichting van netwerken van verbindingsfunctionarissen te bevorderen en de werking ervan te ondersteunen, en ten slotte de regeling voor de indiening van halfjaarlijkse verslagen te verbeteren. Ik ben het daarmee eens.

Aldo Patriciello (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik ben het eens met de heer Díaz de Mera García Consuegra dat de in een derde land gedetacheerde immigratieverbindingsfunctionarissen op grond van hun bevoegdheden aanzienlijk kunnen bijdragen tot het realiseren van de doelstellingen van Frontex, temeer omdat het agentschap helemaal niet vertegenwoordigd is buiten het grondgebied van de Unie.

Ik steun het wijzigingsvoorstel, dat ten doel heeft de bevoegdheden van de verbindingsfunctionarissen en van Frontex tot wederzijds voordeel aan te wenden, gebruik te maken van de informatie die door de netwerken van verbindingsfunctionarissen is verkregen en deze uit te wisselen via ICONet (beveiligd informatie- en coördinatienetwerk voor migratiebeheersdiensten van de lidstaten), toegang te krijgen tot het

Buitengrenzenfonds om de oprichting van netwerken van verbindingsfunctionarissen te bevorderen en de werking ervan te ondersteunen, en ten slotte de regeling voor de indiening van halfjaarlijkse verslagen te verbeteren.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het is naar mijn mening van groot belang dat de verordening gewijzigd wordt, om aldus een doeltreffend platform te creëren voor de uitwisseling van informatie tussen de verbindingsfunctionarissen en het Frontex-agentschap. Deze uitwisseling van kennis zal de kwaliteit van het werk van beide partijen ten goede komen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Toen de verordening waarop dit wijzigingsvoorstel betrekking heeft op 19 februari 2004 werd goedgekeurd, was Frontex nog niet officieel opgericht. De goedkeuring door de Raad van de verordening tot oprichting van een Europees agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie volgde pas acht maanden later, op 26 oktober 2004. Op grond van de in de oprichtingsverordening vastgestelde bevoegdheden moet Frontex risicoanalyses uitvoeren aan de hand van de informatie die door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten is verzameld, de operationele samenwerking tussen de lidstaten en derde landen vergemakkelijken, en samenwerken met de bevoegde autoriteiten van derde landen of internationale organisaties, bijvoorbeeld door de uitwisseling van ervaringen met grenscontrole, opleiding van grenswachten, uitwisseling van operationele informatie en gezamenlijke operaties. De voorgestelde wijzigingen zijn gerechtvaardigd en noodzakelijk. De moeilijke periode die de Europese Unie momenteel doormaakt, vereist een passend beheer van de migratiestromen. Dit omvat het beheer van zowel de legale als de illegale of clandestiene immigratie.

Verslag-Mathieu (A7-0265/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb voor deze resolutie gestemd omdat economische immigratie een steeds grotere uitdaging voor de EU vormt. De EU moet daarom stabiele kanalen voor legale immigratie ontwikkelen die tegemoetkomen aan de behoefte van onze arbeidsmarkten, terwijl rekening wordt gehouden met de demografische en economische uitdagingen waarmee de EU in de nabije toekomst geconfronteerd zal worden. Ik ben ervan overtuigd dat de aanneming van deze richtlijn de procedures voor de toelating van onderdanen uit derde landen met het oog op werk zal vereenvoudigen, de administratieve kosten zal verlagen en ook de controle van personen die op het grondgebied van een lidstaat zijn toegelaten en toestemming hebben om er te werken zal vergemakkelijken.

Met betrekking tot de vereenvoudigde procedure wil ik benadrukken dat de uitvoering van de wettelijke vereisten en transparantie in de besluitvorming door de nationale autoriteiten moeten worden gewaarborgd. Ik ben het eens met de rapporteur dat deze beslissingen over de toelating van onderdanen uit derde landen met het oog op werk grote gevolgen hebben voor het leven van de betrokkenen en dat deze daarom op een volkomen transparante wijze moeten worden genomen.

Charalambos Angourakis (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EL) In de richtlijn voor een uniforme verblijfs- en werkvergunning in alle lidstaten van de EU en het betreffende verslag van het Europees Parlement worden migranten gezien als goedkope arbeidskrachten, die zijn overgeleverd aan de harde uitbuiting van het kapitaal. Een immigrant heeft alleen recht op verblijf op het grondgebied van een lidstaat van de EU zolang hij werkt om de winst van de plutocratie te spekken. Is dit niet het geval, dan wordt hij als illegaal beschouwd en

behandeld als een ongewenst subject, tot achttien maanden opgesloten en hardhandig uitgezet. Er is niets dat allochtone en autochtone werkenden in de EU scheidt. Hen verenigt het gemeenschappelijke lot van de arbeiders, die uitgebuite klasse, die welvaart genereert en gegijzeld is door het kapitaal. De strijd voor de rechtvaardige eisen van immigranten, voor hun legalisatie, voor afschaffing van zwart en onverzekerd werk, voor verhoging van hun lonen en daglonen, voor gelijke beloning voor gelijk werk, voor volledige bescherming van hun sociale en politieke rechten, voor de afschaffing van de Overeenkomst van Dublin, is een gemeenschappelijke strijd.

De problemen van immigranten kunnen alleen opgelost worden door hen op te nemen in de arbeidersbeweging en de strijd op te voeren tegen de volksvijandige en chauvinistische politiek van de EU en de burgerlijke regeringen, die verantwoordelijk zijn voor de armoede en ellende van autochtone en allochtone arbeiders in de EU en de hele wereld.

Alfredo Antoniozzi (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik ben ervan overtuigd dat we alleen effectief kunnen strijden tegen illegale immigratie en illegale arbeid door stabiele kanalen voor legale immigratie te ontwikkelen die tegemoetkomen aan de behoeften van onze arbeidsmarkten.

De aanneming van deze richtlijn brengt evidente voordelen met zich mee: het afgeven van één enkel document dat tegelijk als verblijfs- en als arbeidsvergunning dient, zal de toelatingsprocedures vereenvoudigen en goedkoper en sneller maken.

We moeten deze richtlijn aannemen om verdere maatregelen te kunnen treffen voor seizoenarbeiders en binnen een onderneming overgeplaatste personen, en ik hoop dat dit zo snel mogelijk gebeurt, met inachtneming van de bevoegdheden van de lidstaten, zodat er een maximum kan worden gesteld aan de toelating van werknemers uit derde landen.

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Woensdag moesten we stemmen over de ontwerprichtlijn van mijn collega, Véronique Mathieu, betreffende de invoering van een gecombineerde verblijfs- en werkvergunning voor werknemers uit derde landen. Ik heb vóór deze tekst gestemd. Helaas is hij niet aangenomen. Deze tekst maakte het mogelijk om het stelsel dat van toepassing is op buitenlandse werknemers aan te passen en streed daarmee tegen sociale dumping. Omdat deze tekst voorzag in een betere regulering van de legale immigratie, bood hij de Europese Unie de mogelijkheid om zwartwerk en illegale kanalen tegen te gaan. De socialisten zijn tegen deze richtlijn, met als voorwendsel dat het toepassingsgebied ervan enkele categorieën zou uitsluiten. Het standpunt van de liberalen was daarentegen totaal onverwacht en heeft ertoe geleid dat de tekst is verworpen. Ze hebben op basis van één standpunt over een verworpen amendement tegen de gehele tekst gestemd zonder dat ze van tevoren hebben aangegeven hoeveel waarde ze aan dat bepaalde punt hechtten. En zo wordt een jaar hard werken om zeep geholpen.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Mensen moeten begrijpen dat het Europees Parlement niet onderworpen is aan de Raad. Lidstaten moeten, zelfs als het gaat om immigratie, de leden van het Europees Parlement van nu af aan serieus nemen. Medebeslissing is de realiteit. De ontwerprichtlijn betreffende de gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen is in de plenaire vergadering verworpen – een krachtig signaal van het Parlement, aangezien dit een cruciale kwestie is. We praten al jaren over de invoering van een gecombineerde vergunning voor de onderdanen uit derde landen die in een lidstaat willen verblijven en werken. In het begin was het nog een prijzenswaardig initiatief, maar de amendementen van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten), zoals ze nu zijn, bestrijden de essentie van een gecombineerde

vergunning. Bovenzien zijn ze in strijd met de gelijke behandeling voor iedereen en worden er verschillende categorieën werknemers gecreëerd, wat gewoonweg onaanvaardbaar is.

Als het gaat om gelijke behandeling kunnen we geen water bij de wijn doen! In reactie op deze amendementen van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) hebben we ons daarom in meerderheid tegen het eindvoorstel uitgesproken: 350 stemmen tegen 306. Hiermee is het voorstel verworpen en moet het worden terugverwezen naar de Europese Commissie. We moeten het beter gaan doen: een verantwoord gezamenlijk immigratiebeleid is prima, maar geen beperkend en discriminerend beleid!

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Bij de stemming van vandaag over de richtlijn betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om op het grondgebied van een lidstaat te verblijven en te werken heeft het Europees Parlement het voorstel van de Europese Commissie geblokkeerd en teruggestuurd naar de bevoegde parlementaire commissies om de inhoud van het voorstel voor een richtlijn verder te verbeteren. Deze stemmingsuitslag is een overwinning voor de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement en alle werknemers in de Europese Unie. Het Europees Parlement kon geen goedkeuring hechten aan deze richtlijn omdat ons was beloofd dat deze richtlijn een kader zou vormen; het Commissievoorstel biedt echter geen kader meer, aangezien bepaalde categorieën werknemers zijn geschrap, zoals seizoensarbeiders, binnen een onderneming overgeplaatste personen en vluchtelingen. Deze richtlijn moet een algemene kaderrichtlijn vormen betreffende de rechten van werknemers uit derde landen en fungeren als een raamwerk voor specifieke richtlijnen, omdat we alleen dan ons gezamenlijke doel, de totstandbrenging van een EU-migratiebeleid, kunnen realiseren. Met deze stemmingsuitslag hebben we de boodschap afgegeven dat er in de EU geen plaats is voor een dubbele arbeidsmarkt met dubbele normen, omdat daarmee alle sociale normen die we in het verleden hebben bevochten zouden worden ondermijnd.

Cornelis de Jong (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb voor de amendementen 30, 34, 65, 103, 109 en 114 gestemd, omdat ik, hoewel ik volledig achter het Internationale Verdrag inzake bescherming van de rechten van alle migrerende werknemers en hun gezinsleden van de VN sta, van mening ben dat zaken als de regulering van de toegang tot arbeidsmarkten, socialezekerheidsregelingen en huisvesting tot de verantwoordelijkheid van de lidstaten behoren en dat deze niet op communautair niveau moeten worden geregeld. Door ratificatie van bovengenoemd VN-verdrag hebben de lidstaten toegezegd om dit in hun nationale stelsels uit te voeren zonder op dit gebied enige bevoegdheid aan de Unie over te dragen.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Het verslag over een gecombineerde vergunning om in de EU te verblijven en te werken biedt ons de gelegenheid om na te denken en van gedachten te wisselen over de belangrijke rol die immigranten in onze samenleving kunnen spelen. Legale binnenkomst, goede integratie en eerbiediging van de wet zijn noodzakelijke voorwaarden om deze belangrijke rol te kunnen vervullen en om immigranten meer te kunnen betrekken bij de ontwikkeling van hun nieuwe thuisland. De gecombineerde vergunning waarover wij stemmen kan in dat licht een manier zijn om de toestroom te beheren en de rechten en plichten te beschermen van iedereen die deel uitmaakt van een samenleving. Ik heb voor het voorstel voor een richtlijn gestemd, inclusief de bepaling dat de richtlijn moet worden uitgevoerd onverminderd gunstigere bepalingen in de communautaire wetgeving en internationale instrumenten. Ik vind het spijtig dat het Parlement het onderhavige voorstel niet heeft aangenomen, omdat ik denk dat het op een

nuttige manier zou kunnen bijdragen aan de totstandkoming van een Europese ruimte van vrijheid en integratie voor iedereen die samen wil werken aan de groei van de EU.

Marielle De Sarnez (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) We hebben het al jaren over de invoering van een gecombineerde vergunning voor de onderdanen van derde landen die in een lidstaat willen werken en verblijven. Het gaat hier om een loffelijk streven, met als belangrijkste doel het vereenvoudigen van de administratieve verplichtingen voor onderdanen van derde landen door hen in staat te stellen om werk te vinden en een verblijfsvergunning te verkrijgen door middel van één enkele procedure bij "één loket". Het oorspronkelijke wetsvoorstel voorzagt erin dat werknemers uit derde landen op gelijke wijze behandeld zouden worden als nationale werknemers wat betreft werkgerelateerde rechten (waaronder toegang tot sociale zekerheid, onderwijs en studie). Maar volgens de tekst als gewijzigd door de rapporteur was het de lidstaten toegestaan beperkingen aan te brengen op sommige van deze rechten. Dat is in strijd met de gelijke behandeling en daarom onaanvaardbaar. Om die reden hebben wij ons in meerderheid uitgesproken tegen het eindvoorstel, dat verworpen is. Het vaststellen van een redelijk en menslievend immigratiebeleid is een belangrijke maatschappelijke uitdaging voor de komende jaren, die echter alleen op Europees niveau kan worden aangegaan om electorale agenda's en nationale reflexen uit de weg te gaan.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Dit voorstel gaat over één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om op het grondgebied van een lidstaat te verblijven en te werken en de vaststelling van een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven en werken. In alle lidstaten zouden dus dezelfde regels moeten gelden, en daarmee zou een einde worden gemaakt aan de bestaande, van elkaar afwijkende regels zoals die nu in de verschillende landen van de EU van kracht zijn. De procedure voor het verlenen van een vergunning aan werknemers zou zo bovendien sneller verlopen en door de gehele Unie heen transparanter en uniformer zijn. Legale migratie van werknemers is (zeker als het om gekwalificeerde werknemers gaat) een factor bij de bestrijding van clandestiene arbeid, en kan daarnaast bijdragen tot het verbeteren van het concurrentievermogen van de economie en het voorzien in tekorten. We mogen echter niet vergeten dat het beleid op het gebied van werknemersmigratie in tijden van crisis en economische kwetsbaarheid – zoals nu – niet alleen flexibel moet zijn (zoals de Commissie wil), maar ook eerlijk en op duurzaamheid gericht.

Carlo Fidanza (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik ben zeer teleurgesteld over het feit dat het verslag-Mathieu over één enkele aanvraagprocedure voor een verblijfs- en werkvergunning niet is aangenomen. Het is een evenwichtig verslag dat tijdens de stemming flink verbeterd is dankzij de amendementen van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten), die met de doorslaggevende steun van de liberalen en conservatieven zijn aangenomen.

Ik ben teleurgesteld dat de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa zich niet aan de overeenkomst heeft gehouden en dat de Fractie Europese Conservatieven en Hervormers het voorstel onjuist heeft beoordeeld. Hiermee wordt de deur opengezet voor een nieuw voorstel van de Commissie, dat waarschijnlijk slechter zal zijn dan het huidige voorstel.

De mogelijkheid voor legale immigranten om de benodigde verblijfs- en werkvergunning middels één enkele, in de hele EU geldende procedure aan te vragen zou een grote stap voorwaarts hebben betekend en zou een juist uitvloeisel zijn van de noodzakelijke

versterking van de bestrijding van illegale immigratie via een betere samenwerking met de kustlidstaten en de versterking van Frontex.

In plaats daarvan hebben, zoals eerder ook het geval was, enkele hardnekkige linkse ideologische overblijfselen geprevaleerd, zoals de wens om de grenzen open te stellen voor iedereen, waardoor oprechte buitenlanders die naar Europa komen om te werken niet meer kunnen rekenen op de nodige bescherming.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *schriftelijk.* – (PT) Wij vinden het heel belangrijk dat de meerderheid van het Europees Parlement dit voorstel voor een "enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning" heeft verworpen, aangezien het door het Europees Parlement in overleg met de Raad opgestelde document uitsluitend de belangen van de grote bedrijven en economische concerns zou dienen. Die zijn namelijk uit op goedkope buitenlandse werkkrachten die ze kunnen uitbuiten met lage salarissen en banen zonder al te veel rechten. Ze zetten zo aan tot sociale dumping.

Ze beweren wel dat het om "één enkele aanvraagprocedure" gaat, maar eigenlijk willen ze die sociale dumping legaliseren, wat zal leiden tot onzekere banen en – door de instelling van verschillende rechtsposities en statussen – meer ongelijkheid. Daarmee wordt het beginsel van een gelijke en eerlijke behandeling van werknemers op de helling gezet.

In zekere zin was het de bedoeling om het oorsprongslidsbeginsel (de beruchte Bolkestein-richtlijn) weer van stal te halen, ofwel het beginsel dat na hevig verzet van de werkers is verworpen. De standpunten en acties van de werkers en de vakbonden in een aantal EU-lidstaten hebben ook nu weer een weerslag gehad in het Europees Parlement, wat bewijst dat verzet de moeite waard is. De Portugese werkers hebben met hun algemene staking van 24 november ook bijgedragen tot dit positieve resultaat. Het is echter wel zaak de aandacht niet te laten verslappen.

Bruno Gollnisch (NI), *schriftelijk.* – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, op het moment dat Europa bijna 25 miljoen officiële werklozen telt, wordt er weer een richtlijn op tafel gelegd die erop gericht is de immigratie van arbeid te vereenvoudigen. Geef toe dat dit nogal ongepast is. Bovendien beoogde deze tekst bepaalde economische en sociale rechten te garanderen voor deze buitenlandse werknemers, zogenaamd om sociale dumping en oneerlijke concurrentie met nationale of reeds in Europa woonachtige onderdanen te voorkomen. Dit is een verkapte erkenning van het feit dat de immigratie de Europese salarissen naar beneden drukt en eventuele tekorten aan arbeidskrachten niet compenseert, maar juist in rechtstreekse concurrentie met onze werknemers resulteert.

In sommige amendementen die waren gericht op gelijke rechten – en kosten – van ingezetenen en immigranten werd feitelijk alleen voorgesteld om allerlei soorten immigranten, al dan niet werkend, toegang te verlenen tot onze sociale uitkeringen. Een keuze tussen sociale dumping en automatische sociale bijstand die niet meer aanvaardbaar is, noch politiek, noch financieel. De tijd is gekomen om op het niveau van onze lidstaten het besluit te nemen om de migratiestromen om te keren, want die zijn een niet te dragen economische, sociale en zelfs culturele last geworden, en om op alle gebieden het beginsel van nationale en communautaire preferentie toe te passen.

Jarosław Kalinowski (PPE), *schriftelijk.* – (PL) De lidstaten van de Europese Unie worstelen doorlopend met het probleem van illegale immigratie en het werk van burgers uit derde landen in de zogeheten 'grijze sector'. Passende maatregelen zijn nodig om deze problemen effectief het hoofd te bieden. Vereenvoudiging en harmonisering van de

procedures voor het afgeven van vergunningen voor toegang en verblijf van burgers van derde landen, zodat zij in een lidstaat werk kunnen aanvaarden, leiden tot beperking van de illegale immigratie. Tegelijkertijd biedt dit een mogelijkheid om aan de vraag naar arbeidskrachten op de Europese markten te voldoen. De voorgestelde voorschriften laten nog wat speelruimte over voor de ontvangende landen, met name waar het gaat om het weigeren van toegang. Hierdoor is het juiste rechtszekerheidsniveau gewaarborgd en is er geen ruimte voor inmenging in de bevoegdheden van de lidstaten.

De onderhavige richtlijn maakt het innemen van een gezamenlijk standpunt van alle lidstaten op het gebied van economische immigratie mogelijk. Dit zorgt voor doorzichtige voorschriften, veiligheid en wettelijke bescherming voor gediscrimineerde werknemers, bestrijding van illegale immigratie en tot slot het tegengaan van oneerlijke concurrentie. Om die reden deel ik het standpunt van de rapporteur.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) In 2001 heeft de Commissie een voorstel ingediend voor een richtlijn over de voorwaarden inzake toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op arbeid in loondienst en economische activiteiten als zelfstandige. Ondanks een positief advies van het Europees Parlement is dit ambitieuze voorstel, dat erop gericht was de toelatingsvoorwaarden vast te stellen voor alle onderdanen van derde landen die een economische activiteit willen uitoefenen op het grondgebied van de Unie, in eerste lezing in de Raad gesneuveld en heeft de Commissie het in 2006 officieel ingetrokken. Ik ben verheugd dat er een goede kans is dat het voorstel nu wordt aangenomen door de nieuwe rechtsgrond die het Verdrag van Lissabon verschaft.

Clemente Mastella (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik en mijn fractie hebben voor het verslag gestemd, omdat het naar mijn mening goed inspeelt op de demografische uitdagingen waar de EU de komende jaren mee te maken krijgt, door één enkele aanvraagprocedure vast te leggen voor onderdanen van derde landen die op het grondgebied van een EU-lidstaat willen worden toegelaten om er te werken en door hun een sluitend juridisch statuut toe te kennen.

Helaas leidt de verwerping door het Parlement tot uitstel van de beoordeling van deze belangrijke richtlijn, die tot een vereenvoudiging zou hebben geleid van de vaak ingewikkelde administratie die met het onthaal van economische migranten samengaat, die de arbeidsmarkten van de lidstaten in staat zou hebben gesteld te voldoen aan de huidige en toekomstige behoefte aan werkkrachten en die mogelijkheden had geboden om de uitbuiting en discriminatie waarvan deze werkkrachten maar al te vaak het slachtoffer worden, te bestrijden. De richtlijn is erop gericht de bestaande verschillen tussen de nationale wetgevingen te verkleinen: dankzij het "éénloketsysteem" zou de administratieve procedure eenvoudiger, goedkoper en sneller worden.

In ons voorstel zou niet bepaald worden welke voorwaarden gelden bij de toelating van onderdanen van derde landen. Hiervoor blijven de lidstaten bevoegd; het behoort eveneens tot hun bevoegdheid te bepalen hoeveel werkzoekende migranten zij op hun grondgebied willen toelaten.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Dit verslag en de ontwerprichtlijn die het wijzigt zijn een schande. In deze teksten wordt gepleit voor de invoering van een immigratiebeleid op basis van marktbehoeften. Ze ontnemen alle immigranten die niet of niet meer op deze markten werken hun rechten. En hoewel ze slechts beperkte rechten toekennen aan werkenden, bieden ze de mogelijkheid om deze rechten in de toekomst

nog verder in te perken. Immigranten zijn geen tweederangsburgers! Deze richtlijn is gewoon onmenselijk. Ik stem tegen en keur hem bovendien af.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Dit document, dat door de meerderheid van de afgevaardigden is verworpen, bevatte wetgeving die een beter beheer van de migratiestromen mogelijk zou hebben gemaakt. De aanvraagprocedures voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om op het grondgebied van een lidstaat te verblijven en te werken en de rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven verschillen namelijk per lidstaat, en dit voorstel was erop gericht aan die verschillen een einde te maken. Het zou dus om twee redenen een stap voorwaarts zijn geweest: om te beginnen omdat we zo een instrument hadden geschapen ten behoeve van de onderdanen uit derde landen die naar het grondgebied van een lidstaat willen migreren (die zouden alsdan een pakket rechten toegewezen hebben gekregen), en verder omdat we zo een politieke boodschap naar buiten toe hadden laten uitgaan die het idee van een gesloten Europa, met uitsluitend repressieve en op veiligheid gerichte maatregelen, zou tegenspreken. We zouden verder tegemoet zijn gekomen aan de oproepen in het Stockholmprogramma om een flexibeler migratiebeleid te ontwerpen teneinde de economische ontwikkeling van de Unie te steunen. Vandaar mijn stem.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Onder welke voorwaarden ingezetenen van derde landen in een EU-lidstaat mogen verblijven en werken hoort die lidstaat zelf te bepalen en niet de EU. Het feit dat voor bepaalde branches op een gegeven moment de immigratie van geschoold personeel zinvol kan zijn, mag niet tot een beleid van open grenzen leiden. Geschoold personeel dient in eerste instantie uit de eigen bevolking, dus onder EU-burgers, aangeworven te worden. Als er bij ons in sommige branches een gebrek aan geschoold personeel is, moeten we de oorzaken daarvan nagaan en daar met aanpassingen in de beroepsopleiding of bijscholing op reageren. In het verleden is keer op keer bewezen dat arbeidsmigratie voor werknemers een probleem kan vormen, omdat het loonpeil daardoor onder druk komt te staan.

Om die reden zijn dan ook op aandring van lidstaten met een sterk ontwikkeld socialezekerheidsstelsel maatregelen genomen als de overgangsregeling voor het vrij verkeer van werknemers. De discussie mag ook niet voorbijgaan aan het feit dat de regelingen die zijn bedoeld om in de behoefte aan arbeidskrachten te voorzien, door gewiekste ondernemers misbruikt kunnen worden. Daarom heb ik tegen het verslag gestemd.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat de Europese Unie al vele jaren behoefte heeft aan heldere regels en procedures voor wat betreft de rechten van werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven. Een dergelijke verzameling regels is om minstens twee redenen noodzakelijk. In de eerste plaats is het zo dat, hoewel we werknemers uit de Unie een voorkeursregime zouden moeten bieden, legale werknemers uit derde landen deelnemen aan het economische leven in de lidstaten en recht hebben op bescherming. Dit zou moeten worden beschouwd als een voordeel voor de Europese Unie en niet als bedreiging van de Europese werknemers.

In de tweede plaats dragen dergelijke heldere regels bij aan een betere beheersing van de migratie. Als we dergelijke regels niet vaststellen, is dat een aanmoediging voor illegale immigratie, illegale arbeid en alle gevolgen daarvan. Ik betreur het dat dit verslag is afgewezen en roep de Commissie op om met een nieuw voorstel te komen.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor het verslag van mevrouw Mathieu gestemd, omdat ik hoop dat na jaren van werk de richtsnoeren worden vastgesteld voor

de opstelling van een richtlijn waarmee één Europees pakket aan regels wordt vastgesteld met betrekking tot de vergunningen voor en de rechten van werknemers uit derde landen. Vanaf 2001 is er zonder resultaat aan een richtlijn gewerkt, en nu hoop ik dat de Raad de richtlijn middels de medebeslissingsprocedure met het Europees Parlement aanneemt en dat er – gezien het belang van het onderwerp – overeenstemming wordt bereikt. Dit is cruciaal voor de ontwikkeling van Europa, nu de almaar toenemende vraag naar werkkrachten de zogenaamde "economische immigratie" steeds dichterbij brengt en er daardoor dringend een gemeenschappelijke regeling nodig is op dit gebied. De economische ontwikkeling van de Unie moet voor de lange termijn worden ondersteund, en daarom moet de vaak ingewikkelde administratie die samengaat met de toelating van onderdanen van derde landen die op het grondgebied van een EU-lidstaat willen werken worden vereenvoudigd door hun een sluitend juridisch statuut toe te kennen. Deze richtlijn maakt het mogelijk te voldoen aan de huidige en toekomstige behoefte aan werkkrachten en biedt mogelijkheden om de uitbuiting en discriminatie waarvan deze werkkrachten maar al te vaak het slachtoffer worden, te bestrijden.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb mijn stem uitgebracht vóór dit verslag, dat het uiteindelijk niet heeft gehaald. Ik heb dat gedaan omdat ik meen dat een goed doordacht beheer van de migratie in de Europese Unie een absolute voorwaarde voor een eerlijk ontvangstbeleid van migranten in de lidstaten is. Illegale immigratie en clandestien werk kunnen het best bestreden worden door een evenwichtig beleid op het gebied van legale migratie te ontwerpen, dat migranten toelaat overeenkomstig de behoeften op de arbeidsmarkt van de ontvangende lidstaat.

Er is nu geen economische groei. Het is daarom van belang dat we geen valse verwachtingen op insluiting wekken en geen beleid voeren dat mensen in de problemen brengt. Dit voorstel voor één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning (werk en verblijf) ging in die richting.

Aldo Patriciello (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik ben het eens met de rapporteur, mevrouw Mathieu, en met het voorstel voor een richtlijn, dat aansluit bij de EU-doelstelling om een algemeen immigratiebeleid te ontwikkelen. Het gaat om een kadervoorstel betreffende onderdanen van derde landen, dat een tweeledig doel heeft: a) één enkele aanvraagprocedure voor een verblijfs- en werkvergunning in een lidstaat invoeren; b) werknemers uit derde landen die legaal in de EU verblijven, een uniform pakket minimumrechten toekennen op basis van gelijke behandeling met nationale werknemers van de lidstaten.

Marit Paulsen, Olle Schmidt en Cecilia Wikström (ALDE), *schriftelijk*. – (SV) Legale immigratie in de lidstaten van de EU is belangrijk voor de economische ontwikkeling. Arbeidsmigratie kan het concurrentievermogen en de vitaliteit versterken, en met het oog op de demografische uitdagingen waar de EU door de vergrijzing mee wordt geconfronteerd, is het belangrijk om een flexibel migratiebeleid uit te stippelen. Wij zijn daarom ingenomen met het voorstel van de Commissie, dat ten doel heeft om één enkele aanvraagprocedure in te voeren voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om op het grondgebied van een lidstaat te verblijven en te werken. Dat zou tot een vereenvoudiging moeten leiden van de vaak ingewikkelde administratie die met het onthaal van economische migranten samengaat. Het zou de arbeidsmarkten van de lidstaten in staat stellen om te voldoen aan de huidige en toekomstige behoefte aan werkkrachten en mogelijkheden bieden om de uitbuiting en discriminatie van deze werkkrachten te bestrijden.

Wij zijn echter tegen de amendementen die zijn ingediend met betrekking tot aanvullende documenten, die het voorstel tegenstrijdig en zinloos zouden maken. De zin van één enkele aanvraagprocedure en één enkel document gaat verloren als lidstaten aanvullende documenten kunnen afgeven en eisen. Het amendement waarin staat dat een dergelijk document de verblijfsvergunning aanvult en kan worden aangepast of ingetrokken wanneer de positie op de arbeidsmarkt van de houder van de verblijfsvergunning verandert, is aangenomen. Omdat we ontevreden waren met de tekst en er de voorkeur aan hadden gegeven om het voorstel in een tweede lezing te behandelen alvorens het aan te nemen, hebben we voor de opname van concordantietabellen gestemd, tegen de wens van de Raad in. Dat werd echter verworpen, en toen we ons in een situatie bevonden waarin het verslag, als we er vóór zouden stemmen, in eerste lezing zou worden aangenomen, met een inhoud die volgens ons het eigenlijke voorstel ondermijnde om in de EU één enkel in plaats van verschillende documenten te hebben, hebben we ervoor gekozen om tegen het voorstel te stemmen.

Rovana Plumb (S&D), *schriftelijk.* – (RO) Een van de beste manieren om illegale immigratie en illegale arbeid tegen te gaan bestaat erin stabiele kanalen voor legale immigratie te ontwikkelen die tegemoetkomen aan de behoeften van onze arbeidsmarkten. Economische immigratie is een reëel verschijnsel dat onder controle moet worden gehouden, maar dat in het licht van de demografische en economische uitdagingen waarmee de Europese Unie in de nabije toekomst zal worden geconfronteerd, ook noodzakelijk is. Het immigratiebeleid kan dus worden opgevat als een instrument waarmee onze behoeften aan arbeidskrachten kunnen worden geregeld, en dat op die manier bijdraagt tot de uitvoering van de Europa 2020-strategie.

De EU-wetgeving houdt geen beperking in van de bevoegdheid van de lidstaten om hun socialezekerheidsstelsels te organiseren. Bij het ontbreken van harmonisatie op EU-niveau moet de wetgeving van elke lidstaat de voorwaarden bepalen waaronder socialezekerheidsuitkeringen worden toegekend, evenals de hoogte van deze uitkeringen en de periode gedurende welke zij worden verstrekt.

Bij de uitoefening van die bevoegdheid moeten de lidstaten evenwel de EU-wetgeving naleven. Daarnaast moet de arbeidsvoorwaarden worden gerespecteerd, zoals die met betrekking tot het salaris, ontslag, gezondheid en veiligheid op het werk, arbeidstijden, vakantie en tuchtprocedures, rekening houden met de vigerende collectieve arbeidsovereenkomsten.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk.* – (PT) De Europese Unie moet zich voorbereiden op de naderende demografische uitdagingen. Vraagstukken op het gebied van de migratie van werknemers zijn van belang voor ons concurrentievermogen en de vitaliteit van onze economieën. Ze verdienen dus bijzondere aandacht en we moeten daarbij evenwichtigheid en zorgvuldigheid betrachten.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk.* – (FR) Ik ben blij dat het Europees Parlement dit voorstel voor een gecombineerde vergunning heeft verworpen. De stemming van vandaag maakt de weg vrij voor nieuwe onderhandelingen en is een negatieve reactie op de toekenning van rechten op basis van de marktwaarde van werknemers. In deze richtlijn, die alles behalve een garantie voor een gemeenschappelijk pakket rechten voor alle migrerende werknemers is, uitgaande van gelijke behandeling en non-discriminatie, werd een gefragmenteerde opvatting van het begrip legale migratie voorgesteld, waarin de marktwaarde van migrerende werknemers bepalend was voor de omvang van hun

rechten. Deze hiërarchische indeling is aan de vooravond van de twintigste verjaardag van het VN-verdrag betreffende de bescherming van de rechten van migrerende werknemers en hun gezinsleden volstrekt onaanvaardbaar: de Europese Unie moet eindelijk rekening gaan houden met de conclusies van talrijke onderzoeken die hebben aangetoond dat de individuele en gezamenlijke voordelen, economisch en sociaal, zowel voor de gastlanden als de landen van herkomst, hand in hand gaan met de volledige uitoefening door migranten van hun rechten. De Groenen zullen er alles aan blijven doen om ervoor te zorgen dat de Europese Unie over een ambitieus migratiebeleid kan beschikken op basis van het beginsel van universaliteit en ondeelbaarheid van de grondrechten. Dit wordt het onderwerp van de nieuwe discussies die zullen opklaaien naar aanleiding van de verwerping van deze slechte overeenkomst.

Verslag-Jiménez-Becerril Barrio en Romero López (A7-0354/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Deze ontwerprichtlijn inzake het Europees beschermingsbevel is bedoeld om misdaad te voorkomen. In de richtlijn wordt erkend dat er op Europese schaal werkende waarschuwings- en preventiemechanismen moeten komen. De lidstaten bieden namelijk wel bescherming aan slachtoffers, maar deze bescherming vervalt buiten de landsgrenzen. Een en ander sluit aan bij de aanbevelingen van het programma van Stockholm en het eerste, van 5 januari 2010 daterende voorstel van de Raad voor een richtlijn inzake een Europees beschermingsbevel voor slachtoffers, en is in overeenstemming met de procedures die voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van het Verdrag van Lissabon, dat voorziet in verslagen op transversale basis. Ik ben daarom voorstander van het idee om een uitgebreidere aanpak te volgen en deze richtlijn eveneens van toepassing te verklaren op slachtoffers van andere soorten delicten. Ik steun ook de voorstellen met betrekking tot het voorwaarden voor het intrekken van het Europees beschermingsbevel, de continuïteit van de wettelijke bescherming, de beperking van de redenen voor weigering van het Europees beschermingsbevel, de instelling van een termijn voor de inwerkingtreding van het bevel, en de specificaties met betrekking tot de verplaatsingssituatie van het slachtoffer.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb voor deze resolutie gestemd omdat deze het voorstel van de Raad voor een richtlijn met duidelijke maatregelen op het gebied van criminaliteitspreventie en in het bijzonder de bescherming van slachtoffers ondersteunt. Slachtoffers van geweld moeten niet alleen in hun eigen land tegen de overtreder worden beschermd, maar moeten in de hele Europese Unie een beroep kunnen doen op dit soort preventieve maatregelen. Met het aannemen en uitvoeren van deze richtlijn zou de EU aantonen dat zij vast van plan is om het Actieplan ter uitvoering van het programma van Stockholm, het initiatief van de Europese Unie voor het behouden en ontwikkelen van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, in praktijk te brengen.

Benadrukt moet worden dat een Europees beschermingsbevel van toepassing moet zijn op alle slachtoffers van geweld, zoals slachtoffers van mensenhandel, gedwongen huwelijken, eermoorden, genderspecifiek geweld, getuigen, alsmede slachtoffers van terrorisme en georganiseerde misdaad, ongeacht de leeftijd of het geslacht van het slachtoffer, wanneer er sprake is van een bekende dader. Verder dient het bij de bescherming van slachtoffers niet slechts om lichamelijke bescherming te gaan, maar ook om de waardigheid van slachtoffers. Daarom ben ik het er volkomen mee eens dat de bescherming van slachtoffers dusdanig moet worden uitgebreid dat deze ook betrekking heeft op hun persoonlijke waardigheid.

Roberta Angelilli (PPE), *schriftelijk*. – (IT) De stemming in het Parlement over het voorstel voor een richtlijn inzake een Europees beschermingsbevel voor slachtoffers is een belangrijk signaal voor de bescherming van slachtoffers van geweld. Hoewel het voorstel in de Raad niet meer kan rekenen op een gekwalificeerde meerderheid nu Nederland zich heeft geschaard onder de landen die de maatregel willen tegenhouden, maakt dit de stemming van vandaag niet minder belangrijk.

Het gebrek aan Europese wetgeving op het gebied van de bescherming van geweldsslachtoffers moet worden aangepakt middels een grensoverschrijdende, concrete maatregel die niet beperkt mag blijven tot de lidstaat waar het slachtoffer verblijft. De doelstelling van de samenwerking tussen twaalf lidstaten, waaronder Italië, is om een waarschuwings- en beschermingsmechanisme in te stellen voor slachtoffers in de EU.

Ik ben overtuigd van de noodzaak om overeenstemming te bereiken over dit instrument, ook vanuit politiek oogpunt, omdat de slachtoffers van alle vormen van criminaliteit hiermee beschermd zullen worden en personen die gevaar veroorzaken beperkingen en verboden krijgen opgelegd. Een ander, even belangrijk aspect is dat de slachtoffers naar een andere lidstaat kunnen verhuizen, waarbij zij toegang krijgen tot de juiste informatie over en ondersteuning bij het beginnen van een nieuw leven zonder dat zij afstand hoeven te doen van de opgelegde beschermingsmaatregelen.

Alfredo Antoniozzi (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik ben voorstander het idee van een Europees beschermingsbevel. Slachtoffers van geweld moeten worden beschermd tegen nieuwe aanvallen van de daders en moeten kunnen profiteren van preventieve maatregelen in de hele EU.

Met dit voorstel voor een richtlijn komen de doelstellingen van het actieplan ter uitvoering van het programma van Stockholm en het Europese doel van het handhaven en ontwikkelen van een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, weer een stap dichterbij.

Ik realiseer me dat het een complex initiatief betreft. De lidstaten hebben verschillende rechtssystemen en verschillende straf- en civielrechtelijke procedures. Desondanks geloof ik dat de rapporteurs erin zijn geslaagd de continuïteit van de wettelijke bescherming te versterken en de slachtoffers zo goed mogelijk te beschermen, onder andere door voor de nodige rechtszekerheid te zorgen.

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Aan slachtoffers van geweld kan in hun respectieve lidstaten bescherming worden geboden tegen hun agressor. Deze bescherming houdt echter op bij de grenzen van hun land en tot op heden kan de bescherming op geen enkele manier worden uitgebreid tot over de grens. Ik heb gestemd vóór deze nieuwe richtlijn, die de gerechtelijke autoriteiten van een lidstaat die beschermingsmaatregelen heeft ingevoerd krachtens het nationale recht de mogelijkheid biedt om een "Europees beschermingsbevel" uit te vaardigen ter bescherming van slachtoffers op het grondgebied van andere lidstaten van de Europese Unie. De richtlijn is blijkbaar allereerst bedoeld voor vrouwen die het slachtoffer zijn geworden van geweld, maar kan ook van toepassing zijn op elke willekeurig persoon, ongeacht geslacht en leeftijd, mogelijke slachtoffers en hun gezin.

Regina Bastos (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor deze ontwerprichtlijn voor een Europees beschermingsbevel gestemd. De richtlijn is bedoeld om slachtoffers van misdrijven overal in de Europese Unie bescherming te bieden. Met dit initiatief willen we mechanismen voor justitiële en politieke samenwerking in het leven roepen, om te verhinderen dat

slachtoffers die in één lidstaat bescherming genieten bij verhuizing naar (of verblijf in) een andere lidstaat genoodzaakt zijn de hele juridische procedure voor het verkrijgen van de beschermingsmaatregelen opnieuw te doorlopen.

Het Europees beschermingsbevel kan uitsluitend op verzoek van de beschermde persoon worden afgegeven en beperkt zich niet tot vrouwen die slachtoffers van huiselijk geweld zijn (het merendeel van de gevallen), maar geldt voor alle geweldslachtoffers, slachtoffers van mensenhandel, van genitale verminking bij vrouwen, gedwongen huwelijken, eermoorden, incest, genderspecifiek geweld, getuigen, alsook slachtoffers van terrorisme en georganiseerde misdaad.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor het voorstel voor een richtlijn over het Europees beschermingsbevel gestemd omdat misdaadpreventie en slachtofferbescherming de kerndoelen zijn. Op dit moment is het optreden van de lidstaten die de beschermingsbevelen voor slachtoffers in gang hebben gezet, in feite beperkt tot aan de grenzen van de beslissingsstaat. De Europese Unie moet doen wat ze kan om op Europees niveau criminaliteit en achtervolging door de dader te voorkomen. Alleen dan zullen wij slachtoffers hun veiligheid kunnen garanderen zonder dat dit leidt tot een inperking van hun bewegingsvrijheid. Hoewel de lidstaten gebruik maken van verschillende strafrechtelijke, civielrechtelijke en bestuursrechtelijke procedures, moeten ze allemaal samenwerken om misdrijven te voorkomen.

Ik vind het heel belangrijk dat ook morele ondersteuning wordt opgenomen in dit verslag. De meeste slachtoffers van misdrijven ondervinden daarvan nog lang nadien uiteenlopende psychische en morele gevolgen. De EU moet zich niet alleen bezighouden met preventie en bescherming, maar ook met de morele ondersteuning van slachtoffers, zodat zij in om het even welke EU-lidstaat een nieuw leven kunnen opbouwen.

Jan Březina (PPE), *schriftelijk*. – (CS) Ik heb voor het verslag over het Europees beschermingsbevel gestemd omdat het een aanzet is tot een betere juridische positie voor slachtoffers van geweldsdaden. Vooral mensen die herhaaldelijk slachtoffer zijn van geweld door hun naasten, mensen die slachtoffer zijn van gendergeweld en mensen die slachtoffer zijn van andere soorten strafbare feiten in de lidstaten zonder daarvan staatsburger of ingezetene te zijn, hebben speciale juridische bescherming nodig. Ik heb voor de amendementen gestemd waarin wordt voorgesteld om de gronden voor het niet erkennen of zelfs geheel weigeren van een Europees beschermingsbevel te beperken en de termijn voor de tenuitvoerlegging van het bevel of verduidelijking van de situatie op twintig dagen gesteld wanneer een slachtoffer van de ene naar een andere lidstaat verplaatst moet worden.

Het doet mij deugd dat de problemen ten aanzien van de rechtsgrond zijn opgelost. Vooral de Raad en de Commissie lagen daarover met elkaar in de clinch. De spanningen die er bestonden ten aanzien van de burgerrechtelijke en strafrechtelijke aspecten van het Europees beschermingsbevel zijn mijns inziens succesvol uit de wereld geholpen dankzij het amendement waarmee naast samenwerking in strafzaken ook erkenning van gerechtelijke vonnissen tot stand wordt gebracht. Met dit amendement is tegemoetgekomen aan het bezwaar van de Commissie dat als gevolg van de wetgeving ten aanzien van het Europees beschermingsbevel haar exclusief initiatiefrecht op het gebied van het burgerlijke recht zou worden aangetast.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik steun deze resolutie, omdat ik het van fundamenteel belang vind dat slachtoffers van geweld in de gehele Europese Unie moeten kunnen profiteren van maatregelen ter voorkoming van misdaad. Deze bescherming

mag dus niet beperkt blijven tot één bepaalde lidstaat – slachtoffers moeten ook naar een andere lidstaat kunnen verhuizen of daar kunnen verblijven. Deze maatregelen moeten van toepassing worden verklaard op slachtoffers van mensenhandel, genitale verminking bij vrouwen, gedwongen huwelijken, eermoorden, incest, genderspecifiek geweld, getuigen, alsook slachtoffers van terrorisme en georganiseerde misdaad. We zullen dus oplossingen moeten vinden voor het feit dat de rechtsstelsels in de lidstaten van elkaar afwijken.

Carlos Coelho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Deze ontwerprichtlijn beoogt te voorzien in een lacune in de huidige wetgeving ten behoeve van slachtoffers. Misdaadpreventie en snelle-waarschuwings- en preventiemechanismen ter bescherming van slachtoffers moeten namelijk overal in Europa snel en doeltreffend kunnen functioneren. Een Europees beschermingsbevel moet daarom een belangrijk instrument worden om de grensoverschrijdende bescherming van slachtoffers te verzekeren, ongeacht de vorm van geweld waaraan ze onderworpen zijn geweest, zonder deze slachtoffers te verplichten bij verhuizing naar of verblijf in een andere lidstaat de hele juridische procedure voor het verkrijgen van de beschermingsmaatregelen opnieuw te doorlopen.

We hebben al wetgeving goedgekeurd met betrekking tot de processuele en burgerrechten van verdachten in de EU. We mogen nu niet nalaten aandacht te schenken aan de processuele en burgerrechten van slachtoffers. Die vormen immers de meest kwetsbare partij en hebben derhalve het meeste behoefte aan bescherming. De aanneming van deze richtlijn is een belangrijke stap voorwaarts voor de slachtoffers, maar ik hoop wel dat de Commissie bereid is verder te gaan en dat ze zo spoedig mogelijk een uitgebreider pakket wetgeving zal voorstellen.

Anne Delvaux (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb vóór de ontwerprichtlijn van het Europees Parlement en de Raad over het Europees beschermingsbevel gestemd. Ik ben er niet voor om het toepassingsgebied te beperken tot strafprocedures in strikte zin, zoals sommige meer weerstand biedende lidstaten (het Verenigd Koninkrijk, Nederland sinds de nieuwe regering, enzovoort) willen; ik ben voorstander van een breder toepassingsgebied voor de procedures. Ik hoop dat het duidelijke signaal dat het Europees Parlement heeft afgegeven in de plenaire vergadering er niet alleen voor zal zorgen dat het huidige impasse, die veroorzaakt is door de blokkeringsminderheid binnen de Raad, wordt doorbroken, maar ook dat het volgende Hongaarse Voorzitterschap deze kwestie aandacht blijft geven.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Bij het creëren van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid is het van fundamenteel belang dat we de wettelijke bescherming van slachtoffers garanderen. Daarom ben ik het in grote lijnen eens, ondanks enkele bedenkingen, met de doelstellingen van dit voorstel, dat erop gericht is om het bestaande juridische kader op de volgende punten te verbeteren: i) verbeterde voorwaarden voor het intrekken van het Europees beschermingsbevel; ii) continuïteit van de wettelijke bescherming; iii) beperking van de redenen voor niet-erkenning of weigering van het Europees beschermingsbevel; iv) termijnen voor de inwerkingtreding van het bevel, en v) specificaties met betrekking tot de verplaatsingssituatie van het slachtoffer.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Deze richtlijn is van toepassing op maatregelen ter bescherming van een persoon tegen andermans criminele handelingen die op enigerlei wijze een bedreiging kunnen vormen voor zijn leven en zijn fysieke, psychische en seksuele integriteit.

In alle EU-lidstaten zijn beschermende maatregelen van kracht, maar deze verliezen hun werking zodra iemand de grens oversteekt. Het Europees beschermingsbevel moet ervoor

zorgen dat de bescherming die een persoon in één lidstaat geniet, gehandhaafd en voortgezet wordt in elke andere lidstaat waarnaar deze persoon verhuist of verhuisd is.

Dit is het standpunt dat het Europees Parlement vandaag bekrachtigd heeft, met 610 stemmen vóór, 13 tegen en 56 onthoudingen. Het is het resultaat van een compromis tussen de leden van dit Parlement en vertegenwoordigers van het Belgische voorzitterschap. De tekst moet nu nog wel worden goedgekeurd in de Raad door een gekwalificeerde meerderheid van de lidstaten.

Sylvie Guillaume (S&D), *schriftelijk*. – (FR) Het Europees beschermingsbevel is de concretisering van de prioriteit die het Spaans voorzitterschap heeft gegeven aan de bestrijding van geweld tegen vrouwen. Aan slachtoffers die profiteren van een verwijderingsmaatregel voor een agressor kan bescherming worden geboden buiten de nationale grenzen, zodat zij een nieuw leven kunnen beginnen waar ze maar willen. Het uitgevaardigde Europees beschermingsbevel krijgt binnen de gehele Europese Unie dezelfde rechtskracht. Het toepassingsgebied van de tekst is uitgebreid tot de bescherming van het leven, de fysieke, psychische en seksuele integriteit en de waardigheid en persoonlijke vrijheid van een persoon. Deze ruime definitie omvat zaken als gedwongen huwelijken, pedofilie, mensenhandel, genitale verminking, enzovoort. Deze maatregel beantwoordt aan het eerste doel van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, namelijk het bouwen van een beschermend Europa. Ik heb dus vóór deze tekst gestemd.

Jim Higgins (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Ik verwelkom het Europees beschermingsbevel. Dit is een uitstekend initiatief dat zal waarborgen dat maatregelen ter bescherming van slachtoffers in de verschillende lidstaten van toepassing zullen zijn. Momenteel stoppen beschermingsbevelen bij onze grenzen, waardoor het slachtoffer weerloos is. Het Europees beschermingsbevel betekent een grote stap vooruit voor de rechten van slachtoffers. Het is een krachtig instrument dat meer veiligheid zal bieden aan slachtoffers van geweld over de grenzen van de lidstaten heen. Voor meer dan 100 000 in de EU wonende vrouwen zijn beschermingsmaatregelen genomen. Ik maak me echter grote zorgen over de blokkerende minderheid op het niveau van de Raad, waar Ierland deel van uitmaakt. Ik hoop dat de blokkerende minderheid naar aanleiding van de brede aanvaarding van dit verslag in het Parlement haar standpunt zal heroverwegen. Ik kan het argument van deze minderheid dat de rechtsgrond voor dit verslag niet klopt, niet aanvaarden. Zowel de Raad als de juridische dienst van het Parlement achtte de rechtsgrond adequaat, en zoals unaniem door de Commissie juridische zaken wordt onderschreven, houdt het beschermingsbevel geen verplichting in om de nationale systemen voor de vaststelling van beschermingsmaatregelen te wijzigen, aangezien van de lidstaat waar een slachtoffer naartoe reist wordt gevraagd om bescherming te bieden in overeenstemming met zijn nationaal recht.

Timothy Kirkhope en Marina Yannakoudakis (ECR), *schriftelijk*. – (EN) De Fractie van Europese Conservatieven en Hervormers staat volledig achter de doelstellingen van het voorgestelde Europees beschermingsbevel en wij juichen het toe dat slachtoffers van geweld, terrorisme, huiselijk geweld, stalken en/of intimidatie worden beschermd indien en wanneer zij in de EU reizen. De ECR-Fractie begrijpt het verdriet dat kan worden veroorzaakt door lichamelijk, psychisch en/of seksueel misbruik en de kwetsbaarheid van de slachtoffers ten gevolge hiervan.

We hebben vandaag niet vóór het verslag kunnen stemmen vanwege onze bezorgdheid over de rechtsgrond en de reikwijdte van de richtlijn. Dit voorstel is gebaseerd op het

strafrecht, maar sommige van de overtredingen waar dit voorstel op is gericht, behoren tot het burgerlijk recht en toch is geen gebruik gemaakt van artikel 81 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. De ECR-Fractie vraagt zich af hoe effectief dit voorstel uitgevoerd zou kunnen worden en welke boodschap we het EU-publiek met deze anomalie zouden geven over hoe we hier wetten maken. De ECR-Fractie is ervan overtuigd dat de wetgeving die we op EU-niveau produceren juridisch correct en krachtig moet zijn en dat de rechtsstelsels van de lidstaten hierdoor niet in gevaar mogen worden gebracht.

Om deze redenen heeft de ECR-Fractie zich met betrekking tot dit verslag van stemming onthouden.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Het door twaalf lidstaten ingediende initiatief voor een richtlijn betreffende het Europees beschermingsbevel is bedoeld om misdrijven te voorkomen. Het optreden van de lidstaten die de beschermingsbevelen voor de slachtoffers in gang hebben gezet, is in feite beperkt tot aan de grenzen van de beslissingsstaat. De slachtoffers verplaatsen zich om uiteenlopende redenen echter tussen de verschillende lidstaten, vaak om tegen hen gerichte misdrijven te vermijden. Als gevolg van deze verplaatsingen zijn zij weerloos zolang de politieke en justitiële samenwerking niet zorgt voor een waarschuwings- en preventiemechanisme ter ondersteuning van haar eigen verdediging, dat snel en doeltreffend werkt in de hele EU. De opzet van dit mechanisme voor politieke en justitiële samenwerking ligt aan dit initiatief ten grondslag. Uit de maatregelen van de lidstaten is gebleken dat misdrijven op Europees niveau kunnen worden voorkomen wanneer de dader of daders bekend zijn.

Barbara Matera (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Dankzij de bijdrage van de Raad, maar vooral ook van beide rapporteurs en de amendementen die we in de commissie hebben ingediend, heeft de ontwerprichtlijn over het Europees beschermingsbevel zich kunnen ontwikkelen tot een uitstekend instrument voor slachtofferbescherming, zonder dat daaraan enige beperking op grond van nationale wetgeving is opgelegd. Dit moet worden gezien als een symbool voor de vooruitgang op wetgevingsgebied in Europa. Europa probeert er stapsgewijs voor te zorgen dat de rechten en waarborgen in alle lidstaten dezelfde zijn.

Het onderhavige Europees beschermingsbevel is een instrument dat ervoor zorgt dat de bescherming van slachtoffers die zich vrij binnen de Europese Unie willen bewegen, een krachtiger en sneller proces wordt. De verschillen tussen onze rechtsstelsels, inclusief de procedures, vormen duidelijk nog steeds een beperkende factor, maar het vastgestelde toepassingsgebied biedt onze landen de mogelijkheid om zich binnen korte tijd aan te passen aan het nieuwe instrument. Daardoor wordt onze Unie versterkt en worden de burgers, en met name de meest kwetsbare burgers van Europa beter beschermd.

Daarom geef ik van harte steun aan deze ontwerprichtlijn. Deze geeft nieuwe hoop aan de talloze mensen wier vrijheid en waardigheid dagelijks worden aangetast. Deze mensen beschikken niet over alle noodzakelijke instrumenten om zich hiertegen te verzetten. In de toekomst zouden zij misschien zelfs een nieuw leven kunnen opbouwen in een ander land.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Volgens het meest elementaire rechtsgevoel zouden slachtoffers van misdrijven die in een bepaalde EU-lidstaat bescherming hebben verkregen, ook in een andere lidstaat moeten worden beschermd wanneer zij verhuizen. Dat staat in de nieuwe regels die we vandaag hebben aangenomen. Alle slachtoffers zouden van deze Europese beschermingsmaatregel gebruik moeten kunnen maken, en niet alleen slachtoffers

van huiselijk geweld. Hoewel er beschermingsmaatregelen bestaan in alle EU lidstaten, zijn zij niet langer van toepassing wanneer een persoon besluit de grens over te gaan. Het Europese beschermingsbevel zou het mogelijk moeten maken dat iedere vorm van bescherming van een persoon in een lidstaat ook van toepassing is in elke andere lidstaat, ongeacht waar hij of zij heen verhuist of is verhuisd, en ongeacht het soort misdrijf waarvan de betrokkene het slachtoffer is geworden.

Louis Michel (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Elk slachtoffer van een strafbaar feit dat bescherming geniet in een lidstaat van de Europese Unie zou in andere lidstaten dezelfde bescherming moeten kunnen krijgen. Hoewel de meeste maatregelen bestemd zijn voor vrouwen die het slachtoffer zijn van gendergerelateerd geweld, moet worden opgemerkt dat ieder ander slachtoffer van geweld, dus ook kinderen, baat kunnen hebben bij dit initiatief. We mogen overigens verwelkomen dat eveneens om een beschermingsbevel voor het gezin van een beschermd persoon kan worden gevraagd. Het is echter van belang dat de bescherming niet beperkt wordt tot de fysieke bescherming van het slachtoffer. De waardigheid van de persoon als mens dient ook in aanmerking te worden genomen. Ik ben me bewust van de complexiteit van het initiatief en van de obstakels die het nog op haar weg kan vinden, met name vanwege de mogelijke verschillen tussen de rechtsstelsels en de straf-, civiel- en bestuursrechtelijke procedures van de lidstaten. Niettemin kunnen we niet anders dan de lidstaten aanmoedigen om deze koers te varen.

Alexander Mirsky (S&D), *schriftelijk*. – (LV) Ik ben vóór, en ik ben van mening dat dit verslag het beste is van alle verslagen waarover op 14 december zal worden gestemd. De basiscriteria zijn gedefinieerd, alle discussiepunten zijn grondig doorgenomen en het achterliggende uitgangspunt is helder. Mensen die slachtoffer zijn van misdrijven weten zich nu verzekerd van gerechtelijke bescherming in ieder land van de Europese Unie wanneer zij verhuizen van de ene EU-lidstaat naar de andere. Hierdoor kunnen de onderzoeksautoriteiten en de officier van justitie hun onderzoeken effectief uitvoeren en zullen de slachtoffers van misdrijven niet uit angst belangrijke informatie achterhouden. Ik ben de rapporteur dankbaar voor zijn verslag.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Hoewel er in de slachtofferbescherming het een en ander ten goede is gekeerd, worden slachtoffers nog vaak aan hun lot overgelaten. Openbare aanklagers en rechters leren tijdens hun opleiding veel over de rechten van verdachten, maar niets over een geëigende omgang met getuigen en slachtoffers. Als het verloop van een rechtszitting zich geheel naar de verdachte richt en er aan een slachtoffer dat als burgerlijke partij optreedt helemaal geen aandacht besteed wordt, moet dat voelen als een slag in het gezicht. Hier is sensibilisering wenselijk, maar dat geldt ook voor de studie geneeskunde, zodat huiselijk geweld beter herkend kan worden. Essentieel is ook het vraagstuk van de verjaring van civielrechtelijke aanspraken op schadevergoeding in geval van seksueel misbruik van kinderen. Slachtofferbescherming wil ook zeggen dat we alleen mensen met een onberispelijk bewijs van goed gedrag bij onze kinderen laten. En het feit dat in Liechtenstein een gedwongen huwelijk nu ook strafrechtelijk kan worden vervolgd, ook zonder instemming van het slachtoffer, en genitale verminking van een minderjarige vervolgbaar wordt gemaakt, vormt een duidelijke illustratie van de gevaren die uitgaan van de veelgeprezen multiculturele verrijking.

Omdat de slachtofferbescherming nog in de kinderschoenen staat en slachtoffers zelfs in eigen land vaak niet weten tot wie ze zich kunnen wenden of wat hun rechten zijn, is het zaak om de maatregelen voor slachtofferbescherming in de EU op elkaar af te stemmen. Ik heb dan ook voor het verslag gestemd.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb vóór de ontwerprichtlijn van het Europees Parlement en de Raad over het Europees beschermingsbevel gestemd. De EU heeft namelijk behoefte aan een systeem voor een sterkere bescherming van het leven, de veiligheid en de fysieke, psychische en seksuele integriteit van burgers die het slachtoffer van agressie zijn. De ontwerprichtlijn heeft tot doel de bescherming van de slachtoffers van dit soort strafbare handelingen binnen de EU te versterken. De beschermingsmaatregelen beperken zich namelijk tot de nationale wetgeving van de lidstaten. Deze resolutie vult een leemte in de wetgeving op en biedt slachtoffers ook buiten hun eigen land bescherming. Daardoor wordt verzekerd dat alle lidstaten slachtoffers op adequate wijze beschermen. De lidstaten zijn niet verplicht om hun nationale wetgeving te harmoniseren, maar kunnen deze aanpassen met het oog op wederzijdse erkenning.

Georgios Papanikolaou (PPE), *schriftelijk*. – (EL) Ik heb vandaag gestemd voor het voorstel voor een richtlijn inzake een uniform mechanisme dat de bescherming van slachtoffers van misdrijven die zich tussen de lidstaten verplaatsen in de uitoefening van hun recht op vrij verkeer moet vergemakkelijken en versterken. Door de richtlijn zullen slachtoffers van misdrijven die hun leven, hun fysieke, psychische en seksuele integriteit alsmede hun persoonlijke vrijheid in gevaar kunnen brengen worden beschermd om soortgelijke misdrijven in de toekomst te voorkomen.

Na onderhandelingen met de Raad is de richtlijn op de volgende punten verbeterd:

- uitbreiding van de juridische bescherming, aangezien het slachtoffer niet opnieuw alle gerechtelijke stappen hoeft te ondernemen om bescherming te genieten wanneer hij of zij zich naar een ander land begeeft;
- betere en eenvoudigere omstandigheden waaronder een Europees beschermingsbevel wordt afgegeven;
- beperking van de gronden voor niet-erkenning of weigering van een Europees beschermingsbevel;
- een duidelijke termijn voor de uitvoering van een beschermingsbevel;
- bescherming van niet alleen de fysieke integriteit, maar ook van de waardigheid van het slachtoffer.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Dit verslag sluit aan op het reeds goedgekeurde actieplan van Stockholm, een initiatief van de Europese Unie om de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te onderhouden en verder te ontwikkelen. Ondanks de problemen met betrekking tot de rechtsgronden van de nu voorgestelde wijzigingen heb ik besloten om vóór te stemmen, aangezien ik de maatregelen voor de bescherming van slachtoffers of potentiële slachtoffers van misdadigers positief vind. De mogelijkheid om het toepassingsgebied van een beschermingsbevel uit te breiden van één lidstaat (de beslissingsstaat) tot een andere lidstaat waar de beschermde persoon naartoe besluit te verhuizen (de tenuitvoerleggingsstaat) is een belangrijke stap voorwaarts bij de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, een ideaal dat ook ik koester.

Rovana Plumb (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Huiselijk geweld vormt een inbreuk op de grondrechten en kan iedereen treffen, ongeacht religie, huidskleur of sociale status. In Roemenië is het huiselijk geweld tussen 2008 en 2009 met 35 procent toegenomen, en in 2010 blijkt dat het aantal gevallen van huiselijk geweld weer is gestegen. Het jaarlijkse

aantal gevallen van huiselijk geweld wordt geschat op 1 200 000 personen. Slechts 1 procent van de slachtoffers durft zich echter bij de autoriteiten te melden.

Het Europees beschermingsbevel moet een krachtig instrument zijn dat in staat is meer veiligheid te bieden aan slachtoffers van geweld, over de grenzen van de lidstaten heen. Hieronder valt ook bescherming tegen geweld door groepen, en het beschermingsbevel is van toepassing op alle slachtoffers van criminaliteit, zoals slachtoffers van mensenhandel, genitale verminking bij vrouwen, gedwongen huwelijken, eerwraak, incest, genderspecifiek geweld, getuigen en slachtoffers van terrorisme en van georganiseerde misdaad.

De lidstaten moeten doorgaan met het bieden van wettelijke bescherming, het beperken van de redenen voor niet-erkenning of weigering van het Europees beschermingsbevel, het vaststellen van een uiterste termijn van twintig dagen voor het uitvoeren van het bevel en het verstrekken van specificaties met betrekking tot de verplaatsingssituatie van het slachtoffer.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik geloof dat deze richtlijn van de Raad, die gericht is op het creëren van een echte ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, heel positief is. Ik deel wel de reserves van de rapporteurs, vooral als het gaat om de technische omissies en de oproep om rekening te houden met de verschillen tussen de rechtsstelsels van de lidstaten.

Crescenzo Rivellini (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik feliciteer mevrouw Jiménez-Becerril Barrio en mevrouw Romero López met hun uitstekende werk. Slachtoffers van misdrijven die recht hebben op bescherming in een lidstaat krijgen overal in de Unie hetzelfde niveau van bescherming gegarandeerd, dankzij het vandaag aangenomen Europees beschermingsbevel. Daarmee wordt het toepassingsgebied van de bepalingen uitgebreid tot alle slachtoffers van strafbare handelingen. Daaronder vallen dus niet alleen slachtoffers van gendergeweld, zoals in het oorspronkelijk voorstel was voorzien. Beschermingsmaatregelen bestaan in alle EU-lidstaten, maar worden van elk effect beroofd zodra iemand de grens oversteekt. Met het Europees beschermingsbevel moet worden gegarandeerd dat als iemand bescherming geniet in een lidstaat, die bescherming ook wordt geboden in alle andere lidstaten waar de desbetreffende persoon naar toe gaat of naar toe is gegaan. Het Europees beschermingsbevel kan worden uitgevaardigd op verzoek van de te beschermen persoon indien deze besluit om naar een andere lidstaat te gaan om er te wonen of alleen een tijdje te verblijven. Het is de taak van de lidstaat die de beschermingsmaatregel heeft getroffen om een Europees beschermingsbevel uit te vaardigen en dit te doen toekomen aan de lidstaat waar deze persoon naar toe wil gaan. De tekst moet nog worden bevestigd door een gekwalificeerde meerderheid van de lidstaten in de Raad en daarna hebben de lidstaten drie jaar de tijd om deze richtlijn in nationale wetgeving om te zetten.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Het door twaalf lidstaten ingediende initiatief voor een richtlijn betreffende het Europees beschermingsbevel is bedoeld om misdrijven te voorkomen. Het optreden van de lidstaten die de beschermingsbevelen voor de slachtoffers in gang hebben gezet, is in feite beperkt tot aan de grenzen van de beslissingsstaat. De slachtoffers verplaatsen zich om uiteenlopende redenen echter tussen de verschillende lidstaten, vaak om tegen hen gerichte misdrijven te vermijden. Als gevolg van deze verplaatsingen zijn zij weerloos zolang de politieke en justitiële samenwerking niet zorgt voor een waarschuwings- en preventiemechanisme ter ondersteuning van haar eigen verdediging, dat snel en doeltreffend werkt in de hele EU. De opzet van dit mechanisme

voor politieke en justitiële samenwerking ligt aan dit initiatief ten grondslag. Uit de maatregelen van de lidstaten is gebleken dat misdrijven op Europees niveau kunnen worden voorkomen wanneer de dader of daders bekend zijn.

Joanna Senyszyn (S&D), schriftelijk. – (PL) Ik heb vóór de resolutie over de ontwerprichtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake het Europees beschermingsbevel gestemd. De richtlijn is onmisbaar voor slachtoffers van geweld om zich overal in de Europese Unie relatief veilig te kunnen voelen, onafhankelijk van hun woonplaats. Het is belangrijk om na het aannemen van de richtlijn de gerechtelijke organen en andere bevoegde instanties regelmatig bij te scholen, zodat zij in staat zijn om de slachtoffers passende hulp te bieden. Burgers moeten weten dat het mogelijk is om een Europees beschermingsbevel uit te vaardigen. Het voeren van een voorlichtingscampagne is daarom essentieel.

Het resultaat is dat de bescherming van de slachtoffers van geweld onmiskenbaar zal toenemen en de criminaliteit op dit gebied zal verminderen. De richtlijn inzake het Europees beschermingsbevel is een belangrijke stap in de richting van een Europese richtlijn inzake geweld tegen vrouwen. Er moet zo snel mogelijk een gezamenlijke, integrale EU-strategie die het geweld tegen vrouwen in alle EU-lidstaten bestrijdt worden uitgewerkt en geïmplementeerd. We hebben dringend Europese wetgevende normen nodig op het gebied van de bestrijding van geweld tegen vrouwen. Dat is de enige manier waarop we vrouwen kunnen steunen en de maatschappelijke acceptatie van huiselijk geweld en de straffeloosheid van dat misdrijf kunnen bestrijden. Ik hoop dat het komende Poolse voorzitterschap een significante bijdrage zal leveren aan het opstellen en aannemen van een ontwerprichtlijn op dit gebied. Ik heb hierover al een brief geschreven aan de premier van Polen, Donald Tusk, die tot nu toe onbeantwoord is gebleven.

Marc Tarabella (S&D), schriftelijk. – (FR) Ik ben verheugd dat het verslag over het Europees beschermingsbevel met een overweldigende meerderheid is aangenomen. De vandaag aangenomen maatregel maakt het mogelijk dat een persoon die in een lidstaat beschermd wordt ook beschermd wordt in elke andere lidstaat waarnaar hij wil reizen. Deze richtlijn is niet alleen bedoeld voor de slachtoffers van huiselijk geweld, maar ook voor gevallen van gedwongen huwelijken, mensenhandel en genitale verminking bij vrouwen. Het gaat hier om een enorme sprong vooruit voor het recht van slachtoffers en hun mobiliteit binnen de Europese Unie. Ik verzoek de Raad nu om het standpunt van het Europees Parlement te volgen door massaal het Europees beschermingsbevel te steunen.

Verslag-Bauer en Hedh (A7-0348/2010)

John Stuart Agnew (EFD), schriftelijk. – (EN) De United Kingdom Independent Party (UKIP) veroordeelt alle vormen van mensenhandel als een moderne versie van slavernij en vraagt om de hoogste straffen voor dergelijke activiteiten in het Verenigd Koninkrijk. De UKIP heeft echter tegen dit verslag gestemd omdat we niet kunnen toestaan dat de EU meer bevoegdheden krijgt in zaken als strafrecht en grensbescherming. Volgens dit voorstel zou de EU minimumstraffen gaan vaststellen voor een misdrijf in de lidstaten en dat is eenvoudigweg niet iets waarover de EU moet beslissen. Gekozen nationale regeringen zouden afzonderlijk dergelijke straffen moeten bepalen en met andere landen moeten samenwerken om mensenhandel uit te bannen.

Daarnaast is het zo dat de EU het probleem van de mensenhandel verergert. Omdat er in de EU vrijheid van verkeer heerst en er open grenzen zijn, terwijl er één enkele munteenheid is, kan de georganiseerde misdaad veel effectiever ongecontroleerd zijn gang gaan. Indien

de lidstaten behoorlijke grenscontroles en -inspecties zouden houden, zou dit de activiteiten van deze vreselijke criminele organisaties in belangrijke mate kunnen verstoren. De EU is eigenlijk een onderdeel van het probleem en niet de oplossing.

Sonia Alfano (ALDE), *schriftelijk*. – (IT) Niet is onmenselijker dan het leven van andere wezens uitbuiten voor geldelijk profijt door hun grondrechten met voeten te treden. Mensenhandel is een van de meest verwerpelijke activiteiten in de geschiedenis. Dit is een wijdverspreid, complex verschijnsel. Het verheugt mij dat het Parlement het voorstel voor een richtlijn inzake mensenhandel in eerste lezing heeft aangenomen. Dit is een belangrijke stap vooruit in de strijd tegen mensenhandel, die de hoofdactiviteit is van talloze internationale misdaadorganisaties. Het belangrijkste punt in dit verslag is dat de georganiseerde misdaad wordt erkend als het belangrijkste probleem dat moet worden bestreden. Tot slot stelt de EU voor om een effectief, uitdrukkelijk onderscheid te maken tussen misdaad en georganiseerde misdaad, gelet op de specifieke kenmerken van deze laatste vorm van criminaliteit. Er zijn talloze andere positieve aspecten, zoals een ruimere definitie van uitbuiting, een betere bescherming van slachtoffers en bepalingen waarmee wordt vermeden dat slachtoffers van mensenhandel worden aangeklaagd voor misdrijven die ze gedwongen worden te begaan omdat er geweld tegen hen wordt gebruikt of omdat ze worden bedreigd. Zoals Amnesty International heeft gesignaleerd, komt het vaak voor dat vrouwen die het slachtoffer zijn van mensenhandel worden gearresteerd wegens prostitutie of geen volledige toegang tot de rechter wordt gewaarborgd.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb deze resolutie gesteund omdat handel in mensen een moderne vorm van slavernij, een ernstige misdaad en een ernstige schending van de fundamentele mensenrechten is. Het Verdrag van Lissabon heeft EU-maatregelen versterkt op het gebied van de justitiële en politieke samenwerking in strafzaken, waaronder de bestrijding van de mensenhandel, en het Europees Parlement zal zijn rol als cowetgever ten volle moeten spelen. Ik ben het volledig eens met het voorstel van het Europees Parlement dat straffen voor handelaren moeten worden verhoogd naar het niveau van het voorstel van 2009, dat activa in beslag moeten worden genomen en dat de hulp aan slachtoffers, vooral als het om kinderen gaat, verder moet worden ontwikkeld.

Ik ben ervan overtuigd dat het Europees Parlement duidelijk moet eisen dat de lidstaten meer doen om de vraag naar de diensten van slachtoffers van mensenhandel te ontmoedigen, inclusief bewustwordingscampagnes, onderwijs, opleiding, enzovoort, en hierbij moet een genderperspectief volledig worden geïntegreerd. Benadrukt moet worden dat straffen voor werkgevers die gebruik maken van arbeid door slachtoffers van mensenhandel een sterk preventief effect hebben, en die moeten dus verder worden ontwikkeld.

Roberta Angelilli (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Door het voortbestaan van economische en culturele ongelijkheden in de wereld zijn nieuwe vormen van slavernij ontstaan die niet per se meer verband houden met seksuele uitbuiting, maar ook economische motieven kunnen hebben.

Dit zijn situaties die misschien niet overeenkomen met hetgeen wij vanuit de geschiedenis kennen als slavernij, maar die net zo funest zijn als slavernij omdat zij de slachtoffers beroven van de waarden van vrijheid en gelijkheid waarop onze moderne samenleving is gegrondvest. De slachtoffers worden getaxeerd, verkocht of verhandeld en geheel beroofd van hun waardigheid. Ze vormen uitermate winstgevende handel voor de georganiseerde misdaad, die een transnationale dimensie heeft gekregen.

In het jaar sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon zijn heel wat initiatieven ontplooid voor justitiële en politieke samenwerking in strafzaken. Nu is het noodzakelijk om het werk van de EU te versterken en de strijd tegen mensenhandel op te voeren door gegevens te verzamelen voor de opstelling van geloofwaardige statistieken en de totstandbrenging van een nauwe, grensoverschrijdende samenwerking, die ook uitwisseling van inlichtingen en goede praktijken en een versterkte samenwerking met Eurojust en Europol omvat.

Ook is het noodzakelijk een aanpak te volgen die is afgestemd op de slachtoffers die bescherming nodig hebben, met inbegrip van wettelijke bescherming. Deze mensen hebben tevens behoefte aan bijstand en aan passende programma's voor maatschappelijke herintegratie. Het is echter vooral noodzakelijk strengere straffen vast te stellen voor mensenhandelaren en werkgevers die misbruik maken van de kwetsbaarheid van hun slachtoffers, die soms minderjarig zijn.

Charalambos Angourakis (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EL) Wij afgevaardigden van de Communistische Partij van Griekenland hebben tegen de ontwerprichtlijn van de Commissie inzake voorkoming en bestrijding van mensenhandel en het verslag van het Europees Parlement daarover gestemd omdat daarmee de lidstaten een uniforme en geharmoniseerde strafwetgeving en dito sancties worden opgelegd. De EU is van plan de kwetsbaarheid van werkenden uit te buiten om hen te doen geloven dat algemeen geldige en uniforme strafrechtregels in alle sectoren en alle lidstaten noodzakelijk zijn. Het opleggen van een geharmoniseerd strafrecht in de lidstaten van de EU, met als schaamteloos verkondigd doel de versterking van communautaire en nationale repressiemechanismen ter bescherming van de macht van de monopolies, is een nieuwe zware aanslag op de vrijheid van mensen. Tegelijkertijd vormt het een onaanvaardbare en gevaarlijke beperking van de soevereiniteit van mensen en van de soevereine rechten van de lidstaten.

De belangstelling van de EU voor de bestrijding van mensenhandel is geveinsd, aangezien zij aan de dag wordt gelegd door een kapitalistische transnationale unie die er openlijk voor uitkomt dat zij is gegrondvest op het kapitalistisch systeem. Door van arbeid koopwaar te maken, maakt het kapitalisme de mensen zelf tot koopwaar, opdat zij het enige belang dienen dat dit rotte systeem van uitbuiting erkent: de winst van het kapitaal.

Alfredo Antoniozzi (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik ben verheugd over de aanneming van dit voorstel en over de vaststelling van nieuwe straffen. Mensenhandel is een zwaar misdrijf dat gepaard gaat met ernstige schendingen van de fundamentele mensenrechten. Ik hoop dat deze nieuwe richtlijn de leemtes in het vorig rechtskader kan opvullen en dat de rol van de coördinator voor de bestrijding van mensenhandel wordt vastgesteld binnen een duidelijk rechtskader.

Ofschoon met het Verdrag van Lissabon de rol van het Europees Parlement bij de justitiële en politieke samenwerking in strafzaken is versterkt, zijn het de lidstaten die een sleutelrol moeten spelen in de strijd tegen deze vorm van criminaliteit. Als we een krachtig preventief effect willen sorteren dan moeten we ervoor zorgen dat in de lidstaten het bewuste gebruik van door slachtoffers van mensenhandel verleende diensten strafbaar wordt gesteld.

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Mensenhandel is een afschuwelijke misdaad die de Europese Unie helaas niet kan negeren. Wat de redenen ervoor ook mogen zijn, seksuele uitbuiting of werk, mensenhandel mag niet worden toegelaten door de autoriteiten van de Europese Unie. Om die reden beschikt Europa sinds enige tijd over een brede waaier aan wetgevende maatregelen ter bestrijding van dit verschijnsel. Deze nieuwe richtlijn, die

ik mijn stem heb gegeven, vervangt het vorige kaderbesluit, overeenkomstig de nieuwe bevoegdheden op dit gebied. Deze richtlijn omvat het bestaande acquis communautaire over dit onderwerp en vat dit samen in één enkele tekst, en is daardoor bestemd om een belangrijk instrument te worden in de bestrijding van mensenhandel. In de richtlijn worden de beginselen vastgesteld die als basis moeten dienen voor de wetgevingen van de lidstaten, worden de op te leggen straffen bepaald, wordt een verantwoordelijkheid ingevoerd voor rechtspersonen, worden slachtoffers beschermd tegen mogelijke vervolging vanwege hun status, worden maatregelen ingevoerd ter ondersteuning en bescherming van slachtoffers. Bovendien bevat de richtlijn bepaalde specifieke bepalingen met betrekking tot vrouwen en kinderen.

Liam Aylward (ALDE), *schriftelijk*. – (GA) Ieder jaar zijn in de EU honderdduizenden mensen slachtoffer van mensenhandel in verband met onder andere seksuele uitbuiting, dwangarbeid, illegale handel in menselijke organen en bedelarij. Deze moderne vorm van slavernij vormt een verschrikkelijke misdaad en een grove schending van de grondrechten.

Ik verwelkom wat er in het verslag staat over dwingender maatregelen tegen mensenhandel, strengere straffen voor mensenhandelaars en betere bescherming van slachtoffers. Deze moderne vorm van slavernij moet worden bestreden; er moet worden voorzien in steun, bescherming en meer bijstand voor slachtoffers en de preventie en monitoring moeten worden versterkt.

Internationale criminele organisaties moeten worden bestreden, en om dit goed te doen moet er worden samengewerkt op EU- en internationaal niveau.

Ik ben blij met het er in het verslag staat over strengere straffen voor mensenhandelaars en over de inbeslagname van middelen. Kinderen lopen de grootste kans slachtoffer te worden van mensenhandel en er moet hulp en bescherming zijn voor alle slachtoffers, vooral de kinderen.

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor dit verslag gestemd. De handel in mensen is een ernstige misdaad en een ernstige schending van de fundamentele mensenrechten. Mensenhandel is in de wereld een wijdverbreid fenomeen en kan vele vormen aannemen, die bijvoorbeeld betrekking hebben op seksuele uitbuiting, gedwongen arbeid, illegale handel in menselijke organen, illegale adoptie, enzovoort. We moeten dan ook dringend overgaan tot het nemen van actieve maatregelen ter ondersteuning van een strategie voor de bestrijding en voorkoming van mensenhandel.

Daarnaast moeten we zorgen voor effectieve systemen om slachtoffers van mensenhandel bij te staan en te ondersteunen, met inbegrip van regelingen voor schadeloosstelling, eventuele noodzakelijke medische behandelingen en kostenloze juridische en psychologische bijstand. Hierbij moet speciale aandacht uitgaan naar kinderen. De strategie inzake mensenhandel moet ook aspecten omvatten in verband met sociale zaken en immigratie-, asiel- en herintegratiebeleid. Bovendien moeten er, ter beperking van de schaal waarop deze misdrijven nu plaatsvinden, effectieve en passende straffen worden ingesteld voor overtredingen van de richtlijn.

Slavi Binev (NI), *schriftelijk*. – (BG) Ik geef mijn steun aan dit verslag omdat mensenhandel een zeer ernstig probleem is dat nodig moet worden aangepakt en omdat de maatregelen die zijn opgenomen in het Verslag van Lissabon niet krachtig genoeg zijn om de criminaliteit op dit vlak te overwinnen. De handel in mensen is een vorm van slavernij, en Europa moet haar vrouwen, haar kinderen, haar burgers, op alle mogelijke manieren tegen dit gevaar

beschermen. Het is een ernstige misdaad en een ernstige schending van de fundamentele mensenrechten, die mensen door middel van bedreiging, geweld en vernedering in een afhankelijkheidssituatie brengt, en er zou een gevangenisstraf van ten minste tien jaar op moeten staan. Daarom moeten wij naar mijn mening een slachtoffergerichte benadering aannemen, die de identificatie van alle mogelijke categorieën slachtoffers omvat, alsmede speciale maatregelen om deze te beschermen. Daarbij zou de aandacht specifiek moeten uitgaan naar kinderen en andere risicogroepen, zoals Edit Bauer in haar verslag stelt.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Vandaag heeft het Europees Parlement een historische en bijzonder belangrijke richtlijn aangenomen die ons extra slagkracht zal geven in de strijd tegen de mensenhandel. Deze richtlijn moet ons helpen de schaal waarop deze afgrijselijke misdaden nu plaatsvinden, terug te dringen via zwaardere straffen en sancties en een verdere verbetering van de preventie en de bescherming van de slachtoffers. Ik heb voor dit verslag gestemd omdat er strenger moet worden opgetreden tegen mensenhandelaars en de gruwelijke misdaden die ze plegen, en omdat er zwaardere straffen en sancties moeten worden ingevoerd die de ernst van het gepleegde misdrijf weerspiegelen en waarvan een effectieve ontmoedigende werking uitgaat. De nieuwe richtlijn bevat een zeer belangrijke bepaling, die erin voorziet dat de lidstaten naast sancties ook straffen als de inbeslagneming van bezittingen kunnen opleggen en de noodzakelijke maatregelen kunnen nemen om hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven te confisqueren, omdat alleen dan deze misdrijven niet meer lonen. Ik wijs erop dat de EU, gezien de groeiende schaal waarop deze misdrijven in Europa plaatsvinden, zich bij de aanpak hiervan meer moet richten op mensenrechten, waarbij de meeste aandacht moet uitgaan naar preventieve maatregelen, slachtofferbescherming, terugkeer naar en herintegratie in het land van herkomst en sociale zaken.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Het instellen van een coördinator voor de bestrijding van mensenhandel op Europees niveau draagt bij aan de samenhang van de bestrijdingsacties in de strijd tegen moderne slavernij. De samenwerking tussen de lidstaten met betrekking tot deze problematiek is goed, vooral binnen de Unie, maar vaak wordt herintegratie van de slachtoffers van mensenhandel in de maatschappij uit het oog verloren. Het is duidelijk dat educatie- en preventiemaatregelen geconcentreerd moeten worden in de minder ontwikkelde lidstaten van de Europese Unie, waar grote bevolkingsgroepen kwetsbaar zijn vanwege armoede.

Om een beter en nauwkeuriger beeld te krijgen van dit fenomeen moeten er geharmoniseerde gegevens worden verzameld, die in elk geval gegevens moeten omvatten over het aantal mensen dat wordt verhandeld, inclusief gegevens over het geslacht, de leeftijd en de nationaliteit van de slachtoffers, alsmede over de vorm van mensenhandel, het type diensten dat slachtoffers moesten verrichten, het aantal gearresteerde, vervolgte en veroordeelde mensenhandelaars en de verwijzingsmechanismen naar de nationale asielautoriteiten. De omvang van mensenhandel is momenteel zeer groot, maar zonder op EU-niveau gecentraliseerde, exacte gegevens is de werkelijke omvang niet bekend.

Vito Bonsignore (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik feliciteer mevrouw Bauer en mevrouw Hedh met het tot een goed einde brengen van de moeilijke taak om een verslag over een dermate actueel thema op te stellen. Mensenhandel is namelijk een van de grootste plagen van onze tijd en staat gelijk aan slavernij. Slachtoffers worden door gewetenloze criminele organisaties in een onderworpen positie gebracht waarin ze worden uitgebuit.

Ofschoon dit helaas een zeer omvangrijk verschijnsel is, is er niet veel over bekend omdat er maar weinig gegevens beschikbaar zijn. Daarom is het noodzakelijk om specifieke studies te laten verrichten teneinde inzicht te krijgen in de daadwerkelijke omvang ervan. Tegelijkertijd moet Europa zorgen voor beleid dat een sterkere samenwerking op strafrechtelijk en justitieel gebied mogelijk maakt. Een dergelijk beleid is mogelijk dankzij onder meer artikel 79 van het Verdrag van Lissabon, dat een rechtsgrondslag biedt in het kader van het gemeenschappelijk immigratiebeleid.

Ik ga akkoord met het verzoek van de rapporteur om de straffen voor mensenhandelaren te verhogen en hun middelen in beslag te nemen, het bewuste gebruik van diensten van slachtoffers van mensenhandel strafbaar te stellen en de bijstand aan slachtoffers te verbeteren.

David Campbell Bannerman en Nigel Farage (EFD), *schriftelijk*. – (EN) De United Kingdom Independent Party (UKIP) veroordeelt alle vormen van mensenhandel als een moderne versie van slavernij en vraagt om de hoogste straffen voor dergelijke activiteiten in het Verenigd Koninkrijk. De UKIP heeft echter tegen dit verslag gestemd omdat we niet kunnen toestaan dat de EU meer bevoegdheden krijgt in zaken als strafrecht en grensbescherming. Volgens dit voorstel zou de EU minimumstraffen gaan vaststellen voor een misdrijf in de lidstaten en dat is eenvoudigweg niet iets waarover de EU moet beslissen. Gekozen nationale regeringen zouden afzonderlijk dergelijke straffen moeten bepalen en met andere landen moeten samenwerken om mensenhandel uit te bannen. Daarnaast is zo dat de EU het probleem van de mensenhandel verergert. Omdat er in de EU vrijheid van verkeer heerst en er open grenzen zijn, terwijl er één enkele munteenheid is, kan de georganiseerde misdaad veel effectiever ongecontroleerd zijn gang gaan. Indien de lidstaten behoorlijke grenscontroles en -inspecties zouden houden, zou dit de activiteiten van deze vreselijke criminele organisaties in belangrijke mate kunnen verstoren. De EU is eigenlijk een onderdeel van het probleem en niet de oplossing.

Maria da Graça Carvalho (PPE) (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor deze richtlijn gestemd omdat ik geloof dat de richtlijn een essentieel element is bij het aanscherpen van de maatregelen ter bestrijding van de mensensmokkel. Voor de EU omvat uitbuiting nu ook prostitutie, andere vormen van seksuele uitbuiting, gedwongen arbeid of dienstverlening – met inbegrip van bedelarij –, het wegnemen van organen, illegale adoptie, gedwongen huwelijken, drugshandel, tot en met het gebruiken van personen voor kleinschalige diefstallen of berovingen.

Carlos Coelho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Mensenhandel is de moderne versie van slavernij en de op één na lucratiefste activiteit voor de wereldwijde georganiseerde misdaad. Deze richtlijn is het eerste juridische instrument op dit gebied dat we goedkeuren met gebruikmaking van de mogelijkheden die het Verdrag van Lissabon ons biedt. De richtlijn staat voor een gemeenschappelijke benadering bij de bestrijding van mensenhandel en de bescherming van de slachtoffers van die handel. Daarmee vullen we een gapende lacune in de bestaande wetgeving. We zijn erin geslaagd een evenwichtig compromis te bereiken en een instrument te creëren dat ons in staat zal stellen efficiënter op te treden tegen dit soort criminaliteit, door strengere maatregelen uit te vaardigen en de vrijheidsstraffen te verhogen van vijf tot tien jaar, met confiscatie van de opbrengsten van de misdrijven. De richtlijn heeft bovendien bijzondere aandacht voor preventie en de bescherming van slachtoffers, in het bijzonder kinderen en andere risicogroepen.

Ik sta achter het voorstel om een coördinator aan te wijzen voor de bestrijding van deze handel in de EU. We moeten er dan wel voor zorgen dat er geen overlappingsen ontstaan met de taken die reeds door bestaande organen, zoals Europol, worden uitgevoerd.

Marielle De Sarnez (ALDE), schriftelijk. – (FR) Elke dag worden in Europa enkele honderden mensen het slachtoffer van mensenhandel. Voor het merendeel vrouwen en jonge meisjes. Het was dus hoog tijd om iets te doen aan het rechtsvacuüm waarvan sprake was in sommige Europese landen, zoals Spanje, waar onlangs op een paar kilometer afstand van de Franse grens het grootste bordeel van Europa is geopend. De Europese Unie beschikt dus eindelijk over een instrument om een afschrikkende omgeving voor mensenhandelaars te creëren en de ondersteuning en bescherming van slachtoffers van mensenhandel te garanderen. Vanaf nu bepalen gemeenschappelijke regels de definities van de strafbare feiten en de straffen die van toepassing zijn op mensenhandelaars. Er is weer een stap in de goede richting gezet voor de bescherming van de menselijke waardigheid en de bestrijding van mensenhandel.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Mensenhandel is inhumain en voor de slachtoffers een moderne vorm van slavernij. Voor de daders – criminele organisaties die activiteiten ontwikkelen op het gebied van prostitutie, seksuele uitbuiting, illegale adoptie, gedwongen arbeid, illegale immigratie en de illegale handel in organen – is het evenwel een uiterst lucratieve bezigheid. Aangezien een aantal Europese landen de "bestemmingslanden" van deze netwerken vormen, is dit initiatief een heel goede zaak. Het is de bedoeling om op Europees niveau een gemeenschappelijke regeling voor het bestrijden en voorkomen van mensenhandel op te zetten. Dat sluit aan op de op 10 februari 2010 door dit Parlement aangenomen ontwerpresolutie.

José Manuel Fernandes (PPE), schriftelijk. – (PT) Mensenhandel is een ernstige schending van de mensenrechten. Voor de georganiseerde misdaad is het een belangrijke bron van inkomsten. De omvang van deze moderne vorm van slavernij is niet precies bekend, maar is zeker indrukwekkend.

Het Verdrag van Lissabon heeft de Europese Unie meer mogelijkheden gegeven om maatregelen te nemen op het gebied van de justitiële en politieke samenwerking in strafzaken, waaronder de bestrijding van mensenhandel. Het Europees Parlement moet hier als cowetgever een belangrijke rol spelen.

Ik ben heel tevreden dat de in dit verslag voorgestelde maatregelen zijn aanvaard. Het is inderdaad van belang gegevens te verzamelen over het geslacht, de leeftijd en de nationaliteit van de slachtoffers, alsmede de vorm van mensenhandel, het type diensten dat slachtoffers moesten verrichten, het aantal gearresteerde, vervolgd en veroordeelde mensenhandelaars en de verwijzingsmechanismen naar de nationale asielautoriteiten.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) We beseffen dat het aannemen van instrumenten voor het bestrijden van mensenhandel en het beschermen van de slachtoffers van die handel op zichzelf niet volstaat. Toch is het van belang dat het uitbannen van mensenhandel wordt gezien als een prioriteit in de strijd voor eerbiediging van de mensenrechten. Om deze instrumenten in de praktijk te kunnen inzetten is politieke wil nodig. Het is op dit gebied echter vooral van groot belang om preventieve maatregelen te nemen, en voor dat doel zal een ander economisch en sociaal beleid moeten worden gevoerd. Aan de kapitalistische uitbuiting en de neoliberale koers moet een einde komen.

We moeten omstandigheden scheppen die mensen in staat stellen aan armoede te ontsnappen. Dat kan door een beleid dat de welvaart eerlijk verdeelt en de toegang tot essentiële openbare diensten garandeert. Er moeten meer banen worden geschapen, en dan bedoel ik banen met rechten en lonen die een waardig bestaan mogelijk maken.

De stemming over dit document is dus maar een eerste stap in een lange en moeizame strijd. Die strijd zullen we moeten voortzetten tot er een einde is gemaakt aan mensenhandel.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Afgelopen week hebben we een verslag aangenomen over de ontwerprichtlijn inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers, en ik ben zeer verheugd over die stemming. Allereerst is de definitie van het begrip "mensenhandel" veel ruimer geworden en omvat het nu ook mensenhandel in de seksindustrie, uitbuiting in met name de landbouwsector en huishoudelijke diensten en gedwongen bedelarij. Ten tweede worden in onze tekst sancties en minimumstraffen voor mensenhandelaren vastgesteld. Ten derde voorziet onze tekst in een hele reeks maatregelen ter ondersteuning van slachtoffers. We mogen niet vergeten dat dit er in de Europese Unie jaarlijks enkele honderdduizenden zijn. De tijd heeft uitgewezen dat het bestaande kader niet toereikend was. De tekst die we afgelopen week hebben aangenomen laat zien dat we ons optimaal willen inzetten om burgers te beschermen en mensenhandelaars in heel Europa te vervolgen.

Sylvie Guillaume (S&D), *schriftelijk*. – (FR) Mensenhandel is een moderne vorm van slavernij. Voor criminele organisaties is het bovendien een zeer lucratieve handel die verschillende vormen kan aannemen, zoals seksuele uitbuiting, dwangarbeid, handel in menselijke organen, bedelarij, illegale adoptie en huishoudelijke arbeid. Deze tekst is de eerste bindende Europese wetgeving voor dit onderwerp. De tekst verbetert de bescherming van slachtoffers en verzwaart de sancties tegen overtreders. We mogen blij zijn met de genderbenadering die de basis vormt van deze tekst, want vaak zijn het vrouwen die het slachtoffer worden van mensenhandel. Laten we ook niet vergeten dat slachtoffers niet vervolgd kunnen worden voor misdrijven die gepleegd worden tengevolge van de mensenhandel, bijvoorbeeld in geval van schending van de immigratiewetgeving. Ik heb deze tekst mijn steun gegeven.

Timothy Kirkhope en Marina Yannakoudakis (ECR), *schriftelijk*. – (EN) De Fractie van Europese Conservatieven en Hervormers is stellig van mening dat het ronduit afschuwelijk is dat er nog slavernij op ons continent bestaat en meent dat mensenhandel alleen kan worden bestreden indien alle landen op het hoogste niveau samenwerken om dit te voorkomen. De huidige EU-wetgeving is achterhaald en absoluut niet doeltreffend en daarom steunt de ECR-Fractie de herziening hiervan. De ECR-Fractie heeft vandaag vóór deze richtlijn gestemd, die gericht is op grensoverschrijdende samenwerking om deze afschuwelijke misdaad, de handel in mensen, te voorkomen en te bestrijden.

De ECR-Fractie heeft gevraagd om afzonderlijke stemmingen over artikel 4, leden 1 en 2, en artikel 15, lid 4, en heeft tegen deze specifieke artikelen gestemd, omdat zij niet vindt dat de EU maximumstraffen moet vaststellen. Zij gelooft ook niet in het specificeren van een strafbaar feit, zoals in artikel 15, lid 4 wordt gedaan. De ECR-Fractie steunde de resolutie in haar totaliteit en de door de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid gewijzigde tekst.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Mensenhandel is een moderne vorm van slavernij en een ernstige schending van de fundamentele mensenrechten. Mensenhandel is bovendien een van de meest lucratieve activiteiten van criminele organisaties.

Met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon heeft de EU meer bevoegdheden gekregen op het gebied van de justitiële en politieke samenwerking in strafzaken, en het vandaag aangenomen verslag over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers is een uiting van het engagement van de Europese wetgever op dit gebied. In de tekst worden minimumvoorschriften voor de omschrijving van strafbare feiten en de straffen voor mensenhandelaars vastgesteld en worden gemeenschappelijke bepalingen ingevoerd om de preventie van het misdrijf en de bescherming van de slachtoffers te verbeteren. Aan slachtoffers zal adequate bijstand moeten worden verleend, waaronder rechtsbijstand. Mensenhandel is een verschijnsel dat, net als drugshandel en witwassen, sterk gerelateerd is aan de georganiseerde misdaad en bestreden moet worden met krachtige en doeltreffende maatregelen. De in de afgelopen jaren opgedane ervaring toont aan dat er in de strijd tegen dergelijke misdaadverschijnselen absolute behoefte is aan zowel justitiële en politieke samenwerking als een hoog niveau van harmonisatie van de nationale wetgevingen.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) De handel in mensen is een moderne vorm van slavernij, een ernstige misdaad en een ernstige schending van de fundamentele mensenrechten, die mensen door middel van bedreiging, geweld en vernedering in een afhankelijkheidssituatie brengt. Mensenhandel is ook een uiterst lucratieve zaak voor de georganiseerde misdaad, met hoge winstmogelijkheden en beperkte risico's, en kan vele vormen aannemen, die bijvoorbeeld betrekking hebben op seksuele uitbuiting, gedwongen arbeid, illegale handel in menselijke organen, bedelarij (inclusief het gebruik van een afhankelijke persoon voor de bedelarij), illegale adoptie en huishoudelijk werk. De omvang van dit fenomeen is indrukwekkend, maar zeker niet precies bekend. Het Verdrag van Lissabon heeft EU-maatregelen versterkt op het gebied van de justitiële en politieke samenwerking in strafzaken, waaronder de bestrijding van de mensenhandel. Ik juich het toe dat het Europees Parlement op dit gebied cowetgever is geworden en een volledige rol heeft gekregen. Ik heb dit verslag gesteund.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Volgens recente schattingen van de Internationale Arbeidsorganisatie verrichten er over de hele wereld ongeveer 2,45 miljoen mensen gedwongen werk. Dat is het gevolg van mensenhandel. Dit verschijnsel heeft de afgelopen jaren een evolutie doorgemaakt en doet zich nu ook in Europese landen voor. Ik ben van mening dat mensenhandel een gesel is die we in de EU met alle macht moeten bestrijden, met de nodige ondersteuning en bescherming van de slachtoffers. Vandaar mijn stem.

Alexander Mirsky (S&D), *schriftelijk*. – (LV) Het is duidelijk dat mensenhandel een ernstig misdrijf is en een zware inbreuk op de grondrechten vormt. Het is duidelijk dat iedereen zal stemmen voor een strengere wet tegen mensenhandel. Het is duidelijk dat A. Mirsky net als de andere leden voorstander is van een strengere wet. Dit is een win-winonderwerp. Iedereen is voor en de opstellers van het verslag zullen dientengevolge een 'plusje' krijgen. Maar misschien had er een belangwekkender onderwerp gevonden kunnen worden? Op deze manier kunnen er nog wel honderd verslagen geschreven worden – over zedenmisdrijven, over terrorisme, over moord- en doodslag, over fanatisme, over fraude, over diefstal, over verkrachting, over belediging. Over, over, over... Is dit de taak van leden van het Europees Parlement? Ik stem vóór. Maar zal er ook maar iemand zijn die tegen stemt?

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Officieel bestaat er geen slavernij meer, onofficieel echter des te meer – in de vorm van mensenhandel. Uitgerekend deze vorm van criminaliteit

is voor velen zo lucratief geworden dat er miljardenwinsten mee worden behaald. Bij de bestrijding van mensenhandel zijn we door de georganiseerde criminaliteit op een straatlengte achterstand gezet. Alleen met een combinatie van uiteenlopende maatregelen kunnen we uiteindelijk ons doel bereiken. Enerzijds moet het veiligheidsapparaat, dat de laatste jaren financieel is uitgeteeld, weer ruimer bedeeld worden. Binnen de EU kunnen we niet veel meer dan de uitwassen van de mensenhandel aanpakken, maar waar het om gaat is het wegnemen van de voedingsbodem van die handel. Een bijverschijnsel als bedelarij zouden we met een algeheel, in de gehele EU geldend verbod op bedelen vrij gemakkelijk de baas kunnen worden.

Anderzijds is de samenwerking met de landen van herkomst cruciaal, bijvoorbeeld in het geval van arbeidsslavernij en gedwongen prostitutie. Voorlichtings- en bewustwordingscampagnes in het (volwassenen)onderwijs zijn dan ook een belangrijk wapen in de strijd tegen mensenhandel, zowel in de landen van herkomst en van doorreis als in de landen van bestemming. Hoewel het verslag een aantal juiste grondgedachten bevat, kan ik er op bepaalde deelterreinen niet mee instemmen. Om die reden heb ik mij van stemming onthouden.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) Roemeense kinderen worden onder dwang naar Midden-Europa gebracht om er te stelen en te bedelen; bejaarden en gehandicapten worden tot bedelen gedwongen. Tegelijk wonen de kopstukken van de bedelaarsmafia in schitterende villa's. Mensenhandel is lucratief en neemt snel in omvang toe. Alleen al in de EU zijn volgens Europol honderdduizenden er het slachtoffer van. Daarom is het opvoeren van de strijd tegen de mensenhandel door de EU een goede zaak. Positief is vooral dat voor het eerst ook de georganiseerde bedelarij ter sprake gebracht wordt. Linkse romantici sluiten namelijk maar al te vaak de ogen voor de werkelijkheid en maken ons wijs dat deze mensen uit vrije wil bedelen en dat er noch bedeltoerisme, noch een bedelaarsmafia bestaat. Een deel van de voorgestelde maatregelen gaat echter te ver. In plaats van een sterker beroep op de landen van herkomst te doen bij het vernietigen van mafiastructuren en in plaats van de slachtoffers ter plaatse te helpen en hun de kans op onderwijs en dus op een toekomst in eigen land te bieden, neigt de EU meer naar verblijfsvergunningen en ontslag van rechtsvervolging voor slachtoffers van mensenhandel. Dit is het verkeerde signaal, want deze mensen worden nu al met valse beloften naar Europa gelokt. Een verblijfsvergunning in het kader van de slachtofferbescherming en ontslag van rechtsvervolging voor personen die op diefstal worden betrapt is voor iemand pas echt een stimulans om zijn heil bij de mafia te zoeken. Ik heb mij daarom van stemming onthouden.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Mijn besluit om vóór verslag A7-0348/2010 te stemmen spruit voort uit het wezen van de mens als zodanig. De bescherming van de individuele vrijheid is een grondrecht waarvoor gestreden moet worden. Mensenrechtenschendingen die ertoe leiden dat mensen door middel van dreigementen, vernederingen en geweld in een afhankelijke positie worden gebracht, zijn zware en zeer ernstige misdaden. Helaas is mensenhandel in de afgelopen jaren een uitermate lucratieve bezigheid geworden voor de georganiseerde misdaad, die daarmee hoge winsten tegen lage risico's kan boeken. Dat is ook de reden waarom de mensenhandel zich als een olievlek uitbreidt. De Europese Unie zet daarom stappen in de richting van preventie en bestrijding van het verschijnsel door middel van de toepassing van voorschriften voor de omschrijving van strafbare feiten en sancties op het gebied van de georganiseerde criminaliteit. Door in te stemmen met de strijd tegen dit verschijnsel wil ik tevens uiting geven aan mijn wens dat er gerichte maatregelen worden genomen tegen mensenhandel, dat er een op de slachtoffers afgestemde aanpak wordt ontwikkeld, met bijzondere aandacht voor vrouwen

en kinderen, en dat er gerichte voorlichtings- en bewustmakingscampagnes worden opgezet via het onderwijsstelsel en de scholen in de oorsprongs-, doorgangs- en bestemmingslanden voor mensenhandel.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het is van fundamenteel belang dat er in de Europese Unie een beleid komt voor het bestrijden en voorkomen van mensenhandel. Ik ben het ermee eens dat we op dit gebied strengere regels moeten uitvaardigen, om het de menshandelaren moeilijk te maken, de slachtoffers doeltreffender te beschermen en de preventie op te voeren. Ik ben het ook eens met het voorstel van het Europees Parlement om een coördinator voor de bestrijding van mensenhandel aan te wijzen. Positief zijn ook de voorstellen met betrekking tot sancties (tot tien jaar gevangenisstraf, met de mogelijkheid om beslag te leggen op de goederen van de misdadigers). Tot slot stelt de Raad voor om de lidstaten aan te sporen om de geconfisqueerde goederen te bestemmen voor ondersteuning en bescherming van de slachtoffers, onder andere door schadeloosstellingen. Ook dat vind ik een goed idee.

Rovana Plumb (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Mensenhandel is een onderwereldfenomeen met mondiale dimensies, een grove schending van de grondrechten, een sociaal verschijnsel met gevolgen voor de gehele samenleving. Het fenomeen mensenhandel leidt tot strategische risico's voor de sociaaleconomische stabiliteit en ontwikkeling, tot destabilisatie van de arbeidsmarkt, ontwikkeling en diversificatie van de georganiseerde misdaad, economische destabilisatie vanwege de omvang van witwaspraktijken, demografische destabilisatie, groei van corruptie in de publieke sector en destabilisatie van interne zakelijke investeringen. In Roemenië zijn in 2009 ongeveer 780 slachtoffers geregistreerd, waarvan minstens 416 het slachtoffer waren van gedwongen arbeid en minstens 320 van gedwongen prostitutie. Onder de vorig jaar bekend geworden slachtoffers waren 176 kinderen, verhandeld voor gedwongen arbeid en prostitutie. De lidstaten moeten middelen ter beschikking stellen voor de hulp aan en bescherming van de slachtoffers, en het grensoverschrijdend toepassen van de EU-wetgeving tegen mensenhandel. In het geval van kinderen moet in de eerste plaats worden gelet op de belangen van het kind, en de straffen voor menshandelaren moeten in die gevallen zwaarder zijn. De wijzigingen zullen leiden tot het ontstaan van een omgeving die vijandig is voor handelaren, slachtoffers beschermt en leidt tot een meer rigoureuze preventie, opdat de grondrechten gerespecteerd worden.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor deze resolutie gestemd, omdat ik het heel belangrijk vind dat de Europese Unie een gecoördineerde en geconsolideerde strategie voor de bestrijding van mensenhandel ontwikkelt. Het Europees Parlement is nu cowetgever op dit gebied en heeft daarom een belangrijke rol te vervullen. Ik geloof dat bij de bestrijding van mensenhandel moet worden uitgegaan van een wereldwijd perspectief, waarbij de bescherming van de mensenrechten centraal staat. Dat is ook de strekking van de op 10 februari 2010 aangenomen resolutie.

Crescenzo Rivellini (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik wil mevrouw Bauer en mevrouw Hedh van harte gelukwensen met hun uitstekende werk. De vandaag aangenomen tekst zal ervoor zorgen dat handelaren hogere sancties worden opgelegd, slachtoffers beter worden beschermd en er meer aan preventie wordt gedaan.

Prostitutie, uitbuiting van minderjarigen, dwangarbeid: men heeft berekend dat er jaarlijks in Europa honderdduizenden mensen worden verkocht alsof ze dingen waren. De EU schat dat de slachtoffers van mensenhandel vooral vrouwen en kinderen zijn, die worden uitgebuit voor prostitutie (43 procent) of dwangarbeid (32 procent) moeten verrichten. Afgezien

van prostitutie en dwangarbeid zijn er echter nog vele andere diepere oorzaken van uitbuiting van mensen: gedwongen bedelen, illegale adopties, orgaanhandel, enzovoort. Al deze gevallen vallen onder de tekst van de richtlijn.

De slachtoffers moeten overeenkomstig de nieuwe voorschriften bijstand ontvangen, in het bijzonder een geschikte verblijfplaats en materiële bijstand, de noodzakelijke medische behandelingen, waaronder psychologische bijstand, advies en informatie, en indien nodig vertaling en vertolking. Rechtsbijstand moet gratis zijn, zeker wanneer het slachtoffer niet over voldoende middelen beschikt. De slachtoffers van mensenhandel moeten ook toegang krijgen tot getuigenbeschermingsprogramma's indien de nationale autoriteiten dat noodzakelijk achten.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Deze wetgeving betekent een belangrijke stap voorwaarts in de strijd tegen deze onmenselijke en vernederende misdaad en we zijn blij dat de wetgeving vandaag is aangenomen. Het doel van de richtlijn was echter de aanpak van preventie, vervolging en bescherming, en de Groenen betreuren het dat de bepalingen inzake slachtofferbescherming niet zo krachtig zijn als wij mogelijk en noodzakelijk achten. De positie van slachtoffers en hun juridische status of hun recht op juridische bijstand zouden veel sterker kunnen en moeten zijn. Hopelijk zal de Commissie nu met een voorstel komen om de richtlijn betreffende de verblijfstitel voor slachtoffers van mensenhandel te herzien, zodat we een echt holistische aanpak voor de strijd tegen deze afschuwelijke misdaad krijgen, zoals vanaf het begin was voorzien. Ik ben ook blij dat er niet een directe verwijzing is waarin van de lidstaten wordt geëist dat ze juridische maatregelen nemen om gebruikers van de diensten (bijvoorbeeld eten in een restaurant waarin slachtoffers van mensenhandel werken) te straffen. Naast de ingewikkeldheid en rechtsonzekerheid die kleven aan het maken van een onderscheid tussen het 'wat, wie en wanneer' in dit alles, kunnen dergelijke maatregelen slachtoffers van mensenhandel in feite nog verder buiten het bereik van de autoriteiten brengen.

Marc Tarabella (S&D), *schriftelijk*. – (FR) We hebben zojuist met een overweldigende meerderheid het verslag over de ontwerp-richtlijn inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers aangenomen. Dit was om meerdere redenen een historische stemming. Allereerst is dit de eerste keer in de geschiedenis van de Europese Unie dat bindende Europese wetgeving is aangenomen ter bestrijding van mensenhandel. Bovendien hebben het Europees Parlement en de Raad overeenstemming in eerste lezing bereikt, wat betekent dat de bepalingen in deze richtlijn op zeer korte termijn ten uitvoer zullen worden gelegd. Ten slotte verzwart deze richtlijn de sancties voor mensenhandelaars (minimaal vijf jaar) en worden de bescherming van en de hulp aan slachtoffers verbeterd. De nieuwe regels zijn van toepassing op mensenhandel in de seksindustrie en op arbeidsuitbuiting, bijvoorbeeld in de bouw- en landbouwsector en in huishoudelijke diensten. Ik ben zeer blij met deze historische stemming.

Angelika Werthmann (NI), *schriftelijk*. – (DE) Mensenhandel kan inderdaad als de slavernij van de moderne tijd beschouwd worden. Het gaat hier om de op twee na snelst groeiende branche binnen de illegale economie, met een jaaromzet van rond de 23 miljard euro. Het Verdrag van Lissabon heeft de EU meer armslag gegeven op het gebied van de justitiële en politiesamenwerking in strafzaken, met inbegrip van mensenhandel. Het is daarom zaak om de strafmaat voor mensensmokkelaars te verhogen en tegelijk de hulp aan slachtoffers, vooral aan kinderen, uit te breiden.

Verslag-Griesbeck (A7-0346/2010)

Laima Liucija Andrikienė (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb vóór deze resolutie gestemd, waarin wordt ingestemd met het sluiten van de overeenkomst tussen de Europese Unie en Georgië inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven. Deze overeenkomst zal de ruimte van vrijheid en veiligheid uitbreiden tot buiten de grenzen van de EU om dit buurland in deze ruimte te kunnen opnemen. Ik ben ervan overtuigd dat deze overeenkomst een stap voorwaarts vormt in de betrekkingen tussen de Europese Unie en Georgië. De overeenkomst geeft blijk van de Europese ambities van Georgië en is een krachtig signaal van de kant van de Europese Unie. Ook bevordert de overeenkomst de totstandkoming van vriendschappelijke betrekkingen, stabiliteit, veiligheid en het welzijn van de burgers, waar in de regio een grote behoefte aan is. Bovendien zal Georgië hierdoor worden aangemoedigd om de noodzakelijke hervormingen door te voeren op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht. Ik geef mijn volledige steun aan de overeenkomst tussen de Europese Unie en Georgië inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven, aangezien er in Georgië een voldoende stevig kader aanwezig is om de eerbiediging van de rechten van de personen waar de overeenkomst van toepassing op is te waarborgen.

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (LT) De uitbreiding van de Europese Unie in 2004 en daarna in 2009 bood de Europese Unie de gelegenheid een nieuwe structuur op te zetten voor de samenwerking met haar buurlanden in Oost- en Zuid-Europa die aan de buitengrenzen van de EU zijn gelegen, hetgeen tot doel heeft bij te dragen aan grotere veiligheid, stabiliteit en ontwikkeling in deze landen en te voorkomen dat Europa als werelddeel opnieuw verdeeld raakt. Ik heb voor deze overeenkomst gestemd. De Europese Unie moet haar engagement ten opzichte van de landen in de zuidelijke Kaukasus nu voortzetten en deze regio beschermen.

Deze regio is van strategisch belang voor de Europese Unie, die het gebied kan begeleiden bij zijn ontwikkeling op het gebied van economie en handel. De Unie moet bij haar optreden vooral aandringen op duurzame ontwikkeling, op basis van de beginselen van goed bestuur en absolute eerbiediging van de mensenrechten en de democratie. Ik ben van mening dat deze overnameovereenkomst met Georgië ook in regionaal opzicht van belang is en ook zal bijdragen tot het streven van de Unie naar nauwere samenwerking met andere landen in deze regio.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Het voor Georgische burgers gemakkelijker maken om een visum te verkrijgen en instemmen met een overeenstemming over de overname van immigranten die zonder vergunning op het grondgebied verblijven: deze twee zaken waren het onderwerp van een stemming op dinsdag 14 december in de plenaire vergadering van het Europees Parlement. Mijn collega, Nathalie Griesbeck, was rapporteur voor deze twee overeenkomsten betreffende het verkeer van personen tussen de Europese Unie en Georgië. Verkorting van de termijnen voor het verkrijgen van een visum, vereenvoudiging van de gevraagde documenten en zelfs vrijstelling van bepaalde categorieën personen van de visumplicht, zoals studenten, journalisten en gepensioneerden, zijn de doelstellingen van deze overeenkomst met Georgië. Tegelijkertijd hebben we gestemd over de overnameovereenkomst waarmee de Europese Unie en Georgië zich er op volledig wederzijdse basis toe verplichten om eigen staatsburgers die zonder vergunning op het grondgebied verblijven weer toe te laten. Deze twee overeenkomsten geven blijk van de wil van de Europese Unie en Georgië om samen te werken op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht.

Maria da Graça Carvalho (PPE) *schriftelijk.* – (PT) De Europese Unie moet zich bij haar optreden vooral richten op de beginselen van goed bestuur, eerbiediging van de mensenrechten en democratie. Voor de betrekkingen met de zuidelijke Kaukasus betekent dit dat ze deze regio moet ondersteunen – bij de ontwikkeling van economie en handel, bij het verwezenlijken van veiligheid, stabiliteit en welvaart en bij het oplossen van conflicten. Daarom heb ik voor deze overeenkomst tussen de Europese Unie en Georgië inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven gestemd. Ik geloof namelijk dat ze tot de verwezenlijking van voornoemde doelstellingen kan bijdragen.

Carlos Coelho (PPE), *schriftelijk.* – (PT) In de gezamenlijke verklaring na de topconferentie van Praag van 2009 werd benadrukt dat de mobiliteit van de burgers in een veilige omgeving met vereenvoudigde visumverplichtingen en overnameovereenkomsten gestimuleerd moest worden. Deze overeenkomst inzake de overname van personen vormt dus het noodzakelijke complement op de overeenkomst met Georgië inzake de versoepeling van de visumregeling, en die op haar beurt weer gepaard moet gaan met betere veiligheidsomstandigheden, die nodig zijn om tegen de grensoverschrijdende misdaad en illegale migratiebewegingen te kunnen optreden. Ik hoop dat de EU en Georgië in een geest van samenwerking doeltreffend kunnen optreden tegen illegale immigratie en dat ze kunnen bijdragen tot de ontwikkeling van de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten en een maatschappelijk middenveld in Georgië.

Gelet op de resultaten van de dialoog over de mensenrechten tussen de EU en Georgië en het feit dat Georgië een aantal belangrijke internationale overeenkomsten over de bescherming van de mensenrechten heeft geratificeerd, lid van de Raad van Europa is en ook één van de partnerlanden is in het oostelijk partnerschap, dat van de beginselen van het internationaal recht en de fundamentele waarden uitgaat, heb ik vóór het sluiten van deze overeenkomst gestemd.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk.* – (PT) De gestage toenadering tussen Georgië en de Europese Unie, die in een aantal recente maatregelen tot uitdrukking is gekomen, is heel positief. De overeenkomst tussen de Europese Unie en Georgië inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven zal het aanhalen van de banden tussen Georgië, de buurlanden van Georgië en de Europese Unie bevorderen en bijdragen tot de bestrijding van illegale immigratie. De maatregelen ter bevordering van hervormingen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht kunnen vruchten afwerpen, mits beide partijen zich werkelijk voor dat doel willen inzetten.

David Martin (S&D), *schriftelijk.* – (EN) Ik ben blij met dit verslag dat tegelijk verschijnt met het verslag over de afgifte van visa tussen de EU en Georgië. Dit pakket zou het reizen moeten vergemakkelijken en de EU-betrekkingen moeten verbeteren in dit deel van de wereld.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk.* – (PT) Er is duidelijk sprake van een toenadering tussen Georgië en de Europese Unie: dat komt een aantal recente maatregelen tot uitdrukking. Deze overeenkomst tussen de Europese Unie en Georgië inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven is voor het aanhalen van de banden tussen Georgië, de buurlanden van Georgië en de Europese Unie van groot belang en zal bijdragen tot de bestrijding van illegale immigratie. De maatregelen ter bevordering van hervormingen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht moeten echter wel worden voortgezet.

Alexander Mirsky (S&D), *schriftelijk*. – (LV) Ik ben vóór, omdat ik van harte hoop dat wanneer de heer Saakasjvili zich zonder verblijfsvergunning op het grondgebied van de Europese Unie zal proberen te onttrekken aan de invloed van het Georgische openbaar ministerie, hij in overeenstemming met de overeenkomst prompt en probleemloos zal worden uitgeleverd aan de Georgische autoriteiten. Deze overeenkomst is waarlijk hard nodig. Ik ben vóór.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Overhaaste visumversoepelingen voor burgers van landen buiten de EU zijn uit den boze. Voor het zover komt, moet eerst precies worden uitgezocht of overnameovereenkomsten voor schijnasielzoekers en economische migranten misbruik kunnen helpen voorkomen. Verder moeten de problemen met het Schengeninformatiesysteem II nu eindelijk opgelost worden. We willen per slot van rekening niet dat asielzoekers of zelfs criminelen als eersten van visumvrij reizen profiteren.

In de praktijk zal veel afhangen van de vraag of de overeenkomst ook daadwerkelijk uitgevoerd zal worden, en zo ja in welke mate. In elk geval wordt de samenwerking tussen Georgië en de Europese Unie erdoor versterkt. Naar mijn mening is de overnameovereenkomst niet restrictief genoeg en daarom heb ik mij van stemming onthouden.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) In de afgelopen jaren heeft een reeks zeer belangrijke politieke handelingen, zoals de toetreding tot de Raad van Europa en tot het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, Georgië dichterbij de Unie gebracht. Ik heb vóór het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de sluiting van de overeenkomst tussen de Europese Unie en Georgië inzake de versoepeling van de afgifte van visa gestemd omdat ik het uitermate belangrijk vind dat Europa een goed nabuurschapsbeleid ten aanzien van haar buurlanden voert, met name in "brandhaarden" als de Kaukasus, waar de belangen van de EU hun beslag hebben gevonden in een belangrijk handelspartnerschap. Bovendien kan het verminderen van de bureaucratie en de grenscontroles ten aanzien van een buurland alleen maar zorgen voor betere betrekkingen met dit land. Er zullen namelijk voorwaarden worden geschapen voor meer controle in het gebied, en dus voor meer veiligheid, ontwikkeling en stabiliteit. De sluiting van de overeenkomst inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven en de overeenkomst inzake de versoepeling van afgifte van visa zal een grote bijdrage leveren aan de verwezenlijking van de doelstellingen.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De consolidatie van de betrekkingen tussen de Europese Unie en de landen van de zuidelijke Kaukasus, waaronder Georgië, is van fundamenteel belang voor een degelijk, samenhangend en doeltreffend nabuurschapsbeleid.

Ik steun de overeenkomst tussen de Europese Unie en Georgië inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven. Ik wijs hier op de volgende positieve maatregelen: de overnameverplichtingen gelden op volkomen wederzijdse wijze en hebben betrekking op eigen staatsburgers, staatsburgers van derde landen en staatloze personen; de overnameverplichting geldt ook voor voormalige onderdanen die hun nationaliteit hebben opgegeven of verloren dan wel onderdanen wier nationaliteit is afgenomen zonder dat ze de nationaliteit van een andere staat hebben verworven; ze is verder van toepassing op familieleden van (echtgenoten/echtgenotes en minderjarige of ongehuwde kinderen), ongeacht hun nationaliteit, als deze geen verblijfsvergunning voor de verzoekende staat hebben. Ook de zogenaamde snelle procedure, die van toepassing is

op mensen die zijn opgepakt in de "grenszone" (de gebieden tot vijf kilometer rond de zeehavens, de douanezones en de internationale luchthavens in de lidstaten of Georgië) is een goede oplossing.

Aldo Patriciello (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik ben het volledig eens met de rapporteur, mevrouw Griesbeck, dat informatiecampagnes in Georgië hoogstnoodzakelijk zijn om de bevolking op de hoogte te stellen van de nieuwe situatie, zodat zij hun voordeel kunnen doen met de nieuwe mogelijkheden die daaruit voortvloeien. Verder dienen de wijzigingen in het visumbeleid ook zo snel mogelijk op de websites van de Europese instellingen geplaatst te worden.

Verder ben ik het eens met de aanbeveling van de rapporteur dat de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken van het Europees Parlement en de Europese Commissie, die belast is met het toezicht op de toepassing van deze overeenkomsten, wanneer de overeenkomsten eenmaal zijn geïmplementeerd alle obstakels of asymmetrische belemmeringen voor een correcte toepassing van de overeenkomsten en de wederkerigheid van de procedures in kaart moeten brengen, zowel op het niveau van de consulaten als bij grensovergangen.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor het sluiten van deze overeenkomst gestemd omdat ik geloof dat ze – net als de overeenkomst betreffende het vergemakkelijken van de afgifte van visa – een duidelijke stap voorwaarts in de betrekkingen tussen de EU en Georgië is. Het is ook een belangrijke etappe op weg naar integratie in Europa. De overeenkomst kan er verder toe bijdragen dat dit land de nodige hervormingen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht doorvoert.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) We hebben tegen deze overeenkomst gestemd, en wel om de volgende redenen. Deze overeenkomst heeft ten doel om mensen terug te sturen naar een land waar volgens de Global Appeal 2010-2011 van de UNHCR ongeveer 212 000 personen al meer dan zestien jaar in eigen land ontheemd zijn en behoefte hebben aan onderdak en middelen van bestaan, waar seksueel en op seksegerelateerd geweld veelvuldig voorkomt in alle lagen van de maatschappij en waar mishandeling door de politie wordt gedoogd. De overeenkomst bevat geen strikte waarborgen op het gebied van schending van grondrechten en handhaving van strenge ontvangstnormen, die in Georgië slecht zijn. De overeenkomst bevat tal van mazen en onduidelijkheden, die zouden kunnen worden opgehelderd in het Gemengd Comité overname waarin het Europees Parlement helaas geen stem heeft, hoewel zulks gezien zijn nieuwe bevoegdheden volstrekt gerechtvaardigd zou zijn. De overeenkomst waarborgt de bescherming van persoonlijke gegevens onvoldoende – gegevens kunnen worden doorgestuurd naar "andere organen", zonder dat hiervoor de toestemming van de persoon in kwestie vereist is.

Verslag-Luhan (A7-0309/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor de in dit verslag opgenomen beginselen gestemd. Ze bevestigen dat de Europese Unie alleen met de rest van de wereld kan concurreren als ze iets doet aan de convergentie tussen de lidstaten en de regio's. Er is weliswaar vooruitgang geboekt, maar ik ben het ermee eens dat de verschillen tussen de regio's verder zullen moeten worden teruggebracht om de interne markt en de EU 2020-strategie te consolideren. Die strategie kan alleen tastbare resultaten opleveren als er met de uitgangssituatie van elke regio rekening wordt gehouden. Ook ik geloof dat in veel regio's meer moet worden geïnvesteerd in de verbetering van de toegankelijkheid en

de infrastructuurfaciliteiten, maar ik wijs er wel op dat investeringen in onderzoek en innovatie eveneens belangrijk zijn. Het is dus zaak dat alle overheidsniveaus en alle particuliere actoren kunnen participeren teneinde het gebruik en de besteding van middelen te verbeteren. Om dat idee te concretiseren zal de Commissie een duidelijker definitie van het partnerschapsbeginsel moeten geven. Het is verder van belang dat de steun voor het verbeteren van het concurrentievermogen van KMO's wordt herzien en geconsolideerd.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb deze resolutie gesteund, omdat zij een kader verschaft om de integrerende rol van het cohesiebeleid en de bijdrage ervan aan de versterking van het mondiale concurrentievermogen te onderstrepen, waaraan dringend behoefte is. Het cohesiebeleid is het beleidsterrein van de Europese Unie dat de regio's het best in staat stelt het hoofd te bieden aan groeiende uitdagingen, zoals de klimaatverandering, de vergrijzing, sociale migratie, energie en de economische en financiële crisis, en dat op die manier tevens bijdraagt aan het versterken van het economische concurrentievermogen van de EU in het algemeen. Ik ben het eens met de rapporteur dat dit kan worden bereikt door de Europese burgers gemeenschappelijke levensstandaarden te garanderen en door ontwikkeling te bevorderen via een maximale benutting van de lokale en regionale specificiteiten, zodat een toegevoegde waarde en economische productiviteit worden gecreëerd.

Benadrukt moet worden dat wanneer de doelstelling zal zijn verwezenlijkt om een gelijk niveau van levenskwaliteit te garanderen door te voorzien in een goede toegang tot infrastructuur en diensten van hoge kwaliteit, de regio's zich zullen kunnen concentreren op activiteiten die erop gericht zijn het lokale economische potentieel te ontwikkelen, waarbij de uitwerking van lokale beleidsmaatregelen op het gebied van onderzoek, ontwikkeling en innovatie en de daartoe benodigde infrastructuur op regionaal niveau een belangrijke fase zal zijn.

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Het aannemen van het pakket over territoriale, sociale en economische cohesie speelt een sleutelrol bij het vaststellen van de prioriteiten en doelstellingen van de Europese Unie. Het pakket is een garantie voor menselijke en economische ontwikkeling en het bevorderen van solidariteit tussen de lidstaten. Ik ondersteun het belang van het bevorderen van de economische, sociale en territoriale samenhang, onder meer door de ontwikkeling van infrastructuur, teneinde bij te dragen aan een geslaagde tenuitvoerlegging van de EU-strategie 2020 in omstandigheden waarin via deze nieuwe strategie knelpunten van de economische ontwikkeling worden aangepakt.

Daarnaast zijn de voornaamste vereisten bevordering van onderzoek, innovatie en technologische ontwikkeling en het verstrekken van een daarmee samenhangende hoogwaardige opleiding aan de Europeanen. Ik heb voor dit verslag gestemd omdat ik van mening ben dat het cohesiebeleid heeft bewezen een efficiënt instrument te zijn voor het geven van een antwoord op de sociaaleconomische uitdagingen vanwege de economische en financiële crisis.

Jean-Pierre Audy (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb voor het uitstekende initiatiefverslag van mijn zeer gewaardeerde Roemeense collega Petru Constantin Luhan over de totstandbrenging van werkelijke territoriale, sociale en economische cohesie binnen de Europese Unie gestemd. Ik ben het volkomen eens met de bewering dat, ik citeer het verslag: "de totstandbrenging van de economische, sociale en territoriale samenhang een noodzakelijke voorwaarde is die echter niet volstaat om economisch concurrentievermogen

op wereldniveau te verzekeren, want hiervoor zijn aanzienlijke investeringen nodig in speerpuntgebieden als energie, milieu, infrastructuur, onderwijs, onderzoek en ontwikkeling, creatieve industrieën en diensten, logistiek en vervoer". Dat is kort samengevat het grote investeringsplan van duizend miljard euro waarvoor ik heb gepleit sinds het begin van het huidige voorzitterschap en dat een noodzakelijke voorwaarde vormt voor de ontwikkeling van ons continent, door het vergroten van het concurrentievermogen, en voor gelijke kansen voor Europese burgers waar zij zich ook bevinden op het grondgebied van de Europese Unie.

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (LT) De Europese Unie kan alleen concurrerend zijn als het interne beleid de capaciteit om het hoofd te bieden aan de huidige uitdagingen ondersteunt. Een duurzaam regionaal en duurzaam beleid is essentieel als we de obstakels voor de economische ontwikkeling willen wegnemen en het concurrentievermogen op de interne en de wereldmarkt willen vergroten. Het belang van een coherent en gecoördineerd regionaal beleid in de Europese Unie is duidelijk. Door de financiële en economische crisis, en ook door de gascrisis die Europa eerder in haar greep had, is duidelijk geworden dat heel Europa nadelige gevolgen ondervindt van het gebrek aan een passend regionaal beleid.

In mijn ogen is het cohesiebeleid voor de Europese Unie het sleutelbeleid dat de regio's moet helpen de ontstane problemen te boven te komen. Ik ben het met de rapporteur eens dat de ontwikkeling van een territoriaal cohesiebeleid van doorslaggevend belang zal zijn in ons streven naar verwezenlijking van de doelstellingen van de EU 2020-strategie en dat we zo snel mogelijk moeten beoordelen of de ondersteuning die de EU specifieke regio's biedt voortbouwt op concrete resultaten die duurzaam regionaal beleid garanderen.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Hoewel de territoriale ongelijkheid tussen de verschillende EU-regio's lijkt toe te nemen, is een van de beste instrumenten om de ambitieuze doelstellingen van de EU 2020-strategie te verwezenlijken een intelligenter Europees cohesiebeleid dat breed georiënteerd is op innovatie, onderzoek en ontwikkeling, waarbij rekening wordt gehouden met regionale bijzonderheden. Het verslag van de heer Luhan gaat in die richting en verheft het Europese cohesiebeleid tot een van de sleutelfactoren voor de economische levensvatbaarheid van onze regio's. Dit beleid brengt ons dichterbij een "duurzame" Europese economie.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat we een debat op gang moeten brengen over de op Europees en nationaal niveau getroffen maatregelen op het gebied van sociale en territoriale cohesie met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen van het EU-beleid, inclusief de versterking van het economische concurrentievermogen op mondiaal niveau. Het cohesiebeleid is het beleidsterrein van de Europese Unie dat de regio's het best in staat stelt het hoofd te bieden aan de uitdagingen die voortkomen uit de economische en financiële crisis, de klimaatverandering, de vergrijzing van de bevolking, de sociale migratie en het energievraagstuk. Deze doelen kunnen worden verwezenlijkt door de ontwikkeling op lokaal en regionaal niveau te ondersteunen en, uiteraard, door alle Europese burgers gemeenschappelijke levensstandaarden te garanderen. Ik wil benadrukken dat Europa één is en dat het dus heel belangrijk is om ongelijkheden in het ontwikkelingsniveau van de Europese regio's te verkleinen en zorg te dragen voor economische, sociale en territoriale cohesie. Daarnaast moet het cohesiebeleid resultaatgerichter zijn en is het belangrijk om in te zetten op een nog grotere doeltreffendheid en inzetbaarheid, omdat dit beleid alleen dan gunstiger en nuttiger wordt voor consumenten. Om de doelstellingen van de Europa

2020-strategie te realiseren moeten we het regionaal en cohesiebeleid ten uitvoer leggen en erop toezien dat dit beleid onafhankelijk is en alle Europese regio's beslaat.

Vito Bonsignore (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik feliciteer de heer Luhan met zijn werk in verband met het opstellen van dit verslag. Ik heb vóór dit verslag gestemd omdat ik ervan overtuigd ben dat een efficiënt cohesiebeleid, een beleid waarmee de economische, sociale en territoriale verschillen kunnen worden verminderd, kan bijdragen tot een groter economisch concurrentievermogen in de wereld. In deze context worden de regio's alleen maar belangrijker. Zij kunnen de toekomstige uitdagingen namelijk het beste het hoofd bieden. Op die manier kunnen ze het concurrentievermogen verhogen en Europa op het pad zetten naar solide economisch herstel.

In het licht van de financiële crisis, die nog steeds heel Europa in haar greep heeft, en gelet op de doelstellingen van de EU 2020-strategie, is het in mijn ogen zinvol om het Cohesiefonds en het structuurbeleid te versterken door de regio's daar sterker bij te betrekken. Tot slot is het cohesiebeleid noodzakelijk om de doelstellingen van de strategie van Lissabon te bereiken. Om de verkregen resultaten te consolideren moeten we echter blijven investeren in infrastructuur. Infrastructuur is immers de basis voor het herstel van het Europees economisch concurrentievermogen.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EL) Het verslag over de totstandbrenging van werkelijke territoriale, sociale en economische cohesie binnen de Europese Unie is er voornamelijk op gericht om het internationale concurrentievermogen van EU-ondernemingen te vergroten. De rapporteur maakt een fundamentele fout door zonder enige analyse aan te nemen dat concurrentievermogen en cohesie geen tegenstrijdige en onverenigbare begrippen zijn. In werkelijkheid betekent concurrentievermogen, zoals het tegenwoordig ook op Europees niveau functioneert, verlaging van de lonen en afbraak van de rechten van de werkenden, alsmede inkrimping van de publieke sector ten faveure van de grote ondernemingen, terwijl dit begrip niet samengaat met het concept van economische en politieke cohesie. Het verslag beschrijft de problemen waar de regio's van de EU mee te kampen hebben, maar is niet in staat om overtuigende en levensvatbare oplossingen te bieden, omdat het getrouw de strategie van Lissabon en EU 2020 volgt.

Tot slot worden de economische crisis en de desastreuze effecten daarvan op de meeste Europese regio's in het verslag beschouwd als een van de vele problemen die de regio's het hoofd moeten bieden, maar worden de oorzaken van de crisis niet genoemd. Op deze manier wordt de ontoereikendheid en het onvermogen van het Europese cohesiebeleid van voor de crisis feitelijk verhuld. Om deze redenen heb ik tegen het verslag gestemd.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het cohesiebeleid speelt een doorslaggevende rol bij het terugdringen van de ontwikkelingsverschillen tussen de Europese regio's. We moeten de coördinatie tussen de verschillende bestuursniveaus garanderen, zowel in horizontale als in verticale zin, teneinde gemeenschappelijke ontwikkelingsniveaus en economische, sociale en territoriale cohesie tot stand te brengen. Steun voor onderzoek, innovatie en onderwijs is onontbeerlijk als we een inclusieve arbeidsmarkt tot stand willen brengen, en die steun moet worden aangevuld door beleidsmaatregelen op regionaal niveau. Een actieve rol voor regionale en lokale overheden is van cruciaal belang voor het garanderen van het mondiale concurrentievermogen van onze economieën.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De bevordering van de economische, sociale en territoriale samenhang en solidariteit tussen de lidstaten is volgens het Verdrag van Lissabon een van de grondbeginselen van de Europese Unie (artikel 3 van het VWEU).

De kerndoelstelling van het cohesiebeleid is de bevordering van een evenwichtige ontwikkeling van de 271 regio's van de EU, en dat moet gebeuren door het verkleinen van de verschillen in het ontwikkelingsniveau van die regio's. Bijzondere aandacht gaat daarbij uit naar achtergestelde regio's, plattelandsgebieden, gebieden met een veranderende industrie, regio's met ernstige permanente natuurlijke of demografische handicaps, eilandregio's, grensgebieden en bergachtige streken.

Ik heb er in dit verband steeds op gewezen dat het cohesiebeleid moest worden afgestemd op de strategische doelstellingen van EU 2020. Belangrijk is ook dat de transparantie met betrekking tot de toewijzing van middelen wordt bevorderd. Naar mijn mening moet alle informatie aangaande de goedkeuring en de uitvoering van projecten die uit het cohesiefonds worden gefinancierd per categorie in realtime beschikbaar moet worden gemaakt op een voor iedereen toegankelijke website, en wel zo gedetailleerd mogelijk (indien mogelijk op NUTS 3-niveau). Dat is ook de strekking van mijn advies bij het verslag over het cohesiebeleid en de uitvoering van de programma's voor 2007-2013.

João Ferreira (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) De werkelijkheid zoals we die nu in de Europese Unie waarnemen staat in een wel zeer schril contrast met de stelling van dit verslag als zou het cohesiebeleid een doeltreffend antwoord hebben geformuleerd op de door de crisis veroorzaakte sociale en economische problemen. Het verslag houdt ook vast aan een ander idee: de link tussen het cohesiebeleid en de zogenaamde Europa 2020-strategie. We weten echter dat deze Europa 2020-strategie de opvolger is van de Lissabonstrategie, en dus staat voor voortzetting van het beleid van liberalisering, privatisering en flexibilisering van de arbeidswetgeving. Dat is de tot nu gevolgde aanpak, en die heeft niet geleid tot meer samenhang. Integendeel: dat beleid heeft de verschillen tussen de landen – en binnen de landen, tussen de regio's – juist geaccentueerd. Om cohesie te kunnen verwezenlijken moet de communautaire begroting gericht zijn op herverdeling, maar de begroting is nu zo klein dat ze die functie niet goed kan vervullen.

Daar komen nog eens bepaalde kosten bij die de meest kwetsbare economieën van de EU zullen moeten maken – de kosten om in de interne markt te worden opgenomen, de kosten voor de Economische en Monetaire Unie, en de kosten die voortvloeien uit de deregulering van de internationale handel. In het verslag wordt over deze aspecten gezwegen. Het verbeteren van de productie in elk land en elke regio, het duurzaam gebruik van hulpmiddelen en het behoud van het milieu, dát zijn de strategische kanalen voor de economische ontwikkeling van elk land, en die ontwikkeling moet gepaard gaan met het scheppen van banen met rechten en versterking van de sociale functies van de staat en het daarmee corresponderende netwerk van openbare diensten.

Juozas Imbrasas (EFD), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb ingestemd met dit verslag omdat een cohesiebeleid dat in de geest van de Verdragen is gericht op verkleining van de verschillen tussen de ontwikkelingsniveaus van regio's en dat de regio's voorbereidt op problemen op de lange en korte termijn (globalisering, demografische veranderingen, ontvolking van het platteland, klimaatverandering en bescherming van de biodiversiteit) door rekening te houden met de specifieke sterke en zwakke punten van elke regio, van wezenlijke betekenis is gebleken voor het proces van Europese eenwording. Een sterk, goed gefinancierd cohesiebeleid is een voorwaarde voor de verwezenlijking van de doelstellingen van de EU 2020-strategie. Alle regio's moeten zich harmonieus ontwikkelen. Het geeft mij voldoening dat de Commissie wordt verzocht om onderzoek te verrichten en voorstellen te doen voor de bevordering van partnerschappen tussen steden en het platteland, voor de bestrijding van de ontvolking van plattelandsgebieden en tegelijkertijd voor de stimulering van

duurzame stadsontwikkeling, omdat bijna tachtig procent van de bevolking van de EU in stedelijke gebieden woont. Stads- en plattelandsgebieden spelen beide een dynamische rol in de economische ontwikkeling van regio's. In de komende programmeringsperiode moet er worden geïnvesteerd in steden en de omgeving van steden en in betere coördinatie met programma's voor plattelandontwikkeling. Het is noodzakelijk om het ondernemerschap te bevorderen en kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) te steunen, en om te erkennen dat zij een doorslaggevende rol spelen bij de bevordering van het economische concurrentievermogen en het scheppen van arbeidsplaatsen. Bovendien moeten we de toegang tot financiering vergemakkelijken, vooral voor KMO's, en de toegang tot durfkapitaal en microfinanciering vereenvoudigen. De Commissie moet de procedures voor de aanwending van de structuur- en cohesiefondsen blijven vereenvoudigen om de administratieve lasten op het niveau van de begunstigden van de fondsen te verlichten.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Het verbeteren van de levenskwaliteit door het scheppen van zekere banen van betere kwaliteit en het garanderen van de toegang tot de diverse soorten infrastructuur – op het gebied van vervoer, sociale voorzieningen, onderwijs en onderzoek, ontwikkeling en innovatie – zijn de voornaamste redenen geweest waarom de burgers het Europese integratieproces hebben ondersteund. Via zijn specifieke doelstellingen en instrumenten kan het cohesiebeleid een coherente ontwikkeling van de EU waarborgen en aldus voorzien in de economische en sociale behoeften van de Europese burgers. Tegelijkertijd worden de lidstaten van de Europese Unie echter rechtstreeks met de effecten van het globaliseringsproces geconfronteerd. Het verslag met de titel "De totstandbrenging van werkelijke territoriale, sociale en economische cohesie binnen de Europese Unie: een conditio sine qua non voor een mondiaal concurrentievermogen?" heeft tot doel onder de leden van het Europees Parlement een debat op gang te brengen over de onderlinge afhankelijkheid en de complementariteit van de op Europees en nationaal niveau getroffen maatregelen met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen van het EU-beleid, inclusief de versterking van het economische concurrentievermogen op mondiaal niveau. Het verslag wil een kader verschaffen om de integrerende rol van het cohesiebeleid en de bijdrage ervan aan de versterking van het mondiale concurrentievermogen te onderstrepen. Ik ben blij met het verslag en met het debat.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) In dit verslag ligt de nadruk vooral op regionaal concurrentievermogen, Europese concurrentie en een hogere productiviteit. Het ligt helemaal in de lijn van de EU 2020-strategie. Dat betekent dat het effect van het enige interessante punt dat erin staat, dat van "hoogwaardige overheidsdiensten voor alle burgers, ongeacht de plaats waar zij wonen of werken", teniet wordt gedaan. Ik stem tegen deze tekst.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Door een sterk cohesiebeleid is de Unie erin geslaagd de verschillen tussen de ontwikkelingsniveaus van de Europese regio's terug te dringen. Het is van cruciaal belang dat de coördinatie tussen alle bestuursniveaus wordt voortgezet om zo de doelstellingen van de EU met betrekking tot ontwikkeling en economische, sociale en territoriale cohesie te verwezenlijken. Steun voor onderzoek, innovatie en onderwijs is een absolute voorwaarde voor het scheppen van een voor alle burgers toegankelijke arbeidsmarkt. Iedereen moet ertoe bijdragen dat ons vermogen om op de wereldmarkt te concurreren toeneemt.

Alexander Mirsky (S&D), *schriftelijk*. – (LV) Ik heb vóór gestemd, omdat ik voorstander ben van cohesie, al was het maar omdat alle Letse omkopers dan in de gevangenis zullen worden opgesloten en niet langer meer in de gelegenheid zullen zijn om te rommelen met

de juiste toepassing van de EU-structuurfondsen. Wat dat betreft moeten we cohesie in de praktijk brengen op het niveau van het openbaar ministerie, de politie en de rechtbanken, niet enkel in Letland, maar overal binnen de Europese Unie. Ten eerste zullen de miljarden euro's zo worden gebruikt als bedoeld. Ten tweede zal dat binnen de gestelde termijnen gebeuren, ten derde zal dat in het belang van de burgers zijn en niet in dat van individuele ambtenaren en politieke groeperingen. Ik ben voorstander van cohesie.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Het cohesiebeleid ligt de EU na aan het hart als middel om een evenwichtiger verhouding tussen de welvarende en de arme regio's te scheppen. Daarnaast dient het ook voor het recht trekken van scheve verhoudingen die voortkomen uit een ongelijke economische ontwikkeling. Het moet ook mogelijk zijn om een gemeenschappelijke levensstandaard te bereiken. Juist in een geglobaliseerde economie dient er grote waarde te worden gehecht aan het concurrentievermogen van de regio's. Ik stem tegen het verslag omdat niet te overzien is in hoeverre de regio's in de afzonderlijke lidstaten al over de noodzakelijke knowhow beschikken.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Het verslag over territoriale, sociale en economische cohesie wil mijns inziens een volledig kader verschaffen om de integrerende rol van het cohesiebeleid en de bijdrage ervan aan de verbetering van het mondiale concurrentievermogen van de EU te onderstrepen. Ik heb vóór gestemd omdat ik wil dat in Europa een debat op gang wordt gebracht over de onderlinge afhankelijkheid en de complementariteit van de op Europees en nationaal niveau getroffen maatregelen met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen van het EU-beleid, inclusief de versterking van het economische concurrentievermogen op mondiaal niveau. Het verbeteren van de levenskwaliteit door het scheppen van zekere banen van betere kwaliteit is een van de voornaamste redenen geweest waarom de burgers het Europees integratieproces hebben gesteund. De territorialiteit moet worden verdedigd en ontwikkeld via sociale maatregelen die zijn gericht op volledige integratie van de burgers, ook in economisch opzicht. Via zijn specifieke doelstellingen en instrumenten kan het cohesiebeleid een coherente ontwikkeling van de EU waarborgen en aldus voorzien in de economische en sociale behoeften van de Europese burgers

Georgios Papanikolaou (PPE), *schriftelijk*. – (EL) Dit specifieke initiatiefverslag, waar ik vóór heb gestemd, vormt het vervolg op een lang en volstrekt niet gemakkelijk debat over een voor Griekenland bijzonder gevoelig thema. Het is waar dat de vooruitgang die tot nu toe is geboekt in het cohesiebeleid heeft bijgedragen tot het verminderen van de ongelijkheden tussen de regio's. Het economisch tij is echter gekeerd en daarom moet ook het cohesiebeleid aangepast worden. Als belangrijkste instrument van solidariteit tussen de armste en rijkste regio's van de EU moet het de nieuwe taak van het cohesiebeleid worden om de inspanningen op te voeren om te voorkomen dat er nieuwe arme economische eilanden of regio's binnen het Europese huis ontstaan. De uitdaging is dus concreet en duidelijk.

Aan twee punten zal Griekenland bijzondere aandacht moeten schenken. In de eerste plaats zijn dat de regio's die onder doelstelling 1 van het cohesiebeleid vallen. Dit punt betreft de convergentie op het gebied van het bruto nationaal product, die aanzienlijk versterkt moet worden. In de tweede plaats zullen de regio's die zich in het eindstadium van financiering bevinden (tot welke categorie Attica behoort) van geval tot geval onderzocht moeten worden aan de hand van de meest recente economische gegevens, aangezien de economische crisis de gegevens over de voorgaande jaren wellicht radicaal heeft veranderd.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Dit verslag vloeit voort uit een initiatief van de PPE-Fractie in het kader van het debat over de toekomst van het regionale en cohesiebeleid. Versterking van de sociale, economische en territoriale cohesie binnen de Europese Unie is inderdaad de aanpak die we moeten volgen als we wereldwijd willen blijven concurreren.

Ik ben het helemaal eens met de kerndoelstelling van dit verslag. We moeten ons rekenschap geven van het feit dat het cohesiebeleid een heel belangrijke rol speelt bij het terugdringen van de sociale, economische en territoriale ongelijkheden, het scheppen van nieuwe banen, het stimuleren van groei en de aanleg van infrastructuur. Sociale en territoriale cohesie moet een van de hoekstenen vormen van een nieuw beleid voor duurzame groei en een beter mondiaal concurrentievermogen.

Aldo Patriciello (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik feliciteer de rapporteur, de heer Luhan, met zijn uitstekende werk. Ik ben het met hem eens dat het verbeteren van de levenskwaliteit via het scheppen van zekere banen van betere kwaliteit en het garanderen van toegang tot de diverse soorten infrastructuur – op het gebied van vervoer, sociale voorzieningen, onderwijs en onderzoek, ontwikkeling en innovatie – de voornaamste redenen zijn geweest waarom de burgers het Europese integratieproces hebben ondersteund.

Ik ben het volledig eens met de gedachte dat het cohesiebeleid het beleidsterrein is van de Europese Unie dat de regio's het best in staat stelt het hoofd te bieden aan deze uitdagingen, en dat op die manier tevens bijdraagt aan het versterken van het economisch concurrentievermogen van de EU in het algemeen door de Europese burgers gemeenschappelijke levensstandaarden te garanderen en ontwikkeling te bevorderen via een maximale benutting van de lokale en regionale specificiteiten, zodat een toegevoegde waarde en economische productiviteit worden gecreëerd.

Marit Paulsen, Olle Schmidt en Cecilia Wikström (ALDE), *schriftelijk*. – (SV) Wij steunen het communautaire cohesiebeleid en zijn van mening dat dit beleid belangrijk is voor de Europese integratie. In een tijd van grote spanningen in de EU is het belangrijk om eendrachtig te zijn. Wij vinden echter dat het regionaal beleid in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van de regio's en de lidstaten zou moeten zijn en dat de EU haar steun zou moeten toespitsen op de armste regio's en diverse programma's voor territoriale samenwerking.

Rovana Plumb (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Het verslag is een weergave van de successen van het cohesiebeleid, dat onontbeerlijk is voor een goede uitvoering van de Europa 2020-strategie als instrument voor het wegnemen van de verschillen tussen de regio's. Voor de periode 2007-2013 is ongeveer 86 miljard euro vrijgemaakt voor onderzoek en innovatie. In de komende programmaperiode is het nodig om succesvolle modellen binnen de kennisdriehoek te bevorderen en toe te passen en om de duurzame ontwikkeling van regionaal onderzoek en strategische kaders voor innovatie te waarborgen.

De rapporteur roept de Europese Commissie op om concrete voorstellen te doen voor het definiëren en consequent in de praktijk brengen van de doelstelling van territoriale cohesie, waarbij het belang van het beginsel van decentralisatie tot het niveau van lokale autoriteiten moet worden onderstreept (de bottom-upbenadering) ter verbetering van de absorptiegraad van de fondsen (het is contraproductief dat de regio's gemiddeld slechts 30,5 procent van de totale cohesiebegroting beheren, terwijl de rest wordt beheerd door de centrale overheden).

Vervolgens moet in de toekomst het partnerschapsbeginsel aanzienlijk worden versterkt. Het verslag beveelt aan dat de lidstaten en de Europese Commissie meer aandacht besteden aan het ondersteunen van grote projecten, die onder twee of meer operationele programma's vallen en belangrijke gevolgen hebben op Europees niveau, waardoor toegevoegde waarde en hoogwaardige arbeidsplaatsen gecreëerd worden en de duurzame ontwikkeling van de regio's wordt gewaarborgd.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De wereld is veranderd en de regio's moeten in staat zijn de daaruit voortvloeiende mondiale uitdagingen aan te gaan. Het cohesiebeleid van de Europese Unie spelen daarbij een cruciale rol. Door ontwikkeling te steunen, specifieke lokale en regionale eigenschappen zo goed mogelijk te benutten en de Europese burgers gemeenschappelijke levensstandaarden te garanderen, consolideren we het Europese project. Beleidsmaatregelen en interventies op regionaal niveau zijn echter niet voldoende. Er moet ook meer worden geïnvesteerd in onderzoek, ontwikkeling en innovatie en de ontwikkeling van het onderwijs, evenals in alle vaardigheden die vereist zijn om een inclusieve arbeidsmarkt tot stand te brengen.

Crescenzo Rivellini (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Vandaag is in de plenaire vergadering het initiatiefverslag aangenomen waarin wordt gewezen op de rol van het cohesiebeleid bij het verminderen van de economische, sociale en territoriale verschillen door het scheppen van nieuwe banen, het verhogen van de groei, de aanleg van infrastructuur en het waarborgen van een coherente ontwikkeling van de EU via zijn specifieke doelstellingen en instrumenten en aldus te voorzien in de economische en sociale behoeften van de Europese burgers.

Het cohesiebeleid was een van de eerste beleidsterreinen waarop gebruik werd gemaakt van de regionale dimensie, waardoor de toegevoegde waarde van dit beleid tot uiting kwam en werd bijgedragen aan de doelmatigheid en duurzaamheid ervan. De wijze waarop elke lidstaat de mogelijkheden van de Europese interne markt benut hangt samen met de rijpheid en ontwikkelingsgraad van die lidstaat, die van geval tot geval verschilt. Elke lidstaat heeft dan ook de verantwoordelijkheid om de maatregelen vast te stellen die het doeltreffendst zijn voor de goede werking van zijn economie in dit mondiale systeem. Het verslag doet nieuwe voorstellen voor de toekomstige architectuur van het beleid om het prestatievermogen ervan te versterken en een krachtige duurzame groei en een sterker concurrentievermogen op wereldschaal te waarborgen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (ES) Tijdens het opstellen van dit verslag heeft onze fractie vaak aangegeven dat zij het op essentiële punten niet eens was met de door de auteur voorgestelde lijn, zodat we uiteindelijk geen andere keus hadden dan tegen te stemmen.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *schriftelijk*. – (PL) De afgelopen jaren hebben financiële middelen uit het cohesiefonds en de structuurfondsen bijgedragen aan de dynamische ontwikkeling van steden en een groot deel van de plattelandsgebieden. Het cohesiebeleid is een tastbaar bewijs voor de EU-burger dat activiteiten op EU-niveau de lokale gemeenschappen en hun regio's positief beïnvloeden. Langzaam richten we ons nu op, na een crisis die meer ongelijkheid binnen de EU heeft veroorzaakt. Het cohesiebeleid is een flexibel instrument gebleken, dat een antwoord had op de specifieke behoeften van de verschillende regio's en tot op zekere hoogte de negatieve gevolgen van de crisis heeft kunnen afremmen. Cohesie tussen de regio's is een unieke toegevoegde waarde, die het economische concurrentievermogen van de EU positief beïnvloedt. Een vergelijkbaar

ontwikkelingsniveau, dezelfde levenskwaliteit en gelijke toegang tot infrastructuur versterken de capaciteit van de Unie om het hoofd te bieden aan de voornaamste mondiale uitdagingen. Zij kan zich dan meer gaan richten op investeringen in innovatie, onderzoek en ontwikkeling.

Een duurzame, groene kenniseconomie vergroot ons concurrentievermogen, dat toeneemt wanneer in de regio's de werkloosheid afneemt en we de ontwikkeling van goed geschoold en mobiel personeel zowel in stedelijke gebieden als op het platteland ondersteunen. Hierbij is steun aan kleine en middelgrote ondernemingen cruciaal, omdat het merendeel van de EU-burgers bij dat soort bedrijven in dienst is. We hebben een sterk cohesiebeleid nodig, met een bijpassend budget op minimaal het huidige niveau, zodat de ambitieuze doelstellingen gehaald kunnen worden.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Economische, sociale en territoriale samenhang is een noodzakelijke voorwaarde om voor economisch concurrentievermogen op wereldniveau te zorgen, maar volstaat op zich niet. Het Europese cohesiebeleid is gericht op het terugdringen van de regionale ongelijkheden en houdt daarbij rekening met de impact van mondiale uitdagingen, zoals de klimaatverandering, demografische ontwikkelingen, de energieproblemen en de bescherming van de biologische verscheidenheid, alsook nieuwe problemen die het gevolg zijn van de crisis. Ik ben het daarom eens met de rapporteur, onze collega van de Commissie landbouw en plattelandontwikkeling, dat concurrentievermogen en cohesie niet strijdig of onverenigbaar met elkaar zijn, maar elkaar op bepaalde punten aanvullen.

De Europese Unie kan een goed concurrentievermogen alleen bereiken via duurzame groei, die ervoor zal zorgen dat het cohesiebeleid een bijdrage zal leveren aan de verwezenlijking van de doelstellingen van EU 2020, mede door antwoorden te formuleren op economische en maatschappelijk uitdagingen. We mogen de regionale dimensie dus niet uit het oog verliezen, maar moeten die juist beter benutten door de participatie van lokale en regionale instanties te bevorderen en steden en plattelandsgebieden een belangrijkere rol toe te kennen. Een sterk mondiaal concurrentievermogen kunnen we immers uitsluitend verwezenlijken door het concurrentievermogen van de regio's te stimuleren.

Derek Vaughan (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Dit verslag beschrijft de plannen van het Parlement voor een betere coördinatie van de structuurfondsen van de EU en de Europese uitgaven voor innovatie om de verschillen in ontwikkelingsniveau in regio's in de hele EU aan te pakken en het regionale concurrentievermogen te bevorderen. Ik steun deze oproepen, samen met verdere oproepen voor een vereenvoudiging van de procedures met betrekking tot deze fondsen, in het bijzonder voor het MKB, dat we in het huidige economische klimaat zouden moeten steunen door een verlichting van de administratieve lasten die deze bedrijven worden opgelegd. Dit verslag markeert ook het belang van het beginsel van decentralisatie (de "bottom-upbenadering") met het oog op de versterking van het "partnerschapsbeginsel" met lokale autoriteiten, die vaak het best op de hoogte zijn van de behoeften van de burgers in de EU, en vooral in Wales.

Anna Záborská (PPE), *schriftelijk*. – (SK) Als we in dit Parlement spreken over cohesie, dan hebben we het over verlanglijstjes. Onze kiezers en wijzelf zouden willen leven in een Europa waar het iedereen goed gaat, waar niemand arm is en er geen gebrek is aan werk. Dit verslag lijkt daarom een beetje op een verlanglijstje van een kind voor Sinterklaas. Het onmiskenbare voordeel van het verslag is dat zo goed als alles wat we voor Sinterklaas zouden willen krijgen erin voorkomt – en als we het dit jaar niet krijgen, dan misschien in

het jaar 2020. Er is echter één probleem. Al die dingen kosten geld. En net als in een gezin met kleine kinderen moeten we hier onze prioriteiten bepalen. Ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat dat de oorspronkelijke rol van dit Parlement is. Het voorliggende verslag is er een beetje een verdrietig bewijs van dat zelfs de crisis ons niet heeft geleerd deze rol beter te vervullen.

We hebben nog steeds te veel prioriteiten. In elk gezin is er echter slecht één gezinsbudget en cadeautjes worden gekocht van wat er overblijft als het gezin te eten heeft, kleding heeft om aan te trekken en alle rekeningen voor woonlasten en energie zijn betaald. De steun die we zo gul vragen voor van alles en nog wat bestaat uit geld uit de zakken van de belastingbetalers, van vaders en moeders die elke maand bepalen wat voor hen daadwerkelijk prioriteit heeft en wat zal moeten wachten. Dat moeten we niet vergeten.

11. Rectificaties stemgedrag/voorgenomen stemgedrag: zie notulen

(De vergadering wordt om 13.10 uur onderbroken en om 15.05 hervat)

VOORZITTER: JERZY BUZEK

Voorzitter

(De vergadering wordt om 15.05 geopend)

12. Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering: zie notulen

13. Vragenuur met de voorzitter van de Commissie

De Voorzitter. – Aan de orde is het vragenuur met de voorzitter van de Commissie. Ik wil graag voorzitter Barroso van harte welkom heten voor ons maandelijkse vragenuur. Dames en heren, u kunt nu uw vragen stellen. De regels zijn dezelfde als altijd: een minuut per vraag, een minuut per antwoord, en eventueel nog een halve minuut voor een vraag en een halve minuut voor een antwoord indien een van de fractievoorzitters een aanvullende vraag wil stellen.

Ioannis Kasoulides, *namens de PPE-Fractie.* – *(EN)* Namens de heer Daul, de voorzitter van onze fractie, wil ik u het volgende vragen. De PPE-Fractie zou graag willen weten hoe u denkt over de huidige pogingen om de rechtstreekse onderhandelingen inzake een regeling van het Palestijnse vraagstuk te hervatten. De Verenigde Staten proberen Israël niet langer over te halen het moratorium op nederzettingen in Oost-Jeruzalem en op de Westelijke Jordaanoever te verlengen, vermoedelijk omdat de pogingen vruchteloos zijn.

Wat kan de EU zelf doen, al dan niet vanuit het Kwartet, om de onderhandelingen vlot te trekken? Hoe moet men in het licht van de huidige ontwikkelingen de herbevestiging zien van het feit dat de EU bereid is een onafhankelijke Palestijnse staat te erkennen wanneer het moment daar is?

Wat is de inschatting van de humanitaire situatie in de Gazastrook na de beslissing van Israël in juni 2010 om de sluiting van de grensovergangen te vergemakkelijken en de pogingen om de invrijheidstelling van Gilad Shalit te bewerkstelligen?

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie.* – *(EN)* Zoals u weet is de Europese Unie een krachtig voorstander van de hervatting van rechtstreekse gesprekken. Gisteren heeft de Raad Buitenlandse Zaken het Europese standpunt verwoord, en aangegeven het

te betreuen dat Israël niet kon instemmen met een nieuwe bevestiging van de bouw van nederzettingen, zoals de Europese Unie, de Verenigde Staten en het Kwartet hadden gevraagd.

Ik acht het een en ander teleurstellend, met name omdat het scheppen van de juiste voorwaarden voor een tweestatenoplossing niet alleen in het belang van Palestina, de regio en de algehele internationale gemeenschap is, maar naar ik meen ook in het belang van Israël zelf.

Wat betreft onderhandelingen heeft de Raad Buitenlandse Zaken gisteren ook ingestemd met een intensievere coördinatie met het Kwartet en de Verenigde Staten. Speciaal gezant senator Mitchell zal Catherine Ashton bijpraten over de huidige stand van zaken. De Europese Unie zal duidelijk maken het vredesproces ten volle te steunen en zich volledig voor de regio in te willen zetten. Ik denk dat, met een Europese Unie die nauw samen werkt met de VS, het Kwartet nieuw leven in kan worden geblazen.

Hoge vertegenwoordiger Ashton heeft contact gehad met de belangrijkste partijen in de regio en we kijken ook uit naar de vergadering van de Arabische Liga deze week. We moeten de onderhandelingen een nieuwe kans geven en een nieuwe impuls, want stilstand is geen optie. Ik ben ervan overtuigd dat we samen met de Verenigde Staten een weg uit de impasse kunnen vinden.

Ioannis Kasoulides, *namens de PPE-Fractie*. – (EN) Ik wil u nogmaals vragen naar de humanitaire situatie in de Gazastrook na de opening van de overgangen, en naar wat er gebeurt met korporaal Gilad Shalit.

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) De situatie in Gaza is onhoudbaar. Economisch herstel is hard nodig, maar helaas hebben we niet de fundamentele beleidsverandering in Gaza gezien waar de Europese Unie de afgelopen maanden om heeft gevraagd.

Daarom heeft de Europese Unie afgelopen maandag, op verzoek van premier Fayyad, ingestemd met een drieledige aanpak voor de ondersteuning van de uitvoer uit Gaza. Ik heb premier Fayyad onlangs ontvangen en we hebben hier toen over gesproken. Gaza moet worden gezien als een zeer belangrijk onderdeel in het proces van het bouwen aan een Palestijnse staat.

Martin Schulz, *namens de S&D-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Barroso, de Europese Raad vergadert op donderdag en vrijdag. Ik zou u het volgende willen vragen:

Ten eerste gelooft u dat de introductie van eurobonds een bijdrage kan leveren aan het stabiliseren van de euro?

Ten tweede, deelt u de mening van bondskanselier Merkel dat eurobonds niet nodig zijn?

Ten derde, als u een andere mening hebt dan mevrouw Merkel en dus vóór eurobonds bent, wat bent u van plan om aanstaande donderdag in de Raad te doen?

Ten vierde, hebt u contact met de voorzitter van de Eurogroep, minister-president en minister van Financiën Juncker? Zult u hem, in uw hoedanigheid van voorzitter van de Commissie, steunen.

Ten vijfde, zult u het Parlement, in het geval er geen eurobonds komen, direct daarna uitleggen in welke vorm u als Commissie wilt reageren op een eventueel negatief besluit?

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) Eurobonds zijn een interessant idee. De Commissie heeft in feite al in 2008 daarover nagedacht, in ons document 'EMU@10' – De Economische en Monetaire Unie bestaat tien jaar. Inmiddels hebben we echter, om deze crisis aan te pakken, de EFSF en het ESFT ingesteld. Deze instrumenten zijn verre van uitputtend. Ze kunnen zo nodig veel sneller worden verbeterd en aangepast dan elk ander alternatief, hoe interessant ook. Op dit moment denk ik dat we onszelf een eenvoudige vraag moeten stellen: is het beter om de crisis aan te pakken met instrumenten waar consensus over bestaat, of om opnieuw een discussie te beginnen waarover geen consensus is? Zoals al uit uw vraag naar voren komt, is er inderdaad geen consensus over de voorstellen die onlangs door premier Juncker zijn gedaan.

Ik denk dat het antwoord op dit moment duidelijk is. We moeten ons concentreren op die zaken waarmee consensus in de eurozone kan worden gecreëerd, want afwezigheid van een dergelijke consensus is schadelijk voor de wijze waarop de markt de eurozone ziet. Laten we het zeer interessante idee van eurobonds niet helemaal afschieten, maar laten we ons in dit stadium concentreren op wat we snel en doeltreffend kunnen doen.

Martin Schulz, *namens de S&D-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Barroso, u hebt mijn vragen beantwoord met de voor u zo kenmerkende diplomatie, maar daar wil ik het niet bij laten zitten. Ik vraag u daarom heel specifiek: in zijn hoedanigheid van voorzitter van de Eurogroep heeft minister-president Juncker aangekondigd dat hij in de Europese Raad het initiatief wil nemen voor de introductie van eurobonds. Gaat u hem daarin steunen? Sterker nog, gaat u eventueel proberen om mevrouw Merkel en de heer Sarkozy ervan te overtuigen zich aan te sluiten bij de meerderheid van de eurolanden, of gaat u, als mevrouw Merkel en de heer Sarkozy zeggen: "Dat willen we niet", zeggen: "Oké, omdat twee partijen 'nee' zeggen, laten we het idee varen"?

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) Ik zal u volkomen openhartig antwoorden. Ik geloof niet dat er dit moment ook maar de kleinste kans is dat er overeenstemming over eurobonds wordt bereikt.

Verschillende lidstaten zijn terughoudend ten opzichte van dat voorstel. Daarom denk ik dat we moeten proberen de grootst mogelijke consensus te bereiken op basis van de huidige instrumenten. Ik heb u – en met name Martin Schulz – in alle oprechtheid gezegd dat ik het idee interessant en aantrekkelijk vond. De Commissie heeft in feite eerder al voorstellen in die richting gedaan – in de tijd van een van mijn illustere voorgangers – maar op dit moment zijn de omstandigheden niet dusdanig dat overeenstemming kan worden bereikt.

Guy Verhofstadt, *namens de ALDE-Fractie*. – (EN) Ik heb een specifieke vraag, maar ik wil er ook op wijzen, mijnheer Barroso, dat u als Commissie het initiatiefrecht heeft. U kunt gewoon met een voorstel voor eurobonds komen, en dat is waar de heer Schulz op doelde. Maar goed, u maakt geen gebruik van dat recht en dat is momenteel een probleem met betrekking tot dit onderwerp.

Mijn specifieke vraag gaat over de kwijting 2009. Er is een betrouwbaarheidsverklaring van een directeur-generaal Regionaal beleid, die zegt, en ik citeer hem hier, dat het directoraat-generaal voor 38 van de 79 betrokken programma's niet kan spreken van een redelijke betrouwbaarheid van de wettigheid en regelmatigheid van de onderliggende verrichtingen ten aanzien van terugbetalingen in 2009 van gedeclareerde uitgaven. Dat doet de vraag rijzen wie wel in de positie verkeert om een dergelijke redelijke betrouwbaarheid te verschaffen. In de verklaring wordt verder vermeld dat in de overige

41 programma's, in een vroeg stadium, nog voordat in 2009 terugbetalingen zijn gedaan, belangrijke tekortkomingen zijn geconstateerd.

Derhalve wil ik u, ervan uitgaande dat u de politieke aansprakelijkheid voor deze verklaring en al haar implicaties aanvaardt, vragen wat u van plan bent te doen richting lidstaten?

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) Wat uw eerste opmerking betreft, mijnheer Verhofstadt, kan ik u zeggen dat de Commissie al gebruik heeft gemaakt van haar initiatiefrecht. U zult zich herinneren dat Olli Rehn en ik, toen we dit mechanisme lanceerden, de mogelijkheid hebben geopperd van collectieve garanties, wat al een stap in de richting van eurobonds was. De lidstaten hebben dit zonder meer van de hand gewezen.

We zouden nu nieuwe voorstellen kunnen doen, maar ik denk niet dat het van verantwoordelijkheid zou getuigen om opnieuw formele voorstellen te doen als we ons in zo'n gevoelige situatie bevinden. Dat zou slechts leiden tot verdeling in de eurozone en de Europese Unie. Maar de Commissie heeft al voorgestellen gedaan. Deze lagen voor en zijn verworpen. Dat is de realiteit.

Wat de financiële vooruitzichten betreft heb ik al toegezegd te zullen komen met een voorstel voor een specifiek soort eurobonds, namelijk projectobligaties, en ik heb, ook al heb ik vanuit sommige hoofdsteden al negatief commentaar gehoord, nog steeds goede hoop dat deze realiteit zullen worden.

Wat uw vraag betreft denk ik dat we meer van de lidstaten moeten vragen. Zoals u weet zijn zij, met uitzondering van vier of vijf lidstaten, niet bereid om hun betrouwbaarheidsverklaring af te geven. Wat onze directeur-generaal heeft gezegd – en waar u naar verwees – is waar: de Commissie beschikt niet altijd over de nodige instrumenten om al in een vroeg stadium met de lidstaten aan de slag te gaan met betrekking tot de wijze waarop de middelen van de Europese Unie op nationaal niveau worden ingezet.

José Bové, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Barroso, u hebt mij een jaar geleden gezegd dat tijdens uw eerste mandaat de GGO's uw mandaat hadden besmet en dat u dit dossier terug wilde sturen naar de lidstaten.

Enkele dagen geleden zijn 1,2 miljoen handtekeningen van Europese burgers verzameld om te vragen om een onafhankelijke expertise van GGO's. Enkele dagen geleden werd het voorstel van commissaris Dalli met een overgrote meerderheid verworpen in de Raad Milieu en de Raad Landbouw. De juridische diensten van de Raad en het Parlement hebben eveneens een negatief advies uitgebracht. Enfin, u hebt gezien dat er binnen de EFSA een schandaal is uitgebroken met de zaak-Banati en met de door het panel gestelde vragen. De EFSA heeft trouwens zelf besloten om nieuwe beoordelingsrichtsnoeren uit te vaardigen.

Daarom wil ik graag weten of u bereid bent om elke nieuwe vergunning of verlenging van vergunning, zoals bijvoorbeeld voor MON810, tegen te houden zolang de nieuwe regels van de EFSA niet van kracht zijn. Nieuwe beoordelingen en verlengingen van vergunningen dienen te geschieden aan de hand van de nieuwe regels.

Laatste vraag: bent u bereid om een nieuwe discussie op gang te brengen en ervoor te zorgen dat er een onafhankelijke beoordeling komt?

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, wat betreft het initiatief: u weet dat het nieuwe stelsel nog niet in werking is getreden. Wij volgen natuurlijk met grote belangstelling alle burgerinitiatieven met betrekking tot deze

kwestie. De verantwoordelijke commissaris heeft de organisatoren van dit initiatief ook ontmoet, ofschoon dit initiatief nog niet eens formeel is goedgekeurd.

Wat betreft deze vraag: wij zullen de wetgeving in haar huidige vorm blijven toepassen. Wij hebben geen alternatief dat beter is dan de EFSA. Deze onafhankelijke autoriteit is opgericht om adviezen uit te brengen, en wij moeten natuurlijk de adviezen van deze autoriteit, die een onafhankelijke autoriteit is en expertise op dit gebied bijeenbrengt, respecteren. Wij zullen dus het communautair recht op dit gebied blijven respecteren. De Commissie kan niet besluiten om het communautair recht op te schorten.

Ik heb u reeds in alle oprechtheid gezegd dat ik niet tevreden ben over het stelsel voor GGO's in Europa. Ik ben niet tevreden omdat dit stelsel mijns inziens niet voldoende duidelijk is, maar dit is wel het stelsel dat ik moet respecteren.

José Bové, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (FR) Hartelijk dank voor uw antwoord, maar de EFSA heeft reeds nieuwe, veel striktere richtsnoeren uitgevaardigd. Bent u bereid te zeggen dat alle nieuwe vergunningen die de laatste tijd zijn verstrekt en de kwestie van MON810 opnieuw bekeken moeten worden in het licht van deze nieuwe richtsnoeren?

Wij kunnen nu geen beoordelingen meer aanvaarden die zijn gemaakt aan de hand van de oude regels. Daarom heb ik u deze vraag heel duidelijk gesteld en vraag ik u om heel dit debat opnieuw van voren af aan te beginnen en niet te wachten tot 2012. Richtlijn 2001/18 moet in 2012 worden bijgewerkt. Men moet schot brengen in dit proces.

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (FR) Zoals gewoonlijk nemen wij de voorstellen en suggesties van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid, die een onafhankelijke autoriteit is en zetelt in Parma, altijd in overweging. Als zij ons een nieuw richtsnoer voorstellen, dan zullen wij die met de grootste aandacht bestuderen.

Dat is wat ik in dit stadium kan zeggen. De voorschriften met betrekking tot de goedkeuring van GGO's zijn echter niet nog gewijzigd, en dus moet ik deze voorschriften handhaven zolang ze niet gewijzigd zijn. Wij zijn wel bereid om elk nieuw richtsnoer in overweging te nemen en met de grootste zorg te bestuderen.

Michał Tomasz Kamiński, *namens de ECR-fractie*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, sinds 9 april leggen Gazprom en het consortium Nord Stream de zogenaamde Noord-Europese gasleiding aan. Ik wil me niet concentreren op de milieuaspecten van dit project, want daar heeft het Parlement ook al over gedebatteerd. Ik wil enkel uw aandacht op één feit vestigen: de pijpleiding die wordt aangelegd, bemoeilijkt in aanzienlijke mate de toegang van grotere schepen tot de Poolse haven van Świnoujście. Deze haven is een belangrijke werkgever voor vele Polen in West-Polen, een regio die onder relatief grote werkloosheid heeft te lijden. Polen heeft deze kwestie al in bilaterale gesprekken aangekaart, maar ik heb de indruk dat we hier ook te maken hebben met problemen inzake concurrentiekracht. De haven van Rostock ligt vlakbij, net over de grens in Duitsland. Ik hoop dat deze haven zich snel zal ontwikkelen, maar ik zou wel willen dat alle havens in Europa gelijk werden behandeld, zodat ze echt kunnen concurreren en de technische oplossingen van een van de lidstaten de ontwikkeling van een haven in een andere lidstaat niet bemoeilijken.

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) Ik weet dat men op een gegeven moment bezorgd was dat de toegang tot de betreffende Poolse havens beperkt zou worden. Maar volgens de informatie die de Commissie ter beschikking staat, heeft de Duitse mijnbouwdienst van Stralsund in de vergunning van Nord Stream de eis opgenomen dat het bedrijf een herziene risicoanalyse van een deel van de pijpleiding op Duits grondgebied

zou maken, omdat er op dat moment van Poolse zijde plannen waren om deze havens geschikt te maken voor schepen met grotere diepgang. Op grond van deze analyse zal de pijpleiding over een lengte van ongeveer 20 kilometer een halve meter diep in de zeebodem worden gelegd.

Bovendien is ook het geplande traject in de Duitse EEZ geanalyseerd en is besloten te kiezen voor een alternatief traject over een lengte van 12 kilometer. De definitieve vergunning werd in februari van dit jaar verleend door het Duitse Federale Bureau voor Zeescheepvaart en Hydrografie.

Volgens de informatie van de Duitse autoriteiten en de projectontwikkelaar zijn beide genoemde maatregelen getroffen om te zorgen voor een onbelemmerde toegang tot de Poolse havens na de aanleg van de pijpleiding. Het spijt me als dit wat technisch is, maar het is de beste informatie die we hebben.

Michał Tomasz Kamiński, *namens de ECR-Fractie*. – (PL) Mijnheer Barroso, u hebt vele malen bewezen dat u de lidstaten rechtvaardig behandelt. Ik hoop dat de Europese Commissie in deze kwestie mijn land ook rechtvaardig zal behandelen. Ik wil u er enkel op wijzen dat u zelf hebt toegegeven dat u zich hoofdzakelijk baseert op gegevens die door de Duitse partij zijn voorgelegd. Ik wil de Europese Commissie oproepen om in deze kwestie ook bij onafhankelijke deskundigen advies te zoeken, hoewel ik blijf benadrukken dat ik groot vertrouwen in uw rechtvaardige aanpak van alle Europese lidstaten heb.

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) Dank u voor uw opmerkingen, mijnheer Kamiński. De Commissie volgt de ontwikkelingen rondom Nord Stream inderdaad op de voet. We zijn ons ervan bewust dat het een en ander gevoelig ligt in verband met het milieu en vanwege andere overwegingen, dus we zullen alles zorgvuldig blijven volgen.

Lothar Bisky, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Barroso, op de vragen van de heer Schulz hebt u geantwoord dat het voorstel over de eurobonds het waarschijnlijk toch niet zal halen. Eerder is ons verteld dat het niets zou worden met de belasting op financiële transacties, en andere voorstellen zijn ook op niets uitgelopen. We bevinden ons in het derde jaar na de financiële crisis, en ik vraag me nu af of u kunt instemmen met de verhoging van het vangnet voor de euro, wat natuurlijk een extra maatregel zou zijn. Of moeten we er rekening mee houden dat eind deze week weer een aantal voorstellen door u en anderen zal worden afgewezen? Mijn vraag is: hoe duur is dit uitstel, dat immers overduidelijk veel geld kost?

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) We moeten de Europese staatshoofden en regeringsleiders in ieder geval het volgende zeggen: wanneer we deze week vergaderen – want de voorzitter van de Commissie zal ook als lid van de Europese Raad aanwezig zijn – zal het niet alleen over politiek of de economie gaan, maar zullen we het ook over de markten hebben.

Het gaat hier om uiterst gevoelig liggende zaken, en ik denk dat we enige terughoudendheid moeten betrachten in ons commentaar.

Omdat het mijn plicht is transparant naar u toe te zijn, heb ik al zeer openhartig geantwoord op de vraag van de heer Schulz. Er zijn interessante voorstellen over eurobonds gedaan. Ik denk dat we het voorstel niet moeten afschieten, maar het is zonneklaar dat er nu geen consensus over is. Ik blijf niet vasthouden aan iets wat in dit stadium volgens mij duidelijk verdeeldheid zou zaaien. We hebben nu al instrumenten waarover wel consensus is bereikt,

waar we mee kunnen werken om te proberen krachtige, samenhangende maatregelen te treffen ter bescherming van de eurozone en de Europese Unie.

Lothar Bisky, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Barroso, ik heb alleen een korte aanvullende vraag: zijn er nog meer instrumenten waarover gediscussieerd wordt? Ik heb een beetje het gevoel slecht geïnformeerd te zijn. Er moet iets worden gedaan, en we zijn het vast wel met elkaar eens dat de beschikbare instrumenten ook ingezet moeten worden.

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) We bespreken vele kwesties en veel mogelijke alternatieve instrumenten. Op de laatste vergadering van de Eurogroep zijn verschillende opties en ideeën onderzocht en de Commissie houdt contact met alle betrokken partijen.

Ikzelf en Olli Rehn hebben niet alleen de lidstaten geraadpleegd, maar ook de voorzitter van de Europese Centrale Bank, de uitvoerend directeur van de IMF en andere zeer belangrijke spelers op dit gebied, maar ik denk niet dat het verstandig is om, zoals in het verleden wel is gebeurd, zeer belangrijke aankondigingen te doen die niet concreet worden opgevolgd.

De volgende keer moeten we precies het omgekeerde doen en pas met conclusies komen wanneer we klaar zijn. Daarom werkt de Commissie er met alle lidstaten en met ander instellingen zeer actief aan om zo snel mogelijk met een compleet antwoord te komen.

Nigel Farage, *namens de EFD-Fractie*. – (EN) Mijnheer Barroso, de recente stormvloed van WikiLeaks heeft gemene gevoelens opgeroepen. Er zijn er die zeggen dat transparantie goed is en er zijn anderen die zeggen dat de lekken mogelijk schade zullen berokkenen aan de internationale diplomatie. Ik vond het echter bijzonder amusant om over u te lezen in de WikiLeaks, waar het ging over uw reis naar Rusland en het feit dat u werd genegeerd en uitgesloten en de opvatting onder de Russische leiders dat u niets meer was dan een veredelde internationaal ambtenaar.

U weet nog wel, mijnheer Barroso, dat we het hier eerder over gehad hebben. Ik heb u er keer op keer op gewezen dat u niet rechtstreeks gekozen bent en daarom geen echte legitimiteit bezit. Is het feit dat u niet democratisch gekozen bent de reden waarom u op het wereldtoneel niet meer respect afdwingt, en waarom de volkeren van Europa steeds meer minachting voor u en de hele Commissie hebben?

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) Ik had nooit van u, mijnheer Farage, verwacht dat u gemene zaak zou maken met de Russen – want dat zegt u toch: dat u het met hen eens bent! Wel, ik ben door dit Parlement gekozen, in een geheime verkiezing, dus ik denk dat ik het respect verdien van dit Parlement en van alle leden ervan.

(Applaus)

De Europese Unie van 27 democratieën heeft een originele manier om de voorzitter van de Commissie te kiezen, precies omdat we geen staat zijn. Ik weet zeker dat u niet voor een Europese eenheidsstaat bent. Omdat we niet één staat zijn, is er geen rechtstreekse verkiezing van een president van de Europese Unie. Die hebben we namelijk niet; we hebben wel een voorzitter van de Commissie. Of u het nou leuk vindt of niet – ik vind het leuker dan u! – ik ben gekozen door dit Parlement en er is ook een voorzitter van de Europese Raad die is aangesteld door de staatshoofden en regeringsleiders.

Dit is zoals het bij ons is geregeld en ik meen dat het een democratische manier is om met de diversiteit van de Europese Unie om te gaan. Ik zou hopen dat toch in ieder geval de leden van het Europese Parlement de instellingen van de Europese Unie respecteren, ook al doen anderen dat niet altijd.

Nigel Farage, *namens de EFD-Fractie . – (EN)* Nou, mijnheer Barroso, daar heb ik van genoten! Dat u hier kunt staan en trots kunt zeggen dat u in een geheime stemming bent gekozen en dat dat u op de een of andere manier democratische legitimiteit geeft is het meest bizarre wat ik mijn hele leven heb gehoord.

Het feit is dat de Commissie het exclusieve recht heeft om het soort wetgeving voor te stellen dat de economieën van Europa schaadt op de manier die we nu zien. Zijn er omstandigheden denkbaar waarin u vindt dat de volkeren van Europa in een referendum over dit soort zaken zouden moeten mogen beslissen?

(Interrupties uit de zaal van verscheidene leden)

De Voorzitter. – Collega's, het spijt me, maar opmerkingen uit de zaal worden niet in aanmerking genomen. We zouden graag verder willen gaan met het vragenuur.

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie . – (EN)* De verkiezing in het Parlement was een open verkiezing. Velen zijn daarbij van mening dat de meest vrije verkiezingen die zijn waarin iedere persoon – of ieder lid van het Parlement – in het geheim beslissingen kan nemen. In totalitaire systemen zijn geheime stemmen meestal niet toegestaan, juist vanwege de beperkte persoonlijke vrijheid. Dat is mijn eerste punt.

Ten tweede, wat betreft referenda, volgens de constitutionele en democratische theorie is er ruimte voor zowel referenda als representatieve democratie. Groot-Brittannië is overigens waarschijnlijk het land dat het meest heeft betekend voor de representatieve democratie. In een democratie is het volkomen legitiem om tot beslissingen te komen via representatieve democratie. De rol van de parlementen, zij het nationale parlementen of het Europees Parlement, is enorm belangrijk in democratieën. Persoonlijk denk ik dat sommige, sterk negatief gekleurde, tegen de representatieve democratie ingebrachte opmerkingen niet bepaald een uiting zijn van een waarlijk democratische geestesgesteldheid.

Andrew Henry William Brons (NI). - *(EN)* China heeft een groot handelsoverschot met de EU. Het overschot dat Europa heeft op het gebied van diensten is onvoldoende om dit te compenseren. China realiseert dit handelsoverschot door de koers van zijn valuta kunstmatig laag te houden, door lonen laag te houden zodat producten die in China worden ingevoerd te duur zijn en de prijzen van uitgevoerde producten aanzienlijk lager liggen dan de Europese prijzen, en ten derde door zich niets gelegen te laten liggen aan internationale octrooien zodat Chinese bedrijven kunnen profiteren van onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten die ze niet zelf hebben verricht.

China is in hoog tempo bezig om reserves in vreemde valuta's aan te leggen en de controle te krijgen over schaarse mondiale hulpbronnen. De Europese landen zijn bezig de willige slachtoffers te worden van een meedogenloze concurrent op het wereldtoneel die beschikt over de instrumenten om ons onze middelen van bestaan uit handen te slaan. De Europese landen zullen ieder voor zich – wat mijn voorkeur heeft – of collectief hun bedrijfstakken moeten beschermen.

Waarom staat de Commissie toe dat bedrijven en werknemers in de EU te lijden hebben onder de oneerlijke concurrentie uit China?

José Manuel Barroso, voorzitter van de Commissie. – (EN) Ik kan u zeggen dat we meer succes zullen hebben als we dat collectief doen dan wanneer we het afzonderlijk proberen.

Eerlijk gezegd geloof ik niet dat de lidstaten individueel voldoende macht hebben om maatregelen aan China op te leggen. De Europese Unie als geheel kan de strijd met China wel aangaan, en dat hebben we ook gedaan. We zijn, zoals u weet, voorstanders van vrije handel, maar we zijn ook voor eerlijke handel. Waar er volgens ons bewijs was voor dumpingpraktijken, hebben we bijvoorbeeld antidumpingmaatregelen tegen China getroffen. Dat was niet eenvoudig, want er waren lidstaten die zich verzetten tegen deze maatregelen, maar we hebben ze toch genomen. Telkens wanneer we Chinese leiders ontmoeten, brengen we de intellectuele-eigendomsrechten ter sprake en zeggen we dat zij enkele fundamentele beginselen moeten eerbiedigen, zodat we de handel met hen open kunnen houden. Dat is precies onze insteek: China op positieve wijze tegemoet treden en tegelijk vastberaden optreden om onze handelsbelangen te beschermen.

Dit is, tussen twee haakjes, helder duidelijk gemaakt op de jongste top.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) U zei dat u gelooft in eerlijke handel, maar daar is helemaal geen sprake van. Wat we wel hebben is een handel die structureel in het voordeel van China is.

Zal de Commissie erin slagen om China zover te krijgen dat het zijn subsidies schrapt, de koers van zijn valuta laat stijgen of de internationale eigendomsrechten eerbiedigt die naar verluidt zo'n 5 procent van het Chinese bbp vertegenwoordigen? Zal het uiteindelijk niet noodzakelijk zijn om de invoer van Chinese goederen helemaal te beletten?

José Manuel Barroso, voorzitter van de Commissie. – (EN) Het is duidelijk dat de Commissie succesvol zal zijn als zij kan rekenen op de volledige steun van de lidstaten. We zijn daar mee bezig en ons is daarbij veel gelegen aan wederkerigheid. Het idee van wederkerigheid betekent dat we de markten open willen houden. We geloven dat dat in ons belang is. De Europese Unie is verreweg de grootste exporteur in de wereld, groter dan China, en het is dus van belang dat we de markten open houden. We vinden echter ook dat onze partners zich aan enkele fundamentele regels moeten houden.

Wat de wisselkoersen betreft was de Europese Unie, zoals u bekend is, tijdens de laatste G20 een van degenen die het sterkst aandrongen op een constructieve en coöperatieve aanpak van deze kwestie. Wij zijn namelijk van mening dat dit onderwerp ook aan de orde moet komen wanneer we het hebben over de grote onevenwichtigheden in de mondiale economie.

De Voorzitter. – We gaan nu over tot het tweede deel van het vragenuur, de "catch-the-eye". Het thema is Wikileaks en cyberveiligheid.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Barroso, ik zal u niet vragen om in te gaan op de problemen van de Amerikaanse diplomatie, noch om het te hebben over de verdiensten en de zwakheden van informatienetwerken, over de vrijheid van informatie, of over de beschamende oproepen om Julian Assange ter dood te brengen. Ik wil u enkel zeggen dat wij niet het recht hebben om publiek gemaakte informatie zomaar naast ons neer te leggen.

Ik heb de voorzitter van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en de voorzitter van de Subcommissie mensenrechten gevraagd om het onderzoek dat dit Parlement in 2007 heeft verricht naar de activiteiten van de CIA in Europa, waarbij ik de

eer had als voorzitter te mogen fungeren, opnieuw te bekijken. Indertijd heb ik u lof toegezongen: de Commissie Barroso I werkte op bijzonder transparante en behulpzame wijze mee aan het onderzoek, in tegenstelling tot de Raad, die in de contacten met dit Parlement zaken weglief en loog. De vraag die ik u wil stellen is erg eenvoudig: is de Commissie Barroso bereid om nogmaals in alle transparantie samen te werken met het Europees Parlement?

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (PT) De Europese Commissie, waarvan ik de eer heb voorzitter te mogen zijn, werkt altijd in alle transparantie samen met het Europees Parlement en zal dat in de toekomst ook altijd blijven doen. Daar heb ik niet de minste twijfel over, en ik wil u bedanken voor de vriendelijke woorden die u tot de Commissie waarvan ik voorzitter ben, gericht hebt. Ik ben van mening dat het van essentieel belang is dat we in alle betrekkingen tussen de Commissie en het Parlement de hoogste normen en de hoogste beginselen van transparantie en loyale samenwerking tussen de instellingen in acht nemen.

Edit Herczog (S&D). – (EN) Ik wil graag dezelfde vraag stellen. De Europeanen zijn tegenwoordig afhankelijk van digitale middelen, en dat willen we ook zo, maar dan wel onder de voorwaarde dat we ons veilig kunnen voelen op internet. Het moet een prioriteit voor de Commissie zijn om met voorstellen te komen met betrekking tot de veiligheid van de 500 miljoen burgers van Europa. Welke plannen heeft zij om zowel beveiliging als privacy op peil te houden en het ene niet een belemmering te laten zijn voor het andere?

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) Enkele van deze kwesties vallen onder de nationale bevoegdheden, maar op de gebieden die onder onze bevoegdheden vallen hebben we onlangs enkele verbeteringen voorgesteld. Wat betreft wetgeving inzake toegang tot documenten, heeft commissaris Malmström enkele voorstellen gedaan, en deze worden nu door u bestudeerd. We hebben ook voorstellen gedaan over cyberveiligheid omdat, zoals u terecht opmerkte, we steeds afhankelijker worden van digitale middelen.

Het is van groot belang dat we in de digitale ruimte over vrijheid beschikken, maar dit moet natuurlijk wel een verantwoordelijke vrijheid zijn en belangrijke rechten, zoals het recht op privacy, moeten daarbij beschermd zijn. Gegevensbescherming is derhalve ook een grondrechtenkwestie en we geloven dat de Commissie met zinnige voorstellen is gekomen waarmee het juiste evenwicht is gevonden tussen vrijheid – waar geen afbreuk aan gedaan kan worden – en verantwoord gebruik van internet.

Graham Watson (ALDE). – (EN) De voorzitter van de Commissie heeft uitgebreid geantwoord inzake WikiLeaks. Maar mag ik hem ook een vraag stellen over een onderwerp waarover zijn mening nog niet door WikiLeaks is gelekt?

Voorzitter, u heeft vragen beantwoord met betrekking tot de uitgifte van eurobonds om de lopende uitgaven van regeringen te dekken. Ik begrijp en deel enkele van de genoemde zorgen over een dergelijke handelwijze. Maar ziet u niet welk leenpotentieel er is als de euro goed wordt beheerd?

Aangezien de heer Oettinger zegt dat hij over een periode van 10 jaar 1 000 miljard euro nodig heeft voor investeringen in energie-infrastructuur – dat is ongeveer 100 miljard euro per jaar om te helpen de dubbele uitdaging van klimaatverandering en energiezekerheid aan te gaan – en aangezien dat een uiterst ambitieuze opgave zou zijn voor de Europese Investeringsbank, wil ik u vragen of u niet eerder zou kunnen komen met de voorstellen

voor de uitgifte van eurobonds om investeringen in infrastructuur te financieren in plaats van lopende overheidsuitgaven te dekken?

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) Mijnheer Watson, ik ben hier niet gekomen om met u te ‘WikiLeaken’! U kent mijn standpunt hierover al. In mijn “State of the Union”-toespraak heb ik gezegd dat ik voorstellen voor eurobonds zou doen, in de vorm van projectbonds speciaal voor infrastructuur. Deze zouden niet gebruikt kunnen worden om lidstaten meer schulden te laten maken of om buitensporige schulden mee te dekken – want we hebben in Europa een probleem met buitensporige schulden – maar juist specifiek om een aantal zeer belangrijke infrastructuurprojecten te financieren, vooral met de steun van de Europese Investeringsbank – zoals u terecht al zei.

Dit maakt absoluut deel uit van de agenda en van onze financiële vooruitzichten. In juni zullen we hierover met concrete voorstellen komen. Laten we proberen aan de benodigde consensus te werken, want ik denk dat dit een van de manieren is om onze huidige problemen aan te pakken. De begrotingen van de lidstaten staan hevig onder druk en tegelijk moeten we financiering vinden voor enkele echte Europese projecten.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, wat mij bezighoudt is de inhoud. Ik heb de indruk dat we nu de boodschapper de schuld geven in plaats van op de essentie van het probleem in te gaan. Het grote vraagstuk achter WikiLeaks heeft betrekking op de inhoud, en die blijkt correct te zijn.

Jarenlang hebben u en andere collega’s, zoals minister Moratinos, het grootste deel ontkent. U hebt ontkend dat Europa zich medeplichtig heeft gemaakt aan bepaalde illegale praktijken van de Verenigde Staten.

Nu weten we dat het waar is, dat het is gebeurd, en we verwachten nog antwoord van een groot aantal ministeries van Buitenlandse Zaken, en met name van u. In mijn ogen is het essentieel dat u uitleg geeft over de inhoud.

En dan heb ik nog een vraag over de campagne die wordt gevoerd tegen de persoon van Julian Assange. Het lijkt me echt belangrijk dat we niet vergeten welk risico deze persoon op dit moment loopt. We kunnen niet om het feit heen dat hij iets heeft gedaan wat nodig was, namelijk de waarheid aan de oppervlakte brengen.

Ik hoop dat u dat dit ook begrijpt, en dat u begrijpt dat iedereen in dit Parlement hoopt dat u ons uitleg geeft, ofwel hier, ofwel in een commissie die we zouden moeten reactiveren om zekerheid te krijgen over de waarheid.

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (PT) De inhoud van alle berichten die aan het licht gekomen zijn, heeft betrekking op de activiteiten van de lidstaten, niet op die van de Europese Commissie. De lidstaten moeten de nodige toelichtingen verschaffen en ik heb er het volste vertrouwen in dat zij dat, als democratische landen, ook zullen doen. Ik weet dat er in enkele lidstaten al initiatieven genomen zijn om de bevolking te informeren over bepaalde activiteiten waarvan zij beschuldigd werden.

Wat het werk van de Commissie betreft, heeft de Commissie, zoals de heer Coelho net heeft erkend, al het mogelijke gedaan om zoveel mogelijk informatie te verschaffen aan dit Parlement en aan de Europese bevolking. Over wat er over Julian Assange gezegd werd, heb ik geen verdere opmerkingen. Er zijn strafrechtelijke beschuldigingen tegen hem geuit door een democratische lidstaat – Zweden – die ook een Europees arrestatiebevel tegen hem heeft uitgevaardigd dat momenteel bestudeerd wordt door de Britse rechterlijke

autoriteiten. De Commissie heeft daar vanzelfsprekend niets aan toe te voegen, hoewel één ding natuurlijk duidelijk is: zolang het tegendeel niet bewezen is, dient men er steeds vanuit te gaan dat elke beklagde onschuldig is.

Georgios Papanikolaou (PPE). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, op internet woedt momenteel een echte oorlog. Volgens persberichten lanceren sinds enkele dagen duizenden hackers cyberaanvallen op bedrijven die proberen WikiLeaks van het internet te halen of de organisatie economisch te treffen door haar donaties te onthouden.

Bedrijven als MasterCard, Visa en PayPal zijn slachtoffer geworden van elektronische aanvallen van het type DDoS, dat wil zeggen, duizenden computers hebben tegelijkertijd verbindingsverzoeken naar dezelfde site gezonden waardoor deze overbelast raakte en is gecrasht.

We realiseren ons allemaal dat dit problemen veroorzaakt bij de transacties van burgers in het algemeen. De vraag is duidelijk: zijn wij van mening dat wij – op Europees niveau – over een betrouwbaar veiligheidsnetwerk beschikken dat de internettransacties van burgers in dergelijke situaties kan beschermen?

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie.* - (EN) Ik geloof niet dat we daar helemaal op zijn voorbereid, en de Commissie heeft daarom dan ook onlangs enkele voorstellen gedaan voor de bestrijding van dit soort cyberaanvallen.

Dit was een initiatief van commissaris Malmström en deze voorstellen zijn nu uitgebreid tot alle vormen van cyberaanval. Laat me wat betreft de cyberaanvallen waar u het over heeft, zeggen dat het ministerie van Buitenlandse Zaken van de Verenigde Staten ontkent enige rechtstreekse aanwijzingen te hebben gegeven aan PayPal, Visa of MasterCard, zodat ik verder niets kan zeggen over de beslissingen van bedrijven om WikiLeaks al dan niet van diensten te voorzien. De Commissie is tegen alle soorten cyberaanvallen van welke zijde dan ook in deze controversiële zaak.

Ana Gomes (S&D). - (PT) Mijnheer de voorzitter, de Amerikaanse diplomatieke correspondentie kon enkel openbaar gemaakt worden door WikiLeaks en door gerespecteerde internationale media omdat in het Amerikaanse beveiligingssysteem grote gaten zijn ontstaan door de te grote uitbreiding van het distributiecircuit van het ministerie van Buitenlandse zaken en het ministerie van Defensie.

Welke gevolgen kan dit falen volgens u hebben voor de trans-Atlantische betrekkingen, in het bijzonder als het gaat om het delen van diplomatieke informatie of informatie van inlichtingendiensten? En welke lessen moeten hieruit getrokken worden voor de versterking van de beveiliging van de inter-Europese communicatienetwerken en voor de werking van de Europese Dienst voor extern optreden, met inbegrip van het *Correspondence Européenne*-netwerk en de beveiliging tegen cyberaanvallen?

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie.* - (PT) Wij zijn op de eerste plaats van mening dat wat er in de Verenigde Staten gebeurd is, zich binnen nagenoeg elk beveiligingssysteem kan voordoen. Geen enkel beveiligingssysteem is volledig waterdicht en er kan altijd iemand zijn die daar gebruik van maakt om de wet te overtreden.

Het klopt dat er in het Amerikaanse systeem, volgens de informatie die wij gekregen hebben, blijkbaar honderdduizenden mensen toegang hebben tot bijzonder vertrouwelijke informatie, maar zelfs systemen die sterk gericht zijn op vrijheid, zoals ook de Europese systemen, zijn nooit 100 procent veilig. Daarom zijn wij vastberaden om met onze

Amerikaanse partners en vrienden samen te werken om de beveiliging te verbeteren, al moeten we daarbij wel steeds de fundamentele vrijheden respecteren. We zijn ook van mening dat het belangrijk is om, zoals ik daarnet al zei, een goed evenwicht te vinden tussen die twee aspecten.

Het klopt dat het, in het bijzonder door de terroristische activiteiten, noodzakelijk is om bepaalde bijzonder gevoelige informatie uit te wisselen. Daarbij moeten we tegelijkertijd behoedzaam te werk gaan en moeten we in het algemeen proberen om altijd een goed evenwicht te bewaren.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, zoals blijkt uit de door regeringsvertegenwoordigers van verschillende landen afgelegde verklaringen is de buitengewone grondigheid in het onderzoek naar Julian Assange overduidelijk gericht op het straffen van hem en *WikiLeaks* voor het openbaar maken van enkele strikt geheime zaken. Een voorbeeld hiervan is de bezorgdheid van de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Clinton, die bij de Amerikaanse ambassades in Rome en Moskou heeft geïnformeerd naar mogelijke persoonlijke investeringen van Berlusconi en Poetin die van invloed zouden kunnen zijn op het buitenlandse of economische beleid van Italië en Rusland. Berlusconi wordt daarin beschreven als spreekbuis van Poetin in Europa.

Het is duidelijk dat hier sprake is van een ongekende straf en vervolging van een man en een organisatie wier enige misdaad is geweest dat zij de wereld bewust hebben gemaakt van het bestaan van grijze gebieden en daarmee verschillende regeringen in verlegenheid hebben gebracht. Het is daarom onze plicht de vrijheid van *WikiLeaks* te beschermen en een eerlijke behandeling van Assange te garanderen, zodat hij wordt bestraft voor de misdrijven die hij heeft begaan, indien deze in een eerlijk proces bewezen worden.

Ik zou graag willen weten wat het standpunt van de Commissie inzake de *Wikileaks*-affaire is, en hoe zij van plan is te voorkomen dat deze gebeurtenissen leiden tot een beperking van de vrijheid van informatie of van het internet, dat opnieuw bewijst een instrument met uitzonderlijke democratische macht te zijn en dat daarom beschermd dient te worden.

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie.* – (EN) Zoals ik al eerder zei kan ik niet ingaan op specifieke aanklachten.

Tegen de heer Assange is een aanklacht ingediend door de Zweedse justitie en deze wordt nu door de Britse justitie onderzocht. Zweden en het Verenigd Koninkrijk zijn allebei rechtsstaten en we moeten de normale rechtsgang doorgang laten vinden. Ik kan geen commentaar leveren – en ik mag ook geen commentaar leveren – juist omdat ik het beginsel van het vermoeden van onschuld en ieders individuele rechten heel hoog houdt. Daarom kan ik hierover geen commentaar geven.

Wat uw andere opmerkingen over *WikiLeaks* betreft denk ik niet dat het aan mij is hierop in te gaan. De opmerkingen worden toegeschreven aan diplomaten van de Verenigde Staten en vallen dus onder hun verantwoordelijkheid. Ik kan hierop geen commentaar geven. Ik kan u slechts ons standpunt geven, dat anders is dan het standpunt van de Verenigde Staten. Ons standpunt – het Europese standpunt – is helder wat betreft de kwestie waarover u ons vragen hebt gesteld. We hoeven niet op specifieke lekken in te gaan, of deze nu afkomstig zijn van *WikiLeaks* of van andere bronnen.

Takis Hadjigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, ik ben van mening dat we nog steeds niet begrijpen waar het in wezen om gaat. Tenminste, ik denk dat u in uw antwoord de kern niet raakt. Ik ben vooral verbijsterd over die ongelooflijke stilte van de

Europese instellingen ten opzichte van de onderdrukking van de vrijheid van meningsuiting, en ik zou graag willen weten of u ook verbijsterd bent. Helaas zijn ook in deze zaal alle verdedigers van de vrijheid van meningsuiting afwezig. Ze zijn verdwenen!

Mijn vraag is: denkt u dat dit gebruikt wordt om de mogelijkheid tot het verspreiden van informatie te onderdrukken? Wij roepen allen om het recht op internet voor de burgers van China, van Cuba – en zeer terecht –, maar wat moeten en kunnen wij doen nu dit recht daadwerkelijk onderdrukt wordt? Wat kan en wat moet de Commissie doen?

Het is dus een concrete vraag: wat gaat u doen opdat de Europese burger toegang heeft tot de site van WikiLeaks?

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) Allereerst is de wezenlijke kwestie waar we het over hebben gehad dat vrijheid van meningsuiting, in alle verschijningsvormen, niet slechts een fundamenteel mensenrecht is, maar de hoeksteen van alle democratische samenlevingen. Hier kan niet aan worden getornd.

Tegelijk is het ook duidelijk dat sommige informatie – en daarbij kan het om persoonlijke, commerciële en juridisch informatie gaan – van nature vertrouwelijk is en niet algemeen toegankelijk moet zijn. Ook gegevensbescherming ligt in de grondrechten verankerd. Al onze lidstaten hebben omwille van het algemeen belang regels voor de bescherming van gegevens en bepaalde soorten vertrouwelijk informatie, en dit is ons standpunt wat betreft de vrijheid van meningsuiting en gegevensbescherming.

Wat betreft beschuldigingen gericht aan het adres van een specifieke persoon: ik ben geen gerecht. Verder wordt de Commissie niet geacht iets te zeggen over specifieke beschuldigingen tegen specifieke personen, omdat de Commissie geen gerecht is, of zou moeten zijn, en geen veronderstellingen doet over de schuld van een specifiek persoon.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Volgens het nieuwe NAVO-concept moeten de nationale verdedigingsmechanismen tegen cyberaanvallen zodanig worden gecoördineerd dat alle NAVO-organen vallen onder één gecentraliseerde cyberbescherming. Hoe ziet u de rol van de Europese Commissie met betrekking tot een betere coördinatie van onze nationale cyberverdedigingen, die zich op verschillende niveaus bevinden, en tot een versterking van de samenwerking met de NAVO? Gaat barones Ashton zich bijvoorbeeld bezighouden met cyberveiligheidskwesties die vallen onder het defensiebeleid? Heeft u behoefte aan meer gezamenlijk EU-onderzoek om te komen tot een alomvattend antwoord op Europees niveau op cyberaanvallen?

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) Dit valt fundamenteel niet onder de bevoegdheid van de Commissie, maar van barones Ashton als hoge vertegenwoordiger. Zij werkt aan dit soort maatregelen met onze belangrijkste partners. Op de laatste top met president Obama hebben we onze samenwerking op het gebied van cyberveiligheid op de agenda gezet.

Dit is een belangrijk onderwerp, niet alleen voor de NAVO maar ook voor onze bilaterale betrekkingen met de Verenigde Staten. We werken daar aan. We geloven dat er ernstige bedreigingen op het gebied van cyberveiligheid bestaan. Sommige lidstaten – ik neem aan uw land ook – hebben al te lijden gehad onder cyberaanvallen. Wij achten dit een belangrijke bron van zorg. We moeten hier op Europees niveau aan werken, maar ook de lidstaten hebben hier een aantal verantwoordelijkheden. De hoge vertegenwoordiger werkt aan een samenhangende aanpak van de problemen op het gebied van cyberveiligheid. Ik steun haar daarbij volledig.

Derek Vaughan (S&D). - (EN) Er is over dit specifieke onderwerp in heel Europa een heleboel publiciteit geweest. Een van de vragen waar mensen antwoord op willen hebben is wat dit gaat betekenen voor de toekomst van de cyberveiligheid in de EU. Ik geloof niet dat er veel mensen zijn die zich al te druk maken over het betrokken individu. Wat zij willen weten is hoe het een en ander zich in Europa gaat ontwikkelen. Ik denk dat het belangrijk is dat de EU hier een beleid voor heeft.

Ik zou de Commissie willen aansporen zo veel mogelijk partners in de gesprekken te betrekken, niet enkel op het niveau van de lidstaten, maar ook op andere overheidsniveaus overal in de EU, zodat cyberveiligheid bijvoorbeeld ook een belangrijk onderwerp wordt voor regionale en lokale overheden.

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie.* - (EN) Ik kan mij geheel vinden in de zorg die u heeft uitgesproken. Dit is precies de lijn die we aan het uitzetten zijn.

Niet zo lang geleden heeft de Europese Unie te maken gehad met cyberaanvallen tegen publieke en particuliere organisaties in Estland en Litouwen, in respectievelijk 2007 en 2008. Dagelijks worden er duizenden cyberaanvallen uitgevoerd tegen instellingen van de Europese Unie en andere overheidinstanties.

De Commissie heeft onlangs – op 30 september – op deze alarmerende situatie gereageerd met een voorstel voor een richtlijn inzake aanvallen op informatiesystemen, en tot intrekking van het relevante kaderbesluit uit 2005. Het algemene doel van de richtlijn is grootschalige aanvallen vanuit en/of op de Europese Unie te bestrijden.

We zijn zeer gevoelig voor deze punten van zorg en we menen dat het voorstel voor een richtlijn goed in elkaar zit. Er worden straffen voor het plegen van strafbare feiten opgelegd aan de gebruikers van instrumenten als botnets, en er worden zwaardere sancties geïntroduceerd voor het plegen van de strafbare feiten. Verder worden de lidstaten verplicht om binnen acht uur gehoor te geven aan een dringend verzoek om bijstand vanuit zowel de publieke als de particuliere sector via het 24/7-netwerk van operationele meldpunten en om een volgsysteem te beheren ten behoeve van de verzameling en levering van gegevens over cyberaanvallen, met inbegrip van het aantal personen dat is vervolgd en het aantal strafdossiers.

Mario Borghesio (EFD). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de antwoorden op de zaak-Assange en op zijn gevangenschap, die is veroorzaakt door zijn ideeën over vrijheid, doen denken aan die van Pontius Pilatus.

We moeten over de volgende drie zaken nadenken.

1. Er is sprake van een *fumus persecutionis*, omdat de aanklachten erg zwak zijn.
2. De Verenigde Staten oefenen druk uit op een Europees land om hem uitgeleverd te krijgen zonder de rechtsgronden van dit verzoek precies te hebben aangegeven.
3. De Europese bankrekeningen van Assange zijn bevroren, zodat hij, in Europa onmogelijk financiële steun van zijn aanhangers kan ontvangen.

Daarnaast blijkt uit alle statistieken dat de Europese publieke opinie voorstander is van deze vrijheidsbeginsels en vrijheid wil op internet, en dat zij voor vrijheid is, ondanks de twijfels en problemen die zijn voortgekomen uit dit initiatief, waar ik niet compleet achter sta.

We zouden echter van voorzitter Barroso willen weten wat de grens is en wat de werkelijke grondslag is van de verdediging van de mensenrechten en de vrijheid van meningsuiting.

Dreigt er voor ons een digitaal Guantanamo? Dreigt er een totalitaire, Big Brotherachtige censuur op het internet? Dat is het gevaar en daar moeten we antwoorden op vinden.

Verder is het nodig de omstandigheden waaronder Assange gevangen wordt gehouden, in de gaten te houden aangezien in Italië zelfs maffiosi niet in totaal isolement worden gehouden.

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) Ik kan u wat informatie geven over de juridische aspecten van deze zaak, uiteraard zonder op het standpunt vooruit te lopen, want ik ben geen gerecht en kan hierover geen beslissingen nemen.

Om te beginnen is de heer Assange door de Britse autoriteiten in bewaring gesteld op grond van een Europees aanhoudingsbevel. Het Zweedse openbaar ministerie had een verzoek tot voorlopige aanhouding van de heer Assange ingevoerd in het Zweedse systeem, het Schengeninformatiesysteem en bij Interpol, en op grond daarvan is het Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd.

Welnu, volgens artikel 28 van het kaderbesluit inzake het Europese arrestatiebevel, kan een persoon die op grond van een Europees aanhoudingsbevel is overgeleverd, niet zonder toestemming van de bevoegde autoriteit van de uitvoerende lidstaat aan een derde staat worden uitgeleverd. Aangezien de heer Assange in het Verenigd Koninkrijk is aangehouden, betekent dit dat de Britse autoriteit bevoegd is om te besluiten om hem al dan niet aan Zweden over te leveren, ook toestemming moet geven voor zijn eventuele uitlevering aan een derde land.

Ik kan geen betere uitleg geven van de juridische aspecten, maar kan op geen enkele wijze vooruitlopen op de vraag of de persoon in kwestie al dan niet schuldig is.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Voorzitter Barroso, u hebt verschillende verklaringen afgelegd, waaronder die van vanmiddag, over hoe de EU en haar lidstaten de grondrechten en de rechtsstaat eerbiedigen, maar de commissie die onderzoek heeft gedaan naar buitengewone uitlevering, met de heer Coelho als voorzitter en mijzelf als ondervoorzitter, heeft voorlopig bewijsmateriaal geleverd voor het feit dat zeker tien EU- en andere Europese landen zich in het geheim schuldig hebben gemaakt aan misstanden in de oorlog tegen het terrorisme, zoals verdwijning en marteling. Ik ben bang dat u de heer Coelho een nogal wollig antwoord hebt gegeven.

Wij waren van mening dat de Commissie en de Raad artikel 6 van het Verdrag niet hadden geëerbiedigd en we hebben hen dringend verzocht om de waarheid over het gebeurde te achterhalen en zo nodig maatregelen te treffen op basis van artikel 7, oftewel sancties op te leggen in verband met schendingen van de mensenrechten. Er is geen enkel resultaat te melden. De EU maakt zich daarmee kwetsbaar voor het verwijt van hypocrisie. Wat gaat u nu doen om ervoor te zorgen dat volledige politieke en juridische verantwoording wordt afgelegd voor de Europese medeplichtigheid bij schendingen van de mensenrechten uit naam van de zogeheten oorlog tegen het terrorisme?

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) Ten eerste heeft de Commissie altijd de grondrechten geëerbiedigd en ik werp de kritiek dat de Commissie betrokken zou zijn geweest bij enige vorm van schendingen van de grondrechten dan ook verre van me. Dat klopt niet. De Commissie heeft op dat gebied een absoluut rein geweten en we zijn bereid in alle openheid met het Parlement samen te werken met betrekking tot dit soort kwesties.

Er zijn zaken waarvoor de lidstaten verantwoordelijk zijn en die moeten gewoon hun plicht doen. De Commissie kan de lidstaten niet vervangen. We hebben een Verdrag, we hebben een verantwoordelijkheid, we hebben plichten en we hebben rechten. De Commissie heeft dit Parlement met betrekking tot de zojuist door u genoemde onderwerpen de medewerking gegeven waar het om heeft gevraagd – in alle openheid.

Franz Obermayr (NI). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, het internetplatform WikiLeaks publiceert – simpel gezegd – vertrouwelijke informatie, en dat is natuurlijk altijd heel onaangenaam voor de betrokkenen. We moeten ook constateren dat er tot dusverre geen gerechtelijke stappen zijn ondernomen tegen WikiLeaks. Intussen woedt er een echte cyberoorlog. Aan de ene kant worden servers van WikiLeaks aangevallen en aan de andere kant zijn er voorstanders van WikiLeaks die webservers van Visa en MasterCard bombarderen om ze te laten crashen.

Mijn vraag, mijnheer de Voorzitter, is: gaat de Commissie optreden tegen dit soort oorlogen bij volmacht? U hebt de activiteiten van commissaris Malmström al genoemd. Is hiervoor al een tijdschema en hebben we al enig idee wat we zullen doen? Is de Commissie voornemens – en ik wil hierop graag een duidelijk antwoord en geen uitvluchten met details en gerechtelijke verwijzingen – om concreet tegen WikiLeaks op te treden om wederom als hulpje van de VS te fungeren bij het gevoelige thema van gegevensoverdracht en zich als zodanig te gedragen?

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie.* - (EN) Allereerst zijn we geen enkele vorm van actie tegen WikiLeaks van plan.

Ten tweede, wat de door ons voorgelegde richtlijnen aangaat: deze zullen nu besproken worden met het Parlement. We hebben voorstellen gedaan om de cyberveiligheid te vergroten.

Met betrekking tot enkele van de zaken waarover u van mij details wilt horen, denk ik dat het beter is om u een briefing op deskundigenniveau te geven. Ik kan u helaas niet binnen één minuut concrete antwoorden geven, maar mijn diensten staan geheel voor u klaar, mocht u alle details willen weten over dit belangrijke onderwerp. Maar in feite is dit geen zaak voor de Commissie. Dit is iets wat in de Verenigde Staten is gebeurd en gevolgen heeft gehad voor iedereen in de wereld die internet gebruikt, en het is een zeer gewichtige en belangrijke aangelegenheid. Ik onderschat het belang ervan niet, maar we moeten onszelf duidelijk voor ogen houden voor welke gebieden wij verantwoordelijk zijn.

Ik ben bereid om voor de leden van het Parlement die daar behoefte aan hebben een complete briefing te organiseren over de technische maatregelen die we op Europees niveau kunnen treffen.

Petru Constantin Luhan (PPE). - (RO) Ik wilde graag een vraag stellen over de recente aanvallen door hackers op Visa, Mastercard en PayPal, om de activiteiten van die bedrijven te saboteren en financiële verliezen te veroorzaken.

Waren bij deze cyberaanvallen, die technische gevolgen van verschillende omvang hebben gehad, de vertrouwelijke gegevens van de klanten veilig of juist kwetsbaar? Dat is mijn eerste vraag. De mogelijkheid bestaat namelijk dat, naast aanvallen uit ideologische overwegingen of ook gewoon voor de lol, er ook aanvallen plaatsvinden uit puur financiële overwegingen. Ik wil graag weten of deze financiële en persoonlijke gegevens in gevaar zijn geweest, welke methoden zijn gebruikt en wie de daders waren in deze context, of u

de huidige situatie onder controle hebt en of ook de Amerikaanse en internationale autoriteiten zich met deze problematiek bezighouden.

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) Ik beschik zelf niet over informatie over de lekken en over de mate waarin vertrouwelijke informatie met betrekking tot privégegevens is gelekt. Het spijt me, maar ik heb die informatie niet – ik heb niets met deze zaak te maken.

Het is waar dat deze kwestie heel belangrijke vragen met betrekking tot veiligheid heeft opgeworpen. We werkten al aan enkele van deze problemen voordat deze WikiLeaks-zaak losbarstte en ik heb u verteld over enkele Commissie-initiatieven. Ik weet dat de mensen aan de andere kant van de Atlantische Oceaan ook hun zorgen hebben, dus daarom denk ik dat we samen moeten werken aan de vergroting van de cyberveiligheid, waarbij we altijd moeten vasthouden aan de fundamentele vrijheden – want vrijheid van meningsuiting is een groot goed voor ons in de Europese Unie – en duidelijk moeten maken dat de grondrechten ook gegevensbescherming en privacy omvatten.

We moeten het juiste evenwicht zien te vinden en daarom moeten we in all onze initiatieven die twee beginselen meenemen. Hoewel ze soms moeilijk met elkaar in overeenstemming te brengen zijn, zijn ze van groot belang.

De Voorzitter. – Collega's, er stonden 21 namen op de lijst, maar slechts 14 van u konden het woord voeren. Het spijt me, maar we hebben de volgorde op de lijst gevolgd.

Het vragenuur is gesloten.

VOORZITTER: GIANNI PITTELLA

Ondervoorzitter

14. Standpunt van het Parlement inzake de nieuwe ontwerpbegroting voor 2011, als gewijzigd door de Raad (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag over het ontwerp van algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2011, alle afdelingen, als gewijzigd door de Raad [17635/2010 – C7-0411/2010 – 2010/2290(BUD)] – Begrotingscommissie. Co-rapporteurs: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska en Helga Trüpel (A7-0369/2010).

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, *rapporteur*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, na vele maanden van onderhandelingen, discussies en spanningen zal het ons - ik hoop morgen - eindelijk lukken om hier op de plenaire vergadering van het Europees Parlement de Europese begroting voor 2011 vast te stellen. Ik zou positief willen beginnen met de volgens mij meest interessante en doeltreffende oplossingen die we in de begroting voor 2011 hebben bereikt en die van bijzonder belang zijn voor de Europese burger.

Eerst en vooral ben ik bijzonder verheugd dat we tijdig tot een akkoord zijn gekomen, dat de moeilijke onderhandelingen met de lidstaten en de Europese Commissie voor het einde van 2010 zijn afgerond en dat wij erin zijn geslaagd om het gevaar van een voorlopige begroting voor 2011 af te wenden, zelfs al moest elk van de partijen hiervoor in zekere zin een compromis aanvaarden. Ik wil de aandacht vestigen op enkele waardevolle en interessante aspecten van de concrete kwesties waarover we een akkoord hebben bereikt.

In de eerste plaats noem ik het gemeenschappelijke standpunt dat we hebben uitgewerkt en de unanieme aanneming van het voorstel van het Europees Parlement van oktober 2010

betreffende de prioriteiten van het Europees Parlement op het gebied van de begrotingsverplichtingen. Al onze voorstellen om meer middelen beschikbaar te stellen voor de begrotingslijnen die van groot belang zijn voor de programma's voor jeugd, onderwijs, mobiliteit, innovatie, onderzoek en belangrijke internationale kwesties, zijn door de Raad en de Europese Commissie overgenomen. Hier ben ik blij om. Er moet ook op worden gewezen dat het Parlement bij zijn lezing in oktober heel realistisch en gedisciplineerd was. Ik ben verheugd dat de Raad en de lidstaten deze discipline hebben opgemerkt en de prioriteiten hebben aanvaard die door ons zijn voorgesteld en die we reeds sinds maart duidelijk naar voor brachten.

Samenvattend ben ik verheugd dat de Raad deze driehoek - jeugd, onderwijs en mobiliteit - heeft begrepen en voldoende heeft gewaardeerd. Ik hoop dat de Commissie haar uiterste best zal doen om deze verhoogde middelen in 2011 goed te gebruiken.

Ik ben blij dat we erin zijn geslaagd om in grote mate onze eigen angsten te begrijpen. Enkele belangrijke elementen zetten echter een zware domper op de voldoening over het akkoord dat we hebben bereikt. Allereerst zagen we tijdens de onderhandelingen over 2011 in de praktijk hoe moeilijk het is om het Verdrag van Lissabon ten uitvoer te leggen, en hoeveel gebieden er voor ons nog onbekend blijven, hoeveel gemeenschappelijke inspanning we nog moeten doen om praktische, pragmatische oplossingen uit te werken, die voortvloeiën uit het nieuwe raamwerk waarin we functioneren. Dit proces is zeker nog niet beëindigd.

Het is ook op een erg pijnlijke wijze zichtbaar geworden dat de lidstaten steeds minder solidair zijn wanneer ze moeten vechten tegen een crisis, en het is precies de Europese solidariteit die als eerste moet inboeten wanneer de nationale begrotingen moeten besparen. Ik vind het betreurenswaardig dat de lidstaten plots zo kortzichtig zijn geworden en juist op de Europese integratie willen besparen. Dat is een gevoelig punt. We moeten op dit debat terugkomen, want het is zeker nog niet beëindigd.

Ik wil aan minister Wathelet nog twee relatief belangrijke vragen stellen over thema's die me nog steeds bezighouden. Ik zou willen weten of de Raad voornemens is om de gemeenschappelijke verklaring – waarvan we het ontwerp al hebben gezien, maar waarvan de status mij onduidelijk is – over het meerjarig financieel kader aan te nemen. Bovendien heeft de Europese Commissie, conform de verwachtingen van het Europees Parlement, een hele reeks uit één bladzijde bestaande verklaringen voorgelegd met toelichtingen op de lissabonisatie, de Europese toegevoegde waarde en eigen middelen. Ik wil minister Wathelet, die hier de Raad vertegenwoordigt, vragen of de Raad haar standpunt in deze kwestie kan toelichten.

Ik wil nogmaals mijn dank betuigen aan mijn collega's van het Europees Parlement voor hun inzet, en aan alle betrokkenen in de Europese Commissie en de Raad voor hun constructieve aanpak. Ik zou dankbaar zijn voor een antwoord op deze vragen.

Helga Trüpel, rapporteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Wathelet, mijnheer de commissaris, geachte collega's, als rapporteur voor de begroting van het Parlement kan ik beslist spreken van een politiek succes voor wat betreft dit gedeelte van de begroting. Het standpunt van het Parlement is na de stemming over de begroting in oktober vrijwel in zijn geheel overgenomen door de Raad. Mijn uitgangspunt was om deze begroting aan te pakken met een groot verantwoordelijkheidsgevoel, met een aan het Verdrag van Lissabon evenredige ambitie, maar ook met zelfbeperking aan onze kant, omdat we natuurlijk allemaal wel begrijpen in welke moeilijke situatie we ons bevinden maar desondanks

overtuigd Europeaan zijn. Dit was precies het doelconflict waar het om ging bij de begroting van het Parlement en bij het algemene gedeelte van de begroting. De verschillende instellingen, dus ook ons eigen Parlement, maar ook de andere, kleinere instellingen als de Europese toezichthouder voor gegevensbescherming, de Europese Ombudsman en de Rekenkamer, hebben posten gekregen die ze dringend nodig hadden, misschien niet zoveel als waar ze oorspronkelijk om hadden gevraagd, maar de uiteindelijke som toont aan dat wordt erkend wat ze echt nodig hebben. De begroting van het Parlement – en ik denk dat dit belangrijk is – is 25 miljoen euro lager uitgevallen dan wat het Bureau aanvankelijk had gevraagd. Dit is met andere woorden opnieuw een duidelijk teken van zelfbegrenzing en zelfbeperking, maar niet van zelfverloochening.

Daarnaast vond ik het heel belangrijk dat we meer geld uittrokken om onze gebouwen energie-efficiënt te maken. Er moeten ook meer fietsen komen hier een Straatsburg, zodat we niet zijn aangewezen op zoveel auto's, en ook moet het mogelijk zijn om ov-kaarten te verkrijgen voor de medewerkers van de instellingen in Brussel. Ook hier gaat het dus om milieuverantwoordelijkheid. De salarisaanpassing na het arrest is op juiste wijze begroot en zal gefinancierd worden via herverdeling van kredieten uit andere delen van de begroting. Dit betekent dat we een goed compromis tussen het Parlement en de Raad hebben bereikt en dat we goed hebben samengewerkt.

Nu wil ik echter graag mijn politiek oordeel vellen over de algemene begroting als coördinator voor de begroting van de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie. De toename van de betalingskredieten – 2,91 procent – is heel gematigd; dit is een overgangsbegroting in een tijd van noodzakelijke bezuinigingen in de lidstaten. Het Parlement wilde echter – en ik vind dat nog steeds een juist verzoek – een duidelijk akkoord met de Raad over de manier waarop het Verdrag van Lissabon, dat de Raad en het Parlement immers samen hebben goedgekeurd – in deze kwestie zijn we echt geen tegenstanders van elkaar – echt kan worden geïmplementeerd. Ik wil nogmaals benadrukken dat het Parlement zich aan het Verdrag van Lissabon zal houden. We vragen alleen dat het Verdrag wordt nageleefd. We willen echter ook dat de Raad zich niet verschuilt achter de resultaten van het Verdrag van Lissabon. Naar mijn mening dreigt dit gevaar, en een zelfbewust Parlement moet hier kritiek op leveren.

De Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie is niet tevreden met wat we tot dusverre hebben bereikt. Er zijn een paar halfslachtige standpunten, maar die zijn niet wat wij oorspronkelijk wilden. Ik ben van mening dat als we een ambitieuze weg inslaan waar echt goede redenen voor bestaan, we ook de rug recht moeten houden en niet voortijdig moeten buigen. De Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie is blij dat we nu geen geld hebben voor de kernfusiereactor ITER, omdat wij dat op dit moment niet de juiste prioriteit vinden en we vinden dat, vanuit milieuperspectief, meer geld moeten worden uitgegeven aan hernieuwbare energieën en ecologische herstructurering dan aan projecten waarvan het succes niet vaststaat. Wat we echter nu al voor het komende jaar kunnen vaststellen is dat de onderhandelingen zullen doorgaan. Ik hoop van harte dat wij vanuit een pro-Europese gedachte tussen Raad en Parlement dan gezamenlijk meer succes zullen hebben.

Melchior Wathelet, *fungerend voorzitter van de Raad.* – (FR) Mijnheer de Voorzitter, geachte afgevaardigden, wij bevinden ons bij de goedkeuring van de begroting 2011 op het laatste rechte eind voor de finish. Dit was geen pad dat over rozen ging. Er waren her en der valkuilen, maar ik hoop nu dat wij de finish zullen bereiken in deze begrotingsprocedure en dat wij, zoals mevrouw de rapporteur eerder al zei, voor het einde van dit jaar de begroting kunnen goedkeuren.

Mijns inziens is dit precies de geest waardoor wij ons vandaag allemaal hebben laten leiden. Wij bewijzen nu dat beide takken van de begrotingsautoriteit de waarheid spraken toen ze zeiden dat ze tot een akkoord wilden komen. Misschien moeten wij hier echter bij vermelden dat wij iets nieuws hebben gedaan, dat wij een nieuwe procedure hebben ingeluid en mijns inziens heeft iedereen – zoals de rapporteur zojuist ook al zei – een beetje water in de wijn moeten doen en een aantal compromissen moeten sluiten.

Eenzijds heeft het Parlement het ontwerp van de Raad bij de vastleggingskredieten aanzienlijk gewijzigd. Het Parlement is erin geslaagd meerdere projecten en voorbereidende acties in de begroting op te nemen; het heeft de kredieten van talloze beleidsvormen ter discussie gesteld en in twijfel getrokken en zijn rol als begrotingsautoriteit van a tot z vervuld. Tevens heeft het ingestemd met een aantal eisen van de Raad, met name met betrekking tot de betalingskredieten, waar de Raad sterk op had aangedrongen.

Wij hebben echter ook deze gezamenlijke verklaring, waar ook de rapporteur naar verwees. De Raad staat daar natuurlijk achter, want dit is een gezamenlijke verklaring. U zult waarschijnlijk ook wel weten dat de Belgische premier, die momenteel het voorzitterschap van de Raad vervult, een brief heeft gestuurd naar de Voorzitter van het Europees Parlement waarin hij eraan herinnert dat de vertegenwoordigers van de komende vier halfjaarlijkse voorzitterschappen de wil hebben om de procedure voor de uitwerking van de toekomstige financiële vooruitzichten af te wikkelen met inachtneming van de bepalingen van het Verdrag. Dat is in zekere zin de eerste tenuitvoerlegging van de door ons aangenomen gezamenlijke verklaring over de uitwerking van de komende financiële vooruitzichten.

Anderzijds heeft het Europees Parlement eveneens een bestek op tafel gelegd met zijn eigen ambities voor de procedures inzake de eigen middelen, en u hebt ook zelf kennis kunnen nemen van de verklaring van de Commissie, waarin de Commissie duidelijk heeft gemaakt dat zij in het kader van de uitoefening van haar initiatiefbevoegdheid daadwerkelijke vooruitgang wil boeken bij deze vraagstukken en daarbij uitvoering wil geven aan de nieuwe begrotingsprocedure en de komende financiële vooruitzichten.

Wat nu de begroting 2011 zelf betreft, klopt het inderdaad dat dit een stringente begroting is, waarop de betalingskredieten met 2,9 procent zijn verhoogd. Toch zijn wij erin geslaagd de Europese Dienst voor extern optreden het daglicht te doen aanschouwen. Ook hebben wij ervoor gezorgd dat de drie nieuwe agentschappen op het gebied van het financieel toezicht binnen deze verhoging van de betalingskredieten met 2,9 procent konden worden gefinancierd. Tevens hebben wij rekening kunnen houden met de beleidsprioriteiten die het Parlement ten uitvoer wilde leggen via de activering van het flexibiliteitsinstrument, waardoor een bedrag van 105 miljoen euro beschikbaar is gekomen voor nieuwe voorbereidende acties en projecten voor jeugd en mobiliteit. Mevrouw de rapporteur, zoals u hebt kunnen vaststellen gebruiken wij, als wij het hebben over de prioriteiten van het Parlement, precies de woorden die u ook zelf telkens weer herhaald hebt in zowel de trialogen als ook in uw laatste interventie.

De toepassing van deze procedure in het kader van de bepalingen van Lissabon was een nieuwe ervaring voor ons allemaal, en eerste en vooral voor mijzelf – dat geef ik nederig toe. Inderdaad hebben wij meerdere ontmoetingen gehad en soms verhitte discussies gevoerd, maar nogmaals, wij kunnen vandaag zeggen dat wij tot een akkoord zijn gekomen.

Ik moet echter zeggen dat ik een beetje op mijn honger ben blijven zitten en helaas een enigszins bittere nasmaak in de mond heb, wegens de mogelijke overgang van eenparigheid naar gekwalificeerde meerderheid als het gaat om de flexibiliteit. Ik denk dat dankzij de

spanning waaronder wij stonden, wij heel dicht in de buurt van een akkoord zijn gekomen, en ik vrees dat deze kans zich geen tweede keer zal voordoen. Mijns inziens zou het jammer zijn indien wij deze kans nu lieten gaan, of het nu gaat om de kwestie van de flexibiliteit of de financiering voor ITER.

Deze procedure is dus misschien niet van een leien dakje gegaan maar als er een beetje goede wil is, en als beide kanten tot een akkoord willen komen, dan zal het ook lukken. Ik wil in dit stadium eveneens al degenen bedanken die er mede voor hebben gezorgd dat wij – hopelijk – morgen dit akkoord kunnen beklinken. Voorzitter Buzek zelf heeft zich in het kader van de begrotingsprocedure in het zweet gewerkt – als ik dat zo mag zeggen – maar hetzelfde geldt voor voorzitter Lamassoure, voor de rapporteurs, mevrouw Jędrzejewska en mevrouw Trüpel, en natuurlijk voor commissaris Lewandowski, die telkens weer, ondanks alle onenigheid, met nieuwe voorstellen op de proppen is gekomen en er aldus voor heeft gezorgd dat deze procedure uiteindelijk tot een goed einde kon worden gebracht.

Dit is dus een bewijs dat wij tot overeenstemming kunnen komen, een bewijs dat deze nieuwe procedure van Lissabon succesvol kan zijn. Ondanks de valkuilen en moeilijkheden zijn wij erin geslaagd tot een akkoord te komen. Wij hebben nu een begroting die veel meer is dan enkel een begroting: dit is een concreet aanknopingspunt voor de burgers als het gaat om mobiliteit en jeugd, om de structuurfondsen, die nu vrijgemaakt kunnen worden ten behoeve van de regio's van Europa die daar echt behoefte aan hebben, voor de Europese Dienst voor extern optreden en de financiële agentschappen.

Ja, dankzij deze begroting zullen wij in staat zijn beleid uit te voeren dat in dienst staat van de Europese burgers. Dat is de geest die ons moet animeren; dat is de geest die ons allen ertoe heeft aangezet de noodzakelijke compromissen te sluiten om tot een akkoord te kunnen komen.

Janusz Lewandowski, *lid van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil namens de Commissie zeggen dat ik verheugd ben over het feit dat het Parlement bereid is te stemmen over de begroting 2011, ofschoon nog niet alle elementen van het oorspronkelijke pakket – bestaande uit een verordening voor een meerjarig financieel kader, een nieuw interinstitutioneel akkoord en de financiering van ITER – helemaal rond zijn.

Door hier vóór te stemmen maken beide takken van de begrotingsautoriteit duidelijk dat zij zich bewust zijn van hun verantwoordelijkheid voor het voorkomen van een begrotingscrisis in een tijd waarin Europa zich gesteld ziet voor grote uitdagingen en waarin we geconfronteerd worden met financiële instabiliteit in verschillende lidstaten.

Ik moet onderstrepen hoe belangrijk het is dat het Parlement net zo stemt als de Raad, om meer bemiddeling te vermijden. De Raad heeft stappen ondernomen om de wensen van het Parlement in de voorbereidende maatregelen, proefprojecten, reserves en in de toelichtingen op de begroting op te nemen. Ik zie dit – deze gelijkkluidende stem om verdere vertraging te vermijden – als een test voor onze wil om de begroting rond te krijgen en de Europese burgers de middelen te verschaffen die nodig zijn voor de uitvoering van projecten en programma's die bevorderlijk kunnen en moeten zijn voor banengroei.

Wat de vastleggingen betreft, wordt er gestemd over 141,8 miljard euro, wat overeenkomt met 1,13 procent van het BNI. Daarin zijn volgens mij de grootste prioriteiten van het Parlement opgenomen met betrekking tot jeugd, midden- en kleinbedrijf en onderzoek in de rubrieken 1a en 3b, alsmede met betrekking tot Palestina in rubriek 4.

Om deze doelstellingen te verwezenlijken, moeten we het flexibiliteitsinstrument ter waarde van 105 miljoen euro inzetten. De betalingen zijn op het niveau van 126,5 miljard euro vastgesteld, wat overeenkomt met 1,01 procent van het BNI. Aldus is rekening gehouden met de budgettaire beperkingen waarmee de lidstaten momenteel kampen.

De vaststelling van het betalingsniveau is onderworpen aan een – voor de Commissie erg belangrijke – voorwaarde, namelijk dat men het eens wordt over een gezamenlijke verklaring waarin staat dat indien nodig snel zal worden opgetreden om door middel van overschrijvingen of gewijzigde begrotingen aanvullende betalingskredieten te verlenen teneinde een tekort aan betalingskredieten te voorkomen.

Vanzelfsprekend moet ik in het geval van de reserves, die vermoedelijk worden goedgekeurd, het standpunt van de Commissie herhalen, en wij proberen natuurlijk zo snel mogelijk te reageren op de door het Parlement gestelde voorwaarden.

Het is uitermate belangrijk om een begroting te hebben, zodat we het overleg op de andere gebieden kunnen voortzetten zonder met voorlopige twaalfden te moeten werken, wat een extra complicatie zou zijn. Dat is echt zeer belangrijk.

Wat resteert is de financiering van ITER, en aan de financiering van ITER is de internationale geloofwaardigheid van het verenigd Europa als partner voor mondiale wetenschappelijke en technologische projecten gekoppeld. Als we het niet eens worden – en dit is de laatste kans om het eens te worden – verliezen we ongeveer 570 miljoen euro van de marges voor 2010 en daarmee ook de manoeuvreerruimte in de marge voor 2011. Naar mijn mening kan stemmen vóór en het eens worden over ITER ons allemaal alleen maar winst opleveren.

Wat er verder resteert is de aanpassing, de omzetting van het Verdrag van Lissabon in de vorm van het meerjarig financieel kader en het nieuwe interinstitutioneel akkoord. Ik heb lof voor de inspanningen die de begrotingsrapporteur, Reimer Böge, en minister Wathelet hebben ondernomen om overeenstemming op dit vlak te bereiken en daarbij ook een zekere mate van flexibiliteit te waarborgen. Dat is goed zo. Ik hoor weliswaar in het Parlement, in het debat, dat deze geringer is dan in het huidige systeem, maar dit is een compromis dat in de praktijk feitelijk dezelfde flexibiliteit als voorheen waarborgt. Vandaar dat het in deze tijd van begrotingsconsolidatie in de lidstaten aanvaardbaar lijkt.

We moeten onze inspanningen bij de omzetting van het Verdrag van Lissabon door middel van de goedkeuring van het meerjarig financieel kader en het nieuwe interinstitutioneel akkoord voortzetten, aangezien we ons anders door de patstelling en het uitstel op deze gebieden op onbekend, in plaats van bekend terrein begeven met betrekking tot de juridische voorwaarden van onze toekomstige pogingen.

Dit was de praktijktest voor het Verdrag van Lissabon. Het is niet allemaal gegaan zoals het oorspronkelijk bedoeld was. Men dacht namelijk dat hiermee het sluiten van compromissen en het vormen van besluiten zouden worden vergemakkelijkt, maar ik hoop dat we conclusies uit deze ervaring kunnen trekken en we zijn, vooruitlopend op de stemming in het Parlement, reeds begonnen met de voorbereidingen voor de begroting 2012. Dat geeft aan hoe optimistisch we zijn. Ik dank al degenen die betrokken waren bij de compromissemachine van de jaarbegroting 2011, Alain Lamassoure, Voorzitter Buzek, minister Wathelet en de rapporteurs.

László Surján, *namens de PPE-fractie.* – (HU) Wij testen de gevolgen van het Verdrag van Lissabon nu zelf uit. Zowel wij als de media hebben vaak gezegd dat de rechten van het Parlement drastisch zijn toegenomen als resultaat van het Verdrag. Het klopt dat beide

takken van de begrotingsautoriteit ongeveer even sterk zijn, maar de kracht van deze tak kan niet echt worden benut. Het Verdrag heeft ons immers tot een akkoord gedwongen. Meer macht voor het Parlement is ondenkbaar, want dan zou de Raad in de toekomst tegen zichzelf moeten stemmen. We moeten het feit onder ogen zien dat als we doorgaan met voorlopige twaalfden, we slechts van de ene maand tot de andere kunnen sukkelen zonder een Europese Unie te maken. Daarom is de Europese Volkspartij het eens met de rest van de fracties en vinden we het nodig dat de Europese Unie na morgen over een waardige begroting kan beschikken.

De basis voor die begroting werd gelegd in de zomer met het door de Europese Commissie ingediende voorstel, dat door het Parlement als gegrond en goed werd beschouwd. In grote lijnen vond de Raad dat ook, want hij heeft er niet veel in gewijzigd. Hij heeft enkel het niveau van de betalingen wat verlaagd omwille van de crisis. Het is een vreemde crisis, die met vier miljard best op te lossen lijkt in vergelijking met de inkomsten van de lidstaten. Die vermindering kunnen we eerlijk gezegd als wat populistisch beschouwen. Bij het laatste akkoord, toen het Parlement die vermindering van vier miljard aanvaardde, zag ik tot mijn blijdschap dat de cijfers niet met een grasmachine waren weggemaaid, maar dat ze constant bleven in voor het Parlement gevoelige sectoren.

Ik vind het zelf heel belangrijk dat de middelen voor steun aan het cohesiebeleid met bijna 15 procent worden verhoogd. Het is eveneens van groot belang dat we vooruitgang boeken. Ik heb uw teken gezien, mijnheer de Voorzitter, maar ik wil nog één ding zeggen. Het Parlement heeft op het einde van de onderhandelingen een fout gemaakt, en door partijpolitieke belangen werd het zeer moeilijk om al onze doelen te bereiken.

Martin Schulz, *namens de S&D-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik wil graag ingaan op wat de heer Surján heeft gezegd. We hebben te maken met een nieuwe procedure waarin de twee takken van de begrotingsautoriteit, de Raad en het Parlement, op hetzelfde niveau handelen. Ik wil me richten tot alle collega's uit de Begrotingscommissie die hebben geklaagd dat dit debat gepolitiseerd raakt. Ik zou u willen zeggen dat het logische gevolg van deze nieuwe procedure is dat we boven de technische kant van de begroting uitstijgen en over echt begrotingsbeleid praten. Met dit begrotingsbeleid is aan het licht gekomen dat bij de andere instellingen en in de Europese Raad de wens bestaat om via het begrotingsbeleid tot een andere Europese Unie te komen. Ik begin daarom met de voorzitter van de Raad – met u, mijnheer Wathelet.

Naar mijn mening is dit Parlement dank verschuldigd aan het Belgische voorzitterschap, omdat ik geloof dat het voorzitterschap geholpen heeft om iets te bereiken dat ik drie weken geleden nog voor onmogelijk had gehouden. In de Raad waren de regering van het Verenigd Koninkrijk en de regering van Nederland – we moeten ze hier ook bij naam noemen – niet bereid om een compromis te sluiten over de betrokkenheid van het Parlement bij de financiële vooruitzichten. De compromissen die we wilden met de Raad, werden verworpen. Tot op het laatste moment heeft men geprobeerd een compromis te vinden, maar deze twee regeringen hebben "nee" gezegd. Er is een hele slimme oplossing – misschien een Belgische oplossing – gevonden, namelijk om de regeringen die in de komende twee jaren voorzitter zullen zijn – Hongarije, Polen, Denemarken en Cyprus – te vragen een verklaring af te geven dat ze het Parlement zullen betrekken bij de wilsvorming. Ik ga ervan uit dat dit als vanouds zal gebeuren, dus op basis van het huidige Interinstitutionele Akkoord. Er zijn dus vier regeringen in de Europese Raad die publiekelijk hebben verklaard, dat ze er anders over denken dan de regering van Nederland en de regering van het Verenigd Koninkrijk. Dat is een groot succes, omdat daarmee duidelijk is geworden dat de Raad geen

homogeen geheel is dat een uniform doel kan voorschrijven, maar dat er in de Raad wel degelijk uiteenlopende meningen zijn, bijvoorbeeld bij landen als Hongarije of Polen, die bang zijn dat met de financiering van de Dienst voor extern optreden, ITER en Galileo met dezelfde begrotingsmiddelen als vandaag, maar met bevroren landbouwuitgaven tot 2013, er ergens een keer bezuinigd zal moeten gaan worden. En de klappen zullen dan vallen bij het cohesiebeleid. We hebben dus bondgenoten in de Raad, namelijk de landen die deze bezuinigingen niet willen, en dat zijn in het bijzonder de volgende twee voorzitters, Polen en Hongarije. In dit opzicht heeft het Parlement een groot succes behaald.

Ik ben het niet eens met mevrouw Trüpel dat we door de knieën zijn gegaan. Integendeel, over de tweede politieke kerneis die wij hebben gesteld, flexibiliteit, is geen akkoord bereikt. De kwestie is uitgesteld. Mijnheer Wathelet, u zegt dat er nu unanimitéit is en dat u een gekwalificeerde meerderheid had kunnen hebben. Dan wil ik dit omkeren en zeggen dat degenen die ITER willen hebben er dan ook voor moeten zorgen dat de Raad unaniem is over samenwerking met betrekking tot flexibiliteit; anders krijgen ze ITER niet.

We hebben hard en op een zeer controversiële manier onderhandeld. Uiteindelijk ging het nooit om de cijfers, maar om de politieke wil.

Mijn laatste punt is dat de Commissie, in een heftig debat, zichzelf tussen de Raad en het Parlement heeft geplaatst. In de Raad is er inderdaad geen enkele regering die bereid is om over eigen middelen te discussiëren. Wij willen over eigen middelen discussiëren. De Commissie heeft haar standpunt bepaald. In deze kwestie heeft zij zich aan de kant van het Parlement geschaard. De communautaire instellingen zijn het dus met elkaar eens. Ik verwacht dat de voorzitter van de Commissie en u, mijnheer Lewandowski, in het voorjaar met een voorstel komen over de regelingen voor de eigen middelen in de EU. De lidstaten – de 27 regeringen – zullen hierover dan een standpunt moeten innemen.

Het verbaast mij een beetje dat ik de enige fractievoorzitter ben die hier vandaag heeft gesproken. Ik richt me hierbij ook tot mijn collega's. Er waren soms heftige discussies tussen ons en de begrotingsexperts. Ik denk dat dit uiteindelijk een positieve wending heeft genomen. Ik wil de rapporteurs voor de begroting, mevrouw Jędrzejewska en mevrouw Trüpel, bedanken. Door mijn grotere betrokkenheid bij de begroting op politiek niveau heb ik ervaren hoe moeilijk deze zaak is. Ik wil u een groot compliment maken voor uw werk. Tot slot wil ik mijn verontschuldiging aanbieden aan alle collega's van de Begrotingscommissie die soms het gevoel hadden dat ik ze provokeerde. Ik moet u zeggen dat ik deze provocatie noodzakelijk vond.

Anne E. Jensen, *namens de ALDE-Fractie . – (DA)* Mijnheer de Voorzitter, ook ik wil beginnen met mevrouw Jędrzejewska en mevrouw Trüpel te danken voor het uitstekende en kwalitatief hoogwaardige werk dat zij hebben verricht met betrekking tot de begroting; mevrouw Jędrzejewska wellicht nog het meest, aangezien zij een ongelooflijke lastige taak had binnen de nieuwe procedure. Ik wil graag het Belgische voorzitterschap bedanken voor de fantastische bijdrage en ik vind ook dat onze voorzitter, de heer Lamassoure, uitstekend werk heeft geleverd tijdens deze onderhandelingen. Ook de Commissie heeft natuurlijk geprobeerd om een constructieve bijdrage te leveren, met name in de laatste fase hier.

Naar het oordeel van de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa hebben we voor de begroting 2011 een goed resultaat bereikt. We hebben de nodige betalingskredieten voor onderzoek, energie en onderwijs zeker gesteld en op het gebied van het buitenlands beleid hebben we middelen gevonden voor Palestina en de

bananenproducerende landen zonder te bezuinigen op andere programma's. Deze begrotingsprocedure heeft aangetoond dat het meerjarig financieel kader zeer star en onflexibel is. Zoals meerdere sprekers hebben gezegd, hebben we nog altijd geen oplossing gevonden voor het probleem van de financiering van het fusie-energieproject ITER in de komende jaren. Wij van de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa zouden graag zien dat we voor dit probleem een oplossing vinden. Als we de ambities willen aanhouden die in het energiebeleid van de EU zijn geformuleerd, staan ons in de komende jaren moeilijke begrotingsonderhandelingen te wachten, tenzij we tot een akkoord komen dat een grotere flexibiliteit waarborgt. Ik hoop dat we daarin op korte termijn slagen, en ik wil in dit verband de heer Böge danken voor zijn onvermoeibare inspanningen om tot een goede oplossing te komen.

Isabelle Durant, *namens de Verts/ALE-Fractie.* – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Wathelet, mijnheer de commissaris, net een maand geleden, toen wij in grote lijnen een akkoord hadden bereikt over de cijfers van de begroting 2011, besloten de vier grote fracties om hoge schietposities in te nemen en krachtig bij het Belgisch voorzitterschap aan te dringen op onderhandelingen met de Raad niet alleen over de cijfers 2011, waarover een akkoord was bereikt, maar over een echt politiek akkoord voor de tijd daarna, over een politiek akkoord op grond waarvan wij allen tezamen, binnen een conventie of binnen een ander formaat – dat doet er niet toe – maar in ieder geval met de nationale parlementen en regeringen, zouden kunnen werken aan het toekomstig financieel kader en de eigen middelen. Iedereen was het daar mee eens.

Wij hebben dat, net een maand geleden, gevraagd omdat wij van mening waren dat het noodzakelijk was de toekomst van de Europese financiën te waarborgen, omdat wij van mening waren dat wij de begrotingen van de lidstaten, die allemaal in moeilijkheden verkeren, te hulp moesten schieten en omdat de Europese Unie over eigen middelen moet kunnen beschikken. Iedereen was het daar mee eens en daaraan was, als ik dat zo mag zeggen, op een zeer manhaftige manier uiting gegeven.

Hoever zijn we, één maand later? Iedereen is weer terug bij af; de begroting 2011 staat op het punt te worden goedgekeurd en er is een impasse ten aanzien van de flexibiliteit en ITER – ik ben helemaal niet bedroefd voor ITER, dat weet u. Vandaag echter probeert het Belgisch voorzitterschap – dat echt enorme inspanningen heeft ondernomen, dat geef ik toe – de bittere pil voor ons te vergulden en stelt ons voor om genoeg te nemen met een verklaring van de Raad, met de wijsheid van de Commissie – die naar ik hoop altijd aan de kant van het Parlement zal staan, want dat is haar plaats – en met de brief van de heer Leterme, de premier, die ons eindelijk voorstelt om de Verdragen te eerbiedigen. Gelukkig stelt hij ons niet het tegendeel voor; dat zou verbazingwekkend zijn geweest.

U kunt beter toegeven dat dit voorstel een lichtgewicht is en erkennen dat wij enigszins gefrustreerd zijn. Ik weet niet eens zeker of het Belgisch voorzitterschap zelf gelooft wat het zegt, want als wij toch op dat pad, dat niet over rozen is gegaan, waren doorgegaan, mijnheer Wathelet, dan hadden we misschien een beter akkoord bereikt, een krachtiger akkoord, dat ons meer kansen had geboden om de toekomstige jaren veilig te stellen.

U bent op uw honger blijven zitten; ik ook. Hoe dan ook, wij zullen correct zijn en naar behoren vóór de resolutie stemmen, met al haar gebreken, en wat de rest betreft, hebben wij veren moeten laten. Maar ik kondig u de wacht aan: wij zullen present zijn op de volgende afspraak want het debat over de vooruitzichten is niet voorbij.

Derk Jan Eppink, *namens de ECR-Fractie . – (EN)* Mijnheer de Voorzitter, ik zal proberen het korter te houden dan de vorige spreker. Mijn fractie stelt voor de begroting goed te keuren zoals deze door de Raad is overeengekomen. Deze houdt een kleine verhoging in en dat is een redelijk compromis. U moet in gedachten houden dat de EU-lidstaten en -burgers in hun begrotingen moeten snijden. Helaas maakte het debat over de begroting een valse start. Het Parlement eiste een verhoging van 6 procent, wat waanzin was en aantoonde dat deze club niet weet wat er speelt. Het debat werd zelfs opgezweept door heethoofden die met de begroting op de loop wilden gaan om zo toegang tot eigen middelen, te weten EU-belastingen, af te dwingen. Wij zijn daar altijd tegen geweest. Lissabon is daar helder over. Het Parlement heeft het recht om advies uit te brengen maar niet het recht om mee te beslissen.

Het Parlement heeft deze slag, zoals wij voorspelden, verloren. Nu schuift het op naar het standpunt dat de Europese Conservatieven steeds verdedigd hebben: een begroting van 1 procent van het BNP. De heethoofden onder ons moeten afkoelen, met name de groenen. Stel u voor dat de EU volgend jaar geen begroting heeft, terwijl de euro keldert. Is dat het beeld dat u de financiële markten wilt voorspiegelen? Daar zouden ze echt niet blij mee zijn.

Ik wil de regering van het Verenigd Koninkrijk en Nederland feliciteren met hun principiële standpunt. Ik dank de Belgische regering voor haar rol als eerlijke bemiddelaar en ik dank de Commissie voor haar kundige werk en kalme opstelling.

Miguel Portas, *namens de fractie GUE/NGL . – (PT)* Mijnheer de Voorzitter, met de goedkeuring van de begroting 2011 komt er een einde aan een bewogen onderhandelingsproces. Ik wil eerst kort ingaan op de eigenlijke begroting. Die is het resultaat van het opleggen van verhogingen door de lidstaten, en het gaat hierbij om restverhogingen. Het voorstel van de regeringen, waarover we morgen zullen stemmen, blijft ver onder de limieten die werden afgesproken tijdens de onderhandelingen over het meerjarig financieel kader voor de periode 2007-2013.

Mijn fractie was tegen dat standpunt omdat we het niet eens zijn met een continuïteitsbegroting in uitzonderlijke tijden; we kunnen niet instemmen met een begroting waarmee we de sociale crisis waarin onze landen door de bezuinigingsmaatregelen terecht zijn gekomen, niet kunnen aanpakken. Dat volstaat voor ons om niet voor deze begroting te stemmen. Maar de onderfinanciering heeft nog een ander gevolg: Ze zal ertoe leiden dat de begroting in de loop van 2011 meerdere keren zal moeten worden aangepast, wat de regeringen zelf ook toegeven via de ondertekening van een protocol waarin precies die stelling naar voren geschoven wordt.

Maar ik wil het ook hebben over de toekomst: De meerderheid van degenen die vóór deze begroting zullen stemmen, hoopt dat deze begroting tenminste niet in 2012 en 2013 zal worden voortgezet, maar dat is allesbehalve zeker. Ondanks onze kritiek op de begroting, heeft mijn fractie zich gedurende de hele impasse steeds achter de standpunten van het Parlement geschaard, net om dat reële risico te vermijden. Maar het uiteindelijke compromis is een zwak compromis. Ik garandeer u dat we het dit jaar gevoerde debat in 2012 in een herziene en uitgebreidere versie zullen mogen overdoen, omdat een minderheid van regeringen, met het Verenigd Koninkrijk op kop, de huidige Europese begroting excessief vindt: Zij willen minder, niet meer. Het zijn ook dezelfde regeringen die de flexibiliteit willen afbouwen; het zijn dezelfde regeringen die graag sancties opleggen en die solidariteit verafschuwen; het zijn dezelfde regeringen die voorstander zijn van hyperbezuinigingen

en tegenstander van sociale vooruitgang. En het is precies daarom dat dit Europa, het Europa dat geen Europese obligaties wil afgeven, het Europa dat weigert belasting op financiële transacties in te voeren, een Europa is dat bezig is het eigen Europese project te vernietigen. Wij kunnen geen vrede nemen met dat Europa, en daarom kunnen wij niet voor deze begroting stemmen.

Marta Andreasen, *namens de EFD-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik zal het kort houden ter compensatie van de tijd die de heer Portas genomen heeft. Veel leden van dit Parlement zullen zichzelf feliciteren met het bereiken van een verhoging van 2,9 procent voor de EU-begroting 2011. Anderen zullen daarentegen klagen dat dat te weinig is. Ikzelf verafschuw het feit dat dit Parlement de crisis die de Europeanen doormaken negeert en uitsluitend zijn eigen ambities wil waarmaken. Ik zelf betreur het dat de heer Cameron een dergelijke verhoging goedkeurt terwijl hij diep in de Britse begroting snijdt, een situatie waardoor maatschappelijke onrust is ontstaan.

Dit geld zal de economie van die lidstaten niet verbeteren en zal evenmin banen scheppen voor de mensen die ze verliezen. Als het echter in Groot-Brittannië was vastgehouden, had het de noodzaak om bijvoorbeeld de collegegelden te verhogen kunnen voorkomen. Natuurlijk stemmen wij niet voor deze verhoogde begroting.

Lucas Hartong (NI). - Voorzitter, vanochtend kreeg ik per mail een uitnodiging van het secretariaat van de Begrotingscommissie om naar een cocktailparty te komen. Er moest worden gevierd dat het Europees Parlement de begroting 2011 kon verhogen.

Als het aan dit Parlement en de Commissie had gelegen, dan was er nog veel meer geld uit de zakken van de burgers gehaald. Europese belastingen, reden voor een cocktail! Geen veto meer voor de lidstaten bij de begroting: nog een reden voor een cocktail! Voorzitter, dansen op het graf van de burger noem ik dat! Gelukkig is er toch reden voor feest. De verhoging van de begroting is namelijk onder zware druk van de lidstaten beperkt gebleven.

Helaas nog steeds geen verlaging, zoals de PVV wil, maar lang niet zoveel verhoging als dit Parlement wilde. Er komen geen Europese belastingen, tot woede van liberalen, socialisten en christendemocraten, en er blijft vetorecht voor de lidstaten. Dus, als ik vandaag al het glas hef, dan is het op die dappere, koppige lidstaten, zoals Nederland, die niet akkoord zijn gegaan met de eisen van dit Parlement. Leve de lidstaten, leve de burgers!

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, Jędrzejewska, Lamassoure, Trüpel, Lewandowski en Böge zijn de namen achter een begroting 2011 die naar mijn mening uiteindelijk gematigd en realistisch is gebleken te zijn.

De Begrotingscommissie had al een ontwerp opgesteld dat, wat betreft de vastleggingskredieten, perfect aansloot bij de financiële beperkingen en dat de onderhandelingen over de betalingskredieten openhield, omdat, zoals de Europese Commissie heeft verklaard, er zorgen bestonden – en nog steeds bestaan – over de ontwikkeling van de betalingskredieten van de structuurfondsen voor volgend jaar.

Helaas zijn we na de stemming in de plenaire vergadering van oktober verwickeld geraakt in politieke onderhandelingen met de Raad en sindsdien is alles verkeerd gegaan: de "brief van de twaalf", de verhoging van 2,9 procent van de betalingskredieten die de Raad heeft opgelegd, de druk op het Europees Parlement en zijn leden, en tenslotte de uiteindelijke mislukking, die tot uiting kwam in de annulering van de vergadering van de Begrotingscommissie die gisteren had moeten plaatsvinden om een akkoord te bereiken

over de flexibiliteit en de toekomstige financiering van de internationale thermonucleaire experimentele reactor ITER.

Moeten we conclusies trekken? Ik denk van wel. De Raad moet conclusies trekken, de achtereenvolgende voorzitterschappen moeten conclusies trekken, de Europese Commissie moet conclusies trekken, en ook wij moeten dat doen.

Ik geef u alvast een conclusie: laat de onderhandelingen over de communautaire begroting voor de komende jaren over aan de specialisten. Dat zijn degenen die vandaag het woord hebben gevoerd.

Ik maak van de gelegenheid gebruik om de heer Schulz welkom te heten in de Begrotingscommissie, en om hem eraan te herinneren dat de Begrotingscommissie in januari weer bijeenkomt. Ik hoop dat u tegen die tijd met een alternatief voorstel voor de financiering van ITER komt, nu we in de begroting voor 2010 571 miljoen euro zijn kwijtgeraakt.

Göran Färm (S&D). – (SV) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik ben verheugd dat de Raad en het Parlement het in deze moeilijke tijden eens zijn kunnen worden over de begroting 2011. De begroting is een goed compromis in die zin dat we de stijging beperkt hebben kunnen houden maar er toch in zijn geslaagd om een redelijke hoeveelheid middelen te vinden voor onze prioriteiten. Ik wil onze rapporteurs, mevrouw Jędrzejewska en mevrouw Trüpel, alsook het Belgische voorzitterschap, dat een zeer constructieve bijdrage heeft geleverd, van harte bedanken.

Wat mij zorgen baart, zijn de langetermijnperspectieven, omdat het op termijn onredelijk is als de lidstaten nieuwe taken toewijzen aan de EU maar het niet eens kunnen worden over de manier waarop ze moeten worden gefinancierd. Dat zal een groot probleem worden in 2012 en 2013 en natuurlijk in de aanloop naar het volgende financieel kader. Nu is het immers duidelijk dat een minderheid van rijkere nettobetalers, waarvan sommige een eurosceptische regering hebben, de EU-begroting koste wat het kost willen doen krimpen, ongeacht de gevolgen. Dat is een onredelijke houding, temeer daar ze zelf hard aandringen op hogere uitgaven voor bepaalde gebieden, bijvoorbeeld het IT-project, en evenmin kunnen zeggen op welke gebieden er moet worden bespaard. Moeten we snoeien in de landbouwsteun? Moeten we snoeien in de structuurfondsen? Sommigen willen dat, maar de meesten wijzen het van de hand.

De problemen waar we met betrekking tot de toekomst mee kampen, zijn eigenlijk interne politieke problemen in de Raad en tussen lidstaten met verschillende houdingen ten aanzien van de EU en haar toekomstige begroting. De meest controversiële kwestie is die van de toekomstige flexibiliteitsmechanismen. Voor ons van de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement gaat het daarbij om twee dingen.

Ten eerste is het een principiële kwestie dat we een interinstitutioneel akkoord handhaven dat we al sinds 1999 hebben en dat uitstekend heeft gefunctioneerd. Geen enkel parlement ter wereld aanvaardt het om aan invloed in te boeten, zeker niet wanneer daar geen dwingende feitelijke redenen voor bestaan. De Raad heeft geen feitelijke redenen kunnen aanvoeren voor een beperking van de flexibiliteit. Het Verdrag van Lissabon staat geen nieuw akkoord met dezelfde inhoud als het huidige in de weg; het is veeleer een kwestie van politieke wil van de lidstaten.

Ten tweede zal de flexibiliteit ook moeten toenemen als de marges aan het einde van de begrotingsperiode krimpen en nieuwe taken worden toegevoegd. Daar heeft de Commissie

op gewezen in haar evaluatie van het huidige kader. Hoewel alle feitelijke argumenten voor meer flexibiliteit pleiten en hoewel het gemakkelijker zou moeten worden om de flexibiliteit toe te passen, is de Raad de tegenovergestelde richting ingeslagen. Dat is onaanvaardbaar. We weten nu dat er lidstaten zijn die de huidige strijd voor geringere flexibiliteit als voorbereiding zien op de grote slag, met een bloedbad in de EU-begroting tot gevolg. Als dat de toekomstige lijn van de Raad blijkt te zijn, vrees ik dat we aan het begin staan van een meer permanente begrotingscrisis, want dat zullen wij niet aanvaarden.

(Spreker verklaart zich bereid om een "blauwe kaart-vraag" krachtens artikel 149, lid 8, van het Reglement te beantwoorden).

Lucas Hartong (NI). - Dat een aantal lidstaten tegen verhoging van de begroting 2011 is en dat daardoor minder projecten mogelijk zullen zijn, dat betitelt u als "gevaarlijk". Houdt u rekening met de mogelijkheid dat die lidstaten de noodzaak van die Europese projecten niet inzien?

Göran Färm (S&D). - *(EN)* Mijnheer de Voorzitter, natuurlijk snap ik dat, maar er is een verschil tussen nettobetalers en netto-ontvangers. Dat moeten we begrijpen. Je kunt gemakkelijk zeggen dat het VK, Nederland en zelfs mijn eigen lidstaat, Zweden, ervan zouden profiteren als er in de EU-begroting werd gesnoeid.

Maar kijk eens naar de lidstaten die nu echt in de problemen zitten. Kijk naar Griekenland, Portugal en Ierland. Zij zouden verliezen als er in de EU-begroting gesneden werd, omdat die daadwerkelijk bijdraagt aan hun economie – niet in de laatste plaats door middel van de structuurfondsen en andere onderdelen van de begroting – dus ik vind dat geen eerlijke manier van handelen.

Carl Haglund (ALDE). - *(SV)* Mijnheer de Voorzitter, we voeren nu tenminste een echt debat met deelneming van de vertegenwoordiger van de Raad. In dit debat over de begroting voor volgend jaar ging het er vaak om wie wat heeft gedaan, en waarom. In de ogen van velen is het een debat geweest tussen de instellingen, wat in zekere zin jammer is, maar misschien kunnen we er tegelijkertijd lering uit trekken voor de toekomst.

Een maand geleden stond ik zeer kritisch tegenover de manier waarop u in de Raad tegenover de toekomst en de mogelijkheid staat om de prioriteiten te financieren die u zelf hebt voorgelegd, waarbij ik in de eerste plaats aan de Europa 2020-strategie denk, met andere woorden, de manier waarop we de ambitieuze doelstellingen moeten financieren die we in Europa hebben. Mijn kritiek is nog altijd van kracht en daarom denk ik dat het interessant zou kunnen zijn om de begroting die we nu hebben precies in het licht daarvan te bekijken.

We zijn het eens geworden over een begroting met een stijging van 2,91 procent, wat volgens mij een zeer redelijke oplossing is. Als de Raad het voor het zeggen had gehad, zouden de onderzoekskredieten met ongeveer een half miljard euro zijn gereduceerd ten opzichte van het oorspronkelijke voorstel van de Commissie, en ik heb nog altijd niet helemaal begrepen wat de redenering van de Raad in dit opzicht was. Het Parlement heeft dat vervolgens in zijn eigen versie rechtgezet, en dat is een goede zaak. Dat betekent dat we op velerlei manieren een betere richting zijn ingeslagen, en ook al zijn de cijfers dezelfde als die de Raad wilde, de inhoud is aanzienlijk beter dan de 2,91 procent van de Raad. Ik denk dat het de moeite loont om op te merken dat, ook al wijken we niet af van de cijfers, er belangrijke verschuivingen in de begroting hebben plaatsgevonden.

De heer Färm had het over flexibiliteit, en wat dat betreft, moet de Raad nadenken over de manier waarop hij heel concreet het geld denkt te vinden voor de toekomstige investeringen waar we het eens over zijn geworden, want als de Raad vasthoudt aan zijn huidige logica, zal dat geld in de komende jaren niet kunnen worden gevonden.

Martin Callanan (ECR). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben natuurlijk verheugd dat het Parlement eindelijk tot zinnen is gekomen, heeft geaccepteerd wat velen van ons de hele tijd al onvermijdelijk leek en heeft ingestemd met een verhoging van 2,9 procent, hoewel ik moet zeggen dat velen van ons dat nog te veel vinden. Velen van ons zouden graag een bevrozing – of in ons wildste optimisme misschien zelfs een verlaging – van de EU-begroting hebben gezien, want hoe minder geld de EU uitgeeft, hoe minder zij zich met het leven van de gewone burger bemoeit.

Dit is natuurlijk een goed resultaat voor David Cameron en Mark Rutte, maar het is ook een overwinning voor de Europese belastingbetalers die zwaar onder druk staan en alle rekeningen van de EU-instellingen moeten betalen. In een tijd van bezuinigingen, in een tijd waarin de meeste lidstaten moeten snoeien, was het eerlijk gezegd gekkenwerk van dit Parlement om de uitgaven van de EU met 6 procent te willen opschroeven. Ik ben blij dat er ten minste nog een greintje gezond verstand heerst.

Tegen hen die in het Europese project en de Europese integratie geloven – en ik behoor niet bepaald tot die groep – wil ik zeggen dat u uw zaak meer kwaad hebt gedaan dan anderen hadden kunnen doen, met uw pogingen deze belachelijke verhoging in de EU-uitgaven af te dwingen terwijl verder iedereen, elke andere overheidsinstelling in Europa, de pijn van de bezuinigingen voelt. U hebt uw zaak onmetelijke schade toegebracht.

Bastiaan Belder (EFD). - Tijdens het sluitstuk van de begrotingsprocedure hebben Raad en Commissie politieke verklaringen afgelegd, vooral met het oog op de betrokkenheid van het Europees Parlement bij de financiering van de Europese Unie op de lange termijn. Daar heb ik twee vragen bij.

De eerste vraag is: hoe gaan Raad en Commissie deze samenwerking concreet vorm geven? Zal het Europees Parlement mee beslissen? Dan houd ik mijn hart vast.

De tweede vraag betreft de Europese belasting. De Europese Commissie wil in juni 2011 een voorstel doen voor de financiering van de Europese Unie voor de periode 2014-2020. Mijn vraag is: maakt een EU-belasting daarvan deel uit? Dat is dus een toespitsing ten opzichte van de lijst met mogelijke heffingen die de Europese Commissie al in oktober lanceerde. Indien het een heffing voor de financiële sector betreft, dan moet de opbrengst mijns inziens zeker naar de lidstaten gaan, omdat die de banken uiteindelijk moesten redden.

Tenslotte, mijnheer de Voorzitter, sta ik volledig achter de positie die de Nederlandse en Engelse regering in dit conflict hebben ingenomen.

Angelika Werthmann (NI). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, ten eerste wil ik mijn collega's mevrouw Jędrzejewska en mevrouw Trüpel bedanken, die de begrotingsprocedure met veel verantwoordelijkheidsgevoel en een duidelijke gerichtheid op de prioriteiten hebben geleid.

Wat betreft de begroting 2011 wil ik zeggen dat we ons bij de EU-begroting steeds weer moeten realiseren dat ongeveer 95 procent van de gelden weer ten voordele van de burgers wordt gebruikt. Het beste voorbeeld hiervan is het Europees fonds voor aanpassing aan

de globalisering. De administratiekosten van de EU zijn met 6 procent naar verhouding geringer dan in sommige EU-lidstaten. De EU-begroting bedroeg gedurende vele jaren ongeveer 1 procent van het BBP. Daarmee is zonder aanvullende begrotingsmiddelen de uitbreiding van 15 naar 27 lidstaten gefinancierd. Door het Verdrag van Lissabon komen er nu extra taken bij.

Verhogingen van de begroting zijn altijd lastig. Echter, de begroting 2011 is met de nieuwe projecten en de aanvullende, uit het Verdrag van Lissabon voortvloeiende taken ook een investering in de toekomst van de EU en in het functioneren van haar instellingen.

Alain Lamassoure (PPE). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, gelet op de uitzonderlijk moeilijke omstandigheden van dit jaar is de ontwerpbegroting 2011 het best mogelijke compromis. Wij moeten daarom beide rapporteurs, de Commissie en het opmerkelijk Belgisch voorzitterschap, dat ik bijzonder erkentelijk ben, daarvoor danken en hen daarmee gelukwensen.

Mijnheer Wathelet kijkt een beetje sip; hij heeft de indruk dat hij op zijn honger is blijven zitten. Maar hij moet het gebaar van het Parlement, dat 570 miljoen euro teruggeeft aan de lidstaten wegens niet toewijzing van dit bedrag aan ITER, zien als dank aan het adres van het Belgisch voorzitterschap.

Het Parlement heeft van meet af aan in de onderhandelingen blijk willen geven van verantwoordelijkheidszin. Nu dit jaar ten einde loopt, en de samenhang van de Unie opnieuw in het gedrang komt, beveelt de Begrotingscommissie onomwonden aan de onderzekerheid met betrekking tot de begroting 2011 niet langer voort te laten duren.

De fundamentele problemen blijven echter geheel overeind. In tegenstelling tot bepaalde nationale begrotingen wordt de begroting van de Unie niet bedreigd met financieel bankroet. Zij is in evenwicht, want dat moet ze zijn volgens de regels, maar ze staat wel op de rand van een politiek bankroet. Europa financiert zijn ambities door met woorden te betalen. Welnu, de verbale inflatie, de inflatie van grootse maar denkbeeldige doelstellingen, is net zo schadelijk als monetaire inflatie.

De Unie heeft geen middelen meer om reeds genomen besluiten en nieuwe bevoegdheden op grond van het Verdrag van Lissabon te financieren. De Unie heeft evenmin de procedures in het leven geroepen die haar in staat zouden stellen zich ervan te vergewissen dat bij gebrek aan communautaire financiering grote gemeenschappelijke doelstellingen zoals EU 2020 worden gedekt door de nationale begrotingen.

Daarom hecht het Parlement groot belang aan het met de Commissie en de toekomstige voorzitterschappen bereikte akkoord, omdat dit een middel zal zijn om het toekomstig beleid te financieren via de communautaire begroting, met nieuwe middelen, middelen die geen last meer vormen voor de nationale begrotingen, en via de nationale begrotingen die zelf twintig keer zo groot zijn als de kleine Europese begroting. In 2010 heeft de Unie haar financiële solidariteit geherdefinieerd; 2011 moet het jaar zijn waarin de begrotingsolidariteit opnieuw wordt uitgevonden.

Hynek Fajmon (ECR). - (CS) Ik wil er opnieuw nadrukkelijk op wijzen dat de Europese Unie een volwaardige begroting voor volgend jaar nodig heeft. Er is geen enkele reden om onszelf op de zadelen met een of ander provisorische begroting. Er is geen enkele zinnige reden voor te bedenken dat het Europees Parlement lukraak met aanvullende eisen op de proppen zou moeten komen in ruil voor goedkeuring van de begroting. Alle lidstaten hebben te maken met zwaar economisch weer en hebben zekerheid nodig in de vorm van

volwaardige begrotingen, zowel op nationaal als op Europees niveau. Ook de huishoudens, het bedrijfsleven en de steden en gemeenten hebben die zekerheid broodnodig.

Daarom kan ik hier namens mezelf en mijn collega's van de Burgerlijke Democratische Partij van de Tsjechische Republiek en namens mijn collega's van de Fractie van Europese Conservatieven en Hervormers melden dat wij morgen voor het compromis tussen de Commissie, de Raad en het Parlement stemmen zullen.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - (RO) De stemming van morgen kan de eerste goedkeuringsprocedure voor de jaarlijkse begroting overeenkomstig het Verdrag van Lissabon tot een einde brengen. Het waren duidelijk moeilijke onderhandelingen. Het Parlement heeft zeer belangrijke politieke overwegingen naar voren gebracht, maar de Raad heeft geweigerd deze te bespreken. Het Parlement was in eerste instantie sterk verenigd in zijn positie. De Raad was verdeeld, maar had het voordeel van unanimiteit en heeft de bemiddeling geblokkeerd. Vandaag kunnen we een akkoord bereiken over de cijfers. De Raad en de Commissie hebben door middel van verklaringen verreweg de meeste wensen van het Parlement geaccepteerd. Het was veel beter geweest als we een interinstitutioneel akkoord hadden gehad, voor meer zekerheid naar de toekomst toe. Helaas heeft het Parlement niet meer dezelfde eenheid als bij het begin van de onderhandelingen. Het gevolg: onvoldoende financiering voor ITER.

Ik ben van mening dat het zeer belangrijk is om de Unie de begroting te geven die zij in deze crisisperiode nodig heeft. Er is voldoende tijd tot de goedkeuring van de volgende financiële vooruitzichten om tot een akkoord te komen over de overgebleven onderwerpen. De Raad moet begrijpen dat het de Unie geen goed doet als de belangrijkste beleidsonderdelen van de Unie worden goedgekeurd via medebeslissing maar de financiële middelen voor het uitvoeren daarvan slechts door één van de begrotingspartijen worden bepaald. Het Parlement moet op hetzelfde niveau bij beide aspecten betrokken zijn, zowel politiek als financieel.

Peter van Dalen (ECR). - Voorzitter, over de begroting spreken velen hier met dubbele tong. De heer Schulz ergert zich constant aan de Raad en laat dat steeds luidruchtig horen. Mijnheer Verhofstadt heeft slechts een beperkte woordenschat: Europese obligaties en Europese belastingen. De heer Daul suggereerde zelfs dat Nederland de Europese Unie kon verlaten. Gespierde taal, maar erg eenzijdig.

Echter, toen ik voorstelde om de eigen EP-begroting aan te pakken gaven de heren en hun fracties niet thuis. Op mijn voorstel dat de leden over de maandelijkse algemene onkostenvergoeding transparant verantwoording moesten gaan afleggen, werd ik met de nek aangekeken. Steun om het luxe wagenpark hier aan te pakken kreeg ik niet. Snoeien in de luxe EP-voorlichtingsbureaus leidde bij veel leden tot spontane hoofdpijn.

Een tegenstem zou dus zeer gepast zijn. Maar mijn fractie en mijn land hebben erger weten te voorkomen. Daarom onthoud ik mij. Voor een verhoging van 2,9% stemmen vind ik in deze tijd volstrekt ongepast!

José Manuel Fernandes (PPE). - (PT) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, geachte collega's, het Europees Parlement legt een enorm gevoel voor verantwoordelijkheid aan de dag door deze begroting goed te keuren. Het zou, gezien de economische, financiële en sociale crisis die ons in haar greep blijft houden, een slechte zaak zijn voor de Europese Unie en haar burgers als er geen begroting zou zijn voor 2011. Niemand zou kunnen begrijpen dat de Europese instellingen van de lidstaten vragen om vergaande regelingen

te treffen voor de nationale begrotingen, maar er zelf niet in zouden slagen om tot een minimale consensus te komen over de Europese begroting.

Toch erken ik dat de begroting 2011, hoewel ze niet slecht is, veel beter had kunnen zijn. Het feit dat er voor sommige beleidsdomeinen eenparigheid van stemmen nodig is in de Raad, heeft de onderhandelingen bemoeilijkt. Die moeilijkheden zijn volgens mij ook een voorbode van de problemen waaraan de Raad het hoofd zal moeten bieden om een akkoord te bereiken over het meerjarig financieel kader en over de nieuwe eigen middelen, waarvoor, zoals we allemaal weten, eenparigheid van stemmen nodig is binnen de Raad.

Ik wil hier ook even de aandacht vestigen op het uitstekende werk van mevrouw Jędrzejewska, als rapporteur, en van mevrouw Trüpel, en op de inspanningen van het Belgische voorzitterschap en de houding van de Commissie. De prioriteiten die we vastgelegd hebben, zijn ook opgenomen in deze begroting, in het bijzonder de verhoging van de middelen voor jeugd, onderwijs en innovatie en onderzoek. Ik wil ook de voorbereidende actie 'Je eerste EURES-baan' vermelden, die de mobiliteit van jongeren in de Europese Unie op de arbeidsmarkt zal bevorderen. Ik heb zelf aan dit voorstel gewerkt en hoop dat deze actie, eens er een duidelijke rechtsgrondslag voor gevonden is, zal leiden tot een programma dat op aanzienlijke begrotingskredieten mag rekenen. Verder vind ik het ook een goede zaak dat werd overeengekomen dat de Commissie vóór eind september 2011 geactualiseerde gegevens moet voorleggen over de huidige stand van zaken en de ramingen van de middelen voor het cohesiebeleid en voor regionale ontwikkeling en dat zij daarvoor, indien nodig, meer middelen moet vrijmaken.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil met name Sidonia, onze rapporteur, bedanken voor de uitstekende manier waarop ze de zeer moeilijke onderhandelingen namens het Parlement heeft gevoerd. Dat werk verdient erkenning, net zoals het werk van de Raad.

Ik spreek als de landbouwrapporteur en wil dat het woord 'landbouw' door deze kamer galmt, omdat we ons zorgen maken, niet alleen over de cijfers maar ook over de procedure. Vanuit mijn gezichtspunt moet deze nieuwe procedure worden bijgeschaafd. We kunnen en moeten ons werk beter doen. Dat zeg ik tegen mezelf, maar ook tegen de Raad en de Commissie, en ik vind dat we onze oude werkwijze moeten onderzoeken en herzien.

We hebben in de landbouw enige winst geboekt. Die is piepklein, maar mijn zorgen betreffen de toekomst. Ik wil dat de Commissie de gigantische bezuiniging van ruim 800 miljoen US dollar bespreekt waarvan bij de financiering van de plattelandsontwikkeling sprake lijkt te zijn. Ik hoop dat die niet daadwerkelijk wordt doorgevoerd.

Ik maak me zorgen over de begroting voor na 2013 en de mogelijkheid dat de landbouw een sector wordt waar geld wordt weggehaald om voor ander beleid gebruikt te worden, tenzij er sprake is van een akkoord over een adequate begroting voor alle beleidsterreinen van de Europese Unie.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Mijnheer de Voorzitter, voor het eerst sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon heeft het Europees Parlement zijn nieuwe bevoegdheden gebruikt om volledig deel te nemen aan de samenstelling van de begroting van de Europese Unie. De niet-succesvolle eerste poging om tot een akkoord te komen en om de legitieme eisen van het Europees Parlement op te nemen laat een conflict zien dat nog steeds tussen de instellingen bestaat en dat feitelijk niet zou moeten bestaan, omdat het een doeltreffende samenwerking tussen de instellingen blokkeert. Het kan mijns inziens

niet worden ontkend dat alle EU-instellingen ervoor willen zorgen dat overeenkomsten die bijzonder belangrijk zijn voor de hele EU en haar burgers, zo soepel mogelijk kunnen worden aangenomen. In de toekomst moeten er daarom fundamentele veranderingen worden aangebracht in de beginselen die ten grondslag liggen aan het functioneren van de instellingen zelf en moet de betrokkenheid van het Europees Parlement bij alle fasen van de onderhandelingen, in het bijzonder bij de goedkeuring van de begroting, als bijzonder belangrijk worden beschouwd voor de tenuitvoerlegging van het beginsel van representatieve democratie.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik de rapporteurs bedanken voor het harde werk dat zij hebben moeten verrichten om dit compromis te bereiken. Deze onderhandelingen hebben zeer grote inspanningen geëist, zowel vanwege de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon als vanwege de strikte begrotingen in de lidstaten. Daarvoor wil ik al onze onderhandelaars bedanken.

Dit is de eerste keer dat er in één lezing over de Europese begroting wordt besloten, en bovenal heeft dit proces naar mijn mening meer dan ooit de noodzaak onderstreept van een betere dialoog tussen de twee takken van de begrotingsautoriteit, iets waar het Parlement al lang voor pleit. Er is behoefte aan continue onderhandelingen en een geharmoniseerde aanpak met betrekking tot de bemiddeling over de jaarlijkse en meerjarige begrotingskaders, zodat de instellingen aan de onderhandelingstafel een en dezelfde taal spreken.

Nu mogen wij echter tevreden zijn dat er een begroting 2011 is. In deze economische malaise moeten onzekere elementen tot een minimum worden beperkt.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, de begroting 2011, zoals deze is voortgekomen uit de talloze bemiddelingen tussen onze Begrotingscommissie, de Raad en de Commissie, strookt niet met het nieuwe institutionele evenwicht van het Verdrag van Lissabon.

Dit evenwicht wordt niet gerespecteerd door de Raad en met name niet door de vertegenwoordigers van bepaalde regeringen. Het is in het bijzonder onaanvaardbaar dat het verzoek van het Parlement om afspraken te maken over de toekomstige eigen middelen van de Unie niet is ingewilligd.

Ons Parlement heeft nu een medebeslissingsbevoegdheid op begrotingsgebied. Het moet ervoor zorgen dat deze wordt gerespecteerd; dat moet vanzelfsprekend zijn. Zolang deze medebeslissingsbevoegdheid niet wordt uitgeoefend door middel van verwerping van de begroting, zal het waarschijnlijk niet mogelijk zijn om tot werkelijk evenwichtige bemiddelingen te komen.

Het Europees Parlement moet vroeg of laat besluiten om zijn institutionele rang vastberaden te bevestigen. De kwestie van de eigen middelen zal in de komende maanden opnieuw opduiken. Als wij spijkers met koppen willen slaan moeten wij in staat zijn onze verantwoordelijkheden van begin tot einde te dragen.

Diane Dodds (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik kan niet stemmen vóór een verhoging van de begroting van het Parlement, en ik denk dat veel mensen in het Verenigd Koninkrijk dit proces in opperste verbazing aanschouwen. In de nationale economieën in heel Europa is er sprake van bezuinigingsmaatregelen en wordt er in de begrotingen gesneden. Dat is aan de orde van de dag en daar kampen onze volken mee.

De euro zit in een crisis, en ik wil dat het Parlement notitie neemt van het feit dat mijn kiesdistrict dan wel niet de euro gebruikt, maar wel een landsgrens met de Republiek Ierland deelt. De Republiek vormt een grote exportmarkt voor ons, dus deze crisis treft ook ons volk. Niettegenstaande deze hele crisis is er een verhoging van 2,9 procent voorgesteld, minder dan de 6 procent die het Parlement aanvankelijk wilde, maar deze verhoging betreft wel een begroting die de Rekenkamer al jaren niet dóór laat gaan.

Het meest zorgwekkend is nog wel de belofte van de Commissie dat zij vóór juni 2011 voorstellen zal indienen voor een EU-belasting. Is het dan vreemd dat de Eurosceptis groeit?

Michel Dantin (PPE). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik wil mij eveneens scharen achter de dankbetuigingen en felicitaties aan het adres van degenen die erin geslaagd zijn om deze zeer moeilijke onderhandelingen tot een goed einde te brengen.

Wij gaan morgen stemmen over een begroting die een grote stap vooruit is voor het Europa van de mobiliteit en het Europa van de jeugd. Deze begroting is met name een uiting van de vastberadenheid van het Parlement om in deze tijd van crisis aan te blijven dringen op investeringen van Europese omvang.

Staat u mij echter toe om u deelgenoot te maken van mijn ongerustheid en verontwaardiging over de keuze van bepaalde fracties, en met name de socialisten – wier vertegenwoordigers op de cruciale momenten op regeringsposten zaten – om het ITER-project op de helling te zetten, ofschoon dit het enige fundamentele langetermijnproject van de Europese Unie is waarin wij een aandrijvende rol spelen.

Zoals u weet heeft de Europese Unie in juni jongstleden toegezegd een extra bijdrage van 1,3 miljard euro beschikbaar te zullen stellen van dit voor onze veiligheid cruciale project. Het woord van Europa in de wereld wordt met deze stemming in diskrediet gebracht. Daardoor zullen wij ongeveer 600 miljoen in 2010 niet bestede middelen verliezen, middelen die wij hadden kunnen toewijzen aan ITER. Ik vind dit grotesk!

Edit Herczog (S&D). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, als lid van het Europees Parlement voel ik me er verantwoordelijk voor dat er een begroting komt. Als socialist vind ik het heel jammer dat we niet gaan voor een belasting op financiële transacties. Als rapporteur voor de Commissie industrie, onderzoek en energie wil ik onderstrepen dat we het ITER-project ondersteunen, maar dat we geen eenjarige hapsnap-oplossing nodig hebben: we hebben behoefte aan een duurzame financiële oplossing voor de komende twintig jaar. Als Hongaarse ben ik heel blij dat het Hongaarse voorzitterschap waarschijnlijk niet gedwongen zal worden om zich bezig te houden met de begroting, maar uitsluitend naar een oplossing voor ITER en voor flexibiliteit bij de onderhandelingen moet zoeken.

Janusz Lewandowski, lid van de Commissie. - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik zal het kort houden, want ik heb de mij toegekende tijd al verbruikt. De heer Belder, die wellicht al verdwenen is, wil ik antwoorden dat het voorstel van de Commissie over de wijze van samenwerking tussen de instellingen een rechtstreekse uitvoering was van de artikelen 312, 324 en in het bijzonder artikel 311 van het Verdrag van Lissabon, over de specifieke procedure inzake het besluit over de eigen middelen met volledige eerbiediging van de begrotingssoevereiniteit van de lidstaten.

Wat de eigen middelen betreft, viel dit duidelijk en expliciet binnen het mandaat dat de Commissie in december 2005 is verleend, en dat door het Parlement is bevestigd. Op grond van dit mandaat moest zij een begin maken met niet alleen de uitgavenzijde maar ook de ontvangstenzijde van de begroting, inclusief de Britse korting. We waren tactisch genoeg

om de kwestie van de Britse korting in onze begrotingsherziening onberoerd te laten, en onze uiteindelijke keus voor de toekomst is niet om de uitgaven te verhogen, maar om de verhouding tussen de nationale rechtstreekse betalingen en de eigen middelen te wijzigen, overeenkomstig de visie van het Verdrag en de oprichters van de Europese Unie.

Tot slot nog een algemenere opmerking: hopelijk komt er met de stemming van morgen een einde aan onze test van Lissabon op begrotingsgebied, en dan zullen we conclusies moeten trekken. Het is een goed signaal naar de Europese burgers toe dat we een begroting zonder tekorten of schulden hebben en laten zien dat wij ons niet als zondebok voor het mislukte beleid van sommige lidstaten laten aanwijzen. Nu we de begroting rond hebben, moeten we derhalve onze discussie over de modaliteiten van de interinstitutionele samenwerking onder sterk verbeterde omstandigheden voortzetten.

Melchior Wathelet, *fungerend voorzitter van de Raad*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, evenals de commissaris heb ik weinig toe te voegen aan dit debat.

Ik heb wel een aantal afgevaardigden horen zeggen dat ze liever tegen de begroting stemmen om de bevoegdheden van het Parlement in het kader van de medebeslissingsprocedure tot gelding te doen komen. Ik denk dat alle Europese instellingen er baat bij hebben en zichzelf goed doen als ze de Europese Unie vooruit helpen door compromissen te sluiten. Dat is beter dan elkaar stokken in de wielen te steken en de vooruitgang bij Europese projecten tegen te houden.

Mijns inziens is dat een kwestie van logica, en ik dank vandaag al degenen die hebben gekozen vóór de Europese opbouw, vóór vooruitgang. Heeft de Raad alles wat hij wilde? Nee! Heeft het Parlement alles wat het wilde? Natuurlijk niet! Komen wij verder? Ja! Deze medebeslissingsprocedure is goed verlopen en heeft gewerkt. Iedereen heeft compromissen gesloten; iedereen heeft wat water bij de wijn gedaan.

Is er nog veel werk aan de winkel? Natuurlijk! Wij hebben nog de hele discussie over flexibiliteit en ITER. Ik vind het jammer dat wij niet tot een akkoord konden komen, en ik heb horen zeggen dat hetgeen op tafel ligt een stap terug is. Nee! Ik herhaal, nu is het bij elke discussie unaniniteit. Als men wil overgaan naar gekwalificeerde meerderheid dan moet men mijns inziens gebruik maken van hetgeen het Belgisch voorzitterschap op tafel heeft gelegd. Dat is mijns inziens fundamenteel in het kader van de opstelling van de begrotingen 2012 en 2013. Deze kans grijpen is voor mij van fundamenteel belang.

Wat ITER betreft kan ik zeggen dat de manier waarop wij het flexibiliteitsmechanisme voor ITER 2010 hebben gebruikt aantoont dat wij dit mechanisme nodig zullen hebben en dat men zich moet buigen over hetgeen nu op tafel ligt.

Ik wil alle sprekers – en ik zal hen niet allemaal noemen – van harte bedanken voor de erkenning die zij hebben uitgesproken voor het werk dat wij samen hebben verricht om vooruitgang te boeken. Ik dank al degenen die de logica van vooruitgang de voorkeur hebben gegeven boven die van blokkade. Dat is mijns inziens de logica die we op de voorgrond moeten plaatsen.

Voorzitter Lamassoure, u hebt gesproken over begrotingssolidariteit. In de Raad is er bijna volledige solidariteit, want iedereen heeft ingestemd met de verhoging van 2,91 procent. Wij hadden aanvankelijk een gekwalificeerde meerderheid maar zijn uiteindelijk terecht gekomen bij volledige unaniniteit in de Raad. Maar alle gekheid op een stokje, mijns inziens hebben alle aan de begroting 2011 gehechte verklaringen – want inderdaad, een begroting is ook een politieke aangelegenheid en het Parlement heeft dat bewezen met de

beleidsprioriteiten die het in de begroting heeft opgenomen –, of het nu gaat om de eigen middelen, de Europese toegevoegde waarde, de lissabonisering – verklaring van de Commissie – of om de belangrijke gezamenlijke verklaring gevolgd door een schrijven van de Belgische premier, de huidige voorzitter van de Europese Unie, wel, al deze verklaringen hebben aangetoond dat al deze etappes de juiste kant uitgaan, misschien niet zo snel als iedereen eigenlijk zou willen, maar in ieder geval snel genoeg om te kunnen zeggen dat de machine op gang is gebracht en dat het beter is deze logica van vooruitgang te volgen dan een logica van blokkade.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, *rapporteur*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, uit hetgeen de vorige sprekers zeiden, blijkt duidelijk dat we allemaal blij zijn dat de Europese begroting 2011 vanaf 1 januari volgend jaar vlot en zonder onnodige vertraging ten uitvoer zal kunnen worden gelegd. Maar uit al deze speeches blijkt duidelijk dat er bepaalde zaken ontbreken. Er is een gebrek aan discussie en begrip. Nu al is het voor mij duidelijk dat het Verdrag van Lissabon nieuwe, onbekende gebieden voor ons opent, en dat ons een erg moeilijk debat te wachten staat over het nieuwe meerjarig financieel kader van de Europese Unie na 2013.

Dit debat heeft betrekking op een cruciale kwestie, namelijk hoe we de steeds groter wordende kloof kunnen overbruggen die bestaat tussen de verwachtingen van de Europese Unie, met andere woorden tussen hetgeen de Europese Unie wordt verwacht te doen, en de steeds geringer wordende bereidheid om deze nieuwe taken te financieren. We zien dat zowel de lidstaten als alle andere belanghebbenden, waaronder ook het Europees Parlement, steeds meer van de Europese Unie verwachten, dat de Europese Unie steeds meer kwesties moet behandelen en moet openstaan voor nieuwe beleidslijnen, nieuwe actieterreinen, dat er steeds nieuwe taken aan de Europese Unie worden opgelegd. Over deze kloof, die steeds dramatischer worden, moeten we samen overleggen. We mogen zulke debatten niet vermijden, en in tijden van financiële en economische crisis is er zeker geen plaats voor taboes in verband met financiering. We moeten openlijk kunnen spreken over alle kwesties, zowel over de eigen inkomsten van de Unie, over hetgeen de Unie moet doen, over wat ze misschien niet zou moeten doen, over wat voor ons echt het belangrijkste is en over de mate waarin deze prioriteiten dienen te worden gefinancierd.

Samenvattend denk ik dat hetgeen bij het opstellen van de begroting 2011 plaatsvond, tegelijk de basis en het begin is van een debat, en zeker niet het einde ervan. Ik dank u voor de bereidheid om hierover in debat te treden en ik hoop dat die bereidheid volgend jaar nog groter zal zijn.

Helga Trüpel, *rapporteur*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, het verheugt me dat ik vandaag het laatste woord heb in dit debat. Ik wil beginnen met te zeggen dat ik de verontschuldiging van de heer Schulz graag aanneem. Hij vond dat hij zich af en toe minder goed had gedragen. Het is goed dat hij eens erkent dat hij soms te veel lawaai maakt. Ik wil graag afstand nemen van zijn opmerking dat er voorheen alleen begrotingstechniek bestond en dat men nu begrepen heeft dat het om begrotingsbeleid gaat. Ik werk nu al zes jaar in de Begrotingscommissie en ook voorheen ging het altijd om begrotingsbeleid en niet alleen om begrotingstechniek. De heer Schulz heeft gezegd dat hij in deze weken veel heeft geleerd. Dat verheugt me, want dan zal hij dit waarschijnlijk nu ook begrijpen.

Wat betreft de anti-Europese klanken die ik hier in het Parlement heb gehoord, wil ik nogmaals duidelijk het volgende benadrukken. Indien het ons doel is – wat reeds in het Verdrag van Lissabon staat – om over nieuwe, eigen Europese middelen te spreken, dan

gaat het niet om een extra belasting voor de Europese burgers, maar dan zou dit betekenen dat de betalingen uit het bruto binnenlands product van de lidstaten in dezelfde mate worden verminderd. Dit betekent dus dat aan de burgers niet gewoonweg meer belastingen worden opgelegd, maar dat er een transparanter systeem voor eigen middelen zal zijn. Daarover moet gedebatteerd worden. Ik neem afstand van de stemmingmakerij waarbij beweerd wordt dat er simpelweg steeds meer extra belastingen zullen zijn. Het doel is daarentegen om een intelligent financieringssysteem te vinden. Daartoe zouden de Raad en het Parlement bereid moeten zijn.

Ten tweede wil ik – omdat hier zojuist de indruk werd gewekt dat de Europese Unie de belastingbetalers steeds alleen maar dingen afneemt – opmerken dat er opleidingsprogramma's zijn voor Europese burgers, nieuwe infrastructuur, nieuwe talen alsmede steun voor melkboeren. Dat wil zeggen dat wat we hier doen in het welbegrepen belang van de Europese burgers is en dat moet ook luid en duidelijk gezegd worden.

Wat is nu in de komende jaren de rol van de Europese Unie op wereldniveau? Op wereldniveau concurreren we met succesvolle landen zoals China, India, Brazilië en andere. Indien we als Europese Unie een sterke positie willen innemen met nieuwe producten, die hopelijk ook duurzaam zijn, met nieuwe productiemethoden, die ecologisch verantwoord zijn, met energieopwekking, die werkelijk op hernieuwbare energiebronnen gebaseerd is, wat nu in Cancún nogmaals als doel is vastgelegd, hebben we daarvoor ook de middelen nodig en daarvoor hebben we de Europese begroting nodig, waarin onze gezamenlijke belangen vertegenwoordigd zijn. Ik hoop dat we in de komende jaren deze richting inslaan.

VOORZITTER: ALEJO VIDAL-QUADRAS

Ondervoorzitter

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt morgen om 12.30 plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Elisabeth Köstinger (PPE), schriftelijk. – (DE) Ik verwelkom het feit dat we het eindelijk eens zijn geworden over de begroting 2011. Daarmee is er financiële zekerheid gekomen voor de kwetsbare landbouwsector. Het landbouwbeleid van de EU heeft met name in moeilijke tijden stabiele begrotingsrandvoorwaarden nodig. Een begroting van voorlopige twaalfden zou sommige lidstaten die hun landbouwbetalingen reeds hebben doorgegeven aan de boeren in ernstige financiële problemen hebben gebracht. In de landbouw is men in grote mate afhankelijk van EU-steun. De boeregezinnen hebben planningszekerheid nodig voor de toekomst van hun bedrijven. De rechtstreekse betalingen maken in de hele EU 40 procent uit van het inkomen van boeren en zorgen voor inkomenszekerheid in het licht van lagere producentenprijzen, hoge productiekosten en marktschommelingen. De maatregelen van het programma voor plattelandontwikkeling komen rechtstreeks het platteland ten goede en stimuleren regionale economieën. Met name de Oostenrijkse bedrijven profiteren van maatregelen van zowel de eerste als de tweede pijler. 58 procent van de jaarlijkse landbouwbegroting in Oostenrijk is afkomstig van de EU. De taken van de boeren in de EU zijn veelsoortig, brengen veel verantwoordelijkheid met zich mee en worden talrijker: de productie van levensmiddelen van het hoogste kwaliteitsniveau en met inachtneming van de hoogste dierenbeschermingsnormen in combinatie met klimaat- en milieubescherming en behoud van de biodiversiteit. Deze onmisbare diensten vereisen een zekere inkomen voor de boeren dankzij een verstandig, stabiel financieel beleid van

de EU. Wat de onderhandelingen over het financieel kader 2014-2020 betreft moeten alle aspecten van de landbouw hetzelfde begrotingsniveau hebben.

Georgios Stavrakakis (S&D), *schriftelijk*. – (EL) De impasse die in de eerste fase van de EU-begroting 2011 werd veroorzaakt door de onverzettelijke houding van een kleine minderheid van lidstaten heeft ons heel dicht in de buurt gebracht van het avontuurlijke pad van voorlopige twaalfden en van alle negatieve gevolgen die de toepassing van een dergelijk systeem zou hebben voor de financiële situatie van de economisch zwakke lidstaten en de mogelijkheid van een grote vertraging in de uitbetaling van Europese middelen. Het Parlement wilde dit avontuurlijk pad voorkomen en gaf daarom blijk van de vereiste verantwoordelijkheid en verklaarde zich bereid een begroting te accepteren die niet volledig tegemoet komt aan zijn eisen en niet is opgewassen tegen hetgeen de Europese burgers verwachten met het oog op een doelmatige aanpak van de economische crisis. Maar de vraag hoe in de financiële behoeften van de nabije toekomst, van 2012 en 2013, zal worden voorzien, blijft overeind. Ik roep deze kleine minderheid van lidstaten dan ook op om de nodige verantwoordelijkheid te tonen en met het Parlement samen te werken om een oplossing te vinden die de EU de nodige flexibiliteit zal verlenen om in haar behoeften te voorzien en een nieuwe financiële crisis te voorkomen.

15. Ratingbureaus (debat)

De Voorzitter. - Aan de orde is het verslag over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1060/2009 van het Europees Parlement en de Raad inzake ratingbureaus [COM(2010)0289 – C7-0143/2010 – 2010/0160(COD)] – Commissie economische en monetaire zaken. Rapporteur: Jean-Paul Gauzès (A7-0340/2010).

Jean-Paul Gauzès, *rapporteur*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Chastel, mijnheer de commissaris, dit is het derde stuk financiële wetgeving in het jaar 2010. Na het toezicht en na de richtlijn inzake beheerders van alternatieve beleggingsfondsen buigen wij ons nu opnieuw over de ratingbureaus. Ik zeg 'opnieuw', omdat Europa prompt op de proppen is gekomen met een verordening, die in 2009 werd opgesteld en nu in werking wordt gesteld.

Ratingbureaus brengen, algemeen gesproken, uit letters bestaande adviezen uit over de solvabiliteit van ondernemingen, overheden en complexe financiële producten. De rating geeft weer hoe het risico wordt ingeschat dat een emittent van financiële producten zijn schulden niet kan terugbetalen. Deze bureaus zijn geleidelijk aan van doorslaggevend belang geworden in de financiële wereld, en wel om verschillende redenen.

Ten eerste houdt de bankwetgeving rekening met ratings bij de vaststelling van de hoeveelheid eigen kapitaal dat tegenover de investeringen moet staan. Ten tweede participeert de rating in het succes van de uitgiften en deze ratings zijn dan ook een belangrijke indicator geworden voor investeerders.

Ratingbureaus zijn weliswaar niet de hoofdoorzaak van de recente financiële crisis maar ze hebben daarin wel een funeste rol gespeeld. Zij hebben namelijk de waarschijnlijkheid dat emittenten van bepaalde complexe financiële instrumenten in gebreke blijven, onderschat.

Gelet op de noodzaak het vertrouwen in de markten te herstellen en investeerders sterker te beschermen heeft de Commissie in 2009 een wetgevingsvoorstel gedaan inzake registratie

van en toezicht op ratingbureaus. Aldus werd in hetzelfde jaar Verordening 1060/2009 inzake ratingbureaus aangenomen.

Tijdens het debat in het Parlement vóór de aanneming van deze verordening had de rapporteur aangedrongen op de noodzaak van een Europawijd, geïntegreerd toezicht op ratingbureaus en van een gemeenschappelijke controle op hun producten. Indertijd was dit Europees toezicht juridisch gezien niet mogelijk. De Commissie beloofde toen een wetgevingsvoorstel terzake te zullen indienen, en u hebt zich, mijnheer de commissaris, aan deze belofte gehouden.

Dankzij het tussen de Raad en het Europees Parlement bereikte akkoord over de opzet van het Europees toezicht, dat op 1 januari 2011 in werking zal treden, kan dit Europese toezicht op ratingbureaus nu echt worden verwezenlijkt.

In de verordening tot oprichting van een Europese autoriteit voor effecten en markten wordt uitdrukkelijk gesteld dat deze autoriteit eigen toezichhoudende bevoegdheden zal hebben met betrekking tot ratingbureaus. Dat was het onderwerp van de wijzigingsverordening waarover wij tot een akkoord zijn gekomen en waar morgen over gestemd zal worden.

Ik had de wens geuit, en mijn collega's hebben mij hierin gevolgd, dat de andere kwestie in verband met ratingbureaus, de rating van staatsschulden, wetgeving inzake vergoedingen, concurrentie, zouden worden uitgesteld. Wij wilden daarover nadenken en een initiatiefverslag schrijven. Wij wilden dat dit verslag voorafging aan de ontwerpwetgeving die u in de loop van de eerste helft van 2011 zou voorleggen. Over die ontwerpwetgeving hebt u nu een raadpleging gelanceerd.

Ik geloof dat dit Europees toezicht op ratingbureaus een grote stap vooruit is, een stap in dezelfde richting als het reeds verwezenlijkte toezicht. Ik wil nu het Belgisch voorzitterschap feliciteren met zijn niet nalatende inspanningen ten behoeve van de financiële dossiers, evenals de commissaris en zijn team, en natuurlijk alle collega's in het Europees Parlement die hebben deelgenomen aan deze exercitie en steun hebben gegeven aan onze standpunten.

Olivier Chastel, *fungerend voorzitter van de Raad*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, geachte afgevaardigden, het is mij een groot genoegen om hier onder u aanwezig te mogen zijn en om, na de heer Gauzès en zijn verslag, namens de Belgische minister van Financiën, de heer Reynders, het woord te mogen voeren tijdens het debat over de wijziging van de verordening inzake ratingbureaus.

Zoals u zojuist al hebt gezegd gaat het hier opnieuw om een maatregel voor financiële diensten waarover de drie instellingen binnen een recordtijd tot een akkoord zijn gekomen.

Het verheugt ons dat dit akkoord van de drie instellingen morgen, zoals afgesproken, ter stemming zal worden voorgelegd in het Europees Parlement.

De verordening wordt gewijzigd om aanvullende bevoegdheden toe te kennen aan de Europese Autoriteit voor effecten en markten. Op die manier kan de Autoriteit op heel het grondgebied van de Unie nauwlettendere controle uitoefenen op de activiteiten van ratingbureaus. Dit is een belangrijke etappe die ook volgens ons de stabiliteit van de financiële markten zal helpen verbeteren en een veel effectiever kader van toezicht tot stand zal helpen brengen.

Zodra deze verordening in werking is getreden zal de Autoriteit bevoegdheden hebben voor de registratie van en het rechtstreekse toezicht op ratingbureaus. Zij zal tevens de

bevoegdheid hebben om te bepalen of een ratingbureau inbreuk heeft gepleegd op de vigerende verordening en om geschikte sancties op te leggen.

Natuurlijk is ook voorzien in een kader voor samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en de Europese Autoriteit voor effecten en markten. Wij zijn echter bereid een diepgaander debat te voeren over de kwestie van de wetgeving inzake de sector van de ratingbureaus zodra de Commissie ons haar voorstel tot algemene herziening van deze sector, dat gepland is voor volgend jaar, zal hebben voorgelegd. Natuurlijk hoop ik dat u morgen een positieve stem zult uitbrengen en ik wil dan ook mijn dank betuigen aan met name de voorzitter van de Commissie economische en monetaire zaken, mevrouw Bowles, en natuurlijk de heer Gauzès, de rapporteur van het Parlement en de schaduwrapporteurs, evenals aan commissaris Barnier die gedurende zes maanden zij aan zij met de Belgische minister van Financiën, de heer Reynders, coherent werk heeft verricht en heeft gezorgd voor snelle akkoorden die hier nu worden vertaald naar echte besluiten in de financiële sector. Ik dank u allen voor uw vruchtbare en efficiënte medewerking op dit gebied. Ik meen te mogen zeggen dat u deze medewerking zult voortzetten met de volgende voorzitterschappen.

Michel Barnier, lid van de Commissie. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, goede middag iedereen. Zoals u zo uitstekend hebt gezegd, mijnheer Gauzès, en u, mijnheer Chastel namens de heer Reynders, maakt Europa bij het toezicht en de regelgeving in de grote sector van de *hedges funds* en *private equities* vandaag en morgen, met deze tweede etappe in de wetgeving inzake ratingbureaus, dankzij u en samen met u, en dankzij de Raad en het oorspronkelijke werk van de Commissie, concrete en effectieve vooruitgang en leert het lessen uit de crisis, wat de belastingbetalers/Europese burgers ook vragen.

Geachte afgevaardigden, het akkoord over het toezicht op ratingbureaus is een belangrijke etappe en ik wil op mijn beurt, aan uw kant, de heer Gauzès, de voorzitter van de commissie, mevrouw Bowles en de schaduwrapporteurs, de heren Wolf Klinz, Sven Giegold, Gianni Pittella en Ashley Fox van harte bedanken. Over enkele dagen zal dit voorzitterschap worden afgesloten met een grote reeks successen en stappen vooruit, en daarom wil ik ook de heer Reynders en zijn team zeggen hoe erkentelijk ik hun ben voor de kwaliteit van onze betrekkingen gedurende deze zes maanden.

Dit is een goed akkoord, ofschoon ik erbij moet vermelden dat dit een uitstekend akkoord was geweest indien in het eindcompromis de oorspronkelijk door de Commissie voorgestelde regels inzake versterkte transparantie in gestructureerde financieringsinstrumenten waren opgenomen. Maar zoals in de overwegingen van de verordening staat, zullen wij hier zo u wilt op terugkomen tijdens de komende herziening van de verordening in 2011.

Zoals de heer Chastel zojuist al zei, zal de EAEM, de nieuwe Europese Autoriteit voor effecten en markten, met deze wijziging van de verordening van 2009 de bevoegdheid krijgen om Europawijd rechtstreekse controle uit te oefenen op ratingbureaus. U moet wel beseffen hoe belangrijk het besluit is dat u, dames en heren, vandaag neemt. Het is de eerste keer dat men de EAEM, deze nieuwe Europese Autoriteit, de bevoegdheid geeft om rechtstreekse controle uit te oefenen op financiële instellingen met trans-Europese activiteiten.

Deze wijziging vervolledigt het nieuwe kader voor Europees toezicht. Zij versterkt de bevoegdheden van de EAEM aanzienlijk, zoals ook u, mijnheer Gauzès, zo voortreffelijk hebt gezegd en hetgeen ook u, mijnheer Giegold, tijdens het debat over het toezicht met

klem hebt onderstreept. Dit is dus voor u een heel belangrijk onderwerp en dit is ook voor ons een heel belangrijk onderwerp.

De EAEM zal de instantie zij die verantwoordelijk is voor de registratie van ratingbureaus, voor het toezicht daarop Europawijd en voor het uitoefenen van krachtige controle. De wetgeving geeft haar alle controlebevoegdheden die noodzakelijk worden geacht om ratingbureaus te dwingen zich te conformeren aan de bepalingen van de verordening.

De EAEM zal in staat zijn om onderzoeken te verrichten, waarbij ik denk aan verzoeken om inlichtingen en aan de bevoegdheid om inspecties ter plaatse verrichten, en als de EAEM vaststelt dat een ratingbureau een inbreuk heeft begaan, zal zij de noodzakelijke maatregelen treffen om het bureau te dwingen een einde te maken aan deze inbreuk. De EAEM zal tevens een strikt, met duidelijke regels afgebakende bevoegdheid hebben om boetes en verplichtingen op te leggen aan de ratingbureaus die zich niet houden aan de verordening. Deze verordening waarborgt natuurlijk tevens de rechten van verdediging van ratingbureaus, met name het recht om gehoord te worden, het recht op toegang tot documenten, en andere procedurele rechten. Tot slot zal de EAEM bij het uitoefenen van haar controlebevoegdheid de in het Handvest van de grondrechten verankerde grondrechten en andere beginselen en bepalingen van het EU-recht eerbiedigen, met inbegrip van het proportionaliteitsbeginsel.

De nieuwe verordening inzake ratingbureaus zal tevens voorzien in één enkel contactpunt voor alle ratingbureaus, in een geharmoniseerd rechtskader voor de Europese Unie, met gelijke behandeling, en een coherenter toepassing van de voorschriften op alle bureaus in de Europese Unie.

Ik denk dus dat wij hiermee zullen komen tot aanzienlijk meer efficiëntie, transparantie en zekerheid in de algemene architectuur van verstandig toezicht en doelmatige wetgeving die week in week uit realiseren.

Om te vermijden dat ik straks opnieuw lang het woord moet voeren, wil ik, mijnheer de Voorzitter, voortborduren op hetgeen de heer Chastel heeft gezegd en ingaan op de volgende etappe. Ik heb namelijk zelf gezegd dat wij verder moeten gaan als we een goede wetgeving inzake ratingbureaus willen hebben. Ik moet daarbij wel opmerken dat het niet de bureaus zijn die de problemen en turbulenties op de financiële markten veroorzaken. Het is niet de thermometer die de koorts veroorzaakt, maar die thermometer moet wel goed werken, en dat is niet het geval geweest in het verleden. Daarvoor willen wij nu met de opeenvolgende stukken wetgeving een oplossing aandragen, als ik dat zo mag zeggen.

De Commissie heeft haar oog al gericht op de volgende etappe. Er is op 5 november 2010 een openbare raadpleging gelanceerd om het debat uit te breiden en de meningen van alle belanghebbenden bijeen te brengen, en zoals u weet zijn dergelijke debatten bij geen enkele wetgeving kunstmatig. Ik zal, dames en heren, aandachtig luisteren naar hetgeen tijdens deze raadpleging naar voren zal komen, naar de bijdragen en de kritiek. Daaraan hecht ik groot belang

Wij zijn nu al begonnen met nadenken over ten eerste de gevolgen van het de "emittent betaalt"-model dat wijd verspreid is onder ratingbureaus, ten tweede de afhankelijkheid van banken en andere institutionele beleggers van ratingbureaus, ten derde de rating van staatsschuld, wat geen gemakkelijke aangelegenheid is, ten vierde de verbetering van de transparantie met het oog op een beter beheer van belangenconflicten, en tot slot de

totstandbrenging van meer concurrentie en meer diversiteit op de markt van ratingbureaus, die momenteel in een te klein aantal handen is geconcentreerd.

Deze raadpleging is open tot januari aanstaande en aan de hand van de antwoorden die wij zullen ontvangen en aan de hand van het initiatiefverslag van de heer Klinz zullen wij dan in de loop van 2011, maar niet al te laat in 2011, een beslissing nemen over de maatregelen die wij willen treffen om deze twee verordeningen inzake ratingbureaus, die nu zo goed als wel operationeel zijn, met een derde etappe aan te vullen.

Sebastian Valentin Bodu, rapporteur voor advies van de Commissie juridische zaken. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, als ondervoorzitter van de Commissie juridische zaken wil ik enkele belangrijke aspecten bespreken die in deze commissie het onderwerp van discussie en van de ingediende amendementen vormden.

Ten eerste betalen de emitterende ondernemingen voor de gestructureerde instrumenten die door de bureaus worden beoordeeld. Er kan sprake zijn van belangenconflicten, aangezien de beoordeelde ondernemingen belang hebben bij een goede rating. Het alternatief zou zijn de gebruikers van de ratings te laten betalen. De belangen van de gebruikers zijn gevarieerder en derhalve is er niet één belang dat tot een belangenconflict kan leiden. Er zijn gebruikers die de voorkeur geven aan een goede rating, bijvoorbeeld wanneer ze aandelen willen verkopen, en gebruikers die liever een slechte rating zien, bijvoorbeeld als ze aandelen willen kopen.

Ten tweede kan de regeling voor ratingbureaus profiteren van de regels die voor auditors gelden. Ratingbureaus en auditors zijn in hoge mate verantwoordelijk voor de goede naam van ondernemingen en voor een behoorlijke marktwerking. Auditors lijken echter aan veel strengere regels gebonden te zijn dan ratingbureaus.

Ten derde moet de Europese Autoriteit voor effecten en markten, de EAEM, de bevoegdheid hebben om toezicht uit te oefenen op ratingbureaus om mogelijke materiële discrepanties tussen de door verschillende bureaus voor hetzelfde gestructureerde financiële instrument afgegeven ratings te kunnen controleren. De EAEM moet ook meer handhavingsbevoegdheid krijgen.

Ten vierde introduceert de richtlijn een nieuw beginsel, overgenomen uit de meest recente Amerikaanse wetgeving. Wanneer een ander dan het voor de beoordeling ingehuurd bureau zijn beoordeling van hetzelfde instrument kan uitvoeren, gebeurt dat op basis van de ingehuurd beoordeling. Daartoe moet het eerste bureau bepaalde informatie met betrekking tot het beoordeelde instrument vrijgeven. Dat leidt tot twee voordelen: ten eerste is er een 'second opinion' en ten tweede daalt de aansprakelijkheid van het ingehuurd bureau.

Tot slot wil ik het feit onderstrepen dat de bepalingen in deze richtlijn, die een nieuw wetgevingskader vormt, alleen van toepassing mogen zijn op gestructureerde financiële instrumenten, aangezien ratingbureaus zelf een belangrijk onderdeel van de gestructureerde financiering uitmaken. De overige financiële instrumenten, 150 jaar oude gewone aandelen of obligaties die geen systeemgevaar vormen, mogen niet onder deze richtlijn vallen als men strikt wil zijn maar niet te veel regels wil opleggen, als men concurrerend wil zijn maar geen aanleiding wil geven tot hoge administratiekosten en als men het kapitaal in Europa wil houden en niet naar de opkomende markten in het buitenland wilt verjagen.

Gianni Pittella, namens de S&D fractie. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, dankzij een inmiddels beproefde samenwerking hebben we samen met de heer Gauzès

goed kunnen werken aan deze verordening, die garant moet staan voor enkele belangrijke stappen vooruit in het organiseren van een van de meest controversiële gebieden voor de stabiliteit van de financiële markten.

Onder deze verbeteringen valt zeker ook het plan om de recent opgerichte Europese Autoriteit voor effecten en markten (EAEM) de mogelijkheid te geven ratingbureaus in geval van incorrect handelen direct te bestraffen. Dit was een punt waarop ik sterk heb aangedrongen. Het Parlement toont zo aan zich in te zetten voor de oprichting van een sterk Europees toezichtsorgaan met daadwerkelijke bevoegdheden.

Deze sector was de laatste jaren gekenmerkt door zijn negatieve invloed op het verloop van de crisis, en we zijn ons er van bewust dat met deze verordening nog niet alle problemen zijn aangepakt. De overige problemen, die het onderwerp zullen zijn van een verslag waar de heer Klinz op dit moment aan werkt, hebben vooral betrekking op twee zaken: de rating van Europese staatsschulden en de algemene structuur van de markt, die gekenmerkt wordt door een overduidelijke oligopolie.

De Europese Unie moet zich op deze gebieden een duidelijk doel stellen: de financiële sector moet minder afhankelijk worden van ratings! De huidige wetten en verordeningen van de ratingbureaus bevatten verwijzingen die vervangen moeten worden door alternatieve normen voor kredietwaardigheid. Het beleid van de Verenigde Staten en van de G20 gaat die kant al op.

Op internationaal niveau moeten we de durf en de ambitie hebben de regelgeving waar Basel II op is gebaseerd aan te passen, dat wil zeggen de oplegging van het gebruik van ratings. Dit mechanisme heeft in de banksector feitelijk geleid – en leidt nog steeds – tot een complete verdwijning van toezicht, en de gevolgen daarvan zijn voor iedereen zichtbaar.

Tot slot wil ik nog kort iets zeggen over de ratings van Europese staatsschulden. Die mag niet langer de taak zijn van ratingbureaus, die met hun oordelen al te vaak het marktgevoel hebben verstoord en zo olie op het vuur van de speculaties hebben gegooid! We moeten nadenken over de eventuele rol die een Europese instelling hier in kan spelen, wellicht een van de al bestaande instellingen, zoals de Europese Rekenkamer.

Ik hoop ten eerste dat mijn collega's achter mijn suggesties zullen staan, en dat commissaris Barnier, waar ik zeer veel achting voor heb, zijn gezaghebbende steun zal geven.

Wolf Klinz, *namens de ALDE-Fractie* . – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dames en heren, over enkele weken zullen we in Europa een nieuwe toezichtstructuur hebben waarvan de vorm in belangrijke mate door het Europees Parlement is bepaald. Van deze drie nieuwe toezichthoudende instanties zal er een bevoegd zijn voor effecten en markten: de Europese Autoriteit voor effecten en markten (EAEM).

De EAEM zal bij de registratie van en het toezicht op ratingbureaus het laatste woord hebben en zal ervoor verantwoordelijk zijn dat ratingbureaus de nieuwe regeling daadwerkelijk naleven. De EAEM kan desgewenst deze grensoverschrijdende verantwoordelijkheid overdragen aan nationale toezichthoudende instanties, indien het om kleine en uitsluitend op nationaal niveau actieve toezichthoudende instanties gaat.

Het onderhavige voorstel is dus niets anders dan een aanpassing van de verordening van april 2009 aan de nieuwe verhoudingen, maar het versterkt de rol van de EAEM. In het voorstel krijgt de nieuwe toezichthoudende instantie meer macht en bevoegdheden alsmede, wat volledig nieuw is, sanctiemogelijkheden. Ik verwelkom dit uitdrukkelijk, omdat ik van

oordeel ben dat door deze versterking van de positie van een nieuwe, op Europa toegesneden toezichthoudende instantie ook de geloofwaardigheid op de markt sterker zal worden.

Ik heb slechts één punt van kritiek. We hebben destijds bij de verordening in april 2009 een politieke beslissing genomen over de omgang met ratings uit derde landen. Toen hebben we gezegd dat deze in Europa gebruikt kunnen worden, indien ze aan de gelijkwaardigheidscriteria voldoen of gesteund worden door een in Europa geregistreerd en toegelaten ratingbureau, via de zogenaamde bekrachtigingsprocedure.

Nu heeft de Commissie dit op *level 2* gewijzigd en gezegd dat bekrachtiging niet meer in aanmerking komt en dat de facto alleen nog de gelijkwaardigheidsprocedure van toepassing is. Omdat deze beslissing eenzijdig genomen is, vind ik dit een ondemocratische handelswijze en ik ben van mening dat we bij de beslissing moeten blijven die we in april 2009 hebben genomen.

Zoals de commissaris ook uitgelegd heeft, zijn er wat betreft ratingbureaus nog veel open punten, namelijk het ontbreken van mededinging, ontoereikende transparantie, het bedrijfsmodel, de vraag of de emitterende instantie of de investeerder betaalt, en dit alles moet kritisch overwogen worden. Er zijn ook vragen met betrekking tot het betalingssysteem en ook wat betreft een te grote mate van afhankelijkheid, aangezien ratingbureaus in de realiteit, op grond van regelgevende voorschriften, in feite vaak tot wettelijke certificeringsbureaus verworpen zijn. Dit stel ik in het initiatiefverslag aan de orde en ik verheug me erop dat de Commissie volgend jaar hiervoor een wetgevingsvoorstel zal presenteren.

Sven Giegold, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Chastel, mijnheer Barnier, mijnheer Gauzès, dames en heren en schaduwrapporteurs, het verheugt me dat we nu deze stap gezet hebben en dat voor het eerst een sector van het Europese financiële systeem onder rechtstreeks Europees toezicht is gesteld. Dit is ook een stap voorwaarts voor een sterk Europa binnen een interne markt en voor intensieve controle op een sector die aan de crisis heeft bijgedragen. Ik wil hierover nog een opmerking kwijt. Mijnheer Barnier, momenteel vinden de selectieprocedures voor de nieuwe instanties plaats en de nieuwe instanties zijn maar zo goed als hun personeel. Ik kan alleen maar hopen dat het bij de selectie van het personeel werkelijk zal gaan om deskundigheid, om onafhankelijkheid ten opzichte van de financiële sector die zij moeten controleren en om het zonder meer dienen van publieke belangen, en dat we bij de selectieprocedure niet opnieuw nationale quota zullen zien die deze belangrijke criteria negeren.

Afgezien daarvan blijft er nog veel te doen op het gebied van de ratingbureaus. We hebben nog steeds geen echte transparantie van de informatie waarmee de ratingbureaus werken, er wordt te veel gebruik gemaakt van reglementerende ratings in de financiële sector en in de verordeningen over de financiële sector. We hebben ernstige belangenconflicten, we hebben duidelijk een marktmacht van drie grote aanbieders en er is geen aansprakelijkheid voor ratings die op een inadequate manier zijn afgegeven. Mijnheer de commissaris, het is goed dat de raadplegingsprocedure nu in gang is gezet en we wachten met belangstelling op de resultaten. Juist het maatschappelijk middenveld zou bij deze raadpleging betrokken moeten worden, maar dan moet u ook met een moedig voorstel komen. Ik kijk nu al uit naar uw voorstel. Ik hoop dat u zo moedig zult zijn als u tot nu toe bent geweest en dat we in het komende jaar wetgeving opstellen die de problemen die nog altijd binnen de ratingmarkt bestaan, werkelijk op Europees niveau oplost. Dat zijn we de burgers schuldig.

Ashley Fox, *namens de ECR-Fractie.* – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de heer Gauzès van harte bedanken voor het uitstekende werk dat hij heeft verricht voor dit dossier. Ik ben voldaan dat de artikel 8a en 8b tijdens de dialoog geschrapt zijn. Aanvankelijk was in het voorstel van de Commissie sprake van de verwezenlijking van beveiligde websites. Ik was daar nooit van overtuigd. Wij kunnen ook de situatie in de Verenigde Staten in de gaten houden, en als mocht blijken dat dergelijke websites nuttig zijn, kunnen wij ze alsnog hier in Europa invoeren.

Mijnheer de Voorzitter, tot mijn groot genoegen kan ik u mededelen dat mijn fractie morgen voor deze verordening zal stemmen, en ik dank nogmaals de heer Gauzès.

Jürgen Klute, *namens de GUE/NGL-Fractie.* – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Chastel, mijnheer Barnier, dames en heren, welke schade ratingbureaus kunnen aanrichten, is gebleken in de afgelopen maanden, sinds het begin van dit jaar. Er is dus dringend behoefte aan optreden. In dit opzicht verwelkom ik de richtlijn ook, en met name verheugt het me dat het toezicht op en de registratie van ratingbureaus aan de EAEM wordt overgedragen. Dat is een belangrijke en positieve stap voorwaarts.

Echter, talrijke goede en verdergaande voorstellen zijn tijdens de onderhandelingen over het verslag in het water gevallen. Hier wil ik nogmaals op wijzen. Dit betekent dat de benoeming van de EAEM de enige werkelijke en positieve vernieuwing blijft. De voorstellen voor een openbare databank voor de afgifte van ratings zijn in het water gevallen en ook ontbreekt iedere verwijzing naar de oprichting van een publiek ratingbureau. Daarnaast is ook de consequente en doorlopende controle van afgegeven ratings door de toezichthoudende instanties in de vergetelheid geraakt. Bovendien had de Commissie voorgesteld om ratings zonder voorafgaande aanvraag te bevorderen om iets te doen aan de rampzalige instructies van emittenten voor ratings van producten van de financiële markt. Ook daarvan is niets terechtgekomen.

Ik hoop dat deze aspecten in overweging worden genomen in de verslagen over dit onderwerp die nog komen en waarover de heer Gauzès en ook u, mijnheer Barnier, gesproken hebben.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, we naderen de tijd voor schietgebedjes in het licht van de huidige nieuwsberichten, opnieuw met betrekking tot de euro, waarvoor we dankbaar zijn. Ik hoop oprecht dat u met uw moedige optreden niet al te zeer achter de feiten aanloopt. Ik wil me aansluiten bij vorige sprekers en u eveneens dringend verzoeken om, voor zover uw invloed reikt, ervoor te zorgen dat niet alleen wordt vermeden dat nationale quota als selectiecriteria worden gebruikt, maar dat ook wordt afgezien van partijpolitieke voorkeuren, zodat we eindelijk kunnen breken met een heel vervelende traditie in de ambtenarij, die specifiek is voor Europa, en we daadwerkelijk de beste mensen kunnen aantrekken.

Ten tweede zou ik willen verzoeken om veel meer transparantie wat betreft de concurrenten op de internationale markt, die van hun ratings doorlopend een politieke kwestie hebben gemaakt en een alwetendheid gesuggereerd hebben die in geen enkele vorm overeenkwam met wat er op de markt gebeurde of zelfs met het belang van de ratings.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Meneer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, meneer Gauzès, dames en heren, het doet me veel plezier te kunnen zeggen dat meneer Gauzès een mooi verslag heeft gemaakt. Het thema ervan is heel belangrijk, en als we de gewoontes en de werking van kredietbeoordelaars bekijken, dan is dit ook altijd relevant. We moeten

de rapporteur steunen in zijn mening dat alle kredietbeoordelaars en hun producten op een geïntegreerde manier moeten worden gecontroleerd, volgens uniforme Europese normen. Het is ook belangrijk om te weten wat ze precies beoordelen en hoe ze dat doen. We moeten die vragen stellen, daar algemeen bekend is dat die beoordelaars uitstekende ratings hebben gegeven aan slechte of dubieuze obligaties ter waarde van duizenden miljard dollar. Daardoor kon men onbepaald speculeren.

In de eerste plaats moet de vraag naar onafhankelijkheid worden gesteld. Als het zo is dat banken en investeerders de ratings financieren, dan kunnen we ons afvragen of de beslissingen van kredietbeoordelaars zo belangeloos zijn. Mijn tweede vraag gaat over de manier waarop de rating tot stand komt. De derde kwestie is dat ieder land failliet kan gaan door een geplande neerwaartse spiraal en negatieve geruchten. Daardoor kunnen ze verplicht worden om nieuwe leningen aan te gaan en op die manier zeer kwetsbaar te blijven op de markt van de schuldenaars. Kleine open economieën en lidstaten buiten de eurozone in het bijzonder zijn zeer kwetsbaar.

Daarom ben ik ervan overtuigd dat we niet mogen aanvaarden dat kredietbeoordelaars geen aansprakelijkheid hebben voor hun ratings. Dames en heren, we moeten die ratings in de juiste context bekijken en mogen daar slechts op vertrouwen als zij geloofwaardig zijn. We moeten ze als richtsnoeren beschouwen wanneer er regels worden opgesteld. Het verslag verdient absoluut steun. De wereldwijde economische crisis heeft uitgewezen dat er nood is aan regels en supervisie door de Europese Unie.

VOORZITTER: LIBOR ROUČEK

Ondervoorzitter

Evelyn Regner (S&D). - *(DE)* Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Chastel, mijnheer de commissaris, ratingbureaus speelden, en spelen nog steeds, een oneervolle rol in de financiële crisis. Er zijn er te weinig van, ze zijn te machtig, te weinig transparant en hun structuur en belang tonen aan hoezeer ons mondiale financiële systeem uit balans is geraakt.

Het vertrouwen in ratingbureaus kan slechts worden hersteld als er nieuwe, goede regels voor ratingbureaus worden opgesteld. Morgen stemmen we over een stap in deze ontwikkeling, over de nodige aanpassing van ratingbureaus aan de nieuwe Europese toezichtstructuur voor de financiële markten, evenals over de aanpassing aan de nieuwe comitologieprocedure, de gedelegeerde handelingen.

De EAEM krijgt handen en voeten. De Autoriteit krijgt de bevoegdheid om ratings permanent te herzien, om een grondige inspectie van de ratingbureaus uit te voeren en ook om boetes op te leggen die hoger zijn dan de winst die wordt gemaakt door de wet te overtreden. Dit zijn vernieuwingen die absoluut en als minimale maatregelen noodzakelijk zijn.

Ik wil er echter ook op wijzen dat de Europese Autoriteit voor effecten en markten zo bemand moet worden dat zij haar taken ook daadwerkelijk goed kan vervullen en dat niet van een relatief kleine staf van EAEM-ambtenaren verwacht wordt dat zij bijna bovennatuurlijke taken uitvoeren.

We moeten ten aanzien van de aanstaande, grote hervorming van ratingbureaus absoluut een open houding aannemen en vandaag bespreken wat bijna onmogelijk of moeilijk voorstelbaar lijkt. Tenslotte kregen de investeringsvehikels waarin banken hun waardeloze effecten hadden opborgen de hoogste ratings van de ratingbureaus. Daarom moeten we

in het kader van de grote hervorming overwegen om een publiek Europees ratingbureau op te richten en om het betalingsmodel te wijzigen en onderzoeken. Tot slot moet natuurlijk ook worden overwogen in hoeverre er behoefte is aan een tweede rating. We hebben behoefte aan een serieuze, robuuste regulering, zodat het niet meer kan voorkomen dat drie grote ratingbureaus zo'n groot aandeel hebben in financiële misstanden zoals momenteel het geval is.

Seán Kelly (PPE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, dat doet me denken aan een Latijns gezegde dat luidt *quis custodiet custodes*, wie bewaakt de bewakers? Dat geldt hier net zo goed. Wie beoordeelt de ratingbureaus? Gelukkig hebben we nu een instrument daartoe, en de ratingbureaus hebben met hun gedrag van de afgelopen paar jaar beslist geen krediet opgebouwd maar zichzelf eerder in diskrediet gebracht en de financiële situatie eerder verslechterd dan verbeterd.

Ik ben dus opgetogen dat het Europees Parlement en onze autoriteiten de touwtjes in handen nemen en ik complimenteer de heer Gauzès, de heer Barnier en de Raad voor het opstellen van een instrument dat deze kwestie aanpakt. Ik kijk erg uit naar de stemming van morgen hierover en als ik daartoe de kans krijg, zal ik drie of vier keer stemmen om die aasgieren onder controle te krijgen.

Zigmantas Balčytis (S&D). - (LT) Mijnheer de Voorzitter, ten eerste zou ik de rapporteur willen feliciteren met het opstellen van dit zeer belangrijke document. Tot nu toe is er veel gedaan voor het opzetten van een systeem van financiële controle en de werking ervan in de Europese Unie. Ratingbureaus spelen een zeer belangrijke rol, aangezien zij een direct effect hebben op de werking van het financiële systeem en de gezondheid en stabiliteit ervan. Een van de grootste problemen is volgens mij dat de financiële toezichthoudende autoriteiten die nu worden opgezet nog geen echte bevoegdheden hebben, bevoegdheden die hun in staat stellen een direct effect te sorteren en bindende beslissingen te nemen. Ik steun daarom de voorstellen om een van de Europese toezichthoudende autoriteiten, in dit geval de Europese Autoriteit voor effecten en markten, grotere bevoegdheden te geven om ervoor te zorgen dat het werk van de ratingbureaus die door de EU gecertificeerd zijn transparant is en nauwlettend in de gaten wordt gehouden om verstoringen van de beginselen van de financiële markt en één interne markt te voorkomen.

Csanád Szegedi (NI). - (HU) Meneer de Voorzitter, dames en heren, als we eerlijk zijn moeten we toegeven dat kredietbeoordelaars eigenlijk dochtermaatschappijen zijn van de internationale plutocratie. Met die agentschappen zetten ze druk op landen om zo hun beslissingen te beïnvloeden. Het grootste probleem met die ratings is dat ze bijna louter subjectief zijn. Daarenboven laten ze geen accuraat beeld zien van de economische situatie van een land op een bepaald moment. De ratings zijn niet echt realistisch en verhinderen landen duidelijk om uit de crisis te klauteren.

Intussen zijn er natuurlijk wel objectieve indicatoren zoals het tekort op de begroting of binnenlandse en buitenlandse schuld. Aan de andere kant is de oprichting van een toezichthoudende instantie wel een stap in de goede richting. Die instantie voert een kwaliteitscontrole uit en zorgt er op die manier voor dat er geen verkeerde ratings worden gegeven. Ik zou de commissaris toch nog een vraag willen stellen over de EAEM. Er werd al veel gesproken over de verschillende sancties, maar wanneer komen we daar meer over te weten? Vanaf wanneer zullen die sancties worden gehanteerd? Alvast bedankt voor uw antwoord.

Elena Băsescu (PPE). - (RO) De in het verslag van de heer Gauzès opgenomen amendementen hebben tot doel meer details te verkrijgen over de nieuwe bevoegdheden die de Europese Autoriteit voor effecten en markten zou krijgen in vergelijking met nationale agentschappen. Ik ben van mening dat de bevoegdheden zeer helder moeten worden afgebakend. Daarnaast moeten de spelers op de financiële markten weten wie de bevoegde autoriteit is op het terrein van ratingbureaus.

Ik ben van mening dat de nieuwe Europese autoriteit alleen verantwoordelijk zou moeten zijn voor de registratie van en het toezicht op bestaande ratingbureaus. Zij zou informatie moeten kunnen raadplegen met betrekking tot de door de concurrentie beoordeelde financiële instrumenten. Tegelijkertijd moet uitsluitend toegang worden verleend tot de websites als de vertrouwelijkheid van de gevraagde gegevens kan worden gegarandeerd.

Tot slot wil ik onderstrepen dat het van belang is dat ratingbureaus door een bevoegde autoriteit worden geregistreerd en dat de registratie op het gehele EU-grondgebied geldig is.

Gay Mitchell (PPE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben blij dat wij dit vanavond bespreken. Ik moet zeggen dat een van de dingen die zeer zelden worden gezegd, is dat de publieke sector in Ierland tot voor kort door de private sector werd gereguleerd; die werd doeltreffend door de ratingbureaus en de markten bestuurd. Ik behoor tot de mensen die ingenomen zijn met het feit dat we afstand van de private sector nemen en in de huidige omstandigheden in elk geval het schild van de ECB, de EU en het IMF hebben.

Ik ben het misschien niet met het specifieke pakket eens, maar ik denk dat we daarmee beter af zijn dan wanneer we overgeleverd waren aan de genade van de ratingbureaus en de markten. De markten worden verondersteld vrij te zijn, maar dat is volgens mij een debat voor een andere keer. Wat echter ratingbureaus betreft: een van die bureaus ontving 800 miljoen US dollar per jaar voor de beoordeling van gestructureerde financiering. Hier is hun onpartijdigheid in het geding en als we terugkijken naar hun gedrag in het verleden en zelfs in het heden, kijken we naar mijn mening vol verbijstering terug. Het wordt tijd dat ze ter verantwoording worden geroepen en ik ben blij dat er sterker toezicht op deze organen komt.

Michel Barnier, lid van de Commissie. - (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik zal nauwkeurig maar kort en bondig reageren op hetgeen de sprekers naar voren hebben gebracht en waarvoor ik hen bedank.

Allereerst mijnheer Bodu. Ik ben het volledig eens met uw standpunt ten aanzien van het "de emittent betaalt"-model. Ikzelf heb daar straks in mijn inleiding ook over gesproken. Dat onderwerp maakt dus ook deel uit van onze raadpleging over het toekomstig voorstel, over de derde etappe. Wij zullen ook - en dit zeg ik aan het adres van de heer Fox en mevrouw Băsescu - effectief terugkomen op het vraagstuk van de gestructureerde producten. Mijnheer Fox, ik heb goed geluisterd naar uw zorgen inzake de beveiliging van informatie-uitwisseling en wij zullen daarop toezien. Maar wij komen op dit punt terug. Wij zullen eveneens steun blijven geven aan de bevoegdheid van de EAEM op dit gebied. Voor ons is dat een kwestie van efficiëntie.

Mijnheer Pittella, hartelijk dank voor het feit dat u ons een hart onder de riem steekt. Mijns inziens is het een goede zaak dat u, evenals de heer Klute en mevrouw Gáll-Pelcz, het belang onderstreept van deze nieuwe toezichthoudende autoriteit.

Wij moeten nog enkele moeilijke kwesties behandelen. Wij weten precies waarom het gaat en uzelf hebt terecht gewezen op het gebrek aan concurrentie in deze sector, op de kwestie van de rating van overheidsschuld, waar ook de heer Kelly zojuist over sprak. Dat is een bijzonder probleem en wij zullen met deze ideeën rekening houden in de nieuwe raadplegingsfase.

Ik deel de mening van de heer Klinz over het belang van de sancties en de mogelijkheid voor de EAEM om sancties op te leggen. Mevrouw Regner heeft dit punt eveneens naar voren gebracht.

Wat het vraagstuk inzake derde landen betreft, mijnheer Klinz, kan ik u zeggen dat het ons doel is onze eisen streng te houden. Ik zeg dit eveneens aan de heer Mitchell, die sprak over de Europese geloofwaardigheid bij de te nemen beslissingen.

Hartelijk dank, mijnheer Giegold, voor uw positieve oordeel over de vooruitgang die wij vandaag samen hebben gemaakt. Wat de aanstelling voor de hoogste post van de Europese Autoriteit betreft kan ik natuurlijk nu nog geen nauwkeurige informatie geven en namen noemen, maar ik wil de heer Giegold en eveneens de heer Martin wel zeggen dat de procedure gaande is en in alle objectiviteit zal worden afgewikkeld, en dat competentie en onafhankelijkheid voor mij de criteria zijn waarop de keuze gebaseerd moet zijn.

Ik wil mevrouw Regner eveneens zeggen dat de bureaus machtiger zullen worden. Vanaf de eerste teams zullen zij zich ontwikkelen uitgaande van de hun verstrekte en te verstrekken bevoegdheden. Wij moeten ons bezighouden met de geloofwaardigheid van deze bureaus wat hun methoden en bevoegdheden betreft.

Mijnheer Klute, hartelijk dank voor uw commentaar. U hebt de problemen die nog behandeld moeten worden goed afgebakend, en evenals diverse afgevaardigden ben ik mij ervan bewust dat deze vraagstukken grondig behandeld moeten worden. Daarom is het idee om de kwestie van de wetgeving inzake ratingbureaus in drie etappes te behandelen mijns inziens een constructieve en positieve aanpak.

Mijnheer Balčytis, inderdaad veroorzaken de bureaus de problemen niet; ik heb dat zelf ook al gezegd. Zij moeten ze echter wel correct beoordelen en de thermometer moet correct werken. Wat producten, onderneming en staten betreft, hebben wij, gelet op het belang van deze ratings, het recht om onszelf de middelen te verschaffen die nodig zijn om objectieve en geloofwaardige beoordelingen, respectievelijk ratings te verkrijgen. Ik denk, mijnheer Balčytis, dat u de rol die de EAEM zal worden toegewezen niet mag onderschatten.

Ik wil tot slot tevens antwoorden op de opmerkingen van de heer Szegedi. Wat sancties betreft zijn de bevoegdheden van de EAEM met de verordening die u gaat aannemen, verduidelijkt, en de EAEM zal deze sancties toepassen overeenkomstig het proportionaliteitsbeginsel.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik dank u bij voorbaat voor uw steun aan deze nieuwe etappe, die – nogmaals – aantoont dat Europa concrete en objectieve vorderingen maakt en lering trekt uit de crisis, dankzij de bijdrage en de impuls van het Belgisch voorzitterschap en dankzij de bijdragen van alle fracties van het Europees Parlement.

Olivier Chastel, *fungerend voorzitter van de Raad*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik wil allereerst vermelden dat er vele goede vragen zijn gesteld in dit debat. Commissaris Barnier heeft ze allemaal één voor één behandeld. Ik wilde u enkel zeggen dat deze wijziging van de verordening een eerste etappe is in de toekenning van de

noodzakelijke toezichhoudende bevoegdheden aan de Europese Autoriteit voor effecten en markten en dat – zoals reeds is gezegd – andere wijzigingen van deze verordening binnenkort zullen volgen. Mijns inziens zal dit echt een gelegenheid zijn om bij deze kwestie en bij de vele andere belangrijke kwesties die vandaag aan de orde zijn gesteld, alle losse eindjes van het debat bijeen te brengen in de herziening die de Commissie op het punt staat voor te stellen.

Ik wil even terugkomen op hetgeen commissaris Barnier straks al noemde, namelijk de schrapping van de bepalingen inzake transparantie van ratings en onderliggende informatie. Ook ik ben van mening dat dit niet betekent dat de Europese instellingen geen steun geven aan het idee van transparante ratings; het tegendeel is waar. Alleen bestond in dit stadium, op het moment waarop een beslissing moest worden genomen, de beste oplossing erin te zorgen voor voorafgaande coördinatie uitgaande van de ontwikkelingen op het internationale toneel om de concurrentiekracht van de Europese markten niet te verstoren. Momenteel wordt dus nog nagedacht en gediscussieerd en gezocht naar betere oplossingen voor deze kwestie, en wij zijn van mening dat het beste politieke compromis dat is wat u morgen ter stemming zal voorliggen.

Tot slot wil ik eraan herinneren dat het hier gaat om een belangrijke etappe – zoals ook velen onder u hebben gezegd – die zal bijdragen aan de stabiliteit van de financiële markten en de ontwikkeling van een efficiënt kader van toezicht zal ondersteunen.

Jean-Paul Gauzès, rapporteur . – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister, mijnheer de commissaris, na hetgeen u gehoord hebt kunt u twee conclusies trekken.

De eerste conclusie is dat het Parlement morgen massale steun zal geven aan deze tekst. Daarmee wordt eens te meer aangetoond dat de overgrote meerderheid van dit Parlement waardering heeft voor de door de Commissie ondernomen regelgevende en toezichhoudende activiteiten, waaraan het Belgisch voorzitterschap grote steun biedt.

De tweede conclusie die u kunt trekken is dat dit debat vandaag niet wordt afgesloten, maar dat uitgaande van de raadpleging en het initiatiefverslag van de heer Klinz er veeleer een nieuw debat wordt geopend om al deze moeilijke kwesties te onderzoeken.

Wel, laten we niet verhehlen dat toen wij in 2009 de eerste verordening maakten, wij ons deze vragen ook al hadden gesteld. Wij hebben ze toen niet behandeld omdat wij er geen pertinente antwoorden op konden vinden. Ik hoop nu dat er dit keer, dankzij het reflectieproces dat op gang is gebracht met het verslag van de heer Klinz, in de discussie naar aanleiding van de raadpleging antwoorden gevonden kunnen worden om de verordening inzake ratingbureaus aan te vullen.

Met uw permissie wil ik tot slot nog een zin aanhalen van de voorzitter van de Franse Autoriteit voor effecten en markten, die heeft gezegd dat het een goede zaak zou zijn indien de financiële markten zich zouden kunnen bevrijden van hun verslaving aan ratingbureaus en beleggers meer ruimte zouden geven om zelf situaties en risico's in te schatten. Dat zou mijns inziens ook een waarborg kunnen zijn.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt morgen (dinsdag, 15 december 2010) plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

George Sabin Cutaş (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Door de kredietrisico's te onderschatten zijn ratingbureaus een van de factoren geworden die de wereldwijde financiële crisis hebben veroorzaakt. Bovendien bestaat er geen daadwerkelijke concurrentie tussen ratingbureaus. Dit vergroot het risico op belangenverstremming en daarmee op gebrek aan transparantie en kwaliteit bij het toekennen van ratings voor verschillende financiële instrumenten. Op 1 januari 2011 zal de verordening in werking treden waarmee een Europese Autoriteit voor effecten en markten wordt opgericht, met als voornaamste taak het toezicht op dergelijke bureaus. Het instellen van een bewakings- en controlemechanisme op het niveau van de EU blijkt noodzakelijk te zijn. Ik ben van mening dat deze nieuwe Autoriteit zijn mandaat direct na oprichting moet verwezenlijken, en ik wil de aandacht vestigen op het feit dat, gezien de Verenigde Staten besloten hebben tot strengere regels inzake toezicht, de weg is geopend naar internationale harmonisatie.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de Europese Unie heeft al een aantal regels opgesteld die aan het einde van dit jaar in werking zullen treden. De regels voor ratingbureaus die in de EU willen opereren en dus een vergunning nodig hebben, voorzien onder andere in een registratieplicht, eerbiediging van bepaalde transparantieregels en regels van 'goed gedrag'. Ik ben van mening dat deze regels niet strikt genoeg zijn en ik verwelkom de verdere maatregelen die we nu binnen de Commissie economische en monetaire zaken bespreken. In de huidige omstandigheden hebben de ratingbureaus veel macht en zij kunnen met één beslissing een staat of zelfs een heel systeem in een crisis storten (door de rating van landen te verlagen en aldus een kettingreactie van angst op de internationale markten te veroorzaken). Hun werk is belangrijk, aangezien het betrouwbaarheid en stabiliteit garandeert, maar toch bestaan er twijfels over de regels en criteria waar zij hun ratings op baseren. Daarom gaat het verslag van de heer Gauzès, waarin wordt voorgesteld ratingbureaus onder toezicht van de EAEM te plaatsen, de goede kant op.

16. Resultaat van de Conferentie over klimaatverandering in Cancún (debat)

De Voorzitter. Aan de orde zijn de verklaringen van de Raad en de Commissie over het resultaat van de Conferentie over klimaatverandering in Cancún.

Joke Schauvliege, *fungerend voorzitter van de Raad*. – Voorzitter en geachte leden van het Parlement, ik ben zeer blij om hier vandaag weer aanwezig te zijn in het Europees Parlement na het debat dat wij hebben gehad vóór Cancún en dan nu na het resultaat op de klimaatconferentie.

Ik ben ook blij om hier een aantal vertrouwde gezichten terug te zien die ook aanwezig waren als delegatie in Cancún en die in opdracht van het Europees Parlement een heel nuttige en actieve bijdrage hebben geleverd aan het succes van de conferentie. Ik denk dat dit zeker benadrukt en onderstreept mag worden.

De klimaatconferentie in Cancún is uiteindelijk een succes geworden. Tot op de laatste dag was het afwachten of er een resultaat zou komen, maar het resultaat is uiteindelijk positief geweest. Dit was nodig, zowel voor het klimaatbeleid, alsook om het multilateraal proces te redden.

Wij zijn op de klimaatconferentie tot een besluit gekomen, een besluit dat eigenlijk uit twee delen bestaat, een eerste deel dat je zou kunnen beschouwen als een aantal concrete maatregelen die heel snel kunnen worden toegepast, en een tweede deel waarmee een

aantal grondslagen worden gelegd om op termijn tot een mondiaal akkoord te komen voor de periode na 2012. Een en ander uiteraard in het kader van de twee graden Celsius-doelstelling die ook in het resultaat van de klimaatconferentie als uitgangspunt is opgenomen.

Wanneer ik spreek over de onmiddellijke uitvoering of een aantal acties die onmiddellijk in werking kunnen treden, dan heb ik het over de adaptatie, de technologie, de strijd tegen de ontbossing en de financiering. En ik zal misschien heel kort een aantal zaken aanhalen.

Eerst en vooral de adaptatie. Er is een kader aangenomen en er wordt ook een comité opgericht. Op die manier zal er steun worden geboden aan de meest kwetsbare gebieden.

Ten tweede, de technologie. Er zal steun komen zowel voor mitigatie als adaptatie. Er worden twee nieuwe structuren opgericht. Het uitvoerend technologiecomité en het centrum en netwerk voor klimaattechnologie. De bedoeling is om via onderzoek, verspreiding en overdracht van technologieën de kennis te bevorderen.

Ten derde, de strijd tegen ontbossing. Nationale strategieën en actieplannen van de ontwikkelingslanden zullen de basis vormen voor de financiering van acties in de strijd tegen die ontbossing.

Ten slotte: het groene klimaatfonds moet ervoor zorgen dat er tegen 2020 honderd miljard dollar ter beschikking wordt gesteld van de ontwikkelingslanden.

Dit zijn in concreto de realisaties van Cancún. Als wij dan kijken op langere termijn en naar de grondslagen die er gelegd zijn, moeten wij uiteraard volgend jaar verder werken aan de totstandkoming van een internationaal akkoord na 2012. De mitigatiemaatregelen van zowel de ontwikkelde als de ontwikkelingslanden zijn nu opgenomen en verankerd in de tekst, hetgeen heel belangrijk is, aangezien de resultaten van Kopenhagen er nu ook officieel in zijn opgenomen.

Er wordt ook gezorgd voor meer transparantie. De rechtsvorm op langere termijn na 2012 moet volgend jaar nog worden bepaald. Dat zal nog een hele discussie worden; gaan wij naar een tweede verbintenisperiode onder het Kyoto-protocol en wat doen de groeilanden en de Verenigde Staten?

Dit is dus geen einde, maar een begin, een belangrijke nieuwe stap in het klimaatdebat. Ik denk dat wij allemaal samen, het Europees Parlement, de Raad en de Commissie, hard zullen moeten blijven werken om ervoor te zorgen dat wij volgend jaar een volgende belangrijke stap en hopelijk ook een bindend internationaal akkoord krijgen.

Ik wil het Parlement in ieder geval nogmaals bedanken voor de inspanningen die het zich in Cancún heeft getroost.

Connie Hedegaard, lid van de Commissie . – (EN) Mijnheer de Voorzitter, we kunnen volgens mij in alle eerlijkheid zeggen dat wij van de Europese Unie naar Cancún vertrokken met de angst dat we het risico liepen om met lege handen terug te keren. Natuurlijk vertrokken we ook met de zeer sterke wens te waarborgen dat dat niet zou gebeuren en dat we werkelijk met een aanzienlijk, evenwichtig pakket thuis zouden komen. Zoals u nu allemaal weet, is dat gelukt.

Dat betekent dat het multilateraal proces nog leeft. Het gaat daar zelfs betrekkelijk goed mee en dat is op zich al belangrijk, want het had nu ook dood kunnen zijn. Ik denk dat alle aanwezigen daar zich dan ook opgelucht voelden toen de definitieve overeenkomst gesloten

werd. Het leek alsof de hele internationale gemeenschap dit wilde en wilde bewijzen dat er in de strijd tegen de mondiale problemen natuurlijk multilateralisme nodig is.

Ik denk ook dat het van belang is om te zeggen dat we in Cancún niet alleen het proces gered hebben. We hebben veel meer bereikt, en daar gaat het natuurlijk om. We wilden het proces redden, we wilden het vooruitzicht van een mondiale overeenkomst redden en we wilden iets substantieels in Cancún bereiken. Daar hebben we samen met het Mexicaanse voorzitterschap hard aan gewerkt. We hebben nauw met hen samengewerkt en hen vanaf het eerste begin volledig gesteund. Ik moet zeggen dat de Mexicanen alle eer die hun is toegekend, volledig verdienen; ze hebben uitstekend werk verricht.

Een jaar geleden hebben we in Kopenhagen de eerste stappen gezet. Waren we twee of drie dagen na Kopenhagen bij elkaar gekomen, dan had volgens mij slechts een enkeling kunnen geloven dat alle elementen uit het akkoord van Kopenhagen een jaar later in een bindende VN-overeenkomst zouden worden opgenomen. Dat is fantastisch.

Maar we hebben in Cancún ook nieuwe stappen gezet. We hebben de internationale klimaatregels met nieuwe instellingen en fondsen versterkt. Ik wil drie dingen onderstrepen die de Europese Unie in de slotfase – dat was vooral op vrijdag, zoals enkele van de hier aanwezigen zich nog wel zullen herinneren – van bijzonder groot belang achtte.

We hadden drie prioriteiten die we in het resultaat terug wilden zien. We wilden erkenning van de kloof tussen enerzijds de toezeggingen inzake emissiereductie in het akkoord van Kopenhagen die nu in de VN-tekst verankerd werden en anderzijds de uitdaging om de opwarming van de aarde onder de 2°C te houden. Het was van groot belang om iets vanzelfsprekends uit te spreken: we zijn er nog niet. We wilden bovendien dolgraag meer transparantie – door meten, rapporteren en verifiëren (MRV), alsmede internationale raadpleging en analyse (international consultation and analysis – ICA). Ten derde wilden we de mogelijkheid van een toekomstig rechtskader voor de periode na 2012 in de tekst terugzien.

We hebben op alle drie punten vooruitgang geboekt. De 2°C-doelstelling wordt voor het eerst in een VN-document erkend, de toezeggingen zijn verankerd en het vanzelfsprekende is uitgesproken, namelijk dat de landen meer moeten doen om de temperatuurstijging op aarde onder de 2°C te houden. We hebben ook een proces opgestart om de transparantie te vergroten en, zoals we in Cancún zeiden, het volstaat niet om alleen maar te zeggen dat je een voorstander van meer transparantie bent. Wat houdt dat in? Het is zeer belangrijk dat de tekst nu verscheidene pagina's bevat waarin exact wordt beschreven wat de beleidsrichtsnoeren voor MRV en ICA moeten zijn.

Dat is uitermate belangrijk en ik wil daar nog een extra punt aan toevoegen. Volgens mij is het niet alleen voor de internationale klimaatonderhandelingen van belang dat bijvoorbeeld een land als China de internationale raadpleging en analyse nu aanvaard heeft. Volgens mij is het daarnaast een belangrijk signaal dat de klimaatonderhandelingen ver overstijgt. Dat was dus een zeer belangrijke, aanzienlijke stap vooruit.

Tot slot zijn we erin geslaagd om de discussie over het Protocol van Kyoto en een toekomstig rechtsgeldig resultaat open te houden. Hadden we niet het vooruitzicht van een tweede verbintenisperiode gehad, dan was het volgens mij zeer waarschijnlijk geweest dat het proces nu het loodje had gelegd.

Na deze positieve punten wil ik herhalen wat Joke Schauvliege net heeft gezegd, namelijk dat dit niet betekent dat ons nu een heel gemakkelijk jaar te wachten staat. We hebben een

lange, problematische reis voor de boeg. We hebben in Cancún gezien hoe traag het proces verloopt. Gezamenlijke maatregelen in VN-verband komen per definitie langzaam tot stand, dus niemand mag denken dat de weg naar Zuid-Afrika gemakkelijk zal zijn. Er staat ons een jaar vol uitdagingen te wachten. Het enige wat ik in deze fase wil zeggen, is dat Europa zal doen wat het kan doen om deze bijzonder constructieve rol te blijven vervullen en om bruggen te bouwen tussen de verschillende standpunten, en dat het daarbij zijn eigen prioriteiten goed in het oog zal houden.

Volgens mij is het nu heel belangrijk dat iedereen naar huis gaat en in eigen land, in de eigen regio en in de eigen gemeente, zaken opstart. Iedereen moet nu actie ondernemen, net zoals wij dat in Europa doen. Wij hebben onze 2020-doelstelling en we zijn een debat begonnen over de wijze waarop we onze ambities op de korte termijn uiteindelijk kunnen verhogen. Zoals u weet, komt de Commissie in het voorjaar met een strategie voor de overgang naar een koolstofarme economie vóór 2050. In die strategie zit ook een doelstelling voor 2030 vervat.

Ik wil afsluiten met een opmerking over de Europese Unie bij de conferentie over de klimaatverandering. Ik wil benadrukken dat we er daadwerkelijk in geslaagd zijn om met één stem te spreken. We hebben eerder in dit forum besproken hoe belangrijk dat is. De Commissie, het voorzitterschap en de 27 lidstaten hebben ervoor gezorgd dat de Europese Unie een rol op het wereldtoneel heeft gespeeld. Ik kan met genoegen zeggen dat er sprake was van een uitstekende samenwerking tussen minister Schauvliege en haar team en mijn team van de Commissie. Ik wil Joke Schauvliege hartelijk bedanken voor haar bijdrage aan dat resultaat.

Tot slot, maar niet minder gemeend, wil ik de delegatie van het Parlement hartelijk danken. Zij hebben er naar mijn mening in belangrijke mate toe bijgedragen dat de boodschap de wereld in werd gestuurd dat Europa werkelijk met één stem sprak. Ik wil met name Jo Leinen, de voorzitter van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, bedanken. Volgens mij was het van cruciaal belang dat alle delegatieleden bij vragen over het Europese standpunt probeerden vast te houden aan de gemeenschappelijke noemer. Volgens mij heeft dat voor een groot deel bijgedragen aan de algemene indruk dat Europa dit keer echt met één stem sprak. Hartelijk dank daarvoor.

(Applaus)

Richard Seeber, *namens de PPE-Fractie . – (DE)* Mijnheer de Voorzitter, ik wil me aansluiten bij de felicitaties aan het adres van mevrouw Hedegaard. We hebben uit de gebeurtenissen van het afgelopen jaar een wezenlijke les getrokken, met name als het gaat om het spreken met één stem. Als we de situatie nu vergelijken met Kopenhagen, kunnen we zeggen dat we met hoge verwachtingen naar Kopenhagen zijn gegaan, maar teleurgesteld werden, terwijl we met weinig verwachtingen naar Cancún zijn gegaan, maar daar toch het een en ander bereikt hebben. Ik ben ervan overtuigd dat we volgend jaar in Durban werkelijk tot het resultaat komen waar we allemaal op hopen.

Belangrijk is dat het VN-proces nu in gang is gezet en dat we ons er in de Europese Unie van bewust zijn dat vele wegen naar het gemeenschappelijke doel leiden. Het doel is de beperking van de opwarming van de aarde tot de welbekende 2 °C. We zijn er voor de eerste keer in geslaagd dit doel in een VN-document te verankeren. Echter, ook in Europa zijn we tot de erkenning gekomen dat de beroemde bindende overeenkomst alleen niet genoeg is. We moeten ook de inspanningen van andere landen erkennen en hierbij gaat het in het bijzonder om grote emittenten als de Verenigde Staten en China.

Voor ons is het politiek gezien van buitengewoon belang dat we in onze inspanningen verenigd zijn en we zijn erin geslaagd om dat ook in Cancún te laten zien. Het is echter ook belangrijk dat wij, als de ontwikkelde wereld, niet alleen onze historische verantwoordelijkheid dragen, maar ook iets doen en met name een vervolgregeling voor het Protocol van Kyoto vinden. Het is echter even belangrijk dat de ontwikkelingslanden erkennen dat ook van hen inspanningen verlangd worden. Ik ben van mening dat we hierin zeer goed geslaagd zijn en dat wij wat betreft op de goede weg zijn.

De details zijn reeds genoemd. Naar mijn oordeel is het met name van belang dat we concrete vooruitgang geboekt hebben in het bijzonder in de strijd tegen ontbossing. Aan de individuele landen is de oproep gedaan om nationale strategieën te ontwikkelen en we zullen vervolgens zien wat zij bereiken. Dit is een onderdeel dat voor ons ook in politiek opzicht van groot belang is.

We hebben een verantwoordelijkheid wat betreft technologieoverdracht. Op dit gebied moeten we in grotere mate een voortrekkersrol vervullen, maar over het geheel gezien is mijn beoordeling positief en ik zou u, mevrouw de commissaris, nogmaals voor uw inspanningen willen danken.

Jo Leinen, *namens de S&D-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, wij willen de Commissie, de Raad, mevrouw Hedegaard en mevrouw Schauvliege, bedanken voor de dagelijkse briefings die de delegatie van het Europees Parlement in Cancún heeft ontvangen. We kunnen in feite zeggen dat de EU in Cancún niet onderdeel van het probleem was, maar in veel gevallen onderdeel van de oplossing. Daarover kunnen we ons allemaal verheugen. De positieve stemming moet nu gebruikt worden om het klimaatbeleid in Europa en ook in de Europese Unie een nieuwe impuls te geven. Ik wil drie punten noemen. Het was absoluut juist dat het Parlement in zijn resolutie heeft geëist dat we onze ambities verhogen en een CO₂-reductie van 30 procent in 2020 bereiken, en ik hoop dat de Commissie en de Raad in het voorjaar hierover besluiten zullen aannemen.

Ten tweede hebben we het Groen Klimaatfonds. We hadden voorgesteld om dit te financieren met een in te voeren belasting op financiële transacties. Degenen die dit hebben afgewezen, moeten nu met alternatieven komen – om de hete brij heen draaien gaat niet langer meer.

Ten derde moeten we ons huiswerk doen. We moeten de koolstofvoetafdruk van de EU ontdoen van de warme lucht. Tot slot wil ik opmerken dat we na de laatste klimaatconferentie weer vooruit moeten kijken naar de volgende klimaatconferentie. Het werk moet nu intensiever voortgezet worden.

Chris Davies, *namens de ALDE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben absoluut niet in voetbal geïnteresseerd, maar af en toe zie ik foto's van een wedstrijd en als ik dan de manager zie, denk ik aan de commissaris. Ze staat twee-één achter en ondanks al haar inspanningen dreigt haar team te degraderen, maar dan wordt er een doelpunt gemaakt. Ik weet niet wie er scoort – misschien loopt de doelman van de tegenpartij wel met de bal in zijn hand zijn eigen net in – maar het staat hoe dan ook gelijk; een cruciaal punt wordt veiliggesteld en degradatie wordt voorkomen. Het is geen triomf maar ook geen nederlaag; en de manager mag blijven.

Mij is verteld dat er in Cancún een groot gejuich klonk toen de onderhandelingen met een resolutie werden afgesloten. Ik kan de opluchting van de afgevaardigden daar begrijpen, want het was geen nederlaag, maar een triomf was het evenmin. Waar staat dat de stijging

van de temperatuur vóór 2015 wordt beperkt? Waar is de ambitie gebleven om de CO₂-uitstoot vóór 2050 met 50 procent te verminderen? Waar zijn de verbintenissen van na Kyoto gebleven? Ontdoken, vermeden en in het hoge gras geschopt. Maar kritiek leveren is makkelijk; wat er wordt geprobeerd, is nooit eerder gedaan. Het vereist dat alle regeringen van de hele wereld de handen in elkaar slaan. En daarom hebben de critici van nationalistisch rechts daar zo'n hekel aan.

Elke regering op de wereld aanvaardt de wetenschap en aanvaardt dat we niet genoeg doen om de wereldwijde temperatuurstijging met twee graden Celsius te stoppen. Zelfs China erkent nu dat de nationale soevereiniteit grenzen kent en heeft geaccepteerd dat internationale verificatie van zijn uitstoot nodig is, omdat we samen in dit schuitje zitten: één ras, één soort op één planeet.

Op onze weg vooruit moeten we een paar zeer lastige vragen beantwoorden. Hoe gaan we nu verder om te komen tot een bindende post-Kyoto-overeenkomst die niet alleen eisen stelt aan de ontwikkelde landen maar ook aan de ontwikkelingslanden? Hoe stellen we de financiering zeker? Hoe komen we aan het geld dat we voor adaptatie en bescherming van de bossen hebben toegezegd? Hoe overtuigen we onze eigen regeringen ervan dat we onze ambities voor 2020 van 20 procent naar 30 procent CO₂-reductie moeten opschroeven? Wellicht is daar een antwoord op. Nu China goed op weg is om zijn koolstofintensiteit met 45 procent terug te dringen, is het in het belang van onze economie om ervoor te zorgen dat we deze maatregelen nemen, anders raken we economisch achterop. Nu wij in Cancún geen nederlaag hebben geleden, hebben we misschien weer het momentum – het gevoel dat we weer vooruit gaan – gecreëerd om de benodigde veranderingen door te voeren.

Yannick Jadot, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ook ik wil, net als de heer Leinen, het opmerkelijke werk onderstrepen dat commissaris Hedegaard en haar team in Cancún hebben verricht.

Het succes van Cancún dwingt ons nu in zekere zin om de strategie die zegt dat als de anderen niet in beweging komen, wij dat ook niet doen, de rug toe te keren. De positieve zijde van Cancún is dat nu iedereen de motor van de internationale onderhandelingen van brandstof moet voorzien en met name zijn nationale of regionale streefdoelen moet aanscherpen. Europa moet nu onmiddellijk overgaan tot een doel van 30 procent voor de vermindering van broeikasgasuitstoot. 30 procent betekent ook dat men het doel van een koolstofvrije economie in 2050 kan halen. Met 20 procent zou een dergelijke overgang niet mogelijk zijn geweest.

Tot slot betekent 30 procent natuurlijk ook dat we een band leggen met de opkomende economieën, met Brazilië, China, Zuid-Afrika. Wij weten immers dat deze landen streefdoelen hebben die verhoudingsgewijs verder gaan dan die van de Europese Unie. Daarom moeten we aan de slag gaan en de strategie van de status quo over boort gooien. Het succes van Cancún dwingt ons om het onderhandelingsproces op veel constructievere manier inhoud te geven.

Julie Girling, *namens de ECR-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik maakte helaas geen deel uit van de delegatie van het Parlement in Cancún, maar ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om alle betrokkenen te feliciteren. Ik was wellicht een beetje cynisch over de kans van slagen van dit soort bijeenkomsten, maar, hoewel er in de pers veelvuldig wordt geklaagd over het gebrek aan details en dan met name – zoals Jo Leinen aangaf – het gebrek aan details op het gebied van de financiering van het Groen Klimaatfonds en

vele andere kwesties die in deze fase nog niet gespecificeerd zijn, neem ik het optimistische standpunt in dat deze bijeenkomst niet het juiste moment of de juiste plek was om minuscule details te behandelen, maar dat daar aan de mondiale ambities vorm moest worden gegeven en een beetje over de strategie moest worden gesproken, en volgens mij is dat gelukt.

Mijn fractie, de ECR, gelooft in licht bestuur. Volgens ons bereik je meer met aanmoediging dan met donderpreken, en ik denk dat we daar nu een stap dichterbij zijn. Ik kan niet beter afsluiten dan met de woorden van mijn premier, David Cameron, die gisteren zei: "De overeenkomst van Cancún is een bijzonder significante stap vooruit in de richting van een hernieuwde vastberadenheid van de internationale gemeenschap om de klimaatverandering door middel van multilateraal optreden te bestrijden". Ik feliciteer al mijn collega's hier die daar aan meegewerkt hebben.

Bairbre de Brún, *namens de GUE/NGL-Fractie.* – (GA) Mijnheer de Voorzitter, het hoofddoel dat nog bereikt moet worden is een wereldwijde overeenkomst die rechtsgeldig en ambitieus is en erop gericht is om de temperatuursstijging onder de 2°C of zelfs 1,5°C boven het pre-industriële niveau te houden.

De mate van overeenstemming die in Cancún is bereikt is een stap in die richting. Ik ben het eens met degenen die vandaag zeggen dat we nog een hoop moeten doen. De regeringen moeten nu voortbouwen op wat er is bereikt. De gaten moeten worden gedicht. De lastige kwesties op de agenda moeten worden aangepakt en er moeten nu doelen worden gesteld die veel strenger, duidelijker en bindend zijn. De termijnen tot COP 17 in Zuid-Afrika moeten worden nageleefd.

Mijn dank daarom ook aan de Raad en de Commissie voor wat we hebben bereikt, maar we zullen toch nog hard moeten werken. Wij moeten het in Europa onmiddellijk eens worden over een vermindering van minstens 30 procent van het weglekken van CO₂ in Europa, niet alleen in het belang van een internationale overeenkomst, maar ook in ons eigen belang.

Anna Rosbach, *namens de EFD-Fractie.* – (DA) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de commissaris hartelijk danken voor het uitstekende werk en de goede briefings die wij allemaal in Cancún hebben ontvangen. Echter, de hele klimaatconferentie concentreerde zich natuurlijk op de handel in warme lucht en de oprichting van een fonds voor derdewereldlanden. Dat vind ik prima, maar wie controleert dat het geld op de juiste manier wordt verdeeld en niet in de persoonlijke zakken van dictators belandt? Ik zou heel graag hebben gezien dat de conferentie ook was ingegaan op de beperking van het verbruik van basishulpbronnen, de noodzakelijkheid van biodiversiteit voor de natuurlijke regulering van het klimaat en de bevolkingsgroei, een onderwerp waarvoor alle politici ter wereld hun ogen sluiten. Over slechts enkele jaren zal de aarde immers 10 miljard mensen moeten voeden. Hoe voorzien we hun van voedsel zonder onze CO₂-emissies te laten stijgen en zonder dat het ten koste gaat van het evenwicht in de natuur en het klimaat wereldwijd?

De verwachtingen ten aanzien van Cancún waren extreem laag en daarom is het een succes geworden. Echter, de deur staat nu open voor verdere samenwerking naar COP 17 toe en daar ben ik blij om.

Nick Griffin (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, terwijl de koolstofcriminelen en de samenzweerders die één wereldregering wensen hun vooruitgang in Cancún vieren, heeft premier Dave Cameron van het VK zijn tevredenheid over de uitkomst geuit.

Aan het eind van de koudste eerste helft van december in Midden-Engeland sinds het begin van de registratie in 1772, is Dave tevreden over de 2,9 miljard Britse pond die het Groene Klimaatfonds de Britse belastingbetalers gaat kosten bovenop de 18,3 miljard Britse pond per jaar die de Climate Change Act de Britse consument ontfoetselt voor de zakelijke criminelen in het groene industriële complex. Toevallig is 2,9 miljard Britse pond ook het bedrag dat het ministerie van Financiën bespaart door de schuld van de Britse studenten te verhogen en hen daarmee voor hun leven met handen en voeten aan banken te binden.

Die zwendel heeft al tot studentenrellen geleid. Rellen van belastingbetalers naar aanleiding van nog veel grotere zwendelpraktijken – het redden van corrupte, incompetenten banken, het in stand houden van de zombie-euro en het bedrog over de opwarming van de aarde – moeten nog komen, maar ze komen zeker en hun doelwitten zullen, in tegenstelling tot prins Charles en Camilla, hun verdiende loon krijgen.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw Schauvliege, mevrouw de commissaris, collega's, om te beginnen wil ik de commissaris en de Parlementsdelegatie onder leiding van onze collega Leinen feliciteren met het werk dat ze in Cancún hebben verricht. Helaas kon ikzelf deze conferentie uiteindelijk niet bijwonen.

Ik denk dat, zoals mijn collega Seeber heeft gezegd, Cancún en de resultaten van Cancún kunnen worden gezien in het licht van Kopenhagen: Cancún gezien vanuit Kopenhagen. En als we Cancún bezien vanuit Kopenhagen, dringt zich een eerste conclusie op, namelijk dat er een fundamenteel verschil bestond tussen beide conferenties. In Kopenhagen waren de verwachtingen zeer hoog gespannen, en in Cancún waren de verwachtingen veel realistischer. Met als gevolg dat de evaluatie van Kopenhagen heel negatief uitviel en de evaluatie van Cancún, zowel door de deelnemers als door de media, over het algemeen heel positief is uitgevallen. Cancún heeft geleerd van Kopenhagen, en dat lijkt me een eerste, heel interessante conclusie.

Ik denk dat er maatregelen zijn genomen en akkoorden zijn gesloten die weliswaar geen echte doorbraken waren maar wel heel interessant kunnen zijn vanuit het oogpunt van efficiëntie. Zo lijkt mij de instelling van een comité en een technologienetwerk om de samenwerking op technologisch gebied te bevorderen uitermate belangrijk. Tijdens deze vergadering gaan we trouwens stemmen over een verslag over energie-efficiëntie, een van de sleutels tot een doelmatige bestrijding van de klimaatverandering. Ook het feit dat de Wereldbank een grotere rol gaat spelen en dat de officiële erkenning van de maatregelen van landen om de emissies terug te dringen weer in de procedure en het kader van de Verenigde Naties wordt opgenomen, lijken mij heel positieve elementen.

Tot slot wil ik opmerken dat we op weg naar Zuid-Afrika een jaar de tijd hebben. Het zou heel interessant zijn als we, net als Cancún van Kopenhagen heeft geleerd, nu van Kyoto zouden leren en erin zouden slagen een internationaal referentiekader voor een overeenkomst inzake bestrijding van klimaatverandering te scheppen dat flexibeler, transparanter, doelmatiger en meer integrerend is.

Linda McAvan (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, volgens mij is het geen samenzwering om te zeggen dat we één wereld zijn en één planeet delen, en Cancún heeft mij doen beseffen dat al die mensen daadwerkelijk samenwerken. Een van de mooiste dingen van mijn verblijf in Cancún vond ik de busritten naar en van het congrescentrum wanneer ik kon luisteren naar de deelnemers die over hun maatregelen vertelden: de Zambianen die samenwerken met de Russen die samenwerken met de Japanse en Chinese

onderhandelaars om tot overeenstemming te komen. We delen één planeet en zonder samenwerking hebben we geen toekomst.

Ik wil de Raad en de Commissie bedanken voor het werk dat zij verzet hebben. Europa sprak inderdaad met één stem en uit onze gesprekken met de verschillende delegaties is duidelijk gebleken dat het leiderschap van Europa op prijs werd gesteld en dat de mensen zich er heel goed van bewust zijn dat onze doelstelling 20 procent was maar dat we een verhoging tot 30 procent overwogen. Ik vraag me af wat de commissaris nu vindt van het idee om vóór Durban ambitieuzer te worden, want op grond van wat we gehoord hebben, denk ik dat het woord van Europa in Durban zwaar weegt.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik sluit mij aan bij de complimenten van mijn collega's voor het werk dat commissaris Hedegaard op de Conferentie over klimaatverandering in Cancún heeft verricht. Cancún was een stap vooruit, maar helaas een veel kleinere stap dan in feite noodzakelijk was. In elk geval bekrachtigde Cancún officieel de emissietoezeggingen die in Kopenhagen waren gedaan. Tegelijkertijd werd erop gewezen dat die ontoereikend zijn om de temperatuurstijging tot twee graden te beperken en werden de geïndustrialiseerde landen opgeroepen hun emissiedoelen aan te scherpen.

Nu wordt het leiderschap van de Europese Unie op het gebied van klimaatverandering in de praktijk op de proef gesteld: zijn wij bereid onze emissiedoelen aan te scherpen van een daling van 20 procent naar een daling van 30 procent? Dat zou de beste manier zijn om te bevorderen dat wij volgend jaar in Durban het bereiken wat noodzakelijk is, namelijk een omvattende internationale klimaatovereenkomst. Na Cancún is de bewering dat de Europese Unie alleen staat met haar klimaatdoelen duidelijk niet meer waar.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, ik wil ook mijn dank betuigen voor al het werk dat geleverd werd. Dit zijn zeker tijden waarin we een evenwicht moeten vinden, maar we weten allemaal dat het ook tijd is om compromissen, ernstige compromissen te sluiten. Er zijn hier al heel wat belangrijke dingen gezegd, maar er is ook nog enorm veel werk aan de winkel. Cancún heeft geleid tot belangrijke compromissen, maar geen enkele van die compromissen zal voor de conferentie van volgend jaar, in Zuid-Afrika, geformaliseerd worden. Zoals ik al zei, zullen we het komende jaar nog heel wat werk hebben.

Ik wilde benadrukken dat de rechten van inheemse volkeren en van de meest getroffen volkeren in de tekst moeten worden opgenomen, en dat we die verplichting moeten aangaan en bijzonder ernstig moeten nemen. We mogen niet toestaan dat de armsten steeds diegenen zijn die het meeste betalen, want de milieu- en klimaatcrisis treft ons allemaal en ons aller overleving hangt ervan af.

Er werd hier al verwezen naar ambities, en ik wil ook herhalen wat ik eerder al heb gezegd, namelijk dat we ambitieuzer moeten zijn. We moeten onze emissies opnieuw met 30 procent terugdringen, we hebben geen enkele reden om die verplichting naast ons neer te leggen, net zoals we onze verplichtingen op het vlak van de temperatuurstijging en de opwarming van de aarde moeten nakomen. We kunnen ambitieuzer zijn en maatregelen treffen op middellange en lange termijn. Daarvoor volstaat het niet enkel te verklaren dat we ambitieus zijn; we moeten het ook bewijzen, en wel nu, want dit is volgens mij geen domein waarin we terughoudend te werk moeten gaan.

Paul Nuttall (EFD). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik hoop dat iedereen heeft genoten van Cancún. Het is een heel leuke stad, maar ik ben een beetje teleurgesteld dat zo te zien niemand van hen een zonnig kleurtje heeft opgedaan.

Maar ja, dat was eigenlijk ook niet te verwachten, want hoewel velen van u daar waren om ons de les te lezen over hoe wij onze levensstijl moeten veranderen om de opwarming van de aarde tegen te gaan, was het in feite de koudste week die die Mexicaanse stad in meer dan honderd jaar had meegemaakt.

Terug in het Verenigd Koninkrijk kregen we ook nog de dwaze vertoning van wetenschappers die ons probeerden aan te praten dat een van de koudste novembermaanden van de afgelopen honderd jaar in feite werd veroorzaakt door de opwarming van de aarde. Denken die lui dat wij dom zijn of zo? Dit verklaart ook waarom nog meer Britten nu geloven dat de opwarming van de aarde volksverlakkerij is, een manier om belastingen te verhogen en controle uit te oefenen. Wat hebt u nu precies bereikt in Cancún, anders dan dat u enorme bedragen aan belastinggeld hebt weggegeven onder het mom van het Groene Klimaatfonds, geld dat waarschijnlijk als cadeautje terecht zal komen in de zakken van Afrikaanse dictators, die er meer Mercedes Benzen en privévliegtuigen voor zichzelf van zullen kopen?

Persoonlijk vind ik dat de naam Groen Klimaatfonds veranderd moet worden, en dat 'Fonds Jaloeziebeleid' beter en dichterbij de waarheid zou zijn.

((Spreker verklaart zich bereid een "blauwe kaart"-vraag krachtens artikel 149, lid 8 van het Reglement te beantwoorden))

Chris Davies (ALDE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, alle regeringen in de wereld waren het in Cancún eens over de wetenschappelijke conclusie dat het klimaat bezig is te veranderen als gevolg van menselijke activiteiten. Alle regeringen in de wereld waren het erover eens dat, als wij geen maatregelen nemen, niet méér maatregelen nemen, wij niet zullen kunnen voorkomen dat de gemiddelde temperatuur op aarde met meer dan twee graden Celsius zal stijgen. Wat weet de geachte afgevaardigde wat de rest van de wereld niet weet?

Paul Nuttall (EFD). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, u zegt het zelf al. U hebt het over regeringen, politici, maar wij hebben het hier over wetenschappers. Wetenschap is een langzaam proces, bewijzen moeten worden bestudeerd en ontcijferd, maar politiek is een sneller proces en de politiek holt hier voor de wetenschap uit; daar ligt het probleem. Feit is dat de aarde helemaal niet opwarmt; hij is sinds 1998 niet warmer geworden. Het spel is dus uit, de mensen komen erachter dat u een probleem hebt. U houdt de mensen voor de gek; het is allemaal volksverlakkerij en de mensen beginnen u door te krijgen.

Elisabetta Gardini (PPE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de wending die de discussie nu heeft genomen verontrust mij, omdat volgens mij een van de betere resultaten van Cancún was dat we in staat waren op redelijke wijze met elkaar te discussiëren zonder uiteen te vallen in twee kampen – de doemdenkers en de ontkenners – wat misschien wel het slechtste resultaat van de bijeenkomst in Kopenhagen was.

In Kopenhagen waren alle groten der aarde bijeen gekomen, waren duizenden niet-gouvernementele organisaties aanwezig die actie voerden, en zijn we er in de Deense vrieskou toch in geslaagd om opgewonden en oververhit huiswaarts te keren, met daarbij de teleurstellende mislukking.

In Cancún hebben we echter gezien dat het multilateraal proces nog bestaat. Ik vind overigens dat we Mexico moeten bedanken voor de uitstekende leiding van deze lastige onderhandelingen, te meer daar er aan het begin een patstelling was tussen de partijen.

Ik vind echter wel dat we deze nieuwe, in Cancún ontstane mogelijkheid moeten benutten om concreet met elkaar te discussiëren en te onderhandelen; we mogen niet terugvallen in voetbalsupportersgedrag. Het gaat hier om een serieuze zaak, namelijk de toekomst van onze planeet.

Mijn gedachten over dit onderwerp zijn al eens verwoord door een Italiaanse klimatoloog, die ook in het buitenland erg bekend is. Ik heb het over Franco Prodi, broer van de voormalig voorzitter van de Commissie en premier van Italië Romano Prodi. Franco Prodi onderstreept het belang van kalmte, redelijkheid en het vermijden van een tweedeling in verschillende kampen, en zegt vervolgens iets waar we het allemaal mee eens zouden moeten zijn. Hij zegt dat het nog jaren zal duren voor we het klimaat begrijpen zoals we tegenwoordig de meteorologie begrijpen. Wij moeten de wetenschap dus helpen, opdat zij sneller kan vorderen en in staat wordt gesteld de politiek zo spoedig mogelijk van betrouwbare voorspellingen te voorzien.

In afwachting daarvan moet in een serieus milieubeleid de milieubescherming van onze planeet centraal staan. Ik denk dus dat we op dit vlak concreet verder kunnen werken, en ik wil iedereen bedanken voor de manier waarop we in Cancún gewerkt hebben.

Dan Jørgensen (S&D). - (DA) Mijnheer de Voorzitter, de Amerikaanse schrijver Mark Twain heeft eens gezegd: "De geruchten over mijn dood zijn schromelijk overdreven". Op vergelijkbare wijze kunnen we zeggen dat de geruchten over het klimaatproces van de Verenigde Naties gelukkig schromelijk overdreven zijn gebleken. Het klimaatproces leeft. De conferentie in Cancún heeft aangetoond dat de Verenigde Naties daadwerkelijk resultaten tot stand kunnen brengen. Het is echter ook duidelijk dat de grote horde die genomen moet worden - dat wil zeggen de grote vraag in hoeverre we de CO₂-uitstoot verminderen en op welke manier, zodat we de temperatuurstijgingen onder 2 graden kunnen houden - nog steeds een vraag is die beantwoord moet worden.

Niettemin is er hoop en er is met name hoop als er leiderschap wordt getoond. Dat leiderschap moeten wij als EU tonen. Dat hebben we in Cancún gedaan, maar dat moeten we ook doen wanneer het gaat om de reductiedoelen. We hebben nu een reductie van 20 procent in 2020 beloofd. Hier in het Europees Parlement hebben we ook het standpunt ingenomen dat de reductie zelfs 30 procent zou moeten zijn. Bij onze ontmoetingen met delegaties van andere landen in Cancún, met ngo's en met de leiders van VN-instellingen hebben we keer op keer benadrukt hoe belangrijk het was dat wij in het Europees Parlement de weg hebben getoond en hoezeer we hoopten dat wij, als Europese samenleving, zo snel mogelijk zouden besluiten om ons te verbinden aan de reductie van 30 procent.

Bas Eickhout (Verts/ALE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik dank de commissaris en het Belgisch voorzitterschap voor hun succes in Cancún, want in Cancún zijn wij erin geslaagd het trauma van Kopenhagen te overwinnen. Ook ik heb dit trauma achter mij gelaten, want nu kunnen wij eindelijk naar de toekomst kijken. Wij kunnen weer vooruitkijken en we kunnen gaan nadenken over wat wij in Durban moeten bereiken.

Laten wij eerlijk zijn: de echte hete hangijzers – de tweede verbintenisperiode, Kyoto, de financiering, de mitigatiedoelstellingen – liggen nog op tafel. Wij hebben een cruciaal jaar voor ons in de aanloop naar Durban. Laten wij er duidelijk over zijn. China en de VS zijn

er nog steeds en die twee grote blokken bewegen nog steeds niet bepaald snel. En dat is wat er in Durban moet gebeuren. Ik heb dus een heel eenvoudige vraag aan de commissaris. Wat gaat de EU in concreto doen om ervoor te zorgen dat wij andere mondiale partners, zoals Brazilië en India, meekrijgen, zodat zij zich samen met de Europeanen gaan inzetten voor een ambitieuze overeenkomst in Durban? Met één mond spreken is heel mooi, maar nu moeten wij actief diplomatie gaan bedrijven.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Mijnheer de Voorzitter, zaterdagochtend werd ik met een gevoel van opluchting wakker nadat ik had vernomen dat beide overeenkomsten waren aangenomen, en dat geeft me uiteraard vertrouwen dat de opwarming van de aarde nog steeds onder de grens van 2°C kan worden gehouden.

Maar het heeft een bittere nasmaak, omdat het feitelijke onderhandelingsproces in de internationale gemeenschap veel te langzaam is en wij een dergelijke overeenkomst minstens een jaar geleden hadden moeten aannemen. Nu worden we ons ervan bewust dat we onder grote tijdsdruk zitten, voornamelijk omdat we nog steeds totaal geen cijfers hebben en we nog steeds geen specifieke toezeggingen hebben over hoe de individuele landen hun uitstoot van broeikasgassen gaan terugdringen.

Positief is echter dat het een veelomvattend document is en in feite op alle prioriteitsgebieden ingaat die de Europese Unie had gedefinieerd voordat de onderhandelingen ook maar waren begonnen.

Ik vind dat de Europese Unie succesvol is geweest in de onderhandelingen en dat zij ook voldoende ambitieus is geweest, omdat zij ambitieus genoeg was om haar leidende rol te behouden en de onderhandelingen te stimuleren. Als we nu te ambitieus waren, zouden we aan de kant komen te staan, zoals ons verleden jaar is overkomen. Ik denk ook dat we een heleboel hebben geleerd van wat er afgelopen jaar is gebeurd. Ik wil graag dat we deze kennis met ons meenemen naar de volgende onderhandelingsronde volgend jaar en dat we die strategie niet veranderen.

Dit jaar staan we voor een zeer zware taak, in het bijzonder in onze omgang met derde landen. Wat dat betreft denk ik dat de Europese Unie alle mogelijkheden moet benutten die tot haar beschikking staan om de Verenigde Staten te helpen, zodat we volgend jaar een veel ambitieuzere toezegging van hen kunnen krijgen dan dit jaar het geval is geweest.

Wij in de EU zullen ons in het bijzonder moeten concentreren op de tenuitvoerlegging van de wetgeving die we de afgelopen jaren hebben aangenomen, omdat er veel nieuwe dingen zijn die we feitelijk in praktijk moeten gaan brengen. De Europese Unie is nog steeds de enige regio in de wereld die haar uitstoot door wetgeving heeft beperkt.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb hier al gezegd dat hoewel de verwachtingen voor Kopenhagen in het begin erg hoog gespannen waren, die voor Cancún weinig ambitieus waren. Daarom werd Kopenhagen als een mislukking beschouwd en Cancún als een stap in de goede richting. Maar er is nog een verschil dat in het voordeel van Cancún speelt en dat eveneens het resultaat is van het uitstekende werk van het Mexicaanse voorzitterschap, dat ervoor gezorgd heeft dat deze conferentie een succes werd.

De Europese Unie heeft de haar toegewezen taken uitgevoerd en bijgedragen tot de eerder vermelde vooruitgang, zoals het vastleggen van de limiet op twee graden Celsius of het oprichten van een Groen Fonds dat de ontwikkelingslanden moet helpen om zich aan te passen aan de klimaatverandering en de strijd tegen ontbossing. Ik wilde ook nog even de

nadruk leggen op iets waarnaar ik eerder al verwezen heb, namelijk het versterken van het vertrouwen in het multilateralisme en de mogelijkheid om een bindende internationale overeenkomst inzake klimaatverandering te sluiten op de conferentie in Durban, volgend jaar. We moeten dan ook een inspanning leveren om ervoor te zorgen dat die overeenkomst bereikt wordt.

Mairead McGuinness (PPE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, net als velen zijn wij vooral opgelucht dat er goed nieuws is. Hoewel de reacties op dit goede nieuws eerder gematigd dan enthousiast zijn, hebt u naar mijn idee op een rustige manier vooruitgang geboekt omdat onze verwachtingen niet al te hoog gespannen waren.

Ik wil één bepaalde kwestie aan de orde stellen, namelijk de aanpak van de uitstoot als gevolg van ontbossing en bosdegradatie, het zogenoemde programma REDD. Dit is een heel belangrijke kwestie, en ik maak mij zorgen over het gebrek aan beleidssamenhang hierover in de Commissie. Zo probeert de commissaris voor Handel op dit moment bijvoorbeeld een overeenkomst te sluiten met de Mercosurlanden, die zal resulteren in een toename van de productie van rundvlees in die landen. Dat kan alleen maar komen van land dat zal worden ontbost, wat het probleem van de klimaatverandering zal vergroten.

Ik verzoek de commissaris dringend deze boodschap duidelijk aan de andere leden van de Commissie over te brengen en er iets aan te doen op een manier die laat zien dat wij op een samenhangende wijze, als Europese Unie, te werk gaan.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). - (HU) Meneer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, hoewel Cancún op zich geen keerpunt is, zouden we zonder Cancún volgend jaar geen keerpunt kunnen bereiken in Durban. Ik wil graag iedereen feliciteren die tot dat succes heeft bijgedragen. Ik heb het proces vanuit Brussel en Boedapest gevolgd en het is een fantastisch resultaat dat de kans bestaat dat er over een jaar in Durban een internationale overeenkomst kan worden bereikt. Daarmee zullen na hard werk bindende toezeggingen worden opgelegd. Het is een belangrijke step in de goede richting dat opkomende economieën zoals China, Brazilië en Zuid-Afrika zichzelf voor het eerst zullen toeleggen op het doel van 2°C. Tot slot vind ik het niet alleen zeer belangrijk dat de Europese Unie met één stem sprak, maar ook dat er een andere houding was dan in Kopenhagen. De andere landen werden als partners en met empathie behandeld, hetgeen een aanzienlijke bijdrage leverde tot het succes van Cancún.

Oreste Rossi (EFD). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ook de zestiende klimaatconferentie in Cancún is afgesloten met een niet-bindende overeenkomst, namelijk het zogeheten "evenwichtige pakket".

Het Groene Klimaatfonds is opgericht en zal de meest ontwikkelde landen 200 miljard dollar per jaar kosten vanaf 2020, en per direct zullen 30 miljard dollar beschikbaar worden gemaakt voor de 'fast start'-financiering, waarvan 410 miljoen door Italië.

Ondertussen worden de grootste vervuilers niets in de weggelegd, integendeel zelfs: China alleen al heeft aangekondigd zijn energieproductie tegen 2020 te verdubbelen, en aangezien het heeft besloten de 80/20 verhouding tussen kool en andere energiebronnen ongewijzigd te zullen handhaven, zal het dus ook zijn uitstoot verdubbelen.

Wij vinden het onacceptabel aan onze ondernemingen te blijven vragen om zich op te offeren voor ondernemingen in derde landen. Het is cruciaal dat op de COP17 volgend jaar een algemeen bindende overeenkomst wordt gesloten over de strijd tegen klimaatverandering, met sancties voor die landen die hun medewerking blijven weigeren.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, het is niet omdat de verwachtingen voor de conferentie aanzienlijk naar beneden waren bijgesteld, dat we nu bijzonder optimistisch moeten zijn over resultaten. Het wil al helemaal niet zeggen dat we de conferentie als een succes mogen beschouwen. Als we consequent willen zijn in onze analyse, moeten we erkennen dat de resultaten, zoals verwacht, mager waren.

Waar is nu die opvolger van het Kyoto-protocol die een jaar geleden zo broodnodig was? Waar zijn de doelstellingen voor het terugdringen van de emissies binnen de termijnen die werden voorgesteld door het IPCC? De Europese Unie bleef zichzelf buiten de termijnen gehouden, de Verenigde Staten hebben een doelstelling bepaald van 3 à 4 procent ten opzichte van de niveaus van 1990, die zij ook in Kopenhagen al hadden voorgesteld. Waar blijft het debat over de ondoeltreffende en zelfs perverse werking van de marktinstrumenten, zoals de handel in koolstofemissies, over de flexibiliteitsmechanismen, zoals het mechanisme voor schone ontwikkeling, over warme lucht en andere kunstgrepen die eerder dienen om mooie handelsvooruitzichten te creëren voor sommigen dan om effectief de reductiedoelstellingen te bereiken?

Dat zijn allemaal vragen die we vandaag niet gesteld hebben, op een moment waarop een derde van de zogenaamde snelstarttermijn al verstreken is.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Mijnheer de Voorzitter, ik zou de delegatie van het Europees Parlement, de commissaris en de hele Europese Unie willen feliciteren omdat zij in Cancún met één stem hebben gesproken. Verleden jaar hebben we de resultaten van Kopenhagen, of beter gezegd het gebrek aan resultaten, betreurd. Vandaag zijn we blij met Cancún, maar ik ben nog steeds enigszins terughoudend in mijn vreugde, eenvoudigweg omdat ik meer zou willen. Het is duidelijk dat onderhandelen een enorme en ingewikkelde opgave is. Het is een echte uitdaging wanneer er zo veel verschillende standpunten zijn. Wat me echter het meest verontrust is het beeld dat de samenleving van deze kwestie heeft. Echt, we hebben de samenleving nog niet weten te overtuigen. De moeilijkheden waarmee we zijn geconfronteerd om tot een overeenkomst te komen, waarmee ik bedoel het komen tot rechtsgeldige maatregelen, is iets dat voor ons allemaal belangrijk is, maar het is een vermoeiende kwestie aan het worden. Ik ben het met de commissaris eens dat we ons huiswerk moeten maken; wijzelf moeten het doel van 20 procent via verschillende middelen bereiken. Uiteraard is het altijd gemakkelijker om met de vinger naar degenen te wijzen die misschien niets doen en dan te zeggen dat wij ook niets hoeven te doen. In weerwil van wat u hebt gezegd, dat wij erin geslaagd zijn iets te bereiken, zou ik toch willen vragen of u echt niet een wat groter resultaat had verwacht in Cancún.

Vittorio Prodi (S&D). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik bedank de commissaris en de hele delegatie van de EU die heeft bijgedragen aan het levend houden van het proces. De echte problemen zijn evenwel nog niet opgelost: ten eerste moeten we een politieke uitdrukking geven aan de verklaring van Bali – in het bijzonder van wat we in het Parlement al klimaatrechtvaardigheid hebben genoemd – en we moeten de handel in emissierechten veralgemeniseren en vereenvoudigen, want een marktmechanisme waarin de helft van het emissiequota gratis wordt weggegeven is onbegrijpelijk.

Vervolgens wil ik nog wijzen op de noodzaak van instrumenten voor observatie, verslag en verificatie, in het bijzonder van die van het Europees Programma voor monitoring van de aarde (GMES), van de satellieten die voor de absoluut onmisbare informatie zullen zorgen.

Connie Hedegaard, lid van de Commissie . – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil u om te beginnen hartelijk bedanken voor de vele vriendelijke opmerkingen, met inbegrip van die van de heer Davies, al weet ik nog minder van voetbal dan hij en kon ik zijn beeld niet helemaal volgen, maar ik neem aan dat het positief was!

Verschillenden van u hebben vragen gesteld over de 30 procent. Hoe kunnen wij dit nu verhogen, hoe ver is het met dit proces en, zoals mevrouw McAvan zei, wat zijn de vooruitzichten? Ik denk dat u allen hier wel weet hoe het nu met dit proces staat. Wij zijn nu bezig met een analyse van de afzonderlijke lidstaten: wat zijn de problemen, wat zijn de uitdagingen, wat zijn de positieve neveneffecten, wat kunnen we doen? Vervolgens zullen wij ook een discussie voeren over de 2050-strategie voor een koolstofarm Europa die wij in maart zullen presenteren – met inbegrip, zoals ik al zei, van de doelstelling voor 2030, want als wij weten waar we in 2050 willen zijn, is het ook heel duidelijk dat er een aantal knopen moet worden doorgehakt. Hoe minder we in 2020 hebben gedaan, des meer moeten wij daarna doen, en des te waarschijnlijker is het dat dat veel geld zal kosten.

Dat soort discussies proberen wij hier in het voorjaar te gaan voeren, en ik ben blij te merken dat steeds meer lidstaten in eigen land al met deze discussie zijn gestart en dat zij ook met verschillende signalen komen over hoe zij dit zien.

De heer Davies stelde een vraag over 2050 en de 50 procent en nog wat andere zaken die hij miste. Die zijn vooral besproken in een speciale groep met een aantal ministers, waarin werd onderzocht over welke zaken men het eens kon worden. De Zweedse minister was een van de twee ministers die die groep leidden en ik kan u verzekeren dat Europa hier heel hard aan heeft getrokken. U weet allemaal waarom het moeilijk is om dit te bereiken, maar dat is een van de onderwerpen die nog op tafel moeten komen tijdens onze voorbereiding op Zuid-Afrika. Dat moet zeker op de agenda komen.

Mevrouw del Castillo merkte op dat Cancún heeft geleerd van Kopenhagen. Ik zou dat willen beamen, maar misschien wel vooral in de zin dat de deelnemers zich in de laatste 24 uur hebben gerealiseerd dat, als zij niet de wil zouden tonen om compromissen te sluiten, het gevaar reëel was dat er helemaal niets zou gebeuren, en dat dat het einde van het hele proces zou kunnen betekenen. Dat was niet alleen een tactisch argument, maar het was de realiteit in de zaal waar de deelnemers wisten dat dit waarschijnlijk voor velen van hen de laatste kans was om het enige proces waarbij iedereen rond de tafel zat, te redden. Door de ervaring in Kopenhagen was de druk op hen groot om in Mexico de nodige politieke wil te tonen.

Men zou kunnen vragen wat de EU precies gaat doen om ervoor te zorgen dat er in Durban een akkoord komt. Ik zou zeggen dat we hetzelfde zullen doen als dit jaar. We hebben in feite heel veel gedaan in de zin van contacten leggen en heel veel actief nadenken, ook over de vraag wat er in de overeenkomst moest komen te staan. Diegenen van u die daar waren, weten ook dat veel van de teksten en veel van de inbreng mede afkomstig was van een heleboel Europese deskundigen en een heleboel Europese bijdragen, en dit komende jaar moeten wij precies hetzelfde doen. Wij moeten ook voortbouwen op wat er is bereikt in het Cartagena-proces, waarin 25 landen – zowel ontwikkelde als ontwikkelingslanden – werkelijk vooruitgang willen boeken. Wij zullen dat werk voortzetten. Wij hebben in Cancún veel profijt gehad van het feit dat we dit proces hebben, omdat wij veel hebben gecoördineerd tussen de verschillende regionale groepen. Dat zal een van de eerste zaken zijn: wij zullen proberen mensen samen te brengen in de Cartagena-groep en daar met hen samen te werken, evenals met vele anderen.

Dan was er een vraag over het verdrag dat het Protocol van Kyoto moet vervangen. Dat is er nog niet omdat de wereld het er niet over eens is, maar dat ligt zeker niet aan de Europese Unie. Ik wil nog eens duidelijk stellen dat, als de Europese Unie zich niet bereid had verklaard een tweede verbintenisperiode aan te gaan, als we hetzelfde hadden gezegd als andere Kyoto-partijen in Cancún, ieder vooruitzicht op een juridisch bindende overeenkomst nu verdwenen zou zijn.

Tot slot nog de vraag van mevrouw Morkūnaitė of wij niet iets meer van Cancún hadden verwacht. Ik zou zeggen nee, eigenlijk niet. De laatste uren daar hield ik een lijstje bij. Soms moet je oppassen dat je je niet laat meeslepen als je ergens aan deelneemt. Je denkt dat je, als je een aantal dingen voor elkaar krijgt, andere dingen, waarvan je voordat je van huis vertrok wist dat je ze nooit voor elkaar zou krijgen, misschien ook nog wel voor elkaar zou kunnen krijgen. Toen ik daar zat met dat lijstje, moet ik zeggen dat alle onderdelen die wij daarop wilden hebben, er ook op stonden. Natuurlijk zijn er altijd zaken die je niet krijgt, maar eerlijk gezegd wisten wij bijvoorbeeld dat de tweede verbintenisperiode er in Cancún gewoon niet inzat, dus wilden wij alleen het vooruitzicht dat die er zou komen redden en blijven voortbouwen aan wat we hebben.

Cancún heeft geresulteerd in een aanpassingskader, een technologiekader, een kader voor de bosbouw, alle elementen uit de overeenkomst van Kopenhagen, het vooruitzicht van toch nog een juridisch bindende overeenkomst en enige substantiële vooruitgang op het punt van bewaking, rapportage en verificatie en van internationaal overleg en analyse en een aantal andere kwesties, plus het feit dat alle partijen het er nu over eens zijn dat wij met zijn allen onvoldoende hebben gedaan. Ik denk dat, als wij dit resultaat hadden besproken voordat we naar Cancún vertrokken, de meesten van u waarschijnlijk met mij van mening waren geweest dat dat een prima uitkomst zou zijn.

Nog een opmerking tot slot. Nu moeten wij heel zorgvuldig gaan nadenken over de strategie voor de komende tijd. Velen van ons zijn nu hard toe aan een korte vakantie met Kerstmis en Oud en Nieuw, maar begin volgend jaar moeten wij de zeer intensieve dialoog tussen de Raad, de Commissie en het Europees Parlement voortzetten en weer bij elkaar komen nadat wij hebben nagedacht en de uitkomst van Cancún op ons hebben laten inwerken. Zoals ik in het begin al zei, wordt het een heel moeilijk jaar, maar wij moeten voortbouwen op de ervaringen die wij hier hebben opgedaan. Als Europa een duidelijke koers uitzet, kunnen wij deze zaken echt in de goede richting sturen, en hoewel het niet minder moeilijk zal worden voor Durban, ben ik er toch zeker van dat we dit kunnen. Misschien moeten wij gewoon eerst even een rustpauze nemen en dan begin 2011 terugkomen naar de dialoog.

Joke Schauvliege, *fungerend voorzitter van de Raad*. – Voorzitter, geachte Parlementsleden, mevrouw de commissaris, bedankt voor de vele positieve reacties die wij mochten ontvangen op het in Cancún gesloten akkoord.

U weet allen dat Cancún een pragmatische, maar heel belangrijke stap is in het klimaatbeleid en het klimaatdebat. U weet dat in de conclusies van de Raad die in oktober jongstleden zijn aangenomen het uitgangspunt blijft dat er op termijn een globaal bindend juridisch akkoord moet komen. Maar wij wisten allemaal, en dat is ook op voorhand beslist, dat het onmogelijk zou zijn om nu in Mexico die globale *deal* te sluiten. Daarom zijn wij gegaan voor een aantal evenwichtige deelakkoorden. Die liggen er ook en zoals de commissaris gezegd heeft zijn de punten die wij belangrijk vonden om dat evenwicht te bereiken vanuit de Europese Unie ook uit de conferentie in Cancún naar voren gekomen.

Het is ook de verdienste van de Europese Unie dat er een heel duidelijk transparant standpunt was, een standpunt dat vertaald geweest is in de Raadsconclusies en ook met één stem is verdedigd. Iedereen indachtig vanuit de Commissie, ook het Europees Parlement heeft heel goed bijgedragen tot het verkondigen van dit standpunt en vanuit de Raad hebben wij ook alles gedaan om ervoor te zorgen dat wij ook zoveel mogelijk konden uitleggen. Soms was het echt nodig dat nog eens te benadrukken: wat staat er nu in die conclusies, wat bedoelt de Europese Unie nu met die standpunten.

Wij waren de bruggenbouwers, wij hebben in Mexico zelf ook heel veel positieve reacties gehad op het feit dat de Europese Unie de leiding genomen had, dat wij echt probeerden om verschillende uiteenlopende standpunten dichterbij elkaar te brengen. Wij hebben die rol goed gespeeld en ik denk dat dit ook voor de hele wereld duidelijk is geweest.

Mevrouw de commissaris, het klopt dat wij nu een en ander moeten laten bezinken, maar dat neemt niet weg dat wij redelijk snel moeten voortgaan en ik kan u zeggen dat wij maandag in de Raad al een eerste gedachtewisseling zullen hebben over de resultaten van Cancún. Ik denk dat het ook goed is dat hier in het Parlement nu al een eerste gedachtewisseling plaatsvindt. Maar het klopt dat wij de strategie definitief zullen moeten vastleggen, en wel zo snel mogelijk.

Wij hebben in de Raad ook besloten in het voorjaar het debat weer aan te gaan omtrent de minus 30%. Wij hebben de Commissie gevraagd om een verdere *screening* uit te voeren van wat die minus 30% zou betekenen op lidstaatniveau, en de Raad is ermee akkoord gegaan om in het voorjaar het debat daarover weer aan te gaan.

Ik wil tot slot iedereen nogmaals bedanken voor de samenwerking en in het bijzonder commissaris Connie Hedegaard voor de zeer aangename en constructieve samenwerking, alsook al uw diensten voor het uitstekende werk dat in Cancún is verricht. Zonder de goede samenwerking van iedereen was dit niet mogelijk geweest en had de Europese Unie niet zo'n duidelijke stempel kunnen drukken op het akkoord dat in Cancún is gesloten. Dus van harte bedankt daarvoor.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

János Áder (PPE), schriftelijk. – (HU) Velen spreken over het resultaat van de conferentie in Cancún afgelopen week als een succes, een doorbraak of de terugkeer van de hoop. Ik ben nochtans van mening dat we pas van succes kunnen spreken als er een bindende internationale overeenkomst wordt ondertekend als opvolger van het Protocol van Kyoto dat in 2012 ten einde loopt. Op basis van die overeenkomst kunnen dan ook sancties worden opgelegd. In Cancún werden er echter geen beslissingen in die richting genomen. Er zijn zelfs landen die het Protocol helemaal willen afschaffen. De vraag wat er met het surplus op de quota van Kyoto na 2013 moet gebeuren, zal dus onbeantwoord blijven tot de klimaatop in Zuid-Afrika in 2011. Dat surplus is tenslotte zeer belangrijk voor Hongarije, waar het als nationaal vermogen wordt beschouwd.

De kans bestaat dat Oost-Europese landen geen beloning meer zullen krijgen voor hun verminderde uitstoot in navolging van Kyoto. Aan de andere kant zijn er ook geen straffen voor landen die er zich niet aan houden. Landen met de meeste uitstoot, zoals de Verenigde Staten en China, maken geen deel uit van het Protocol. Daardoor zullen onze inspanningen tegen de opwarming van de aarde altijd miniem blijven. We kunnen dus niet van een succes

spreken zolang er geen straffen bestaan voor slechte studenten en beloningen voor de goede.

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik wil het voorzitterschap van de conferentie in Cancún feliciteren met de transparante onderhandelingen in een bijzonder ingewikkeld proces. Hoewel men nog verder had kunnen gaan, is dit waarschijnlijk de best mogelijke overeenkomst op dit moment. Het Protocol van Kyoto kan nog steeds uitgebreid worden, wat zeker positief is: er zal heel wat druk op de ketel staan in Durban volgend jaar, aangezien de enige bindende overeenkomst inzake klimaatverandering dan afloopt, maar het is van essentieel belang dat de in Kopenhagen bereikte overeenkomst nu een officieel VN-document wordt dat de steun wegdraagt van alle landen, behalve Bolivia. Het stemt mij tevreden dat vele van de socialistische standpunten die hier in het Parlement vertegenwoordigd werden in de tekst terug te vinden zijn, zoals de oprichting van een 'Global Green Fund' om de ontwikkelingslanden te helpen zich aan te passen aan de klimaatveranderingen en de gevolgen van die veranderingen te beheersen. Ik waardeer ook alle landen die ermee hebben ingestemd om de beperking tot 1,5 graden, een ambitieuzere doelstelling, op de onderhandelingstafel te houden voor de komende top. Dat is een bijzonder belangrijk signaal en we moeten er nu voor zorgen dat dat signaal ook weerspiegeld wordt in de reductiedoelstellingen voor de CO₂-uitstoot.

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Na lange onderhandelingen is de Conferentie over klimaatverandering van de Verenigde Naties in Cancún met een positief compromis afgesloten. Het resultaat is geen record maar betekent een belangrijke stap op weg naar de bestrijding van klimaatverandering. Op alle hoofdstukken die voor het eerst in een VN-document voorkomen is belangrijke vooruitgang geboekt. Ik verwelkom de genomen besluiten omdat deze de onderhandelingen in de komende tijd zullen vergemakkelijken en zullen zorgen voor belangrijke vooruitgang, met name met betrekking tot de onderdelen betreffende ontwikkelingslanden en landen die het meest aan klimaatverandering zijn blootgesteld. Daarnaast steun ik de verkleining van het verschil tussen de ontwikkelde landen en de onderontwikkelde gebieden door het verlenen van financiële en technische steun. Ik ben van mening dat deze topontmoeting een cruciaal moment is, waarbij onze onderhandelaars de weg hebben vrijgemaakt voor een overeenkomst die volgend jaar in Durban, Zuid-Afrika, wordt gesloten. Ik wil de delegatie van het Europees Parlement feliciteren met de geleverde inspanningen en de behaalde successen.

Ivo Belet (PPE), *schriftelijk*. – Een superresultaat kun je het moeilijk noemen, de conclusie van de klimaatop in Cancún. Maar het is ook meer dan niks. Er zijn enkele concrete stappen vooruit gezet, over de strijd tegen de ontbossing bijvoorbeeld, en er is groen licht voor de start van een 100 miljard dollar klimaatfonds. Maar het gaat allemaal zo verschrikkelijk vermoeiend en traag. Een echte processie van Echternach. En ondertussen tikt de klok van de opwarming rustig verder.

En Europa in dit verhaal? De EU heeft zeker geleerd uit de fouten van vorig jaar in Kopenhagen. In Cancún stond Europa in het hart van de onderhandelingen en er werd als één front opgetreden. Vanuit de hele wereld wordt naar het EU-model (op)gekeken, omdat wij de meest vooruitstrevende en bindende afspraken hebben. Europa is een rolmodel als het over klimaat gaat.

Die frontpositie moeten we de komende jaren koppig vasthouden. Het onderscheidt ons grondig en positief van bijna alle andere continenten, het is een enorme troef imagogewijs, en het houdt tegelijk ook grote economische en maatschappelijke voordelen in.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik volg de internationale onderhandelingen over het klimaat nu al ongeveer 15 jaar en ik ben bijzonder tevreden met de in Cancún bereikte overeenkomsten. De besluiten die werden genomen zijn echt een stap vooruit in de onderhandelingen. De belangrijkste elementen van de Overeenkomst van Kopenhagen staan nu onder toezicht van de VN. De Verenigde Naties hebben hun geloofwaardigheid als forum voor de uitwerking van multilaterale klimaatovereenkomsten teruggewonnen. Mexico heeft een participatieve en transparante conferentie georganiseerd. De EU heeft het voortouw genomen. Ik wil nogmaals de aandacht vestigen op de doeltreffende uitvoering van de werkzaamheden door de Europese Commissie en het Belgische voorzitterschap. Er werd heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van technologie, bossen en aanpassing aan het klimaat. Ik ben in het bijzonder verheugd over de oprichting van een Klimaatfonds. Nu zal er, op basis van de resultaten van Cancún, hard gewerkt moeten worden om van de conferentie van Durban, in 2011, een succes te maken.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *schriftelijk*. – (FI) De conferentie in Cancún wordt een succes genoemd en dat is in die zin terecht dat er van tevoren niets van werd verwacht. Voor de Europese Unie is het echter van belang dat wij de feiten onder ogen zien: wat emissiereducties betreft is er geen enkele vooruitgang geboekt en er zijn geen reductietoezeggingen gedaan. Wij hebben geen mondiale overeenkomst in het vooruitzicht en er is voor ons geen enkele reden om het eigen, unilaterale reductiedoel van de Europese Unie aan te scherpen van 20 procent naar 30 procent.

In Cancún ontmoette de delegatie van het Parlement Achim Steiner, directeur van het Milieuprogramma van de Verenigde Naties, die in alle ernst zei dat Europa alleen maar profijt heeft gehad van het doel van 20 procent. Het zou ons volgens hem een enorme duw in de rug hebben gegeven en ons concurrentievermogen hebben verbeterd. Daarom steunde hij het idee om het doel aan te scherpen.

Ik wil nu een beroep doen op alle ondernemingen die wereldwijd zaken doen, en denken dat zij zijn blootgesteld aan koolstoflekkage, om Achim Steiner en andere invloedrijke leiders van organisaties te vertellen over uw werkelijke financiële situatie. Toon hen de cijfers van de directe en indirecte kostenstijging door emissiehandel als u het niet met hen eens bent.

Het is ten opzichte van de Europese burgers en werknemers niet goed als onze belangrijkste besluitvormers – zelfs de Commissie, waarvan Steiner zijn informatie waarschijnlijk heeft gekregen – in een droomwereld leven en niet met beide benen op de grond staan.

Het succes van Cancún lag in het feit dat men geen politiek gezichtsverlies leed: er werd afgesproken dat er een overeenkomst komt. Wij realiseren ons dat de klimaathype verflauwt en dat klimaatverandering een normale, dagelijkse zaak wordt. Zij verdwijnt uit het spotlicht en dat is misschien wel een goede zaak. Laat ons teruggaan naar een verstandig, alomvattend beleid van milieubescherming.

VOORZITTER: EDWARD McMILLAN-SCOTT*Ondervoorzitter***17. Vragenuur (vragen aan de Commissie)**

De Voorzitter. – Aan de orde is het vragenuur (B7-0655/2010).

Wij behandelen een reeks vragen aan de Commissie.

Eerste deel

Vraag nr. 15 van **Vilija Blinkeviciute** (H-0585/10):

Betreft: Bescherming van de gezondheid van vrouwen

De Commissie heeft voor de periode 2010-2015 een nieuwe strategie vastgesteld voor de gelijkheid van mannen en vrouwen. In deze strategie komt de sociale kloof aan de orde tussen mannen en vrouwen en wordt erop gewezen dat vrouwen een groter risico op armoede lopen dan mannen. Ze lopen ook meer risico dan mannen om hun baan te verliezen. Momenteel werken veel vrouwen in sectoren van de arbeidsmarkt met lage lonen en zijn zij ondervertegenwoordigd in leidinggevende functies. Het percentage werkende vrouwen is laag ten gevolge van het moederschap waardoor hun pensioenen lager liggen dan die van mannen. Bovendien komt het niet zelden voor dat vrouwen geen sociale waarborgen hebben.

De strategie bevat geen enkele concrete maatregel of concreet middel ter bescherming van de gezondheid van vrouwen. Is de Commissie voornemens richtsnoeren of voorstellen in te dienen ter bescherming van de gezondheid van vrouwen?

John Dalli, *lid van de Commissie.* – (EN) Vrouwen en mannen staan op verschillende manieren bloot aan gezondheidsrisico's waardoor ze een verschillende gezondheid hebben. Vrouwen leven gemiddeld zes jaar langer dan mannen, maar het merendeel van deze extra jaren wordt in slechtere gezondheid doorgebracht.

Bepaalde ziekten, zoals botontkalking, komen veel vaker bij vrouwen voor. Daarom wordt in de EU-Strategie voor gelijkheid van vrouwen en mannen (2010-2015), die de Commissie onlangs heeft goedgekeurd, gewezen op de behoefte aan medisch onderzoek en gezondheidszorg die deze verschillen weerspiegelt. In de strategie wordt benadrukt dat de gezondheidsdiensten door moeten gaan met het aanpassingsproces om de specifieke behoeften van vrouwen en mannen juist te weerspiegelen. De strategie achter deze acties die zich speciaal op de gezondheid van vrouwen richten, bestaat onder andere uit seminars die mensen bewuster moeten maken van de gezondheid van vrouwen en uit het uitwisselen van beste praktijken over genderspecifieke beleidsmaatregelen op gezondheidsgebied.

We beginnen hier niet helemaal vanaf het nulpunt. In de gezondheidsstrategie van de EU, die drie jaar geleden is aangenomen, is er reeds op gewezen dat er bij de ontwikkeling van het gezondheidsbeleid rekening moet worden gehouden met genderspecifieke kwesties. Daartoe heeft het gezondheidsprogramma van de Gemeenschap vele projecten voor de gezondheid van vrouwen ondersteund die bedoeld zijn om een beter begrip en erkenning van de gezondheidsbehoeften van vrouwen te bevorderen.

Een goed voorbeeld van hoe de EU de lidstaten kan helpen om de gezondheid van vrouwen te verbeteren is kankerscreening. Er zouden naar schatting jaarlijks alleen al aan borstkanker 32 000 doden in de Europese Unie kunnen worden voorkomen als er doeltreffende

nationale screeningprogramma's voor borstkanker uitgevoerd werden. Daarom heeft de Commissie Europese richtsnoeren over borstkankerscreening ontwikkeld.

Tot slot is het mij een genoegen te kunnen zeggen dat de Commissie eerder dit jaar een verslag heeft gepubliceerd over de gezondheid van vrouwen. Dit verslag levert een bijdrage aan een grotere bewustwording van de noodzaak van beleidsmaatregelen die sterker rekening houden met genderspecifieke aangelegenheden.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Ook ik zou iets willen navragen. Hebben we voldoende gegevens over de bescherming van de gezondheid van vrouwen in de lidstaten? Weten we wat het effect is van deze grote economische en financiële crisis op de gezondheid van vrouwen in het bijzonder? Zouden we niet ook naar het effect moeten kijken dat armoede op de gezondheid van vrouwen heeft, in het bijzonder op die van oudere vrouwen? Zijn kwalitatief hoogwaardige gezondheidsdiensten toegankelijk voor vrouwen die in armoede leven?

John Dalli, lid van de Commissie. – (EN) De Commissie probeert momenteel zo veel mogelijk informatie en feedback te krijgen en een databank over alle gezondheidskwesaties op te zetten. Natuurlijk hangt ons niveau van nauwkeurigheid voor een groot deel af van de respons en de feedback die wij uit de verschillende lidstaten krijgen.

Ik ben het ermee eens dat we door moeten gaan met het vergaren van informatie om te zien hoe gezondheid, in het bijzonder de gezondheid van vrouwen, door armoede wordt beïnvloedt. Maar gezondheid en armoede hangen met elkaar samen; dat hangt niet van gender af. Sterker nog, we zien dat de gezondheid gewoonlijk gevaar loopt in arme gebieden.

We nemen momenteel ook maatregelen met betrekking tot ouderen. Zoals u weet, heeft de Commissie nu een initiatief gelanceerd, namelijk de innovatieve partnerschappen. Het eerste proefproject inzake dit innovatieve partnerschap zal "gezond en actief ouder worden" zijn. Ik ben ervan overtuigd dat dit van invloed zal zijn op de gezondheid van onze burgers van allebei de seksen.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Vandaag de dag zijn in de Europese Unie 120 miljoen burgers blootgesteld aan het risico op armoede. Vrouwen zijn natuurlijk zwaar getroffen door de economische crisis en staan meer bloot aan het risico op armoede, met name in het geval van eenoudergezinnen.

Vanwege de economische crisis hebben de zorgstelsels veel te lijden. De begrotingen worden verminderd en er zijn zelfs belangrijke instellingen in deze sector gesloten. Ik wil u vragen welke maatregelen u op het oog heeft om te zorgen dat de maatregelen voor vroegtijdige opsporing van borst- of baarmoederhalskanker beschikbaar zullen komen voor alle vrouwen ongeacht hun sociale of materiële situatie, en vooral om te zorgen dat we een rechtvaardig zorgstelsel krijgen met diensten van goede kwaliteit in heel Europa.

John Dalli, lid van de Commissie. – (EN) Opnieuw herhalen wij hier dat gezondheidszorg en het leveren van gezondheidszorg een bevoegdheid van de lidstaten is. De Commissie heeft in feite haar richtsnoeren over borstkankerscreening bekendgemaakt en wij hebben er bij de lidstaten op aangedrongen om zich aan deze richtsnoeren te houden en zo snel mogelijk een programma voor borstkankerscreening in hun land in te voeren. Ik kan wel zeggen dat we in de meeste landen inderdaad toereikende, en zeer goede, screeningsprogramma's op borstkanker hebben die resultaten te zien geven; andere landen zijn helaas een beetje langzaam. Ik kan u verzekeren dat in alle contacten die wij met de lidstaten hebben dit een van de prioriteitsgebieden is die wij bespreken.

De Voorzitter. – Vraag nr. 16 van **Tiziano Motti** (H-0587/10):

Betreeft: Verklaring van het Europees Parlement van 23 juni 2010 over het opzetten van een Europees alarmsysteem (EAS) tegen pedofielen en plegers van seksueel geweld

Op 23 juni 2010 heeft het Europees Parlement een schriftelijke verklaring goedgekeurd over het opzetten van een Europees alarmsysteem (EAS) tegen pedofielen en plegers van seksueel misbruik. Eerder, op 22 mei 2010, had de Commissie een mededeling gepubliceerd onder de titel: "Naar een algemeen beleid voor de bestrijding van cybercriminaliteit". Het Parlement heeft de Raad en de Commissie verzocht gevolg te geven aan deze mededeling van de Commissie van mei 2007 en uitvoering te geven aan Richtlijn 2006/24/EG van het Europees Parlement en de Raad, van 15 maart 2006, betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken, en de toepassing daarvan uit te breiden, met als doel regels vast te stellen voor de bescherming van gegevens van personen die inhouden op internet uploaden. Deze regels zijn nuttig opdat politie en justitie snel en doeltreffend kunnen optreden tegen kinderpornografie en seksueel geweld op internet. Kan de Commissie medelen op welke manier zij aan de verklaring in kwestie gevolg heeft gegeven?

László Andor, lid van de Commissie. – (EN) Ik zet me heel hard in voor de strijd tegen kindermisbruik en in het bijzonder seksueel misbruik van kinderen. De Commissie heeft op 29 maart 2010 een voorstel goedgekeurd voor een richtlijn over seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en kinderporno. Deze ambitieuze tekst gaat onder andere in op de vervolging van degenen die het misbruik plegen, op de bescherming van de slachtoffers en het voorkomen van misdrijven.

Om rekening te houden met de risico's die het gevolg zijn van technologische ontwikkelingen worden er in het voorstel vooral nieuwe misdrijven gepresenteerd, zoals kinderen via het internet lokken (*grooming*), het kijken naar kinderporno zonder bestanden te downloaden, seksueel misbruik via het internet of het bekendmaken van de mogelijkheid om kinderen te misbruiken via bijvoorbeeld internetfora. Er zouden speciale onderzoeksinstrumenten beschikbaar moeten worden gemaakt, zoals undercoveroperaties van de politie om kringen van kindermisbruikers te infiltreren, en speciale onderzoekseenheden zouden kinderporno moeten analyseren om de identiteit van de kinderen die het slachtoffer zijn te achterhalen.

De lidstaten zouden ook een nationaal systeem moeten invoeren waarmee de toegang tot internetpagina's met kinderporno wordt geblokkeerd en actie moeten ondernemen om de inhoud bij de bron te verwijderen. Wij hebben zeer zorgvuldig gekeken naar de verklaring van het Europees Parlement van 23 juni 2010, en ik ben geïnteresseerd in het voorstel van de geachte afgevaardigden om een alarmsysteem op te zetten. Ik heb ook nota genomen van het voorstel om het toepassingsgebied van de richtlijn betreffende de bewaring van gegevens uit te breiden om gegevens te bewaren over zoekacties die door de gebruikers zijn gedaan naar kinderporno en inhoudelijk materiaal over seksueel misbruik van kinderen die op het internet zijn geüpload of berichten die zijn gebruikt om kinderen via het internet te lokken.

De richtlijn betreffende de bewaring van gegevens verplicht de leveranciers van communicatie- en netwerkdiensten om verkeers- en locatiegegevens en gegevens over abonnees te bewaren. Zij heeft geen betrekking op informatie over inhoud. Het inhoudelijk materiaal kan in de context van het strafrechtelijk onderzoek worden verkregen en

opgeslagen door middel van het instrument dat bekendstaat als legale interceptie. Legale interceptie is uitsluitend onderworpen aan het nationaal recht en verschilt in de lidstaten, maar kan in het algemeen alleen worden ingezet als een wetshandhavingsinstantie aanwijzingen heeft dat een bepaalde criminele activiteit wordt gepleegd en nader onderzoek vereist is. Dit onderzoeksinstrument valt buiten het toepassingsgebied van de richtlijn betreffende de bewaring van gegevens.

Legale interceptie vindt plaats in de context van een strafrechtelijk onderzoek, hetgeen het bestaan van een verdachte vooronderstelt. De richtlijn betreffende de bewaring van gegevens daarentegen verplicht beheerders om bepaalde categorieën gegevens te bewaren, ongeacht of degenen die de gegevens hebben verdacht zijn of niet. De uitbreiding van de richtlijn betreffende de bewaring van gegevens tot enorme hoeveelheden persoonlijke en inhoudelijke gegevens als zoekacties op het internet naar verschillende trefwoorden in verschillende talen, geüploade inhoud, uitgewisselde berichten en de elementen die noodzakelijk zijn om de identiteit van alle gebruikers vast te stellen zou bestand moeten zijn tegen een noodzakelijkheids- en evenredigheidstoets, en daarvoor zijn nog niet de goede argumenten gevonden. Dergelijke uitbreidingen zouden van toepassing zijn op inhoud die door iedereen op ongeacht welk platform, op elk gegeven moment en over elk mogelijk onderwerp is geüpload.

Het voorstel dat door de geachte afgevaardigden naar voren is gebracht leidt tot ernstige zorgen ten aanzien van de vraag of het evenredigheidsbeginsel zo wel wordt nageleefd, ook al is het doel ervan legitiem en verdient het onze volle aandacht. De Commissie is van mening dat haar recente voorstel voor een richtlijn een geschikter instrument is om ons gemeenschappelijk doel, de bescherming van kinderen tegen kindermisbruikers, te bereiken.

Tiziano Motti (PPE). - *(IT)* Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik neem slechts kort het woord, omdat ik tevreden ben met het antwoord en de commissaris ervoor wil bedanken. Ik ben verheugd dat er ook aan wordt gewerkt om dit fenomeen bij de wortel aan te pakken.

Met betrekking tot de op 23 juni 2010 aangenomen verklaring wil ik alleen even verduidelijken dat specifiek werd bedoeld op gegevens over geüpload, en niet gedownload, materiaal op internetsites. Dit omdat we van mening zijn dat naar behoren rekening dient te worden gehouden met de privacy van eenieder die gebruikt maakt van zoekmachines.

Ik geloof evenwel dat er nog meer, veel meer, gedaan kan worden. Als burgers geen problemen hebben met het ondergaan van controles voordat zij het vliegtuig in kunnen stappen, omdat ze weten dat de veiligheid van alle passagiers belangrijker is dan de tijdelijke inbreuk op hun privacy, dan acht ik het, met het oog op het evenredigheidsbeginsel, waarschijnlijk dat we ook op dit gebied een bevredigende overeenkomst kunnen vinden om minderjarigen te beschermen.

Janusz Władysław Zemke (S&D). - *(PL)* Mijnheer de Voorzitter, ik zou willen terugkomen op de verklaring die het Parlement op 23 juni 2010 aannam. Ik wil eraan herinneren dat deze verklaring hoofdzakelijk betrekking heeft op het opzetten van een efficiënt en snel alarmsysteem tegen pedofielen. Mijn vraag hieromtrent betreft een andere kwestie: zouden de verschillende politiemachten in het kader van de Europese Unie geen databanken van veroordeelde pedofielen moeten aanleggen en zouden de politiemachten van andere lidstaten geen gebruik moeten kunnen maken van databanken die in de andere lidstaten zijn aangelegd?

Georgios Papanikolaou (PPE). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, onlangs heeft Polen farmaceutische castratie ingevoerd bij pedofielen en plegers van seksueel geweld. Hiervoor werden hormoonpreparaten voor het onderdrukken van de seksuele drift gebruikt; dit naar aanleiding van de arrestatie van een vijfenveertigjarige man die twee kinderen bij zijn minderjarige dochter had verwekt. Zoals u begrijpt roept deze maatregel heftige discussies en reacties op in Polen. Daarbij gaat het om de vraag wiens rechten voorgaan: die van de samenleving, die bescherming verwacht tegen plegers van seksuele misdrijven, of die van hen die voor seksuele misdrijven zijn veroordeeld en mogelijk een straf ondergaan die velen als onmenselijk beschouwen? Heeft de Commissie een standpunt ingenomen over deze zaken en over de legalisatie van chemische castratie bij seksuele misdrijven?

László Andor, lid van de Commissie. - (EN) Zoals ik aan het begin van mijn toespraak heb gezegd, is een van de beste instrumenten om kinderporno en seksueel misbruik van kinderen te bestrijden de snelle aanneming van het voorstel van de Commissie van maart 2010, het voorstel tegen seksueel misbruik van kinderen.

De Commissie kijkt uit naar het ontwerpverslag van het Europees Parlement en kijkt ernaar uit om met de dialogen te beginnen. Ik reken ook op de lidstaten en het Europees Parlement om een definitieve tekst te krijgen die van essentieel belang zal zijn om deze misdrijven te bestrijden, en ik zou uw aandacht willen vestigen op het evenredigheidsbeginsel, dat volgens mij aansluit op de laatste vraag over deze kwestie.

De Voorzitter. - We zijn nu aangekomen bij vraag nr. 17 van mevrouw Matera, die op plaats 666 zit. Dat getal is niet op u van toepassing!
Vraag nr 17 van **Barbara Matera** (H-0609/10):

Betreft: Jongeren op de arbeidsmarkt

Het aantal werklozen in de arbeidsgeschikte leeftijd in Europa ligt volgens schattingen van Eurostat op 9,6 procent, terwijl er elk jaar rond de 3 miljoen jongeren een diploma behalen. Het aandeel van de bevolking dat gevaar loopt om in armoede te vallen, geeft van 2004 tot 2008 een toename met 1,5 procentpunt te zien, van 15 tot 16,5 procent.

Verder heeft de Commissie haar nieuw document tot aanmoediging van Europese samenwerking in onderwijs en vorming ter ondersteuning van de Europa 2020-strategie gepubliceerd, terwijl 2010 het Europees Jaar van de strijd tegen de armoede is.

Denkt de Commissie op te treden om jongeren reële toegangsmogelijkheden tot de arbeidsmarkt te geven, op een leeftijd dat ze niet van werkloosheid te lijden krijgen - tot zelfs in pathologische vorm wanneer ze over de 30 zijn - met behulp van een regeling die de lidstaten ertoe aanzet om personen tussen de 19 en 35 jaar inbegrepen, die aan de nodige bekwaamheidsvereisten voldoen en een zekere positie in het bedrijfsleven hebben, voor middellange perioden in staatsfuncties te benoemen?

László Andor, lid van de Commissie. - (EN) De afgelopen twee jaar is het aantal jeugdwerklozen in de Europese Unie met één miljoen gestegen. Er zijn nu vijf miljoen jongeren beneden de 25 jaar die geen baan kunnen vinden.

De Commissie is zich scherp bewust van de moeilijkheden waarmee jongeren vandaag de dag op de arbeidsmarkt worden geconfronteerd. Te veel jongeren hebben kortetermijncontracten die slechts een kleine kans op verbetering bieden, hoe goed gekwalificeerd zij ook mogen zijn. Daar komt nog bij dat sommige groepen speciale

problemen ondervinden om een baan te krijgen en op de arbeidsmarkt te blijven. Het gaat hier onder andere om jongeren met een migrantenachtergrond en jongeren uit een etnische minderheid als de Roma.

Tegelijkertijd wordt voorspeld dat de vraag naar hooggekwalificeerde mensen met bijna 16 miljoen zal toenemen en de vraag naar mensen met een middenkwalificatie met meer dan 3,5 miljoen. Dit betekent een grote kans op werk voor jongeren en we moeten ervoor zorgen dat jongeren hier volledig van kunnen profiteren.

In de Europa 2020-strategie, waarin de gedetailleerde plannen van de EU voor groei en banen voor het komende decennium worden uiteengezet, wordt het accent speciaal op jongeren gelegd en worden duidelijke doelen gesteld ten aanzien van het behaalde onderwijsniveau. De Commissie heeft in september een reeks beleidsinitiatieven gepresenteerd voor jongeren onder de noemer "Jeugd in beweging". Het programma stelt een agenda op om onderwijs en werkgelegenheid voor jongeren in het volgende decennium te verbeteren. De Commissie heeft onlangs nog een kerninitiatief gepresenteerd, de "Agenda voor nieuwe vaardigheden en banen". De Commissie stimuleert de invoering van een jeugdgarantie om ervoor te zorgen dat alle jongeren binnen vier maanden nadat ze de school hebben verlaten een baan hebben, in het vervolgonderwijs zitten of daartoe aangezet worden.

Een ander punt is de noodzaak om de arbeidsmarktsegmentatie terug te dringen in overeenstemming met het huidige flexizekerheidsbeleid. Wij stellen voor dat de lidstaten met een gesegmenteerde arbeidsmarkt moeten overwegen om contracten voor onbepaalde tijd in te voeren met een voldoende lange proefperiode en een geleidelijke vergroting van de beschermingsrechten. Wij moeten ook een grotere arbeidsmobiliteit bevorderen en innovatie stimuleren. Twee instrumenten die hier zullen helpen zijn de regeling van de EU inzake arbeidsmobiliteit, "Je eerste EURES-baan", en de Europese vacaturemonitor. Met "Je eerste EURES-baan" zal de arbeidsmobiliteit van jongeren worden bevorderd en met de Europese vacaturemonitor kunnen jongeren en degenen die hen begeleiden bij het zoeken van een baan zien waar er in de Unie banen zijn en welke vaardigheden men daarvoor nodig heeft. En intussen zal de Europese Progress-microfinancieringsfaciliteit steun bieden aan jonge ondernemers die geen andere financiering kunnen vinden om een bedrijf op te zetten.

Uiteraard is er niet één enkele oplossing voor de problemen waarvoor we staan, maar we kunnen een hoop van elkaar leren door ervaringen uit te wisselen. Het kader voor jeugdwerkgelegenheid dat wij voorstellen geeft een richtsnoer over hoe beleidsmakers, belanghebbenden en instellingen de zaken vlot kunnen trekken. Openbare arbeidsbemiddelingsdiensten, sociale partners, werkgevers en ondersteunende diensten voor jongeren op lokaal niveau hebben allemaal een cruciale rol te spelen. Wij zullen eraan werken om meer onderlinge uitwisselingen van ervaringen en goede praktijken op EU-niveau te stimuleren. Ik ben er vast van overtuigd dat we, door de middelen op EU-niveau bij elkaar te brengen, succesvolle beleidsmaatregelen kunnen ontwikkelen en bevorderen om jongeren te steunen.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik ben tevreden met het antwoord van de commissaris. Gelet op de mondiale economische omstandigheden en de crisis die de arbeidsmarkt verdere schade heeft toegebracht en de meest kwetsbare groep heeft geraakt, namelijk de jongeren, vraag ik de commissaris wat hij denkt van de noodzaak een groter belang te hechten aan Europese instrumenten, zoals het Europees

fonds voor aanpassing aan de globalisering, die nodig zijn voor de herscholing van arbeiders die door crisisgerelateerde oorzaken, en dus ook door de globalisering, hun baan kwijt zijn geraakt.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, ik heb naar uw antwoord op de vraag van mijn collega geluisterd, maar ik zou u de volgende situatie uit de praktijk willen voorleggen:

Het werkloosheidspercentage bedroeg in Griekenland in 2009 20 procent voor jonge mannen en 34 procent voor jonge vrouwen. Deze situatie verergerde na de komst van het Internationaal Monetair Fonds. Tegelijkertijd hebben twee programma's die door de Europese Unie door middel van het nationale strategische referentiekader worden gefinancierd een kredietopnemingspercentage van 1,9 en 3,2.

Mijn vraag is nu: waarom zijn deze kredietopnemingspercentages in Griekenland zo laag? Is de Griekse regering hiervoor verantwoordelijk? En ten tweede: overweegt de Commissie extra maatregelen te nemen om dit probleem van de werkgelegenheid aan te pakken?

Seán Kelly (PPE). - (EN) Heel kort, dit is een zeer belangrijk, zij het triest, onderwerp. Ik weet dat in mijn eigen land 20 procent van de jongeren werkloos is en de emigratie, waaraan een einde was gekomen, begint nu weer opnieuw met wat ze de *braindrain* noemen, waarbij onder andere ook leden van mijn eigen familie zijn betrokken.

Inhakend op de laatste vraag: zijn er landen die meer dan andere ontvankelijk zijn voor de maatregelen die momenteel door de Europese Unie worden voorgesteld, en wat zijn de obstakels die hun in de weg worden gelegd?

László Andor, lid van de Commissie. - (EN) Ik zou u willen bedanken voor uw opmerkingen en voor het feit dat u ook de aandacht vestigt op andere fondsen dan de reeds door mij genoemde: de microfinancieringsfaciliteit, het Europees Sociaal Fonds en het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering. Zij kunnen ook een rol spelen, laatstgenoemde in het bijzonder in het geval van onverwachte massaontslagen, die vooral de mensen in de verwerkende industrie treffen maar ook andere sectoren kunnen treffen.

Wij zijn er vast van overtuigd dat deze fondsen nuttig zijn en wij zijn van mening dat hun financiering gewaarborgd moet zijn voor de komende financiële periode of de volgende programmeringsperiode, omdat we helaas, ook al zit er voorspoed aan te komen, in bepaalde gevallen aanzienlijke ontslagen kunnen verwachten vanwege herstructureringen en verplaatsingen naar het buitenland. Wij moeten alert zijn op specifieke gevallen.

Er is nu een kloof aan het ontstaan in de Europese Unie, een soort dualisme, met een kernregio die reeds een groei van het bbp en het aantal banen kent, maar ook landen als Griekenland en Ierland die het nog steeds moeilijk hebben door de druk van de financiële markten.

Ik heb onlangs persoonlijke besprekingen met minister Katseli gevoerd over de vraag hoe het Europees Sociaal Fonds effectiever kan worden ingezet in Griekenland. Er zijn in het recente verleden verschillende redenen geweest, waaronder de crisis zelf, problemen met medefinanciering en bepaalde administratieve problemen, waardoor het moeilijk werd om op een robuuste manier geld uit het Sociaal Fonds te putten, maar ik kan u verzekeren dat mijn diensten zeer hard en nauw met de Griekse beheersautoriteit samenwerken om in deze periode geschikte financieringsmogelijkheden uit het ESF te vinden. Ik geloof dat het echt helpt als we erin slagen om op de geëigende manier te financieren.

Het is waar dat het in noodsituaties nog moeilijker is, en er is behoefte aan en ook ruimte voor herstructurering van de beschikbare ESF-middelen. Voor de lange termijn moeten we het Sociaal Fonds denk ik zodanig aanpassen dat het in specifieke situaties effectiever kan worden ingezet en een beter tegenwicht kan bieden tegen de gevolgen van de ongelijke economische ontwikkeling in de Unie, die zich reeds heeft gemanifesteerd op het gebied van de demografie, met dien verstande dat er migratiestromen zijn veroorzaakt die in de vorige periode misschien niet voldoende zijn onderkend. Wij zullen hier aandacht aan besteden en dit met trends op de arbeidsmarkt verbinden.

De Voorzitter. – Collega's, we hebben nog 40 minuten tot het vragenuur om 20.30 uur is afgelopen, en daarom stel ik voor die tijd te verdelen tussen vicevoorzitter Reding en de heer Füle. De eerste vraag is voor mevrouw Reding.

Collega's, u kunt zelf uitrekenen of uw vraag aan bod zal komen. Het spijt me dat we vanavond zo weinig tijd hebben, doordat het afgelopen debat is uitgelopen, maar ik ben van plan om om half negen te stoppen, zodat de tolken kunnen gaan eten. Ikzelf ben hier tot middernacht.

Tweede deel

Vraag nr. 18 van **Marc Tarabella** (H-0570/10):

Betreft: Gelijkheid van mannen en vrouwen in de besluitvorming

Uitgaande van de vaststelling dat slechts één op de vier nationale parlementsleden en ministers en slechts één op de tien bestuursleden van de grootste beursgenoteerde ondernemingen in de EU een vrouw is en dat slechts 3% van de bestuursvoorzitters uit vrouwen bestaat, verklaart de Commissie in haar strategie voor de gelijkheid van vrouwen en mannen 2010-2015 dat zij voornemens is om "na te gaan welke [...] maatregelen zij kan nemen", "toezicht te houden op de voortgang" en "de inspanningen te ondersteunen". Welnu, om dit glazen plafond te doorbreken zijn thans gerichte maatregelen nodig.

Is de Commissie van plan om quota in te stellen voor een grotere vertegenwoordiging van vrouwen in de besluitvorming? Is zij voornemens om bij de lidstaten sterker aan te dringen op het uitbreiden van de systemen voor kinderopvang, opdat moeders hun beroepsleven beter met hun privéleven kunnen combineren? Welke maatregelen denkt zij op dit gebied te nemen, met name ter bestrijding van stereotypes?

Viviane Reding, *vicevoorzitter van de Commissie.* – (EN) Dit is tussen haakjes een van mijn favoriete onderwerpen en daarom ga ik alle wetgevings- en niet-wetgevingsmaatregelen overwegen om de aanhoudende ongelijkheden in de besluitvorming recht te zetten. De laatste cijfers zijn niet erg positief en daarom moeten we echt iets doen, vooral omdat de cijfers almaar op hetzelfde niet-positieve niveau blijven.

Dit is een van de vijf prioriteiten van de Strategie voor gelijkheid van vrouwen en mannen 2010-2015 van de Commissie, die ik reeds in dit Parlement heb gepresenteerd. Ik heb reeds aangekondigd dat het goed zou zijn om meer vrouwen in de raden van bestuur en in leidinggevende functies te hebben. Daarom moeten we praten met degenen die verantwoordelijkheid dragen. Ik zal de leiders van de grote beursgenoteerde ondernemingen uitnodigen om in maart rond te tafel te komen zitten om een dialoog te bevorderen met belanghebbenden uit het bedrijfsleven om de zaak in beweging te zetten. Als de zaak niet in beweging komt, zal ik in beweging komen om gerichte initiatieven te krijgen voor de verbetering van de situatie.

Wat betreft de kwestie van het verzamelen van gegevens en het verspreiden van vergelijkbare gegevens: we weten maar al te goed dat er ook hier een tekortkoming is. Wij hebben nu het Instituut voor gendergelijkheid in Vilnius, zodat we ons kunnen gaan baseren op betrouwbaardere gegevens, op vergelijkbare gegevens en in het bijzonder op een databank over vrouwen en mannen in de besluitvorming en op regelmatige verslaggeving hierover.

Het is waar dat het ontbreken van een hoogwaardige zorginfrastructuur een van de redenen, maar niet de enige, is waarom zo weinig vrouwen een baan op besluitvormingsniveau hebben, en daarom zullen we eens kijken naar hoe de lidstaten het op dit gebied doen. In de periode 2007-2013 zal er een half miljard euro uit de structuurfondsen beschikbaar zijn om kinderopvangvoorzieningen op te zetten en nog eens 2,4 miljard euro om maatregelen te financieren om de toegang van vrouwen tot werk te vergemakkelijken en werk en gezin beter op elkaar af te stemmen, waaronder ook toegang tot kinderopvang.

Wanneer u mij dit hoort zeggen, dan begrijpt u wel dat ik niet erg onder de indruk ben van wat veel lidstaten op dit moment op het niveau van de kinderopvang doen. Daarom staat dit ook hoog op de politieke agenda. Mijn collega, de heer Andor, kijkt naar deze cijfers en activiteiten in het kader van de Europa 2020-strategie, en ik ben er echt van overtuigd dat de lidstaten hun inspanningen op dit gebied moeten intensiveren.

Marc Tarabella (S&D). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, ik dank u voor uw antwoord en vooral voor uw engagement. Ik wist dat dit een van uw stokpaardjes was. Ik dring met name aan op de noodzaak om voorrang te geven aan het samengaan van beroeps- en gezinsleven voor zowel mannen als vrouwen. Dat is de prijs die wij moeten betalen als wij tot perfecte gelijkheid willen komen. Meer dan de helft van de lidstaten is er niet in geslaagd om, wat de verwezenlijking van opvangstructuren betreft, het doel te halen van 90 procent van de kinderen tussen 3 jaar en de schoolgaande leeftijd en 33 procent van de kinderen jonger dan 3 jaar. Daarom wilde ik u vragen of u van plan bent tegenmaatregelen te nemen, oftewel sancties op te leggen aan de lidstaten die dit doel niet hebben bereikt.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Het woord "quotum" wordt in de vraag genoemd en ik heb geen reactie gehoord die specifiek over die vraag over quota ging. Ten tweede zou ik het betreuren als kinderen als een "probleem" werden gezien als het gaat om de deelname van vrouwen aan de beroepsbevolking. Kinderen zijn voor een hele korte tijd kinderen en vrouwen kunnen op alle leeftijden een bijdrage leveren. Richt u zich daarom niet enkel op kinderen als een probleem. Kinderen zijn niet het probleem; sterker nog, wat een probleem is, is dat we meer kinderen nodig hebben in de Europese Unie. Het probleem is: hoe stoten vrouwen door het glazen plafond heen dat de vragensteller heeft onderkend?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) Hoewel meer dan 55 procent van de afgestudeerden aan een universiteit vrouw zijn, vinden wij hen niet terug op leidinggevende posities, noch bij de overheid, noch in het bedrijfsleven. Daarnaast bestaat er een verschil in salaris van 17 procent tussen mannen en vrouwen.

Ik wil u vragen om na te denken over een aantal alomvattende programma's en ook over een strengere controle op de lidstaten wat de voorzieningen voor kinderopvang betreft. Als vrouwen werk en gezin niet kunnen combineren, kunnen we hen er niet toe aanmoedigen om een beroeps carrière na te streven, en dan kunnen ze ook leidinggevende functies bezetten.

Viviane Reding, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (EN) Ik ben het volledig eens met de analyse dat vele lidstaten de Barcelona-doelen niet bereiken. Slechts acht lidstaten halen de Barcelona-doelen voor kinderen van 0 tot 3 jaar en slechts zeven lidstaten halen de doelen voor kinderen tussen de 3 jaar en de leerplichtige leeftijd.

Als verantwoordelijke commissaris voor gelijkheid ben ik niet verantwoordelijk voor sociale zaken, maar ik weet dat al deze vragen op de agenda van de Europa 2020-strategie staan. We zullen zeker naar al deze vragen moeten kijken omdat de problemen groter gaan worden nu de bevolking vergrijst. Wie gaan er ook voor de ouderen zorgen? Vrouwen zullen niet alleen voor de baby's moeten zorgen, maar ook voor de ouderen. We moeten daar dus echt naar kijken en ook analyseren waarom de lidstaten niet het geld opnemen dat beschikbaar is voor meer kinderopvangvoorzieningen.

Wat quota betreft, in mijn antwoord heb ik meen ik niet het woord quota gebruikt, maar ik heb wel heel duidelijk gezegd dat als er geen vooruitgang wordt geboekt, ik iets zal doen en ik heb heel duidelijk gezegd wat ik bedoel met vooruitgang. Vooruitgang betekent dat er in 2015 in de raden van bestuur van beursgenoteerde ondernemingen 30 procent vrouwen zitten en in 2020 40 procent. Ik hoop dat we die doelen kunnen bereiken zonder de noodzaak van een sterke interventie op Europees niveau. Zo niet, nu dan staan quota op de agenda, en er zullen misschien mensen zijn die niet geloven dat ik zal doen wat ik zeg, maar ik sta erom bekend dat ik gewoonlijk doe wat ik heb aangekondigd. Dat is ook de reden waarom bedrijven nu een grote kans hebben om mijn ingrijpen niet nodig te maken. Als zij de dingen goed doen, dan hoeven wij niet in te grijpen.

Ik ben het volledig eens met de aangehaalde cijfers. Wij vrouwen vormen 60 procent van de nieuwe lichten afgestudeerden aan de universiteit; dat betekent dat we ook op de een of andere manier 60 procent van de managementfuncties zouden moeten bezetten, maar we zitten daar nog heel ver vanaf. Dat is de reden waarom we vrouwen moeten helpen in managementfuncties te komen. Er zijn vele redenen waarom ze hier niet in slagen: een ervan is de cultuur en dat is het moeilijkste te veranderen. Dat is ook de reden waarom vrouwen in de besluitvorming een van de prioriteiten van de Strategie voor gelijkheid tussen vrouwen en mannen zijn, net als de beloningsverschillen tussen vrouwen en mannen: gemiddeld 17 procent op Europees niveau, sommige landen zitten erg hoog, andere erg laag.

Volgend jaar starten we een campagne om mensen sterker bewust te maken van deze feiten. Er is bijvoorbeeld een heel aardig project in Duitsland dat we zouden kunnen uitbreiden naar andere landen, waar je in publieke ruimten een meter ziet die meet hoeveel langer een vrouw moet werken om hetzelfde gemiddelde loon als een man te bereiken. Uiteraard moeten we ook de sociale partners bij deze discussie zien te betrekken en moeten we transparantiemaatregelen laten uitvoeren.

Dit alles staat op de agenda van de strategie voor vrouwen en we gaan dit stap voor stap realiseren, niet om er alleen maar over te praten, maar om dingen te veranderen.

De Voorzitter. – Vraag nr. 19 van **Georgios Papanikolaou** (H-0572/10):

Betreft: Kosten van vertolking, vertaling en informatieverstrekking in strafprocedures voor de lidstaten

De richtlijn betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures, die de Raad onlangs heeft goedgekeurd, en de richtlijn betreffende het recht op informatie voor de beklagde, die momenteel in behandeling is, zijn twee basismaatregelen uit de routekaart

die de Commissie heeft voorgesteld om de rechten van verdediging van beklaagden te versterken.

Kan de Commissie antwoorden op de volgende vragen:

De regelgeving bepaalt dat de lidstaten als enigen de kosten voor vertaling, vertolking en informatieverstrekking moeten dragen. Hoe groot zullen volgens de Commissie de begrotingsimpact en -last voor de verlening van dergelijke diensten zijn? Lidstaten zoals Griekenland en Malta worden overspoeld door illegale immigranten en zullen een aanzienlijke financiële last moeten dragen voor de verlening van diensten inzake vertaling, vertolking en informatieverstrekking over de aanklacht en voor de opleiding van politiemedewerkers en procureurs.

Is de Commissie van plan deze landen bij te staan en financiële steun te verlenen opdat zij de kosten voor illegale immigranten die verwickeld zijn in strafprocedures niet alleen moeten dragen? Zo ja, aan de hand van welke criteria zal de hoogte van deze steun worden vastgesteld en hoe zal worden bepaald welke landen er eventueel recht op hebben?

Viviane Reding, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (EN) Toen ik commissaris werd, zag ik dat er in het verleden al veel was gedaan op het gebied van veiligheidskwesties en nog maar heel weinig op het gebied van rechtenkwesties. Daarom hebben wij – gelet op de instrumenten uit het Verdrag van Lissabon plus de Stockholm-strategie die wij tot onze beschikking hebben en waarin veel punten zijn opgenomen over de manier waarop we vooruitgang moeten boeken – besloten om te handelen, en daarbij hebben we zeer snel gehandeld.

In de eerste plaats wil ik graag het Parlement bedanken voor het uitstekende werk dat is verricht betreffende de procedurele rechten. We zijn al tot een overeenkomst gekomen over het recht op vertolking en vertaling van een aangeklaagde persoon in strafprocedures. We boeken ook goede vorderingen op het gebied van de richtlijn inzake het recht op informatie in strafprocedures: de beroemde verklaring van rechten. Als we het continent van de rechten willen worden, moeten de procedurele rechten beetje bij beetje worden doorgevoerd. Aan die rechten hangt een prijskaartje, maar ze zijn onmisbaar om de rechten van verdediging voor Europese burgers te waarborgen en om wederzijdse erkenning correct te laten functioneren.

Voordat we een voorstel doen, voeren we altijd een grondige effectbeoordeling uit van de financiële gevolgen die EU-wetgeving heeft voor lidstaten. Daarna dienen we pas wetgevingsvoorstellen in. Deze beoordeling was uiteraard gebaseerd op cijfers die zijn verstrekt door de overheden van de lidstaten. Uit deze cijfers blijkt dat de aanvullende kosten die door lidstaten moeten worden gedragen, niet al te hoog zouden moeten zijn.

Met betrekking tot het recht op vertolking en vertaling herhaalt de richtlijn eenvoudigweg een bestaande verplichting van de lidstaten die al is opgenomen in het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens van de Raad van Europa. Er wordt dus niet om iets buitengewoons gevraagd. Er wordt enkel om iets heel fundamenteels gevraagd. De lidstaten, waarvan er vele al voldoen aan de verplichtingen van het Hof van Straatsburg, zullen zeer waarschijnlijk geen extra kosten hoeven te maken naast de uitgaven die zij al doen op dit gebied.

Met betrekking tot het recht op informatie zullen de uitgaven grotendeels liggen bij de eerste eenmalige kosten voor het opstellen van een verklaring van rechten. De Commissie heeft hiervoor in alle EU-talen al een model ingediend als bijlage bij de richtlijn. De lidstaten

hoeven dit model enkel over te nemen, waardoor de kosten voor hen niet erg hoog zullen zijn. De Commissie beschikt niet over een begroting met kredieten voor financiële ondersteuning van de lidstaten bij deze uitgaven. Als lidstaten een optelsom maken waarin zij rekening houden met het risico van een rechterlijke dwaling, de rechtsmiddelen en revisies, het reputatieverlies van een geheel rechtstelsel en soms de schadevergoeding die wordt toegekend door het Hof van Straatsburg of een binnenlandse rechtbank, is het veel duurder om deze grondrechten niet te laten financieren door een verantwoordelijke staat.

Georgios Papanikolaou (PPE). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, ik dank u hartelijk voor uw antwoord. U heeft absoluut gelijk met alles wat u zegt, en ik kan het alleen maar met u eens zijn.

Ik wil mijn vraag echter verduidelijken: landen als Griekenland en Malta bijvoorbeeld staan, zoals u weet, hevig onder druk ten gevolge van illegale immigratie en omdat er mensen zijn die in een strafrechtprocedure misschien ondersteuning nodig hebben die verder gaat dan de standaardbrief en de standaardformulieren waarover zij beschikken. In het geval dat voor de aangeklaagde enkele documenten uit zijn dossier vertaald moeten worden, wat zoals u weet een zeer gespecialiseerd werk is dat elke keer weer verschillend is, weten wij dan wat de kosten daarvan zijn, met name voor enkele kleine landen die zo hevig onder druk staan en met zulke grote problemen te kampen hebben?

Brian Crowley (ALDE). - (EN) Ik wil de commissaris ook graag bedanken voor haar antwoord. Evenals mijn vorige collega vind ik dat een van de grootste problemen die moeten worden onderkend, is dat – hoewel we allemaal het belang onderkennen van toegang tot de rechter op een manier die begrijpelijk is voor de persoon die hier een beroep op doet – deze nieuwe regels niet kunnen worden gebruikt als juridisch mechanisme om verdere hoorzittingen voor belangrijke zaken te vertragen, ongeacht of het hierbij gaat om uitzetting onder immigratiebepalingen of om het wraken van bepaalde strafregisters, enzovoorts.

Bestaat er binnen de wetgeving of het voorstel een onderdeel waaronder de rechter de noodzaak van vertaling van elk afzonderlijk document naar de taal van de beklagde zou kunnen negeren?

Viviane Reding, *vicevoorzitter van de Commissie* . - (EN) Ik kan enkel herhalen dat de kosten van een onjuist functioneren van het recht, of de kosten wanneer mensen niet worden behandeld op de manier waarop mensen in een rechtvaardig Europa zouden moeten worden behandeld, veel hoger zijn dan de kosten van een investering in die grondrechten.

Natuurlijk is het voor landen die erg ver onder de minimumdrempel liggen veel moeilijker om die drempel te halen, en zal dit veel gemakkelijker zijn voor landen die al een bepaald rechtenniveau op dit gebied hebben. Is dat een reden om niets te doen? Integendeel, we hebben de mogelijke kosten voor de verschillende lidstaten ook geanalyseerd op basis van de druk waaronder zij handelen. Het is niet alleen een kwestie van asiel. Het is ook een kwestie van strafprocedures, bijvoorbeeld wanneer een illegale immigrant die wordt beschuldigd van een strafbaar feit voor de rechter moet verschijnen. We hebben het niet verplicht gesteld om alle documenten te laten vertalen, maar enkel die documenten die essentieel zijn om de persoon die wordt aangeklaagd te laten begrijpen wat er met hem of haar gebeurt.

Overigens zal het overgrote deel van de mensen op wie dit van invloed is, niet bestaan uit illegale immigranten. De grootste groepen op wie dit van invloed is, zijn mensen die naar een andere lidstaat reizen, zoals toeristen, of mensen die in een andere lidstaat wonen maar de taal van dat land niet spreken. Dit zal dus voor miljoenen Europese burgers een wezenlijk voordeel betekenen.

Stelt u zich eens voor dat u vanuit Straatsburg naar een buurland reist. Onderweg raakt u betrokken bij een verkeersongeval. U hebt iemand anders letsel toegebracht. U wordt meegenomen naar het politiebureau, voorgeleid voor de rechter en u hebt geen idee waarvan u wordt beschuldigd. In dergelijke omstandigheden zou u maar al te graag in elk geval willen weten wat de aanklacht is, zodat u kunt proberen uzelf te verdedigen. Ik denk dat dit een grondrecht is en we de kosten voor de samenleving moeten overwegen als we dit fundamentele grondrecht niet in praktijk zouden brengen.

De Voorzitter. – Het spijt me maar de vragen van mevrouw Harkin, en de heren Cashman, Mirsky en Crowley zullen vanavond niet aan bod komen. Zij zullen een schriftelijk antwoord krijgen. Zoals ik al zei: het is al laat doordat het vorige debat is uitgelopen.

We gaan nu verder met vragen aan de heer Füle.

Vraag nr. 25 van **Jim Higgins** (H-0579/10):

Betreft: Uitbreiding van de EU met Turkije

Kan de Commissie de huidige stand van zaken uiteenzetten rond de Turkse aanvraag om lid te worden van de EU?

Štefan Füle, lid van de Commissie. – (EN) In december 1999 verleende de Europese Raad in Helsinki Turkije de status van kandidaat-lidstaat en in oktober 2005 werden de toetredingsonderhandelingen met Turkije geopend. De Commissie heeft regelmatig aan de Raad en het Parlement verslag uitgebracht over de Turkse vorderingen om te voldoen aan de criteria van Kopenhagen.

Op 9 november publiceerde de Commissie het voortgangsverslag 2010 voor Turkije. In het verslag wordt de periode van begin oktober 2009 tot oktober 2010 behandeld en de vorderingen worden gemeten op basis van genomen besluiten, aangenomen wetgeving en ten uitvoer gelegde maatregelen.

Turkije heeft het politieke hervormingsproces voortgezet, met name door de hervorming van de grondwet, en blijft in toereikende mate voldoen aan de politieke criteria. De grondwetwijzigingen die op 12 september per referendum werden aangenomen, schiepen de voorwaarden voor vooruitgang op een aantal gebieden, zoals de rechterlijke macht, grondrechten en overheden.

De tenuitvoerlegging van de grondwettelijke veranderingen op een transparante en alomvattende manier is van essentieel belang voor de Turkse vooruitgang. De democratische openheid, met name wat betreft de aanpak van de Koerdische kwestie, voldoet nog altijd niet aan de verwachtingen. Het besluit van het constitutionele hof om de Democratische Volkspartij te verbieden en een toename van terroristische aanvallen door de PKK hebben dit beleid eveneens ondermijnd.

Er zijn nog steeds belangrijke hervormingen voor de grondrechten vereist, met name op het gebied van de vrijheid van meningsuiting. Het hoge aantal rechtszaken tegen journalisten en de ongepaste druk die wordt uitgeoefend op de media ondermijnen de persvrijheid.

Met betrekking tot regionale kwesties en internationale verplichtingen begint het nu urgent te worden dat Turkije voldoet aan zijn verplichting om aanvullende protocollen van de associatieovereenkomst op non-discriminatoire wijze ten uitvoer te brengen. De Commissie heeft aanbevolen dat de maatregelen die in 2006 door de Europese Unie werden aangenomen, worden gehandhaafd als er op dit gebied geen vooruitgang wordt geboekt. Dit zal van invloed zijn op de algehele voortgang van de onderhandelingen.

Turkije is de onderhandelingen tussen de leiders van de Grieks-Cypriotische en de Turks-Cypriotische gemeenschap om te komen tot een alomvattende regeling van de kwestie-Cyprus onder auspiciën van de Verenigde Naties, publiekelijk blijven steunen. Er is echter geen vooruitgang geboekt richting een normalisatie van de bilaterale betrekkingen met de Republiek Cyprus.

Met betrekking tot de economische criteria voor toetreding tot de Europese Unie blijft Turkije een functionerende markteconomie met het vermogen om de concurrentiedruk en de marktkrachten binnen de Unie het hoofd te bieden. Turkije heeft in 2010 een sterke economische groei doorgemaakt en zich hersteld na de opgelopen verliezen tijdens de financiële crisis. Het proces voor privatisering en structurele hervorming moet echter worden voortgezet.

Turkije is steeds beter in staat om te voldoen aan de verplichtingen van lidmaatschap doordat de wetten en voorschriften van het land steeds meer worden afgestemd op de wetten en voorschriften van de Europese Unie. Tijdens deze verslagperiode werden er twee onderhandelingshoofdstukken geopend, namelijk milieu en voedselveiligheid, waardoor het totaal aan geopende hoofdstukken momenteel op dertien komt. Met de ratificatie van de intergouvernementele overeenkomst over Nabucco is er belangrijke vooruitgang geboekt op het gebied van energiezekerheid, en hetzelfde geldt voor de samenwerking in de luchtvaartsector met het begin van de horizontale luchtvaartovereenkomst tussen de EU en Turkije. Er moet echter nog altijd veel afstemming plaatsvinden, met name op het gebied van visserij, sociaal beleid, justitie en binnenlandse zaken, evenals de douane-unie, waarvoor oude handelskwesties nog altijd niet zijn opgelost.

Het blijft uiterst belangrijk dat Turkije het bestuurlijk vermogen om aan de EU gerelateerde wetgeving ten uitvoer te brengen en te handhaven, verder verbetert.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik hoop dat u mij wilt verontschuldigen. We hadden een fractievergadering. Om 20.00 uur begon het vragenuur met mevrouw Reding. Ik heb dat op het beeldscherm gezien en ben vervolgens hiernaartoe gekomen, zodra de tweede vraag werd gesteld - ze had er immers zes. Ik dacht dat het een half uur zou duren, zoals voorzien. Daardoor heb ik mijn vraag net gemist. Ik zou u vriendelijk willen verzoeken om toestemming om mijn vraag na die van de heer Higgins te stellen. Ik kwam echt precies op het moment dat ik had moeten spreken in de zaal aan.

De Voorzitter. – Het probleem is dat volgens artikel 116 van het Reglement een vraag komt te vervallen als de steller van de vraag niet aanwezig is op het moment dat deze aan bod komt. Hoewel dat niet eens had gehoeven, heeft het personeel gepoogd u te bereiken op uw kantoor, maar u nam niet op. Ik begrijp dat er problemen waren, maar het vragenuur is twintig minuten te laat begonnen. Ik heb beide commissarissen elk twintig minuten gegeven. Mevrouw Reding had twintig minuten, waarin ze twee vragen heeft beantwoord, en we hadden afgesproken dat we om tien over acht verder zouden gaan met de heer Füle. Het spijt me zeer, mijnheer Posselt.

Ik geef gelegenheid voor de twee aanvullende vragen en dan zullen we zien hoever we komen.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Mijnheer de Voorzitter, we moeten erkennen dat Turkije, hoewel het een islamitische staat is, het Westen zeer behulpzaam is, in het bijzonder met betrekking tot Koeweit, Irak en de NAVO. Er zijn weliswaar problemen met betrekking tot de zeer grote bevolking, 74 miljoen mensen, en problemen met betrekking tot de mensenrechten, economische zaken en Cyprus, maar kan de commissaris niet toegeven dat de situatie beter aan het worden is? Kan hij ons een tijdpad geven, voor de lange of korte termijn, waarin we Turkije het recht kunnen geven om volledig lid van de Europese Unie te worden?

Seán Kelly (PPE). - (EN) Ik wil kort opmerken dat de commissaris, ondanks de vooruitgang die Turkije op bepaalde gebieden heeft geboekt, erop wees dat er nog aanzienlijke vooruitgang moet worden geboekt op het gebied van de vrijheid van meningsuiting en de persvrijheid. Als op een dag ook aan die vereiste wordt voldaan en Turkije inderdaad toetreedt tot de Europese Unie, bestaat dan niet het gevaar dat het land daarna in veel van zijn oude gewoonten zal vervallen wat betreft de zaken waar wij nog op wachten en waaraan zij nu nog niet voldoen?

Štefan Füle, lid van de Commissie . – (EN) Met betrekking tot de eerste vraag behoort ik zeer zeker tot diegenen die niet tevreden zijn over het tempo van onze toetredingsonderhandelingen. Ik denk niet dat het een juiste afspiegeling is van het belang van het land, of van de betrokkenheid aan beide kanten, om slechts één hoofdstuk per voorzitterschap te openen, rekening houdend met het feit dat we er tijdens dit voorzitterschap niet in zijn geslaagd een hoofdstuk te openen ondanks dat er veel vooruitgang is geboekt, met name op het gebied van hoofdstuk acht, waarin mededinging wordt behandeld.

Er is een aantal redenen hiervoor, waaronder de onafgehandelde kwesties met betrekking tot de aanhoudende tweedeling van Cyprus. Het aantal hoofdstukken dat wij in het kader van de toetredingsonderhandelingen kunnen openen, is inderdaad beperkt. In de tijd die ons nog rest, kunnen we slechts drie hoofdstukken openen, namelijk mededinging, overheidsopdrachten en sociaal beleid, geen van alle eenvoudige hoofdstukken. Acht van de hoofdstukken zijn op aanbeveling van de Commissie bevroren, als reactie op het feit dat Turkije het aanvullend protocol niet ten uitvoer brengt. Er zijn echter ook andere hoofdstukken die worden geblokkeerd door afzonderlijke lidstaten.

Onder deze omstandigheden is het voor de Commissie lastig om een redelijk tijdschema te geven. Ik kan wel zeggen dat we vandaag in Brussel, binnen het kader van de eerste algemene raad op ministerieel niveau, een goede discussie hebben gehad over de betrekkingen tussen de EU en Turkije en de toetredingsonderhandelingen. Daarbij ging het om een akkoord over de tekst van de verklaring. Ik volg ook een aantal verschillende routes om dit proces te intensiveren. Ik heb er alle vertrouwen in dat beide zijden na de aanstaande parlementsverkiezingen in Turkije hier klaar voor zullen zijn.

De kwestie van de persvrijheid is zeker zorgwekkend en dit is dan ook een kwestie die de Commissie op de voet volgt. Het doel van deze inspanningen is om alle 35 hoofdstukken te doorlopen en te meten aan alle ijkpunten voor opening en sluiting, om op die manier te waarborgen dat Turkije zich niet alleen aanpast aan het acquis van de Europese Unie, maar ook bewijs levert van de tenuitvoerlegging van dat acquis. Dit houdt zeer nauw

verband met het politieke deel van de criteria van Kopenhagen, dat specifiek betrekking heeft op de mediavrijheid en de vrijheid van meningsuiting.

Evenals de lidstaten, en met de steun van het Europees Parlement, hechten wij er sterk aan dat het uitbreidingsproces niet enkel een kwestie is van het aankruisen van een paar vakjes, wat later mogelijk kan leiden tot problemen met de tenuitvoerlegging van bepaalde wetgeving of met de werking van de instellingen. Dit is een serieus proces waarbij de staat van dienst een steeds belangrijkere rol speelt. Dit is nu precies het proces dat Turkije moet doorlopen voordat de vraag of het land erin zal slagen lid van de Europese Unie te worden, ter sprake kan worden gebracht. Dat zou de beste garantie zijn dat alle vrijheden, inclusief de vrijheden die het geachte lid zojuist heeft genoemd, worden gewaarborgd.

De Voorzitter. – Vraag nr. 24 van **Bernd Posselt** (H-0569/10):

Betreft: Samenwerking tussen Vojvodina en Oost-Kroatië

Hoe schat de Commissie de mogelijkheid in van meer grensoverschrijdende samenwerking tussen de Servische provincie Vojvodina en het oosten van Kroatië (regio Osijek/Oost-Slavonië), met name op het vlak van de grensoverschrijdende infrastructuur, waarvan ook het autosnelwegproject Sombor-Osijek deel uitmaakt?

Vraag nr. 26 van **Georgios Koumoutsakos** (H-0581/10):

Betreft: Toename en intensivering van het nationalisme in Albanië en Europees perspectief van dit land

Reeds geruime tijd wordt het politieke leven in Albanië beheerst door de uitzonderlijk broze stabiliteit van de regering. Deze instabiliteit oefent een negatieve invloed uit op de grondige institutionele hervormingen die noodzakelijk zijn met het oog op de toetreding van Albanië tot de EU. In dit aanhoudend klimaat van politieke onzekerheid wordt met grote bezorgdheid een toename en intensivering van fanatiek nationalisme vastgesteld, zowel in de media als in de samenleving, en met name onder de jongeren. Concrete voorbeelden hiervan zijn de moord op een Albanese burger van Griekse afkomst in Himara afgelopen augustus, vandalisme zoals het verbranden van herdenkingskransen op de begraafplaats van Boboshticë, en de frequente hevige uitvallen van de populaire Albanese pers naar het hoofd van de Orthodoxe kerk in Albanië. Kan de Commissie bijgevolg antwoorden op de volgende vragen:

Is zij op de hoogte van deze feiten? Maakt zij zich zorgen over de verspreiding van een nieuw fanatiek nationalisme? Is zij van plan bij de Albanese regering tussenbeide te komen om dit probleem aan te pakken? Is zij tot slot van mening dat dit alles een invloed heeft op het tempo waarmee het land zich voorbereidt op toetreding tot de EU?

Štefan Füle, lid van de Commissie. – (EN) Ik zal beide vragen kort beantwoorden.

De belangrijkste doelstelling van de grensoverschrijdende samenwerkingsprogramma's is het bieden van steun aan de ontwikkeling van een gemeenschappelijke sociaal-economische omgeving voor personen, gemeenschappen en economieën, inclusief het bieden van technische bijstand. Hiermee zouden landen zich moeten kunnen voorbereiden op het beheer van toekomstige grensoverschrijdende programma's uitgaande van de Europese territoriale samenwerkingsdoelstellingen van de structuurfondsen van de Europese Unie.

Grensoverschrijdende samenwerkingsprogramma's tussen de landen van de Westelijke Balkan zijn ook gericht op het overwinnen van de nalatenschap van conflicten uit het

verleden. Grensoverschrijdende programma's op grond van het instrument voor pretoetredingssteun gingen in de Westelijke Balkan in 2007 van start. De resultaten zijn tot dusver zeer positief geweest. Binnen het kader van hun grensoverschrijdende programma's hebben zowel Kroatië als Servië getoond dat zij bereid zijn samen te werken in de gebieden aan beide zijden van de Donau. De toewijzing uit hoofde van het grensoverschrijdende programma voor Kroatië en Servië bedraagt 1,8 miljoen euro per jaar. Deze toewijzing van fondsen wordt gebruikt om subsidies te verstrekken aan kleinschalige gezamenlijke projecten die worden voorgesteld door lokale belanghebbenden in diverse sectoren, zoals economie, cultuur, toerisme, milieu en sociale kwesties.

Tot de begunstigden van de projecten behoren gemeenten, ngo's, kamers van koophandel of culturele instellingen. Grote grensoverschrijdende infrastructuurprojecten, zoals het project waar in de vraag naar wordt verwezen, vallen niet binnen het bereik of de doelstellingen van het onderdeel voor grensoverschrijdende samenwerking van het instrument voor pretoetredingssteun. De Commissie overweegt mogelijk de financiering van dergelijke projecten uit hoofde van onderdeel één voor Servië, waarbij het valt onder institutionele opbouw, en onderdeel drie voor Kroatië, waarbij het valt onder regionale ontwikkeling, als de respectieve overheden in Kroatië en Servië hierom vragen.

Dan wil ik graag verder gaan met de tweede vraag. Zoals reeds genoemd in het schriftelijke antwoord op een eerdere vraag van het geachte lid, met als nummer E-6800/2010, is de Europese Commissie op de hoogte van het betreurenswaardige incident in Himara en volgt zij de ontwikkelingen op de voet. De vermeende dader heeft zichzelf aangegeven bij de politie en is in afwachting van zijn proces. De Albanese autoriteiten dragen de volledige verantwoordelijkheid voor een efficiënt onderzoek naar de feiten en een onpartijdig proces voor de verantwoordelijken.

De Commissie zal de afhandeling van deze zaak volgen conform de principes van mensenrechten en de rechtsstaat. In deze vraag verstrekt het geachte lid ook details van andere incidenten. Albanië en Griekenland hebben een nauwe historische band met elkaar. Het is in het grootste belang van beide landen dat zij hun samenwerking voortzetten en alle nationalistische en extremistische ideeën overwinnen die in het verleden ten grondslag hebben gelegen aan veel ellende in de hele regio.

De Commissie heeft herhaaldelijk de noodzaak van een strikte handhaving van de rechtsstaat en volledig respect voor mensenrechten benadrukt, en dan met name van de bescherming van de rechten van personen die tot een minderheid behoren. Alle kandidaat-lidstaten zijn zich bewust van het belang om aan deze criteria te voldoen om vooruitgang te boeken in de richting van toetreding tot de Europese Unie.

In haar meest recente advies heeft de Commissie positief commentaar geleverd op de interetnische relaties in Albanië. Er moet echter nog veel worden gedaan om respect voor en bescherming van minderheden af te dwingen.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, hartelijk dank voor uw generositeit. Mijnheer de commissaris, ik zal het kort houden. Zou u eventueel bereid zijn om eens naar de verbinding tussen het Servische Sombor en het Kroatische Osijek te kijken? Er is daar een grote brug over de Donau en in Kroatië is er een luchthaven, maar er is geen adequate wegverbinding. Dat zou werkelijk voor de gehele regio buitengewoon belangrijk zijn.

Georgios Koumoutsakos (PPE). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, ik heb bijzonder aandachtig naar uw antwoord geluisterd en ik dank u ervoor wat betreft

de concrete feiten. Aan de andere kant heb ik deze vraag voornamelijk gestemd omdat wij de laatste tijd duidelijk een uitbarsting van nationalisme in Albanië kunnen vaststellen. Dit houdt ons in Griekenland in hoge mate bezig en het verontrust ons, omdat iets dergelijks niet zou mogen gebeuren in een land dat aan een toetredingsproces is begonnen. Wij hopen dat deze verschijnselen zullen overgaan.

De Voorzitter. – Mijnheer Paleckis, wilt u iets zeggen over Wit-Rusland?

Justas Vincas Paleckis (S&D). - (EN) Ja, ik heb een vraag over Wit-Rusland. Dank u voor uw cadeaus op kerstavond.

Onlangs bracht president Loekasjenko een bezoek aan Moskou en tekende daar zeer belangrijke overeenkomsten met president Medvedev. Hoe beoordeelt u de nieuwe situatie voor de verkiezingen en na het tekenen van die overeenkomsten?

De Voorzitter. - Mijnheer de commissaris, dat zijn drie vragen. Kunt u daar alstublieft in maximaal drie minuten op antwoorden?

Štefan Füle, lid van de Commissie. – (EN) Op basis van het verzoek is mijn antwoord op de eerste vraag ja, voor deze beide landen. Ik ben bereid ernaar te kijken en te overwegen wat de Commissie kan doen om te helpen.

Ten tweede is elke uitbarsting van nationalisme een bron van zorg voor de Commissie en een probleem dat zeer serieus dient te worden behandeld binnen het kader van onze betrekkingen met het land. Zoals u weet hebben we begin oktober een advies over Albanië gepresenteerd. Er zijn een aantal zogenaamde kernprioriteiten vastgesteld, 12 in totaal, die gelden als de allereerste voorwaarden waaraan Albanië moet voldoen voordat we gunstig advies kunnen uitbrengen voor opening van toetredingsonderhandelingen. Mijn collega's en ik zullen ervoor zorgen dat het door u geopperde probleem op bevredigende wijze zal worden aangepakt binnen deze 12 kernprioriteiten. De Commissie zal pas een gunstig advies voor opening van toetredingsonderhandelingen geven als vragen zoals die van u op bevredigende wijze zijn afgehandeld.

Wat betreft de derde vraag aarzel ik hoe ik deze kort kan beantwoorden. Ik denk dat we een geringe vooruitgang hebben gezien in het proces dat voorafging aan de verkiezingen. We zijn zeer verheugd over het verslag van de OVSE/ODIHR waarnemingsmissie. Op basis hiervan zijn we bereid verdere maatregelen te treffen voor de deelname van Wit-Rusland, maar dat zal een deelname over de hele linie zijn, waarbij zeer nauwlettend zal worden gevolgd of de autoriteiten van Wit-Rusland de benodigde maatregelen treffen met betrekking tot de kernpunten democratie, rechtshandhaving en fundamentele rechten.

Ik wil hiermee afsluiten. Ik zal in een schriftelijk antwoord ingaan op de huidige werkzaamheden van de Commissie en de lidstaten voor het gezamenlijk tussentijds plan waarover ik morgen met u en uw collega's van Euronest van gedachten zal wisselen, evenals op de werkzaamheden aan het mandaat over de overnameovereenkomst en de overeenkomst inzake visumfacilitering. Ik zal ook aanvullende informatie verschaffen in mijn antwoord op uw vraag. Ik zal hier ook het door mij voorbereide betoog aan toevoegen.

De Voorzitter. – Mijnheer Paleckis, ik vond het belangrijk dat uw vraag over Wit-Rusland aan bod kwam, gezien de lopende verkiezingen.

Mijn excuses aan de heer Madlener, mevrouw Theocharous en de heer Hadjigeorgiou, die ook aanwezig zijn. Zij zullen een schriftelijk antwoord krijgen.

Mijnheer Madlener, we hebben echt geen tijd.

Barry Madlener (NI). - *(zonder microfoon)*... om die vraag te stellen, en nu worden wij eigenlijk simpelweg van de agenda afgevoerd. Is dit een normale gang van zaken? Had u dat niet eerder aan kunnen geven of had u niet in kunnen grijpen, zodat wij allemaal aan de beurt komen?

De Voorzitter. – Mijnheer Madlener, onder mijn voorzitterschap proberen we altijd om half negen klaar te zijn. We zijn nu zeven minuten uitgelopen, doordat de antwoorden lang waren en het vorige debat twintig minuten uitliep. Dat is niet mijn fout, maar ik denk dat het belangrijk is dat het personeel kan eten voor ze om negen uur weer terugkomen.

Vragen die bij gebrek aan tijd niet aan bod gekomen zijn, zullen schriftelijk worden beantwoord (zie bijlage).

Het vragenuur is gesloten.

(De vergadering wordt om 20.40 onderbroken en om 21.00 hervat)

VOORZITTER: LÁSZLÓ TÓKÉS

Ondervoorzitter

18. Actieplan voor energie-efficiëntie (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag over een herziening van het Actieplan voor energie-efficiëntie [2010/2107(INI)] – Commissie industrie, onderzoek en energie. Rapporteur: Bendt Bendtsen (A7-0331/2010).

Bendt Bendtsen, *rapporteur* . - *(DA)* Mijnheer de Voorzitter, de energie-efficiëntiedoelstelling van de EU van 20 procent loopt het risico om te verworden tot een nieuwe Lissabonprofetie. Met de huidige maatregelen ziet het ernaar uit dat we 10 of 11 procent halen. Dat is niet goed genoeg. We moeten investeren in energie-efficiëntie om economische, bedrijfsmatige, ecologische en sociale redenen. Meer aandacht voor energie-efficiëntie betekent op de eerste plaats dat we minder energie verbruiken. Dit zijn met andere woorden besparingen en volgens de cijfers van de Commissie is de economische winst bij het halen van onze doelstelling van 20 procent om en nabij 1 000 euro per huishouden per jaar.

Terwijl China en de Verenigde Staten aanzienlijk investeren op dit gebied, gaat het in Europa langzamer. We lopen achter. In China is het de staat die deze industrieën subsidieert. In de Verenigde Staten zijn er fantastische randvoorwaarden voor het bedrijfsleven, terwijl de Europese burgers slechts denken aan de hoeveelheid luxe die met het maandsalaris verworven kan worden. Er is te weinig aandacht voor innovatie en voor het bereiken van resultaten. Vanuit politiek oogpunt moeten we ons concentreren op gebieden die ervoor kunnen zorgen dat we de wereld achterlaten als een betere plaats dan toen we de wereld overnamen – gebieden die ook zorgen voor een groot economisch rendement, die nieuwe banen creëren en die ons concurrentievermogen verbeteren.

Energie-efficiëntie heeft ook als bijkomend voordeel dat er werkgelegenheid door ontstaat voor kleine en middelgrote ondernemingen in Europa. De drie centrale pijlers die ik onderscheid in het EU-beleid inzake energie-efficiëntie zijn de nationale actieplannen, het productbeleid en de gebouwen. Deze drie beleidsgebieden zijn zeer verschillend van aard en als we beginnen met de nationale actieplannen, zijn deze weliswaar niet bijzonder

doeltreffend gebleken, maar hebben ze toch een groot potentieel. Daarom is er behoefte aan een stroomlijning van de actieplannen en moeten we de Commissie de mogelijkheid geven om ze actief als een instrument te gebruiken. De Commissie krijgt de bevoegdheid om de actieplannen af te wijzen, indien ze niet ambitieus genoeg zijn. Dit betekent transparantie tegenover de burgers. Het is echter van het grootste belang dat we de onafhankelijkheid van de lidstaten behouden en hun de mogelijkheid geven om zelf te beslissen waar ze hun middelen willen inzetten. In sommige landen is het potentieel voor energiebesparingen in gebouwen bijvoorbeeld groter dan in andere landen en weer andere landen zullen zich vermoedelijk willen concentreren op meer energiebesparingen binnen productieprocessen.

De tweede pijler is het productbeleid, waarbij het gaat om zowel normen als etikettering. Van deze twee zijn normen verreweg het belangrijkste aspect en de omvang van de besparingen die bereikt kunnen worden door de naleving van de normen is eenvoudig aan te tonen. Ook zal de innovatie hierdoor toenemen.

Het gebouwenbeleid is ook belangrijk. Er zijn doelstellingen vastgelegd voor de routekaart voor 2050. Gebouwen zijn een centraal onderwerp binnen het energie- en klimaatbeleid en 40 procent van ons energieverbruik is afkomstig van gebouwen. Op dit gebied kunnen besparingen worden bereikt die per saldo een positief effect zullen hebben. Ik ben ervan overtuigd dat deze drie gebieden een belangrijk fundament zullen vormen voor concurrentievermogen en innovatie gedurende vele jaren in de toekomst. Daarom bevat de richtlijn een aanbeveling voor een financieel instrument om investeringen in projecten op het gebied van energie-efficiëntie te ondersteunen. In bepaalde Europese landen zijn er modellen die de investeringen op meerdere manieren ondersteunen, en de vraag is of de EU haar financiën ook niet op deze manier zou moeten inrichten. Ik hoop dat het Parlement de resolutie met een grote politieke meerderheid zal aannemen, aangezien het om een uitermate belangrijk gebied gaat voor Europa en voor onze bedrijven.

Günther Oettinger, lid van de Commissie . – (DE) Mijnheer de Voorzitter, geachte leden van het Parlement, ten eerste dank ik de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, de Commissie industrie, onderzoek en energie en de Commissie regionale ontwikkeling voor het intensieve overleg en voor het verslag waarover we vandaag debatteren. Dit geldt in het bijzonder voor de heer Bendtsen, maar ook voor andere leden van het Parlement die gedurende lange tijd bij dit onderwerp betrokken zijn geweest en die hun hoge mate van competentie hebben laten zien.

Laten we eens de tussenbalans opmaken voor de drie doelen van 20 procent die we vastgesteld hebben, dat wil zeggen CO₂, hernieuwbare energieën en grotere energie-efficiëntie. Bij CO₂ zijn we op de goede weg, bij de hernieuwbare energieën zijn we op de goede weg en bij energie-efficiëntie staan we aan het begin. Als we geen actie ondernemen, zullen we het doel niet halen. Dit betekent dat, hoewel we ons een doel hebben gesteld – Parlement, Raad en alle Europese instellingen – de ontwikkeling, in het bijzonder na de crisis, niet in de richting van 20 procent meer energie-efficiëntie gaat maar dat maximaal 8, 9, 10 procent in de komende tien jaar haalbaar zal zijn volgens de huidige stand van zaken.

Mijn tweede punt is dat ik niet helemaal gelukkig ben met het begrip energie-efficiëntie, omdat buiten ons niemand dat begrijpt. Als u het aan uw burens en vrienden vraagt, blijkt energiebesparing bekend te zijn, maar geldt energie-efficiëntie als een soort academische vakterm. In feite is bij deze doelstelling de vraag wat er bereikt moet worden, nog niet

definitief vastgesteld. We hebben een totaaloverzicht van het energieverbruik in 2005, dat in 2007 is aangevuld vanwege de uitbreiding met Roemenië en Bulgarije, en dat jaar is het referentiejaar. De verbruikshoeveelheid voor dat jaar is bekend. Destijds – nog vóór mijn tijd – gingen alle besluiten uit van een normale prognose, dat wil zeggen van een stijgende energievraag waarvan 20 procent werd afgetrokken. Nu vraag ik me af of, indien we energie-efficiëntie buiten beschouwing laten, we überhaupt nog wel een stijgende energievraag hebben. In mijn land, Duitsland, waarschijnlijk niet. Echter, in nieuwe lidstaten – en hierbij denk ik aan auto's, het aantal auto's per inwoner, de grootte van woningen, industriële ontwikkeling – zal de energievraag zeker stijgen. Er is echter tot nu toe nog geen objectief verslag opgesteld dat de prognoses beoordeelt. 20 procent is bekend, maar waarvan is onbekend. We hebben Primes en andere modellen, maar ik heb mijn twijfels over de cijfermatige prognoses. Er zijn bijvoorbeeld oprichtende lidstaten van de Europese Unie die stellen dat ze zonder energie-efficiëntie tot 2020 een duidelijk stijgende energievraag zullen hebben. Na aftrekking van 20 procent blijven precies de cijfers van 2005 over. Dat kan niet reëel zijn. Dit betekent dat we eerst gezaghebbende cijfers, perspectieven en prognoses nodig hebben. Deze willen we voor februari of maart beschikbaar hebben.

Ik reken er ook op dat de staatshoofden en regeringsleiders dit onderwerp in februari even ernstig nemen als voor de crisis, aangezien het erop lijkt dat volgens de huidige stand van zaken de lidstaten niet voor de bindende doelen zullen stemmen. Hiervoor kan weliswaar een meerderheid zijn in het Parlement, maar de lidstaten willen op vrijwillige basis werken en zijn nog ver verwijderd van de bindende doelen die twee, drie jaar geleden zijn afgesproken. We moeten dus vaststellen wat de prognose is voor 2020 zonder efficiëntie, meer vanuit een puur theoretische standpunt, en daarvan dan 20 procent aftrekken.

Vervolgens moeten we ons afvragen waar we moeten beginnen. In de eerste plaats op het gebied van de woningbestand. Op het gebied van wonen, werken en industrie zijn het de bestaande gebouwen waar we het meeste aan moeten doen. In dit verband zie ik voor de publieke eigenaren – gemeenten, staten – een voorbeeldfunctie weggelegd. Dit betekent dat efficiëntie eerst en vooral moet worden nagestreefd overal waar de overheid eigendom bezit. Ten tweede hebben we structuurschema's op Europees niveau en hebben we in de landen verschillende saneringsprogramma's. Die moeten we met elkaar verbinden. We moeten misschien minder geld besteden aan het plaveien van marktplaatsen en minder rondwegen financieren, maar in plaats daarvan meer energie-efficiëntie medefinancieren. Ik beschouw dit als een cruciale doelstelling voor de komende begrotingsperiode op Europees niveau.

Wat betreft het onderwerp vervoer bestaat er al helemaal geen twijfel, aangezien er lidstaten zijn waar er 550 auto's per 1 000 inwoners zijn, zowel benzine- als dieselmotoren, en andere lidstaten met 100 en 120. Er zal geharmoniseerd worden, maar niet op een niveau van 100 auto's per 1 000 inwoners in Duitsland, maar in Europa op het niveau van 400 tot 500 auto's per 1 000 inwoners. Daarom hebben we behoefte aan meer energie-efficiëntie op het gebied van vervoer. Overigens is het vervoer dat vermeden wordt het meest efficiënt. Ten derde is er de industrie en ten vierde de energiesector.

De kwestie van het bindend karakter van dergelijke eventuele maatregelen is ruim aan bod gekomen in het Parlement. Enkele weken geleden hebben we deze kwestie in de Energieraad aan de orde gesteld tijdens een informele lunch. Ik mag u melden dat de lidstaten en de ministers van Energie zeer betrokken zijn bij het onderwerp energie-efficiëntie, maar nog niet bereid zijn om besluiten te nemen over bindende doelen. Kunt u zich overigens

voorstellen dat een opkomend land als Polen een reductie van 20 procent kan bereiken? Ik betwijfel het. Of als het gaat om verzadigde lidstaten zoals Duitsland, Oostenrijk of Italië: hoe krijgen we bijvoorbeeld Oostenrijk of Duitsland zover dat ze een reductie van 30 procent accepteren, zodat Polen zijn economische ontwikkeling, meer auto's per burger en andere zaken aan de doelen kan aanpassen? In dit verband staan ons nog stevige discussies te wachten over hoe dit in detail moet worden uitgevoerd in de sectoren –industrie, energie, vervoer, wonen – en in de lidstaten.

Ik zal het verslag nu in overweging nemen en dank u voor de inhoud ervan. Op 4 februari wil ik het onderwerp aan de orde stellen in de Europese Raad om nogmaals concreet na te gaan hoe serieus de regeringen het onderwerp nemen, en ik kom vervolgens met een concreet voorstel voor een nieuw plan voor energie-efficiëntie bij u terug. Dan hebben we zeker in het voorjaar en in de zomer genoeg gelegenheid om alles te bespreken, ook de kwestie van bindende doelen.

Met het oog op het subsidiariteitsbeginsel zou een plan met twee fasen wellicht ook de juiste benadering kunnen zijn. Fase 1 zou vrijwillig zijn. Dat wil zeggen dat we nationale actieplannen voor energie-efficiëntie verwachten en zeggen welke doelen ieder jaar bereikt moeten worden, maar we wachten niet af tot 2020, maar schakelen na twee jaar eventueel over naar bindende doelen, indien we merken dat in de twee eerste jaren de fase van vrijwilligheid geen vooruitgang in de richting van 20 procent bij de lidstaten oplevert. Hartelijk dank voor vandaag!

Peter Liese, rapporteur voor advies van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Oettinger, dames en heren, ik zou eerst iets willen corrigeren. In de Duitse vertaling staat dat ik de voorzitter ben van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, maar dat is onjuist. Ik ben de rapporteur. Ik wil echter wel, in die hoedanigheid, de heer Bendtsen hartelijk danken voor zijn uitstekende werk en ook voor de goede samenwerking. Hij heeft een ambitieuze strategie voor het onderwerp energie-efficiëntie in de Europese Unie gepresenteerd. Energie-efficiëntie is het meest kostenbesparende middel om emissies en onze afhankelijkheid van de import van energie te verminderen. Hierdoor worden in Europa arbeidsplaatsen gecreëerd en het geld dat we investeren, zal niet meer in de richting van Rusland, het Midden-Oosten of andere regio's stromen, maar binnen onze economie blijven.

De Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid heeft een veelomvattend advies goedgekeurd. Ik hoef niet alles wat erin staat te herhalen, maar het is zeer ambitieus. Niet alles erin is ook even belangrijk. Ik wil echter twee punten nogmaals benadrukken. Ten eerste roepen we de Europese Unie op om een langetermijndoel voor zichzelf vast te stellen op het gebied van energie-efficiëntie en hierover, mijnheer de commissaris, hebben we reeds gesproken. Wanneer we een planning tot 2050 opstellen, moeten we immers ook weten hoeveel we ongeveer verbruiken. Ten tweede hebben we gewezen op de problemen met de definitie. Ik ben van mening dat we moeten uitgaan van de hoeveelheid verbruikte energie, aangezien die meetbaar is en we er gegevens over hebben. Over al het andere, bijvoorbeeld de meting per eenheid, enzovoort, hebben we geen gegevens. Daarom is dit naar mijn mening de beste benadering en ik hoop dat we dit in de komende maanden ook dienovereenkomstig kunnen integreren in de strategie.

Lena Kolarska-Bobińska, rapporteur voor advies van de Commissie regionale ontwikkeling. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, energie-efficiëntie is een van de

belangrijkste uitdagingen van de Europese Unie voor de komende tien jaar. Het is ook een sleutelement van onze energiestrategie. Momenteel is het van prioritair belang dat de constructieve bepalingen van het verslag en de energiestrategie van de Commissie door de lidstaten ten uitvoer worden gelegd. Om ze ten uitvoer te leggen dienen enkele problemen te worden opgelost. Op Europees niveau stelt zich nog steeds de vraag hoe deze energie-efficiëntie kan worden gemeten. Momenteel gebruiken we hiervoor de prognoses voor 2020, maar het zou onverstandig zijn om bindende juridische doelen vast te leggen op basis van zulke prognoses. Wat de toekomst betreft, zijn we geen helderzienden. Daarom is het noodzakelijk dat er nieuwe, betere technologieën worden uitgewerkt, en dit is al in de discussie van vandaag aangehaald. Die technologieën zullen ons toelaten ons doel te bereiken.

Het is ook van cruciaal belang om rekening te houden met regionale verschillen. De manier waarop energie in Kopenhagen wordt benut, verschilt van de manier in Oost-Polen. Er bestaat geen actieplan dat voor iedereen past, en we moeten ervoor zorgen dat deze plannen aansluiten bij de werkelijkheid. Regionale en lokale autoriteiten zullen verantwoordelijk zijn voor de verwezenlijking van het energie-efficiëntiebeleid. Daarom moeten de Europese commissie en de lidstaten hun inspanningen coördineren met de lokale autoriteiten. In het tegenovergestelde geval zal dit als bureaucratie worden beschouwd, en een bron van enorme kosten voor de regio's en de burgers. Zonder beheer op meerdere niveaus en zonder toewijzing van fondsen voor dit doel is het volledige project gedoemd te mislukken.

Herbert Reul, *namens de PPE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dames en heren, ik wil eerst degenen bedanken die aan dit verslag gewerkt hebben, in het bijzonder de heer Bendtsen. Ik zou op twee aspecten willen wijzen en u wellicht stof tot nadenken geven. We zijn het erover eens dat energie-efficiëntie, het spaarzame gebruik van energie, de eenvoudigste en verstandigste oplossing is. De vraag is nu hoe we dit doel bereiken. Ook zou ik de vraag willen stellen wat we ermee opgeschoten zijn door steeds opnieuw nieuwe en hogere percentages aan de mensen te presenteren. Hebben we daardoor werkelijk meer bereikt en meer invloed gehad? Waarom en op welke gebieden is er efficiënter met energie omgegaan? Ik heb vernomen dat de industrie, die veel energie verbruikt, efficiënter met energie omgaat, omdat daarmee geld wordt bespaard en het gunstig is voor de industrie zelf. Ik heb vernomen dat wanneer mensen weten dat een bepaald apparaat meer of minder energie verbruikt, dus wanneer ze dat zelf kunnen zien en het voordeel voor henzelf ervan zien, ze voor energie-efficiëntie zullen kiezen. Misschien is het werken met percentages niet de juiste methode, maar zouden we een benadering met stimuleringsmaatregelen moeten volgen.

Mijn tweede vraag is: de commissaris heeft zojuist op overtuigende en duidelijke wijze uitgelegd hoe moeilijk het is om het begrip energie-efficiëntie te definiëren. Wat houdt het eigenlijk in? Welke verschillen zijn er in dit verband tussen de lidstaten? Mijn collega heeft er zojuist op gewezen dat de lidstaten zich ook in verschillende – zeer verschillende – economische en geografische omstandigheden bevinden. Is het in dat geval de juiste oplossing om met een bindend cijfer te werken, of moeten we naar iets anders zoeken? Ik ben van mening dat we ons wat betreft het energiebeleid enigszins los moeten maken van het debat in het verleden, toen we met eenvoudige cijfers, met bindende doelen en met wonderoplossingen dachten iets te kunnen bereiken. Het is echter duidelijk dat we niet genoeg hebben bereikt. Misschien moeten we de alternatieve route proberen met gedifferentieerde, variërende antwoorden, waarbij rekening wordt gehouden met de verschillende omstandigheden, maar er ook resultaten worden bereikt. Het zijn de resultaten die ertoe doen, niet onze specifieke omstandigheden.

(Spreker verklaart zich bereid om een "blauwe kaart"-vraag krachtens artikel 149, lid 8 van het Reglement te beantwoorden).

Hannes Swoboda (S&D). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik heb slechts één vraag aan de heer Reul. Is het niet mogelijk om in de loop van een ontwikkeling bindende doelen te hebben en ze toch als gedifferentieerd te zien? U hebt "bindend" en "gedifferentieerd" als tegenovergestelde begrippen voorgesteld, terwijl ik van mening ben dat die twee begrippen met elkaar verenigd kunnen worden. Ik ben het absoluut eens met bepaalde stappen die de commissaris heeft voorgesteld, maar misschien kunnen we een manier vinden om een gedifferentieerde benadering te volgen, afhankelijk van de geografische en andere omstandigheden, maar waarbij we uiteindelijk toch tot bindende doelen komen.

Herbert Reul (PPE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, ook ik ben voor gedifferentieerde oplossingen en ik ben, zoals uzelf, aan het overwegen hoe dergelijke oplossingen tot stand kunnen worden gebracht. Wat betreft de vraag waar we wat moeten doen, moeten we helemaal niets uitsluiten. Ik zal de dag van vandaag als uitgangspunt nemen. Op dit moment is het naar mijn mening een verkeerde benadering om onze verplichtingen in feite af te kopen met bindende doelen en percentages. Ik zou willen voorstellen dat we wat meer nadenken en ons afvragen hoe we, stap voor stap, wat kunnen bereiken. Ik vind het treurig dat we niet meer hebben bereikt. Daarom moeten we misschien eens voor een andere benadering kiezen.

Britta Thomsen, namens de S&D-Fractie. - (DA) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dames en heren, ik wil graag allereerst de heer Bendtsen en de andere rapporteurs bedanken voor de vruchtbare samenwerking bij dit verslag.

We hebben op veel gebieden overeenstemming bereikt, niet in het minst over de ambitie om de laaghangende vruchten te oogsten die groeien dankzij het stimuleren van energie-efficiëntie. Er zijn echter ook meningsverschillen geweest. We zijn het niet met elkaar eens als het erom gaat ambitieuze en bindende doelstellingen voor energie-efficiëntie vast te stellen.

Voor mij is het van doorslaggevend belang dat we ons verbinden aan een minimale stijging van de energie-efficiëntie met 20 procent. Dat is de weg die ons zal leiden naar een groene en duurzame economie die in staat is om miljoenen nieuwe banen in Europa te creëren. Het is echter van cruciaal belang dat deze doelstellingen voor energie-efficiëntie bindend worden voor de lidstaten, aangezien het duidelijk is dat de EU op een groot aantal gebieden aanbevelingen en doelstellingen heeft die nooit werkelijkheid worden, omdat ze niet bindend zijn.

Tegelijkertijd hebben we gezien dat bindende doelstellingen werken. Daarom moet dit natuurlijk ook gelden voor doelstellingen op het gebied van energie-efficiëntie. We weten dat dit zonder twijfel de goedkoopste manier is om de CO₂-uitstoot terug te dringen, voorzieningszekerheid te garanderen en tegelijkertijd de consumenten te verzekeren van een lagere warmte-energierekening, waarbij juist de lagere kosten voor warmte-energie een vooruitgang zou betekenen voor de vele Europeanen die worden getroffen door wat we als energiearmoede zouden kunnen aanduiden.

Energiearmoede treft mensen wanneer een relatief groot deel van hun inkomen gebruikt moet worden om hun woning te verwarmen. Op dit moment zijn er noch gemeenschappelijke definities van energiearmoede noch de juiste politieke maatregelen ter vermindering ervan. De consequenties van energiearmoede zijn rampzalig.

Energiearmoede verslechtert de gezondheid en de algemene levensomstandigheden van lage-inkomensgroepen. We moeten daarom zorgen voor goedkope leningen voor investeringen in energie-efficiëntie maatregelen in particuliere woningen en we moeten de structuurfondsen ook voor dit doel inzetten.

Ik kijk uit naar de stemming morgen en hoop dat we de steun van een grote meerderheid voor dit verslag krijgen alsmede een versterking van onze inspanningen ter bestrijding van energiearmoede.

Fiona Hall, *namens de ALDE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil blijk geven van mijn waardering voor de heer Bendtsen, die zeer hard heeft gewerkt aan dit verslag en nauw heeft samengewerkt met de schaduwrapporteurs van de andere fracties. Hij is erin geslaagd om de parlementariërs in deze zaak bijeen te brengen, en hij verdient warme gelukwensen.

Energiebesparing levert enorm veel op, op allerlei gebieden. Allereerst op het gebied van klimaatverandering. Cancún heeft ons eraan herinnerd hoeveel we nog moeten doen, en energiebesparing is de goedkoopste en gemakkelijkste manier om een broeikasgasreductie van 30 procent te bewerkstelligen. Het tweede is energiezekerheid. Afgelopen week was ik in Zagreb om met liberale collega's te discussiëren over de toetreding van Kroatië, en van hen vernam ik dat Kroatië 50 procent van zijn energie importeert en bovendien twee keer zoveel energie verbruikt dan wanneer het land gebruik zou maken van de juiste energiebesparende maatregelen.

Nu energie volgens het Verdrag van Lissabon een gedeelde Europese bevoegdheid is, moet energie-efficiëntie ook een gedeelde verantwoordelijkheid zijn.

Als we meer doen aan energiebesparing, bestrijden we ook de praktische problemen waar mensen in hun dagelijks leven mee kampen. Te veel mensen hebben te maken met brandstofgebrek en worstelen om warm te blijven in woningen die niet goed geïsoleerd zijn. Als we woningen energie-efficiënter maken houden mensen meer geld over om uit te geven in de lokale economie in deze financieel en economisch moeilijke tijden. Het creëert ook vele duizenden banen in de lokale economie.

Met het oog op al deze positieve effecten komt het als een aanzienlijke schok te bedenken dat de energie-efficiëntiedoelstelling van 20 procent het enige onderdeel is van het pakket maatregelen van 2020 dat nu dreigt te mislukken, zoals de commissaris al zei. De meest recente cijfers tonen aan dat we, als het zo doorgaat, tegen 2020 slechts een besparing van 9 procent zullen behalen in plaats van de geplande 20 procent.

Voor ons is naar mijn mening nu de tijd aangebroken om schoon schip te maken en te erkennen dat we het in 2008 bij het verkeerde eind hadden. We hadden destijds de doelstelling bindend moeten maken, en we moeten nu echt stappen vooruit zetten en manieren vinden waarop we dat alsnog kunnen bereiken.

Ik bedank de commissaris dat hij ons inzicht heeft gegeven in zijn voorbereidingen voor volgend jaar. Ik denk dat nu de tijd aangebroken is om hier een politiek besluit te nemen voor het invoeren van een bindende energiebesparende doelstelling, omdat we zonder een dergelijke doelstelling in wezen al het andere wat we doen voor de economie, de energiezekerheid en de klimaatverandering ondermijnen.

Yannick Jadot, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, ik wil allereerst de rapporteur gelukwensen met de kwaliteit van zijn werk.

Ik zal natuurlijk morgen voor aanneming van het in de Commissie industrie, onderzoek en energie goedgekeurde verslag stemmen.

Dan wil ik nu overgaan tot iets wat al eerder is genoemd, namelijk het ongelooflijke potentieel dat wij hebben op het gebied van energiebesparing. Uit de verslagen van de Commissie zelf blijkt dat als wij onze niet te lessen energiedorst zouden temperen en 20 procent minder energie zouden verspillen, we een miljoen banen zouden kunnen creëren, bijna 1000 euro per huishouden zouden kunnen sparen en onze externe energierekening natuurlijk zouden kunnen verminderen.

20 procent efficiëntie of 20 procent minder energieverbruik in Europa is hetzelfde als 15 Nabucco's op energiegebied en wij zijn bezig daar gewoon langsheen te lopen. Fiona Hall zei dat al, en ik maak daaruit op dat men gewoon niet kan tellen. Als uit de verslagen blijkt dat wij vandaag de dag ver verwijderd zijn van de 20 procent, dan kunnen wij daaruit afleiden hoeveel of hoe weinig energie wij elk jaar sparen. Wij weten ook dat de aanpak van ecologisch ontwerp en energie-etikettering voor auto's enzovoort, een onsamenhangend geheel is en niet de mogelijkheid biedt om de gewenste resultaten te bereiken.

Ik ben enigszins verbaasd over het debat dat wij hier voeren. Neemt u mij niet kwalijk, mijnheer de commissaris, maar als u zegt dat er een probleem is met de definitie van energie-efficiëntie dan klopt dat theoretisch misschien wel, maar het energie- en klimaatpakket is heel duidelijk wat het streefdoel betreft: 20 procent minder energieverbruik ten opzichte van de basislijn. Het gaat hierbij niet om de definitie van energie-efficiëntie maar om energievolumes en daar moeten wij op terugkomen. Dat is het energie- en klimaatpakket

Er wordt gezegd dat bindende doelen uit den boze zijn. Maar die zijn er wel voor de hernieuwbare energiebronnen. De Commissie heeft enkele dagen geleden nog in Cancún onderhandeld over een bindende klimaatovereenkomst en geprobeerd het Protocol van Kyoto te verdedigen. Hier worden de argumenten van de Verenigde Staten of China overgenomen, die zeggen "wij doen het vrijwillig en als we op een goeie dag vaststellen dat het niet werkt, dan doen wij het verplicht".

Wat het onderhavig verslag betreft heeft een aantal afgevaardigden voorgesteld het aspect 'gebouwen' te versterken. Er is ruimte voor een groot Europees gebouweninitiatief. Gebouwen gebruiken niet minder dan 40 procent van onze energie en op het gebied van renovatie kunnen wij veel verder gaan.

Tot slot zijn onze burgers vandaag geconfronteerd met koud weer en betalen ze een hoop geld voor hun energierekening. Als Europa uit de crisis komt, zal energie op internationaal niveau nog veel duurder worden. De burgers zullen twee keer geconfronteerd worden met een verhoging van de energierekening. Wij moeten veel sneller handelen en daarom vraag ik u, mijnheer de commissaris, om bij de heer Van Rompuy erop aan te dringen dat de energietop van 4 februari ook een top wordt over energiegebruik. De routekaart die hij vandaag heeft voorgesteld is, vanuit dat standpunt bekeken, gewoon onfatsoenlijk.

Konrad Szymański, *namens de ECR-fractie*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik de rapporteur bedanken voor de zeer constructieve en open samenwerking bij de voorbereiding van het verslag. In mijn toespraak wil ik me op één zaak concentreren. De invoering van bindende doelen voor energie-efficiëntie in het Europees systeem zal voor onze fractie onaanvaardbaar zijn. Ten eerste hebben we geen gemeenschappelijke methodologie om de efficiëntie te meten; er zijn te veel factoren die niet vergelijkbaar zijn.

De doelen moeten voor elk land afzonderlijk worden bepaald, zodat het erg verschillende potentieel voor energiebesparing en de bereikte successen op dit gebied in aanmerking worden genomen. Ik geef het voorbeeld van mijn land: sinds 1990 heeft Polen haar energie-efficiëntie met 50 procent verbeterd. Desondanks blijft Polen een land met een zwakke efficiëntie in vergelijking met het Europese gemiddelde. De invoering van een gemeenschappelijk, bindend doel is politiek schadelijk en zorgt ervoor dat de kosten van de ingevoerde wijzigingen ongelijk over de lidstaten zullen worden verdeeld.

Marisa Matias, *namens de GUE/NGL-Fractie.* – (PT) Mijnheer de voorzitter, ook ik wil eerst en vooral zeggen dat dit voorstel voor de herziening van het Actieplan voor energie-efficiëntie volgens mij op het juiste moment komt, en indien daar twijfels over zouden bestaan, denk ik dat het debat dat wij hier vandaag houden, die twijfels wel zal wegnemen. Het beleid inzake energie-efficiëntie is van essentieel belang in verschillende sectoren, van gebouwen tot energie-infrastructuur, informatie- en communicatietechnologie, vervoer, financieringskwesties, al die kwesties en nog veel meer, alsook in alle andere sectoren. Het is van fundamenteel belang dat er gecoördineerd, gezamenlijk beleid komt, want anders zullen we er niet in slagen onze doelstellingen te bereiken. Het beleid inzake energie-efficiëntie is bovendien ook van belang in de strijd tegen klimaatverandering, zoals ik al gezegd heb, en voor het terugdringen van de emissies, een andere uitdaging waaraan wij het hoofd moeten bieden.

We kunnen niet enerzijds in het ene debat verklaren dat we de emissies willen terugdringen en anderzijds in het andere, zoals hier, wanneer het over energie-efficiëntie gaat, zeggen dat dat niet mogelijk is. Daarom zou ik toch op een aantal punten willen ingaan die volgens mij van essentieel belang zijn in dit debat. Ten eerste is het belangrijk dat we bindende doelstellingen vastleggen. Zoals ik eerder al zei, heeft het hanteren van vrijwillige criteria ons enkel geleid tot de situatie waarin we ons nu bevinden: uiteindelijk kunnen we geen bindende doelstellingen vastleggen omdat het onmogelijk zal zijn om 20 procent energie-efficiëntie te bereiken tegen 2020, en nu moeten we onze burgers vertellen dat dat uiteindelijk een loze belofte was en dat niets van dat alles echt zal plaatsvinden, omdat we maar 9 procent bereikt hebben. Ik denk dat dat een onaanvaardbaar argument is dat zichzelf tegensprekt, want als we de 20 procent energie-efficiëntie niet kunnen halen, is dat net omdat we daarvoor geen bindende doelstellingen vastleggen. Want daartoe dienen doelstellingen: ze moeten een impuls geven aan het beleid en leiden tot nieuwe projecten. Als we dat niet willen doen, zijn we eigenlijk laf. We mogen niet afhankelijk zijn van goede wil maar in dit geval moeten we jammer genoeg afhankelijk zijn van politieke wil.

Ik hoop dat die politieke wil er morgen voor zal zorgen dat we het doel om de energie-efficiëntie op te trekken tot 20 procent in 2020 zullen vastleggen, en niet alleen omdat er 1 miljoen banen, nieuwe banen, gecreëerd zouden kunnen worden – als dat zou lukken – en we ons momenteel in een situatie bevinden waarin we niet zonder het scheppen van nieuwe banen kunnen. Wat we hier zien, namelijk dat er geen gezamenlijke verplichting wordt aangegaan, is hetzelfde als wat er in het economisch beleid gebeurt op Europees niveau.

De Europese Unie toont hier dat zij niet in staat is om een economisch beleid te voeren dat gericht is op het scheppen van banen. Zij blijkt ook niet in staat om een gemeenschappelijk beleid uit te werken voor energie-efficiëntie. Ik hoop dat dit niet het geval blijft en dat we niet alleen in deze sector, maar ook in de bouwsector, onze doelstellingen zullen bereiken. Ik hoop echt dat we morgen een antwoord kunnen bieden dat niet alleen gecoördineerd en duidelijk is, maar ook een antwoord is op de crisis die we momenteel doormaken.

Jaroslav Paška, *namens de EFD-Fractie*. – (SK) Mijnheer de Voorzitter, in het besproken Actieplan voor energie-efficiëntie worden meerdere manieren beschreven waarop de Europese Unie haar doelstellingen voor de geplande vermindering van broeikasgassen tot 2020 zou kunnen bereiken.

De filosofie van het voorliggende verslag gaat uit van de logische gedachte dat de productiekosten en de milieuvervuiling aanzienlijk zullen verminderen als het ons lukt rationeel met energie om te springen en in alle sectoren van energieverbruik de nodige financieel uitvoerbare maatregelen te nemen om de energieverspilling te beperken. De voorgestelde maatregelen betreffen niet alleen de energie-infrastructuur, ofwel de productie en transmissie van energie, maar ook de bouwsector, de industriële productie en het vervoer. De maatregelen zijn algemeen geformuleerd als uitgangspunten, zonder de eis om de verwachte effecten te beschrijven. Het is ongetwijfeld een goede zaak dat de Europese Unie zal beschikken over een soort overzicht van alle maatregelen waarmee de efficiëntie van het energieverbruik zou kunnen worden verhoogd. Maar met het oog op de verplichting van de Europese Unie om tot 2020 de hoeveelheid in Europa geproduceerde broeikasgassen terug te dringen is het misschien een goed idee om te bedenken welke maatregelen we in welke mate tegen welke prijs en met wat voor eindeffect binnen de komende tien jaar ten uitvoer kunnen leggen gezien de huidige mogelijkheden en bevoegdheden.

Ik zeg niet dat we zouden moeten afzien van veranderingen ter verhoging van de efficiëntie op het gebied van de productie en de transmissie van energie, maar gezien de kosten en de tijd die benodigd is voor de planning, het opzetten en uitvoeren van projecten denk ik dat we tot 2020 op dit gebied niet veel zullen veranderen, en dat geldt ook voor enkele andere voorgestelde maatregelen. Daarom denk ik dat het goed zou zijn als de Commissie nu al uit het voorliggende alomvattende verslag maatregelen zou selecteren die organisatorisch, financieel en qua tijd uitvoerbaar zijn en waarop we ons kunnen concentreren, zodat we een sterke impuls kunnen geven aan de inspanningen om de filosofie van energiezuinigheid deel te laten uitmaken van ons denken, om te beginnen van de deskundigen en daarna van het brede publiek. Commissaris, we proberen tenslotte nu al warmte-isolatie van gebouwen te steunen, mensen te stimuleren apparaten of voertuigen te vervangen en te investeren in efficiëntere en betere producten. Laten we daar op een gevoeliger en misschien ook subtielere manier mee doorgaan, en meer prikkels geven door het invoeren van nieuwe zinvolle maatregelen. Dat is volgens mij de manier waarop we de efficiëntie in het energieverbruik kunnen verhogen.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, dames en heren, ik heb een vraag. Wie weet hoeveel olie en gas we in Europa invoeren? Wie weet hoeveel olie en gas we in Europa winnen? Het antwoord is dat, hoewel wij inderdaad een bepaalde hoeveelheid in Europa zelf winnen, wij vergeleken met onze behoeften enorme hoeveelheden olie en gas uit het Midden-Oosten en Rusland invoeren. Deze afhankelijkheid van invoer, die een stijgende lijn vertoont, betekent ook dat het steeds moeilijker voor ons wordt om op objectieve basis vorm te geven aan de betrekkingen met deze derde landen. Laten we echter, dames en heren, een moment nadenken over wat deze invoer van olie en gas inhoudt. Wat betekent het voor onze bevolkingen? Het is in feite uitvoer van geld van Europa naar deze derde landen. Door olie en gas in te voeren, voeren we in feite geld uit.

Wat weten we over de toekomst? We weten dat de prijs die we in de toekomst voor olie en gas betalen alleen maar zal stijgen, omdat deze grondstoffen steeds minder toegankelijk worden en steeds duurder zijn om te winnen. Dit betekent dat als wij ons gedrag niet

veranderen, wij in de toekomst doorgaan met het uitvoeren van steeds meer geld uit de Europese Unie naar derde landen.

Dames en heren, er is een eenvoudige manier om deze enorme uitvoer van geld uit de Europese Unie te stoppen en deze is buitengewoon eenvoudig: we doen het door zuinig te zijn. Door zuinig om te gaan met energie winnen we in feite geld dat we niet in derde landen maar in onze eigen economieën kunnen investeren. Ik roep daarom al mijn collega's van het Parlement op om het verslag van de heer Bendtsen over energie-efficiëntie te steunen, wat in feite een manier is om onze eigen economie te helpen. Dank u voor uw aandacht.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Mijnheer de Voorzitter, ook ik wil om te beginnen de heer Bendtsen bedanken. De conclusie is glashelder in het verslag. We hebben zo snel mogelijk bindende doelstellingen op het gebied van energie-efficiëntie nodig, en dat is belangrijk om een groot aantal verschillende redenen: economische redenen en redenen met betrekking tot mededinging, werkgelegenheid, milieu en klimaat.

Commissaris Oettinger ging in op de kwestie van het taalgebruik. Het gaat om energiebesparing en efficiënter energiegebruik, en de vraag is waar we het eigenlijk over hebben. In Zweden zeggen we dat het onverstandig is om voor de buitenlucht te stoken. Met andere woorden, we mogen onze energiebronnen niet op een manier gebruiken die ons onvoldoende voordeel oplevert. Dat is volkomen vanzelfsprekend en een aantal van u heeft het gehad over het evenwicht tussen energieproductie en de ermee gepaard gaande kosten, het nemen van risico's en energieconsumptie. Natuurlijk moeten we zo verstandig mogelijk te werk gaan.

Op welke manier moeten we de doelstellingen meten die de commissaris vermeldde? Net zoals in elke andere context waarin we op mondiaal of Europees niveau gemeenschappelijke ambities hebben, moeten we het eens worden over een gemeenschappelijke meetmethode en vervolgens een besluit nemen over bindende doelstellingen. Wat we nu aan het testen zijn, is hoe inefficiënt het is om geen bindende doelstellingen te hebben en door middel van de stapsgewijze methode stellen we een verandering uit tot een toekomstig tijdstip. Ik denk dat we daarmee moeten ophouden en ik vind dat we de heer Bendtsen moeten steunen.

Jorgo Chatzimakakis (ALDE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, energie-efficiëntie is altijd de grootste hulpbron geweest die we tot onze beschikking hebben. Het is de slapende reus met een verborgen, maar enorm potentieel voor de Europese energie-industrie. Dit alles is waar en het mooie ervan is dat er geen ideologie bij komt kijken. Vóór alles kan dit onderwerp technologie-neutraal benaderd worden.

Het enige punt dat ons allen interesseert en ons kennelijk ook een beetje verdeelt, is de kwestie van de al dan niet bindende doelen. In dit verband, mijnheer de commissaris, bevalt me uw benadering met twee fasen, waarbij u begint met de lidstaten te vertrouwen en u met vrijwillige overeenkomsten het fundament legt en waarbij u vervolgens, wanneer we vaststellen dat we de doelen voor 2020 niet halen, de duimschroeven aandraait. Dat is een goede benadering.

Het verslag gaat over het geheel gezien in de goede richting; daar is weinig op aan te merken. Eén onderwerp wil ik aan de orde stellen, namelijk de rol van de regionale fondsen. U hebt dit onderwerp ter sprake gebracht, mijnheer de commissaris. We hebben met de regionale fondsen en het Cohesiefonds een geweldig instrument in handen dat we niet gebruiken. Op het gebied van energie-efficiëntie kunnen we eindelijk eens Europese meerwaarde

creëren die we innovatief kunnen inzetten voor energie-efficiëntie, wat we in het verleden niet gedaan hebben. Als de huidige rapporteur voor de kwijting van de begroting van de Commissie zie ik hoeveel geld we op het gebied van cohesie hebben verspild. Laten we daar een einde aan maken! Ik vind het goed, mijnheer Oettinger, dat u hiervan een aandachtspunt maakt en dat u deze fondsen ook in grotere mate wilt inzetten voor dit instrument voor energie-efficiëntie. Alleen op die manier slagen we erin om cohesie tot stand te brengen, in elk geval op het gebied van energie.

Ik moet echter waarschuwen voor hetzecampagnes, zoals we die bijvoorbeeld bij de gloeilamp of de douchekop gezien hebben. Dat soort dingen schrikken de burgers af. We moeten er ook voor zorgen dat we energie-efficiëntie in het algemeen nastreven en dat we dit doel steeds voor ogen houden zonder ideologische hetzecampagnes te voeren, die er uiteindelijk toe leiden dat de burgers niet meer zo'n goede indruk van de EU hebben.

Bas Eickhout (Verts/ALE). - Allereerst wil ik rapporteur Bendtsen bedanken voor het verslag dat hij heeft opgesteld en dat zeer goed de kern neerzet van wat er hier moet gebeuren.

Laten wij echter wel even alles in perspectief zien. Iedereen weet dat in 2050 Europa ófwel 80 procent, ófwel zoals wij zeggen 95 procent van zijn broeikasgassen gereduceerd moet hebben. Dat is een ongelofelijke opgave. En waar zit de grootste winst? De grootste winst wordt opgeleverd door nog minder energie te gebruiken. Wij hoeven dan minder te importeren, minder te vervangen oftewel minder alternatieven te ontwikkelen en het is gewoon het goedkoopst! Het is dan ook absurd dat wij op dit moment al weten dat Europa juist het doel van energiebesparing niet gaat halen en dat wij vooral vanuit de Commissie focussen op het halen van reductiedoelstellingen en hernieuwbare energie. Maar het doel van energiebesparing, van minder energie gebruiken, dat gaan wij niet halen.

En er valt zoveel te halen uit van alles om ons heen. Bijvoorbeeld de bebouwde omgeving. Deze gebruikt ongeveer 40 procent van onze energie, 99 procent daarvan zijn bestaande gebouwen. Die moeten gerenoveerd worden om efficiënter met energie om te gaan. Het tempo op dit moment in Europa is 1,4 procent per jaar, oftewel het kost ons meer dan 60 jaar om die hele bebouwde omgeving te vervangen. Dan zitten wij dus in 2070, terwijl wij daarentegen doelen hebben voor 2050!

Dáár gaat het om: wij moeten ervoor zorgen dat wij veel sneller winsten pakken in bijvoorbeeld die bebouwde omgeving. Daarom is er ook een amendement ingediend voor een *European building initiative*. Het bespaart iedereen geld, het zijn de goedkopere opties, wij bereiden ons voor op de toekomst, en - het belangrijkste - het bespaart de mensen geld. Zij hoeven minder aan energie uit te geven. En dat is een argument dat ik zó weinig hoor. Het zijn de mensen die uiteindelijk minder geld hoeven te betalen voor energiegebruik. Dáár zou het om moeten gaan!

Zbigniew Ziobro (ECR). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, sinds september 2009 worden in Europa traditionele gloeilampen, waaraan de Europeanen gewoon waren, vervangen door gloeilampen die volgens nieuwe energiebesparende technologieën worden geproduceerd. Deze noodzaak werd gemotiveerd met slogans over energiebesparing, en dit gebeurde ondanks signalen dat de burgers van de lidstaten te hoge financiële kosten van zo'n operatie zouden moeten dragen, in het bijzonder in zo'n korte periode. Het is een publiek geheim dat de gegevens in verband met de effecten van zo'n wijziging, die toen door de Europese Commissie werden voorgesteld, afkomstig waren uit reclameblaadjes

van producenten van deze technologisch nieuwe gloeilampen, en er is heel wat bewijsmateriaal dat in die richting wijst.

In het besproken verslag zien we gelijkaardige, al te optimistische theses. Ze verwijzen onvoldoende naar de verschillen in ontwikkeling tussen de lidstaten, en dus ook naar de kosten die de lidstaten zullen moeten dragen bij de tenuitvoerlegging van de aanbevelingen. Als bedrijven jaarlijks hun energie-efficiëntie met de aanbevolen 2 procent moeten verbeteren, en tegelijkertijd de uitstoot van broeikasgassen moeten verminderen, zal dat leiden tot een stijging van de productiekosten en verplaatsing van de productie naar buiten Europa.

Jacky Hénin (GUE/NGL). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, proberen te sparen is een regelrechte uitdaging. Daarmee kunnen wij de afhankelijkheid van Europa verminderen, grote hoeveelheden geld vrijmaken om onderzoek naar nieuwe energieproductie te financieren en onze regio's nieuw leven inblazen.

De energie-efficiëntie van onze gebouwen moet weliswaar in het middelpunt van onze aandacht staan maar het is ook noodzakelijk de doelstellingen en het optreden van de Unie en van de lidstaten toe te spitsen op de sociale woningbouw. Het zijn namelijk de kansarmen die als eersten moeten kunnen profiteren van de inspanningen op het gebied van energie-efficiëntie. Er moet een einde worden gemaakt aan het schandaal dat de armsten gedwongen worden de hoogste energierekening te betalen terwijl in naam van de energie-efficiëntie niches in de belastingwetgeving worden gecreëerd om de rijksten in staat te stellen hun rekeningen te verlagen en minder belasting te betalen.

Een echt beleid voor energie-efficiëntie moet ook de mogelijkheid bieden om stroom tegen lagere prijzen te verkopen aan spoorwegen, metro's en trams, zoals dat in Frankrijk het geval was voordat de Europese richtlijnen inzake de interne energiemarkt dat verboden.

Een van de eerste maatregelen moet dus zijn de interne energiemarkt in de Unie open te breken, want concurrentie bij een product als elektriciteit, dat niet kan worden opgeslagen en moeilijk kan worden getransporteerd, is een aberratie als het om energie-efficiëntie gaat.

Tot slot zal energie-efficiëntie pas kwaliteitsbanen creëren als zij gegrondvest is op een echt strategisch industrie-initiatief van de Unie, een initiatief dat gevrijwaard is van de door de vrije markt opgelegde verplichtingen.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik ga akkoord met de rapporteur dat een krachtigere focus nodig is op systeeminnovaties als slimme netten, slimme meters en eenvoudigere integratie van hernieuwbare energiebronnen, en ook op de uitwerking van een veelomvattende strategie voor producenten en leveranciers van warmte. Volgens mij liggen de grootste besparingen en de grootste efficiëntie echter in het creëren van een persoonlijke verantwoordelijkheid van elke burger van de Europese Unie. Net zoals we hebben geleerd om water te besparen, moeten we leren om energie te respecteren en efficiënt te gebruiken. Alle vergunningsprocedures voor nieuwe infrastructuur moeten worden vereenvoudigd en versneld om potentiële besparingen te maximaliseren.

Energie-efficiëntie en energieveiligheid zijn prioriteiten van het komende Hongaarse voorzitterschap van de Europese Unie. Tijdens het Poolse voorzitterschap van de Europese Unie zal de kwestie van de energiezekerheid op de agenda staan en zal het debat worden uitgediept over innovatieve, wetgevende en andere maatregelen die de Europese

energiesector haar concurrentiekracht laten behouden, terwijl tegelijkertijd de energie-efficiëntie wordt verbeterd.

Ik moet hier opmerken dat de kwestie van de toepasselijkheid van de prognoses en de kwaliteit van het door de Europese Unie gebruikte Primes-model voor mij persoonlijk een kritisch punt vormen, in het bijzonder in het kader van het gebrek aan consensus in Cancún. Dit is een onderwerp voor een afzonderlijk debat, maar ik zou nu al willen oproepen om een nieuwe, post-crisisaanpak te overwegen op het gebied van energieverbruik en energievraag in de Europese Unie. Vervoer lijkt het meest gepaste element voor de tenuitvoerlegging van innovatieve oplossingen op het gebied van energie-efficiëntie. De energie-efficiëntie van de Europese Unie moet worden aangepast aan de richting van de vraag, die rechtstreeks verbonden is met uitgaven en een wijziging van de gewoontes van de burger. Mijns inziens zullen voelbare voordelen voor consumenten en aangepaste stimulansen en financieringsvormen op lange termijn voor producenten voor wijzigingen zorgen.

Francesco De Angelis (S&D). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het verslag van de heer Bendtsen is om minstens vier redenen positief:

- het bevestigt dat energie-efficiëntie de snelste en meest effectieve manier is om de uitstoot van broeikasgassen te verlagen en dat een besliste inzet van middelen en investeringen op dit gebied voor economische groei zal zorgen en werkgelegenheid zal scheppen voor de kleine en middelgrote ondernemingen.

- het doet goede voorstellen met betrekking tot bruikbare financiële instrumenten en spoort de Commissie aan om zich beslist te richten op beroepsopleiding, toegang tot informatie voor kleine en middelgrote ondernemingen en renovatie van gebouwen.

- het stelt concrete doelstellingen voor en bevestigt dat met energieprestatiecontracten, op basis waarvan gegarandeerde energiebesparingen gekocht worden, wat een springplank zal zijn voor het scheppen van werkgelegenheid en voor besparingen op de energierekeningen van Europese burgers.

- tot slot zal het verslag velen malen effectiever zijn als zonder 'als' en 'maar' bindende doelstellingen met betrekking tot uitstoot vast worden gesteld.

We moeten de doelstelling van 20 procent haalbaar maken, en we mogen deze kans niet aan ons voorbij laten gaan, want dat zou een ontmoedigend teken zijn voor heel Europa.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). - (BG) Mijnheer de Voorzitter, het is een fundamenteel politiek doel van de Europese Unie om een hoge mate van energie-efficiëntie te bereiken, aangezien het een integraal onderdeel vormt van de algehele strategie om een concurrerende, koolstofarme economie te creëren, die de bedrijvigheid stimuleert en de werkgelegenheid verbetert middels het creëren van tal van nieuwe banen. Met de stemming van morgen over het Actieplan voor energie-efficiëntie, geeft het Europees Parlement een krachtig signaal af aan de Commissie en de Raad ten aanzien van de noodzaak om dringende en gerichte maatregelen op dit vlak te treffen.

Ik zou allereerst de Europese Commissie willen oproepen een grondige analyse te maken van de doelmatigheid van de bestaande wetgeving inzake de vernieuwing van het huidige woningbestand en hogere energienormen voor nieuwbouw. Het creëren van een effectieve energie-infrastructuur en het ontwikkelen van moderne technologieën voor voertuigen

zijn overige belangrijke prioriteiten waarvan ik hoop dat ze deel uit zullen maken van het nieuwe plan voor energie-efficiëntie dat de Commissie voor 2011 zal voorstellen.

Tot slot zou ik willen zeggen dat energie-efficiëntie het potentieel heeft om winstgevend te worden, en dit ook moet worden. Zij kan dit uit zichzelf en kan een groot maatschappelijk rendement genereren.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, de werkelijkheid heeft wel aangetoond dat het niet volstaat om een Actieplan voor energie-efficiëntie aan te nemen. We moeten de resultaten van het plan uit 2006 evalueren, beleidslijnen uitwerken om de doelstellingen te concretiseren en de middelen voor de verhoging van de energie-efficiëntie diversifiëren. De crisis mag niet als excuus dienen om te rechtvaardigen dat we de doelstelling van 20 procent tegen 2020 niet gehaald hebben, noch om oplossingen voor het ernstige probleem van de energiarmede weg te wuiven.

Het is belangrijk om de positieve ervaringen die in enkele landen, zoals China en de Verenigde Staten, werden opgedaan, te verspreiden en om maatregelen te financieren ter bevordering van de energie-efficiëntie van gebouwen, sociale woningen, vervoer en industrie. We moeten in de communautaire begroting voldoende middelen vrijmaken voor de steun aan de lidstaten en gezinnen die het het moeilijkst hebben. Energie-efficiëntie leidt ook tot een stijging van de werkgelegenheid en een daling van de armoede, en het is een bepalende factor voor vooruitgang en sociale ontwikkeling. Laten we daar dan ook op inzetten.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, u hebt een heel goed plan voorgelegd en collega Bendtsen heeft dat plan nog verbeterd. Wij moeten erin slagen de vergelijking "meer economische groei is gelijk aan meer energieverbruik" te doorbreken. Hier ligt vooral voor ons, politici, een taak weggelegd, omdat wij de normale technische vooruitgang hebben die er onder meer door gekenmerkt wordt dat wij energie-efficiëntere producten en economische methoden hebben. Wij moeten het voor elkaar zien te krijgen om ondanks hogere groei onze energierekeningen te verminderen. Hier moeten wij echt op de proppen komen met innovatieve oplossingen en vanuit de politiek de juiste stimulansen bieden. Uit de geschiedenis van de economie blijkt onder meer dat de samenlevingen die deze efficiëntie – zij het op het gebied van de grondstoffen, zij het op dat van de energie – hoog in hun vaandel hadden geschreven op de lange duur het meest succesvol waren. Voor ons, Europeanen, is hier, gelet op onze hoge levensstandaard, een bijzonder taak weggelegd.

Wij moeten energie-efficiëntie bevorderen als wij onze klimaatdoelstellingen op een realistische wijze willen bereiken. Ik wil er ook aan herinneren dat minder afhankelijkheid van ingevoerde fossiele energiedragers een belangrijk politiek doel moet blijven. Met het vrijkomende kapitaal en met de lagere stroomrekeningen komt een groot consumptiepotentieel vrij dat op de lange termijn een extra bijdrage kan leveren aan onze economische groei.

Ik ben echter van mening dat de door u gekozen aanpak, dat wil zeggen geen verplichte doelstellingen voor te schrijven, de juiste is. Wij mogen niet verzeild raken in ellenlange discussies over definities en meetproblemen. Belangrijk is dat het pad is aangegeven. De Commissie en de rapporteur volgen daarmee de juiste aanpak. Wij mogen geen verplichte doelstellingen vastleggen, hetgeen niet betekent dat wij minder ambitieus moeten worden. Onze ambities moeten om voornoemde redenen hoog blijven maar het zou verkeerd zijn om te zeggen dat ze alleen met verplichte doelstellingen verwezenlijkt kunnen worden. Daarom zal mijn fractie iets dergelijks van de hand wijzen.

Hannes Swoboda (S&D). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik wil allereerst collega Bendtsen van harte gelukwensen. Ik heb eigenlijk maar één opmerking, mijnheer de commissaris: u komt uit het regionaal beleid, uit een grote Duitse deelstaat en ik kom uit de gemeentepolitiek. Wij zullen de – al dan niet verplichte – doelstellingen alleen bereiken als wij ons wenden tot de deelstaten, de regio's en de gemeentes en uitgaan van wat daar gedaan kan worden. Als ik denk aan begrotingssanering, aan vervoersbeleid – dat u gelukkig telkens weer noemt – of aan de strijd tegen energiearmoede, wel, dan stel ik vast dat dat niet op nationaal niveau maar hoofdzakelijk op lokaal, regionaal en stedelijk niveau geregeld moet worden. Daarom moet dat ook ons vertrekpunt zijn. Het zou tevens een grote kans zijn om de steden en gemeentes te winnen voor een groot Europees project voor energie-efficiëntie, energiebesparing, en natuurlijk ook andere terreinen van het energiebeleid.

Daarom vraag ik u dat zo te doen, en misschien ook eens na te denken over de manier waarop wij de burgers beter kunnen bereiken. Dat kunnen wij namelijk vooral via de steden, gemeentes en regio's. Deze koppeling is absoluut noodzakelijk om een doorbraak te bewerkstelligen in de verwezenlijking van de – al dan niet verplichte – doelstellingen.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, energiebesparing is de sleutel tot het garanderen van een continue energievoorziening en is van cruciaal belang voor de luchtkwaliteit, voor de beperking van de emissies van broeikasgassen en voor het verhogen van het concurrentievermogen van onze maatschappij. Energie-efficiëntie betekent meer doen met minder middelen. Dit verslag stelt een ambitieuze visie voor om de energie-efficiëntie te verbeteren via, bijvoorbeeld, het invoeren van individuele doelstellingen en positieve stimulansen. Er wordt een aantal belangrijke suggesties gedaan voor de modernisering van de energie-infrastructuur, zoals slimme netten, de energieprestatie van gebouwen en van het vervoer, het gebruik van informatie- en communicatietechnologie en de ontwikkeling van het wetenschappelijk onderzoek naar energie.

Dit verslag benadrukt dat de middelen voor onderzoek, ontwikkeling en demonstratie op het gebied van energie moeten worden verhoogd. Voorts spoort het verslag ertoe aan om, wat de financiering betreft, gebruik te maken van de structuurfondsen om de energie-efficiëntie te verbeteren en roept het ertoe op om energie-efficiëntie op te nemen in de prioriteiten van de EU-begroting na 2013.

In het licht van dit alles wil ik de rapporteur, de heer Bendtsen, bedanken voor het uitstekende werk dat hij geleverd heeft en voor het goede evenwicht dat hij gevonden heeft in dit verslag, en ik wil dan ook iedereen oproepen om dit belangrijke verslag te steunen.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Mijnheer de Voorzitter, hoewel er vele wetgevingsmaatregelen op het gebied van energie-efficiëntie en -besparing zijn ingevoerd, leveren ze niet allemaal het gewenste resultaat op. Volgens wetenschappelijk onderzoek zullen we met het huidig tempo van de vooruitgang nog niet eens de helft van het gestelde doel van 20 procent bereiken. Het is daarom noodzakelijk om meer bindende maatregelen te nemen en een grotere controle in de lidstaten uit te oefenen. Ik geloof dat de Europese Commissie bij de herziening van het Actieplan voor energie-efficiëntie serieus rekening moet houden met het feit dat de lidstaten kansen om energie te besparen niet voldoende benutten, wat een grotere energieafhankelijkheid in de weg staat. Het is ook noodzakelijk dat de individuele lidstaten bindende energie-efficiëntiedoelen stellen en nauwlettend

volgen hoe zij ten uitvoer worden gebracht, omdat er anders niets wordt gedaan met het enorme potentieel om energie te besparen.

Lambert van Nistelrooij (PPE). - Mijnheer de Voorzitter, commissaris, heel graag ga ik in op dit verslag. Een uitstekend verslag, omdat wij hiermee een aantal slagen tegelijk maken: milieudoelstellingen, CO₂-reductie, maar ook ten aanzien van onze productie en de andere doelstellingen om concurrerend te blijven. Het helpt het milieu en het helpt de portemonnee.

Ook de commissaris sprak over zijn ambitie om snel te komen met een actieplan. Toch drie opmerkingen: de eerste betreft die nationale energie-efficiëntie actieplannen. Daar zit nog heel veel ruimte om het beter te doen en die moeten door de Europese Commissie kritisch worden bekeken. De commissaris gaf aan dat hij in twee fasen gaat werken. De eerste fase is overleggen met wat drang en eventueel in een tweede fase drang. Ik heb er ook eerder met de commissaris en in amendementen op aangedrongen en ik ben blij dat hierop nu ook het accent wordt gelegd.

Ik heb alleen een vraag aan de commissaris: heeft u voldoende instrumenten om op het moment dat u tot die drangfase moet komen, door te zetten? Wilt u daar eens een analyse van geven, nu of binnenkort, of in uw actieplan?

Het tweede punt gaat over het regionaal beleid. Ook de heer Swoboda heeft erover gesproken. Wij kunnen heel veel doen met die fondsen. De gelden die beschikbaar zijn worden in de meeste landen niet eens gebruikt voor energie-efficiëntie. En daarom heb ik ook een amendement op artikel 81 ingediend om die tekst te verduidelijken. Het hoeft niet altijd meer geld te zijn, het gaat er ook om om de bestaande middelen goed te besteden.

En een derde punt - ook daar ben ik het met de heer Swoboda eens - men moet de burgers, de lokale autoriteiten en bedrijven meer betrekken bij die energiebesparing, zoals de keurmerken, het convenant met de burgemeesters, de overeenkomsten met de industrie. In mijn land, Nederland, heeft alleen al het convenant met de industrie 2% per jaar aan efficiëntieverbetering opgeleverd. Zo concreet kan het! Dank u wel, veel succes, dank aan de rapporteur!

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) Tussen 50 en 125 miljoen Europese burgers zijn getroffen door energiearmoede. Daarom zijn wij van mening dat het energiebesparingsbeleid en het beleid voor energie-efficiëntie op het terrein van de sociale woningbouw prioriteit moet hebben.

Slechts één procent van de in 2020 bestaande gebouwen zullen nieuwe gebouwen zijn. Daarom mogen wij, als we het hebben over bestaande gebouwen, niet spreken over verplichte doelstellingen als wij daarvoor niet voldoende financiële middelen toekennen. Daarom zijn wij van mening dat het nodig is om plannen te maken voor innovatieve financiering en fiscale faciliteiten, zodat investeringen in energie-efficiëntie aantrekkelijk worden. Daarnaast is behoefte aan institutionele ondersteuning op lange termijn.

Mijnheer commissaris, onlangs heeft in het Parlement een Concerto-vergadering plaatsgevonden, vijf jaar na de start van dit programma. Helaas hebben de vierhonderd vertegenwoordigers van lokale en regionale autoriteiten gemeld dat het op lokaal en regionaal niveau niet merkbaar is dat alle lidstaten vier procent van het nationale deel van de toegewezen EFRO-financiering moeten gebruiken voor de energie-efficiëntie van gebouwen.

Daarom wil ik afsluiten, mijnheer commissaris, door u te vragen de tussentijdse evaluatie te gebruiken om meer middelen aan energie-efficiëntieprogramma's toe te wijzen en de mogelijkheid te ondersteunen om tot vijftien procent van het EFRO voor energie-efficiëntie te gebruiken.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dames en heren, ik wil de rapporteur, de heer Bendtsen, bedanken voor dit nauwkeurige verslag.

De commissaris heeft bij het openen van deze vergadering gezegd dat als men vandaag over efficiëntie praat men bijna academisch te werk gaat – en ik ben het daar mee eens. Ook zei hij dat er twijfel bestaat over de 20 procent, aangezien die nu al is gehalveerd, en we weten niet op basis waarvan. Ik voeg hier nog aan toe dat wij nog geen cultuur van energie sparen en van energie-efficiëntie hebben.

In de huidige tijd en omstandigheden is het dus noodzakelijk om van koers te veranderen. Hoe? Ik denk dat we ons allereerst moeten richten op innovatie en nieuwe technologie in beide sectoren: energie-efficiëntie van gebouwen en vooral energie-efficiëntie van transport.

Ik wil verder nog even stilstaan bij de vraag hoe belangrijk het is dat er toereikende middelen zijn voor het behalen van de doelstellingen. Ik geloof dat we uit moeten geven om te kunnen besparen. Vandaag heeft voorzitter Barroso in het Parlement verklaard dat er geen euro-obligaties zullen worden gebruikt en dat hij andere financiële middelen achter de hand heeft.

Mijnheer de commissaris, we hebben kortgeleden een verslag aangenomen over de oprichting van een fonds voor de financiering van energie-efficiëntie via gebruikmaking van niet uitgegeven geld uit eerdere herstelplannen. Hoewel dit fonds slechts een beperkte begroting heeft, is het mijns inziens van symbolisch belang daar er een principe mee wordt vastgesteld, namelijk het principe van het aantrekken van particulier kapitaal volgens het model van publiek-privaat partnerschap (PPP). Op die manier kunnen de middelen waar we al over beschikken – het Cohesiefonds en andere – rationeel worden gebruikt. Al deze middelen worden dan opgenomen in één groot vat dat geld aantrekt en geen geld gratis verstrekt, dat geld uitleent via de ontwikkeling van belangrijke projecten. Dit zou een roulerend fonds moeten zijn, een fonds dat aan dit alles betekenis kan geven.

Dit is volgens mij het goede systeem om middelen te vinden en er voor te zorgen dat efficiëntie geen taboe meer zal zijn.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dames en heren, we moeten bij de herziening van het Actieplan voor energie-efficiëntie uitgaan van een holistische aanpak, waarmee de verschillende Europese strategische beleidsvormen bijeengebracht worden.

Het is fundamenteel te investeren in energie-efficiëntie omdat daarmee een bijdrage wordt geleverd aan het behalen van de emissiereductiedoelstellingen tegen 2020. We moeten echter ook genoeg aandacht besteden aan de initiatieven die ons helpen de potentiële energiebesparing van de EU volledig te benutten, hetgeen tot op heden nog niet is gelukt.

Ik ben tevreden dat er veel aandacht is besteed aan de energieprestatie van gebouwen. Daartoe dienen ook op Europees niveau initiatieven genomen te worden. Onze ondernemingen moeten opnieuw gaan nadenken over hoe zij zowel hun productieve processen als hun producten efficiënter kunnen maken.

Tot slot vind ik het positief dat verplichte efficiëntiedoelstellingen zijn aangeduid, want zonder deze doelstellingen zou het lastig zijn om binnen de EU ambitieuze resultaten te boeken.

Anni Podimata (S&D). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, ik blijf op één punt hameren: het belang van het instellen van een bindende doelstelling voor energie-efficiëntie voor de Europese economie. Onder de moeilijke economische omstandigheden in een aantal landen die een sterke stimulans nodig hebben voor het ontwikkelen, beschermen en scheppen van banen, zal een bindende doelstelling het geschikte investeringsklimaat scheppen om het concurrentievermogen en het exportpotentieel te versterken van Europese bedrijven – met name kleine en middelgrote ondernemingen – die actief zijn op het gebied van technologieën en diensten voor energie-efficiëntie.

De lidstaten zullen de nodige stimulansen krijgen om die markten te versterken die in elke economie de grootste toegevoegde waarde kunnen bieden en meer banen kunnen scheppen. Bovendien zullen huishoudens, bedrijven en overheden aanzienlijke financiële voordelen ondervinden, aangezien hun energierekeningen lager zullen zijn. Ik wil daarom de rapporteur met zijn verslag feliciteren en de Commissie vragen de voorstellen van het verslag-Bendtsen te implementeren, waardoor tegelijkertijd de uitweg van onze economie uit de crisis wordt vergemakkelijkt.

Peter Jahr (PPE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, natuurlijk is energie-efficiëntie een zeer belangrijk thema en natuurlijk moet men met fossiele grondstoffen heel zuinig omgaan. Natuurlijk moeten de doelstellingen ook een uitdaging zijn maar zij moeten tevens redelijk en in ieder geval altijd realistisch zijn. Zij moeten voor de samenleving maar ook voor de individuele mens doelmatig en voor eigenaars betaalbaar zijn. Ze moeten te begrijpen en te rechtvaardigen zijn voor de burgers en vooral moeten ook de burgers er baat bij hebben. Want zonder een draagvlak onder de bevolking zullen wij geen vooruitgang kunnen boeken bij de klimaatbescherming. Juist dat aspect mis ik in het onderhavige verslag.

Kriton Arsenis (S&D). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, de onderhandelingen in Cancún waren redelijk succesvol. De onderhandelingen over klimaatverandering vorderen. Landen als China hebben het resultaat van Cancún niet afgewacht. Ze hebben al maatregelen genomen sinds de mislukking in Kopenhagen. Als wij niet ook investeren in zaken als energie-efficiëntie en energiebesparing zullen we dubbel verliezen. Aan de ene kant zullen onze huishoudens, onze bedrijven en onze publieke diensten absurd hoge kosten blijven betalen, aan de andere kant lopen we het risico dat Europa zijn koppositie op het gebied van de groene economie verliest.

Daarom moeten we het volgende overwegen: als we vandaag moeite hebben om te concurreren met landen als China, hoe zullen we dan in de toekomst kunnen concurreren met een groen China? Om die reden is het werkelijk belangrijk voor ons om een bindende doelstelling te ondersteunen voor de Europese Unie, met als doel 20 procent energiebesparing.

Sonia Alfano (ALDE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, met het energie-efficiëntiebeleid dat totnogtoe in de verschillende lidstaten is gevoerd zullen we de beoogde verlaging van het energieverbruik van 20 procent tegen 2020 niet halen; met een beetje geluk halen we nog net een verlaging van 10 procent – beslist een teleurstellend resultaat.

Als het energiegebruik zal blijven toenemen, riskeren we ook de doelstelling van 20 procent op hernieuwbare energie niet te halen, aangezien die doelstelling is gebaseerd op het totale energieverbruik binnen de EU. Ik ben er beslist voor om ook voor energie-efficiëntie bindende doelstellingen te bepalen, zodat het klimaatsbeleid en het energiebeleid van Europa elkaar zullen versterken.

Helaas heeft het verleden ons geleerd dat het onverstandig is op de goede wil van de individuele lidstaten te vertrouwen. Het is aan de Europese Unie om met duidelijke en efficiënte strategieën en doelstellingen de te volgen route aan te geven. We moeten ophouden met investeren in nieuwe installaties voor de productie van meer energie. Laten we ons geld en moeite stoppen in de schoonste energie ter wereld, namelijk energie die wij ongebruikt laten!

Ik spoor iedereen tot slot aan amendement 2 te steunen, waarin de Commissie wordt gevraagd om in 2011 een initiatief voor de energieprestatie van reeds bestaande gebouwen op te starten.

Oreste Rossi (EFD). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, energie-efficiëntie is het sleutelwoord in de economie van de toekomst, maar het zou moeten worden bevorderd en niet opgelegd. De lidstaten moeten hier meer bij betrokken worden, zodat wie ervoor kiest de efficiëntie van zijn eigen bedrijf of woning te verbeteren, daarin geholpen zal worden.

We kunnen particulieren niet verplichten zonder hulp te investeren in efficiëntie als ze niet overtuigd zijn van het nut daarvan. Verbetering van energie-efficiëntie is goed voor het milieu en bespaart hulpbronnen, maar het is, op een dergelijk gevoelig gebied, van fundamenteel belang dat de keuze hiervoor wordt gecombineerd met de Europese strategieën die zijn gericht op één enkele Europese energiemarkt.

Bindende doelstellingen brengen alleen maar onnodige kosten met zich mee, die vaak nergens aan bijdragen. Het is beter om de bevolking, de instellingen en de verschillende organen ervan te overtuigen dat besparingen in deze sector ook een positief effect hebben op veiligheid en levenskwaliteit.

Csanád Szegedi (NI). - (HU) Meneer de Voorzitter, dames en heren, wij vinden dat de wortels van de zich steeds sterker manifesterende klimaatverandering niet enkel in de door de mens veroorzaakte milieuvervuiling liggen. Toch dragen we er allemaal de verantwoordelijkheid voor dat een einde wordt gemaakt aan de verwoesting van ons milieu, zowel op lokaal als op globaal vlak. We moeten er alles aan doen om de wereld in zijn originele en gezonde staat te herstellen. Daarom is het een goede raad om energie zo efficiënt mogelijk te gebruiken. Onze gebouwen zijn verantwoordelijk voor bijna 40 procent van het energieverbruik ter wereld. Daarom moeten we het doel van die gebouwen herbekijken. We moeten nu stappen ondernemen richting nieuwe gebouwen die 0 procent CO₂ uitstoten. Daarnaast moeten we een oplossing vinden waarmee we oude gebouwen energie-efficiënter kunnen maken. We moeten de uitstoot van voertuigen ook blijven verminderen door de productie van hybride en elektrische wagens aan te moedigen. Ik ben ervan overtuigd dat wij als volksvertegenwoordigers en politici het goede voorbeeld moeten geven op het vlak van energie-efficiëntie.

Elena Băsescu (PPE). - (RO) Ik wil het belang van het bevorderen van energie-efficiëntie onderstrepen. Dit brengt namelijk aanzienlijke voordelen voor de gehele economie met

zich mee. Ook moeten de positieve sociale effecten worden genoemd, waaronder het creëren van nieuwe arbeidsplaatsen tot 2020.

Ik ben van mening dat de ontwikkeling en het op de markt brengen van nieuwe technologie cruciaal is. Zo moet het concurrentievermogen van de Europese energie-intensieve bedrijven op peil worden gehouden tegenover de wereldwijde concurrentie. Ik ondersteun een akkoord met betrekking tot een gezamenlijke meetmethode voor energie-efficiëntie en toezicht op de bereikte vooruitgang.

Daarnaast verwelkom ik het werk van de Commissie "naar één energienet". Dit moet praktische voorstellen bevatten om de vergunningsprocedures voor prioritaire infrastructuurprojecten te vereenvoudigen en te versnellen.

Catherine Stihler (S&D). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, via u wil ik de heer Bendtsen bedanken voor het noemen van de bouwsector in zijn openingsrede. Ik wil hem er graag attent op maken dat er in januari wordt gestemd over mijn verslag over bouwproducten, en dat we in dat verslag ook hebben gediscussieerd over energie-efficiëntie.

Echter, ik wil kort nog twee andere zaken aanstippen. De heer Swoboda noemde het belang van lokale overheden. Ik wil het Parlement op de hoogte brengen van de gevoeligheid die op dit moment, vooral in het Verenigd Koninkrijk, heerst ten aanzien van bezuinigingen in de begroting die gevolgen hebben voor lokale overheden. Ik denk dat we dit moeten bespreken in het debat en de discussies die hierop volgen.

Ik wil daarnaast een vraag stellen aan de Commissie. In het verslag wordt gesproken over het belang van slimme meters, en er is vastgesteld dat tegen eind 2011 overeenstemming moet zijn bereikt over de gemeenschappelijke functies die slimme meters minimaal moeten hebben. Zullen wij in staat zijn deze termijn te halen, commissaris? Ik betreur het dat er vanavond niemand van het voorzitterschap aanwezig is, want ik denk dat dit van belang is. Ik wil mij bovendien aansluiten bij de voorgaande sprekers die het onderwerp energiearmoede naar voren hebben gebracht. Ik denk dat iedereen in dit Parlement het ermee eens is dat het zeer belangrijk is dat dit extra aandacht krijgt.

Günther Oettinger, lid van de Commissie. - (DE) Mijnheer de Voorzitter, geachte afgevaardigden, ik wil allereerst mijn instemming betuigen met de heer Swoboda die zei dat het echte werk ter plekke, op regionaal en lokaal vlak, geschiedt. Inderdaad hebben wij in de lidstaten talrijke, veelal goede ervaringen opgedaan met renovatieprogramma's. Vaak had daarbij één euro uit de overheidsbegroting het effect dat er zes, zeven euro uit particuliere investeringen bij kwamen. Wij zullen ook moeten onderzoeken of onze regionale programma's daarvoor gebruikt kunnen worden. Ik kan mij nauwelijks voorstellen dat een gemeente rechtstreeks bij de Commissie aanklopt voor geld, maar wat mijns inziens wel een heel belangrijke stap kan zijn is een grotere openstelling van de regionale programma's voor modernisering van het gebouwenbestand, wat uiterlijk in de komende financiële periode moet plaatsvinden.

Dan komt daar de kwestie van de rentesubsidie bij. Willen wij via openbare structuurbanken rentesubsidie geven voor leningen waarmee gebouwen worden gerenoveerd? Bij het vraagstuk inzake het gebouwenbestand wil ik op één ding wijzen: er werd meerdere malen gezegd dat wie zorgt voor meer energie-efficiëntie geld spaart. Dat klopt, maar dat wordt niet onmiddellijk merkbaar. Als we kijken naar het woningbestand van Europa dan zien wij dat de renovatiebehoefte per woning gemiddeld 30 000 à 60 000 euro bedraagt, van vensters via actieve en passieve isolatie tot gepaste elektrische apparaten en efficiëntere

verwarming. Dat geld spaart men niet uit in het eerste jaar. Met andere woorden, wij moeten in de komende tien jaar investeren om ervoor te zorgen dat de uitgaven voor energie in de komende veertig jaar naar beneden gaan en opnieuw kunnen worden geïnvesteerd. Dat is eigenlijk een omgekeerd generatiecontract. Mijn generatie heeft tot nu toe enorme schulden gemaakt, wat uit de monetaire problemen blijkt. Nu hebben wij voor het eerst de kans om via energie-efficiëntie te investeren voor onszelf en onze kinderen en ervoor te zorgen dat wij in de komende decennia de vruchten ervan kunnen plukken. Kunnen wij dat? Zijn wij daartoe bereid? Ik kijk naar u. Wij moeten bij de begrotingsvraagstukken nieuwe prioriteiten vaststellen. Als men de energieprestatie ook met de Europese begroting wil verbeteren, moet men zich ook afvragen wat dan een lagere prioriteit moet krijgen. Wij zullen niet net zoveel geld krijgen als wij maar willen. Waar moeten wij dan herschikken? Dat zal de beslissende vraag zijn, ook als het gaat om de Europese begroting.

Punt twee. Twee collega's, de heren Jadot en Eickhout, hebben gezegd dat de basislijn duidelijk is, maar dat is ze juist niet! Ik heb de besluiten van de Europese Raad hier voor mij op tafel liggen. Trouwens, het laatste besluit van de Europese Raad van maart jongstleden vermeldt letterlijk: *'and moving towards 20 % increase in energy efficiency'*, en dat is al niet zo consequent meer. De richting uitgaan van 20 procent betekent dat ook 18, 19 of 17 procent voldoende zou kunnen zijn. Ik houd onveranderd aan 20 procent vast, ofschoon in maart de Europese Raad voor het eerste besloot om in zekere zin rechtsomkeer te maken. Het besluit van maart 2007 spreekt namelijk van projecties van het energieverbruik in 2020, waar dan 20 procent vanaf moet worden getrokken.

Het instituut dat Europa met studies adviseert is Primes. Ik zal drie cijferreeksen noemen en dan kunt u zien welke problemen wij hier moeten oplossen, problemen die tot nu toe niet aan de orde zijn geweest: energieverbruik in Italië in miljoenen tonnen: 173 in 2007. De projectie voor 2020 loopt op tot 208, waar dan 20 procent vanaf moet. Italië komt dus min of meer daar terecht waar het reeds was. Men verhoogt de projectie en trekt 20 procent af.

Of laten een heel klein land nemen: Luxemburg. Energieverbruik 2007: 4,6 miljoen ton; de geprojecteerde behoefte loopt op tot 5,6 en dan komt men weer terecht bij 4,5. Of Portugal: in het referentiejaar 23,8, stijging tot 30 en weer terug naar 24. Wij moeten dringend over projecties spreken. Dat is het beslissende punt, en dat is tot nu toe in het hele debat onvoldoende aan zijn trekken gekomen, land voor land.

Ik heb u in heel veel interventies horen spreken over verplichte doelstellingen. Ik ben altijd een optimist en een realist. Als wij als Commissie een verplichte doelstelling voor elke lidstaat zouden voorstellen, dan zouden de lidstaten, waarvan ook wij burgers zijn, dat verwerpen. Zoiets zou geen schijn van kans hebben, en dan hebben wij helemaal niets. Misschien is een tweefasenplan realistischer en doelmatiger, als wij de lidstaten erbij betrekken, als ik tegen de lidstaten zeg: maak nu nationale energie-efficiëntieplannen, vrijwillige plannen, maar die 20 procent geldt voor alles. Als wij dan over twee jaar vaststellen dat wij geen consequente vorderingen maken, dan kondigen wij verplichte doelstellingen af, en die zullen de lidstaten dan vermoedelijk niet van de hand kunnen wijzen. Overweegt u alstublieft of deze weg – ook voor uw regeringen – misschien geen betere Europese weg zou zijn om ons gemeenschappelijk doel te bereiken.

Maar of wij het nu verplicht of vrijwillig doen, onder nationale actieplannen komen wij niet uit. Wij kunnen de inhoud, de coherentie en de effecten van de plannen politiek gezien onderzoeken, en u kunt er zeker van zijn dat wij een plan dat inhoudelijk niet overeenkomt

met onze aanwijzingen niet zomaar zullen aanvaarden. Politiek gezien zullen wij zo'n plan dan in ieder geval verwerpen.

Hartelijk dank voor het debat van vandaag. Ik kom in maart graag opnieuw naar het Parlement om aan de hand van een voorstel aan een formeel debat te beginnen. Het onderhavig verslag is een uitstekende springplank daarvoor.

Bendt Bendtsen, *rapporteur*. – (DA) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dames en heren, bedankt voor het goede debat. Wie naar dit debat luistert, zou de indruk kunnen krijgen dat er ten aanzien van energie-efficiëntie veel meningsverschillen bestaan. Of de doelstellingen nu bindend zijn of niet, we moeten over energie-efficiëntie een standpunt innemen. We moeten iets met dit onderwerp doen. Ik wil er graag op wijzen dat, hoewel er een omvangrijk debat over het onderwerp is gehouden – bindende doelstellingen – de rapporteurs ook hebben besproken en het erover eens zijn geworden dat we de handhaving van de op dit gebied geldende EU-wetgeving moeten waarborgen. We hebben ten aanzien van een groot aantal dingen wetgeving opgesteld. Het is belangrijk dat die wetgeving gehandhaafd wordt. Het is belangrijk dat de wetgeving uitgevoerd wordt. Het is voor ons ook belangrijk dat er actie wordt ondernomen op het gebied van stadsontwikkeling, gebouwen, gebruik van nieuwe energietechnologieën en een beter productbeleid. Ook op het gebied van het vervoer moeten we een standpunt innemen en tot slot, maar niet in het minst, is het belangrijk om te zorgen voor financiering van deze energiemaatregelen in de toekomst. Vanuit mijn oogpunt zijn er nog altijd enorm veel mogelijkheden om laaghangende vruchten te plukken, dat wil zeggen mogelijkheden om de energie-efficiëntie in Europa te verhogen.

Waarom is dit nu zo belangrijk? Ik zal niet herhalen wat mijn collega Krišjānis Kariņš uit Letland in dit verband heeft gezegd, namelijk dat Europa een groot geldbedrag aan zowel het Midden-Oosten als Rusland betaalt. Zou dat geld niet beter besteed kunnen worden in Europa? Dat is nog niet alles: er bestaat geen twijfel over dat, indien Europa op dit gebied een voortrekkersrol wil vervullen, het noodzakelijk is dat we investeren. Daarbij zullen investeringen natuurlijk ook voordeel opleveren in de vorm van meer werkgelegenheid, meer innovatieve bedrijven en nieuwe banen, niet in het minst ook banen voor onze kleine en middelgrote ondernemingen in Europa.

Dat alles gezegd hebbende wil ik graag allen bedanken die bij dit verslag betrokken waren. Ik dank de commissaris en de betrokken diensten. Ik moet zeggen dat u allen zeer tot samenwerking bereid bent geweest. Ik wil ook mijn eigen fractie bedanken, die veel vertrouwen in me heeft gesteld en me heeft gesteund gedurende de gehele periode waarin ik aan het verslag heb gewerkt. Ook wil ik de schaduwrapporteurs bedanken voor de werkelijk constructieve samenwerking, waarbij ze me ook tegenspraak hebben geboden. Wat echter het belangrijkste is, nu we reeds zo ver zijn gekomen, is dat we als Parlement de Commissie een duidelijk signaal geven over de weg die we moeten inslaan om in de toekomst energie-efficiëntie te bereiken.

VOORZITTER: EDWARD McMILLAN-SCOTT

Ondervoorzitter

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt morgen (woensdag 15 december 2010) plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *schriftelijk*. – (RO) De maatregelen met betrekking tot energie-efficiëntie zijn onontbeerlijk om de EU in staat te stellen de doelstellingen ter bestrijding van klimaatverandering te halen. We hebben een doelstelling voor vermindering van het energieverbruik met 20 procent, maar terwijl we voor de andere twee doelstellingen richtlijnen hebben die helder vaststellen hoe het doel moet worden bereikt, ontbreekt er voor energie-efficiëntie een dergelijk instrument. Daarom benadruk ik dat een richtlijn voor energie-efficiëntie noodzakelijk is.

Daarnaast moet energie-efficiëntie op alle niveaus en in alle nationale en Europese beleid worden bevorderd om de gewenste resultaten te bereiken. Innovatie is een van de sleutelfactoren en daarom ben ik van mening dat het komende kaderprogramma voor onderzoek energie-efficiëntie tot prioriteit moet verheffen.

Niet in de laatste plaats denk ik dat de overheden het voorbeeld moeten geven op dit gebied en hun gebouwen moeten veranderen in energie-efficiënte gebouwen.

De lidstaten kunnen zelfs meer doen en energie-efficiëntie bevorderen door bepaalde eisen op te nemen in overheidsopdrachten. Zo moet prioriteit gegeven worden aan bedrijven die minder vervuilende technologieën gebruiken.

Tot slot kunnen de lidstaten de vraag naar groene producten stimuleren door middel van op de vereisten van de interne markt afgestemde fiscale maatregelen of subsidies.

Elisabetta Gardini (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Het Actieplan voor energie-efficiëntie is geen wedstrijd waarin men over obstakels en hordes moet heen springen, maar het begin van een cultureel proces, een sleutel-doelstelling van de Europese politiek die het gedrag van zowel individuen als bedrijven zal beïnvloeden. Dit proces wordt vergemakkelijkt niet door onwrikbare regels te hanteren, want daardoor ontstaan bijna ondraaglijke kosten voor de burgers en het bedrijfsleven, maar door concrete prikkels te bieden. Dit proces zal zijn beslag krijgen in energie-infrastructuur en de stadsontwikkeling, de producten, de verpakkingen en het vervoer veranderen. Ik wil u eraan herinneren dat, wat betreft de kosten-batenverhouding, energie-efficiëntie wordt gezien als de meest efficiënte methode voor de aanpak van broeikasgasemissies en andere soorten met de energieproductie gepaard gaande uitstoot. Daarnaast zou energie-efficiëntie, volgens een studie van de *Confindustria*, de Italiaanse werkgeversfederatie, alleen al in Italië een sociaal-economisch effect van circa 238 miljard euro kunnen hebben op de nationale economie en de totale productiewaarde kunnen doen toenemen, met een relatieve groei van de werkgelegenheid met circa 1,6 miljoen standaard arbeidskrachten in de periode 2010-2020. Ik acht het dus van fundamenteel belang om niet alleen in deze sector te investeren, maar ook een efficiënte implementatie en versterking van de beschikbare Europese instrumenten te verzekeren.

Adam Gierek (S&D), *schriftelijk*. – (PL) Energie-efficiëntie is meestal een beperking van de individuele consumptie door rationalisering van het gebruik van toestellen. Elementaire mogelijkheden om de bruto-energie-efficiëntie te vergroten vinden we echter bij fysische en chemische industriële processen, die gebaseerd zijn op: 1) een betere benutting van de warmtestroom die wordt gewonnen uit fossiele en nucleaire brandstoffen door: a) de conversie in de Carnotcyclus te verschuiven naar een hogere temperatuur en druk, b) adequate recuperatie van restwarmte toe te passen in bijvoorbeeld cogeneratieprocessen, 2) een vermindering van de Ohmweerstand tijdens elektriciteitstransfer, 3) een vermindering van de warmteweerstand in warmtewisselaars, 4) een verhoging van de warmteweerstand door toepassing van isolatiematerialen in de bouw, 5) een vermindering van de

wrijvingsweerstand, 6) een vermindering van de verliezen van magnetische velden, 7) een inkorting van overmatig lange energie-omvormingsketens.

Daarom gaat het in het politieke doel 3x20 in 2020 niet om een eenvoudige beperking van het energieverbruik met 20 procent bruto, bijvoorbeeld als gevolg van prijsstijgingen, want dit leidt enkel tot een daling van de levensstandaard, maar om een rationalisering die toelaat om uit dezelfde hoeveelheid primaire energie 20 procent meer nuttig werk te halen. De lidstaten zullen dus adequate methodes nodig hebben om de tenuitvoerlegging van het politieke doel te evalueren.

András Gyürk (PPE), *schriftelijk*. – (HU) De herziening van het Actieplan voor efficiënte energie uit 2006 is noodzakelijk vermits het gebrek aan vooruitgang in de richting van de 20-20-20 doelen van de Europese Unie het grootst is bij energie-efficiëntie. Er zijn wel wat initiatieven in de goede richting, maar de huidige resultaten worden tenietgedaan door het grote aantal onbenutte kansen. Europa begint zijn achterstand te erkennen en beseft nu dat de ontwikkeling van energie-efficiëntie niet licht kan worden opgevat. Die investeringen kunnen de uitstoot verminderen en zijn goedkoper dan andere oplossingen. Ze kunnen de economie ook onmiddellijk verbeteren. Een positief teken is dat de tot hiertoe ongebruikte bronnen van het economisch herstelprogramma op basis van de beslissing van het Europees Parlement voor de ontwikkeling van energie-efficiëntie en groene investeringen kunnen worden gebruikt.

De Energie 2020-strategie, die in november door de Europese Commissie werd gepubliceerd, geeft ook de hoogste prioriteit aan efficiëntie. Het verslag-Bendtsen formuleert specifieke aanbevelingen om onze mogelijkheden nog beter te benutten. Ik ben blij dat innovatieve oplossingen, zoals slimme energienetwerken en ESCO's, ook in het verslag werden opgenomen. Daarmee zijn investeringen gemoeid die de energie-efficiëntie versterken. Toch zal de financiering altijd een heet hangijzer blijven. Ook in de begroting van de Europese Unie op lange termijn moeten middelen voor energie worden opgenomen, en dan heb ik het vooral over de bouwplannen in ex-communistische landen. Daar kunnen enorme besparingen worden gedaan met een relatief laag kostenplaatje.

Jiří Havel (S&D), *schriftelijk*. – (CS) Energie-efficiëntie is een van de sleutelprioriteiten van de Europa 2020-strategie en de energiestrategie voor Europa 2011-2020. Dat betekent dat het voorliggende verslag van groot belang is. Bovendien is het gezien de voorbije top in Cancún ook uitermate actueel. Het verslag bouwt voort op het Actieplan voor energie-efficiëntie van 2006, roept de Commissie op dit plan te actualiseren, de richtlijn over energiediensten te herzien en een bindende doelstelling van 20 procent meer energie-efficiëntie tot 2020 vast te stellen. In het verslag worden de argumenten voor een hogere energie-efficiëntie duidelijk uiteengezet: op sociaal vlak (1 miljoen potentiële nieuwe arbeidsplaatsen en een daling van de energiearmoede in de EU), op economisch vlak (potentiële energiebesparingen tot wel 100 miljard euro), op strategisch vlak (behoud van het concurrentievermogen van het Europees bedrijfsleven dankzij energiebesparing) en niet in de allerlaatste plaats op het vlak van de veiligheid (een grotere zelfvoorziening van de EU op energiegebied). Het verslag omvat aanbevelingen ten aanzien van de energie-infrastructuur, stedelijke ontwikkeling en de bouw, informatie- en communicatievoorzieningen, het verkeer, subsidies en financiering. Bij de financiering van dit alles is er een belangrijke rol weggelegd voor de verschillende financieringsbronnen (de structuurfondsen, het ELENA-instrument van de Europese investeringsbank, nationale ondersteuningsfondsen voor energie-efficiëntie, enzovoort). Het verslag van de heer Bendtsen is al met al een nauwkeurige analyse van deze problematiek en doet relevante

aanbevelingen ten aanzien van de energie-efficiëntie. Ik wil dan ook aanbevelen om vóór het verslag in zijn huidige vorm te stemmen.

Edit Herczog (S&D), *schriftelijk*. – (HU) Het is van essentieel belang voor de Europese Unie en haar lidstaten dat er zoveel mogelijk uit zo weinig mogelijk energie wordt gehaald. Op die manier wordt de afhankelijkheid van externe energie verminderd en de energiezekerheid verbeterd, net als de concurrentiepositie van de Europese Unie. Energie-efficiëntie moet daarom een speciale prioriteit zijn bij de implementatie van de Europa 2020-strategie, en een zo groot mogelijke opname van de energiekredieten moet een voorwaarde worden. In het kader van de doelen die in Europa 2020 worden gesteld (vanaf 2005), voorziet het Hongaarse nationale actieplan in ernstige stappen op het vlak van energie uit hernieuwbare bronnen en energie-efficiëntie. Het kredietfonds voor energie-efficiëntie (EHA) is in voegen sinds 1991 en heeft steun geboden aan investeringen van burgers in energie-efficiëntie.

Daarenboven heeft de Hongaarse regering plannen om de energie-efficiëntie in de grootste publieke sector met 60 procent te verhogen door publieke gebouwen te verbeteren (inclusief de installatie van zonneboilers en de modernisering van isolatie en verwarming) in het kader van het ontwerpprogramma inzake complexe energie in gebouwen en klimaatbescherming. Het zijn grootse plannen, maar de uitvoering ervan wordt op de helling gezet door de financiële en economische crisis die nog steeds voortduurt. Daarom moeten wij de Commissie vragen om de nodige aandacht te besteden aan nationale acties en de implementatie daarvan. De uitvoering van de 2020-strategie en de doelen voor de vermindering van de CO₂-uitstoot hangen er immers van af. Daarnaast kan er enkel vooruitgang worden geboekt als de nodige financiële middelen worden gekoppeld aan de instelling van een passend rechtskader.

Jarosław Kalinowski (PPE), *schriftelijk*. – (PL) Een toenemende energie-efficiëntie draagt rechtstreeks bij tot de verbetering van de energiezekerheid van de hele Unie. Als de veranderingen op gepaste wijze worden ingevoerd, zal dit ook leiden tot een vermindering van de uitstoot van verontreinigende stoffen. Het is zeker en vast een goede ontwikkelingsrichting, die ons streven om klimaatwijzigingen tegen te gaan ondersteunt. De toepassing van innovatieve technologieën voor de modernisering van infrastructuur zorgt ook voor financiële besparingen, en dientengevolge voor economische groei in de lidstaten. Zoals de rapporteur zelf benadrukt, worden hierdoor nieuwe banen geschapen, niet enkel in stadsgebieden, maar ook op lokale markten en op het platteland. Om deze doelen te bereiken zullen in het begin aangepaste middelen en investeringen nodig zijn. Ik ben echter van mening dat het de moeite waard is om Europa een energiebesparende, efficiënte en milieuvriendelijke economie te garanderen.

Petru Constantin Luhan (PPE), *schriftelijk*. – (RO) De Europese Unie moet actie ondernemen om de toekomst van haar energie veilig te stellen en haar belangen op energiegebied te beschermen. Maatregelen met betrekking tot energie-efficiëntie spelen hierbij een cruciale rol daar zij ervoor zorgen dat de klimaat- en energiedoelstellingen tegen zo laag mogelijke kosten worden gerealiseerd. Ik ben van mening dat er behoefte is aan een aantal brede raadgevingen met lokale en regionale vertegenwoordigers om een duidelijke koers uit te zetten op het gebied van energie-efficiëntie en dat het nodig is om steun te verlenen voor het uitwerken van projecten en voor het gebruik maken van de 9 miljard euro die de Commissie door middel van het cohesiebeleid ter beschikking stelt. Door op slimme wijze gebruik te maken van deze middelen kunnen we het doel van 20 procent met betrekking tot energie-efficiëntie halen, hetgeen in grote mate zal bijdragen

aan de doelstellingen met betrekking tot duurzaamheid en concurrentievermogen in de EU. Bovendien is een lagere consumptie door middel van energie-efficiëntie de meest duurzame manier om de afhankelijkheid van fossiele brandstoffen te verminderen en zal een aanzienlijke vermindering van de import bewerkstelligen (ongeveer 25-26 procent).

Alajos Mészáros (PPE), *schriftelijk*. – (HU) Wat de herziening van het Actieplan voor energie-efficiëntie betreft, is energie-efficiëntie een van de meest efficiënte middelen om de uitstoot van CO₂ en andere gassen te verminderen. Daarnaast zijn er ook enorme voordelen op het vlak van nieuwe banen en economische groei. Sinds de goedkeuring van het Actieplan voor energie-efficiëntie in 2006 is het economische milieu erg veranderd. Daarom denk ik dat het nodig is om het beleid van de EU inzake energie-efficiëntie te herzien en aan te passen aan onze huidige prioriteiten. Ik ben van mening dat we het document met de resultaten en tekortkomingen van het Actieplan 2006 moeten gebruiken als basis voor deze evaluatie. We moeten er alles aan doen om het doel van 20 procent, zoals dit is vastgesteld in de Europa 2020-strategie, te bereiken.

Terwijl de waarden met betrekking tot uitstoot en hernieuwbare energiebronnen eenvoudig meetbaar zijn, is het moeilijker om gegevens over energie-efficiëntie te berekenen. Daarvoor hebben we hulp nodig van de Commissie. Met de statistieken van de Commissie kunnen we de wijzigingen in onze energie-efficiëntie vaststellen. Het is algemeen geweten dat de energie-efficiëntie van gebouwen ook aanzienlijke kansen inhoudt. Daarom moeten we ons bezighouden met de verbetering van bestaande gebouwen, omdat er steeds minder nieuwe gebouwen worden gebouwd. Er zijn vooral in de Midden-Europese landen heel wat gebouwen die, na geschikte renovatie, goed zouden kunnen scoren op het vlak van efficiëntie. De Verenigde Staten en China hebben een aanzienlijke voorsprong op het vlak van juridische maatregelen om oplossingen voor energie-efficiëntie te steunen. We moeten er alles aan doen om ons nadeel te verkleinen. De Europese Unie en de lidstaten moeten maatregelen en middelen ondersteunen om dit domein meer te financieren.

Pavel Poc (S&D), *schriftelijk*. – (CS) Ondanks het feit dat de Europese Unie zich tot doel heeft gesteld het energieverbruik tegen het jaar 2020 met 20 procent te verlagen, zijn de doelstellingen op dit vlak, in tegenstelling tot die voor uitstootvermindering en hernieuwbare energiebronnen, niet bindend. Op die manier worden de lidstaten niet voldoende gemotiveerd om voor wat betreft energie-efficiëntie het onderste uit de kan te halen. De technologie en ook de nodige praktische oplossingen ter verbetering van de energie-efficiëntie zijn allang voorhanden. Indien er echter geen bindende doelstellingen worden afgekondigd, is het welhaast zeker dat deze projecten niet voldoende financiering krijgen en dus ook dat ze niet voldoende of in het geheel niet uit de verf zullen komen. Indien de EU er daadwerkelijk in slaagt om de doelstellingen tegen 2020 te verwezenlijken, wordt er jaarlijks een bedrag van 78 miljard euro uitgespaard. Dat betekent niet alleen minder afhankelijkheid van de invoer van olie en aardgas, en dus een hogere energievoorzieningszekerheid, maar tevens verregaande besparingen voor de huishoudens. Dat is voor mij van groot belang, aangezien steeds meer mensen in zogeheten energiearmoede leven doordat het grootste gedeelte van hun totale maandelijkse uitgaven uit elektriciteits- en gaskosten bestaat. Met bindende doelstellingen zouden huishoudens volgens de gegevens van de Europese Commissie per jaar tot wel 1000 euro kunnen besparen. Nog afgezien van een groter concurrentievermogen zou meer energie-efficiëntie kunnen bijdragen aan het scheppen van permanente arbeidsplaatsen en zou de uitstoot van CO₂ met 780 miljoen ton worden teruggebracht, hetgeen verder gaat dan het Protocol van Kyoto.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *schriftelijk.* – (EN) Het verminderen van de energieconsumptie en -afhankelijkheid in Europa zou in één klap voordeel opleveren voor de economie, het milieu en de politiek. Het Actieplan voor energie-efficiëntie heeft derhalve vergaande gevolgen. Ik was de rapporteur voor het advies van de Commissie milieubeheer over de bijdrage van ICT aan energie-efficiëntie, en ik weet dat een van de belangrijkste taken op dit gebied is het bevorderen van de integratie van duurzame energiebronnen in het energieaanbod. Slimme netten kunnen hieraan bijdragen, terwijl het gebruik van slimme meters in huishoudens ons bewuster kan maken van wanneer we energie kunnen besparen en ons zo kunnen helpen om onze energieconsumptie te verminderen. De Commissie moet haar aandacht op adequate wijze richten op deze twee onderdelen in het actieplan, en de lidstaten moeten hun volledige steun geven aan het installeren van de hiervoor benodigde infrastructuur, indien nodig door middel van overheidsopdrachten.

Vladimir Urutchev (PPE), *schriftelijk.* – (EN) Energie-efficiëntie (EE) is de meest kostenefficiënte maatregel om de uitstoot van broeikasgassen te verminderen. Als gevolg van een lagere energieconsumptie zijn we minder afhankelijk van de import van olie en gas en de variërende prijzen daarvan. Het is van cruciaal belang om onze investeringen te richten op energie-efficiëntie, en het geldt dat we besteden aan de import van olie en gas te beperken. Met dat geld kunnen we banen creëren in onze midden- en kleinbedrijven, in de landbouw, de bosbouw en de industrie. Volgens schattingen van de Commissie kunnen door een toename van de energie-efficiëntie met 20 procent in Europa een miljoen nieuwe banen worden gecreëerd, en kan een gemiddeld huishouden hierdoor jaarlijks ten minste 1 000 euro besparen. Sinds het laatste Actieplan voor energie-efficiëntie is er veel bereikt, maar het is niet bewezen dat de doelstelling voor 2020 kan worden gehaald. Binnen de EU en op nationaal niveau moeten nieuwe instrumenten ter bevordering van energiebesparing worden geïntroduceerd, met het accent op twee belangrijke gebieden: de renovatie van bestaande gebouwen en maatregelen om financieringen te stimuleren. Op het gebied van energie-efficiëntie hebben oude gebouwen het hoogste potentieel, en de juiste financiële instrumenten om dat potentieel te gebruiken ontbreken. Deze twee zaken moeten duidelijk aan bod komen in de herziening van het Actieplan voor energie-efficiëntie om ons in de gewenste richting te bewegen.

19. Intrekking van richtlijnen inzake metrologie (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad houdende intrekking van Richtlijnen 71/317/EEG, 71/347/EEG, 71/349/EEG, 74/148/EEG, 75/33/EEG, 76/765/EEG, 76/766/EEG en 86/217/EEG van de Raad inzake metrologie [COM(2008)0801 – C6-0467/2008 – 2008/0227(COD)] – Commissie interne markt en consumentenbescherming. Rapporteur: Anja Weisgerber (A7-0050/2010).

Anja Weisgerber, *rapporteur.* – (DE) Mijnheer de Voorzitter, commissaris Tajani, collega's, allereerst wil ik de schaduwrapporteurs van de Commissie interne markt en consumentenbescherming, de assistenten en al degenen die aan dit uitstekende resultaat hebben meegewerkt van harte bedanken. Zonder de constructieve en ook zeer open samenwerking met zowel de Commissie als het Belgische voorzitterschap van de Raad hadden wij dit dossier morgen niet kunnen afsluiten.

U kunt zich zeker voorstellen hoe tevreden ik als rapporteur ben over dit resultaat. Wij zullen met de intrekking van in totaal acht verouderde en achterhaalde richtlijnen een nieuwe stap zetten in de richting van bureaucratievermindering in Europa. Interessant is

dat deze richtlijnen grotendeels achterhaald zijn omdat er internationale normen voor in de plaats zijn gekomen die de laatste stand van de techniek weergeven. Het gebeurt vaak dat wetgeving van de lidstaten achterhaald is omdat er geharmoniseerde Europese wetgeving is uitgevaardigd, maar hier is het de Europese wetgeving die overbodig is geworden door internationale voorschriften.

Als wij ons doel van een kwart minder bureaucratie in Europa tot 2012 willen naderen dan moeten nu kleur bekennen. Ik zal het zeggen met de woorden van de voorzitter van de deskundigengroep voor administratieve lastenvermindering, Edmund Stoiber: wij moeten in Europa niet alleen de mond spitsen maar ook krachtig fluiten. Dat betekent dat wij onze woorden moeten laten volgen door daden. Bij deze daden zit het venijn vaak in de details. Dat is weer eens duidelijk gebleken bij deze richtlijn, waarmee acht richtlijnen inzake metrologie worden ingetrokken. Koudwatermeters voor niet-schoon water, alcoholmeters, bepaalde gewichten, manometers voor luchtbanden of apparatuur voor het bepalen van het natuurgewicht van granen of de inhoud van scheepstanks zijn in de praktijk vervangen door moderne digitale apparatuur. De verouderde apparatuur wordt steeds minder gebruikt en de desbetreffende wetgeving kan derhalve worden ingetrokken. Dit heeft ook een weerslag op de werking van de interne markt of op de hoge normen voor consumentenbescherming, die ons altijd na aan het hart ligt.

Toch heeft de Raad dit dossier lang tegengehouden. Het is ons echter gelukt om in een informele dialoog, zelfs al in eerste lezing, wat voor ons altijd de uitzondering is, tot een verstandig compromis te komen tussen Raad en Parlement. De inhoud van het akkoord luidt als volgt: één richtlijn, de richtlijn inzake de inhoudsbepaling van tanks, wordt met ingang van 1 juli 2011 ingetrokken en de zeven andere richtlijnen worden ingetrokken zodra de herziening van de meetinstrumentenrichtlijn – de zogenaamde MID – waaraan de Commissie momenteel werkt, is afgesloten. De Commissie zal voor eind april 2011 een nieuw voorstel voor de MID indienen. Het is de bedoeling dat de Commissie bij de herziening van de MID ook nagaat of de oude richtlijnen, en eventueel welke deelaspecten daarvan, behouden en daarom meegenomen moeten worden in de MID. Als de lidstaten kunnen aantonen dat bepaalde aspecten van de zeven richtlijnen om bijvoorbeeld redenen van consumentenbescherming noodzakelijk zijn, zoals bijvoorbeeld bij de richtlijn inzake manometers van luchtbanden van automobielen, dan worden deze delen in de meetinstrumentenrichtlijn meegenomen. Na afsluiting van de MID-herziening zullen dan de resterende richtlijnen worden ingetrokken.

Dat is een teken dat Europa het serieus meent met de vermindering van de bureaucratie en dat wij bereid zijn om voorwaarden voor duurzame economische groei te creëren. Ik ben er trots op dat het Europees Parlement aldus een bijdrage levert aan de vermindering van de bureaucratie en aan een betere, slankere en eenvoudiger wetgeving.

Staat u mij toe om tot slot nog iets te zeggen over de correlatietabellen. Dat zijn tabellen die de lidstaten moeten opstellen om aan te tonen hoe zij de richtlijn hebben omgezet. Wij hebben uiteindelijk een akkoord bereikt over een zachtere formulering. Wij hebben echter voor scherpere formuleringen in de toekomst gestreden en deze ook gekregen. De Conferentie van voorzitters zal zich daarvoor hard maken tegenover de Raad en de Commissie. Dat is ook een succes dat wij aan de rapporteurs en de schaduwrapporteurs te danken hebben.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, allereerst wil ik mevrouw Weisgerber gelukwensen en haar bedanken voor het

grondige werk dat zij heeft verricht bij de behandeling van een weloverwogen en lastig voorstel dat in het middelpunt stond van een lang debat. Haar werk was dus niet eenvoudig en het feit dat we al in de eerste lezing tot een akkoord zijn gekomen toont aan dat de rapporteur kundig is geweest in het vinden van een goed akkoord.

Deze beslissing is zonder twijfel een belangrijke stap naar vereenvoudiging en slimme regelgeving. Betere regelgeving moet steeds meer een doelstelling worden van de Europese instellingen en de Commissie is absoluut unaniem als het erom gaat de aandacht toe te spitsen op de steeds betere Europese regelgeving.

Zoals de rapporteur al heeft vermeld worden met dit voorstel acht verouderde richtlijnen voor zes categorieën van wettelijke meetinstrumenten ingetrokken. Daarbij baseren we ons op het feit dat de in de betreffende richtlijnen voorziene instrumenten inmiddels zijn achterhaald en de corresponderende internationale handel is afgenomen. Daarnaast zijn er geen handelsbelemmeringen voor technisch geavanceerdere vervangende producten, die niet binnen het toepassingsgebied van de richtlijnen vallen.

In de toekomst willen de lidstaten misschien nationale regelgeving uitvaardigen. Hierdoor zullen er echter geen nieuwe handelsbelemmeringen ontstaan, aangezien er internationale normen bestaan die deze oude instrumenten en ook een groot deel van de vervangende, geavanceerdere producten, al geheel regelen.

De overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen van de Wereldhandelsorganisatie legt de lidstaten op hun wetgevingen op deze internationale normen te baseren. Het Verdrag betreffende de Europese Unie legt de lidstaten verder op equivalente producten die in een andere lidstaat wettelijk worden verhandeld wederzijds te erkennen.

De Commissie verwelkomt dus de in de eerste lezing tussen het Parlement en de Raad bereikte overeenkomst die voorziet in het intrekken van één richtlijn tegen juli 2011, en van de andere zeven tegen december 2015.

Tot slot benadrukt de Commissie de door de drie instellingen afgelegde gezamenlijke verklaring en verklaart zij zich bereid om de argumenten waarmee tijdens het wetgevingsproces is gepleit voor harmonisatie opnieuw te bekijken. Zoals aangegeven zullen we tegen april van het volgende jaar op deze argumenten terugkomen en zullen we, waar dit van toepassing is, een wetsvoorstel conform de beginsels van intelligente wetgeving indienen.

Lara Comi, *namens de PPE-Fractie*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik wil mijn volledige steun betuigen aan het standpunt dat de rapporteur heeft ingenomen ten aanzien van het voorstel van de Commissie tot intrekking van acht richtlijnen inzake metrologie.

Ik ben vooral verheugd over het voorstel de lidstaten voldoende tijd te geven om de mogelijke gevolgen van de intrekking in het kader van de herziening van de meetinstrumentenrichtlijn, de MID, te beoordelen.

Ofschoon ik het namelijk eens ben met de algemene doelstelling van 'betere wetgeving' en vereenvoudiging, waarnaar werd gestreefd met de strategie van Lissabon, beschouw ik het als absoluut noodzakelijk dat de lidstaten alle tijd krijgen die zij nodig hebben om zich ervan te vergewissen dat de intrekking van de richtlijnen geen situatie van rechtsonzekerheid doet ontstaan. Op die manier zouden de zorgen van de lidstaten, die vrezen dat zij niet

voldoende tijd zouden hebben om na intrekking eventuele juridische leemtes het hoofd te bieden, enigszins weggenomen kunnen worden.

Er is nu een uitstekend compromis gevonden tussen het standpunt van de Commissie die zonder meer vóór intrekking van de richtlijnen is en geen nieuwe wetgeving in het kader van de meetinstrumentenrichtlijn wil, en de aanvankelijke standpunten en kritiek van de lidstaten ten aanzien van dat voorstel.

Evelyne Gebhardt, *namens de S&D-Fractie.* – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, hartelijk dank, mevrouw Weisgerber, voor de werkelijk collegiale samenwerking die wij met u mochten hebben. Namens mijn fractie wil ik zeggen dat ik niet laaiend enthousiast ben over de intrekking van deze acht richtlijnen. Inderdaad zijn er verouderde meetinstrumenten waarvan de voorschriften afgeschaft kunnen worden, maar in de discussies hebben wij gemerkt dat – zoals u ook zei – het venijn in de details zit. Daarom was niet altijd duidelijk of dit hier echt de juiste weg was. Mijn fractie zal steun geven aan dit compromis omdat de Commissie ons verzekerd heeft dat zij zal onderzoeken wat van deze meetinstrumenten opgenomen moet worden in de Europese meetinstrumentenrichtlijn, de MID, die momenteel wordt opgesteld, en dat zij deze opgave ook heel serieus zal nemen en er diep over zal nadenken – ook daar ga ik van uit. Onder die voorwaarden stemmen wij in met het compromis, wel wetende dat nog een en ander onderzocht moet worden.

Wat de correlatietabellen betreft wil ik nog zeggen dat wij ons deze keer bereid hebben verklaard om de in de tekst opgenomen zachte formulering te aanvaarden maar dat het wel een van de laatste documenten zal zijn waarbij wij dat aanvaarden. Voor ons is namelijk echt belangrijk dat het Europees recht dat wordt vastgesteld en dat door de lidstaten is aangenomen, ook correct wordt omgezet, en dat kunnen wij pas controleren als wij informatie hebben en die informatie krijgen wij met die correlatietabellen. Daar zullen wij in ieder geval nog aan werken.

Cristian Silviu Buşoi, *namens de ALDE-Fractie.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de rapporteur en de andere collega's bedanken die hebben bijgedragen aan dit verslag. Hoewel het in eerste instantie een bijzonder technisch verslag leek, was het uiteindelijk heel duidelijk dat door middel van een politiek besluit een oplossing zou worden gevonden voor dit verslag.

Het is nodig het communautair acquis te vereenvoudigen door de richtlijnen in te trekken die bepalingen omvatten over meetsystemen die als gevolg van de technische vooruitgang en het gebruik van internationale normen niet langer in gebruik zijn. De argumenten van de Commissie zijn goed onderbouwd. Als het beginsel van wederzijdse erkenning het vrije verkeer waarborgt en er geen specifieke belemmeringen zijn, zijn er ook geen bijkomende bepalingen nodig en dienen de technische specificaties door de lidstaten te worden goedgekeurd.

De intrekking van de richtlijnen zou echter niet moeten leiden tot nieuwe belemmeringen voor het vrije verkeer of tot extra administratieve belasting. We moeten ons er ook van vergewissen dat er geen lacunes bestaan tussen de oude richtlijnen die worden ingetrokken en de richtlijn uit 2004 over meetinstrumenten.

Bovendien voorziet het verslag in eerste lezing dat door de Commissie interne markt en consumentenbescherming is goedgekeurd, in de mogelijkheid om bepalingen over de meetinstrumenten die onder de in te trekken richtlijnen vallen, op te nemen in de algemene

meetinstrumentenrichtlijn. De lidstaten hebben meer tijd gekregen om te onderzoeken of de intrekking van de richtlijnen zal leiden tot rechtsonzekerheid.

In het verslag is bepaald dat de Commissie zal beoordelen of de meetinstrumenten die binnen het toepassingsgebied van de in te trekken richtlijnen vallen moeten worden opgenomen in het toepassingsgebied van de meetinstrumentenrichtlijn. Gezien het feit dat ook met betrekking tot de correlatietabellen een horizontaal besluit is genomen, stel ik samen met andere schaduwrapporteurs voor om de tekst waarover in eerste lezing met de Raad een akkoord is bereikt te ondersteunen.

Heide Rühle, *namens de Verts/ALE-Fractie.* – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ook wil de rapporteur en de schaduwrapporteurs van harte bedanken voor de goede samenwerking. Ik kan het denk ik kort houden omdat de belangrijkste punten al zijn genoemd.

Onze fractie zal natuurlijk steun geven aan het compromis maar wij gaan er wel van uit dat de Commissie bij de herziening van de MID nog een kritische blik hierop werpt. Wij geven natuurlijk steun aan het compromis dat wij hebben gevonden bij de correlatietabellen. Dit compromis is echter beperkt in de tijd, en de Raad moet in de toekomst veel sterker reageren. Wij zijn niet meer bereid om toe te geven. Uiteindelijk moeten ook de lidstaten gecontroleerd kunnen worden en daarvoor hebben wij de correlatietabellen dringend nodig.

Edvard Kožušník, *namens de ECR-Fractie.* – (CS) Ik persoonlijk was vanaf het allereerste begin voorstander van het oorspronkelijke voorstel van de Commissie om alle acht richtlijnen zonder vervanging in te trekken. Het voorstel van de Commissie is een schoolvoorbeeld van hoe de vereenvoudiging van het communautair recht moet worden aangepakt, een schoolvoorbeeld van "better regulation". Harmonisering van alle onderwerpen *coûte que coûte* is een doodlopende weg. We dienen na te denken over andere regelgevende middelen dan communautaire wetgeving; internationale normen, bijvoorbeeld. Dergelijke alternatieve regelgevende instrumenten moeten enkel worden ingezet in de gevallen waarin het gebruik ervan het doeltreffendst is. Voor wat betreft de regulering op het vlak van de metrologie geef ik de voorkeur aan een vrijwillig stelsel van wederzijdse erkenning van de nationale voorschriften op basis van internationale normen, dus boven een van bovenaf opgelegde centrale harmonisering. Ik vind het echter buitengewoon spijtig dat het Parlement tezamen met een aantal lidstaten deze unieke en liberale aanpak van de Commissie niet steunt en bij de opruiming van overtollige regelgeving de voorkeur geeft aan een conservatieve benaderingswijze.

Ondanks dit alles wil ik de rapporteur hartelijk danken voor haar inspanningen om te komen tot een gemeenschappelijke compromisoplossing. Ik heb grote waardering voor haar persoonlijke inzet, want zij heeft ervoor gezorgd dat het voorstel van de Commissie niet van tafel is geveegd en tenminste een deel van de oorspronkelijke intentie ervan overeind is gebleven.

Oreste Rossi, *namens de EFD-Fractie.* – (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, wij zijn vóór het verslag over de metrologie. Dit is een zeer technische tekst die nu al maandenlang wacht op stemming in de plenaire vergadering.

Het verslag ging van een leien dakje in de commissie ten principale. Het is in maart jongstleden goedgekeurd maar moest zich sindsdien voortslepen omdat in de Raad onder de 27 lidstaten overeenstemming moest worden bereikt over de correlatietabellen.

Het werkelijke probleem is echter dat de Commissie nog geen voorstel heeft gedaan voor de meetinstrumentenrichtlijn. Die moet namelijk de plaats innemen van de verouderde richtlijnen die vandaag moeten worden ingetrokken. Met die richtlijn zal deze materie eens en voor altijd worden gereguleerd. Mijn kritiek op de Commissie is dat zij deze richtlijnen wil intrekken zonder een voorstel te hebben gedaan voor de herziening van de meetinstrumentenrichtlijn. Dat gedrag is niet te rechtvaardigen en houdt absoluut geen rekening met de eisen van het bedrijfsleven en de consumenten.

Ik heb tevens kritiek op de overdreven vrees van degenen die van mening zijn dat het nationaal recht van de lidstaten niet in staat is om eventuele leemtes op te vullen. Gelukkig heeft het Europees bedrijfsleven op dit gebied een internationaal regelsysteem dat losstaat van de wetgeving van de Unie en zelfs verder gaat. Daarom is de vrees voor een ramp bij ontstentenis van richtlijnen ongegrond.

Het bedrijfsleven vult de tekortkomingen van de wetgevers op met hun beroepsorganisaties, met hun capaciteiten, met de regels die zij voor zichzelf hebben opgesteld om een dynamische en evenwichtige markt te creëren. Laten wij eens denken aan onze bedrijven die zich met de grootste moeite staande houden op ons grondgebied. Wij mogen deze bedrijven niet blijven uitpersen met belastingen, bureaucratie en absurde verzoeken.

Soms werkt het Parlement heel snel. Het gezonde verstand en de wil om tot een akkoord te komen met de andere Europese instellingen overschrijden de politieke scheidslijnen.

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Acht verouderde richtlijnen inzake meetinstrumenten lijken nu niet meteen op het eerste gezicht een interessant politiek thema. Kijken we echter verder, dan zien we dat het hier om een concrete invulling van het subsidiariteitsbeginsel en de huidige poging tot „better regulation” gaat. Er zijn als gevolg van de voortschrijdende mondialisering van de wetenschap en de handel uiteenlopende internationale overeenkomsten tot stand gebracht op het vlak van de metrologie. Hierdoor is het niet echt noodzakelijk meer om dit onderwerp op Europees niveau te harmoniseren. Ik ben zeer ingenomen met de zorgvuldige aanpak van de rapporteur, mevrouw Anja Weisgerber, die aan de ene kant ervoor heeft gekozen om het voorstel van de Commissie tot volledige intrekking van de richtlijnen te steunen, maar aan de andere kant bij zeven van die richtlijnen de nationale metrologische instituten van de lidstaten de ruimte geeft om onderzoek te doen naar het effect op de nationale wetgeving.

En zo is deze oplossing, waarvan ik zeker ben dat die morgen wordt goedgekeurd, een interessante test voor andere richtlijnen om te kijken of wederzijdse erkenning van voorschriften op nationaal niveau volstaat, of dit al dan niet leidt tot rechtsonzekerheid en of dit een betere weg is dan invoering van nieuwe richtlijnen of zelfs volledige harmonisering. Ik zou ervan opkijken als de lidstaten de voorkeur zouden geven aan harmonisering.

Ik wil de rapporteur complementeren met de absolute steun die zij van de Commissie interne markt en consumentenbescherming heeft weten te krijgen en ik wil haar tevens ervoor bedanken dat zij de Raad ervan heeft weten te overtuigen zich bij deze oplossing aan te sluiten.

Malcolm Harbour (ECR). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ook ik mijn dank betuigen aan Anja Weisgerber, die een trouw lid is van de Commissie interne markt en consumentenbescherming en een aantal zeer technische verslagen met veel toewijding heeft opgesteld. Dit verslag is daar een goed voorbeeld van.

Toen zij aan dit werk begon, kort na de verkiezingen vorig jaar, dachten wij volgens mij allemaal dat het op het eerste gezicht bedrieglijk eenvoudige voorstel van de Commissie tot intrekking van oppervlakkig gezien verouderde wetgeving, relatief snel en zonder veel onenigheid zou zijn afgehandeld.

De tijd die dit heeft gekost en de relatief complexe oplossing tonen aan dat deregulering en het beperken van bureaucratische rompslomp helemaal niet zo eenvoudig zijn als het lijkt. Het is heel gemakkelijk om allerlei eenvoudige boodschappen over deregulering te verkondigen, maar in werkelijkheid zijn er altijd mensen die de regelgeving willen handhaven. Dit voorstel lag nog niet op de tafel van de Raad of wij realiseerden ons dat er van land tot land enkele diepgewortelde problemen bestonden. Er waren landen die problemen hadden met het meten van het gewicht van schepen, of met alcoholmeters of bandspanningsmeters. Ieder land had zijn eigen specifieke probleem.

Mijn uiteindelijke conclusie gaat niet over hoe waardevol dit voorstel is, want over een aantal maanden zullen we beschikken over een alternatief voorstel waardoor dit in feite verouderd is – en in feite hadden we hierop kunnen wachten. Ik wil de commissaris en de Commissie verzoeken om haar effectbeoordeling en haar huiswerk inzake dereguleringsvoorstellen veel nauwkeuriger te doen en ervoor te zorgen dat de lidstaten met de voorstellen aan de slag gaan alvorens deze worden ingediend.

Terugkijkend denk ik dat we hier meer tijd aan hadden kunnen besteden, als we die mogelijkheid hadden gehad. Het is een succes voor de commissie, maar ik zou zeggen een 'gekwalificeerd' succes, en we moeten hieruit in de toekomst lering trekken.

Seán Kelly (PPE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ook ik verwelkom de voorstellen van de rapporteur, en we leven zeker in een veel kleinere wereld dan ooit tevoren. De interactie tussen mensen is veel groter, en het staat vast dat deze in de toekomst een nog veel grotere vlucht zal nemen. Dus hoe meer harmonisatie van onze meetinstrumenten, hoe beter – dat is duidelijk. Ik verwelkom de intrekking van de richtlijnen inzake metrologie en de vermindering van de administratieve lasten met 25 procent.

Soms denk ik dat we het aanpassingsvermogen van mensen onderschatten. In mijn land heb ik gezien hoe gemakkelijk we zijn overgestapt van de oude ponden, shillings en penny's naar de euro en centen, en in de afgelopen jaren, bij het meten van afstanden en snelheidslimieten, van mijlen naar kilometers. Dit heeft het leven voor veel mensen eenvoudiger gemaakt. Ik denk dat dit een stap in de goede richting is, daarom opnieuw mijn gelukwensen.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie.* – (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte afgevaardigden, ik wil allereerst alle sprekers in dit debat bedanken. Hun opmerkingen zijn een teken van belangstelling voor dit voorstel tot vereenvoudiging. Daarom wil ik nog eens aandringen op de voordelen die met deze keuze vergezeld gaan en dus op de baten die eruit voortvloeien.

Er zijn voordelen voor consumenten, fabrikanten van meetinstrumenten en nationale overheden. Ik wil u geruststellen – en ik geef hiermee een antwoord op de door mevrouw Gebhardt aan de orde gestelde kwestie – en verzekeren dat de Commissie bereid is om voor eind april 2011 aan de hand van de noodzakelijke studies de argumenten die pleiten voor harmonisatie opnieuw te onderzoeken.

In antwoord aan de heer Rossi – die kritiek had op de Commissie maar de zaal heeft verlaten; als hij kritiek heeft dan zou hij er goed aan doen om ook het antwoord te beluisteren – wil

ik zeggen dat er over dit onderwerp een gezamenlijke verklaring is van Parlement, Raad en Commissie waarin wordt gezegd dat "op grond van artikel 25 van Richtlijn 2004/22/EG betreffende meetinstrumenten het Europees Parlement en de Raad de Commissie verzoeken om uiterlijk 30 april 2011 verslag uit te brengen over het effect van de uitvoering van de MID en in voorkomend geval een wijzigingsvoorstel in te dienen". Zoals ik tijdens mijn interventie aan het begin van het debat al heb gezegd ben ik van plan mij aan deze verklaring te houden.

Hartelijk dank, mijnheer de Voorzitter, geachte afgevaardigden, voor uw inzet en medewerking. Wat tot slot de correlatietabellen betreft geeft de Commissie steun aan het standpunt van het Parlement

Anja Weisgerber, rapporteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de collega's hartelijk bedanken voor onder meer ook hun waardevolle discussiebijdragen van vanavond. Na de stemming van morgen moeten wij de blik op de toekomst werpen. Nu de Commissie heeft aangekondigd tegen eind april een voorstel te zullen doen voor de MID, kijken wij natuurlijk met spanning uit naar hoe de diverse regelingen eruit zullen zien. Wij zullen dan ook kunnen nagaan of van de richtlijnen die wij nu intrekken er alsnog enkele overgenomen moeten worden in de nieuwe richtlijn.

Zoals ook mevrouw Comi zei is het belangrijk dat er geen juridisch vacuüm ontstaat. Dat was ook voor de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement, mevrouw Gebhardt, een belangrijke zaak. Wij kunnen daaraan gevolg geven. Ik moet echter ook vermelden dat hier een taak voor de lidstaten is weggelegd. Zij moeten nog beter aantonen waarom bepaalde onderdelen behouden moeten blijven. Want alleen in dat geval hebben wij behoefte aan Europese wetgeving. Deze is geen doel op zich.

Ik kijk ook met spanning uit naar wat er uit de bus zal komen bij de door de Commissie aangekondigde internetraadpleging die van 6 september tot 1 november 2011 zal plaatsvinden. Daarbij zullen ook de belanghebbende ondernemingen, de autoriteiten, enzovoort, worden betrokken. Ik zal mijn oor opnieuw te luisteren leggen bij de ondernemingen. Ik heb hen ook bij de bestaande richtlijn gevraagd of deze meetinstrumenten nog gebruikt worden en ik heb door de bank genomen telkens weer gehoord – bijvoorbeeld van mijn wijnbouwvereniging, waar ik gevraagd heb naar de alcoholmeter – dat deze instrumenten helemaal niet meer gebruikt worden. Daarom moeten wij dit heel aandachtig bekijken. Als wij werkelijk dichterbij de buurt van ons doel van 25 procent minder bureaucratie in Europa in 2012 – en zover weg is dat niet meer – willen komen, dan moeten wij hier snel vooruitgang boeken. Als Parlement zijn wij bereid onze bijdrage daaraan te leveren.

Ter afsluiting wil ik nog kort iets zeggen over de correlatietabellen. Ik wil vanaf deze plaats verkondigen dat we ook hier weer een compromis hadden, maar dat ik met het oog op de toekomst de lidstaten uitnodig toe te zeggen dat zij deze tabellen inderdaad zullen opstellen. De omzetting moet namelijk in heel Europa op dezelfde manier geschieden.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt morgen (woensdag, 15 december 2010) plaats.

20. Veiligheid van speelgoed (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de mondelinge vraag (O-0195/2010) van Andreas Schwab, Anja Weisgerber, Marianne Thyssen, Anna Maria Corazza Bildt, namens de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten), Evelyne Gebhardt, Christel Schaldemose, Anna Hedh, Barbara Weiler, namens de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement, Cristian Silviu Buşoi, Jürgen Creutzmann, Antonyia Parvanova, Nadja Hirsch, namens de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa, Heide Rühle, namens de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie en Malcolm Harbour, namens de Fractie Europese Conservatieven en Hervormers, aan de Commissie: Veiligheid van speelgoed (B7-0658/2010).

Anja Weisgerber, auteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, wat de speelgoedrichtlijn betreft wil ik zeggen dat wij bij de aanneming ervan een doel voor ogen hadden. Wij wilden kinderspeelgoed namelijk veiliger maken. Juist omdat kinderen nog moeten groeien en zich moeten ontwikkelen, zijn ze bijzonder gevoelig voor en reageren ze sterk op gevaarlijke stoffen en chemische stoffen. Met inachtneming van de indertijd laatste wetenschappelijke kennis hebben wij toen de Europese voorschriften verscherpt. Nu stellen wij wereldwijd de strengste eisen aan speelgoed.

Zoals altijd wordt dit vraagstuk kort voor kerstmis opnieuw onder de loep gelegd. Als aanstaande moeder ligt ook mij dit thema natuurlijk na aan het hart. Ik vind het zeer belangrijk dat wij de strengste normen hebben. Daarom heb ik samen met anderen de aanzet gegeven tot dit debat van vanavond.

Er zijn namelijk nieuwe expertises waaruit blijkt dat, uitgaande van de meest recente wetenschappelijke bevindingen, de strengste grenswaarden voor zware metalen nog steeds niet streng genoeg zijn. Juist voor dergelijke gevallen hadden wij een clausule opgenomen in de richtlijn waarmee wij achteraf nog bepaalde grenswaarden konden veranderen en aanscherpen. Daar moeten wij nu gebruik van maken. Dat hebben wij, mijnheer Tajani, ook al een jaar geleden van uw voorganger geëist.

Als ik het wel heb, zal de Commissie – zij het dan wat later dan wij hadden gevraagd en zeker ook dankzij dit debat van vanavond – aankondigen dat tenminste de grenswaarden voor bepaalde zware metalen verscherpt zullen worden, en dat verheugt mij. Wij moeten echter meer algemeen gesproken alle gevaarlijk stoffen aan een heronderzoek onderwerpen, en daarom mogen wij ons niet beperken tot zware metalen maar moeten wij ook de laatste bevindingen met betrekking tot de giftige PAK-stoffen bestuderen. Als daarbij zou blijken dat het voor de bescherming van onze kinderen noodzakelijk is de grenswaarden te verhogen dan moet dat volgens ons alsnog gebeuren. Het gaat per slot van rekening om de veiligheid van onze kinderen.

Evelyne Gebhardt, auteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, elk jaar weer hebben wij opnieuw een debat over de veiligheid van speelgoed. Elk jaar weer moeten wij vaststellen dat het bar en boos is. Hier gaat het onder andere om carcinogene, mutagene en reproductietoxische stoffen (de zogenaamde CMR's). Dit zijn kankerverwekkende stoffen die de gezondheid en soms zelfs het leven van kinderen in gevaar brengen.

De nieuwe wetenschappelijke bevindingen tonen zonder meer aan dat de grenswaarden moeten worden aangepast. Wij de Commissie verzoeken dan ook om daar eindelijk werk van te maken. Ik hoop van ganser harte, mijnheer de commissaris, dat dat ook inderdaad zal gebeuren.

Dat is echter niet het enige probleem. Er is nog een ander probleem: markttoezicht, en daar moeten de lidstaten in het geweer komen. Het is hun verantwoordelijkheid ervoor te zorgen dat alleen speelgoed op de markt komt dat echt voldoet aan de door ons vastgestelde veiligheidsnormen. Dat is namelijk niet altijd het geval en dat is zeer betreurenswaardig. Daarom moeten wij ervoor zorgen dat deze veiligheidsnormen worden verbeterd.

Het derde en laatste punt dat ik hier naar voren wil brengen betreft de etikettering van speelgoed. Veel mensen denken ten onrechte dat het CE-merkteken een veiligheidswaarborg is. Dat is het echter niet, en dat zegt de Commissie zelf. Daarom is het hoog tijd, mijnheer de commissaris, dat de Commissie nadenkt over de manier waarop wij een Europees veiligheidsmerkteken kunnen toekennen dat echt betrouwbaar is en dat door onafhankelijke derde autoriteiten of instanties wordt gecontroleerd. Wij moeten namelijk absoluut voorkomen dat gevaarlijk speelgoed op de markt, in de winkels terecht komt en de gezondheid van kinderen in gevaar brengt. Mijns inziens hebben wij daar een grote brengschuld, en wij moeten dringend nog veel meer doen.

Cristian Silviu Buşoi, *auteur*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de veiligheid van speelgoed is een zeer belangrijk onderwerp, en niet alleen omdat het nu de tijd van het jaar is dat er aanzienlijk meer speelgoed wordt verkocht. Het is onze plicht, als vertegenwoordigers van de burgers van de EU, om ervoor te zorgen dat we toezien op de belangen van consumenten en de bescherming van kinderen.

De herziene Richtlijn 2009/48/EG is bedoeld om consumenten te verzekeren dat in de EU verkocht speelgoed voldoet aan de hoogste wereldwijde veiligheidsnormen, met name aan de normen inzake het gebruik van chemische stoffen. De maatregelen voor markttoezicht zijn verscherpt. De documentatie waar speelgoedfabrikanten en –importeurs nu bij controle over moeten beschikken, dient een gedetailleerde beschrijving te omvatten van het ontwerp en de fabricage van het speelgoed en te voorzien in specifieke informatie over de onderdelen en materialen die erin zijn verwerkt en een analyse van de risico's die het met zich mee kan brengen.

Echter, het wetenschappelijk advies dat is uitgebracht door het Wetenschappelijk Comité voor gezondheids- en milieurisico's (WCGM) inzake de beoordeling van de migratielimieten voor chemische elementen in speelgoed werpt bezwaren op: de voorgeschreven methode om de migratie van chemische elementen te meten zou niet werkelijk betrouwbaar zijn. Daarom eisen we verheldering over de methode die gebruikt wordt ter regulering van CMR (chemische stoffen in speelgoed). Er bestaat ook reden tot zorg met betrekking tot speelgoed ontworpen voor kinderen onder drie jaar. Aangezien dit de meest kwetsbare leeftijdsgroep is, moet speelgoed dat voor deze kinderen ontworpen is afzonderlijk worden getest.

Naar aanleiding van de meest recente RAPEX-verslagen is er eveneens verontrusting ontstaan over het toezicht op de markt van speelgoed. Er komt nog altijd een grote hoeveelheid speelgoed op de Europese markt dat een hoog risico vormt voor de meest kwetsbare consumenten.

Er zijn duidelijke signalen dat de herziene richtlijn betreffende de veiligheid van speelgoed moet worden verscherpt om onze kinderen het hoogste niveau van bescherming te garanderen. Wij zijn van mening dat deze zaken zo spoedig mogelijk moeten worden aangepakt, zodat we er zeker van kunnen zijn dat er geen lacunes zijn bij de toepassing van de herziene richtlijn. We moeten steeds alert blijven op de veiligheid van speelgoed, het toezicht op de markt en de preventie van het gebruik van schadelijke stoffen in producten die speciaal voor kinderen ontwikkeld zijn.

Malcolm Harbour, *auteur*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat het belang van de vraag die we vanavond stellen verband houdt met het feit dat deze commissie nog altijd zeer alert is ten aanzien van de problemen die verband houden met de veiligheid van speelgoed, evenals ten aanzien van het hele scala van consumentengoederen. Daarom hebben we ons zeer veel inspanningen getroost om de herziene speelgoedrichtlijn in 2009 erdoor te krijgen.

De problemen zijn hiermee echter nog niet opgelost, en daarom denk ik dat dit een goede gelegenheid is om u, de Commissie, de kans te geven ons ervan te verzekeren dat u de ontwikkelingen en onderzoeksresultaten nauwgezet in de gaten houdt, en er daarbij voor te zorgen dat de bepalingen van de bestaande en toekomstige wetgeving bijtijds worden aangepast, zodat deze de groeiende hoeveelheid wetenschappelijk bewijs over mogelijk gevaarlijke chemische stoffen weerspiegelen. Dit omvat vanzelfsprekend ook de noodzaak van consistente testmethoden. Een deel van het probleem dat hierbij speelt is dat speelgoedfabrikanten in veel gevallen moeite hebben om aan consistente normen te komen die voor die tests kunnen worden gebruikt. Ik weet dat u dit onderwerp aan de orde zult stellen.

Ik wil het probleem echter ook een in breder verband bekijken. Zoals een aantal van mijn collega's eerder heeft gezegd denk ik dat het probleem niet alleen gaat over regelgeving, maar de hele toeleveringsketen van speelgoed betreft, waarbij veel speelgoed van buiten de Europese Unie afkomstig is.

Onlangs heeft uw collega, commissaris Dalli, mij gevraagd om de Commissie interne markt en consumentenbescherming te vertegenwoordigen tijdens een belangrijke trilaterale top tussen de Amerikanen en de Europeanen in China en daar te spreken over de veiligheid van speelgoed. Een van de belangrijkste zaken die wij en de Europese Commissie daar hebben gedaan – waarvoor ik de Commissie dankbaar ben – was dat we met Chinese fabrikanten hebben gepraat over het meet af aan inbouwen van veiligheid in het ontwerp en dat wij hen op de hoogte hebben gebracht van die richtlijnen. Dat heeft niets te maken met merktekens of tests door een onafhankelijke partij. In feite gaat het hier om de grondbeginselen van kennis- en informatieoverdracht, zodat bij een product vanaf het begin rekening wordt gehouden met de veiligheid van het ontwerp. En vervolgens wordt de veiligheid van die producten tijdens het productieproces verder ondersteund door goede kwaliteitssystemen, niet alleen voor het speelgoed zelf maar voor alle aanbieders van dit speelgoed.

Dit is hoe we veiligheid garanderen. Het gaat niet over merktekens maar over een adequaat regelgevend kader, wat betekent dat iedereen aan de aanbodzijde begrijpt wat onder zijn verantwoordelijkheid valt.

Heide Rühle, *auteur*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik wil slechts een opmerking aan het adres van de heer Harbour maken. Dat klinkt allemaal heel mooi, mijnheer Harbour, maar toch geloof ik dat wij zelf ook nog huiswerk te doen hebben. Het kan immers geen toeval zijn dat wij ook dit jaar weer, zoals telkens voor kerstmis, hier in het Parlement spreken over de kwestie van de veiligheid van kinderspeelgoed. Vorig jaar ging het voornamelijk om kankerverwekkende stoffen, om de zogenaamde weekmakers, in kinderspeelgoed. Commissaris Verheugen had ons vorig jaar uitdrukkelijk beloofd dat er nieuwe studies zouden worden gemaakt en hij daar eventueel conclusies uit zou trekken. Deze studies liggen nu sinds medio dit jaar op tafel. De grenswaarden voor zogenaamde PAK's, die kankerverwekkend zijn, zijn volgens de studie van het WCGM, het

wetenschappelijk comité voor gezondheids- en milieurisico's, te hoog. De testmethoden zijn echter evenmin betrouwbaar genoeg. Daar moeten wij over nadenken. Mijn vraag aan de commissaris luidt dan ook hoe hij met deze erfenis zal omgaan, welke conclusies hij uit deze kritiek zal trekken en wat hij van plan is te doen op dit gebied.

Ook de grenswaarden voor zware metalen, en met name voor lood, zijn – zoals het WCGM in een andere studie heeft vastgesteld – *'no longer appropriate'*. Wat betekent dat voor ons? Passen wij de zware metalen aan? Zullen wij via de comitologieprocedure hiervoor andere grenswaarden vaststellen? Ik verzoek de Commissie om hier actief te worden.

Wij wachten bovendien nog steeds op de zogenaamde grenswaarden voor door kinderspeelgoed veroorzaakt lawaai dat schadelijk is voor de gezondheid. Indertijd werd ons bij de goedkeuring in eerste lezing beloofd dat deze grenswaarden spoedig voorgesteld zouden worden, en ik hoop dat dat inderdaad zo zal zijn.

En dan *last but not least* wil ik nog eens terugkomen op het vraagstuk van het markttoezicht. Zelfs de beste richtlijnen kunnen namelijk nooit meer waard zijn dan het markttoezicht waard is. Met het markttoezicht moet immers de naleving van deze richtlijn worden gewaarborgd. Ook verwijs ik naar het douanevraagstuk. De heer Tajani weet immers dat wij op dit gebied graag met hem samenwerken. Wij hebben in Christel Schaldemose een rapporteur die juist op dit gebied wil zorgen voor nieuwe stappen. Daarbij zullen wij nauw samenwerken. Dat zal naast het vraagstuk van de grenswaarden voor zware metalen en kankerverwekkende stoffen de volgende belangrijke stap zijn.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte afgevaardigden, nooit eerder vond het debat in de plenaire vergadering over de veiligheid van speelgoed in de Europese Unie op een beter moment plaats dan dit jaar. Ik denk daarbij vooral aan de recente gebeurtenissen die landen als België ertoe hebben aanzet verschillende vloerpuzzels van de markt te halen wegens de aanwezigheid van een concentratie formamide, een chemische stof die is ingedeeld als cancerogeen, mutageen en reproductietoxisch. De dosis ervan is dusdanig dat deze als gevaarlijk moet worden beschouwd voor de gezondheid van kinderen. Ik denk echter ook aan andere landen, zoals Frankrijk, die bij het markttoezicht voor deze producten het waarschuwniveau hebben verhoogd.

Momenteel wachten wij op de kennisgeving van de door de nationale autoriteiten genomen maatregelen en daarna zullen wij de verkregen gegevens onmiddellijk ter beoordeling voorleggen aan onze wetenschappelijke comités. Indien zou blijken dat uitgaande van de wetenschappelijke gegevens een dergelijke concentratie formamide inderdaad een gezondheidsrisico met zich meebrengt voor kinderen, dan zullen wij de noodzakelijke maatregelen nemen om via de comitologieprocedure de bepalingen van de richtlijn te wijzigen. De richtlijn voorziet – en wat dat betreft wil ik de heer Harbour geruststellen – namelijk in een mechanisme dat het mogelijk maakt de richtlijn voortdurend aan te passen aan de beschikbare nieuwe wetenschappelijke gegevens.

De Commissie heeft bijvoorbeeld reeds dergelijke wijzigingen aangebracht bij een aantal chemische stoffen, zoals lood en cadmium – zoals mevrouw Weisgeber al zei –, om de waarden van deze stoffen in overeenstemming te brengen met de meest recente wetenschappelijke gegevens. Deze wijzigingen zullen behandeld worden volgens de regelgevende procedure met toetsing en het Parlement zal dus volledig worden betrokken bij deze werkzaamheden. Maar ook buiten de comitologiemechanismen om – en ik richt mij nu tot mevrouw Rühle –, zal ik ook persoonlijk ervoor zorgen dat u constant op de

hoogte wordt gehouden van de ontwikkelingen in de werkzaamheden met betrekking tot deze twee stoffen.

Wat de andere specifieke vraagstukken betreft die in de mondelinge vraag aan de orde komen, wil ik uitgaan van een door het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek verrichte studie, waarnaar het wetenschappelijk comité voor gezondheids- en milieurisico's verwijst. Het doel van deze studie was de in de laboratoria gebruikte methode voor het opsporen van zware metalen als lood in speelgoed aan een beoordeling te onderwerpen. Deze analyses worden verricht op basis van de EN71-3 norm.

Volgens deze studie waren veertig laboratoria betrokken bij de beoordeling; vijftien daarvan zijn door de lidstaten aangemelde instanties voor het beoordelen van de conformiteit van speelgoed met de richtlijn. Slechts drie van de veertig laboratoria hebben de resultaten van de analyses verkeerd uitgelegd. De Commissie heeft de resultaten van deze studies doorgegeven aan de lidstaten die deze laboratoria hadden aangemeld, evenals aan de laboratoria zelf, en daarbij verzocht om gepaste maatregelen.

Deze studie is ook voorgelegd aan het Europees Normaliseringscomité, opdat daarmee rekening kan worden gehouden bij de lopende herziening van de EN71-3 norm. Deze herziening heeft tot doel een nieuwe norm vast te stellen binnen de voor de toepassing van de nieuwe bepalingen betreffende de chemische stoffen voorziene termijn, te weten 2013.

Wat betreft de in mei 2009 aangenomen nieuwe speelgoedrichtlijn, deze is gebaseerd op een nieuw rechtskader voor het in de handel brengen van producten en voorziet in een ruimer markttoezicht. De lidstaten moeten voorzien in alle noodzakelijke instrumenten om te waarborgen dat alleen veilige producten toegankelijk zijn voor de Europese consument. Dit betekent dat zij moeten zorgen voor zowel een versterkte grenscontrole als een effectief toezicht door de inspectiediensten op de zich reeds op de Europese markt bevindende producten. Als tot slot de lidstaten onregelmatigheden vaststellen in speelgoed, moeten zij dat onmiddellijk via RAPEX – het systeem voor snelle uitwisseling van informatie over producten die een ernstig risico opleveren – doorgeven aan de andere lidstaten,.

Mijnheer Harbour, de Commissie werkt intensief samen met de Chinese autoriteiten, met name als het gaat om de veiligheid van speelgoed. De Europese en Chinese deskundigen op dit gebied komen regelmatig bij elkaar om informatie over wetgeving, toepasbare normen en administratieve praktijken uit te wisselen. Het personeel van de Chinese autoriteiten dat de controles moet verrichten wordt opgeleid om een betere kwaliteitscontrole van de producten te kunnen waarborgen.

Wat betreft de grenswaarden voor de chemische stoffen klopt het inderdaad, mijnheer Buşoi, dat het wetenschappelijk gezien de voorkeur geniet een op migratie gebaseerde methode te hanteren, omdat een dergelijke methode is gebaseerd op het reële risico waaraan een kind is blootgesteld. Om echter de migratiegrenswaarden te kunnen bepalen moet een analyse worden gemaakt van het risico en de blootstelling aan het risico, en moet tevens worden gewerkt met toelaatbare dagelijkse doses om die grenswaarden te kunnen berekenen. Daar het aantal chemische stoffen erg groot is – er zijn er meer dan duizend – en niet over alle stoffen voldoende informatie beschikbaar is, is deze methode met de huidige wetenschappelijke kennis niet toepasbaar.

Dit gezegd hebbende wil ik toevoegen dat de richtlijn voor een aantal chemische stoffen waarvoor wetenschappelijk gegevens beschikbaar zijn, reeds op migratie gebaseerde

grenswaarden bevat en dat het dankzij de comitologie mogelijk is om in de toekomst voor andere, nieuwe stoffen migratiegrenswaarden te introduceren indien daarvoor nieuwe wetenschappelijke gegevens beschikbaar zijn gemaakt.

Mevrouw Rühle, wat betreft chemische verbindingen, de polycyclische aromatische koolwaterstoffen: deze stoffen komen in diverse consumptiegoederen voor, en niet alleen in speelgoed. De mogelijkheid van specifieke maatregelen daarvoor wordt momenteel onderzocht in het kader van de REACH-verordening, die een veel ruimer toepassingsgebied heeft. Deze methode lijkt het meest coherent en efficiënt te zijn.

Speelgoed voor kinderen jonger dan drie jaar is onderworpen aan strengere voorschriften. Kinderen jonger dan drie jaar zijn kwetsbaarder en hebben meer bescherming nodig. Indien er twijfels zijn ten aanzien van de leeftijd van de kinderen voor wie het speelgoed bestemd is, moet de fabrikant de strengste normen toepassen. Het lijkt echter niet gerechtvaardigd te zijn om al het speelgoed te onderwerpen aan dezelfde restricties als die gelden voor speelgoed voor de kleinste kinderen. De risicoblootstelling en het gebruik van het speelgoed zijn niet bij al het speelgoed dezelfde. Bovendien zou men dan uitkomen bij een algeheel verbod op bepaalde categorieën van speelgoed voor grotere kinderen, speelgoed waarvoor geen risico's noch ongelukken zijn gemeld. Deze methode zou onevenredig en in strijd zijn met het doel van betere wetgeving.

De nieuwe richtlijn verbiedt tevens het gebruik van als CMR's ingedeelde stoffen. In dit Parlement is echter besloten dat een algeheel verbod zonder de mogelijkheid van afwijkingen gerechtvaardigd noch realistisch zou zijn. Als de stof geen risico's met zich meebrengt voor de gezondheid, omdat er bijvoorbeeld geen toegang tot is, mag deze niet worden verboden.

De beoordeling moet gevalsgewijze worden gemaakt op basis van de beschikbare wetenschappelijke informatie voor elke stof. Er kunnen strengere grenswaarden worden vastgesteld via de comitologie teneinde een adequaat veiligheidsniveau te garanderen. De Commissie zal niet nalaten daartoe een voorstel te doen telkens wanneer zich een reëel risico voordoet en een dergelijk voorstel op grond van nauwkeurige gegevens gewenst zou zijn.

Zoals u weet zal de nieuwe richtlijn met ingang van juli volgend jaar door het bedrijfsleven moeten worden toegepast. De verplichtingen met betrekking tot chemische stoffen zullen gelden met ingang van juli 2013. Voor de Commissie is de toepassing van de nieuwe voorschriften door alle belanghebbenden – lidstaten, bedrijfsleven – evenals de noodzakelijke aanpassing aan de wetenschappelijke stand van zaken een prioriteit.

De lidstaten zijn reeds twee keer bijeen geweest om te spreken over de wijzigingen van een aantal verplichtingen met betrekking tot chemische stoffen: in oktober 2009 en in september dit jaar. Er is ter afsluiting van de werkzaamheden een nieuwe vergadering gepland voor april volgend jaar.

Om de Commissie richting te kunnen geven is een uit scheikundigen bestaande groep opgericht. Deze groep is reeds bijeen geweest in november jongstleden en heeft goede resultaten geboekt wat de vaststelling van de te behandelen thema's en de voor te stellen opties betreft. De volgende vergadering zal in januari 2011 plaatsvinden.

Mijnheer Harbour, wat het markttoezicht betreft zal ik u later in de repliek de gevraagde antwoorden verschaffen.

Lara Comi, *namens de PPE-Fractie.* – (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de richtlijn betreffende de veiligheid van speelgoed was een belangrijke stap vooruit in de bescherming van kinderen tot veertien jaar. Daarin staan minimumvereisten waaraan speelgoed op het moment van productie en vóór het op de markt brengen moet voldoen.

De Europese normalisatie-instanties hebben geharmoniseerde Europese regels opgesteld op basis van enkele essentiële vereisten: de conformiteit van speelgoed wordt gegarandeerd met het CE-merkteken, dat in staat voor hoge veiligheid ten opzichte van de internationale normen. Natuurlijk vertrouw ik erop dat in de loop der tijd microchips in gebruik worden genomen en het CE-merkteken zullen gaan vervangen. Persoonlijk denk ik dat de Europese Unie de veiligheidstests continu scherp probeert te houden door ze steeds beter in overeenstemming te brengen met de nieuwe technologie.

Staat u mij toe om te zeggen dat ik toch wat verbaasd ben dat wij juist nu, in de kersttijd, moeten discussiëren over een studie waarin staat dat men tijdens tests heeft vastgesteld dat het speelgoed niet conform is wat de migratiegrenswaarden voor chemische stoffen betreft. Laten wij niet nodeloos alarm slaan en proberen de zaak te verbergen door aan te dringen op constante bijwerking van de controlesystemen, hetgeen overigens een terechte noodzaak is. Daardoor zou namelijk schade kunnen worden berokkend aan talloze Europese speelgoedbedrijven die heel de op til zijnde wetgeving naleven, en dat juist in een voor hun productie cruciale tijd.

Bovendien is het de moeite waard om eraan te herinneren dat betere wetgeving altijd hand in hand moet gaan met een betere uitvoering ervan. Ons werk hier in het Parlement zal altijd de richting uitgaan van hogere speelgoedkwaliteit, maar bij wijze van nieuwjaarswens wil ik er toch op aandringen dat de niet-Europese landen een voorbeeld nemen aan onze normen en de kwaliteit van hun speelgoed op internationaal niveau verbeteren.

María Irigoyen Pérez, *namens de S&D-Fractie.* – (ES) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, de in 2009 aangenomen richtlijn was een succes omdat daarmee het rechtskader voor de veiligheid van speelgoed werd geactualiseerd. De richtlijn vormt een belangrijke stap in de goede richting omdat ze ons de weg wijst, maar is niet voldoende.

We moeten altijd waakzaam blijven en erop letten dat speelgoed dat in de handel wordt gebracht de veiligheid en gezondheid van kinderen niet in gevaar brengt. Al het speelgoed dat op de markt wordt gebracht moet in overeenstemming zijn met de geldende wetgeving.

We moeten de mechanismen voor markttoezicht herzien en verbeteren om speelgoed te kunnen opsporen dat gevaarlijk is omdat er bijvoorbeeld stoffen in zitten die als carcinogeen, mutageen of toxisch worden beschouwd (zogenoemde CRM-stoffen), of aroma's of andere gevaarlijke stoffen, zoals elementen van polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK-elementen).

De toepasselijke wetgeving moet duidelijker zijn over de waarschuwing met betrekking tot de minimumleeftijd en de gevaren die voortvloeien uit een verkeerd gebruik. We moeten zien te bereiken dat de aanbevolen leeftijd voor speelgoed wordt gebaseerd op gedragsstudies van kinderen.

We moeten in staat zijn om onze eigen wetgeving aan te passen aan nieuwe wetenschappelijke kennis uitgaande van deugdelijke studies, en om strenger toezicht uit te oefenen op de markt en de invoer van speelgoed.

Daarvoor moeten we samenwerken en ervoor zorgen dat de lidstaten samenwerken, en moeten we op het gezamenlijke werk van de douaneautoriteiten rekenen om de route van ingevoerd speelgoed te volgen.

De burgers maken zich op om hun kerstinkopen te doen en we moeten garanderen dat de producten die ze kopen voldoen aan alle veiligheidseisen.

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) De aanbeveling van het wetenschappelijk comité van de Commissie ten aanzien van de maximale hoeveelheden van zes specifieke chemische stoffen die vrij mogen komen, is niet eenduidig en heeft dan ook tot deze vragen geleid. Ik ben het met de zes deskundigen die de analyse hebben uitgevoerd, eens dat het niet mogelijk is eenduidig aan te tonen dat kinderen als gevolg van deze stoffen schade oplopen, aangezien ze bij de simulaties slechts gebruik hebben gemaakt van water in de plaats van kinderspeeksel dat lactose bevat. Dat neemt niet weg dat wij de ouders van kleine kinderen niet in onzekerheid mogen laten als het gaat om de mogelijke aan speelgoed van kunststof verbonden gezondheidsrisico's. Ik wil dan ook vragen of de Commissie van plan is het onderzoek voort te zetten, bijvoorbeeld middels proeven op muizen, zoals reeds eerder gedaan is in het geval van het onderzoek naar de effecten van bisfenol dat vrijkomt uit zuigflessen van kunststof en nu vanaf maart in de hele Europese Unie verboden is.

Tot slot heb ik nog twee concrete vragen: is de Commissie het eens met het voorstel van het genoemde wetenschappelijk comité om de blootstelling van kinderen voor 50 procent gelijk te stellen aan de blootstelling van volwassenen? En aangezien het wetenschappelijk comité de aanbeveling doet het gehalte aan cadmium per kilo gewicht van het kind terug te brengen van 0,5 microgram naar 0,36 microgram heb ik nog een volgende vraag, namelijk wat de Commissie concreet met deze conclusie en met andere resultaten van het onderzoek van het comité denkt te doen, welke concrete grenswaarden zij denkt af te kondigen voor speelgoed en andere verbruiksgoederen. Mijnheer de commissaris, het is echt heel belangrijk dat we de consument laten weten wat het tijdspad is voor deze maatregel, zodat we weten waar ouders met kinderen aan toe zijn.

Sylvana Rapti (S&D). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, toen ik de commissaris met zulk gemak over polycyclische koolwaterstoffen, over carcinogene en toxische substanties hoorde spreken, dacht ik een moment dat hij chemicus was en geen commissaris. Vervolgens herinnerde ik mij dat hij de commissaris is die over deze kwestie gaat, en het eerste dat hij dus had moeten doen was ons een gedetailleerd antwoord geven over het vraagstuk van het CE-merkteken, dat onze gewaardeerde collega Evelyn Gebhardt aan de orde heeft gesteld en dat een waarborg moet zijn voor de veiligheid van het speelgoed waarmee onze kinderen spelen. Toen realiseerde ik mij echter dat hij om een heel specifieke reden niet had geantwoord: vrijdag is het precies twee jaar geleden dat de toenmalige commissaris in een speelgoedwinkel buiten Brussel een veiligheidsovereenkomst heeft ondertekend met de detailhandel en speelgoedimporteurs. Het is vandaag anderhalf jaar geleden dat er een nieuwe richtlijn werd aangenomen, en toch zijn we vandaag net als vorig jaar weer hier om, zoals de Voorzitter heel juist opmerkte, over dezelfde kwestie te spreken, over de veiligheid van speelgoed. Dit jaar is de situatie echter nog ernstiger omdat er een crisis is, en wanneer er een crisis is gaan de ouders die speelgoed willen kopen maar geen geld hebben naar dat deel van de markt waar speelgoed van inferieure kwaliteit wordt aangeboden. Aan speelgoed van inferieure kwaliteit zitten echter drie nadelen: ten eerste is er in dat marktsegment geen kennis van de voorschriften, ten tweede is er geen personeel en ten derde zijn er geen controles, wat betekent dat er nog steeds geen bescherming is. Echter, wij zijn het er allen over eens dat kinderen het kostbaarste zijn dat we hebben, en,

zoals u zeer juist hebt gezegd, mijnheer de commissaris, zij zijn de meest kwetsbare leden van de samenleving. Zeg alstublieft iets over het CE-merkteken dat een waarborg voor veiligheid is. Ik verzoek u, mijnheer de commissaris, om een praktische oplossing te vinden, zodat wij geen van allen volgend jaar weer hier zijn om dezelfde vraag te stellen!

Catherine Stihler (S&D). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, de veiligheid van speelgoed is een onderwerp dat belangrijk is voor alle gezinnen in heel de Europese Unie. Het is de plicht van ouders om de veiligheid van de kinderen waarvoor ze verantwoordelijk zijn te waarborgen, maar ze moeten er tegelijkertijd zeker van kunnen zijn dat het speelgoed waarmee hun kinderen spelen veilig is. Ik heb vanavond zelfs wat speelgoed meegenomen, alleen om te laten zien hoe bepaald speelgoed eruit ziet.

Het stemt me daarom niet gerust dat de veiligheid van speelgoed zo zorgeloos en gemakkelijk wordt benaderd, en dat we hier vanavond om 23.30 uur weer bijeenzijn om vragen te stellen over de veiligheid van speelgoed. Wat zou er derhalve moeten gebeuren?

Ik wil graag van de Commissie weten welke bedrijven die rechtstreeks speelgoed verkopen of distribueren met succes vervolgd zijn voor het foutief gebruik van het CE-merkteken? Dankzij de bezuinigingsmaatregelen die veel lidstaten treffen zijn het op het gebied van markttoezicht juist die organisaties die zich bezighouden met de bescherming van consumenten die verdwijnen of fuseren met andere armlastige organisaties zonder middelen en zonder bevoegdheden. Op lokaal niveau – dat vaak de frontlinie is in de strijd tegen onveilig speelgoed – zullen de bezuinigingen de doeltreffendheid van handelsnormen beïnvloeden.

Kunnen de Commissie en de Raad onderzoeken of deze bezuinigingen een inbreuk zijn op de afspraken die gemaakt zijn over effectief onderzoek in de richtlijn inzake algemene productveiligheid, en welke vorm van toezicht lidstaten toepassen om te zorgen dat kinderen beschermd worden tegen het gebruik van onveilig speelgoed? Zal de Commissie om dit te bereiken wetgeving voorstellen met betrekking tot het gemeenschappelijk Europees kader voor markttoezicht?

Mensen erkennen de rol van RAPEX, zoals vanavond ook weer blijkt in deze vraag. RAPEX beschikt echter over beperkte middelen, en er kan meer worden gedaan om informatie uit te wisselen en gevaarlijke producten zo snel mogelijk van de markt te halen. Wat voor steun wordt er gegeven aan de uitwisseling van beste praktijken tussen inspecteurs in de Europese Unie? Zal de, inhakend op het voorgaande, een alomvattende gegevensbank over ongevallen en slachtoffers in heel de EU introduceren, in eerste instantie voor kinderen en ongevallen die door speelgoed zijn veroorzaakt, zodat onveilige producten zo snel als dit fysiek mogelijk is van de markt kunnen worden gehaald?

Ik hoop dat we in 2011 getuige zullen zijn van sterkere inspanningen om het probleem van onveilig speelgoed op de Europese markt voor eens en voor altijd aan te pakken.

Csanád Szedi (NI). - (HU) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het is een eeuwige waarheid dat onze kinderen de toekomst zijn. Daarom is het uitermate belangrijk dat we er zeker van kunnen zijn dat ze al vanaf jonge leeftijd kunnen spelen met speelgoed van hoge kwaliteit dat niet schadelijk is voor hun gezondheid. Om ervoor te zorgen dat speelgoed veilig is, is de keuze van de onderzoeksmethode van ondergeschikt belang; het gaat vooral om de naleving van de wetten. Het is onontbeerlijk dat ingevoerde producten grondig worden getest. Indien de regels niet worden nageleefd, moeten er ook zware sancties worden toegepast. We hebben vooral gehoord dat goedkoop speelgoed uit het

Verre Oosten negatieve gevolgen voor de gezondheid heeft. Als vader heb ik de indruk dat dit minderwaardige speelgoed steeds vaker en in steeds grotere hoeveelheden in de handen van kinderen belandt, in plaats van dat het bij strenge controle in beslag wordt genomen. We moeten de verdere toevoer van dat speelgoed tegenhouden, en tegelijkertijd de verspreiding van speelgoed dat van natuurlijk materiaal is gemaakt aanmoedigen.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Mijnheer de Voorzitter, verleden jaar heb ik over deze zaak gesproken en vanavond ben ik hier weer, net als de andere sprekers. Weer een jaar voorbij en dat is niet goed.

(EN) Niettemin denk ik dat er niets angstaanjagender is dan te zien hoe je kind gewond raakt of overlijdt als gevolg van het spelen met speelgoed. We denken dan meestal in termen van het inslikken van iets of wurging, maar er is een meer verborgen dodelijke oorzaak, namelijk kanker. Het is bewezen dat kanker met name bij jonge kinderen toeneemt. Veel mensen denken dat dit het gevolg is van het blootstaan aan chemische stoffen in speelgoed. Daarbij wordt vooral gewezen op PAK's, en daarom is het belangrijk dat we CMR-stoffen in speelgoed voor kinderen tot het minimum beperken.

Het is daarom tijd om actie te ondernemen.

(GA) Het is tijd dat we actie ondernemen en ervoor zorgen dat het speelgoed dat door onze kinderen wordt gebruikt veilig voor hen is.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie.* – (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte afgevaardigden, allereerst wil ik bij de beantwoording van de talrijke vragen die tijdens het debat zijn gesteld, er nogmaals aan herinneren dat het bedrijfsleven de richtlijn met ingang van juli 2011 moet toepassen en dat de verplichtingen met betrekking tot chemische stoffen in juli 2013 van kracht worden. Gedurende mijn inleidende opmerkingen heb ik gezegd dat de toepassing van de nieuwe normen door alle betrokkenen een prioriteit is voor de Commissie.

Wat betreft toezicht: het is wel duidelijk dat strenge wetgeving niet volstaat en dat strenge wetgeving weinig effect zal sorteren als zij niet correct wordt toegepast. Daarom ben ik ervan overtuigd dat de lidstaten een fundamentele rol moeten spelen. Speelgoed dat in Rotterdam of in Costanza in Roemenië op de interne markt wordt gebracht kan zonder enige grenscontrole in Bologna, Lissabon of Helsinki terechtkomen.

De consumenten voelen zich niet zozeer veilig als de richtlijnen om de twee weken worden bijgewerkt maar als zij vertrouwen kunnen hebben in de politie en in de goede werking van het markttoezicht, oftewel als ze weten dat iemand strenge straffen krijgt opgelegd als hij of zij onveilig speelgoed probeert te verkopen en dat gevaarlijke producten van de markt worden genomen.

Hetzelfde geldt natuurlijk voor de bedrijven; de bedrijven die zich houden aan de regels, betalen daar een prijs voor. Aan de andere kant appreciëren zij het als zij niet worden blootgesteld aan oneerlijke concurrentie van de kant van de bedrijven die min of meer bewust producten en speelgoed verkopen die niet voldoen aan deze regels. Kortom, de echte uitdaging houdt verband met het vertrouwen van de consumenten, met rechtszekerheid en gelijke voorwaarden voor alle bedrijven, evenals met de hulpbronnen en mechanismen voor samenwerking tussen de autoriteiten voor markttoezicht.

Daarom zal de Commissie in 2011 nagaan of het mogelijk is een meerjarenprogramma voor markttoezicht te ontwikkelen waarmee de acties op lange termijn worden vastgesteld

en adequate financiële middelen ter beschikking worden gesteld om een equivalent strengheidsniveau voor controle en coherent optreden door de lidstaten te waarborgen.

Bovendien wil ik u mededelen dat ik van plan ben om in 2011, indien mogelijk in samenhang met de inwerkingtreding van de richtlijn, samen met de Nederlandse autoriteiten in de haven van Rotterdam een evenement te organiseren met als doel na te gaan hoe de belangrijkste haven van Europa zich organiseert om de bepalingen van de nieuwe richtlijn te doen naleven.

Wat het CE-merkteken betreft – dat het centrale onderwerp was van mijn hoorzitting hier in het Parlement, alvorens het vertrouwen werd uitgesproken, en dat ook tot discussies tijdens hoorzittingen in de Commissie interne markt heeft geleid – wil ik eraan herinneren dat het CE-merkteken niet de kwaliteit maar alleen de naleving van enkele voorschriften certificeert. Dat is dus een nalevingscertificaat en geen kwaliteitscertificaat. Een kwaliteitskeur kan, zoals ik al vaker heb gezegd, enkel een overpeinzing voor de toekomst zijn.

Er moet al enorm veel werk worden verricht voor het implementeren van het CE-merkteken en het voorkomen van misbruik ervan, want helaas is er vaak sprake van misbruik bij een groot aantal producten van buiten de Europese Unie. Daarom geloof ik dat wij hier verder aan moeten blijven werken en het CE-merkteken verder moeten ontwikkelen. Ik ben er niet tegen om eventueel in de toekomst ook na te denken over een kwaliteitskeur, maar het lijkt mij voorbarig om dat nu te doen.

Wat betreft gegevensbanken: deze zullen aan de orde komen tijdens de herziening van de richtlijn inzake algemene productveiligheid. Wat echter bisfenol betreft, dit zit in zuigspenen; zuigspenen zijn geen speelgoed en vallen dus niet onder de richtlijn. Maar zoals de geachte afgevaardigde heeft gezegd, zijn deze al van de markt gehaald.

Ik meen een antwoord te hebben gegeven op de meeste vragen die zijn gesteld. Ik dank de Voorzitter en ik dank de afgevaardigden voor hun vragen aan de Commissie.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Liam Aylward (ALDE), schriftelijk. – (GA) Elk jaar komen er in Europa duizenden nieuwe speelgoedartikelen op de markt en Kerstmis is de tijd dat de vraag naar speelgoed in de winkels op haar hoogst is. Dit is dus een kwestie die op het juiste moment komt.

Er bestaan flinke zorgen over de schadelijke chemicaliën die in bepaald speelgoed zijn gevonden. De Commissie moet dit onmiddellijk aanpakken. De veiligheidsnormen moeten op betrouwbare testmethoden worden gebaseerd en er moet intensief onderzoek worden gedaan om ervoor te zorgen dat er geen schadelijke stoffen in het speelgoed van kinderen worden gevonden.

Hoewel al het speelgoed dat vanaf 20 juli 2011 op de markt komt aan de nieuwe richtlijn betreffende de veiligheid van speelgoed moet voldoen en hoewel we in Europa de strengste wetgeving met betrekking tot de veiligheid van speelgoed hebben, moeten we alert blijven. De Commissie moet waakzaam zijn en het markttoezicht op de invoer versterken.

Elke terugroeping van gevaarlijk speelgoed is een reden tot zorg en elk geval moet onmiddellijk worden onderzocht. De consument moet vertrouwen hebben in het

CE-merkteken, dat de garantie biedt dat het product aan de EU-norm voldoet en van niet-giftige materialen is gemaakt.

21. Agenda van de volgende vergadering: zie notulen

22. Sluiting van de vergadering

(De vergadering wordt om 23.40 uur gesloten)